Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista (HE-luonnos 1.3.2017)

Yhteenveto kuntien lausunnoista

1. Vastaajatahon virallinen nimi

@pieksamaki.fi:
Pieksämäen kaupunki

@teuva.fi:
Teuvan kunta, Kunnanhallitus

@tervola.fi:
Tervolan kunta

@eura.fi:
Euran kunta

@kinnula.fi:
Kinnulan kunta / kunnanhallitus

@kronoby.fi:
Kronoby kommun

@ikaalinen.fi:
Ikaalisten kaupunki

@uurainen.fi:
Uuraisten kunta

@karvia.fi:
Karvian kunta

@sakyla.fi:
Säkylän kunta

@korsnas.fi:
Korsnäs kommun

@tornio.fi:
Tornion kaupunki

@rauma.fi:
Rauman kaupunki

@kaustinen.fi:
Kaustisen kunta

@joutsa.fi:
Joutsan kunta

@liminka.fi:
Limingan kunta

@tammela.fi:
Tammelan kunta

@kerava.fi:
Keravan kaupunki

@veteli.fi:
Vetelin kunta

@tervo.fi:
Tervon kunta

@hankasalmi.fi:
Hankasalmen kunta

@lestijarvi.fi:
Lestijärven kunta

@mikkeli.fi:
Mikkelin kaupunki

@ahtari.fi:
Ähtärin kaupunki

@seinajoki.fi:
Seinäjoen kaupunki

@valkeakoski.fi:
Valkeakosken kaupunki

@vierema.fi:
Vieremän kunta

@kuusamo.fi:
Kuusamon kaupunki

@multia.fi:
Multian kunta kunnanhallitus

@kankaanpaa.fi:
Kankaanpään kaupunki

@ranua.fi:
Ranuan kunta

@nousiainen.fi:
Nousiaisten kunta

@lieksa.fi:
Lieksan kaupunki

@merikarvia.fi:
Merikarvian kunnanhallitus

@ilomantsi.fi:
Ilomantsin kunta

@urjala.fi:
Urjalan kunta

@marttila.fi:
Marttilan kunta

@akaa.fi:
Akaan kaupunki

@hausjarvi.fi:
Hausjärven kunta

@kokemaki.fi:
Kokemäen kaupunki

@raakkyla.fi:
Rääkkylän kunta

@kaarina.fi:
Kaarinan kaupunki

@nurmijarvi.fi:
Nurmijärven kunta

@imatra.fi:
Imatran kaupunki

@salla.fi:
Sallan kunta

@pornainen.fi:
Pornaisten kunta

@taivalkoski.fi:
Taivalkosken kunta

@pyhanta.fi:
Pyhännän kunta

@jkl.fi:
Jyväskylän kaupunki

@malax.fi:
Malax kommun

@viitasaari.fi:
Viitasaaren kaupunki

@kokkola.fi:
Kokkolan kaupunki

@askola.fi:
Askolan kunta

@polvijarvi.fi:
Polvijärven kunta

@lempaala.fi:
Lempäälän kunta
@soini.fi:
Soinin kunta
@alavieska.fi:
Alavieskan kunta
@pyharanta.fi:
Pyhärannan kunta
@riihimaki.fi:
Riihimäen kaupunki
@utsjoki.fi:
Utsjoen kunta
@sievi.fi:
Sievin kunta
@juuka.fi:
Juuan kunta
@korsholm.fi:
Korsholms kommun
@micropolis.fi:
Iin kunta
@valtimo.fi:
Valtimon kunta
@jns.fi:
Joensuun kaupunki
@krs.fi:
Kristiinankaupunki
@pietarsaari.fi:
Pietarsaaren kaupunki
@ilmajoi.fi:
Ilmajoen kunta
@kotka.fi:
Kotkan kaupunki
@vaasa.fi:
Vaasan kaupunki
@siikajoki.fi:
Siikajoen kunta
@karkkila.fi:
Karkkilan kaupunki
@hameenkyro.fi:
Hämeenkyrön kunta
@pielavesi.fi:
Pielaveden kunta
@sastamala.fi:
Sastamalan kaupunki
@turku.fi:
Turun kaupunki
@ruokolahti.fi:
Ruokolahden kunta
@tervola.fi:
Tervolan kunta
@puolanka.fi:
Puolangan kunta
@hamina.fi:
Haminan kaupunki
@ylojarvi.fi:
Ylöjärven kaupunki

@salo.fi:
Salon kaupunki

@kauniainen.fi:
Kauniaisten kaupunki

i@oulainen.fi:
Oulaisten kaupunki

@aanekoski.fi:
Äänekosken kaupunki

@kihnio.fi:
Kihniön kunta

@orivesi.fi:
Oriveden kaupunki

@jamsa.fi:
Jämsän kaupunki

@ouka.fi:
Oulun kaupunki

@lieto.fi:
Liedon kunta

@heinavesi.fi:
Heinäveden kunta

@kuopi.fi:
KUOPION KAUPUNKI

@mynamaki.fi:
Mynämäen kunta

@iisalmi.fi:
Iisalmen kaupunki

@kirkkonummi.fi:
Kirkkonummen kunta

@kustavi.fi:
Kustavin kunta

@sauvo.fi:
Sauvon kunta

@kitee.fi:
Kiteen kaupunki

@tuusula.fi:
Tuusulan kunta

@tampere.fi:
Tampereen kaupunki

@virrat.fi:
Virtain kaupunki

@hameenlinna.fi:
Hämeenlinnan kaupunki

@isokyro.fi:
Isonkyrön kunta

@sulkava.fi:
Sulkavan kunta

@lappeenranta.fi:
Lappeenrannan kaupunki

@lapinlahti.fi:
Lapinlahden kunta

@lahti.fi:
Lahden kaupunki

@kannus.fi:
Kannuksen kaupunki

@inga.fi:
Inkoon kunta

@hel.fi:
Helsingin kaupunki

@lohja.fi:
Lohjan kaupunki

@toholampi.fi:
Toholammin kunta

@pedersore.fi:
Pedersöre kommun

@rautalampi.fi:
Rautalammen kunta

@masku.fi:
Maskun kunta

@juva.fi:
Juvan kunta

@leppavirta.fi:
Leppävirran kunta

@mantyharju.fi:
Mäntyharjun kunta

@naantali.fi:
Naantalin kaupunki

@kajaani.fi:
Kajaanin kaupunki

@lapinjarvi.fi:
Lapinjärvi

@raahe.fi:
Raahen kaupunki

@luumaki.fi:
Savitaipaleen kunta

@kouvola.fi:
Kouvolan kaupunki

@sonkajarvi.fi:
Sonkajärven kunta

@kuopio.fi:
Kuopion kaupunki

@kimitoon.fi:
Kemiönsaaren kunta

@liperi.fi:
Liperin kunta

@rovaniemi.fi:
Yhdessä Kemin, Rovaniemen ja Kemijärven kaupungit, toisella lomakkeella Tornion kaupunki

@sysma.fi:
Sysmän kunta

@nivala.fi:
Nivalan kaupunki

@kurikka.fi:
Kurikan kaupunki

@kangasala.fi:
Kangasalan kunta

@sipoo.fi:
Sipoon kunta

@luumaki.fi:
Luumäen kunta

@perho.com:
Perhon kunta

@kempele.fi:
Kempeleen kunta

@kalajoki.fi:
Kalajoen kaupunki

@eura.fi:
Euran kunta

@raseborg.fi:
Raseborgs stad

@merijarvi.fi:
Merijärven kunta

@suomussalmi.fi:
Suomussalmen kunta

@keuruu.fi:
Keuruun kaupunki

@heinola.fi:
Heinolan kaupunki

@pargas.fi:
Pargas stad

@kuhmoinen.fi:
Kuhmoisten kunta

@orimattila.fi:
Orimattilan kaupunki

@forssa.fi:
Forssan kaupunki

@vantaa.fi:
Vantaan kaupunki

@narpes.fi:
Närpes stad

@ylivieska.fi:
Ylivieskan kaupunki

@raisio.fi:
Raision kaupunki

@parkano.fi:
Parkanon kaupunki

@pello.fi:
Pellon kunta

@vihti.fi:
Vihdin kunta

@miehikkala.fi:
Miehikkälän kunta, kunnanhallitus

@vaala.fi:
Vaalan Kunta

@alavus.fi:
Alavuden kaupunki

@nurmes.fi:
Nurmeksen kaupunki

@espoo.fi:
Espoo

@businesslappi.fi:
Sodankylän kunta

@tyrnava.fi:
Tyrnävän kunta

@savonlinna.fi:
Savonlinnan kaupunki

@loviisa.fi:
Loviisan kaupunki

@parikkala.fi:
Parikkalan kunta

@vora.fi:
Vörå kommun

@pirkkala.fi:
Pirkkalan kunta

@kauhajoki.fi:
Kauhajoen kaupunki

@saarijarvi.fi:
Saarijärven kaupunki

@hyvinkaa.fi:
Hyvinkään kaupunki

@pori.fi:
Porin kaupunki

@hollola.fi:
Hollolan kunta

@suonenjoki.fi:
Suonenjoen kaupunki

@kolari.fi:
Kolarin kunta

@somero.fi:
Someron kaupunki

@pihtipudas.fi:
Pihtiputaan kunta

@eurajoki.fi:
Eurajoen kunta

@rusko.fi:
Ruskon kunta

@pyhajarvi.fi:
Pyhäjärven kaupunki

@pyhajoki.fi:
Pyhäjoen kunta

@mantsala.fi:
Mäntsälän kunta

@reisjarvi.fi:
Reisjärven kunta

@sotkamo.fi:
Sotkamon kunta

@nokiankaupunki.fi:
Nokian kaupunki

@janakkala.fi:
Janakkalan kunta

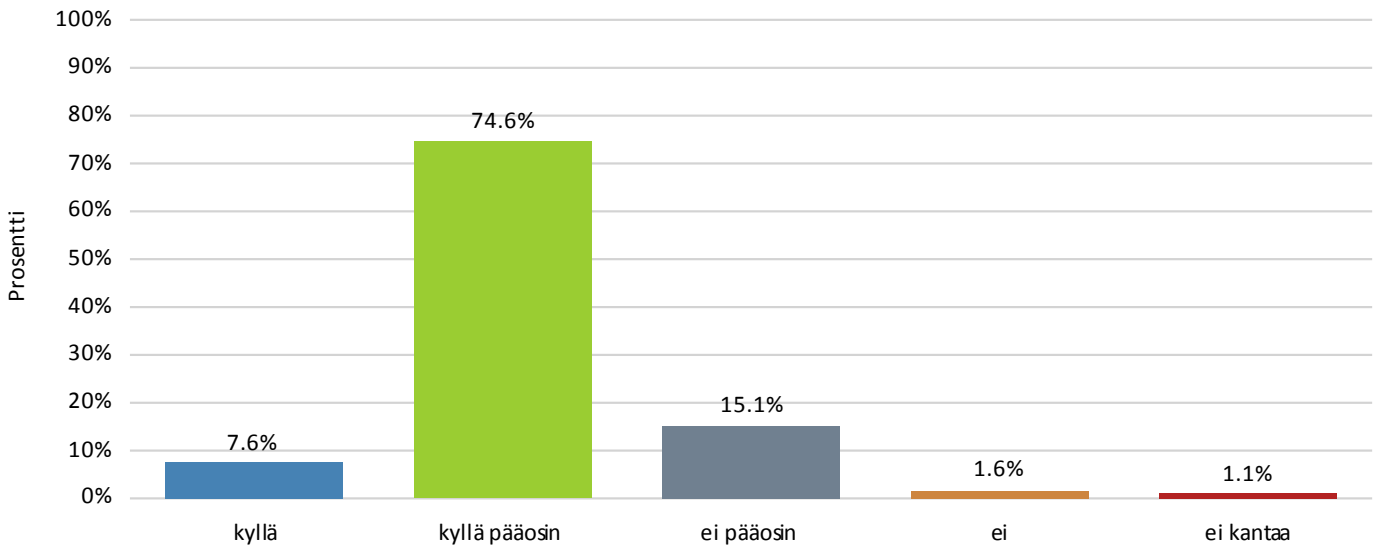
@uusikaupunki.fi:
Uudenkaupungin kaupunki

@savukoski.fi:
Savukosken kunta

@konnevesi.fi:
Konneveden kunta

5. Ovatko esityksen tavoitteet oikein asetettuja?

Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset (HE, luku 3)

Nimi	Prosentti
kyllä	7,6%
kyllä pääosin	74,6%
ei pääosin	15,1%
ei	1,6%
ei kantaa	1,1%
N	185

6. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kinnula.fi:
Valinnanvapaus on näennäistä jo metropolialueen ulkopuolella, jonne ollaankin tekemässä erillisratkaisua. Valinnanvapaus voi myös pirstaloittaa palveluja ja vaikuttaa yksilön palvelukokonaisuuden hallintaa.

Luvussa on viittaus kuntien palvelutuotannosta maakunnan ja valtion rinnalla. Maakuntauudistuksessa tai tässä laissa ei ole velvoitteen mukana tulevaa rahoitusta, kuten ei ole nykyisessäkään mallissa. Tämä on lainsäädännön vastaista (esim. Kuntalaki § 12).

@kronoby.fi:
Målet med reformen, dvs en koncentrering av kunnande i regionutveckling och gällande tillväxttjänster, till en och samma aktör, dvs landskapet, är bra. På det sättet kan man förhoppningsvis ytterligare öka kunnandet och minska onödiga överlappningar och svårigheter för exempelvis företag att veta till vilken instans de ska vända sig.

@uurainen.fi:
Tavoitteet on esitetty hyvin optimistiseen sävyyn. Toivottavasti ne saavutetaan sellaisina kuin ne on asetettu.

@karvia.fi:
Tavoitteet ovat hyviä ja oikeita, niiden saavuttaminen valituilla keinoilla jää nähtäväksi. Tavoitteista puuttuu yritysten talousneuvonta. Monet yritykset ajautuvat talousvaikeuksiin, jotka olisi oikeilla keinoilla torjuttavissa ja monet yritykset olisivat neuvonnalla pelastettavissa. Nyt pienet yrityksen saavat neuvontaa velkaneuvojilta yhdessä yksityishenkilöiden kanssa. neuvontaresurssit ovat olemattomat ja koskevat vain toiminimellä yrittäviä.

@korsnas.fi:
Strävan att sammanföra regionens utvecklings och tillväxtpolitiska målsättningar till en större helhet är att rekommendera och motiveringarna till dessa helheter är i stora drag bra. Att sammanföra regionutvecklingsarbetet och dess olika delar till ett kommande landskap är en betydande möjlighet att stärka det regionbaserade utvecklingsarbetet om blott finansieringsinstrumenten till dessa delar också blir klarare liksom rollfördelningen mellan landskapet och stadsregionen. De blivande tillväxttjänsterna borde anpassas till varandra och till det behov som finns på området.

Eftersom reformen bygger så starkt på marknadskrafterna finns det orsak att ifrågasätta om dessa marknadskrafter når ut även till landsbygden? Landsbygdsinvånarnas rätt till tjänster, både på finska och svenska måste garanteras.
Utgångspunkterna i de olika landskapen är väldigt varierande och landskapens särdrag måste beaktas. Lokalt i Korsnäs är tjänster åt lantbruksföretagare, trädgårdsodlare och pälsdjursuppfödare speciellt viktiga.
Österbotten som landskap har sina särdrag i en mycket exportinriktad industri. Österbottens industrier är mycket beroende av arbetskraftsinvandring, integration och koncentration av specialnäringar. Österbottens avlånga geografiska formation gör att landskapet har stora behov av att utveckla och främja tillgänglighet, infrastruktur och logistik.

@tornio.fi:
Tavoitteet ovat oikean suuntaiset.
Tavoitehierarkia on selvä ja johdonmukainen.
Kasvupalvelulla edistetään uutta yritystoimintaa, yritysten kasvua, uudistumista ja kansainvälistymistä sekä vastataan työmarkkinoiden muutoksiin.
Asiakkaita tuetaan yrityksen elinkaaren ja henkilön työuran eri vaiheissa.

@kaustinen.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä tehtäviä.
Soteuudistuksen tapaan on henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus otettu päätavoitteeksi. Maakunta järjestää ja yritykset tuottavat palvelut. Kunnat ovat merkittäviä elinvoiman kehittäjiä alueillaan ja ne tulisi esityksessä ottaa mukaan palveluntuottajiksi. Esitys painottuu liikaa vain nykyisten maakuntien ja ELY-ja TE-keskusten resurssien yhdistämiseen.

@joutsa.fi:
Asiakkaat tärkeimmät ja heille sopivat palvelut.

@liminka.fi:
Aluekehitystehtävät ja kasvupalvelut ovat keskeinen osa maakuntauudistusprosessia. Alueiden kehittämisen osalta lakiehdotus perustuu pitkälti nykyiseen voimassa olevaan lakiin alueiden kehittämisestä. Esityksessä vastuu alueiden kehittämisestä on valtiolla, maakunnilla ja kunnilla.

Kasvupalveluiden osalta päätavoitteeksi on nostettu henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus. Tästä on johdettu palveluiden toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa palvelun järjestäjän ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu.

Lakiluonnoksessa ei ole riittävällä tavalla huomioitu kuntien ja kaupunkien rooleja ja resursseja aluekehittämisen ja kasvupalveluiden näkökulmasta. Erityisesti maakuntien keskuskaupunkien ja suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta lakiluonnos on puutteellinen. Myös rajapinnat maakunnan ja kuntien välillä tulee selkeyttää.

@tammela.fi:
Tavoitteet ovat varsin kunnianhimoisia, mutta pääosin myös kannatettavia. Kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen, työllisyyden ja työllistymisen sekä yritysten toimintaedellytysten edistäminen ovat keskeisiä tekijöitä maan kilpailukyvyn vahvistamisessa ja julkisen talouden kestävyyden varmistamisessa.

Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi.

Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@kerava.fi:
Tavoitteissa ei ole huomioitu kuntien roolia.

@tervo.fi:
Uudistuksen keskeinen tavoite on, että kasvupalvelut järjestetään ja tuotetaan kilpailullisella monituottajamallilla. Kunnille tulee turvata rooli omistamiensa kehittämisyhtiön kautta osallistua palvelujen tuottamiseen. Viranomaistehtäviä ei tule siirtää yksityisten palvelutuottajien tuotettavaksi.

Ministeriöiden ohjausta tuli keventää voimallisemmin kuin esityksessä tuodaan esille. Maakunnat ja kunnat maakuntien sisällä tuntevat toimintaympäristön ja yrityksen kaikkein parhaiten.

Aluekehittämisen kokonaisuuden pitäisi sisältää myös maaseuturahoitus. Mikäli MAVI jää erilliseksi virastoksi, tulisi yritysrahoitus irrottaa pois maaseuturahoituksen piiristä.

@hankasalmi.fi:
Palvelujen yhteensovittaminen ja asiakastarpeen korostaminen on hyvä lähtökohta. Kustannusten säästökin on hyvä tavoite, muttei esityksen perusteluissa olla edes varmoja siitä, voiko tuo tavoite toteutua

@lestijarvi.fi:
Tavoitteet ovat keskeisiä tulevien maakuntien tehtävien kannalta.
Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.
Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@mikkeli.fi:
Kuntien rooli on kokonaisuudessaan epäselvä ja kuntien nykyisin alueiden kehittämiseen sekä lakiesityksessä tarkoitettuihin kasvupalveluihin kohdistamat resurssit sekä voimavarat jää tunnistamatta. Lakiesityksessä keskitytään liian yksipuolisesti nykyisten valtion toimintojen uudelleenjärjestämiseen ja esimerkiksi kunnilla säilyvä elinvoimatehtävä mm. maankäytön, kaavoituksen ja liikennejärjestelmien osalta on arvioitu vajavaisesti. Lisäksi on epävarmaa syntyykö ko. osa-alueille toimivat markkinat ja miten mahdollinen kilpailupuute tunnistetaan. Myös kunnallisten kehitysyhtiöiden rooli on myös epäselvä alueen paikallistuntemuksen ja verkostojen hyödyntämisen osalta. Samoin kolmannen sektorin/järjestöjen rooli esityksessä on osittain jätetty huomioon ottamatta. Myönteistä esityksessä on aluekehittämisen ja kasvupalveluiden yhteensovittaminen, mikä antaa mahdollisuuden kokonaisvaltaiseen aluestrategiaan. Tältä osin on kuitenkin varmistettava, että alueen kaupungit ja kunnat voivat itse päättää ja ohjata alueen resurssien kohdentumista. Samoin esitetty valinnanvapaus todennäköisesti lisäisi vaikuttavuutta tietyissä asiakastilanteissa, joskin ongelmaksi saattaa muodostua esim. vaikeimmin työllistyvien palvelutarpeen tyydyttäminen. Tältä osin on kuitenkin varmistettava, että alueen kaupungeilla ja kunnilla on riittävä mahdollisuus osallistua

@ahtari.fi:
Uudistuksen toteutuminen edellyttää riittävästi resursseja uuden järjestelmän sisäänajoon sekä motivoituneet osaajat järjestämistoimintoihin. Uuden järjestelmän sisäänajovaiheessa vanhan poisoppiminen vie aikaa ja resursseja.

@seinajoki.fi:
Tavoitteet alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden yhdistämisestä yhdeksi kokonaisuudeksi kuten myös yleiset tavoitteet ihmisten ja yritysten palvelutarpeisiin vastaamisesta, palvelujärjestelmän selkeyttämisestä sekä talouskasvun edistämisestä ovat kannatettavia ja oikeita.

Tavoiteasetanta jää kuitenkin osin julistuksen omaiseksi kun ehdotusta ja sen sisältöjä ohjaa ensisijaisesti valtion ja maakuntahallinnon yhteistyön määrittäminen uudistuvassa organisaatiorakenteessa ja työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalalla. Valtaosa elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta alueella tehtävistä toimenpiteistä jää lain ulkopuolelle.

@valkeakoski.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä -tuottaja -mallin pohjalle. Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kasvupalvelu -termi on osin harhaanjohtava.

Esityksen tavoitteena on siirtää kasvupalvelujen järjestämisvastuu maakunnille ja yhtiöittää niiden tuotanto.

Luonnos ei myöskään tunnista kunnan tämänhetkistä roolia työllisyyden, elinkeinopolitiikan tai kotouttamisen toteuttajana riittävästi. Kunnan rooli pitkäaikaistyöttömien aktivoinnissa on tällä hetkellä merkittävä. Lakiesityksessä kunnalle ei näyttäisi jäävän käytännössä mitään roolia. Jos muutos toteutetaan nopeasti, heikossa ja haavoittuvassa työmarkkina-asemassa olevat sekä pitkäaikaistyöttömät uhkaavat jäädä väliinputoajiksi.

Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa. Keskeistä on kuitenkin se, olisiko kunnan omistamalla yhtiöllä kannattavan toiminnan edellytyksiä.

Myös elinkeinopolitiikan osalta esityksen tavoitteet jäävät epäselviksi. Ehdotettujen kasvupalvelujen elinkeinopoliittiset osat liittyvät lähinnä eräiden tukien maksamiseen ja EU-rahastoihin. Kasvupalvelujen rooli elinkeinopolitiikan kokonaisuudessa jää epäselväksi. Julkisella sektorilla elinkeinopolitiikkaan liittyviä tehtäviä olisi uudistuksen jälkeen kunnilla, maakunnilla ja valtiolla. Maakuntien rooli näyttäisi jäävän pienimmäksi.

@vierema.fi:
Esityksen tavoitteet ovat pääosin hyviä. Erityisesti prosessien yksinkertaistaminen ja palveluiden selkeyttäminen on kannatettavaa. On hyvä, että kunnilla säilyy edelleen itsenäinen vastuu kyseisellä toimialalla. Uudistuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että maakunnan kaikki yritykset ovat maakunnan tarjoamien palveluiden osalta tasapuolisessa asemassa. Maakuntien ei tulisi olla ainoastaan esimerkiksi hankehakemusten käsittelijöitä vaan niiden on pystyttävä myös neuvomaan yrittäjiä tasavertaisella tavalla.

@multia.fi:
Tavoitteet on esitetty hyvin/liian optimistiseen sävyyn.

@ranua.fi:
Kunnan vastuu elinvoiman kehittäjänä ja ylläpitäjänä vahvistuu entisestään sote-palveluiden siirtymisen jälkeen. Samaan aikaan taloudelliset resurssit vähenevät. Kehittäminen ja kasvupalvelut perustuvat asiakaslähtöisyyteen ja kunnan ominaispiirteisiin. Kunnalla on ajan tasalla oleva elinvoimaohjelma ja tiivis vuorovaikutus asiakkaidensa kanssa. Tehokkuus ja vaikuttavuus lähtevät tarpeiden tunnistamisesta, oikean tiedon tuottamisesta, tiedon vaihtamisesta sekä yhdessä tuotetuista ketteristä palveluista. Kunnan ja maakunnan välillä tulee olla saumaton elinvoiman kehittämistä koskeva tiedonvaihto ja suunnitelmien yhteensovittamisjärjestelmä. Yhteistyöllä vahvistetaan alueiden kehittämistä ja palvelumuotoilua, jotta tarjonta vastaa kuntalaisten elinvoimatarpeita.

@nousiainen.fi:
Lain tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat: alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaaminen, sosiaalinen osallisuus, kotoutumisen edistäminen, työllisyyden ja työllistymisen edistäminen sekä yritystoiminnan edistäminen.

Esityksen tavoitteiden taustalla oleva pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Taloudellinen kasvu on keskeinen tekijä Suomen hyvinvointivaltion kehittymisessä ja se lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Esityksen 1 pykälässä ehdotetut alueiden kehittämiseen liittyvät tavoitteet ovat perusteltuja.

Sen sijaan esityksen 1 pykälän 2 momentin kohdissa 2 ja 3 ehdotetut tavoitteet valtion ja maakuntien järjestämisvastuun määrittelystä ja maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien määrittelystä eivät ole tässä yhteydessä oikein asetettuja. Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi. Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistämisellä aiheutetaan suurta hämmennystä suunniteltujen uusien maakuntien ja kaupunkien rooleissa ja työnjaossa.

Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja-mallin pohjalle. Lain ulkopuolella jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kasvupalvelu-termin käyttö tässä yhteydessä on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimman kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Yrityspalveluiden tarjoamisessa on erittäin tärkeää, että palveluntuottajilla on vahva tuntemus joko omasta kunnasta tai omasta seudusta. Yritykset kaipaavat lähellä olevia palveluita, jotka ovat helposti saatavilla ja palveluntuottajia, joilla on hyvä asiantuntemus sekä liiketoiminnan kehittämisestä että kunnan ja seudun muista toimijoista, kehittymisnäkymistä ja verkostoista. Yrityspalveluverkosto on jo nyt hyvin monipuolinen ja kattava. Yritysten näkökulmasta palveluntarjoajien määrän lisääminen ei välttämättä ole itseisarvo, pääasia on selkeys ja mielellään yhden luukun periaate.

Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kuntien nykyiset elinvoimatehtävät ja niiden resurssit säilyvät ennallaan. Sääntelyn keventäminen mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi yrittäjyyttä ja työnhakua tukevaksi, olisi kannatettavaa. Vuoropuhelua kuntien kanssa tulisi korostaa, jolloin merkitystä alueen kuntien elinvoimaisuuden lisäämiseksi voisi aidosti syntyä. Jotta toiminta olisi myös taloudellisesta näkökulmasta tehokasta, tulisi järjestelmää rakentaa juuri palvelutarpeista lähteväksi, alueiden yksilölliset erot huomioivaa mutta myös riittävän tiivis palveluiden kokonaisuus, jonka osat kävisivät vuoropuhelua keskenään. Tämä asettaa haasteita toiminnanohjaukselle, vaikuttavuuden arvioinnille sekä myös kokonaisuuden hallinnalle.

Esityksessä nähdään, että markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella oli

@lieksa.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml. kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lain-säädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnon-alaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakas-kunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@merikarvia.fi:
Nyt esitetyn lain tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laajaalaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä siinä on TEMin yrittäjyys- ja työllisyyspalvelujen uudelleenorganisointi järjestäjä-tuottajamallin pohjalle. Esityksen tavoitteissa on paljon hyviä asioita kuten paremmin asiakastarpeita vastaavat palvelut, palvelujen markkinaehtoisuus sekä nykyistä selkeämpi palveluvalikoima. Lisäksi kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahastotoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi on hyvä tavoite. Kuitenkin kokonaisuuden organisointiin liittyvät rajoitteet, voivat johtaa sellaisiin seurauksiin, jotka eivät realisoidu usein kuntien ja käytännön toiminnan tasolle. Tästä kunta lausuu oman huolensa lakivalmisteluun.

@ilomantsi.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.
Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml. kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.
Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.
Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.
Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@urjala.fi:
Elinkeinojen kehittämisen näkökulmasta uudistuksen tavoitteet ovat monessa mielessä myönteisiä. Valtion nykyisten kasvupalveluiden muodostama kokonaisuus on palveluiden käyttäjien näkökulmasta sekava. Valtion erillisten hajanaisten työllisyys- ja yrityspalveluiden kokoaminen uudeksi ja vaikuttavammaksi kasvupalvelu-kokonaisuudeksi on järkevää.

Lakiluonnos ei tunnista kunnan tämänhetkistä roolia työllisyyden ja elinkeinopolitiikan toteuttajana riittävästi. Kunnan rooli pitkäaikaistyöttömien aktivoinnissa on tällä hetkellä merkittävä. Lakiluonnoksessa kunnalle ei näyttäisi jäävän käytännössä mitään roolia. Jos muutos toteutetaan nopeasti, niin heikossa työmarkkina-asemassa olevat sekä pitkäaikaistyöttömät uhkaavat jäädä väliinputoajiksi.

Lakiluonnoksen mukaan kunta ei voisi jatkossa toimia palvelujen tuottajana kasvupalvelulaissa tarkoitetuissa tehtävissä. Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluja.

@akaa.fi:
Elinkeinojen kehittämisen näkökulmasta uudistuksen tavoitteet ovat monessa mielessä myönteisiä. Valtion nykyisten kasvupalveluiden muodostama kokonaisuus on palveluiden käyttäjien näkökulmasta sekava. Valtion erillisten hajanaisten työllisyys- ja yrityspalveluiden kokoaminen uudeksi ja vaikuttavammaksi kasvupalvelu-kokonaisuudeksi on järkevää.

Lakiluonnos ei tunnista kunnan tämänhetkistä roolia työllisyyden ja elinkeinopolitiikan toteuttajana riittävästi. Kunnan rooli pitkäaikaistyöttömien aktivoinnissa on tällä hetkellä merkittävä. Lakiluonnoksessa kunnalle ei näyttäisi jäävän käytännössä mitään roolia. Jos muutos toteutetaan nopeasti, niin heikossa työmarkkina-asemassa olevat sekä pitkäaikaistyöttömät uhkaavat jäädä väliinputoajiksi.

Lakiluonnoksen mukaan kunta ei voisi jatkossa toimia palvelujen tuottajana kasvupalvelulaissa tarkoitetuissa tehtävissä. Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluja.

@hausjarvi.fi:
Tavoitteet ovat varsin kunnianhimoisia, mutta pääsosin myös kannatettavia. Kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen, työllisyyden ja työllistymisen sekä yristysten toimintaedellytysten edistäminen ovat keskeisiä tekijöitä maan kilpailukyvyn vahvistamisessa ja julkisen talouden kestävyyden varmistamisessa.
Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä alukehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.
Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi.
Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@raakkyla.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen alueiden elinvoimaisuuden ja aluetalouden kasvun tukemiseksi paremmin, ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.
Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml. kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja näin ollen aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.
Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.
Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.
Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa ovat hyvin erilaisia. Arviona voidaan sanoa, että markkinoilla ei toimi riittävästi yrityksiä, jotka voisivat paikata kokonaan julkisen sektorin toimintakentän. Markkinoiden puute suurimmassa osissa maakunnista on hyvin todennäköinen.
Maakuntien asukasmäärät ja palvelujen tarjonta ovat maakunnissa hyvin erilaiset. Monituottajamallin toteuttamista on harkittava uudelleen.

@kaarina.fi:
Lain tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat: alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaaminen, sosiaalinen osallisuus, kotoutumisen edistäminen, työllisyyden ja työllistymisen edistäminen sekä yritystoiminnan edistäminen.

Esityksen tavoitteiden taustalla oleva pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Taloudellinen kasvu on keskeinen tekijä Suomen hyvinvointivaltion kehittymisessä ja se lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Esityksen 1 pykälässä ehdotetut alueiden kehittämiseen liittyvät tavoitteet ovat perusteltuja.

Sen sijaan esityksen 1 pykälän 2 momentin kohdissa 2 ja 3 ehdotetut tavoitteet valtion ja maakuntien järjestämisvastuun määrittelystä ja maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien määrittelystä eivät ole tässä yhteydessä oikein asetettuja. Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi. Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistämisellä aiheutetaan suurta hämmennystä suunniteltujen uusien maakuntien ja kaupunkien rooleissa ja työnjaossa.

Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja-mallin pohjalle. Lain ulkopuolella jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kasvupalvelu-termin käyttö tässä yhteydessä on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimman kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Yrityspalveluiden tarjoamisessa on erittäin tärkeää, että palveluntuottajilla on vahva tuntemus joko omasta kunnasta tai omasta seudusta. Yritykset kaipaavat lähellä olevia palveluita, jotka ovat helposti saatavilla ja palveluntuottajia, joilla on hyvä asiantuntemus sekä liiketoiminnan kehittämisestä että kunnan ja seudun muista toimijoista, kehittymisnäkymistä ja verkostoista. Yrityspalveluverkosto on jo nyt hyvin monipuolinen ja kattava. Yritysten näkökulmasta palveluntarjoajien määrän lisääminen ei välttämättä ole itseisarvo, pääasia on selkeys ja mielellään yhden luukun periaate.

Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kuntien nykyiset elinvoimatehtävät ja niiden resurssit säilyvät ennallaan. Sääntelyn keventäminen mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi yrittäjyyttä ja työnhakua tukevaksi, olisi kannatettavaa. Vuoropuhelua kuntien kanssa tulisi korostaa, jolloin merkitystä alueen kuntien elinvoimaisuuden lisäämiseksi voisi aidosti syntyä. Jotta toiminta olisi myös taloudellisesta näkökulmasta tehokasta, tulisi järjestelmää rakentaa juuri palvelutarpeista lähteväksi, alueiden yksilölliset erot huomioivaa mutta myös riittävän tiivis palveluiden kokonaisuus, jonka osat kävisivät vuoropuhelua keskenään. Tämä asettaa haasteita toiminnanohjaukselle, vaikuttavuuden arvioinnille sekä myös kokonaisuuden hallinnalle.

Esityksessä nähdään, että markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella olisi mahdoll

@nurmijarvi.fi:
Ei kokonaan oikein, sillä tavoitteissa ei ole huomioitu kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajina. Myöskään esitetyt keinot eivät tue tavoitteeseen pääsyä kaikkien asiakasryhmien osalta (työllisyyden hoito).

@salla.fi:
Kasvun ja elinvoiman vahvistuminen markkinapuutealueilla, esim. harvaan asutussa Lapin maakunnassa, vaatisi erityisiä ratkaisuja, jotta tavoitteet saavutettaisiin.

@pornainen.fi:
Ei kokonaan oikein, sillä tavoitteissa ei ole huomioitu kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajina. Myöskään esitetyt keinot eivät tue tavoitteeseen pääsyä kaikkien asiakasryhmien osalta (työllisyyden hoito).

@pyhanta.fi:
Alueiden kasvun ja elinvoimaisuuden lisääminen, palvelujen yhteensovittaminen ja asiakastarpeen asettaminen keskeiseksi tavoitteeksi on oikea lähtökohta. Säästötavoite on luonnollinne, mutta se ei voi olla määräävä tekijä.

@malax.fi:
En gemensam lag för regionutveckling och tillväxttjänster gör det lättare att förenhetliga mål och medel/åtgärder. Reformen är i det hänseendet eftersträvansvärt.
Valfriheten befrämjas inte nödvändigtvis av en marknadsmodell som eventuellt domineras av upphandlingar, som gjorts av stora aktörer eller konsortier av aktörer. Det är på förhand svårt att säga något om konsekvenserna, eftersom genomförandet beror på vilken sorts genomförande landskapen går in för.

Malax kommun anser dock att det är viktigt att i genomförandet av reformen säkerställa följande:
- eftersom reformen bygger så starkt på marknadsmekanismerna och marknadskrafterna finns det orsak att ifrågasätta om marknaderna är tillräckligt starka för att leverera producenter som fungerar på enahanda grunder på landsbygden och på två språk, svenska och finska. Landsbygdsinvånarnas rätt till tjänster måste garanteras. Rätt till tjänster på bägge nationalspråken måste garanteras.
- Kommunen vill också påpeka att det inom tillväxttjänsterna, tjänsterna åt lantbruksföretagare, trädgårdsodlare, fiskerinäringen och pälsdjursuppfödare, är särskilt viktigt att landskapens särdrag kan beaktas. Utgångspunkterna i landskapen kommer att vara mycket olika.
- Särdragen i Österbotten måste kunna beaktas i utförandet av tillväxttjänsterna: i Österbottens fall måste understrykas betydelsen av arbetskraftsinvandring, integration, koncentration av specialnäringar och ett starkt exportinriktat näringsliv som har sina egna behov av att kunna främja tillgänglighet, infrastruktur och logistik

Kommunen uppmanar Arbets- och näringsministeriet att beakta stödåtgärder i skärgården och skärgårdsdelegationens betydelse för regionutvecklingens utformning på nationell nivå i propositionen.

Kommunernas betydelse för tillväxtpolitik är inte tillräckligt beaktat, utan kommunernas roller kringskärs på ett negativt sätt i förslaget.

@viitasaari.fi:
Kunnan ja maakunnan roolijako jää lakiehdotuksessa epäselväksi. Tavoitteissa tulisi myös selkiyttää kunnan ja maakunnan välistä työnjakoa. Palveluja on tarkoitus ostaa merkittävä määrä markkinoilta, mutta esityksessä jää jonkin verran epäselväksi se, mitä markkinoilta ostettavat palvelut ovat. Erityisesti pitkäaikaistyöttömien palveluiden hoitaminen on jäänyt huomiotta esityksessä.

@kokkola.fi:
Aluekehitystehtävät ja kasvupalvelut ovat keskeinen osa maakuntauudistusprosessia. Lain tavoitteeksi on määritelty alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan ta-voitteiden yhdistäminen laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi.
Alueiden kehittämisen osalta lakiehdotus perustuu pitkälti nykyiseen voimassa olevaan lakiin alueiden kehittämisestä. Esityksessä vastuu alueiden kehittämisestä on valtiolla, maakunnilla ja kunnilla. Maakunta toimii aluekehitysviranomaisena ja tekee yhteistyötä kuntien kanssa.
Kasvupalveluiden osalta päätavoitteeksi on nostettu henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus. Tästä on johdettu palveluiden toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa palvelun järjestäjän ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeisenä tavoitteena on myös kasvupalveluiden sovittaminen toisiinsa ja niiden tuottaminen kunkin alueen asiakastarpeen perusteella. Maakuntien keskuskau-punkien näkökulmasta olisi tärkeää, että kasvupalveluiden yhteensovittamisessa huomioidaan riittävästi maakuntien keskuskaupunkien rooli kasvun ja työllisyyden näkökulmasta.

@polvijarvi.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.

Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@lempaala.fi:
Esityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalvelujen uudelleen organisoiminen järjestäjä-tuottajamallin pohjalle.
Esityksen tavoitteissa sinänsä on paljon hyvää. Uudistuksella tavoitellaan mm. paremmin asiakastarpeita vastaavia palveluja, palvelujen markkinaehtoisuutta sekä nykyistä selkeämpää palveluvalikoimaa. Myös kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahastotoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi on kannatettava tavoite. Kokonaisuuden organisointiin liittyvät rajoitteet, voivat kuitenkin johtaa kohtalokkaisiin seuraamuksiin ja itseasiassa jopa esteeksi käytännön toiminnan tasolla.

@soini.fi:
Tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän ja julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat kannatettavia. Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön.

Olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa, on tärkeää että lainsäädäntö antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla.

Maakuntalain pykälässä 6 on lueteltu maakunnan tehtäväalat, joissa maakunta hoitaa sille lailla säädettyjä tehtäväaloja. Em. pykälässä lueteltujen tehtävien lisäksi alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia sekä eri rahoitusohjelmien hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset alueille ja kuntiin ovat merkittävät.

@alavieska.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalveluuudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden
resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen
ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät.
Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä.
Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen,
asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen,
maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

@pyharanta.fi:
HE s.59 löytyvät tavoitteet kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistäminen, ovat perusteltuja. Ongelmaksi kuitenkin muodostuu se, että asiassa maakunta, jolla ei lähtökohtaisesti ole elinkeinopoliittista tehtävää, eikä toisaalta yleistä toimialaa sotketaan tähän. Huomattavasti järkevämpää olisi siirtää koko TE-toiminta kunnille joko itsenäisesti tai yhteistoimintavelvoitteella.

@utsjoki.fi:
Palveluissa läheisyysperiaate on erittäin tärkeä. Elinvoiman vahvistuminen alueilla, joissa markkinaehtoista tarjontaa on vähän, vaatii erityisiä ratkaisuja.

@sievi.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lähtökohtaisesti lakiluonnoksessa tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on yleisluontoinen, sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. tavoitteet tulisi määritellä niin selkeästi, että niidensisällön todellinen arvioiminen ja hahmottaminen onnistuu. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

@korsholm.fi:
Finland saknar egentlig regionalpolitik för tillfället, vilket innebär att en gemensam linje och helhetssyn saknas som grund för lagberedningen. Detta lagförslag fokuserar endast på befintliga tjänster som TE-centralerna och ELY-centralerna producerar idag. Detta är en smal del av allt regionalt utvecklingsarbete som pågår. Tillväxttjänsterna i dess nuvarande form lyfts med andra ord upp till en nivå som i princip borde motsvara alla de åtgärder som behövs för en fungerande regional utveckling. Allt regionalt samarbete mellan landskapen, städerna, utvecklingsbolagen, näringslivet och högskolorna är inte beaktat i lagförslaget, vilket gör att en heltäckande bild saknas.

Målsättningen att kombinera regionutveckling och tillväxtpolitikens mål till en omfattande helhet är lovvärd, men lagen uppmärksammar inte alla ovannämnda viktiga delar i helheten såsom den nu är skriven.

@valtimo.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.
Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml. kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.
Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.
Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.
Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@jns.fi:
Joensuun kaupunki tukee pääosin Kuntaliiton lausuntoa. Lisäksi kunnallisia kehittämisyhtiöitä edustava SEKES ry on toimittanut/toimittaa oman lausunnon kuntien kehittämisyhtiöiden näkökulmasta. Joensuun kaupungin lausuntoon on nostettu niitä huomioita, joita kaupunki pitää erityisen tärkeänä, tai joita ei ole edellä mainituissa lausunnoissa tuotu riittävästi esiin. Lausunto on pyritty pitämään lyhyenä.

Esityksen pääasiallinen sisältö ja siinä esitetyt tavoitteet ovat oikeansuuntaisia. Uudistuksen yhteydessä Joensuun kaltaisen keskuskaupungin elinvoimaroolin säilyttäminen ja vahvistaminen niin, että kaupungit voivat luoda edellytyksiä kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle on Suomen kehityksen ja kasvun aikaansaamisen kannalta oleellista. Joensuu on siirtynyt tulevaan uuden kunnan malliin jo vuoden 2017 alussa maakunnallisen Siun Sote -kuntayhtymän aloitettua sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottamisen. Jo nyt on nähtävissä, että kuntakonsernin uudelleen organisoituminen ja uudentyyppinen ketteryys mahdollistavat aiempaa suuremman roolin elinvoiman ja kasvun aikaansaajana sekä kasvun allianssin rakentajana kaupunkiseudulle. Elinvoiman ja kasvun tukemisen näkökulmasta konserniyritysten toiminnan ja palvelujen rooli on hyvin merkittävä (Joensuun Tiedepuisto Oy, Joensuun seudun kehittämisyhtiö JOSEK Oy sekä Joensuun yrityskiinteistöt Oy). Konserniyritysten henkilöstövahvuus on jo tällä hetkellä suurempi kuin paikallisen ELY-keskuksen yrityspalveluja tarjoava henkilöstömäärä.

Joensuun kaupunki on viime vuosina kasvanut 400 – 600 asukkaalla, uusia asuntoja on rakennettu 600 – 800 vuodessa ja työpaikkamäärän nettolisäys on 2010-luvulla parinkymmenen suurimman kaupungin joukossa Vantaan jälkeen toiseksi suurinta. Tätä kasvua on edistänyt hyvä maakunnallinen yhteistyö kehittämisen rahoittamisessa ja eri toimijoiden yhteiset näkemykset rahoituksen suuntaamisesta. Erityinen rooli kasvun tukemisessa on ollut valtion kanssa solmituilla kasvusopimuksilla, niihin liittyvällä ministeriöiden sparrauksella sekä keskuskaupunkien välisellä kilpailulla ja sparrauksella kasvusopimusyhteistyössä. Kansainvälisellä yhteistyöllä tulee jatkossa olemaan kasvava rooli samoin kuin Itä-Suomen yliopiston ja muiden koulutus- ja tutkimuslaitosten ja yritysten kanssa tehtävällä kasvun allianssiyhteistyöllä. Tällaiseen kehitystyöhön keskuskaupungin on vaikea löytää riittävää kilpailua ja sparrausta omasta maakunnasta, muunlaista suoraa yhteistyötä valtion ja keskuskaupunkien kesken sekä erilaisia verkostoja tarvitaan.

Joensuun kaupungin johdolla seudulle on luotu kasvustrategia, johon keskiset toimijat ovat sitoutuneet. Yhteisen tekemisen kautta tuloksiin on saatu parempaa konkretiaa. Kaupungin hankinnat (100 M € v. 2016) ja investoinnit (50 M € v. 2016) sekä konserniyhtiöiden investoinnit (mm. opiskelija-asunnot ja vuokra-asunnot) on valjastettu innovaatio- ja kehitysalustoiksi yritysyhteistyöhön. Työllisyys on edelleen valitettavan korkeaa, kaupunki osallistuu työmarkkinatuen kustannuksiin noin 10 miljoonalla eurolla vuositasolla.

14 suurimmalla kaupunkiseudulla asuu lähes 70 % Suomen väestöstä, työpaikkoja, tutkimusta ja kehitystä sekä vieraskielisiä on näillä alueilla väestömäärää suhteellisesti enemmän. Näiden kaupunkien aktiivisuus – ja myös väestön keskittyminen – kehittyy pääosin samaan suuntaan kuin Joensuussa. Kaupungin rooli on keskeinen ja konkreettinen kasvun generoimisessa. Siksi kasvupalvelu -sanan käyttäminen siinä merkityksessä kuin se tässä lakiesityksessä on jättää varsin suuren osan julkisista kasvupalveluista määritelmän ulkopuolelle.

Joensuun kaupunki korostaa kuntien elinvoimapalveluiden parempaa huomioimista osana palvelujärjestelmää. Emme näe perusteltuna rajata julkisen palvelutuotannon keskittymistä markkinapuutetilanteissa ainoastaan maakuntien perustamille yhtiöille, kos

@krs.fi:
Hallituksen tavoite tehokkaammasta ja tuloksekkaammasta julkisten resurssien köytöstä on kannatettava. Pyrkimys linjakkaaseen ja asiakkaiden tarpeisiin tehokkaasti vastaaviin kasvu- ja elinvoimapalveluihin on kannatettava. Monipuolisia yritysten kasvua ja työllistymiseen kannustavia palveluita ja työkaluja tarvitaan.
Hallituksen lakiesitys kokoaa yhteen valtion aluehallinnon ja maakuntaliiton yritysrahoitus- ja työllistämistukityökalut ja ehdottaa uudistuksia niiden järjestämiseen ja tuottamiseen. Esityksessä tunnistetaan kuitenkin huonosti kuntien ja kaupunkien merkittävä rooli elinkeino- ja työvoimapalveluiden tuottajana ja kehittäjänä. Lisäksi lakiesityksessä esitetään siirrettäväksi perustelujen vastaisesti maakunnallisesti järjestettäviksi kasvupalveluiksi palveluita, jotka eivät nykyisin ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen vastuulla, esimerkiksi innovaatiotoiminnan edistäminen, jossa kaupungit ovat aktiivisia toimijoita.
Kasvua tulee tukea, mutta miten tämä voidaan turvata suurten kaupunkien ulkopuolella? Tuleeko maaseudulla olemaan palvelun tuottajia? On tärkeää, että laissa huomioidaan, että myös nykyiset elinkeinoyhtiöt tarjoavat tätä palvelua myös maaseudulla ja että elinkeinoyhtiöiden mahdollisuudet tarjota palveluja jatkossakin on turvattava.

@pietarsaari.fi:
Lakiesitys keskittyy pitkälti olemassa oleviin TE-toimistojen ja ELY-keskusten tänä päivänä tuottamiin palveluihin. Tämä on kapea osa kaikesta meneillään olevasta alueellisesta kehittämistyöstä. Kasvupalvelut nykyisessä muodossaan nostetaan toisin sanoen tasolle, jonka periaatteessa pitäisi vastata kaikkia toimivaa aluekehitystä varten tarvittavia toimenpiteitä. Kaikkea maakuntien, kaupunkien, kehitysyhtiöiden, elinkeinoelämän ja korkeakoulujen välistä yhteistyötä ei ole otettu huomioon lakiesityksessä, minkä vuoksi lakiesityksen kokonaisvaltainen kuva on hyvin puutteellinen. Pyrkimys yhdistää alueiden kehittäminen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi on kannatettava, mutta laki ei tämän hetkisessä kirjoitetussa muodossaan ota huomioon kaikkia edellä mainittuja kokonaisuuden osia. Aluekehittäminen ja sen eri osien kokoaminen yhteen tulevaan maakuntaan on kuitenkin merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi kunhan rahoitusinstrumentit tältä osin ovat selkeämmät, kuten myös sekä roolinjako että yhteistyö maakunnan ja kaupunkiseutujen välillä. Lakiluonnoksessa mainitut kasvupalvelut on syytä sovittaa toisiinsa ja tuottaa kunkin alueen asiakastarpeeseen pohjautuen.

@ilmajoi.fi:
Esitetyn uudistuksen tavoitteet ovat oikeansuuntaisia. Aluekehittämisen ja kasvupalveluiden järjestäminen yhteen sovitettuna ja tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena maakunnittain on kannatettavaa.

@kotka.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle. Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava.

Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan.

Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä tulevien maakuntien tehtävien kannalta.
Tärkeää on tarkastella maakuntien ja kuntien palveluita kokonaisuutena ja asiakaslähtöisesti. Saumaton yhteistyö kaupunkien, maakunnan ja valtiollisen tason välillä lisää vaikuttavuutta ja on resurssien käytön kannalta tehokkainta. Keskeistä on luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien
ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@vaasa.fi:
Suomessa ei tällä hetkellä harjoiteta varsinaista aluekehityspolitiikkaa, minkä johdosta puuttuu yhteinen linja ja kokonaisnäkemys, joiden varaan lainvalmistelu perustuisi. Tämä lakiesitys keskittyy ainoastaan olemassa oleviin TE-keskusten ja ELY-keskusten tänä päivänä tuottamiin palveluihin. Tämä on kapea osa kaikesta meneillään olevasta alueellisesta kehittämistyöstä. Kasvupalvelut nykyisessä muodossaan nostetaan toisin sanoen tasolle, jonka periaatteessa pitäisi vastata kaikkia toimivaa aluekehitystä varten tarvittavia toimenpiteitä. Kaikkea maakuntien, kaupunkien, kehitysyhtiöiden, elinkeinoelämän ja korkeakoulujen välistä yhteistyötä ei ole otettu huomioon lakiesityksessä, minkä vuoksi lakiesityksen kokonaisvaltainen kuva on hyvin puutteellinen. Pyrkimys yhdistää alueiden kehittäminen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi on kannatettava, mutta laki ei tämän hetkisessä kirjoitetussa muodossaan ota huomioon kaikkia edellä mainittuja kokonaisuuden osia. Aluekehittäminen ja sen eri osien kokoaminen yhteen tulevaan maakuntaan on kuitenkin merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi kunhan rahoitusinstrumentit tältä osin ovat selkeämmät, kuten myös sekä roolinjako että yhteistyö maakunnan ja kaupunkiseutujen välillä. Lakiluonnoksessa mainitut kasvupalvelut on syytä sovittaa toisiinsa ja tuottaa kunkin alueen asiakastarpeeseen pohjautuen.

@siikajoki.fi:
Lakiluonnoksen tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä ne selkeästi.

@hameenkyro.fi:
HUOM!
Koska kunnanjohtaja Aleniuksen vastaukset ovat pitkiä kohtaan "mahdollinen sanallinen perustelu", olen lähettänyt 25.4.2017 spostilla Merja Pennaselle Temiin vastaukset tähän lausuntokyselyyn.

@sastamala.fi:
Lain ulkopuolelle jää valtaosa elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittävistä toimenpiteistä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” termi on osin harhaanjohtava. Kunnat panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Lakiluonnoksessa korostuu TEM:n hallinnonalalle asetetut tavoitteet ja henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus ja epäselväksi jää maakuntien ja kuntien välinen tehtävänjako. Kunnilla on kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelyistä.

@turku.fi:
Esityksen tavoitteiden taustalla oleva pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Taloudellinen kasvu on keskeinen tekijä Suomen hyvinvointivaltion kehittymisessä ja se lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Esityksen 1 pykälässä ehdotetut alueiden kehittämiseen liittyvät tavoitteet ovat perusteltuja.

Sen sijaan esityksen 1 pykälän 2 momentin kohdissa 2 ja 3 ehdotetut tavoitteet valtion ja maakuntien järjestämisvastuun määrittelystä ja maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien määrittelystä eivät ole tässä yhteydessä oikein asetettuja.

Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi. Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistämisellä aiheutetaan suurta hämmennystä suunniteltujen uusien maakuntien ja kaupunkien rooleissa ja työnjaossa.

@ruokolahti.fi:
Tavoite kestävästä talouskasvusta, alueiden kehittämisestä, työllisyyden ja yritysten toimintaedellytysten edistämisestä ovat oikeita ja tarpeellisia. Tavoitetta ollaan kuitenkin toteuttamassa niin, että julkishallinnon rahoittamat ja vastuulla olevat tehtävät uudelleen organisoidaan pääosin maakuntien vastuulle tehtävään tarkoitettuja resursseja karsimalla. Kustannusten karsintaa on perusteltu siten, että jatkossa palvelutuotanto aiempaa selvästi kattavammin perustuisi yksityistämiseen, jonka kautta arvellaan syntyvän merkittäviä kustannussäästöjä. Maakunnalla ja yksityisillä palveluntuottajilla otaksutaan olevan nykyisen järjestelmän palveluntuottajia parempi tieto ja näkemys asiakkaiden palvelutarpeista sekä kattavampi osaaminen palvelujen tuotantoprosessista kuin nyt toimivilla organisaatioilla. Lain valmistelun periaatteena ja osin peiteltynä tavoitteena on ollut kuntien ja muiden kuntataustaisten toimijoiden, TEtoimistojen ja ELY-keskusten palvelujen alasajo ja laajamittainen korvaaminen yksityisellä palvelutuotannolla.
Yksityinen palvelutuotanto voi joissakin tapauksissa olla julkista kustannustehokkaampi, mutta kaikkien tässä lakiesityksissä tarkoitettujen palvelujen kohdalla yksityistäminen ei tuo asiakkaalle lisäarvoa eikä vähennä yhteiskunnan kokonaiskustannusta.
Lakiesitys antaa niukasti välineitä poikkihallinnolliseen aluekehittämisen lähestymistapaan korostaen kasvupalveluiden roolia aluekehittämisen työvälineenä.

@puolanka.fi:
Lain valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävät (ml kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Tällöin erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä uudistusta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Sen sijaan kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Valinnanvapauden tarvetta sen sijaan ei ole perusteltu.

@ylojarvi.fi:
Lakiesityksen yleiset tavoitteet ovat sinänsä kannatettavia. Erityisen kannatettavia ovat tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön.

Maan eri osissa olosuhteet poikkeavat kuitenkin toisistaan huomattavasti, siksi lainsäädännön tulee olla joustava suhteessa alueellisesti erilaisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla. Tämä on keskeistä huomioida aluekehittämisen ja kasvupalvelujen osalta.

Esityksessä lain ulkopuolelle jää valtaosa elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittävistä toimenpiteistä, mistä johtuen kasvupalvelu-termi on osin harhaanjohtava. Vaikka lakiesityksen tavoitteet ovat pääosin oikein asetettuja, tulee suurten kaupunkiseutujen erityisasema huomioida jo lain tavoitteiden osalta nykyistä luonnosta vahvemmin.

@salo.fi:
Palvelun laatua, palvelupolkuja ja järjestelmiä on syytä kehittää. Monituottajamalli ja valinnan vapaus tuottanevat yrityksille ja työnhakijoille paremmin sopivia palveluita ja syvällisempää toimialakohtaista asiantuntemusta.

@kauniainen.fi:
Esityksen peruslähtökohta kestävän taloudellisen kasvun tavoittelusta on oikea. Myös maakuntien erilaisuus ja eri vahvuudet on tunnistettu.

Kauniaisten kannalta on tärkeää, että hallituksen esitys laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista sekä esitys kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa tunnistavat pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan erityisaseman Suomen talouden veturina

@oulainen.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lakiluonnoksen tarkoittamissa kasvupalveluissa tulee rajautua organisoimaan vain nykyiset valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen kansallisesti rahoittamat tehtävät, määritellä ne selkeästi ja huolehtia siitä, ettei kuntien elinvoimarooliin kuuluvia yritysneuvonnan palveluja tai niiden tuottamistapaa rajoiteta.

@aanekoski.fi:
Esityksen tavoitteena on kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistäminen valtion ja maakuntien toimenpiteiden ja niiden järjestämien palveluiden avulla. Tulevan järjestelmän on tarkoitus palvella nykyistä selkeämmin ihmisten ja yritysten tarpeita.

Esityksen tavoitteena on myös organisoida julkishallinnon rahoittamat ja järjestämisvastuulla olevat tehtävät sekä palvelut siten, että ne tukevat alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta.

Ehdotetulla lailla monipuolistetaan kasvupalveluiden tuotantorakennetta ja huomioidaan kunkin alueen erityispiirteet nykyjärjestelmää paremmin. Eli asiakkaiden valinnanvapaus kasvaisi.

Maakunta ja kunnat toimisivat edelleen kumppaneina elinvoiman edistämisessä. Edellä mainituista tavoitteista voidaan olla yhtä mieltä.

Kasvupalvelu-uudistus siirtää kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vastoin kuin tavoitteessa esitetään. Tämä näkyy erityisesti työllisyyspalveluissa, muilta osin kuntien rooli ei ole niin voimakkaasti muuttumassa. Tätä asiaa Äänekosken kaupunki ei puolla.

Kunnat voivat olla myös maakunnallisten kasvupalveluiden tuottaja omistamiensa yhtiöiden kautta, jos yhtiö ei ole sidosyksikköasemassa kuntaan. Kiinnitämme huomiota siihen, että sidosyksikköasemaa ei saisi määritellä niin laajasti, että se estäisi saman yhtiön toiminnan muilla aloilla sidosyksikköasemassa.

@orivesi.fi:
Esityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalvelujen uudelleen organisoiminen järjestäjä-tuottajamallin pohjalle. Esityksen tavoitteissa sinänsä on paljon hyvää. Uudistuksella tavoitellaan mm. paremmin asiakastarpeita vastaavia palveluja, palvelujen markkinaehtoisuutta sekä nykyistä selkeämpää palveluvalikoimaa. Myös kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahastotoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi on kannatettava tavoite. Olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa lainsäädännön tulisi antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla. Tämä on tärkeää huomioida myös aluekehittämisen ja kasvupalvelujen lain osalta.

@jamsa.fi:
Lakiesityksen laaja kehys on oikea. Tavoitteet kestävästä talouskasvusta, alueiden kasvun ja elinvoimaisuuden tukemisesta, työllisyyden parantamisesta ja työllistymisen helpottamisesta, yritysten toimintaedellytysten vahvistamisesta sekä sääntelyn purkamisesta ovat kannatettavia. Suomen kunnat ja alueet ovat erilaisia mistä seuraa, että lainsäädännön on kyettävä joustamaan alueellisesti ja paikallisesti eriytyneisiin ratkaisuihin ja mahdollistamaan esim. matkailuun ja kansainvälistymiseen liittyvien yritysekosysteemien joustava ja tehokas kehittäminen. Kuntien erilaisista voimavaroista johtuen alueiden kehittämisen kokonaisuuden edellyttämä aktiivinen kansainvälinen yhteistyö, EU-vaikuttaminen, edunvalvonta ja ennakointi, eri rahoitusohjelmien hyödyntäminen, sekä EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tarkoituksenmukaista jatkossakin hoitaa maakunnallisesta kehyksestä käsin.

@ouka.fi:
Lain tavoitteena on alueiden kehittämisen, kestävän taloudellisen kasvun, yrittäjyyden, työvoiman saatavuuden ja työmarkkinoiden toimivuuden sekä työllisyyden, työllistymisen, kotoutumisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen valtion ja maakuntien toimenpiteiden ja niiden järjestämien palveluiden avulla. Nämä ovat yleisesti hyväksyttäviä tavoitteita, mutta esityksessä ei huomioida juuri mitenkään kuntien panostusta ja työtä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Suomessa suurten yliopistokaupunkien ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen merkitys on kasvanut 2000-luvun aikana ja vahvistuu edelleen kaupungistumisen sekä sitä tukevan elinkeinoelämän ja talouden rakennemuutoksen seurauksena. Neljän suurimman kaupunkiseudun (Helsinki, Oulu, Tampere ja Turku) väestömäärä on lähes puolet koko maamme väestöstä. Monet lakiesityksen tavoitteet ovat lisäksi päällekkäisiä tulevaisuuden kunnan elinvoima- ja elinkeinotehtävien kanssa.

Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen soteuudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle. Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE -hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu elinvoimasta, maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Oulun kaupungin keskeiset nettopanostukset elinkeinopolitiikan edistämiseen ja kehittämiseen ovat vuosittain olleet seuraavat:
- kaupungin omana toimintana toteutettuun elinkeinopolitiikkaan 9,0 miljoonaa,
- työllisyyden edistämiseen 12,1 miljoonaa
- elinkeinopolitiikkaa tukeviin projekteihin 5,6 miljoonaa,
- innovaatioympäristöjen kehittämiseen 3,0 miljoonaa sekä
- matkailuun ja markkinoinnin erillisrahoitus 0,5 miljoonaa. Lisäksi strategisilla hankinnoilla ja investoinneilla on tuettu alueen elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä.

@lieto.fi:
Lain tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat: alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaaminen, sosiaalinen osallisuus, kotoutumisen edistäminen, työllisyyden ja työllistymisen edistäminen sekä yritystoiminnan edistäminen.
Esityksen tavoitteiden taustalla oleva pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Taloudellinen kasvu on keskeinen tekijä Suomen hyvinvointivaltion kehittymisessä ja se lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Esityksen 1 pykälässä ehdotetut alueiden kehittämiseen liittyvät tavoitteet ovat perusteltuja.
Sen sijaan esityksen 1 pykälän 2 momentin kohdissa 2 ja 3 ehdotetut tavoitteet valtion ja maakuntien järjestämisvastuun määrittelystä ja maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien määrittelystä eivät ole tässä yhteydessä oikein asetettuja. Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi.
Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistämisellä aiheutetaan suurta hämmennystä suunniteltujen uusien maakuntien, kaupunkien ja kuntien rooleissa ja työnjaossa.
Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja-mallin pohjalle. Lain ulkopuolella jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kasvupalvelu-termin käyttö tässä yhteydessä on osin harhaanjohtava.
Kunnat ja erityisesti suurimman kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin.
Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.
Yrityspalveluiden tarjoamisessa on erittäin tärkeää, että palveluntuottajilla on vahva tuntemus joko omasta kunnasta tai omasta seudusta. Yritykset kaipaavat lähellä olevia palveluita, jotka ovat helposti saatavilla ja palveluntuottajia, joilla on hyvä asiantuntemus sekä liiketoiminnan kehittämisestä että kunnan ja seudun muista toimijoista, kehittymisnäkymistä ja verkostoista. Yrityspalveluverkosto on jo nyt hyvin monipuolinen ja kattava. Yritysten näkökulmasta palveluntarjoajien määrän lisääminen ei välttämättä ole itseisarvo, pääasia on selkeys ja mielellään yhden luukun periaate.
Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kuntien nykyiset elinvoimatehtävät ja niiden resurssit säilyvät ennallaan. Sääntelyn keventäminen mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi yrittäjyyttä ja työnhakua tukevaksi, olisi kannatettavaa. Vuoropuhelua kuntien kanssa tulisi korostaa, jolloin merkitystä alueen kuntien elinvoimaisuuden lisäämiseksi voisi aidosti syntyä. Jotta toiminta olisi myös taloudellisesta näkökulmasta tehokasta, tulisi järjestelmää rakentaa juuri palvelutarpeista lähteväksi. Alueiden yksilölliset erot tulee huomioida, mutta tarvitaan myös riittävän tiivis palveluiden kokonaisuus, jonka osat käyvät vuoropuhelua keskenään. Tämä asettaa haasteita toiminnanohjaukselle, vaikuttavuuden arvioinnille sekä myös kokonaisuuden hallinnalle.
Esityksessä nähdään, että markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella o

@heinavesi.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml. kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@kuopi.fi:
KUOPION KAUPUNGIN VIRALLINEN LAUSUNTO ON LÄHETTY 25.4.2017 TEM:LLE OSOITTEESEEN merja.pennanen@tem.fi

@mynamaki.fi:
Yrityspalveluiden tarjoamisessa on erittäin tärkeää, että palveluntuottajilla on vahva tuntemus joko omasta kunnasta tai omasta seudusta. Yritykset kaipaavat lähellä olevia palveluita, jotka ovat helposti saatavilla ja palveluntuottajia, joilla on hyvä asiantuntemus sekä liiketoiminnan kehittämisestä että kunnan ja seudun muista toimijoista, kehittymisnäkymistä ja verkostoista. Yrityspalveluverkosto on jo nyt hyvin monipuolinen ja kattava. Yritysten näkökulmasta palveluntarjoajien määrän lisääminen ei välttämättä ole itseisarvo, pääasia on selkeys ja mielellään yhden luukun periaate.

Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kuntien nykyiset elinvoimatehtävät ja niiden resurssit säilyvät ennallaan. Sääntelyn keventäminen mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi yrittäjyyttä ja työnhakua tukevaksi, olisi kannatettavaa. Vuoropuhelua kuntien kanssa tulisi korostaa, jolloin merkitystä alueen kuntien elinvoimaisuuden lisäämiseksi voisi aidosti syntyä. Jotta toiminta olisi myös taloudellisesta näkökulmasta tehokasta, tulisi järjestelmää rakentaa juuri palvelutarpeista lähteväksi, alueiden yksilölliset erot huomioivaa mutta myös riittävän tiivis palveluiden kokonaisuus, jonka osat kävisivät vuoropuhelua keskenään. Tämä asettaa haasteita toiminnanohjaukselle, vaikuttavuuden arvioinnille sekä myös kokonaisuuden hallinnalle.

@kirkkonummi.fi:
Esitetyn uudistuksen tavoitteet ovat oikeansuuntaisia. Aluekehittämisen ja kasvupalveluiden järjestäminen yhteen sovitettuna ja tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena maakunnittain on kannatettavaa. Tavoitteissa ei ole kuitenkaan huomioitu riittävästi kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajina.

@sauvo.fi:
Lain tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat: alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaaminen, sosiaalinen osallisuus, kotoutumisen edistäminen, työllisyyden ja työllistymisen edistäminen sekä yritystoiminnan edistäminen.

Esityksen tavoitteiden taustalla oleva pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Taloudellinen kasvu on keskeinen tekijä Suomen hyvinvointivaltion kehittymisessä ja se lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Esityksen 1 pykälässä ehdotetut alueiden kehittämiseen liittyvät tavoitteet ovat perusteltuja.

Sen sijaan esityksen 1 pykälän 2 momentin kohdissa 2 ja 3 ehdotetut tavoitteet valtion ja maakuntien järjestämisvastuun määrittelystä ja maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien määrittelystä eivät ole tässä yhteydessä oikein asetettuja. Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi. Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistämisellä aiheutetaan suurta hämmennystä suunniteltujen uusien maakuntien ja kaupunkien rooleissa ja työnjaossa.

Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja-mallin pohjalle. Lain ulkopuolella jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kasvupalvelu-termin käyttö tässä yhteydessä on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimman kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Yrityspalveluiden tarjoamisessa on erittäin tärkeää, että palveluntuottajilla on vahva tuntemus joko omasta kunnasta tai omasta seudusta. Yritykset kaipaavat lähellä olevia palveluita, jotka ovat helposti saatavilla ja palveluntuottajia, joilla on hyvä asiantuntemus sekä liiketoiminnan kehittämisestä että kunnan ja seudun muista toimijoista, kehittymisnäkymistä ja verkostoista. Yrityspalveluverkosto on jo nyt hyvin monipuolinen ja kattava. Yritysten näkökulmasta palveluntarjoajien määrän lisääminen ei välttämättä ole itseisarvo, pääasia on selkeys ja mielellään yhden luukun periaate.

Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kuntien nykyiset elinvoimatehtävät ja niiden resurssit säilyvät ennallaan. Sääntelyn keventäminen mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi yrittäjyyttä ja työnhakua tukevaksi, olisi kannatettavaa. Vuoropuhelua kuntien kanssa tulisi korostaa, jolloin merkitystä alueen kuntien elinvoimaisuuden lisäämiseksi voisi aidosti syntyä. Jotta toiminta olisi myös taloudellisesta näkökulmasta tehokasta, tulisi järjestelmää rakentaa juuri palvelutarpeista lähteväksi, alueiden yksilölliset erot huomioivaa mutta myös riittävän tiivis palveluiden kokonaisuus, jonka osat kävisivät vuoropuhelua keskenään. Tämä asettaa haasteita toiminnanohjaukselle, vaikuttavuuden arvioinnille sekä myös kokonaisuuden hallinnalle.

Esityksessä nähdään, että markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella olisi mahdoll

@kitee.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.
Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml. kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.
Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.
Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.
Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@tuusula.fi:
Ei kokonaan oikein, sillä tavoitteissa ei ole huomioitu kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajina. Myöskään esitetyt keinot eivät tue tavoitteeseen pääsyä kaikkien asiakasryhmien osalta (työllisyyden hoito).

@tampere.fi:
Lakiesityksen yleiset tavoitteet ovat sinänsä kannatettavia. Erityisen kannatettavia ovat tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purka-misesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön.

Maan eri osissa olosuhteet poikkeavat kuitenkin toisistaan huomattavasti, siksi lain-säädännön tulee olla joustava suhteessa alueellisesti erilaisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla. Tämä on keskeistä huomioida aluekehittämisen ja kasvupalvelujen osalta.

Esityksessä lain ulkopuolelle jää valtaosa elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kan-nalta merkittävistä toimenpiteistä, mistä johtuen kasvupalvelu-termi on osin harhaan-johtava.

Vaikka lakiesityksen tavoitteet ovat pääosin oikein asetettuja, tulee suurten kaupunkien erityisasema huomioida jo lain tavoitteiden osalta nykyistä luonnosta vahvemmin.

@virrat.fi:
Aluekehittäminen ja sen eri välineiden kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtä-väkentässä on lähtökohtaisesti mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvista-miseksi. Maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät kuitenkaan näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys-ja työvoimapalve-luja koskevan lain osan tavoitteissa keskeinen muutos on henkilö- ja yritysasiakkai-den valinnanvapaus. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamal-li, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on erotettu.

Tavoitteena on, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan maakunnan toimesta toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella. Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Lain ulkopuolelle jäävät kuitenkin muiden hallinnon alojen aluekehittämistoimet, ja kuitenkin tulevien maakuntien kannalta olisi tarkoituksenmukaista, että aluekehittäminen olisi kokonaisuus, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan. Nyt tämä tavoite ei toteudu.

@hameenlinna.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta ovat kannatettavia. Samoin kannatettavia ovat tavoitteet alueellisten erityispiirteiden huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja palvelukokonaisuuksien kokoamisesta.

Tärkeää on, että kasvupalvelulainsäädäntö mahdollistaa joustavat ja alueellisesti eriytyneet ratkaisut ja henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on tavoiteltavaa.

@isokyro.fi:
Aluekehittämisen ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun yhteensovittaminen antaa mahdollisuuden kokonaisvaltaiseen aluestrategiaan ja sen toteutukseen. Toimivien markkinoiden syntyminen palvelujen tuotannossa on haastavaa. Samoin tuotannon vaikuttavuuden arviointi. Kuntien rooli jää esityksessä epäselväksi.

@sulkava.fi:
Yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat sinänsä kannatettavia. Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön. Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät juurikaan nouse esille lakiluonnoksesta. Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen rakentamiseen. Alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on kuitenkin myös muilla hallinnonaloilla (kuten liikenne, maa- ja metsätalous, ympäristö, opetus ja kulttuuri, turvallisuus) keskeinen merkitys.

Olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa lainsäädännön tulisi antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla. Tämä on tärkeää huomioida myös aluekehittämisen ja kasvupalvelujen lain osalta.

Maakuntalain pykälässä 6 on lueteltu maakunnan tehtäväalat, joissa maakunta hoitaa sille lailla säädettyjä tehtäväaloja. Em. pykälän 6 kohdassa 9 lueteltujen tehtävien lisäksi alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja proaktiivista EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia sekä eri rahoitusohjelmien tehokasta hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset alueille ja kuntiin ovat erittäin merkittävät. Maakunnan tehtäviin liittyvät kansainvälisten ja EU:n asioiden ja yhteyksien hoitaminen on nyt kirjattu maakuntalain pykälään 6 vapaaehtoisina tehtävinä.

@lappeenranta.fi:
Tavoitteet ovat oikeaan osuneet, mutta toteutus tulee olemaan vaikea prosessi. Erityisesti alkuvaiheeseen (1-4 vuotta) tulee keskittyä asiakasprosessien osalta eikä tehdä liian voimallisia muutoksia vaan kehittää maakunnallista toimintamallia ketterillä kokeiluilla. Valinnanvapaus ei toteudu heti, vaan toimivan markkinan kehittymiselle on varattava aikaa.

Normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

@lapinlahti.fi:
Aluekehitystehtävät ja kasvupalvelut ovat keskeinen osa maakuntauudistusprosessia. Esityksen tavoitteet, kuten alueiden kasvu ja elinvoimaisuus, alueellisten erityispiirteiden huomioiminen, työmarkkinoiden toimivuuden edistäminen ja palveluiden parempi vastaavuus asiakkaiden tarpeisiin ovat pääosin oikein asetettuja. Esityksen heikkous on kuitenkin siinä, että se sekoittaa tavoitteet ja keinot. Jatkovalmistelussa tavoitteet ja keinot on erotettava luonnoksessa esitettyä selkeämmin toisistaan. Ehdotuksessa sekoittuvat tavoitteet ja niiden toteuttamisen välineet. Välineitä ovat muun muassa monituottajamalli, yksityisen palvelutuotannon hyödyntäminen ja maakuntahallinto.

Alueiden kehittämisen osalta lakiehdotus perustuu pitkälti nykyiseen voimassa olevaan lakiin alueiden kehittämisestä. Esityksessä vastuu alueiden kehittämisestä on valtiolla, maakunnilla ja kunnilla. Maakunta toimii aluekehitysviranomaisena ja tekee yhteistyötä kuntien kanssa.

Kasvupalveluiden osalta päätavoitteeksi on nostettu henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus. Valinnanvapaus ei ole kuitenkaan todellinen tavoite, vaan kyseessä on keino toteuttaa jotain tavoitetta. Valinnanvapaudesta on johdettu palveluiden toteutusmalliksi kilpailullinen moni-tuottajamalli, jossa palvelun järjestäjän ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu.

Keskeisenä tavoitteena on myös kasvupalveluiden sovittaminen toisiinsa ja niiden tuottaminen kunkin alueen asiakastarpeen perusteella. Maakunta- ja sote-uudistuksen keskeisenä tavoitteena on siirtää sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuu maakunnille ja vahvistaa sekä terävöittää kunnan roolia elinvoiman kehittäjänä. Ehdotuksen mukaan kunta ei kuitenkaan voisi jatkossa toimia palvelujen tuottajana kasvupalvelulaissa tarkoitetuissa tehtävissä. Kunnan roolia elinvoiman turvaajana ja kehittäjänä ei voi täysin erottaa nyt maakunnille siirrettävistä kasvupalvelutehtävistä.

Maakunnan skaalaeduilla voidaan tuoda vain rajallisesti lisäarvoa paikallisen elinkeinopolitiikan toteuttamiseen, sillä yksittäisen yrittäjän, työnhakijan tai alueellisen sijoittuvan elinkeinonharjoittajan palvelutarpeet edellyttävät paikallisia toimenpiteitä kuntatasolla. Kunnalla on nykyisin yleisen toimialansa puitteissa mahdollisuus edistää alueellaan elinkeinoja ja edistää työllisyyttä, vahvistaa alueensa elinvoimaa ja tehdä asukkaidensa hyvinvointia edistäviä toimia.

Lakiesityksen mukaan tavoitteena on sekä selkeämpi ja yksinkertaisempi järjestelmä että kasvupalveluiden tuotantorakenteen monipuolistaminen markkinoita ja monituottajamallia hyödyntämällä. Esityksessä on kuitenkin päädytty järjestelmän selkeyden ja yksinkertaisuuden sijaan korostamaan markkinaehtoisuutta ja siten tuotantorakenteen hajauttamista markkinoille. Palveluiden saannin turvaamisen, palveluiden kustannustehokkuuden ja järjestelmän toimivuuden tulee olla tavoitteina ensisijaisia palveluiden tuotantotapaan nähden.

Elinkeinojen kehittämisen näkökulmasta uudistuksen tavoitteet ovat monessa mielessä myönteisiä. Valtion nykyisten kasvupalveluiden muodostama kokonaisuus on palveluiden käyttäjien, pääasiassa asiakasyritysten ja työttömien työnhakijoiden, näkökulmasta sekava. Valtion erillisten hajanaisten työllisyys- ja yrityspalveluiden kokoaminen uudeksi ja vaikuttavammaksi kasvupalvelut kokonaisuudeksi on järkevää. Samoin yritys- ja TE-palveluita sekä aluekehitysjärjestelmää ohjaavan monipolvisen normiston karsiminen ja uusiksi kirjoittaminen sekä tavoite hyödyntää markkinoita julkisen palvelutuotannon rinnalla on myönteinen tavoite erityisesti yritysneuvontaan liittyvissä palveluissa. Normien purkaminen on tärkeää myös siksi, että lakiesityksen mukaan kansallinen ja EU:n rakennerahasto sääntely yhdenmukaistetaan. Tällä hetkellä kansallisen rahoituksen osalta on osin käytössä kevyemmät ja joustavammat menetelmät kuin EU:n rakennerahastojen

@lahti.fi:
Kasvupalvelulakia sovellettaisiin työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan tehtävien järjestämiseen maakunnassa. Lain yleinen tavoite olisi yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaamisen, sosiaalisen osallisuuden ja kotoutumisen edistäminen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen. Näistä tavoitteista yleisimmäksi sekä kaikille kasvupalveluja ja alueiden kehittämistä koskeville toimille yhteinen olisi kestävän taloudellisen kasvun tavoite.

Lahden kaupungin näkökulmasta itse kasvupalvelujen tavoitteet alueiden kasvusta ja elinvoimaisuudesta sekä paremmasta työnhakija- ja yritysasiakkaiden palvelusta ja synergiasta näiden välillä ovat sinänsä kannatettavia. Markkinamekanismin nykyistä laajempi käyttö palvelujen tuottamisessa vahvistaa palveluinnovaatioiden ja –liiketoiminnan syntyä ja antaa asiakkaille mahdollisuuden valita eri palvelutuottajien välillä. Uudistuksessa on kuitenkin huomattava, että aina jää palveluita ja alueita, joilla ei muodostu riittävää tarjontaa markkinoilta. Siksi palvelujen tuotannossa tulee turvata realistiset mahdollisuudet myös julkisesti tuotettujen palveluiden ylläpitämiseen.

Olosuhteet maan eri osien välillä poikkeavat merkittävästi ja lainsäädännössä tulisi mahdollistaa eri alueiden tarpeiden mukaiset erilaiset ratkaisut, esim. suurissa kaupungeissa ja harvaan asutuilla alueilla. Kasvupalveluissa noin 7 - 10 suurimman kaupunkiseudun erityinen merkitys koko maan kilpailukykyyn tulee ottaa huomioon erityisjärjestelyin, koska suurten kaupunkien panostukset kasvuun ja työllisyyteen ovat kansantaloudellisesti erittäin merkittäviä. Monituottajamalliin perustuva valinnanvapaus edellyttää, että yksityisiä palveluja on saatavilla ja asiakkailla on aktiivisuutta ja kykyä tehdä oman etunsa mukaisia valintoja. Edellytykset tähän ovat huomattavan erilaiset maan eri osissa.

@kannus.fi:
Tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä aluekehitys- ja kasvupalvelujen uudistamisesta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat kannatettavia. Kannatettavia ovat myös esityksen yleistavoitteet kestävä talouskasvu, työllisyyden edistäminen, alueellisten erityispiirteiden parempi huomioiminen, sääntelyn keventäminen, palvelujen räätälöintimahdollisuus sekä asiakkaan tarpeiden nostaminen keskiöön. Myös välittävän viranomaisen tehtävien siirto kaikille 18 maakunnalle on tarpeellinen uudistus.
Lakiluonnos keskittyy hyvin pitkälti yhden hallinnonalan (TEM) tehtävien uudelleen rakentamiseen. Aluekehittämisen kokonaisuudessa myös muiden hallinnonalojen (erityisesti OKM, LVM, YM ja MMM) rooli on merkittävä. Tätä ei lakiluonnoksessa huomioida riittävästi. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@inga.fi:
Esitetyn uudistuksen tavoitteet ovat oikeansuuntaisia. Aluekehittämisen ja kasvupalveluiden järjestäminen yhteen sovitettuna ja tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena maakunnittain on kannatettavaa. Tavoitteissa ei ole kuitenkaan huomioitu riittävästi kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajina.

@hel.fi:
Esityksen tavoitteet, kuten alueiden kasvu ja elinvoimaisuus, alueellisten erityispiirteiden huomioiminen, työmarkkinoiden toimivuuden edistäminen ja palveluiden parempi vastaavuus asiakkaiden tarpeisiin ovat oikein asetettuja. Esityksen tavoitteeksi on nimetty myös monituottajamalli, yksityinen palvelutuotanto ja maakuntahallinto. Palveluiden saatavuuden, kustannustehokkuuden ja järjestelmän toimivuuden tulisi kuitenkin olla tavoitteina ensisijaisia palveluiden tuotantotapaan nähden.

Esityksen keskeiseksi tavoitteeksi on nostettu kilpailullinen monituottajamalli, jossa rajattaisiin julkinen palvelutuotanto pois lukuun ottamatta yhtiöitettyä tuotantoa markkinapuutetilanteessa. Yksityisen ja julkisen sektorin palvelutuotannossa tavoitteet ovat kuitenkin erilaiset. Julkisen sektorin palvelutuotanto ei ensisijaisesti perustu kilpailuun ja voiton tavoitteluun vaan yhteiskunnallisten, tasavertaisten ja väestön hyvinvointia edistävien palvelujen tuotantoon. Malli, jossa maakunta pääsisi vapaasti hyödyntämään sekä yksityistä että julkista palvelutuotantoa ja palvelun tuotantotapa valittaisiin aidosti tarpeen mukaan, olisi esitettyä rajoittavaa mallia parempi. Monituottajamalli aidoimmillaan olisin kilpailukykyisen julkisen palvelutuotannon, yksityisten palveluntuottajien ja järjestöjen palvelutuotantojen kokonaisuus.

Julkisen palvelutuotannon kieltäminen voi myös johtaa tilanteeseen, jossa markkinoilla ei ole riittävästi asiantuntevia, monentasoista osaamista omaavia yksityisiä toimijoita, joiden palvelukokonaisuus sisältää esim. vammaisten tai kotoutujien pitkäaikaista neuvontaa ja ohjausta sekä monentasoisia yhteensovitettuja palveluja. Esitetty kilpailullinen monituottajamalli johtaa käytännössä siihen, että lakiluonnoksen tavoitteet eivät tule toteutumaan.

Esityksen mukaan (s.61) kunnat voisivat toimia maakunnallisten kasvupalvelujen tuottajina omistamiensa yhtiöiden kautta, jos yhtiö ei ole sidosyksikköasemassa kuntaan. Tämä kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus tuottaa palveluita ei korvaa edellä mainittua julkisen palveluntuotannon mukana oloa suunnitellussa monituottajamallissa.

@toholampi.fi:

Tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä aluekehitys- ja kasvupalvelujen uudistamisesta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat kannatettavia. Kannatettavia ovat myös esityksen yleistavoitteet kestävä talouskasvu, työllisyyden edistäminen, alueellisten erityispiirteiden parempi huomioiminen, sääntelyn keventäminen, palvelujen räätälöintimahdollisuus sekä asiakkaan tarpeiden nostaminen keskiöön.

Maakuntauudistuksen yhteydessä yritys- ja TE-palvelujen asiakaslähtöisyyttä ja vaikuttavuutta vahvistetaan yhdistämällä ne julkiseksi kasvupalveluksi, mikä on kannatettava uudistus. Alke- ja kasvupalvelulakiluonnoksessa kasvupalveluiden rooli kuitenkin korostuu liikaa laaja-alaisen aluekehittämisen jäädessä liian vähälle huomiolle.

Lakiluonnos keskittyy hyvin pitkälti yhden hallinnonalan (TEM) tehtävien uudelleen rakentamiseen. Aluekehittämisen kokonaisuudessa myös muiden hallinnonalojen (erityisesti OKM, LVM, YM ja MMM) rooli on merkittävä. Tätä ei lakiluonnoksessa huomioida riittävästi. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan. Mm. aluerakenteen kehittäminen (maakuntakaavoitus, liikennejärjestelmäsuunnittelu) on kiinteä osa maakunnallista suunnittelujärjestelmää ja tulisi myös tunnistaa konkreettisena aluekehitystyökaluna. OKM:n merkitys osaavan työvoiman tuottamisessa alueen yrityksille on keskeinen työllisyys- ja kasvupalveluiden lisäksi.

Yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat sinänsä kannatettavia. Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön. Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät juurikaan nouse esille lakiluonnoksesta. Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen rakentamiseen. Alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on kuitenkin myös muilla hallinnonaloilla (kuten liikenne, maa- ja metsätalous, ympäristö, opetus ja kulttuuri, turvallisuus) keskeinen merkitys.

Toholammin kunta korostaa, että olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa lainsäädännön tulisi antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla. Tämä on tärkeää huomioida myös aluekehittämisen ja kasvupalvelujen lain osalta.

Maakuntalain pykälässä 6 on lueteltu maakunnan tehtäväalat, joissa maakunta hoitaa sille lailla säädettyjä tehtäväaloja. Em. pykälän 6 kohdassa 9 lueteltujen tehtävien lisäksi alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja proaktiivista EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia sekä eri rahoitusohjelmien tehokasta hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset alueille ja kuntiin ovat erittäin merkittävät. Maakunnan tehtäviin liittyvät kansainvälisten ja EU:n asioiden ja yhteyksien hoitaminen on nyt kirjattu maakuntalain pykälään 6 vapaaehtoisina tehtävinä.

@pedersore.fi:

Målet med reformen, dvs en koncentrering av kunnande i regionutveckling och gällande tillväxttjänster, till en och samma aktör, dvs landskapet, är bra. På det sättet kan man förhoppningsvis ytterligare öka kunnandet och minska onödiga överlappningar och svårigheter för exempelvis företag att veta till vilken instans de ska vända sig.

@masku.fi:
Lain tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat: alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaaminen, sosiaalinen osallisuus, kotoutumisen edistäminen, työllisyyden ja työllistymisen edistäminen sekä yritystoiminnan edistäminen.

Esityksen tavoitteiden taustalla oleva pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Taloudellinen kasvu on keskeinen tekijä Suomen hyvinvointivaltion kehittymisessä ja se lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Esityksen 1 pykälässä ehdotetut alueiden kehittämiseen liittyvät tavoitteet ovat perusteltuja.

Sen sijaan esityksen 1 pykälän 2 momentin kohdissa 2 ja 3 ehdotetut tavoitteet valtion ja maakuntien järjestämisvastuun määrittelystä ja maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien määrittelystä eivät ole tässä yhteydessä oikein asetettuja. Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi. Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistämisellä aiheutetaan suurta hämmennystä suunniteltujen uusien maakuntien ja kaupunkien rooleissa ja työnjaossa.

Yrityspalveluiden tarjoamisessa on erittäin tärkeää, että palveluntuottajilla on vahva tuntemus joko omasta kunnasta tai omasta seudusta. Yritykset kaipaavat lähellä olevia palveluita, jotka ovat helposti saatavilla ja palveluntuottajia, joilla on hyvä asiantuntemus sekä liiketoiminnan kehittämisestä että kunnan ja seudun muista toimijoista, kehittymisnäkymistä ja verkostoista. Yrityspalveluverkosto on jo nyt hyvin monipuolinen ja kattava. Yritysten näkökulmasta palveluntarjoajien määrän lisääminen ei välttämättä ole itseisarvo, pääasia on selkeys ja mielellään yhden luukun periaate.

Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kuntien nykyiset elinvoimatehtävät ja niiden resurssit säilyvät ennallaan. Sääntelyn keventäminen mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi yrittäjyyttä ja työnhakua tukevaksi, olisi kannatettavaa. Vuoropuhelua kuntien kanssa tulisi korostaa, jolloin merkitystä alueen kuntien elinvoimaisuuden lisäämiseksi voisi aidosti syntyä.

Esityksessä nähdään, että markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella olisi mahdollista lisätä asiakkaiden valinnanmahdollisuuksia ja että tätä kautta myös saavutettaisiin parempaa asiakaspalvelua, kustannusten säästöä, uusia palveluinnovaatioita ja tehokkaampia toimintatapoja. Valinnanvapaus sinänsä on myönteistä ja tavoiteltavaa. Ei kuitenkaan ole osoitettu, että markkinaehtoisuus suoraan johtaisi esitettyihin tavoitteisiin. Riittävällä tarkkuudella ei myöskään ole määritelty, missä tehtävissä olisi tarpeen säilyttää palvelu julkisella palveluntuottajalla. Tämän sijaan esitetään, että maakunnan liikelaitos voisi tuottaa palveluita vain markkinapuutetilanteessa.

@juva.fi:
Esityksen tavoitteet, kuten alueiden kasvu ja elinvoimaisuus, työmarkkinoiden toimivuuden edistäminen ja parempi asiakaslähtöisyys ovat pääosin oikein asetettuja. Myös maakuntien erityispiirteiden huomioiminen ja mahdolliset erilaiset lähestymistavat ja aikataulut on yleisellä tasolla huomioitu.

@mantyharju.fi:
Aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen uuden maakunnan elinvoiman kehittämisen kannalta. Lakiesitys ei kuitenkaan suoranaisesti korosta aluelähtöistä, omiin vahvuuksiin ja erityispiirteisiin perustuvaa, eri hallinnonalat kokoavaa kehittämistä eikä tue maakunnan itsehallinnollista asemaa. Myönteistä on aluekehittämisen ja kasvupalveluiden yhteensovittaminen, mikä antaa mahdollisuuden alueella päätettävään kokonaisvaltaiseen aluestrategiaan. Kuntien rooli lakiehdotuksessa on kuitenkin kokonaisuudessa epäselvä, vaikka perusteluissa todetaan, että Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille.

Toimivien markkinoiden syntyminen on epävarmaa. Miten maakunnassa todetaan/määritellään kilpailupuute tai palvelujen saatavuuden varmistaminen? Lisäksi kolmannen sektorin/järjestöjen rooli esityksessä on osittain jätetty huomioon ottamatta.

@naantali.fi:
Lain tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat: alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaaminen, sosiaalinen osallisuus, kotoutumisen edistäminen, työllisyyden ja työllistymisen edistäminen sekä yritystoiminnan edistäminen.

Esityksen tavoitteiden taustalla oleva pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Taloudellinen kasvu on keskeinen tekijä Suomen hyvinvointivaltion kehittymisessä ja se lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Esityksen 1 pykälässä ehdotetut alueiden kehittämiseen liittyvät tavoitteet ovat perusteltuja.

Sen sijaan esityksen 1 pykälän 2 momentin kohdissa 2 ja 3 ehdotetut tavoitteet valtion ja maakuntien järjestämisvastuun määrittelystä ja maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien määrittelystä eivät ole tässä yhteydessä oikein asetettuja. Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi. Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistäminen aiheuttaa epäselvyyttä suunniteltujen uusien maakuntien ja kaupunkien rooleihin ja työnjakoon.

Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja-mallin pohjalle. Lain ulkopuolella jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kasvupalvelu-termin käyttö tässä yhteydessä on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimman kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu puutteellisesti.

Yrityspalveluiden tarjoamisessa on erittäin tärkeää, että palveluntuottajilla on vahva tuntemus joko omasta kunnasta tai omasta seudusta. Yritykset kaipaavat lähellä olevia palveluita, jotka ovat helposti saatavilla ja palveluntuottajia, joilla on hyvä asiantuntemus sekä liiketoiminnan kehittämisestä että kunnan ja seudun muista toimijoista, kehittymisnäkymistä ja verkostoista. Yrityspalveluverkosto on jo nyt hyvin monipuolinen ja kattava. Yritysten näkökulmasta palveluntarjoajien määrän lisääminen ei välttämättä ole itseisarvo, pääasia on selkeys ja mielellään yhden luukun periaate.

Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kuntien nykyiset elinvoimatehtävät ja niiden voimavarat säilyvät ennallaan. Sääntelyn keventäminen mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi yrittäjyyttä ja työnhakua tukevaksi olisi kannatettavaa. Vuoropuhelua kuntien kanssa tulee korostaa, jolloin merkitystä alueen kuntien elinvoimaisuuden lisäämiseksi voi aidosti syntyä. Jotta toiminta on myös taloudellisesta näkökulmasta tehokasta, tulee järjestelmää rakentaa juuri palvelutarpeista lähteväksi, alueiden yksilölliset erot huomioon ottavaksi ja riittävän tiiviiksi palveluiden kokonaisuudeksi, jonka osat käyvät vuoropuhelua keskenään. Tämä asettaa haasteita toiminnanohjaukselle, vaikuttavuuden arvioinnille sekä myös kokonaisuuden hallinnalle.

Esityksessä nähdään, että markkinoiden avaamisella ja kilpailuttamisella olisi mahdollista lisätä asiakkaid

@kajaani.fi:
Maakuntaliittojen aluekehityslain mukaisten tehtävien ja ELY-keskusten palvelujen sekä TE-palvelujen kokoaminen maakunnittain on perusteltu ja hyvä ratkaisu. Kajaanin kaupunki on esittänyt aiemmin mm. Kainuun hallintokokeilun yhteydessä Kainuun Liiton ja Kainuun ELY-keskusten synergistä yhdistämistä, joka helpottaisi asiakkaiden ja aluekehityksen käytännön toimijoiden asiointia ja toimintaa aluekehitysrahoituksen ja –palvelujen ollessa saatavilla yhden luukun periaatteella. Valtionhallinnon yritys- ja työvoimapalvelujen kokoaminen yhdeksi palvelukokonaisuudeksi (kasvupalvelut) on myös oikea tavoite.

@lapinjarvi.fi:
Tarvekohtainen palvelun tuottaminen voi olla haastavaa isossa yksikössä. Aikataulu on haastava, että kokonaisuus saataisiin toimimaan aikataulussa ja tehokkaasti. Siirtymäajan sujuvuus arveluttaa. Markkinaehtoisuuden toteutuminen on hyvin vaihtelevaa eri alueilla. Markkinaehtoisuus voi johtaa palvelutason eriarvoistumiseen eri alueilla. Etenkin maaseutu- ja haja-asutusalueilla palveluille olisi erityisesti tarvetta, mutta ei välttämättä silti markkinoita. Yhteisen tietojärjestelmän saaminen on utopistinen ajatus tässä aikataulussa. Valtion tiukka valvonta ja byrokratia hidastaa prosesseja jotka jo nykyisellään ovat hitaita. Pikemminkin pitäisi pyrkiä joustavampaan ja vähemmän byrokraattiseen malliin. Tavoitteet ovat tärkeitä, mutta malli väärä.

@raahe.fi:
Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

@luumaki.fi:
Kaikki lausunnon avovastaukset ovat nähtävissä kirjallisesti lähetetyssä lausunnossa (merja.pennanen@tem.fi).”

@kouvola.fi:
Aluekehittämisjärjestelmän ja kasvupalvelujen uudistamisen tavoitteet on kohdennettu maakuntien ja valtion toimiin, ei kuntien. Kuitenkin vastuu alueiden kehittämisestä esitetään olevan maakunnilla alueillaan ja kunnilla niiden alueilla. Kuntien rooli osin sivuutetaan kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistämisessä, jotka on kohdennettu valtion ja maakuntien toimeenpano- tai järjestämisvastuulle. Tavoitteiden yhteydessä kuitenkin mainitaan, ettei kasvupalvelu-uudistus siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kunnat panostavatkin elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin merkittävästi, mikä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen ja yrityskentän kanssa.

Esityksessä ei riittävästi tuoda esiin kuntakonsernin ja maakunnan välistä yhteistyötä. Kuntien roolin mahdollinen muutos kuntakonsernin näkökulmasta tulee avata tarkemmin perusteluissa. Kuitenkin on tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Uudistuksella voi olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös muun muassa maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

@sonkajarvi.fi:
Tavoitteet sinänsä ovat hyviä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä siihen, että kaikki yritykset ja alueet ovat tasavertaisessa asemassa.

@kuopio.fi:
Esityksen yleistavoite on kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistäminen. Lakiesityksessä alueiden kehittäminen ja kasvupolitiikan tavoitteet kootaan yhdeksi kokonaisuudeksi ja TEMin yrittäjyys- ja työllisyyspalvelut organisoidaan järjestäjä-tuottaja –mallille (samoin kuin Sote-uudistuksessa). Selvyyden vuoksi aluekehittämistä ja kasvupalveluja koskevat lait tulisi pitää erillisinä. Aluekehittämisen laajat, kunnan yleistä toimialaa muistuttavat, tavoitteet yhdistettynä kasvupalvelujen tavoitteisiin johtaa epäselvyyteen siitä, mitkä todellisuudessa ovat maakunnan kasvupalvelujen tavoitteet, tehtävät ja rooli.

Esityksen tavoitteissa ei tuoda riittävästi tai juuri lainkaan esiin kuntien – erityisesti maakuntien keskuskaupunkien -roolia oman alueensa elinvoiman, elinkeinoelämän ja työllisyyden edistäjänä. Merkittävä osa elinkeinojen kehittämisen ja työllisyyden voimavaroista on erityisesti suurilla kaupunkiseuduilla. Kaupungit tekevät paljon sidosryhmä- ja verkostotyötä ja ylläpitävät yhteisiä foorumeja. Net rahoittavat merkittävästi alueensa kehittämistä, toimivat kehittämisalustoina ja edistävät kasvua ja kehittymistä aktiivisella maapolitiikalla ja kaavoituksella. Kaupunkien iso vahvuus on vaikutusalueensa toimintojen, toimintamallien ja toimijoiden tarkka tuntemus Lisäksi keskuskaupungeilla on perinteisesti ollut merkittävä rooli alueen strateginen ohjauksessa.

Lain tavoitteena tulisi olla vahvempi yhteistyö erityisesti maakuntien keskuskaupunkien kanssa aluekehityksessä, elinkeinojen ja työllisyyden edistämisessä. Julkisilla määrärahoilla ei saisi tehdä päällekkäistä työtä.

@liperi.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.
Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml. kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.
Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.
Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla, kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.
Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@rovaniemi.fi:
Esityksen tavoitteena on kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen ja työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistäminen valtion ja maakuntien toimenpiteiden ja niiden järjestämien palvelujen avulla. Tavoitteena on myös organisoida julkishallinnon rahoittamat ja järjestämisvastuulla olevat palvelut siten, että ne tukevat alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta. Esityksen tavoitteena on myös antaa asiakkaiden tarpeita paremmin vastaavia palveluja.

Lakiesityksen tavoitteet ovat oikean suuntaiset. Tavoitehierarkia on selvä ja johdonmukainen.

Esityksen tavoitteet saavutettaisiin esityksen mukaan parhaiten asiakkaiden valinnanvapaudella. Tämä edellyttää, että kasvupalveluja tuottaisi useampi palvelutuottaja. Edelleen esityksessä todetaan, että koko maan kattavaan laaja-alaiseen kasvupalvelumarkkinoiden toteutumiseen voi mennä jopa kymmenen vuotta.

Siirtymäkaudella tullaan tarvitsemaan kuntien roolia työllisyyttä edistävien palvelujen koordinoinnissa, jotta lakiesityksen tavoitteet asiakaslähtöisistä palvelukokonaisuuksista ja – ketjuista saavutettaisiin.

@sysma.fi:
Esityksen todellisena tavoitteena on siirtää kasvupalvelujen järjestämisvastuu maakunnille ja yhtiöittää palvelutuotanto. Tämä tarkoittaisi varsinkin työvoimapolitiikassa siirtymistä Pohjoismaisesta mallista täysin markkinaehtoiseen malliin. Kyse olisi valtavasta järjestelmämuutoksesta, joka toteutettaisiin koko maassa ilman minkäänlaisia kokeiluja tai testaamista. Työllisyyspalveluista osa voidaan hankkia markkinoilta, kuten rekrytointipalvelut, valmennus ja koulutus. Kuitenkin vaikeimmin työllistyvien pitkäaikaistyöttömien palvelu edellyttää moniammatillista yhteistyötä ja asiakkaan palvelua lähipalveluna työmarkkinakelpoisuuden kohottamiseksi. Järjestämisvastuussa olevan julkisen toimijan (maakunta tai kunta) tehtävänä on asiakkaan työ- ja toimintakyvyn arviointi ja eri palvelujen yhteensovittaminen asiakkaan tarpeisiin. Myöskään näihin nykyisin TYP-yhteistyönä järjestettäviin työllisyyspalveluihin kasvupalvelu-uudistuksessa esitetty markkinaehtoinen toteuttaminen ei sovi. Myös elinkeinopolitiikan osalta tavoitteet jäävät epäselviksi. Julkisella sektorilla elinkeinopolitiikkaan liittyviä tehtäviä olisi uudistuksen jälkeen kunnilla, maakunnilla ja valtiolla. Maakuntien tarkoituksenmukaista roolia ei esityksessä analysoida riittävästi.
Koko uudistuksen tavoitteet tulisi asettaa uudelleen niin, että suurin kasvupalvelu on aktiivisen työvoimapolitiikan palvelut. Tavoitteena olisi työnhakijoiden nopea työllistyminen, oikean palvelun saaminen oikeaan aikaan, työnhakijoiden aktiivinen kohtaaminen ja työnhakuun kannustaminen sekä vaikeimmin työllistyvien ihmisten monisyisiin palvelutarpeisiin vastaaminen. Palvelu- ja tuotantorakenne tulisi suunnitella näistä lähtökohdista käsin.

@nivala.fi:
Kasvupalveluiden osalta lakiesitys ei kuitenkaan ole yhtä selkeä ja looginen. Kasvupalvelut on rajattu ja määritelty puutteellisesti ja niitä koskeva säätely on osittain epärealistista ja epäkäytännöllistä. Monituottajamallin suuri ongelma on järjestäjän lopullinen vastuu palveluista, vaikka järjestäjä ei saa itse tuottaa kasvupalveluita eikä sillä ole keinoja kantaa sille säädettyä vastuuta. Lisäksi lakiesitys jättää avoimeksi laadullisen sekä vaikuttavuusarvioinnin elementit, jotka tulisi olla palveluiden järjestäjällä.

Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voivat halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä. Lainsäädäntö ei saa rajoittaa kuntien hyviä käytäntöjä työllisyyden hoidossa ja elinkeinojen kehittämisessä.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin merkittävästi verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Maakunnan tuottamat kasvupalvelut eivät korvaa kuntien ja kaupunkien ja niiden kehitysyhtiöiden toimintaa. Kasvupalvelu-uudistuksessa ei tule myöskään luoda päällekkäisiä tai rinnakkaisia toimintoja.

@kurikka.fi:
Kunnan rooli aluekehittäjänä jää aika vähäiselle pohdinnalle, varsinkin kun jatkossakin kunnilla on keskeinen ja merkittävä rooli kaavoituksen, maankäytön, liikennejärjestelmien yms. osalla. Siksi on varsin kestämätöntä jättää kunnat ja kuntien omistamat kehitysyhtiöt ja niiden toiminta kokonaisajattelun ulkopuolelle. Myös alueittain tulisi sallia mahdollisuuksia toteuttaa erilaisia ratkaisuja.

Kokonaisuutena esityksen tavoite luoda talouskasvua ja parantaa yrittäjyyden toimintaedellytyksiä, sekä koota alueiden kehittäminen ja kasvupalvelut yhdeksi kokonaisuudeksi on kannatettavaa ja selkeyttää palvelujärjestelmää.

@kangasala.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle. Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan.

@sipoo.fi:
Ei kokonaan oikein, sillä tavoitteissa ei ole huomioitu kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajina. Myöskään esitetyt keinot eivät tue tavoitteeseen pääsyä kaikkien asiakasryhmien osalta (työllisyyden hoito).

@luumaki.fi:
Kaikki lausunnon avovastaukset ovat nähtävissä kirjallisesti lähetetyssä lausunnossa (merja.pennanen@tem.fi).

@perho.com:
Tavoite aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalveluiden rahoituksen ja palvelujen uudistamiseksi tukemaan kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistämistä ovat keskeisiä maakuntauudistuksen ja kuntien elinvoimaisuuden vahvistamisen näkökulmasta.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen, samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia voimakkaasti. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tämä asettaa maan eri alueet, kasvukeskukset ja harvan asutuksen alueet, epätasa-arvoiseen asemaan palvelujen saatavuuden kannalta.

@kempele.fi:
Yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat sinänsä kannatettavia. Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön. Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät juurikaan nouse esille lakiluonnoksesta. Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen rakentamiseen. Alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on kuitenkin myös muilla hallinnonaloilla (kuten liikenne, maa- ja metsätalous, ympäristö, opetus ja kulttuuri, turvallisuus) keskeinen merkitys. Olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa lainsäädännön tulisi antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla.

Maakuntalain pykälässä 6 on lueteltu maakunnan tehtäväalat, joissa maakunta hoitaa sille lailla säädettyjä tehtäväaloja. Em. pykälän 6 kohdassa 9 lueteltujen tehtävien lisäksi alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja proaktiivista EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia sekä eri rahoitusohjelmien tehokasta hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset alueille ja kuntiin ovat erittäin merkittävät. Maakunnan tehtäviin liittyvät kansainvälisten ja EU:n asioiden ja yhteyksien hoitaminen on nyt kirjattu maakuntalain pykälään 6 vapaaehtoisina tehtävinä.

@kalajoki.fi:
Lakia tulee täsmentää siten, että yrityspalvelujen pääjärjestämisvastuu määritellään kunnille. Kunnallisten yrityspalvelujen järjestämistä täydentäisi maakunnallinen ja valtakunnallinen palvelutuotanto.

Hallituksen esityksessä todetaan, että kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Lakiehdotuksen tulee rajautua organisoimaan vain nämä nykyiset TE-toimiston, ELY-keskuksen ja maakuntaliiton kansallisesti rahoittamat tehtävät, määritellä ne selkeästi ja huolehtia siitä, ettei kuntien elinvoimarooliin kuuluvia yritysneuvonnan palveluja tai niiden tuottamistapaa rajoiteta millään tavalla.

Nyt kasvupalvelujen määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan pohjalta tuottamien elinkeinotoimen yritys- ja työllisyyspalveluiden kanssa. Lakiluonnoksessa tulee tarpeettomasti lisää uutta palvelutuotantoa maakunnan tasolle. Yrittäjäjärjestöltä saadun palautteen pohjalta selkeä kuntapohjainen ja lähellä asiakasta palveluja tuottava järjestelmä on toimivin.

@raseborg.fi:
När det gäller valfrihet och tjänsternas tillgänglighet kommer det vara svårt att uppnå en optimal lösning i en region som Nyland med så starka stadsregioner. När man dessutom tänker ge en särskild lösning med samkommun för Nyland så kommer påverkningsmöjligheten lokalt att vara liten. Då landskapet skall svara över samordningen av tjänsterna gällande tillväxttjänster, SoTe mm så styrs detta långt bort från den som har behov av service samt att mycket av produktionsansvaret överförs på andra aktörer så är risken stor att för den grupp som har utmaningar (långtidsarbetslösa, personer med skärskilda behov, unga) har svårt att hitta rätt hjälp i rätt tid. Modellen som nu föreslås kan säkert fungera bra i början av arbetslösheten med aktiv aktivering och prestations krav men när den hjälp inte fungerar krävs lokala lösningar och bemötande av kunderna detta kan inte ersättas med e-tjänster.

@merijarvi.fi:
Tavoitteet ovat oikean suuntaisia, tavoitteena tulee olla järjestelmän selkiyttäminen ja yksinkertaistaminen. Nykyisilläkin voimavaroilla pystyttäisiin varmasti saamaan enemmän ja parempia tuloksia aikaan, kun ne vain suunnattaisiin järkevästi.

Asiakkaan valinnanvapauden lisääminen on sinällään hyvä tavoite. Sillä kuitenkin eriarvoistetaan alueita ja ihmisiä. Valinnanvapaus ei tule toteutumaan kaikilla alueilla samalla tavoin, pienillä paikkakunnilla ja harvaan asutuilla alueilla palveluntarjoajien määrä ei kasva. Ehdottoman valinnanvapauden ja yhtiöittämisen rinnalla tulisi olla myös muita vaihtoehtoja palvelujen tarjoamiseksi. Tämä tavoite johtaa alueiden eriarvoistumiseen ja mahdollisesti jopa asiakkaiden muuttamiseen alueille, joissa palveluita on saatavissa.

Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

@suomussalmi.fi:
Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin.

Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@keuruu.fi:
Lain soveltamisalan alueiden kehittämisen ja maakunnille siirtyvien työ- ja elinkeinoministeriön tehtävien järjestämisen kannalta tavoitteet ovat relevantteja. Tavoitteissa keskitytään järjestämiseen, kehittämiseen, yhteistyöhön ja erityisesti taloudellisiin tavoitteisiin inhimillisen asiakaslähtöisyyden jäädessä erityisesti kasvupalvelujen osalta taustalle. Esityksessä tunnistetaan kuitenkin huonosti kuntien ja kaupunkien merkittävä rooli elinkeino- ja työvoimapalveluiden tuottajana ja kehittäjänä. Lakiluonnos on omiaan vahvistamaan maakuntakeskusten ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen vaikutusvaltaa. Myös mahdollisuus ja rahoitus maakunta- ja aluerajat ylittävään kehittämis- ja kokeiluyhteistyöhön (esim. kasvukäytävät ja verkostot) on varmistettava.

@heinola.fi:
Yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat sinänsä kannatettavia.
Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön. Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät juurikaan nouse esille lakiluonnoksesta. Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen rakentamiseen. Alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on kuitenkin myös muilla hallinnonaloilla (kuten liikenne, maa- ja metsätalous, ympäristö, opetus ja kulttuuri, turvallisuus) keskeinen merkitys.

@pargas.fi:
Målsättningen är god, såsom att lätta på regleringar och ha kunden i centrum.
Hur detta kommer att ske i praktiken känns ganska så oklart, dessutom har man inte tillräckligt beaktat att förhållandena är väldigt olika redan inom en region, det som passar i tätorter kanske inte passar glesbygden.

@kuhmoinen.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Kekseistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä -tuottajamallin pohjalle. Esityksen tavoitteissa on sinänsä paljon hyvää. Uudistuksella tavoitellaan muun muassa paremmin asiakastarpeita vastaavia palveluita, palvelujen markkinaehtoisuutta sekä nykyistä selkeämpää palveluvalikoimaa. Myös kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahastotoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi on kannatettava tavoite. Olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa lainsäädännön tulisi antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi harvaan asutuilla alueilla. Tämä on tärkeää huomioida myös aluekehittämisen ja kasvupalvelujen lain osalta.

@orimattila.fi:
Orimattilan kaupunki katsoo Suomen Kuntaliiton kannan mukaisesti, että hallituksen lakiesityksen yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoit-tamien tehtävien sekä palvelujen uudistamisen osalta pitäisi saada paremmin tuke-maan alueiden kasvu- ja elinvoimaisuustavoitteita. Keskeisiä tavoitteita ovat myös ta-voitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkami-sesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön. Kuitenkaan maakuntien itsehallinnollista asemaa ja kuntien palvelujen läheisyysperiaatetta koskevat tavoitteet eivät juurikaan nouse esille laki-luonnoksesta. Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen ra-kentamiseen. Alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on kuitenkin myös muilla hal-linnonaloilla (kuten liikenne, maa- ja metsätalous, ympäristö, opetus ja kulttuuri, turval-lisuus) sekä myös kunnilla oma keskeinen merkitys esityksen konkreettisessa toteut-tamisessa. Olosuhteiden poiketessa voimakkaasti maan eri osissa lainsäädännön tuli-si antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunki-seuduilla ja harvaan asutuilla alueilla. Tämä on tärkeää huomioida myös hallituksen aluekehittämisen ja kasvupalvelujen lain osalta.

@forssa.fi:
Markkinoiden määrittyminen ja muotoutuminen on keskeistä lain aiheuttamassa muutoksessa. Markkinoiden muutos voi sinänsä lisätä elinvoimaa. Alussa markkinavaje voi heikentää valinnan-vapautta. Vaikuttavaa palvelua on määritelty niukasti.

Esityksen mukaan kuntien keskeinen tehtävä on luoda edelleen kasvulle ja työlle suotuisa toimin-taympäristö. Kunnan roolia on tämän lakiesityksen perusteella pulmallista arvioida, koska kaikissa kasvupalveluissa järjestämisvastuu muuttuu mutta muutos vaihtelee. Kunnan roolin muutoksessa voidaan menettää sekä henkilö- että yritysasiakkaiden tuntemusta.

Palvelun tuottajan rajaaminen sidosyksikköaseman mukaisesti vaikuttaisi merkittävästi kuntien rooliin. Kunnat ovat tällä hetkellä osa markkinoita. Tämä tilanne muuttuisi. Kuntien kyky ohjata markkinoita esim. elinvoiman lisäämiseksi voi vähentyä. Maakunnalta voi puuttua kykyä ottaa alueelliset erot huomioon.

Vaikeasti työllistyvien monialaista palvelua voi hyödyttää kasvupalvelujen sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen toimiminen maakunnallisesti yhdessä. Kyseessä ovat eri toimialat, joiden yhteistyön sujuvuus riippuu maakunnan organisointi- ja johtamiskyvystä. Laki mahdollistaisi integroivien mallien toteutumisen mutta ei varmistaisi sitä. Integroivissa malleissa asiakas ja vaikuttavuus ovat keskiössä. Malleja on kehitetty valtakunnassa kovasti viime vuosina. Tuloksia on saatu aikaan. Työ- ja elinkeinoministeriö ei ole pystynyt toimimaan tässä veturina, vaikka maakuntamalli sitä ministeriöltä edellyttää.

@vantaa.fi:
Esityksen tavoitteet, kuten alueiden kasvu ja elinvoimaisuus, alueellisten erityispiirteiden huomioiminen, työmarkkinoiden toimivuuden edistäminen ja palveluiden parempi vastaavuus asiakkaiden tarpeisiin ovat pääosin oikein asetettuja. Tavoitteet ja keinot on kuitenkin erotettava nykyistä selkeämmin toisistaan. Ehdotuksessa sekoittuvat tavoitteet ja niiden toteuttamisen välineet. Välineitä ovat muun muassa monituottajamalli, yksityisen palvelutuotannon hyödyntäminen ja maakuntahallinto.

Maakunta- ja soteuudistuksen keskeisenä tavoitteena on siirtää sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuu maakunnille ja vahvistaa sekä terävöittää kunnan roolia elinvoiman kehittäjänä. Ehdotuksen mukaan kunta ei kuitenkaan voisi jatkossa toimia palvelujen tuottajana kasvupalvelulaissa tarkoitetuissa tehtävissä. Kunnan roolia elinvoiman turvaajana ja kehittäjänä ei voi täysin erottaa nyt maakunnille siirrettävistä kasvupalelutehtävistä. Maakunnan skaalaeduilla voidaan tuoda vain rajallisesti lisäarvoa paikallisen elinkeinopolitiikan toteuttamiseen, sillä yksittäisen yrittäjän, työnhakijan tai alueellisen sijoittuvan elinkeinonharjoittajan palvelutarpeet edellyttävät paikallisia toimenpiteitä kuntatasolla. Kunnalla on nykyisin yleisen toimialansa puitteissa mahdollisuus edistää alueellaan elinkeinoja ja edistää työllisyyttä, vahvistaa alueensa elinvoimaa ja tehdä asukkaidensa hyvinvointia edistäviä toimia. Uusien elinvoimakuntien vaikuttava toiminta edellyttää uskottavaa resursointia sekä paikallisiin vahvuuksiin ja älykkääseen erikoistumiseen panostavaa organisaatiota ja toimintaa.

Lakiesityksen mukaan tavoitteena on sekä selkeämpi ja yksinkertaisempi järjestelmä että kasvupalveluiden tuotantorakenteen monipuolistaminen markkinoita ja monituottajamallia hyödyntämällä. Esityksessä on kuitenkin päädytty järjestelmän selkeyden ja yksinkertaisuuden sijaan korostamaan markkinaehtoisuutta ja siten tuotantorakenteen hajauttamista markkinoille. Palveluiden saannin turvaamisen, palveluiden kustannustehokkuuden ja järjestelmän toimivuuden tulee olla tavoitteina ensisijaisia palveluiden tuotantotapaan nähden.

Uudenmaan aluetta koskevan erillisratkaisun tarkoituksena on mahdollistaa kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla. Pääkaupunkiseudun, Uudenmaan ja koko Suomen kannalta on tärkeää, että pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan erityinen asema maan kasvun kannalta tunnistetaan. Pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan erillisratkaisun mahdollistaminen on ehdotuksessa myönteistä.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen ja pyrkimys synnyttää kasvupalveluihin yhden toimijan malli ovat oikeita lähtökohtia. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava. Osa lakiluonnoksen keskeisistä kirjauksista ei kuitenkaan ole mahdollistavia. Luonnos on ongelmallinen edustuksellisuuden näkökulmasta. Pakkoyhtiöittäminen merkitsee kielteisiä kannustimia kuntien voimavarojen yhteensovittamiselle.

Elinkeinojen kehittämisen näkökulmasta uudistuksen tavoitteet ovat monessa mielessä myönteisiä. Valtion nykyisten kasvupalveluiden muodostama kokonaisuus on palveluiden käyttäjien, pääasiassa asiakasyritysten ja työttömien työnhakijoiden, näkökulmasta sekava. Valtion erillisten hajanaisten työllisyys- ja yrityspalveluiden kokoaminen uudeksi ja vaikuttavammaksi kasvupalvelut-kokonaisuudeksi on järkevää. Samoin yritys- ja TE-palveluita sekä aluekehitysjärjestelmää ohjaavan monipolvisen normiston karsiminen ja uusiksi kirjoittaminen sekä tavoite hyödyntää markkinoita julkisen palvelutuotannon rinnalla on myönteinen tavoite erityisesti yritysneuvontaan liittyvissä palveluissa.

Luonnos ei tunnista ku

@narpes.fi:
Ändringen i organiseringen av tillväxttjänsterna aktualiseras av landskapsreformen. Det är naturligt att NTM-centralernas och arbets- och näringsbyråernas arbetskrafts- och företagstjänster sammanförs till tillväxttjänster och att landskapet får organiseringsansvaret på landskapsnivå. Det är en god målsättning att tillväxttjänsterna produceras som ändamålsenliga och samordnade med beaktande av befolkningens och företagens behov.

@ylivieska.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

@raisio.fi:
Lain tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat: alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaaminen, sosiaalinen osallisuus, kotoutumisen edistäminen, työllisyyden ja työllistymisen edistäminen sekä yritystoiminnan edistäminen.

Esityksen tavoitteiden taustalla oleva pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Taloudellinen kasvu on keskeinen tekijä Suomen hyvinvointivaltion kehittymisessä ja se lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Esityksen 1 pykälässä ehdotetut alueiden kehittämiseen liittyvät tavoitteet ovat perusteltuja.

Sen sijaan esityksen 1 pykälän 2 momentin kohdissa 2 ja 3 ehdotetut tavoitteet valtion ja maakuntien järjestämisvastuun määrittelystä ja maakuntien järjestämien palvelukokonaisuuksien määrittelystä eivät ole tässä yhteydessä oikein asetettuja. Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi. Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistämisellä aiheutetaan suurta hämmennystä suunniteltujen uusien maakuntien ja kaupunkien rooleissa ja työnjaossa.

Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja-mallin pohjalle. Lain ulkopuolella jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kasvupalvelu-termin käyttö tässä yhteydessä on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimman kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Yrityspalveluiden tarjoamisessa on erittäin tärkeää, että palveluntuottajilla on vahva tuntemus joko omasta kunnasta tai omasta seudusta. Yritykset kaipaavat lähellä olevia palveluita, jotka ovat helposti saatavilla ja palveluntuottajia, joilla on hyvä asiantuntemus sekä liiketoiminnan kehittämisestä että kunnan ja seudun muista toimijoista, kehittymisnäkymistä ja verkostoista. Yrityspalveluverkosto on jo nyt hyvin monipuolinen ja kattava. Yritysten näkökulmasta palveluntarjoajien määrän lisääminen ei välttämättä ole itseisarvo, pääasia on selkeys ja mielellään yhden luukun periaate.

Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kuntien nykyiset elinvoimatehtävät ja niiden resurssit säilyvät ennallaan. Sääntelyn keventäminen mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi yrittäjyyttä ja työnhakua tukevaksi, olisi kannatettavaa. Vuoropuhelua kuntien kanssa tulisi korostaa, jolloin merkitystä alueen kuntien elinvoimaisuuden lisäämiseksi voisi aidosti syntyä. Jotta toiminta olisi myös taloudellisesta näkökulmasta tehokasta, tulisi järjestelmää rakentaa juuri palvelutarpeista lähteväksi, alueiden yksilölliset erot huomioivaa mutta myös riittävän tiivis palveluiden kokonaisuus, jonka osat kävisivät vuoropuhelua keskenään. Tämä asettaa haasteita toiminnanohjaukselle, vaikuttavuuden arvioinnille sekä myös kokonaisuuden hallinnalle.

Esityksessä nähdään, että markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella olisi mahdoll

@parkano.fi:
Ks. myös sähköpostitse lähetetty Parkanon kaupungin lausunto.
Hallituksen tavoite tehokkaammasta ja tuloksekkaammasta julkisten resurssien köytöstä on kannatettava. Monipuolisia yritysten kasvua ja työllistymiseen kannustavia palveluita ja työkaluja tarvitaan. Parkanon kaupunki pitää tärkeänä, että kasvu- ja elinvoimapalvelut vastaisivat tehokkaasti ja asiakkaiden tarpeisiin. Tässä on pidettävä mielessä myös etäämpänä maakuntakeskuksesta sijaitsevat seudut.
Hallituksen lakiesitys kokoaa yhteen valtion aluehallinnon ja maakuntaliiton yritysrahoitus- ja työllistämistukityökalut ja ehdottaa uudistuksia niiden järjestämiseen ja tuottamiseen. Esityksessä tunnistetaan kuitenkin huonosti kuntien ja kaupunkien merkittävä rooli elinkeino- ja työvoimapalveluiden tuottajana ja kehittäjänä. Lisäksi lakiesityksessä esitetään siirrettäväksi perustelujen vastaisesti maakunnallisesti järjestettäviksi kasvupalveluiksi palveluita, jotka eivät nykyisin ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen vastuulla. Esimerkiksi innovaatiotoiminnan edistämisessä ja ulkomaisten investointien sijoittumispalveluissa kaupungit ovat aktiivisia toimijoita. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön ja opetus- ja kulttuuriministeriön elinvoimatyökalut puuttuvat kokonaistarkastelusta.

@vihti.fi:
Lakiesityksen 1 ja 6 §:n mukaiset tavoitteet ovat hyviä ja hyvin toteutettuna antavat maakunnille mahdollisuuden kehittää alueensa kasvua ja menestystä alueensa omista lähtökohdista. Kaikkien esityksen tavoitteiden taustalla oleva peruslähtökohta kestävän taloudellisen kasvun tavoittelusta on oikea.

@miehikkala.fi:
Yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat sinänsä kannatettavia. Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön. Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät juurikaan nouse esille lakiluonnoksesta. Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen rakentamiseen. Alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on kuitenkin myös muilla hallinnonaloilla (kuten liikenne, maa- ja metsätalous, ympäristö, opetus ja kulttuuri, turvallisuus) keskeinen merkitys.

Maakuntalain pykälässä 6 on lueteltu maakunnan tehtäväalat, joissa maakunta hoitaa sille lailla säädettyjä tehtäväaloja. Em. pykälän 6 kohdassa 9 lueteltujen tehtävien lisäksi alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja proaktiivista EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia sekä eri rahoitusohjelmien tehokasta hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset alueille ja kuntiin ovat erittäin merkittävät. Maakunnan tehtäviin liittyvät kansainvälisten ja EU:n asioiden ja yhteyksien hoitaminen on nyt kirjattu maakuntalain pykälään 6 vapaaehtoisina tehtävinä.

@alavus.fi:
Uudistuksen toteutuminen edellyttää riittävää resursointia selkeään tavoitteiden asetantaan ja niistä kommunikointiin, järjestelmän sisäänajoon sekä motivoituneet osaajat järjestämistoimintoihin.

@nurmes.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml. kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella ja vastuu yhteensovittamisesta jää maakunnalle. Tämä valinnanvapauden nostaminen äärimmilleen lainsäädännön todellisina tavoitteena estää muiden, hyvienkin, tavoitteiden toteutumisen tehokkaalla tavalla.

@espoo.fi:
Esitetty uudistus on rohkea, ja luo mahdollisuuksia. Kaikkien esityksen tavoitteiden taustalla oleva peruslähtökohta kestävän taloudellisen kasvun tavoittelusta on oikea. Esityksen mukaan maakunnat kehittävät kasvunsa itse omien menestysreseptiensä avulla ja kasvu kumpuaa jokaisen alueen
omista vahvuuksista (s.6, 60). Espoon kannalta on tärkeää, että hallituksen esitys laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista sekä esitys kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa tunnistavat pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan erityisaseman Suomen talouden veturina (s. 47–48), luovat liikkumatilaa nimenomaan tämän alueen tarpeisiin vastaamiseksi sekä kasvattavat pääkaupunkiseudun kaupunkien ja muiden kasvupalveluiden järjestämisestä Uudellamaalla vastaavan kuntayhtymän jäseneksi liittyvien kuntien roolia valtion rahoittamien kasvupalveluiden saralla.

Suurten kaupunkien merkitys koko Suomen hyvinvoinnille ja kilpailukyvylle keskeinen ja erityisen suuri merkitys on pääkaupunkiseudulla, jossa yritystoiminta on poikkeuksellisen kansainvälistä. Koko maan tutkimus- ja kehittämistoiminnan menoista kohdistuu Uudellemaalle 44 prosenttia. Pääkaupunkiseudulle keskittyy 40 prosenttia yritysten liikevaihdosta, lähes kolmannes bruttokansantuotteesta ja noin 30 prosenttia yksityisen sektorin työpaikoista. Noin puolet Suomen maahanmuuttajista asuu pääkaupunkiseudulla, mikä merkitsee kasvupalveluille Uudellamaalla yhtäältä poikkeuksellisia haasteita maahanmuuttajien kotoutumisen ja työllistymisen kannalta ja toisaalta ainutlaatuisia mahdollisuuksia kansainvälisten osaajien kasvua tukevan osaamisen näkökulmasta.

@businesslappi.fi:
Lapissa on kyseenalaista turvaako palvelujen keskittäminen asukkiaden tarpeita. Palveluissa läheisyysperiaate on erittäin tärkeä. Kunnan hankintalain mukaisten sidosyksiköiden rajaukset tuovat ongelmia alueilla, jossa markkinaehtoista tarjontaa on vähän tai ei ollenkaan.

@tyrnava.fi:
Lain tavoitteena on alueiden kehittämisen, kestävän taloudellisen kasvun, yrittäjyyden, työvoiman saatavuuden ja työmarkkinoiden toimivuuden sekä työllisyyden, työllistymisen, kotoutumisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen valtion ja maakuntien toimenpiteiden ja niiden järjestämien palveluiden avulla. Nämä ovat yleisesti hyväksyttäviä tavoitteita, mutta esityksessä ei huomioida juuri mitenkään kuntien panostusta ja työtä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Laki säätelee monia niitä tehtäviä ja asioita, jotka ovat avainroolissa tulevaisuuden kunnan elinvoimaa rakennettaessa.

Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle. Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava.

Kunnat yksin ja lisäksi yhteistyössä suurimpien kaupunkiseutujen kanssa panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE -hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu elinvoimasta, maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Tulevaisuuden kunnan toiminnassa joustavat ja ketterät mallit juuri noissa teemoissa luovat elinvoimaa. Pahimmillaan esitetty laki tekee esimerkiksi innovatiiviset hankinnat, kumppanuus- ja yhteiskehittämismallit nykyistäkin hankalammaksi toteuttaa. Kunnat ovat myös tehneet erittäin hyvää ja tuottoisaa yhteistyötä keskenään erityisesti kaupunkiseuduilla erityisesti harvinaisempien, spesifien toimialajojen osalta sekä tilanteissa, jossa ekosysteemiajattelu on syytä toteuttaa kuntarajat ylittäen ja osaamista yhdistäen. Monilla niistä on myös vientipotentiaalia. Usein tätä yhteistyö tehdään keskuskaupungin kehitysorganisaation kanssa, jos näitä organisaatioita ei enää jatkossa ole mahdollista pitää tai että ostopalvelut/yhteistyö vaarantuu, vaarantuu myös yritysten ja seutujen kasvu.

Esitetyssä mallissa herättää ihmetystä eri elinkeinojen hyvin erityyppinen käsittely. Alkutuotantovaltaisella alueella (työpaikkoja n. 18 % alkutuotannossa) iso kysymys on se, miksi maaseutupalvelut keskitetään maakuntaan toisin kuin kaikki muut toimialat. Sen käsittely pitäisi olla linjassa muiden kanssa. Tälläkin hetkellä esimerkiksi Tyrnävä huolehtii ko palvelusta niin omien yrittäjien kuin naapurienkin osalta. Tämän tyyppinen hajautettu malli olisi ollut huomattavasti parempi ratkaisu. Esitetyssä ratkaisussa kunnalta viedään yksi sen tukijaloista ja toisaalta alkutuotannon yritysten palvelut karkaavat ja muuttuvat enemmän viranomaistoiminnoksi, mikä ei niiden kehittymisen kannalta (esim. ekosysteemit ja yhteistyö mm. maankäytön ja rakennusvalvonnan kanssa) vaikeutuu, eikä sitä ole enää mahdollista kehittää vastaamaan juuri alueen painopisteitä ja vaatimuksia (esim. Tyrnävän perunan High grade-alue ja sen vaatimukset sekä vahvuuksien hyödyntäminen).

Esitetty laki ei myöskään vastaa tavoitteisiin tarkoituksenmukaisuuden eikä työnjaon selkeyden osalta monessakaan suhteessa. Myös resursointi, erityisetsi kuntiin jäävien tehtävien osalta on täysin epäselvä. Helposti käy niin, että resurssit kerätään t

@savonlinna.fi:
Aluekehityksen perusyksikkö on talousalue. Useamman talousalueen maakunnissa tavoitetila johtaa maakuntakeskuksen voimavarojen ja päätösvallan lisääntymiseen rinnakkais-talousalueiden kustannuksella.

Kasvupalveluiden kilpailuttaminen itsetarkoituksellisesti ja sähköisten palveluiden suosiminen johtaa palveluiden etääntymiseen pienemmiltä paikkakunnilta. Kilpailutetut konsulttipalvelut eivät ole paras tapa yhteiskunnallisesti tukea kasvuhakuista yritystoimintaa. Toimintamalli kyllä luo yrityskonsulttimarkkinat, mutta lähes täysin yhteiskunnan rahoittamat ja tässä markkinassa asiakas ei ole yritys, vaan maakuntahallinto. Strategisessa yrityskehittämisessä tuloksellisinta on pitkäjänteinen ja luottamuksellinen työ asiakasyrityksen kanssa. Puolin ja toisin hyödyllinen kumppanuus talousalueen ja yrityksen välillä on paljon muuta kuin subventoidun konsultin ostetut työpäivät ja siitä laadittu raportti.

Kansainvälistymispalveluiden valtakunnallistaminen ei ole tätä päivää. Kansainvälistyminen koskettaa kaikkia yrityksiä pienistä suuriin. Hallituksen esitys on tältä osin vanhentunut jo syntyessään. Maakuntatasolle on saatava vahva osaaminen kansainvälistymiseen liittyvissä yritysneuvontapalveluissa.

Päätös- ja ratkaisuvallan lähentyminen yritysten kasvuun liittyvissä tuissa ja palveluissa on nähtävä hyvänä asiana, koska lähtökohtaisesti voisi ajatella toimintaympäristön tuntemuksen ja aluekehitystavoitteiden olevan maakuntatasolla kirkkaammin mielessä päätöksiä tehtäessä.

@loviisa.fi:
Kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajana ei ole huomioitu.

@parikkala.fi:
Lain yleinen tavoite on maakuntien elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta hyvä: tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaamisen, sosiaalisen osallisuuden ja kotoutumisen edistäminen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen.

Aluekehittäminen tunnistetaan lakiesityksessä laajaksi valtion, maakuntien ja eri hallinnonalojen yhteistyön kautta saavutettavaksi näkemykseksi mm. kestävän talouskasvun aikaansaamiseksi. Lakiesitys antaa kuitenkin niukasti välineitä poikkihallinnolliseen aluekehittämisen lähestymistapaan korostaen kasvupalveluiden roolia aluekehittämisen työvälineenä.

@vora.fi:
Finland saknar egentlig regionalpolitik för tillfället, vilket innebär att en gemensam linje och helhetssyn saknas som grund för lagberedningen. Detta lagförslag fokuserar endast på befintliga tjänster som TE-centralerna och ELY-centralerna producerar idag. Detta är en smal del av allt regionalt utvecklingsarbete som pågår. Tillväxttjänsterna i dess nuvarande form lyfts med andra ord upp till en nivå som i princip borde motsvara alla de åtgärder som behövs för en fungerande regional utveckling. Allt regionalt samarbete mellan landskapen, städerna, utvecklingsbolagen, näringslivet och högskolorna är inte beaktat i lagförslaget, vilket gör att en heltäckande bild saknas.
Målsättningen att kombinera regionutveckling och tillväxtpolitikens mål till en omfattande helhet är lovvärd, men lagen uppmärksammar inte alla ovannämnda viktiga delar i helheten såsom den nu är skriven.

@pirkkala.fi:
Esityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalvelujen uudelleen organisoiminen järjestäjä-tuottajamallin pohjalle.
Esityksen tavoitteissa sinänsä on paljon hyvää. Uudistuksella tavoitellaan mm. paremmin asiakastarpeita vastaavia palveluja, palvelujen markkinaehtoisuutta sekä nykyistä selkeämpää palveluvalikoimaa. Myös kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahastotoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi on kannatettava tavoite. Kokonaisuuden organisointiin liittyvät rajoitteet, voivat kuitenkin johtaa kohtalokkaisiin seuraamuksiin ja itseasiassa jopa esteeksi käytännön toiminnan tasolla.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@saarijarvi.fi:
Lakimuutoksen tavoitteet ovat hyvät. Palvelujen avaaminen yritysten kilpailulle on perusteltua erityisesti työllisyyden hoidossa ja rekrytointipalveluissa. On myös tärkeää, että maakunnille jää merkittävästi valtaa palveluiden järjestämisen yksityiskohdissa, jolloin paikallisia erityspiirteitä voidaan huomioida. Toisaalta lain tavoitteissa tulisi paremmin huomioida maakunnan kaikkien julkisten toimijoiden voimavarojen ja osaamisen hyödyntäminen päällekkäisyyksien poistamiseksi ja palvelujen yhdenvertaisen tarjonnan varmistamiseksi

@hyvinkaa.fi:
Ei kokonaan oikein, sillä tavoitteissa ja kasvupalvelujen järjestämisessä ei ole otettu huomioon kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajina. Esitetyt keinot eivät myöskään tue tavoitteeseen pääsyä kaikkien asia-kasryhmien osalta esim. työllisyyden hoito ja kotouttaminen.

@pori.fi:
Esityksen isot tavoitteet alueiden kasvun ja elinvoimaisuuden lisäämiseksi, alueellisten erityispiirteiden huomioimiseksi, työmarkkinoiden toimivuuden edistämiseksi ja palveluiden asiakaslähtöisyyden varmistamiseksi ovat perusteltuja ja tarpeellisia. Tulevan kasvun ja hyvinvoinnin näkökulmasta on tärkeää yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet toisiaan tukevaksi laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi.

Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta esitys perustuu pääosin voimassa olevan lain tavoitteisiin. Esityksen tavoitteet ovat yleisellä tasolla oikein asetetut ja oikean suuntaiset, mutta suurin haaste liittyy tavoitteiden ja keinojen yhteensopimattomuuteen. Esimerkiksi yritys- ja työllisyyspalveluissa keskeiseksi tavoitteeksi on asetettu henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus, mutta siihen liittyvät tavoitteet, keinot ja toteuttamisen käytettävissä olevat välineet eivät erotu riittävän selkeästi toisistaan, vaan ne ovat osittain päällekkäisiä ja sekoittuvat keskenään. Hallituksen esittämän uudistuksen keskeiset välineet liittyvät muun muassa monituottajamalliin, yksityisen palvelutuotannon hyödyntämiseen ja maakuntahallintoon.

Monituottajuuteen liittyvä aito valinnanvapaus edellyttäisi toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on alueella riittävästi saatavilla. Monituottajamalli on hyvä ja kannatettava lähtökohta muutostilanteessa, mutta hallituksen esitys rajaa käytettävissä olevia toimintatapoja. Esitys asettaa lähtökohtaisesti kuntien oman tuotannon heikompaan ja viimesijaisempaan asemaan kuin muut palveluntuottajat sekä pakottaa toiminnan yhtiöittämiseen.

Monituottajuuden lisäksi toinen iso järjestelmämuutos liittyy maakuntahallinnon rooliin. Lakiesityksen mukaan kasvupalvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeen perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyse on merkittävästä uudistuksesta ja muutoksesta julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa, mikä aiheuttaisi suuria muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen työnjakoon. Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen ei ole tarkoituksenmukaista kahdesta syystä. Ensinnäkin, jos palvelumarkkinoilla on aitoa kilpailua ja tarjontaa, on perusteltua jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan. Toiseksi, ellei alueen palvelumarkkinoilla ole aitoa kilpailua ja tarjontaa, on oletettavaa, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä.

Lakiesityksessä huomioidaan monituottajuuden ja maakuntahallinnon roolin osalta vajavaisesti suurten ja keskisuurten kaupunkien, kuten Porin kaltaisten maakuntakeskusten, merkittävä panostaminen ja voimavarojen ohjaaminen elinkeino- ja elinvoimapolitiikkaan sekä työllisyyden edistämiseen. Pori investoi merkittävästi muiden kaupunkien tavoin suoran elinkeino- ja työllisyyspolitiikan lisäksi alueellisiin innovaatio- osaamis- ja kehitysympäristöjen kehittämiseen, kuten kiinteään yhteistyöhön muun muassa korkeakoulujen, tutkimus- ja kehittäjäorganisaatioiden ja elinkeinoelämän kanssa. Lakiesitys käsittelee lisäksi erittäin puutteellisesti kasvun ja kilpailukyvyn kannalta kuntien keskeistä vastuuta maankäyttöön, asumiseen ja liikenteeseen liittyvistä kokonaisuuksista. Esimerkiksi kestävän kasvun kannalta kaavoituksen merkitys on aivan keskeinen.

Jatkovalmistelun kannalta on tärkeää, että kunnan rooli elinvoiman mahdollistajana huomioidaan maakunnalle siirrettävissä kasvupalvelutehtävissä. Yksittäisen toimijan (työnhakija tai yrittäjä) palvelutarpeet edellyttävät usein paikalliseen asiantuntemukseen perustuvia paikallisia toimenpiteitä kuntatasolla.

@hollola.fi:
Kasvun aikaansaaminen, työllisyyden paraneminen ja asiakaslähtöisyys ja tehokkuus palveluissa sekä maakuntien ja kuntien kumppanuus ovat yleisellä tasolla kaikkien hyväksymiä tavoitteita. Samoin yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisesta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta.

Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen rakentamiseen. Alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on kuitenkin myös muilla hallinnonaloilla (kuten liikenne, maa- ja metsätalous, ympäristö, opetus ja kulttuuri, turvallisuus) keskeinen merkitys.

@kolari.fi:
Alueiden kehittäminen ja kasvupalveluiden järjestäminen maakunnittain kokonaisuutena nähdään pääosin hyvänä (mm. eri rahoituskanavien yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi sekä laajemmat palvelukokonaisuudet). Kuntien rooli alueiden kehittämisessä ja yritysten sekä työllisyyden kasvupalveluissa jää kuitenkin epäselväksi. Myös muiden kuin pelkästään työ- ja leinkeinon hallinnonalojen merkitys aluekehittämisessä tulisi huomioida paremmin.

Esityksessä tulisi kiinnittää huomiota lainsäädännön joustoon koskien alueellisia erityispiirteitä etenkin harvaanasutulla seudulla.

@pihtipudas.fi:
Kunnan ja maakunnan roolijako jää lakiehdotuksessa epäselväksi. Tavoitteissa tulisi myös selkiyttää kunnan ja maakunnan välistä työnjakoa. Palveluja on tarkoitus ostaa merkittävä määrä markkinoilta, mutta esityksessä jää jonkin verran epäselväksi se, mitä markkinoilta ostettavat palvelut ovat. Erityisesti pitkäaikaistyöttömien palveluiden hoitaminen on jäänyt huomiotta esityksessä.

@rusko.fi:
Pyrkimys taloudelliseen kasvuun on oikea. Talouden kasvu on keskeinen tekijä hyvinvoinnin lisäämisessä. Elinvoiman ja hyvinvoinnin kasvattaminen ei kuitenkaan onnistu pelkästään uudelleen organisoimalla Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalaa sote-uudistuksen tapaan. Kuntien roolia elinvoiman ja hyvinvoinnin edistäjänä ei ole esityksessä arvioitu ollenkaan.

@pyhajarvi.fi:
Ennakoivan rakennemuutoksen (ERM) toimien mahdollistaminen on jäänyt tunnistamatta. Enankoivassa rakennemuutoksessa keskeisessä roolissa ovat elinkeinojen ja yritystoiminnan uudistuminen, kasvu ja kansainvälistyminen sekä työllisyyttä ja yritystoimintaa edistävät kokeilut.

@pyhajoki.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELYkeskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi.
Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

@mantsala.fi:
Ei kokonaan oikein, sillä tavoitteissa ei ole huomioitu kuntien roolia kasvupalvelujen tuottajina. Myöskään esitetyt keinot eivät tue tavoitteeseen pääsyä kaikkien asiakasryhmien osalta (työllisyyden hoito).

@reisjarvi.fi:
Esitetyn lakiuudistuksen tavoitteet ovat oikeansuuntaisia. Aluekehittämisen ja kasvupalveluiden järjestämisen yhteensovittaminen maakuntatasolla on tärkeää. Hyvää on, että kasvupalvelujen järjestäminen maakunnittain parantaa henkilöasiakkaiden ja yritysten asemaa, kun palveluja tuotetaan sovitettuna palveluketjuna. Sen sijaan kuntien rooli kasvupalvelujen tuottajana/ toimijana on jäänyt huomioimatta.

Lähtökohtaisesti lakiluonnos on rajattava niin, että se koskee vain valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamien tehtävien uudistamista ja määrittelyä kasvupalveluiksi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

@sotkamo.fi:
Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistamiseksi tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä tulevien maakuntien tehtävien kannalta.
Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.
Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan maakunnan toimesta toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.
Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@nokiankaupunki.fi:
Yleiset tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä julkishallinnon rahoittamien tehtävien ja palvelujen uudistamisen osalta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat sinänsä kannatettavia. Kannatettavia ovat myös tavoitteet alueellisten erityispiirteiden paremmasta huomioimisesta, sääntelyn purkamisesta ja laajempien palvelukokonaisuuksien kokoamisesta sekä asiakkaan tarpeiden nostamisesta keskiöön.
Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät juurikaan nouse esille lakiluonnoksesta. Sääntely keskittyy pitkälti yhden hallinnonalan tehtävien uudelleen rakentamiseen, vaikka alueiden kehittämisen kokonaisuudessa on myös muilla hallinnonaloilla keskeinen merkitys.
Lainsäädännön tulisi antaa joustoa alueellisesti eriytyneisiin ratkaisuihin esimerkiksi suurilla kaupunkiseuduilla ja harvaan asutuilla alueilla. Kasvupalvelujen järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa on valmisteltu oma lakiluonnos, mikä sisältää toiminnan organisoinnin osalta valtakunnallisesta ratkaisusta poikkeavat ehdotukset.
Yhdenvertaisuuden periaatteella vastaava mahdollisuus tulee olla myös muilla suurimmilla maakunnilla.
Alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja proaktiivista EU-vaikuttamista sekä eri rahoitusohjelmien tehokasta hyödyntämistä.
Maakunnan tehtäviin liittyvät kansainvälisten ja EU:n asioiden ja yhteyksien hoitaminen tulisi kirjata muina kuin vapaaehtoisina tehtävinä.

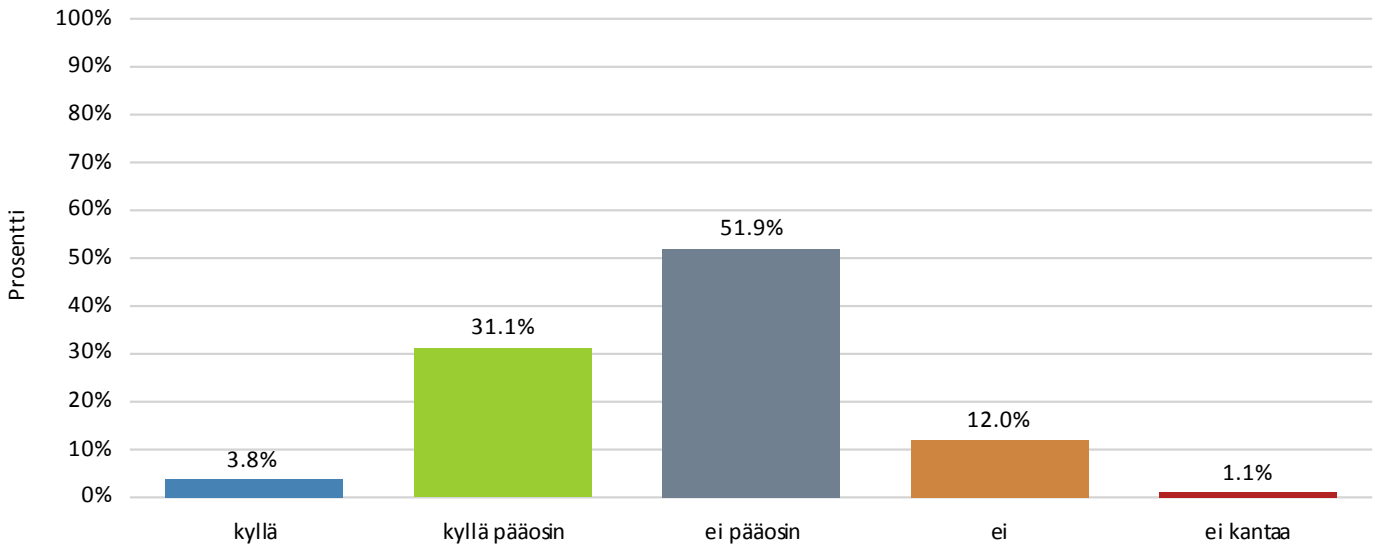
@janakkala.fi:
Tavoitteet ovat varsin kunnianhimoisia, mutta pääosin myös kannatettavia. Kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen, työllisyyden ja työllistymisen sekä yritysten toimintaedellytysten edistäminen ovat keskeisiä tekijöitä maan kilpailukyvyn vahvistamisessa ja julkisen talouden kestävyyden varmistamisessa.
Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.
Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi.
Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@uusikaupunki.fi:
Palvelun laatua, palvelupolkuja ja järjestelmiä on syytä kehittää. Monituottajamalli ja valinnan vapaus tuottanevat yrityksille ja työnhakijoille paremmin sopivia palveluita ja syvällisempää toimialakohtaista asiantuntemusta.

@savukoski.fi:
Esityksen tavoitteena on kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen ja työllisyyden, työllistymisen ja yritysten toimintaedellytysten edistäminen valtion ja maakuntien toimenpiteiden ja niiden järjestämien palvelujen avulla.
Tavoitteena on myös organisoida julkishallinnon rahoittamat ja järjestämisvastuulla olevat palvelut siten, että ne tukevat alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta. Esityksen tavoitteena on myös antaa asiakkaiden tarpeita paremmin vastaavia palveluita. Lakiesityksen tavoitteet ovat oikean suuntaiset.

Esityksen tavoitteet eivät kuitenkaan ole saavutettavissa valinnanvapaudella. Valinnanvapaus lisää lähtökohtaisesti alueiden eriarvoisuutta ja on samalla hyppy tuntemattomaan. Vaarana on, että kustannukset kasvavat hallitsemattomasti ja palveluntarvitsijat jäävät alkuvaiheessa jopa ilman palveluja. Päävastuu kasvupalvelujen järjestämisestä tulisi säilyttää uudistuksen myötä maakunnalla, pakkoyksityistäminen ei ole oikotie onneen.
Laki tulee palauttaa valmisteluun ja koostaa siten, että maakunta voi tarvittaessa ulkoistaa kasvupalvelujen tuottamisen osittain, mikäli katsoo sen tarpeelliseksi.

7. Tukevatko keskeiset ehdotukset esityksen tavoitteita?

Nimi	Prosentti
kyllä	3,8%
kyllä pääosin	31,1%
ei pääosin	51,9%
ei	12,0%
ei kantaa	1,1%
N	183

8. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Mielestämme palvelutarpeen arviointi ei kuulu yksinoikeudella maakunnan tehtäväksi.

@kinnula.fi:
Vain palvelujen monipuolistamisen osalta osittain, muuten asiaa ei voida todentaa ennen toteutusta.

@kronoby.fi:
Gällande regionutveckling är det viktigt att alla landskap har lika möjligheter och här är det också viktigt att de nu centraliserade tjänsterna, exempelvis gällande strukturfonderna eller fiskefrågor, decentraliseras till alla landskap. Däremot är det också bra att landskapen sedan frivilligt kan samarbeta om det är så att de anser att det är bäst gällande någon viss funktion. Det är också viktigt att kunden har ett fritt val, också över landskapsgränserna, som nu sägs. Detta kunde dock framgå ännu tydligare. Viktigt är också krav på att tjänsterna fungerar på både finska och svenska i tvåspråkiga områden också hos de privata producenter som erbjuder tjänster.

Det är bra att landskapen ges frihet att ordna tjänsterna på olika sätt. Däremot är det ologiskt att landskapet inte själv har rätt att bilda ett bolag och stå för tjänsterna i annat än undantagsfall (dvs om marknaden inte fungerar). Det inkräktar på landskapens självstyre. Bra är att kommunerna också kan vara med och äga bolag som producerar tillväxttjänster. Viktigt är att också de kommunala utvecklingsbolagen skulle kunna vara med och producera dessa tjänster.

Ologiskt är också att kunden inte har möjlighet till ett fritt val överallt om man en gång öppnar för en fri marknad. Att i det fallet också tillåta upphandling av tjänster ger inte ett fritt val för var och en. Samtidigt är det oklart om det uppstår en marknad på alla håll i Finland, vilket leder till en ojämlik tillgång till tjänsterna.

Det skulle också vara viktigt med objektiv nationell kvalitetsgranskning av de aktörer som sköter tjänsterna på den fria marknaden. På det sättet kan kunderna lättare välja aktör.

@uurainen.fi:
Asukasmäärältään pienten alueiden kohdalla valinnan mahdollisuus saattaa jäädä vähäiseksi. TE-toimiston hoitaman työnvälityksen markkinoille avaamisen sijaan niissä työnvälityksen olisi voinut vaihtoehtoisesti antaa kunnan tehtäväksi.

@karvia.fi:
Kasvupalveluiden uudistaminen monituottajamalliksi tuo todennäköisesti joustavuutta ja pääsääntöisesti parantaa palveluiden laatua ja monipuolistaa annettavia palveluita. vaarana on kuitenkin se, että palvelut eri maakunnissa eivät ole kovin tasalaatuisia ja palvelut pirstaloituvat. Laadun seuranta ja mittaaminen tulee olemaan tärkeää kustannusvaikuttavuuden varmistamiseksi.

@korsnas.fi:
Det är svårt att förutspå effekten av att konkurrensutsätta delar av tillväxttjänsterna på en öppen marknad. Avsikten kan synas vara god, men i verkligheten kan en konkurrensutsättning få som följd att det lokala utvecklings arbetet försvåras.
Utvecklingsarbetet ska skötas lokalt och om aktörerna kommer från en nationell nivå så kan samarbetet mellan kommuner och landskapet försvåras.

@tornio.fi:
HE:ssä: ”Maakuntien tulee kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioida alueen kuntien elinvoimatehtävät ja niiden olisi tehokkaasti yhteen sovitettava maakuntien kasvupalveluja ja kuntien elinvoimatehtävät.” Lakiehdotuksen mukaan maakuntien vastuulla olisi huolehtia kasvupalveluiden yhteensovittamisesta. Tämä tarkoittaisi myös toiminnan yhteensovittamista kunnan, valtion ja maakunnan muiden palveluiden tuottajien kanssa siten, ettei synny tarpeetonta päällekkäisyyttä.

Maakunnan ohjausvalta ei voi ulottua itsehallinnollisen kunnan yleistoimivaltansa puitteissa tekemiin päätöksiin. Mikäli maakunnille tulee järjestämisoikeus kasvupalveluihin, maakunnan tulisi sopia palvelukokonaisuuksista ja palveluketjuista kunnan/kuntien kanssa. Kunnat järjestävät ja tuottavat nykyisellään merkittävän osan kasvupalveluihin luettavista palveluista. Myös kuntien kehittämis- ja elinkeinoyhtiöt tuottavat samoja palveluja kuin lakiehdotuksessa on määritelty kasvupalveluiksi. Maakunnalla ei voi olla ohjausvaltaa eikä koordinointivastuuta kuntaan tai kuntien kehitysyhtiöihin. Maakunnan tulisi sopia tuotettavista palveluista kuntien kanssa päällekkäisyyksien ja vastaavasti palveluaukkojen välttämiseksi. Päällekkäisyyksien ja vastaavasti palveluaukkojen estämiseksi on maakunnan ja kunnan käytännössä sovittava, mitä kasvupalveluja milläkin alueella ja kunnissa järjestetään.

Edelleen lakiehdotuksen mukaan maakunta vastaisi palvelujen käyttöön liittyvästä neuvonnasta, palvelutarpeen arvioinnista ja asiakkaan ohjaamisesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Maakunnan olisi erityisesti huolehdittava heikommassa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden neuvonnasta ja ohjauksesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin osoittamalla selkeästi palvelun tuottajat, joista asiakas voisi valita.

Esimerkiksi Nuorten Ohjaamo hoitaa nykyisin yllä olevaa tehtävää; arvioi asiakkaan palvelutarpeen ja ohjaa asiakkaan tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Asiakkaalla on valinnanvapaus. Maakunta voi kilpailuttaa ja hankkia asiakkaiden tarvitsemia palveluja keskitetysti, ja ohjaamo toteuttaa neuvonnan ja ohjauksen.

Vastaavasti elinkeinoyhtiöt ohjaavat ja neuvovat yritysasiakkaita, jotka voivat valita muitakin palveluntuottajia kuten henkilövuokrausyrityksiä.

@rauma.fi:
Esityksessä todetaan, että maakunnan järjestämisvastuulla on mm. ohjaus asiakkaalle tarkoituksenmukaisiin palveluihin sekä palvelutarpeen arviointi ja asiakassuunnitelman laatiminen. Aito yhteistyö esim. kuntien kanssa edellyttää, että palvelutarpeen arviointi ja asiakassuunnitelman laatiminen eivät kuulu yksinoikeudella maakunnallisten kasvupalvelujen tehtäväksi. Tarvitaan muun muassa hyvää paikallistuntemusta ja näkemystä paikallisista olosuhteista, tarpeista ja yhteistyöverkostoista.

Kunnat eivät ryhdy kierrättämään nykyisiä yrityspalveluitaan maakunnan kautta vaan resurssoivat ja tuottavat palvelut itsenäisesti ja suoraan omille asiakkailleen.

Esityksessä todetaan, että markkinalähtöisesti tuotettavia palveluita voisivat olla esim. yrityksen perustamiseen ja liikeidean kehittämiseen liittyvät kasvupalvelut. Edellä mainitut palvelut tuotetaan nykyisin suurimmaksi osaksi kuntien omana, elinkeino- ja kehitysyhtiöiden tai uusyrityskeskusten kautta tuotettuina yrityspalveluina, eivätkä näin ollen kuulu maakunnallisten kasvupalveluiden järjestettäväksi eikä niitä ole mainittu hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä.

Lakiesityksessä ei erikseen nosteta esille vaikeasti työllistyvien ja osatyökykyisten asiakkaiden palvelujen, palvelukokonaisuuksien tai palveluprosessien erityispiirteitä. Tämän kohderyhmän palvelutarpeet ovat kuitenkin hyvin erilaiset ja monialaiset suhteessa muuhun työnhakijakuntaan. Palvelutarpeet kiinnittyvät hyvin vahvasti myös sote-palveluihin. Tämän kohderyhmän palvelut tulisi nostaa lakiluonnoksessa aivan erillisenä palvelutarpeena ja miettiä näiden palveluiden toteutus suhteessa esimerkiksi nykyiseen TYP-palveluun (vrt. Laki monialaisesta yhteispalvelusta), joka on todettu toimivaksi palvelumalliksi.

@kaustinen.fi:
Maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja panostavat elinkeinojen edistämiseen ja vastaavat maankäytöstä, kaavoituksesta, koulutuksesta, tieverkon kunnosta ym. alueen elinvoimaisuutta kehittävistä asioista.
Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta.

@joutsa.fi:
Pitkäaikaistyöttömien tilanne tulee olemaan haastavin. Työllisyyden hoitoon ylipäätään jää paljon epävarmuustekijöitä mm. markkinoiden toimimattomuus erityisesti maaseutukunnissa.

@liminka.fi:
Lakiluonnoksessa todetaan, että suurten kaupunkien merkitys koko Suomen hyvinvoinnille ja kilpailukyvylle on keskeinen. Tästä huolimatta lakiluonnoksessa suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen rooli on lakiluonnoksessa varsin puutteellinen.

Suurten kaupunkiseutujen merkitys on kasvanut 2000-luvun aikana ja vahvistuu edelleen kaupungistumisen sekä sitä tukevan elinkeinoelämän ja talouden rakennemuutoksen seurauksena. Neljän suurimman kaupunkiseudun (Helsinki, Oulu, Tampere ja Turku) väestömäärä on lähes puolet koko maamme väestöstä. Monet lakiesityksen linjaukset ovat päällekkäisiä tulevaisuuden kunnan elinvoima- ja elinkeinotehtävien kanssa.

Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE -hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu elinvoimasta, maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Vireillä olevassa sote- ja maakuntauudistuksessa tulee ottaa huomioon maakuntien erilaisuus ja suurten kaupunkiseutujen keskeinen merkitys Suomen kilpailukyvylle ja suomalaisten hyvinvoinnille. Moniulotteisen ja monimutkaisen uudistuksen valmistelussa on sivuutettu suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen asema ja niiden kasvava merkitys elinvoiman, talouskasvun ja työllisyyden vetureina. Erityisesti kaupungeilla ja tulevaisuuden kunnilla on käytössään kasvun ja elinkeino-politiikan kovat julkiset työkalut, maankäyttö, koko infrastruktuuri (liikenne ja asuminen) sekä sivistys- ja kulttuuripalvelut.

Limingan kunta yhtyy suurten kaupunkien huoleen lainsäädännön valmistelun kokonaishallinnasta yleisesti sekä erityisesti pirstaloituneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien kuntien yleistä toimivaltaa aluekehittämisen sekä kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Uudistuksen kokonaisvaikutusarviointi suhteessa suuriin kaupunkiseutuihin on edelleen tekemättä.

@tammela.fi:
Ehdotukset tulevat varsin hyvin esityksen tavoitteita. Maakunnan rooli aluekehitysviranomaisena on kohtuullisen täsmällinen ja kunnilla on selkeästi omat elinvoimatehtävänsä. ELY-keskusten tarjoamat yritysten rahoitus- ja neuvontapalvelut sekä TE-toimistojen yritys- ja henkilöasiakkaiden palvelut yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Tässä yhteydessä on kuitenkin syytä korostaa sitä, että aluekehittäminen on selkeästi laajempi politiikkatoiminto kuin kasvupalvelut eli kasvupalvelut on osa alueiden kehittämistä.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin.

Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan perustaa kasvupalveluyrityksiä.

@kerava.fi:
Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja, eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu. Palveluntuottajana tulee säilyä julkinen sektori.

@hankasalmi.fi:
Nimenomaan kasvupalveluiden (HE, luku 3) kohdalla valitettavasti on todettava, etteivät keskeiset ehdotukset tue tavoitteita. Kasvupalvelujen tuottaminen voisi perustua ensisijaisesti markkinaehtoisiin ratkaisuihin, ilman että korostetusti säädetään laki siten, että maakunnan oma palvelutuotanto olisi aina viimesijainen vaihtoehto – tai että kunnilla ei esimerkiksi käytännössä ole enää lainkaan roolia työttömyyden hoidon toimenpiteissä.

Lain keskeinen lähtökohta on suuresti ristiriidassa sen kanssa, että lähtötilanteessa ei yksityiseltä sektorilta Suomesta edes löydy toimijaa, joka olisi toiminut pitkäaikaistyöttömien parissa. Laki siis yksityistää palveluja uskoen ja toivoen, että markkinoille syntyy toimintaa, mitä sillä ei vielä ole.

Nyt esitettävä malli keskittää palvelut myös suurille kaupunkiseuduille. Lakiesityksen yleisperusteluissa kuvataan osuvasti: ”…eivätkä palveluntuottajien markkinat pitkällä aikavälilläkään ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa. Palveluiden asiakkaat eivät pääse nauttimaan yhtä laajasta palvelutuottajavalikoimasta ja valinnanvapaudesta kaikkialla Suomessa, koska palveluntuottajayritykset keskittyvät todennäköisesti niille paikkakunnille, joilla työmarkkinat toimivat.”

On ymmärrettävää, että työvoiman ja yritysten volyymin mukaan palveluiden laajuus ja määrä vaihtelevat, mutta kaukana esitetyn lain kautta ollaan (kuten siis lain yleisperusteluissa todetaan) lain johdannossa esitetystä tavoitteesta, joka puolestaan kuului: ” Tulevaisuudessa kasvupalvelut parantavat työn ja hyvän elämän mahdollisuuksia koko Suomessa”. Tätähän laki ei missään nimessä nyt turvaa. Perustuslain takaama yhdenvertaisuus heikkenee todennäköisesti uudistuksen myötä, kuten lain omassa perustelutekstissä tuodaan ilmi

Ja erittäin suuri riski on siinä, miten kasvupalvelut turvaavat heikoimmassa asemassa työmarkkinoilla olevien palveluja (esimerkiksi iäkkäät pitkäaikaistyöttömät tai osatyökyvyttömät), sillä paitsi, ettei markkinoilta löydy toimijoita, jotka olisivat kyseiseen ryhmään toimintojaan keskittäneet, niin kasvupalveluiden rahoitusmalli ei kyllä myöskään kannusta suurta huomiota vaikeasti työllistyviin kiinnittämään. Näin siksi, että työttömyyden taloudelliset seuraukset kohdistuvat vain kuntiin ja valtioon – ei työllisyyspalvelujen tilaajaan (maakuntaan) tai tuottajaan (yrityksiin) – päinvastoin maakunnan rahoitus kasvaa työttömyyden kasvaessa.

Edellä mainitun vuoksi on hyvä, että nyt tähän lakiin ollaan säätämässä pykälää 15 b, jossa säädettäisiin valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, jos jonkun maakunnan alueella työttömyys ylittää maan keskimääräisen tason tai sen jonkin työssäkäyntialueen alueella työttömyys ylittää maakunnan keskimääräisen tason. Valitettavaa on se, että lain yhteen keskeisimmistä pykälistä ei voi nyt ottaa kantaa, kun kyseinen pykälä ei ole valmis. Lain keskeneräisyys tältä osin kertoo myös siitä, ettei valmistelijoilla ole ollut ratkaisua kyseiseen asiaan, mikä on hyvin huolestuttavaa. Ongelmatiikka rahoituksen ja toiminnallisuuden suhteen on siis havaittu, mutta ongelmaa ei ole osattu ratkaista.

Lisäksi on todettava, että nyt esitettävä malli rajaa ja kaventaa suuresti maakunnan itsehallintoa ja päätäntävaltaa ratkaista itse palvelujen tuotantoa alueellaan. Maakuntauudistusta voidaan alkaa kuvata uudistukseksi, jossa tulevista maakunnista tulee valtion hankinta- ja valvontayksikkö ministeriöiden ohjaamille palveluille ilman omia kiinteistöjä ja ilman omaa rahoitusta ja aitoa itsehallintoa. Tämäkin lakiesitys sitä käsitystä osaltaan vahvistaa.

@lestijarvi.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

@mikkeli.fi:
Kasvupalvelut pitää sisällään koko nykyisen TE-palvelujen kokonaisuuden. Kuitenkin jo pitkään TE-palveluilla on ollut haaste ns. kolmannen palvelulinjan asiakkaiden kohdalla (vaikeasti työllistettävät ja moniammatillista palvelua tarvitsevat ja ns. välityömarkkina-asiakkaat). Epäselväksi jää, miten markkinat toimisivat kyseisen asiakasryhmän kohdalla lakiuudistuksen jälkeen paremmin, kun toiminnassa on nykyisinkin ongelmia. Lisäksi mahdollinen markkinapuutetilanne ja sen ratkaisemiseksi perustettava maakunnan oma kasvupalveluja tuottava yhtiö kuulostaa keinotekoiselta ratkaisulta kuntien näkökulmasta (vrt. edellä pitkäaikaistyöttömät).

Esityksen mukaan maakunnalla on tulevaisuudessa mahdollisuus päättää markkina- ja kilpailutilanteen perusteella, millä tavoin palveluntuottajat valitaan. Mikäli kilpailuasetelma on maakunnassa niukka, edellyttää toimeenpano muuta innovatiivisuutta, jotta lakimuutoksesta syntyy lisäarvoa.

Kuntien nykyiset resurssit jää esityksessä tunnistamatta.

@ahtari.fi:
Esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Jotta asiakas voi oikeasti valita, pitää olla useampia kasvupalveluiden palvelutuottajia. Haasteena saattaa olla, että palvelutuottajat keskittyvät maakuntakeskukseen. Kaukana maakuntakeskuksesta olevalla asiakkaalla ei mahdollinen valinnanvapaus toteudu.

@seinajoki.fi:
Ehdotus jättää täysin huomioimatta maakuntien keskuskaupunkien ja kasvukeskusten merkityksen ja roolin alueellisessa ja kansallisessa kehittämisessä. Uudelle maakuntahallinnolle määritelty strateginen johtajuus aluekehittämisessä ei vastaa sen todellista ja resurssien mukaista asemaa alueellisessa kehittämisessä. Ehdotuksessa esitettyjä kasvupalveluita ei myöskään voi pitää aluekehittämisessä keskeisenä työvälineenä ehdotuksessa tarkoitetulla tavalla.

Vaikka ehdotus ei lähtökohtaisesti rajaa kuntien toteuttamaa elinkeinopolitiikkaa, muuttaa se kuitenkin perustavalla tavalla nykyistä valtion ja kuntien välistä yhteistyötä yritys- ja työllisyyspalveluissa. Kuntia ohjataan osallistumaan maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon kilpailutusten tai palvelusetelijärjestelmän kautta. Kuntien osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen em. tavoin ei ole tarkoituksenmukaista.

Lakiesityksessä on kuvattu vain yksi toimintamalli palvelujärjestelmän uudistamiseksi. Alueille tulisi antaa laajat mahdollisuudet alueille parhaiten sopivien toimintamallien kehittämiseen.

@valkeakoski.fi:
Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista.

Työllisyyspalveluiden osalta ehdotusta on vielä huomattavasti täsmennettävä erityisesti kotoutumiseen sekä pitkäaikaistyöttömien palveluihin liittyvissä kysymyksissä. Tavoitteet ovat hyviä ja kannatettavia, joskin erittäin laaja-alaisia ja ylätasolle jääviä. Ehdotuksesta ei avaudu, miten tavoitteisiin tullaan konkreettisesti pääsemään. Etenkin palvelujen sisältö, palveluketju ja koordinointivastuu jäävät epäselviksi tässä lakiehdotuksessa.

@vierema.fi:
Esityksessä on päädytty hyödyntämään palveluntuotannon täysimääräistä kilpailullisuutta. Maakunnalle on turvattava riittävän konkreettinen sääntely siten, että palvelutarjonta varmistetaan myös maakunnan keskuskaupunkien reuna-alueille.

@multia.fi:
Maaseudun pienten kuntien kohdalla valinnanvapauden mahdollisuus jää vähäiseksi. TE-toimiston hoitaman työnvälityksen markkinoille avaamisen sijaan työnvälityksen olisi voinut vaihtoehtoisesti antaa kunnan tehtäväksi.

@nousiainen.fi:
Esityksessä ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Tosiasiassa kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Kaupunkiseuduilla on pitkään huolehdittu alueiden elinvoimasta ja vahvistettu kasvua tukevaa elinkeinorakennetta tuloksekkaasti: kuusi suurinta kaupunkia ovat väestömäärältään suurempia kuin valtaosa tulevista maakunnista ja neljän suurimman kaupunkiseudun alueella asuu lähes puolet koko maan väestöstä. Valtaosa maan bruttokansantuotteesta ja t&k-menoista synnytetään suurilla kaupunkiseuduilla. Kaupunkiseutunäkökulman puuttuminen on yksi lain keskeinen puute, joka tulee haittaamaan esityksen tavoitteiden saavuttamista.

Lakiesityksessä maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Esityksen mukaan kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.

Turun kaupunkiseudulla keskuskaupunki ja muut alueen toimijat ovat tähän asti vastanneet monista esityksessä maakunnan järjestämisvastuulle ehdotetuista palvelukokonaisuuksista. Valtiolta siirtyvien kasvupalvelutehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017. Maakuntauudistuksen myötä kasvupalveluihin käytettävissä oleva rahamäärä ei tulle lisääntymään, vaan tehtävien hoitamiseksi tullaan vaatimaan edelleen jatkuvia keskittämisratkaisuja. Tämän perusteella on vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin tehtäviin, joita maakuntaan koottavat toimijat eivät tälläkään hetkellä järjestä, vaan vastuu on kaupunkiseudun toimijoilla.

Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluiden tematiikkaan sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja –alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseutujen merkitys erityisesti korostuu ja kaupungit ovat niissä rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät kuntien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kuntien, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

Kilpailuttaminen ja palveluiden avaaminen saattaa tuoda parempia ratkaisuja työllisyypalveluihin, mutta onko palveluiden tuotannon tehokkuuden vaatimus ristiriidassa esimerkiksi vaikeimmin työllistettävien ongelmien ratkaisussa? Yrityspalveluiden osalta valinnanvapaus ja kasvupalveluiden tuottajien määrän lisääminen ei välttämättä edesauta yritysten kehittymispalveluiden tuloksellisuutta. Nykyiset kuntien omat ja seudulliset palvelut perustuvat toimintaympäristön ja yritysten hyvään tuntemiseen ja jo nyt hyödynnetään yksityisiä yrityspalveluita mahdollisimman tehokkaasti.

Esityksessä on valittu malliksi nk. j

@lieksa.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan alue-politiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@merikarvia.fi:
kuntien rooli ja merkitys kasvupalvelujen tuottajana ei tule lakiehdotuksessa riittävällä tavalla esiin. Kuntien merkittäviä elinkeinopoliittisia investointeja sekä panostuksia elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyteen ei ole tarpeeksi huomioitu esityksessä. Kunnilla on yleisten elinvoimaan vaikuttavien toimenpiteiden lisäksi käytettävissään kasvun ja elinkeinopolitiikan kovat julkisten työkalut; maankäyttö, koulutus ja infra. Näiden panostusten taloudellinen arvo on huomattava suhteessa ELY- ja TE-palveluihin, joihin kasvupalveluesitys keskittyy.

@ilomantsi.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.
Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.
Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@urjala.fi:
Lakiluonnoksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä. Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Monituottajamalli ilman julkista palveluntuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa onkin mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Työllisyyspalveluiden osalta lakiluonnosta on vielä huomattavasti täsmennettävä erityisesti pitkäaikaistyöttömien palveluihin liittyvissä kysymyksissä. Etenkin palvelujen sisältö, palveluketju ja koordinointivastuu jäävät epäselviksi tässä lakiluonnoksessa. Pienen maaseutukunnan näkökulmasta katsoen riskinä on työllisyyspalvelujen tason heikentyminen. Palveluntuottajayritykset keskittyvät niille paikkakunnille, joilla työmarkkinat toimivat.

@marttila.fi:
Rahoitus vaikuttaa jäävän liian vähäiseksi tärkeisiin tavoitteisiin nähden. Suuressa uudistuksessa ei saisi käydä niin, että tulevaisuuden satsauksista ja kehittämisestä leikataan eniten.

@akaa.fi:
Lakiluonnoksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Periaatteellisesti on täkreää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyritykisä. Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumiseta. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa onkin mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Työllisyyspalveluiden osalta lakiluonnosta on vielä huomattavasti täsmennettävä erityisesti pitkäaikaistyöttömien palveluihin liittyvissä kysymyksissä. Etenkin palvelujen sisältö, palveluketju ja koordinointivastuu jäävät epäselviksi tässä lakiluonnoksessa. Pienen maaseutukunnan näkökulmasta katsoen riskinä on työllisyyspalvelujen tason heikentyminen. Palveluntuottajayritykset keskittyvät niille paikkakunnille, joilla työmarkkinat toimivat.

@hausjarvi.fi:
Ehdotukset tukevat varsin hyvin esityksen tavoitteita. Maakunnan rooli aluekehitysviranomaisena on kohtuullisen täsmällinen ja kunnilla on selkeästi omat elinvoimatehtävänsä. ELY-keskuksen tarjoamat yritsyten rahoitus- ja neuvontapalvelut sekä TE-toimistojen yritys- ja henkilöasiakkaiden palvelut yhdistetään maakunnalliseksi kasvupalveluiksi. Tässä yhteydessä on kuitenkin syytä korostaa sitä, että aluekehittäminen on selkeästi laajempi politiikkatoiminto kuin kasvupalvelut eli kasvupalvelut on osa alueiden kehittämistä. Aluekehittämisen kekskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investoiteihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan persutaa kasvupalveluyrityksiä.

@kokemaki.fi:
Lakiesityksessä ei ole otettu riittävästi huomioon kuntien merkitystä ensimmäisen luukun palvelupisteenä ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluille. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.

Lisäksi laissa tulisi tuoda selkeämmin esiin ja vahvistaa maakunnallisten kasvupalvelujen roolia koordinoivana ja mahdollistavana tahona, joka nivoo yhteen ja välittää resursseja kunnista nousevalle elinvoimatyölle.

@raakkyla.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen on välttämätön maakuntauudistuksen tavoite.
Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.
Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä.

@kaarina.fi:
Esityksessä ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Tosiasiassa kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Kaupunkiseuduilla on pitkään huolehdittu alueiden elinvoimasta ja vahvistettu kasvua tukevaa elinkeinorakennetta tuloksekkaasti: kuusi suurinta kaupunkia ovat väestömäärältään suurempia kuin valtaosa tulevista maakunnista ja neljän suurimman kaupunkiseudun alueella asuu lähes puolet koko maan väestöstä. Valtaosa maan bruttokansantuotteesta ja t&k-menoista synnytetään suurilla kaupunkiseuduilla. Kaupunkiseutunäkökulman puuttuminen on yksi lain keskeinen puute, joka tulee haittaamaan esityksen tavoitteiden saavuttamista.

Lakiesityksessä maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Esityksen mukaan kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.

Turun kaupunkiseudulla keskuskaupunki ja muut alueen toimijat ovat tähän asti vastanneet monista esityksessä maakunnan järjestämisvastuulle ehdotetuista palvelukokonaisuuksista. Valtiolta siirtyvien kasvupalvelutehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017. Maakuntauudistuksen myötä kasvupalveluihin käytettävissä oleva rahamäärä ei tulle lisääntymään, vaan tehtävien hoitamiseksi tullaan vaatimaan edelleen jatkuvia keskittämisratkaisuja. Tämän perusteella on vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin tehtäviin, joita maakuntaan koottavat toimijat eivät tälläkään hetkellä järjestä, vaan vastuu on kaupunkiseudun toimijoilla.

Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluiden tematiikkaan sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja –alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseutujen merkitys erityisesti korostuu ja kaupungit ovat niissä rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät kuntien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kuntien, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

Kilpailuttaminen ja palveluiden avaaminen saattaa tuoda parempia ratkaisuja työllisyypalveluihin, mutta onko palveluiden tuotannon tehokkuuden vaatimus ristiriidassa esimerkiksi vaikeimmin työllistettävien ongelmien ratkaisussa? Yrityspalveluiden osalta valinnanvapaus ja kasvupalveluiden tuottajien määrän lisääminen ei välttämättä edesauta yritysten kehittymispalveluiden tuloksellisuutta. Nykyiset kuntien omat ja seudulliset palvelut perustuvat toimintaympäristön ja yritysten hyvään tuntemiseen ja jo nyt hyödynnetään yksityisiä yrityspalveluita mahdollisimman tehokkaasti.

Esityksessä on valittu malliksi nk. järjes

@nurmijarvi.fi:
Tavoitteet ja keinot pitää erottaa toisistaan selkeämmin. Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan

viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä nämä, joita hoitaviin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Kasvupalvelulakiesitys ei tällaisenaan tunnista tai tunnusta kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisen edellytysten luomisessa. Esimerkiksi koulutuksen merkitys työllistymiseen tulisi ottaa huomioon. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu (työllisyyden hoito).

@salla.fi:
Paikallistasolla tulee turvata yritysten ja työnhakijoiden joustava ja tehokas palvelujen saanti. Kunnilla pitäisi olla mahdollisuus paikallistason asiantuntijoina tuottaa maakunnalle tietyntasoiset elinkeino- ja yritysneuvontapalvelut ja työllistämiseen liittyvät palvelut yhteistyössä maakunnan kanssa. Kuntayhtiöillä vastaava ilman Inhouse-asema rajoitetta.

@pornainen.fi:
Tavoitteet ja keinot pitää erottaa toisistaan selkeämmin. Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä nämä, joita hoitaviin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Kasvupalvelulakiesitys ei tällaisenaan tunnista tai tunnusta kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisen edellytysten luomisessa. Esimerkiksi koulutuksen merkitys työllistymiseen tulisi ottaa huomioon. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä asetettuja tavoitteista ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu (työllisyyden hoito).

@pyhanta.fi:
Kasvupalvelujen keskeiset ehdotukset ovat ristiriidassa tavoitteisiin nähden. Maakunnan oman tuotannon tulisi olla tasavertaisessa asemassa markkinoiden kanssa. Todennäköistä on, että esitetyllä mallilla kasvupalvelut kehittyvät hyvin siellä, missä on jo nyt toimivat työmarkkinat. Syrjäseuduille ei synny markkinaehtoista toimintaa kovin helposti ja silloin erot kasvavien kaupunkiseutujen ja syrjäseutujen välillä vain kasvavat. Pitkäaikaistyöttömyyden hoitoon esityksestä ei löydy selkeää mallia ja kannustetta. Markkinoilla keskitytään enemmän helppoihin asiakkaisiin. Tämä näkyy myöstämän hetkisessä markkinatilanteessa, jossa yksityisiä palvelujentuottajia pitkäaikaistyöttömyyden hoitoon on vähän. Esityksessä on myös demokratia vaje eli maakunta ei voi päättää itsenäisesti järjestämisestä vaan sen kädet ovat sidotut lainsäädännöllä.

@jkl.fi:
Suurten kaupunkien osalta tavoitteet eivät täyty. Pääkaupunkiseudun erityisratkaisuun vaikuttaneet olosuhteet (työmarkkinoiden kohtaanto-ongelma, segregaation voimistuminen, maahanmuuttajien määrän kasvu jne), ovat samat kaikilla suurilla kaupunkiseuduilla. Lakiluonnoksen säädökset toimivallan jakautumisesta esim. elinvoiman ja hyvinvoinnin edistämisen osalta ovat epäselviä ja omiaan aiheuttamaan päällekkäisyyttä maakuntien ja kuntien/kaupunkien tehtävissä.

Suurten kaupunkiseutujen kehittäminen on Suomen kansantalouden kannalta ratkaisevan tärkeää. Toimivallan päällekkäisyys niiden ja maakuntien kesken haittaa kaupunkiseutujen kehittämistä ja voi johtaa niukkojen resurssien epätarkoituksenmukaiseen käyttöön.

@malax.fi:
Samma som ovan.

@kokkola.fi:
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kaupungit toimivat omaehtoisesti merkittävin toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Kaupungit vastaavat maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmistä, jotka ovat alueen elinvoiman kehittymisen kannalta ratkaisevia tekijöitä. Kaupungit toimivat myös pitkäaikaistyöttömyyden aiheuttamien haasteiden hoitamiseksi ja maahanmuuttajien kotouttamisessa merkittävillä resursseilla. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta olisi tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä.

Kaupunkien merkitys ja toiminta olisikin selkeästi huomioitava kumppanuuden perusteena ja sitä kautta pyrittävä välttämään epäselvyyksiä ja päällekkäisyyksiä maakunnallisessa elinvoiman kehittämisessä.

@polvijarvi.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@lempaala.fi:
Lakiesityksessä lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kuntien rooli ja merkitys kasvupalvelujen tuottajana ei tule läheskään riittävällä tavalla esiin. Kuntien merkittäviä elinkeinopoliittisia investointeja sekä panostuksia elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyteen ei ole huomioitu esityksessä. Kunnilla on yleisten elinvoimaan vaikuttavien toimenpiteiden lisäksi käytettävissään kasvun ja elinkeinopolitiikan kovat julkisten työkalut; maankäyttö ja infrastruktuuri. Näiden panostusten taloudellinen arvo on huomattava suhteessa ELY- ja TE-palveluihin, joihin kasvupalveluesitys keskittyy.

@soini.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.

Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koettaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin.

Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa, jossa kuntien omistamat kehitysyhtiöt ovat usein avaintoimija. Myös kasvun kannalta tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen "kasvupalvelu" -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi

@alavieska.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TEtoimistojen ja ELYkeskusten tehtävistä eli yritysja TE palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

@pyharanta.fi:
Vaarana on, että asiassa keskitytään lähinnä nykyisten toimintojen tuotantorakenteiden tarkasteluun. Maakunta on liian kaukainen toimija kunnissa toimiville pienyrittäjille ja työttömille. Vaarana on, että kasvupalvelut palvelevat käytännössä vain suurten kaupunkien keskisuuria ja suuria yrityksiä, jonka ohella työttömät pyritään massoittamaan, jolloin henkilökohtainen auttaminen ja kanssakulkeminen jää vähäiseksi. Pienillä paikkakunnilla ei todennäköisesti yksityistä tai julkista palvelutuotantoa tule olemaan. Tämä johtaa siihen, ettei vieläkään työttömiä aidosti auteta töihin, eikä yrityksiä kasvuun.

@utsjoki.fi:
Paikallistasolla tulee turvata yritysten ja työnhakijoiden joustava ja tehokas palvelujen saaminen. Kunnilla tulisi olla mahdollisuus tuottaa maakunnalle elinkeino- ja yrityspalveluja ja työllistymiseen liittyviä palveluja yhteistyössä maakunnan kanssa. Tämä koskee erityisesti kuntia, joissa on suppeat markkinat ja joiden olosuhteiden tunteminen edellyttää paikallistuntemusta ja pitkäaikaista läsnäoloa alueella.

@sievi.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. Tässä muodossaan vaarana on, että tehtävät ja niihin käytettävät resurssit ovat päällekkäisiä eri toimijoiden välillä. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys-ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

@korsholm.fi:
Gällande regionutveckling är det viktigt att alla landskap har lika möjligheter och här är det också viktigt att de nu centraliserade tjänsterna, exempelvis gällande strukturfonderna eller fiskefrågor, decentraliseras till alla landskap. Däremot är det också bra att landskapen sedan frivilligt kan samarbeta om det är så att de anser att det är bäst gällande någon viss funktion. Viktigt är också krav på att tjänsterna fungerar på både finska och svenska i tvåspråkiga områden också hos de privata producenter som erbjuder tjänster. Landskapet Österbotten kan handha ansvaret för tjänster på svenska även för ett större område.

Det är bra att landskapen ges frihet att ordna tjänsterna på olika sätt. Däremot är det ologiskt att landskapet inte själv har rätt att bilda ett bolag och stå för tjänsterna i annat än undantagsfall (dvs om marknaden inte fungerar). Det inkräktar på landskapens självstyre. Bra är att kommunerna också kan vara med och äga bolag som producerar tillväxttjänster. Viktigt är att också de kommunala utvecklingsbolagen skulle kunna vara med och producera dessa tjänster.

Det är ytterst svårt att bedöma konsekvenserna av att företags- och sysselsättningstjänster integreras och överförs till marknaden. Den föreslagna konkurrensbaserade flerproducentmodellen för tillväxttjänsterna är delvis i strid med de kommande landskapens självstyre och försvagar koordineringen av landskapets och kommunernas livskraftsuppgifter. I och med att förslagets syfte är att överföra en möjligast stor del av de nuvarande myndighetsuppgifterna till marknaden, blir de uppgifter som hör till landskapets ändamålsenlighetsprövning samtidigt smalare. Med tanke på lokalt utvecklingsarbete är denna riktning inte den rätta. Risken är att man bygger upp ett särdeles komplicerat system gällande tillväxttjänsterna, där för många aktörer (marknaden, olika bolag inom landskapet och TEM), tillhandahåller alltför splittrade tjänster. En förändring måste ske stegvis och ha i fokus att kunden skall få det de behöver så bra och kostnadseffektivt som möjligt. Ytterligare är det osannolikt att det finns tillräckligt med sakkunniga för både de offentliga och privata funktionerna i en framtid med allt större rekryteringsproblem.

Kommunernas och stadsregionernas satsningar på utvecklande av näringar, sysselsättning och investeringar är mångfaldigt större jämfört med de resurser som statens nuvarande TE-förvaltning har och som nu skall samlas ihop och erbjudas som tillväxttjänster för landskapen. Det för tillväxten avgörande ansvaret för markanvändning, planläggning och till stor del också för trafiksystemet ligger på kommunerna. Enligt lagförslaget kan kommunerna delta i produktionen av de tillväxttjänster som landskapen ordnar endast genom separata bolag som verkar i konkurrenssituation. Detta är inte ändamålsenligt med tanke på kommunerna.

Förslaget innebär en ojämlik tillgång till tjänster i olika delar av landet, med större tillgång där det uppstår en marknad för tillväxttjänster.

Det skulle också vara viktigt med objektiv nationell kvalitetsgranskning av de aktörer som sköter tjänsterna på den fria marknaden.

@valtimo.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.
Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.
Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@jns.fi:
Kaupunkien kasvua tukevat toimet ja niiden liittyminen asiakaslähtöiseksi kokonaisuudeksi lakiesityksen kasvupalvelujen kanssa on käytännössä erittäin tärkeää. Esityksen mukaan valtion, maakunnan ja kunnan kumppanuus jää käytännössä kokonaan paikallisesti ja maakunnallisesti sovittavaksi. Paikallinen sopiminen käy Joensuun kaupungille, koska maakunnassa toimijoiden välinen yhteistyö on perinteisesti toiminut erinomaisesti. Samalla keskuskaupungit tarvitsevat myös sellaista yhteistyötä, sparrausta ja kilpailua, jota maakunnasta ei ole löydettävissä. Maakunnat ja kaupungit, jotka onnistuvat luomaan selkeän ja saumattoman palvelukokonaisuuden saavat kilpailuetua muihin maakuntiin ja kaupunkiseutuihin nähden. Esityksessä nostettu normiston keventäminen sopii myös hyvin maakunnalliseen itsehallintomalliin.

Markkinaehtoinen monituottajamallin toimivuus edellyttää järjestäjältä hankinta- ja sopimusosaamista ja riskien hallintaa, kattavaa laadun valvontaa ja tulosten seuraamista sekä siihen liittyen toimivia sähköisiä työkaluja. Lisäksi kuntien elinvoimapalvelujen tuntemus sekä neuvottelukyky ovat avainroolissa järjestelmän toimivuuden kannalta. Tällä hetkellä ELY-keskuksilla, TE-toimistoilla ja myös omalta osaltaan maakuntien liitoilla on hyvä ymmärrys elinkeinon ja elinkeinoelämän toimintaedellytysten kehittämisestä. Maakuntien etäännyttyä asiakasrajapinnasta alkaa tämä ymmärrys mitä todennäköisimmin vähenemään johtaen tulevaisuudessa haasteeseen hankkia asiakastarpeeseen vastaavia palveluja. Tämän vuoksi maakunnan henkilöstön osaamisen kehittämiseen tulee panostaa jatkossa entistä enemmän. Lisäksi tulisi kyetä varmistamaan riittävä rotaatio asiakasrajapinnan ymmärtävän henkilöstön siirtymiselle järjestäjälle ja järjestäjältä asiakasrajapintaan.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi. Asiakkaiden ohjaus ja neuvonta palveluihin on kriittinen tekijä, mikä edellyttää riittävää resursointia ja osaamista myös kuntien elinvoimapalveluista. Yhteensovittamisen tarve on erityisen suuri kaupunkiseutujen työllisyyspalveluissa.

Tavoitteita saavuttamista edistää se, että palvelut on mahdollista suunnitella ja toteuttaa ottaen huomioon asiakkaiden ja alueiden erilaiset lähtökohdat. Tällöin on mahdollista, että asiakkaat saavat nykyistä vaikuttavampaa ja tuloksellisempaa palvelua.

@krs.fi:
Suomalainen aluepolitiikka ja aluekehittäminen ovat muuttumassa valtiojohtoisesta maakuntavetoisiin. Muutoksen toivotaan tuottavan maakunnan toimintaan paremmin vastaavia kehittämisen työkaluja. Ongelmana on, että yhden maakunnan sisällä voi olla useita erilaisia toiminnallisia työssäkäyntialueita, joilla voi olla keskenään hyvin erilaisia elinkeino- ja työllisyyspalveluiden tarpeita, jotka voivat vieläpä muuttua äkillisesti.
Valtion ja maakunnan rooli kasvupalveluiden ja tukien rahoittajana on jatkossakin merkittävä. Ilman paikallistuntemusta ja ohjausta tuki voi jäädä irralliseksi ja tehottomaksi. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon. Selostetut kasvupalvelut eivät korvaa elinkeinoyhtiöiden tällä hetkellä tarjoamia palveluja.
Lisäksi laissa tulisi tuoda selkeämmin esiin ja vahvistaa maakunnallisten kasvupalvelujen roolia koordinoivana ja mahdollistavana tahona, joka nivoo yhteen ja välittää resursseja kunnista nousevalle elinvoimatyölle. Kasvupalvelut eivät ole elinvoimankehittämisen ydin vaan sateenvarjo ja vauhdittaja sille.

@pietarsaari.fi:
Kysymys toimivallan epäselvyydestä koskee kasvupalvelu-uudistuksen ja maakuntauudistuksen välistä suhdetta ja on omiaan haittaamaan koko kansantaloudelle avainasemassa olevaa kaupunkiseutujen kehittämistä. Maakunnan yleiseen toimialaan liittyvät kokonaisuudet olisi hyvä mainita asiaosaisessa lainsäädännössä, jotta vältyttäisiin toimivaltaristiriidalta kuntien ja valtion viranomaisten tehtäväaloilla.
Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli on esitetyllä tavalla toteutuessaan osin ristiriidassa maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Paikkaperusteisen kehittämistyön kannalta tämä suunta ei ole oikea. Vaarana on, että rakennetaan erityisen monimutkainen kasvupalvelujen järjestelmä, jossa liian monet toimijat (markkinat, maakunnalliset yhtiöt ja TEM) tarjoavat liian hajanaisia palveluja. Muutoksen olisi tapahduttava vaiheittain ja huomion keskipisteenä on oltava, että asiakas saa tarvitsemansa palvelun mahdollisimman hyvin ja kustannustehokkaasti. Kielelliset oikeudet tulee myös huomioida siten, että palveluntuottajat ovat kaksikielisillä alueilla velvollisia tuottamaan palvelut molemmilla kielillä. Lisäksi esim. maahanmuuttajien erityistarpeet kotoutumisen alkuvaiheessa tulisi lain toimeenpanossa ja resursoinnissa huomioida, mm. digitaalisten palvelujen osalta. Yleisellä tasolla sääntelyn keventämisen voidaan nähdä uusia, luovia, alueellisia ja paikallisia ratkaisuja edistäväksi toiminnaksi. Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat nyt elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja suurelta osin myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Lakiesityksen mukaan kunnat voivat osallistua maakuntien järjestämien kasvupalvelujen tuotantoon vain erillisten kilpailutiulanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Tämä tuskin on kuntien kannalta tarkoituksenmukaista.

@ilmajoi.fi:
Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen.
Kasvupalvelulakiesitys ei tunnista kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisessä. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu riittävästi.
Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä, miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä, miltä osin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.
Monituottajamalli ilman julkisen palvelutuotannon mahdollisuutta ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista.

@kotka.fi:
Kuntien panostusten merkitystä on lakiesityksessä arvioitu vajavaisesti. Kuntien taloudellisilla ja toiminnallisilla panostuksilla ja niiden suuntaamisella on merkittävä vaikutus kasvuun ja työllisyyteen. On tärkeää huomioida kuntien ja kehitysyhtiöiden rooli ja panostukset. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nyky-muotoisen TE-hallinnon resursseihin. Alueiden elinvoiman kannalta keskeistä on myös kuntien vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Kotkan panostus elinkeinotoiminnan kehittämiseen, innovaatioympäristöihin korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa on noin 2,5 miljoonaa euroa vuodessa (2016). Suoraan elinkeinopolitiikkaan liittyvät investoinnit olivat noin 4,5 miljoonaa euroa vuonna 2016. Kunnan imago ja maine vaikuttaa kasvuun ja työllisyyteen, ihmiset ja yritykset identifioituvat kuntaan ja käyttävät lähipalveluita. Kunnan strategisilla valinnoilla ja niiden toimeenpanolla on yhä keskeisempi rooli kasvun mahdollistajana.

Kuntien on lakiesityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä.

Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”

@vaasa.fi:
Kysymys toimivallan epäselvyydestä koskee kasvupalvelu-uudistuksen ja maakuntauudistuksen välistä suhdetta ja on omiaan haittaamaan koko kansantaloudelle avainasemassa olevaa kaupunkiseutujen kehittämistä. Maakunnan yleiseen toimialaan liittyvät kokonaisuudet olisi hyvä mainita asiaosaisessa lainsäädännössä, jotta vältyttäisiin toimivaltaristiriidalta kuntien ja valtion viranomaisten tehtäväaloilla.

Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli on esitetyllä tavalla toteutuessaan osin ristiriidassa maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Paikkaperusteisen kehittämistyön kannalta tämä suunta ei ole oikea. Vaarana on, että rakennetaan erityisen monimutkainen kasvupalvelujen järjestelmä, jossa liian monet toimijat (markkinat, maakunnalliset yhtiöt ja TEM) tarjoavat liian hajanaisia palveluja. Muutoksen olisi tapahduttava vaiheittain ja huomion keskipisteenä on oltava, että asiakas saa tarvitsemansa palvelun mahdollisimman hyvin ja kustannustehokkaasti. Kielelliset oikeudet tulee myös huomioida siten, että palveluntuottajat ovat kaksikielisillä alueilla velvollisia tuottamaan palvelut molemmilla kielillä. Yleisellä tasolla sääntelyn keventämisen voidaan nähdä uusia, luovia, alueellisia ja paikallisia ratkaisuja edistäväksi toiminnaksi.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat nyt elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja suurelta osin myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Lakiesityksen mukaan kunnat voivat osallistua maakuntien järjestämien kasvupalvelujen tuotantoon vain erillisten kilpailutiulanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Tämä tuskin on kuntien kannalta tarkoituksenmukaista.

@siikajoki.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty riittävän tarkasti kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa. Epäselväksi jää, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.

Luonnoksen määrittely on ristiriitainen kuntien yleisen toimivaltaan kuuluvien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Riskinä on, että lakia tulkitaan siten että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa elinvoiman kehittämistä ja elinkeinotoimen edistämistä, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella. Lakiluonnos osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

@karkkila.fi:
Työkalut tavoitteiden saavuttamiseksi jäävät vajaiksi, koska esitys ei noteeraa mitenkään kuntien roolia esim. pitkäaikaistyöttömien tai ohjausta tarvitsevien nuorten työllistymisen edellytysten luomisessa. Esim. koulutuksella näihin voidaan vaikuttaa merkittävästi, mutta kuntien motiivi panostaa em. asioihin voi jäädä jatkossa heikoksi.

@sastamala.fi:
Uudistuksen ilmoitetaan pohjaavan hallituksen 5.4.2016 tekemään linjaukseen maakunnille siirrettävistä tehtävistä. Tehdyssä linjauksessa työ- ja elinkeinopalveluiden järjestäminen ja kotoutumisen edistäminen siirrettäisiin kunnille sekä yksityisen ja kolmannen sektorin toimijoille. Kasvupalvelulaki luonnoksessa lähdetään kuitenkin siitä, että kunnat eivät voisi näitä palveluja tuottaa ilman yhtiöittämistä.

Uudistusta on perusteltu palveluiden saatavuuden ja laadullisten erojen kaventamiseksi kuntien ja alueiden välillä. Perusteena on esitetty myös palvelujen rahoittamiseen liittyviä haasteita. Tavoitteena turvata palvelut ja sujuvoittaa asiointia. Asiakkaan omaa roolia palvelunkäyttäjänä korostetaan mutta uudistuksessa ei ole huomioitu sitä asiaa, että omatoimisuuden vaade voi myös aiheuttaa, että iso osa asiakkaista ei pysty palveluja omatoimisesti löytämään ja hyödyntämään näin tavoitteet jäävät savuttamatta. Edellisten uudistusten jälkeen ollaan siinä tilanteessa, että asiakkaiden (henkilö- että yritysasiakkaat) ei ole tiedossa eikä tunnistettu, joten palvelutuotanto ei kohtaa todellisia palvelutarpeita. Markkinaehtoisen toimintamallin edellytyksenä on, että asiakkaiden palvelutarpeet on tunnistettu. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei sovellu vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin.

@turku.fi:
Esityksessä ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Tosiasiassa kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Kaupunkiseuduilla on pitkään huolehdittu alueiden elinvoimasta ja vahvistettu kasvua tukevaa elinkeinorakennetta tuloksekkaasti: kuusi suurinta kaupunkia ovat väestömäärältään suurempia kuin valtaosa tulevista maakunnista ja neljän suurimman kaupunkiseudun alueella asuu lähes puolet koko maan väestöstä. Valtaosa maan bruttokansantuotteesta ja t&k-menoista synnytetään suurilla kaupunkiseuduilla. Mahdollisuudet maahanmuuttajien osaamispotentiaalin hyödyntämiseen korostuvat erityisesti suurten kaupunkien alueilla, joilla jo nykyisellään tehdään monialaista ja monitoimijaista kotouttamistyötä. Erot maahanmuuttajien määrissä ja taustoissa tulevat olemaan merkittäviä niin maakuntien välillä kuin niiden sisälläkin. Kaupunkiseutunäkökulman puuttuminen on yksi lain keskeinen puute, joka tulee haittaamaan esityksen tavoitteiden saavuttamista.

Lakiesityksessä maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Esityksen mukaan kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.

Turun kaupunkiseudulla keskuskaupunki ja muut alueen toimijat ovat tähän asti vastanneet monista esityksessä maakunnan järjestämisvastuulle ehdotetuista palvelukokonaisuuksista. Valtiolta siirtyvien kasvupalvelutehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017. Maakuntauudistuksen myötä kasvupalveluihin käytettävissä oleva rahamäärä ei tulle lisääntymään, vaan tehtävien hoitamiseksi tullaan vaatimaan edelleen jatkuvia keskittämisratkaisuja. Tämän perusteella on vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin tehtäviin, joita maakuntaan koottavat toimijat eivät tälläkään hetkellä järjestä, vaan vastuu on kaupunkiseudun toimijoilla.

Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Turun kaupunki näkee, että monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluiden tematiikkaan sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja –alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Turun kaupunki arvioi, että esitetyllä monituottajamallilla ei kokonaisuutena saavuteta esityksen tavoitteita. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseutujen merkitys erityisesti korostuu ja kaupungit ovat niissä rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät kaupunkien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina kaupungin muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kaupungin, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

@ruokolahti.fi:
Kuntien rooli ja vastuut sekä suhde maakunnan järjestämiin palveluihin jää epäselväksi. Etenkin Etelä-Karjalassa jossa kaupunkikuntien (Lappeenranta, Imatra) asema on keskeinen, kaupunkien omien kasvu- ja kehittämispalvelujen ja maakunnan järjestämien palvelujen integroituminen olisi erityisen tärkeää. Yritysten neuvonta- ja rahoituspalvelujen kohdalla eri toimijoiden palvelujen mahdollinen päällekkäisyys ei ole erityisen kohtalokasta. Sen sijaan työvoimapalvelujen osalta erityisesti vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien tilanne saattaa heiketä. Lakiesityksen tavoittelema yksityinen palvelutuotanto ei välttämättä kykene vastaamaan edellä mainitun asiakasryhmän tarpeisiin, kun asiakastarpeet ovat osin sidoksissa sote-järjestelmän palveluihin.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat sekä valtion palvelut tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina ja niiden välillä tulee olla tiivis kumppanuusperiaate.

@puolanka.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja välillisesti erottaa maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävät toisistaan.

@salo.fi:
Lakiesityksessä ei ole otettu riittävästi huomioon kuntien merkitystä ensimmäisen luukun palvelupisteenä ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluille. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.

@kauniainen.fi:
Kasvupalveluiden valtionrahoituksen tulee perustua kannustavuuteen ja tuloksellisuuteen, ja kohdentua sellaiseen toimintaan, missä on edellytyksiä kasvulle.
Kasvupalvelulaissa ei säädetä työmarkkinatuen kuntien rahoitusosuudesta, mutta asia on tärkeä kasvupalveluiden rahoituksen näkökulmasta. Työmarkkinatuen rahoitusosuus tulee siirtää pois kunnilta, sillä maakuntauudistuksessa sosiaali- ja terveyspalveluiden tehtävät siirtyvät maakunnalle ja työllisyyspalvelut osana kasvupalveluita alueelliselle järjestäjälle.

@oulainen.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

@aanekoski.fi:
Laissa ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Aluekehittämisviranomaisina toimisivat maakunnat. Kaikki maakunnat toimisivat kansallisen rakennerahasto-ohjelman välittävinä toimieliminä, minkä pitäisi olla hyvä asia alueen edun kannalta. Lakiehdotuksella ei muutettaisi nykyisiä alueiden kehittämisen vastuusuhteita muilta osin eikä kavennettaisi kuntien elinvoimatehtäviä.

Ehdotuksessa kasvupalvelut ja aluekehittäminen olisivat eräiltä osin toisilleen rinnakkaisia. Kokonaisuutena alueiden kehittäminen on kuitenkin laajempi, sateenvarjona toimiva toiminto, johon mm. kasvupalvelut kytkeytyvät. Alueiden kehittäminen ja kasvupalvelu voisi olla selkeämpää määrittää eri lailla.

Alueiden kehittämisessä infran/saavutettavuuden kuntoon saattaminen toiminta-alustoineen parantaa, suuntaa ja tehostaa kasvupalveluiden käyttöä. Hyvät ja oikein suunnatut kasvupalvelut taas vähentävät sote-palveluiden käyttöä.

@orivesi.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.
Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritysja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Yhteensovittamisen tarve on keskeinen erityisesti työllisyyspalveluissa suurilla kaupunkiseuduilla, joissa olisi tullut tarkastella kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirtoa kaupungeille yhteensovittamisen keinona.
Lakiesityksessä lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kuntien rooli ja merkitys kasvupalvelujen tuottajana ei tule läheskään riittävällä tavalla esiin. Kuntien merkittäviä elinkeinopoliittisia investointeja sekä panostuksia elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyteen ei ole huomioitu esityksessä. Kunnilla on yleisten elinvoimaan vaikuttavien toimenpiteiden lisäksi käytettävissään kasvun ja elinkeinopolitiikan työkalut; maankäyttö ja infrastruktuuri. Näiden panostusten taloudellinen arvo on huomattava suhteessa ELY- ja TE-palveluihin, joihin kasvupalveluesitys keskittyy.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@jamsa.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.
Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja maakunnan sekä valtion tuottamien kasvupalvelujen yhteensovittamiselle.
Lakiesityksessä ei ole riittävästi otettu huomioon kuntien merkitystä ensimmäisen luukun palvelupisteenä ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluille, eikä sitä, että kunnat panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt maakuntien kasvupalveluiksi koottaviin. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kunnat otettava alusta alkaen mukaan päätöksentekoon kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palvelujen kokonaisuuden yhteensovittamiseksi.
Lisäksi laissa tulisi tuoda selkeämmin esiin ja vahvistaa maakunnallisten kasvupalvelujen roolia koordinoivana ja mahdollistavana tahona, joka nivoo yhteen ja välittää resursseja kunnista nousevalle elinvoimatyölle. Kasvupalvelut eivät ole elinvoimankehittämisen ydin vaan sateenvarjo ja vauhdittaja sille.
Lain ulkopuolelle jää sen nykymuodossa elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä lakiluonnoksessa määritelty.
Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@ouka.fi:
Maakunnalliset kasvupalvelut muodostaisivat monilta osin päällekkäisiä toimintoja ja palveluja kuntien tämän hetkisten palvelujen ja panostusten kanssa. Päällekkäisyys koskee erityisesti suurimpia kaupunkeja jotka tälläkin hetkellä panostavat eniten työllisyyden hoitoon, yritysten palveluihin ja innovaatiotoimintaan alueillaan. Elinkeinojen kehittäminen on osa elinvoiman kehittämistehtävää. Tehtävät ovat laajoja, pitkäjänteisiä ja ne perustuvat kuntien luontaiseen tarpeeseen kotiseudun vetovoiman ja viihtyisyyden varmistamiseksi. Samalla tämä on kuntien keskeinen tehtävä siksi, että toiminta tähtää kuntatalouden vahvistamiseen työpaikkoja lisäämällä ja verotulojen kasvattamalla.

Lakiesityksen mukaan tavoitteena on selkeämpi ja yksinkertaisempi järjestelmä, mutta lopputuloksena saattaa olla nykyistä hajautuneempi ja sekava järjestelmä. Pakkoyhtiöittäminen estää maakunnallisten ja kunnallisten resurssien yhteensovittamisen.

Oulun kaupunki toistaa suurten kaupunkien yhteisen näkemyksen siitä, että vireillä olevassa sote- ja maakuntauudistuksessa tulee ottaa huomioon maakuntien erilaisuus ja suurten kaupunkien keskeinen merkitys Suomen kilpailukyvylle ja suomalaisten hyvinvoinnille. Moniulotteisen ja monimutkaisen uudistuksen valmistelussa on sivuutettu suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen asema ja niiden kasvava merkitys elinvoiman, talouskasvun ja työllisyyden vetureina. Erityisesti kaupungeilla ja tulevaisuuden kunnilla on käytössään kasvun ja elinkeinopolitiikan kovat julkiset työkalut, maankäyttö, koko infrastruktuuri (liikenne ja asuminen) sekä sivistys- ja kulttuuripalvelut.

Suuret kaupungit ovat huolissaan lainsäädännön valmistelun kokonaishallinnasta yleisesti sekä erityisesti pirstaloituneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien kuntien yleistä toimivaltaa aluekehittämisen sekä kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Uudistuksen kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.

Laissa on tältä osin myönnetty erillisasema pääkaupunkiseudun osalta (Uudenmaan erillisratkaisu). Perustelut erillisaseman myöntämiselle pelkästään pääkaupunkiseudulle ovat kestämättömiä sillä vastaavankaltainen tilanne on myös muilla suurilla kaupunkiseuduilla. Kasvupalvelujen järjestämisvastuu tulee määritellä lainsäädännössä vaihtoehtona maakunnalliselle ratkaisumallille myös muille suurille kaupunkiseuduille siten, kuin on valmisteltu lakiluonnoksessa kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa.

@lieto.fi:
Esityksessä ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Tosiasiassa kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Kaupunkiseuduilla on pitkään huolehdittu alueiden elinvoimasta ja vahvistettu kasvua tukevaa elinkeinorakennetta tuloksekkaasti: kuusi suurinta kaupunkia ovat väestömäärältään suurempia kuin valtaosa tulevista maakunnista ja neljän suurimman kaupunkiseudun alueella asuu lähes puolet koko maan väestöstä. Valtaosa maan bruttokansantuotteesta ja t&k-menoista synnytetään suurilla kaupunkiseuduilla. Kaupunkiseutunäkökulman puuttuminen on yksi lain keskeinen puute, joka tulee haittaamaan esityksen tavoitteiden saavuttamista.
Lakiesityksessä maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Esityksen mukaan kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.
Turun kaupunkiseudulla keskuskaupunki ja muut alueen toimijat ovat tähän asti vastanneet monista esityksessä maakunnan järjestämisvastuulle ehdotetuista palvelukokonaisuuksista. Valtiolta siirtyvien kasvupalvelutehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017.
Maakuntauudistuksen myötä kasvupalveluihin käytettävissä oleva rahamäärä ei tulle lisääntymään, vaan tehtävien hoitamiseksi tullaan vaatimaan edelleen jatkuvia keskittämisratkaisuja. Tämän perusteella on vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin tehtäviin, joita maakuntaan koottavat toimijat eivät tälläkään hetkellä järjestä, vaan vastuu on kaupunkiseudun toimijoilla.
Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluiden tematiikkaan sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja –alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseudun merkitys erityisesti korostuu sekä rahoittajana, strategioiden laatijana ja toimeenpanevana voimia.
Tehtävät sisältyvät kuntien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kuntien, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.
Kilpailuttaminen ja palveluiden avaaminen saattaa tuoda parempia ratkaisuja työllisyyspalveluihin, mutta onko palveluiden tuotannon tehokkuuden vaatimus ristiriidassa esimerkiksi vaikeimmin työllistettävien ongelmien ratkaisussa? Yrityspalveluiden osalta valinnanvapaus ja kasvupalveluiden tuottajien määrän lisääminen ei välttämättä edesauta yritysten kehittymispalveluiden tuloksellisuutta. Nykyiset kuntien omat ja seudulliset palvelut perustuvat toimintaympäristön ja yritysten hyvään tuntemiseen ja jo nyt hyödynnetään yksityisiä yrityspalveluita mahdollisimman tehokkaasti.
Esityksessä on valittu malliksi nk. järjestäjä-tuott

@heinavesi.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@mynamaki.fi:
Lakiesityksessä maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Esityksen mukaan kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.

Kilpailuttaminen ja palveluiden avaaminen saattaa tuoda parempia ratkaisuja työllisyypalveluihin, mutta onko palveluiden tuotannon tehokkuuden vaatimus ristiriidassa esimerkiksi vaikeimmin työllistettävien ongelmien ratkaisussa? Yrityspalveluiden osalta valinnanvapaus ja kasvupalveluiden tuottajien määrän lisääminen ei välttämättä edesauta yritysten kehittymispalveluiden tuloksellisuutta. Nykyiset kuntien omat ja seudulliset palvelut perustuvat toimintaympäristön ja yritysten hyvään tuntemiseen ja jo nyt hyödynnetään yksityisiä yrityspalveluita mahdollisimman tehokkaasti.

Tiettyjen asiakasryhmien kohdalla kasvupalveluiden yhteensovittamiseen esimerkiksi sosiaali- ja terveyspalveluiden kanssa tulisi kiinnittää erityistä huomiota sekä ottaa huomioon asiakasryhmän erityispiirteet esimerkiksi palveluiden järjestämisessä, asiakasohjautuvuudessa ja palveluiden koordinoinnissa. Kannatettavana tekijänä voidaan pitää, että esityksessä huomioidaan monimuotoiset tavat palveluiden järjestämisessä esim. asiakassetelien hyödyntäminen, palveluiden kilpailuttaminen, erilaisten järjestämistapojen yhdistelmät, joilla voidaan saavuttaa palveluihin joustavuutta.

@iisalmi.fi:
Lakiesityksessä ei ole otettu riittävästi huomioon kuntien merkitystä ensimmäisen luukun palvelupisteenä ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluille. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon. Lisäksi laissa tulisi tuoda selkeämmin esiin ja vahvistaa maakunnallisten kasvupalvelujen roolia koordinoivana ja mahdollistavana tahona, joka nivoo yhteen ja välittää resursseja kunnista nousevalle elinvoimatyölle. Kasvupalvelut eivät ole elinvoimankehittämisen ydin vaan sateenvarjo ja vauhdittaja sille.

@kirkkonummi.fi:
Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Kasvupalvelulakiesitys ei tunnista kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisessä. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu riittävästi.

Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä, miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä, miltä osin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Monituottajamalli ilman julkisen palvelutuotannon mahdollisuutta ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista.

@sauvo.fi:
Esityksessä ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Tosiasiassa kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Kaupunkiseuduilla on pitkään huolehdittu alueiden elinvoimasta ja vahvistettu kasvua tukevaa elinkeinorakennetta tuloksekkaasti: kuusi suurinta kaupunkia ovat väestömäärältään suurempia kuin valtaosa tulevista maakunnista ja neljän suurimman kaupunkiseudun alueella asuu lähes puolet koko maan väestöstä. Valtaosa maan bruttokansantuotteesta ja t&k-menoista synnytetään suurilla kaupunkiseuduilla. Kaupunkiseutunäkökulman puuttuminen on yksi lain keskeinen puute, joka tulee haittaamaan esityksen tavoitteiden saavuttamista.

Lakiesityksessä maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Esityksen mukaan kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.

Turun kaupunkiseudulla keskuskaupunki ja muut alueen toimijat ovat tähän asti vastanneet monista esityksessä maakunnan järjestämisvastuulle ehdotetuista palvelukokonaisuuksista. Valtiolta siirtyvien kasvupalvelutehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017. Maakuntauudistuksen myötä kasvupalveluihin käytettävissä oleva rahamäärä ei tulle lisääntymään, vaan tehtävien hoitamiseksi tullaan vaatimaan edelleen jatkuvia keskittämisratkaisuja. Tämän perusteella on vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin tehtäviin, joita maakuntaan koottavat toimijat eivät tälläkään hetkellä järjestä, vaan vastuu on kaupunkiseudun toimijoilla.

Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluiden tematiikkaan sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja –alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseutujen merkitys erityisesti korostuu ja kaupungit ovat niissä rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät kuntien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kuntien, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

Kilpailuttaminen ja palveluiden avaaminen saattaa tuoda parempia ratkaisuja työllisyyspalveluihin, mutta onko palveluiden tuotannon tehokkuuden vaatimus ristiriidassa esimerkiksi vaikeimmin työllistettävien ongelmien ratkaisussa? Yrityspalveluiden osalta valinnanvapaus ja kasvupalveluiden tuottajien määrän lisääminen ei välttämättä edesauta yritysten kehittymispalveluiden tuloksellisuutta. Nykyiset kuntien omat ja seudulliset palvelut perustuvat toimintaympäristön ja yritysten hyvään tuntemiseen ja jo nyt hyödynnetään yksityisiä yrityspalveluita mahdollisimman tehokkaasti.

Esityksessä on valittu malliksi nk. järje

@kitee.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.
Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.
Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@tuusula.fi:
Tavoitteet ja keinot pitää erottaa toisistaan selkeämmin. Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä nämä, joita hoitaviin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Kasvupalvelulakiesitys ei tällaisenaan tunnista tai tunnusta kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisen edellytysten luomisessa. Esimerkiksi koulutuksen merkitys työllistymiseen tulisi ottaa huomioon. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu (työllisyyden hoito).

@tampere.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalvelujen uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.

Suurilla kaupungeilla on hallussaan kasvun ja elinkeinopolitiikan keskeisiä työkaluja, maankäyttö, infrastruktuuri ja laajasti liikenne ja asuminen. Tampereen kaupungin elinvoimapolitiikka on laaja kokonaisuus, jossa yhdistyvät erityisesti osaamispohjan vahvistaminen (koulutus), elinkeino- ja innovaatiopolitiikka (ekosysteemit) sekä työllisyydenhoidon palvelut. Näitä palveluja tulee tarkastella kokonaisuutena uudistuksissa, jotta tuleva laki mahdollistaa kasvun ja elinvoiman kannalta parhaan mahdollisen kasvua ja hyvinvointia edistävän palvelutarjonnan.

Lakiesityksen mukaan erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palveluiden yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmäuudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuu-essa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviä muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen rajapintaan. Yhteensovittamisen yhtenä keinona tulisi tarkastella palvelujen järjestämisvastuun siirtoa suurille kaupungeille. Mikäli suurille kaupungeille annettava järjestämisvastuu ei ole mahdollinen, tulee jatkovalmistelussa tarkastella mallia, jossa Uudenmaan ratkaisu laajennettaisiin koskemaan myös muita kansallisen kasvun ja kilpailukyvyn kannalta keskeisiä maakuntia (esim. Pirkanmaa).

Esityksestä ei käy selkeästi esille, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaavaksi. Samoin kasvupalvelujen vaikuttavuutta on hankala arvioida ainoastaan yhden lainsäädännön pohjalta, koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa.

@virrat.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys -ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien liittäminen maakun-nan tehtäväkokonaisuuteen on hyvä asia, samoin byrokratian purku. Aluekehittämi-seen keskeisesti vaikuttavien ministeriöiden: maa-ja metsätalousministeriö, opetus-ja kulttuuriministeriö, liikenne-ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkemi-nen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.

Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitai-nen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoi-tuksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työlli-syyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maa-kunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE -ja ELY-keskuksen hallinnon resurssei-hin. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Ehdotukset pitävät sisällään jonkun verran eri viranomaisten toimivaltamäärittelyjä ottamatta kuitenkaan kantaa siihen, miten kasvupalvelut ja kuntien elinvoimatehtävät limittyvät saumattomaksi ja asiakaslähtöiseksi kokonaisuudeksi. Ehdotusten mukaan valtion, maakunnan ja kunnan kumppanuus jää käytännössä kokonaan paikallisesti ja maakunnallisesti sovittavaksi. Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osal-listua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoil-la kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmu-kaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on tarkoituksenmukaista jättää palvelu-tuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä.

Lakiehdotuksessa ei säädellä, kuinka maakunta rahoittaa kasvupalvelujen tuottami-sen. Mikäli rahoitus on tulosperusteinen, riski, että kasvukeskusten ulkopuoliset alu-eet eivät saa palveluja kasvaa, koska ne eivät ole välttämättä kiinnostavaa markkina-aluetta.

Nykyinen lainsäädäntö ja sääntely esimerkiksi tietojen saatavuudesta ja henkilön yk-sityisyyden suojasta eivät mahdollista palvelujen tuottamista monituottajamallilla, si-ten että asiakasnäkökulmasta palvelu joustavoituu. Eri toimijoilla ei nykyisellääänkään olema mahdollisuutta tietojen henkilötietojen vaihtoon, ja ellei lakia muuteta, byrokra-tia lisääntyy ja tietojen kulku hankaloituu entisestään.

@hameenlinna.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen tavoitteet ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä on kuntien kannalta luoda työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien yhteensovittaminen kasvupalvelujen kanssa. Kunnat panostavat elinkeinojen edistämiseen ja investointeihin merkittävästi samoin yhteistyöhön korkeakoulujen ja tutkimuslaitosten kanssa. Kunnat huolehtivat myös kasvun kannalta tärkeistä tehtävistä maankäytöstä, kaavoituksesta ja liikennejärjestelmästä. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittaminen kasvupalveluihin on pyrittävä ottamaan esityksessä merkittävämmin huomioon.

Ehdotuksen mukaan maakunnat tulevat vastaamaan palvelujen yhteensovittamisesta. Lakiesityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi. Kyseessä on suuri uudistus, joka tulee aiheuttamaan muutoksia kuntien ja valtion väliseen rajapintaan. Yhteensovittamisesta tulee erityisesti huolehtia työllisyyspalvelujen osalta, tulee jopa pohtia mahdollista kasvupalvelujen järjestämisvastuun sijaintia tarkoituksenmukaisimmassa organisaatiossa joka voi myös olla kunta.

@sulkava.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä -tuottaja -mallin pohjalle.

Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten 2

erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu vajavaisesti.
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan.

Kasvupalvelujen vaikuttavuutta on mahdotonta arvioida ainoastaan yhden lainsäädännön pohjalta koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa. Maakuntalaissa määritellään tehtäväalat, aluekehittämisen ja kasvupalvelujen laissa palvelukokonaisuudet, kolmannessa tehtävät (esimerkiksi laki osaamisesta ja rekrytoinneista) ja vielä lopuksi on erillinen rahoituslainsäädäntö. Itsehallinnollisuuden mahdollisuuksien toteutuminen riippuu siitä, miten väljänä erityislainsäädäntö tulee säilymään.

@lappeenranta.fi:
Ehdotus ei huomioi kaupunkien merkitystä ja roolia kasvun ja työllisyyden edistäjänä ja keskeisenä toimijana.
Ehdotuksessa tuodaan esille, että kunnat tuottavat elinvoimatehtävän osana palveluita, jotka täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. Laissa tulisi tuoda vahvasti ja selkeästi esille kunnan roolitus sekä kuntien ja maakunnan aito yhteistyö ja palveluiden yhteensovittaminen.

Kunta on edelleen lähin yhteisö, johon yritykset ovat yhteydessä ja vuorovaikutus luontevampaa kuin esim. maakuntatasolla. Uudistuksen todetaan teknisesti tarkoittavan vain nykyisten ELY-keskusten ja maakunnan liittojen tehtävien siirtämistä uusille maakunnille. Kuitenkin uudistuksen perusteluissa luodaan ristiriitainen tavoite, jossa uudet maakunnat saavat johtavan, strategisen roolin toiminnoissa, joissa kaupungit käyttävät merkittävimmät resurssit.

Kunnilla tulee edelleen säilyä elinvoimatehtävien osalta yleinen toimivalta. Uusien maakuntien rooli on edistää, tukea ja mahdollistaa eri toimijoiden kehittämishankkeita osallistumalla niiden hankkeiden rahoitukseen kuten ELY-keskukset ja maakunnan liitot ovat toimineet aiemmin.

Yhdessä maakuntauudistuksen kanssa muodostuva toimivaltaepäselvyys- ja päällekkäisyys ovat omiaan haittaamaan koko kansantaloudelle avainasemassa olevaa suurten kaupunkiseutujen kehittämistä.

Maamme 22 suurinta kaupunkia käyttivät elinkeino- ja työllisyyspoliittisiin toimiin 153 milj. euroa vuonna 2016. Elinvoimastrategioissaan kaupungit ohjaavat näiden resurssien lisäksi laajasti koko yhdyskunnan kehittämistä, jolla on urbanisaatioon liittyvä merkittävä kasvuvaikutus. Kaupunkien panostuksen tuloksellisuus edellyttää selkeää omaa toimivaltaa.

Kasvupalvelukertoimessa oleva yritysten toimipaikkojen lukumäärä tulisi korvata pitkäaikaistyöttömyyttä kuvaavalla indikaattorilla. Kasvupalvelukertoimen määrittely perustuu esityksen mukaan työ- ja elinkeinohallinnolta maakunnille siirtyvien tehtävien keskeisiä kustannuksia määrittäviin tekijöihin. Yritysten toimipaikkojen määrä toimii maakunnille kannustimena toteuttaa sellaisia toimenpiteitä, jotka lisäävät alueen yritysten määrää. Tämä on vahvasti ristiriidassa sen tavoitteen kanssa, ettei maakunnille ja kunnille muodostu päällekkäisiä tehtäviä.

Varsinkin suurimmissa kaupungeissa on helposti nähtävissä tilanne, jossa pahimmillaan alkaa muodostua keskenään kilpailevia elinkeinopoliittisia yksiköitä, joista osa on kuntien ja osa maakunnan. Alueuudistuksessa on painotettu, että kuntien rooli on nimenomaan elinvoiman kehittäminen. Pitkäaikaistyöttömyys mainitaan kasvupalvelukertoimen kriteerien perusteluteksteissä, mutta sitä ei kuitenkaan ole nostettu kriteeriksi. Etelä-Karjalassa on tutkittu asiaa tietojohtamisen välinein ja pystytty selkeästi osoittamaan, että pitkäaikaistyöttömyys indikoi myös laajemmin sosiaali- ja terveystoimen menoihin tai kääntäen katsoen, sosiaali- ja terveyspalveluita paljon käyttävät ovat usein myös pitkäaikaistyöttömiä.

Tehtävämuutosten jälkeen maakunnalla on annettu tehtäväksi käytännössä kaikki ne asiat, joilla yksittäisen henkilön pitkäaikaistyöttömyyteen voidaan vaikuttaa. Kunnilla puolestaan on tehtävissään yritysten määrän lisääminen alueellaan ja niillä on myös tähän hyvin selkeä kannustin, veropohja.

@lapinlahti.fi:
Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Esityksessä on lähdetty liikkeelle täysin kilpailluista kasvupalvelumarkkinoista ja palvelujen järjestäjän ja tuottajan erottamisesta. Alueelliset eroavaisuudet huomioon ottaen, olisi syytä tarkastella mallia porrastetummin ja pyrkiä kilpailullisiin markkinoihin pidemmällä aikajänteellä jaksottaen. Tämä mahdollistaisi erilaisten palveluntuottamisvaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

Työllisyyspalveluiden osalta ehdotusta on vielä huomattavasti täsmennettävä erityisesti kotoutumiseen sekä pitkäaikaistyöttömien palveluihin liittyvissä kysymyksissä. Tavoitteet ovat hyviä ja kannatettavia, joskin erittäin laaja-alaisia ja ylätasolle jääviä. Ehdotuksesta ei avaudu, miten tavoitteisiin tullaan konkreettisesti pääsemään. Etenkin palvelujen sisältö, palveluketju ja koordinointivastuu jäävät epäselviksi tässä lakiehdotuksessa.

@lahti.fi:
Kasvupalvelujen tavoite paremmasta työnhakija- ja yritysasiakkaiden palvelusta ja synergiasta näiden välillä jättää kokonaan huomiotta kuntien ja erityisesti suurten kaupunkien merkittävät panostukset kasvuun ja työllisyyteen. Lailla tulisikin luoda nykyistä paremmat edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle eli synergiaa tulisi hakea nykyisten valtion ja kuntien panosten osalta, jotta ne voitaisiin kohdentaa vaikuttavasti strategisten päämäärien saavuttamiseen kasvun ja työllisyyden edistämiseksi. Kunnat ja erityisesti suuret kaupungit panostavat elinkeinojen kehittämiseen, työllisyyteen ja investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi koottaviin valtion TE-hallinnon resursseihin. Lisäksi suuret kaupungit tukevat vuosittain merkittävästi innovaatioympäristöjen kehittämistä sekä yhteistyötä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yritysten välillä. Kasvun kannalta keskeinen vastuu kaavoituksesta ja maakäytöstä sekä liikennejärjestelmästä on kunnilla. Ylipäätään kuntien toimenpiteet ja niiden yhteensovittaminen maakunnan tehtävien kanssa jäävät lakiesityksessä aivan liian vähälle huomiolle.

Yhdessä maakuntauudistuksen kanssa muodostuu toimivaltaepäselvyyttä ja –päällekkäisyyttä kunnan ja maakunnan elinvoima- ja aluekehitystehtävien välille ja se haittaisi merkittävästi koko kansantaloudelle avainasemassa olevaa suurten kaupunkiseutujen kehittämistä ja kasvua. (ks. tarkemmin kysymys 10 ja 19).

@kannus.fi:
Lakiehdotuksen keskiössä oleva Kasvupalvelut ovat yksi tärkeä aluekehittämisen väline, mutta on myös paljon muita tarvittavia toimenpiteitä, joita ao. laki ei huomioi. Aluekehitysjärjestelmässä maakunnan aluekehitysviranomaisen tehtävät linkittyvät sekä valtakunnan tason aluepolitiikkaan, että kuntien elinvoimatehtäviin.
Painopiste laissa on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yritys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote -uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja -mallin pohjalle. TEMin hallinnonalan ulkopuolella olevia aluekehittämisen kokonaisuuksia ovat mm. koulutus ja osaamisen kehittäminen (OKM), maaseudun kehittäminen ja luonnonvarat (MMM), asuin- ja elinympäristö (YM) sekä saavutettavuus (LVM).
Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina.
Aluekehitys- ja kasvupalvelujen rajapinta kuntiin jää lakiluonnoksessa auki. Esitys ei tunnista, eikä huomioi riittävästi kuntien merkitystä ja roolia. Kunnat panostavat merkittävästi elinkeinojen edistämiseen, innovaatioympäristöihin sekä näitä tukeviin investointeihin. Kuntiin on kertynyt runsaasti osaamista ja kokemusta mm. työllisyysasioissa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.
Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä niin halutessaan.

@inga.fi:
Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Kasvupalvelulakiesitys ei tunnista kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisessä. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä
asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu riittävästi.

Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä, miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä, miltä osin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Monituottajamalli ilman julkisen palvelutuotannon mahdollisuutta ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista.

@hel.fi:
Viranomaisten uudet roolit ja yhteistyön edellytysten luominen ovat keskeinen keino tavoitteiden saavuttamisessa. Olennaista on aidon yhteistyön aikaansaaminen maakunnan ja alueen kuntien ja muiden toimijoiden kesken. Esityksen yhteistyötä koskevat pykälät ovat maakuntakeskeisiä, eivätkä ne tue aidon yhteistyön muodostumista.

Monituottajamalli kokonaan ilman julkista palveluntuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Alueelliset erot tulevat olemaan yhdenvertaisen saatavuuden haasteena. Sääntelyn väljentäminen ja maakunnan harkintavaltaan perustuvat palvelut mahdollistavat toisaalta räätälöidymmän, asiakkaan tarpeita vastaavien palvelujen kokonaisuuden, mutta saattavat tuottaa alueellisia eroja alueilla, joissa kriteerit täyttäviä palveluntuottajia ei ole.

Esityksen keskeisten ehdotusten (s.66) mukaan tehtävät, joita ei voida viedä markkinoille, kuuluvat 1) maakunnan viranomaistehtäviin tai 2) maakunnan järjestämistehtäviin. Maakunnan viranomaistehtävistä säädetään lain 3 luvun 18 §:ssä. Perustuslain 124 §:n mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältävät tehtävät hoidetaan siis esityksen mukaan maakunnan viranomaistehtävinä. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Perustuslain edellytys hyvän hallinnon vaatimusten turvaamisesta yksityisen hoitaessa julkista hallintotehtävää on pitkälti turvattu hallintolailla, jossa säädetään hyvän hallinnon perusteista sekä hallintoasiassa noudatettavasta menettelystä. Hallintolakia sovelletaan yksityiseen sen hoitaessa julkista hallintotehtävää.

Esityksessä tulee kuvata miltä osin yksityisille toimijoille siirtyvät tehtävät ovat julkisia hallintotehtäviä, ja miltä osin niihin sisältyy julkisen vallan käyttöä sekä miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

@lohja.fi:
Esityksen päätavoite on luoda ja organisoida talouskasvua, työllisyyttä ja yrittäjyyden toimintaedellytyksiä vahvistava julkishallinnon rahoittamien ja järjestämien palveluiden kokonaisuus. Tavoite on oikea, mutta valitut keinot synnyttävät sen saavuttamista estäviä rakenteita.

Kokonaisuuden rakentamisen kannalta ongelmallinen rajapinta muodostuu julkisen vallan käyttöä edellyttävien viranomaistehtävien ja yksityisten palveluntuottajien välille. Vielä ongelmallisempi on valittu lähtökohta, jossa kuntien ja kuntien sidosyhtiöiden toiminta aluekehityksen ja kasvupalveluiden kentällä suljetaan tarpeettomalla tavalla rakenteellisesti kokonaisajattelun ulkopuolelle.

Erityisen suuriksi ongelmat muodostuvat pitkäaikaistyöttömyyden hoitamisessa, jossa esitetty malli uhkaa pirstouttaa palvelut liian moniin käsiin ja viedä kunnilta taloudelliset kannusteet vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen. Pirstaleisuutta pahentaa Uudellemaalle esitetty erillisratkaisu, jossa muiden tahojen lisäksi palvelukentälle muodostetaan vielä ylimääräinen hallinnollinen järjestäjätaho, kuntayhtymä.

@toholampi.fi:
Aluekehittäminen on maakunnan itsehallintoon oleellisesti liittyvä tehtävä, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, toimijoiden yhteistoimintaa, kumppanuutta ja verkostoitumista. Aluekehitysjärjestelmässä maakunnan aluekehitysviranomaisen tehtävät linkittyvät sekä valtakunnan tason aluepolitiikkaan, että kuntien elinvoimatehtäviin. Lakiehdotuksen keskiössä oleva Kasvupalvelut ovat yksi tärkeä aluekehittämisen väline, mutta on myös paljon muita tarvittavia toimenpiteitä, joita ao. laki ei huomioi.
Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yritys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote -uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja -mallin pohjalle. Alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan yhdistäminen samalla, kun muiden hallinnonalojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat po. lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia liikaa. TEMin hallinnonalan ulkopuolella olevia aluekehittämisen kokonaisuuksia ovat mm. koulutus ja osaamisen kehittäminen (OKM), maaseudun kehittäminen ja luonnonvarat (MMM), asuin- ja elinympäristö (YM) sekä saavutettavuus (LVM).
Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan. Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä maakunnan rahoituslaki sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki.
Aluekehitys- ja kasvupalvelujen rajapinta kuntiin jää lakiluonnoksessa auki. Esitys ei tunnista, eikä huomioi riittävästi kuntien merkitystä ja roolia. Kunnat, ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat merkittävästi elinkeinojen edistämiseen, innovaatioympäristöihin sekä näitä tukeviin investointeihin. Kuntiin on kertynyt runsaasti osaamista ja kokemusta mm. työllisyysasioissa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Erityisesti kunta-maakuntarajapinta olisi kaivannut aitoa vuoropuhelua valtio-maakunta-kunta-toimijoiden kesken jo lain valmisteluvaiheessa. Lain valmisteluprosessin yhteydessä kunnat ovat kokeneet jääneensä sivuosaan ja se on aiheuttanut tarpeetonta vastakkainasettelua erityisesti yritysrajapintaan ja työvoimapalveluihin liittyvien tehtävien osalta.
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.
Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunn

@pedersore.fi:
Gällande regionutveckling är det viktigt att alla landskap har lika möjligheter och här är det också viktigt att de nu centraliserade tjänsterna, exempelvis gällande strukturfonderna eller fiskefrågor, decentraliseras till alla landskap. Däremot är det också bra att landskapen sedan frivilligt kan samarbeta om det är så att de anser att det är bäst gällande någon viss funktion. Det är också viktigt att kunden har ett fritt val, också över landskapsgränserna, som nu sägs. Detta kunde dock framgå ännu tydligare. Viktigt är också krav på att tjänsterna fungerar på både finska och svenska i tvåspråkiga områden också hos de privata producenter som erbjuder tjänster.

Det är bra att landskapen ges frihet att ordna tjänsterna på olika sätt. Däremot är det ologiskt att landskapet inte själv har rätt att bilda ett bolag och stå för tjänsterna i annat än undantagsfall (dvs om marknaden inte fungerar). Det inkräktar på landskapens självstyre. Bra är att kommunerna också kan vara med och äga bolag som producerar tillväxttjänster. Viktigt är att också de kommunala utvecklingsbolagen skulle kunna vara med och producera dessa tjänster.

Ologiskt är också att kunden inte har möjlighet till ett fritt val överallt om man en gång öppnar för en fri marknad. Att i det fallet också tillåta upphandling av tjänster ger inte ett fritt val för var och en. Samtidigt är det oklart om det uppstår en marknad på alla håll i Finland, vilket leder till en ojämlik tillgång till tjänsterna.

Det skulle också vara viktigt med objektiv nationell kvalitetsgranskning av de aktörer som sköter tjänsterna på den fria marknaden. På det sättet kan kunderna lättare välja aktör.

@rautalampi.fi:
Ehdotukset ovat ylätasolla, konkretia puuttuu. On vaikeaa hahmoittaa, mikä on palveluiden laatu. Kustannukset?? Esim. valvontakulut saattavat karata käsistä, kun palvelutuotanto mosaiikkimaista, hallitseeko kukaan konaisuutta?

@masku.fi:
Esityksessä ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Tosiasiassa kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Kaupunkiseuduilla on pitkään huolehdittu alueiden elinvoimasta ja vahvistettu kasvua tukevaa elinkeinorakennetta tuloksekkaasti: kuusi suurinta kaupunkia ovat väestömäärältään suurempia kuin valtaosa tulevista maakunnista ja neljän suurimman kaupunkiseudun alueella asuu lähes puolet koko maan väestöstä. Valtaosa maan bruttokansantuotteesta ja t&k-menoista synnytetään suurilla kaupunkiseuduilla. Kaupunkiseutunäkökulman puuttuminen on yksi lain keskeinen puute, joka tulee haittaamaan esityksen tavoitteiden saavuttamista.

Maakuntauudistuksen myötä kasvupalveluihin käytettävissä oleva rahamäärä ei tulle lisääntymään. Tämän perusteella on vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin tehtäviin, joita maakuntaan koottavat toimijat eivät tälläkään hetkellä järjestä, vaan vastuu on kaupunkiseudun toimijoilla.

Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluiden tematiikkaan sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja –alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseutujen merkitys erityisesti korostuu ja kaupungit ovat niissä rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät kuntien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kuntien, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

Kilpailuttaminen ja palveluiden avaaminen saattavat tuoda parempia ratkaisuja työllisyypalveluihin, mutta onko palveluiden tuotannon tehokkuuden vaatimus ristiriidassa esimerkiksi vaikeimmin työllistettävien ongelmien ratkaisussa? Yrityspalveluiden osalta valinnanvapaus ja kasvupalveluiden tuottajien määrän lisääminen ei välttämättä edesauta yritysten kehittymispalveluiden tuloksellisuutta.

Tiettyjen asiakasryhmien kohdalla kasvupalveluiden yhteensovittamiseen esimerkiksi sosiaali- ja terveyspalveluiden kanssa tulisi kiinnittää erityistä huomiota sekä ottaa huomioon asiakasryhmän erityispiirteet esimerkiksi palveluiden järjestämisessä, asiakasohjautuvuudessa ja palveluiden koordinoinnissa. Kannatettavana tekijänä voidaan pitää, että esityksessä huomioidaan monimuotoiset tavat palveluiden järjestämisessä esim. asiakassetelien hyödyntäminen, palveluiden kilpailuttaminen, erilaisten järjestämistapojen yhdistelmät, joilla voidaan saavuttaa palveluihin joustavuutta.

@juva.fi:
Lakiesityksessä määritellään maakunnille järjestämisvastuu, mutta jätetään palvelujen tuottaminen ensisijaisesti markkinoiden hoidettavaksi. Maakunnille jää paljon valtaa ja vastuuta palvelujen järjestämisessä, mutta onko niillä riittäviä resursseja hoitaa tehtävää? Monituottajamalli esitetyssä muodossa ei välttämättä kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Tehtävien jakautuminen maakunnalle ja kunnille tekee niiden yhteensovittamisesta haastavaa, jos kunnat eivät ole mitenkään mukana palvelujen tuotannossa. Kunnan pitää vastata lakisääteisistä tehtävistään, mutta sen lisäksi sillä on oikeus yleisen toimialansa mukaisesti ottaa hoidettavaksi tehtäviä, jotka edistävät kunnan alueen elinvoimaa. Laissa jätetään yleiselle tasolle se tehtävien yhteensovittaminen, joka maakunnan ja kunnan välillä on tehtävä.

Esityksessä siirretään julkista valtaa yksityisille palveluntuottajille. Pitäisi tarkemmin määritellä, mihin tehtäviin sovelletaan hallintolakia, ja miten yksilöiden oikeusturva turvataan. Osa palveluiden käyttäjistä, kuten pitkäaikaistyöttömät, on haavoittuvassa asemassa yhteiskunnassa, ja heidän on vaikea vaatia oikeuksiensa turvaamista.

@mantyharju.fi:
Lain keskeisin muutos nykykäytäntöön verrattuna on kasvupalvelujen henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapauden nostaminen keskeiseksi tavoitteeksi. Lain esittämällä tavalla pitkälle viety valinnanvapaus toimii erilaisen kilpailutilanteen vuoksi hyvin eri tavalla eri maakunnissa, mikä on lakiluonnoksessakin todettu. Lakiesitys ei tue keskeisiä laajan aluekehittämisen tavoitteita, kuten alueiden tasapainoisen kehityksen vahvistamista ja alueiden välisten kehityserojen kaventamista. Riskinä on myös, että palvelu keskittyy alueilla keskuskaupunkeihin.

Kasvupalvelut pitää sisällään koko nykyisen TE-palvelujen kokonaisuuden. Kuitenkin jo pitkään TE-palveluilla on ollut haaste ns. kolmannen palvelulinjan asiakkaiden kohdalla (vaikeasti työllistettävät ja moniammatillista palvelua tarvitsevat ja ns. välityömarkkina-asiakkaat). Huolena on, miten markkinat toimisivat kyseisen asiakasryhmän kohdalla lakiuudistuksen jälkeen paremmin, kun toiminnassa on nykyisinkin ongelmia. Henkilöasiakkaiden palvelun uudelleen järjestäminen edellyttää uudistukselta paljon resurssia eri alueilla. Näiltä osin uudistuksen tuoma lisäarvo on osittain epäselvä.

@naantali.fi:
Esityksessä ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Tosiasiassa kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Kaupunkiseuduilla on pitkään huolehdittu alueiden elinvoimasta ja vahvistettu kasvua tukevaa elinkeinorakennetta tuloksekkaasti. Kaupunkiseutunäkökulman puuttuminen on yksi lain keskeinen puute, joka tulee haittaamaan esityksen tavoitteiden saavuttamista.

Turun kaupunkiseudulla keskuskaupunki ja muut alueen toimijat ovat tähän asti vastanneet monista esityksessä maakunnan järjestämisvastuulle ehdotetuista palvelukokonaisuuksista. Nykyisin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten vastuulla olevien kasvupalvelutehtävien määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017. Maakuntauudistuksen myötä kasvupalveluihin käytettävissä oleva rahamäärä ei tulle lisääntymään, vaan tehtävien hoitamiseksi tullaan vaatimaan edelleen jatkuvia keskittämisratkaisuja. Tämän perusteella on vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin tehtäviin, joita maakuntaan koottavat toimijat eivät tälläkään hetkellä järjestä, vaan vastuu on kaupunkiseudun toimijoilla.

Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluihin sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja -alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseutujen merkitys erityisesti korostuu ja kaupungit ovat niissä rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät kuntien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kuntien, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

Kilpailuttaminen ja palveluiden avaaminen saattaa tuoda parempia ratkaisuja työllisyyspalveluihin, mutta onko palveluiden tuotannon tehokkuuden vaatimus ristiriidassa esimerkiksi vaikeimmin työllistettävien ongelmien ratkaisussa? Yrityspalveluiden osalta valinnanvapaus ja kasvupalveluiden tuottajien määrän lisääminen ei välttämättä edesauta yritysten kehittymispalveluiden tuloksellisuutta. Nykyiset kuntien omat ja seudulliset palvelut perustuvat toimintaympäristön ja yritysten hyvään tuntemiseen ja jo nyt hyödynnetään yksityisiä yrityspalveluita mahdollisimman tehokkaasti.

Esityksessä on valittu malliksi nk. järjestäjä-tuottaja malli, jossa toimijat erotetaan toisistaan. Valmistelussa vaihtoehtona on arvioitu myös ratkaisumallia, jossa sääntelyä väljennettäisiin antaen itsehallinnolle enemmän harkintavaltaa ja palvelujen tuottamistapa pidettäisiin nykyisenkaltaisena korostaen oman julkisen tuotannon ensisijaisuutta ja täydentäen sitä kohdennetuilla ostopalveluilla. Tätä mallia olisi ollut mahdollista laajentaa yksittäisten ostopalvelujen sijaan myös laajempia palvelukokonaisuuksia kattaviksi. Tällöin kuitenkin kokonaisuus ja esimerkiksi toiminnan vaikuttavuuden arviointi olisi ollut paremmin yhden tahon hallinnassa.

Eräiden asiakasryhmien kohdalla kasvupalveluiden yhteensovittamiseen esimerkiksi sosiaali- ja terveyspalveluiden kanssa tulisi kiinnittää erityis

@kajaani.fi:
Kasvupalveluihin, eli nykyisiin ELY-keskusten ja TE-toimistojen kautta saatavilla oleviin yritys- ja työvoimapalveluihin, luodaan kilpailullinen monituottajamalli. Maakunnan vastuu on palvelujen järjestämisessä, mutta palvelujen tuottaminen on siirrettävä markkinoille. Markkinaperusteiseen tuottamismalliin liittyy riskejä ja heikkouksia, joita tulee tarkastella lain jatkovalmistelussa.

1) Kasvupalvelutehtävien siirtäminen markkinoille on harkittava tarkoin. Rajanveto markkinoilla tuotettavien palvelujen ja maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluvien tehtävien kesken on oltava sellainen, että maakunta säilyttää riittävän vahvan toiminnan ohjausvallan ja koordinointimahdollisuuden siten että palvelujen laatu ja tasapuolisuus asiakkaisiin nähden säilyy, koska kyse on julkisista verovaroin rahoitetuista palveluista.

2) Palvelujen tuottaminen yksityisten palveluntuottajien toimesta on periaatteessa kannatettava tavoite ja lisää yksityistä yritteliäisyyttä. Se myös todennäköisesti tehostaa palvelujen tuottamista sekä tuottaa uusia palveluinnovaatioita. Mutta varsinkin pienemmissä maakunnissa myös kasvupalvelujen potentiaaliset tuottajayritykset ovat varsin pieniä. Uudistuksessa on mahdollistettava aidosti, että paikalliset yritykset voivat toimia kasvupalvelujen markkinoilla.

3) Kuntien elinkeinoyhtiöt tai omat elinkeinopalvelut ovat nykyisin keskeisin paikallinen ja alueellinen yritystoiminnan tukiorganisaatio ELY-keskusten ja TE-toimistojen rinnalla. Lakiluonnoksen peruslinjaus kasvupalvelujen tuottamisen rajaamisesta vain markkinalähtöisesti toimiville yrityksille tai markkinapuutteessa maakunnille itselleen sivuuttaa alueellisen yrityskehittämisen realiteetit ja kuntien keskeisen roolin sen resursoijana ja toimijana. Kunnalliset yhtiöt voisivat toimia kasvupalvelujen tuottajan vain jos niiden ei katsota olevan hankintalain sidosyksikkösuhteessa omistajakuntiin.

Suomessa yritysten liiketoiminnan kehittämiseen on luotu tehokas julkisten palvelujen ketju alkaen Team Finlandin ja Tekesin valtakunnallisista palveluista päättyen kuntien paikallisiin elinkeinopalveluihin. Tulokset ovat olleet hyvät ja pieni kansakunta on pärjännyt globaalissa kilpailussa. Nyt kasvupalvelu-uudistuksella ollaan palveluketjusta sulkemassa pois toimivaksi osoitettu kuntien paikallinen yrityspalvelu.

Oikeampi ratkaisu tehokkaiden ja toimivien kasvupalvelujen kansallisen ketjun luomiseksi on se, että kasvupalvelulaissa mahdollistettaisiin oikealla tavalla jo olemassa olevien kunnallisten yrityspalvelujen toiminta kasvupalvelujen tuottajana eikä pyrittäisi rajaamaan sitä julkisia hankintoja säätelevän erillislain perusteella. Laki julkisista hankinnoista on tarkoitettu ohjaamaan julkistoimijoita ottamaan tasapuolisesti huomioon yksityisen palvelutarjonnan mahdollisuudet oman tuotannon vaihtoehtona yksilöityjen palvelujen järjestämisessä, mutta ei ohjaamaan palvelustrategioita ja palvelutuotannon järjestämiskokonaisuuksia.

Lakiehdotusta tulee muuttaa siten, että se mahdollistaa – eikä rajaa - kuntien resursoimien yritys- ja työvoimapalvelujen osallistumisen kasvupalvelujen tuottamiseen osana julkisten palvelujen ketjua yhteistyössä valtiohallinnon kanssa. Silti samalla lain tulee avata nykytilaa enemmän mahdollisuuksia yksityiselle palvelutuotannolle osallistua yritys- ja työvoimapalvelujen tuottamiseen ja kehittämiseen, koska siinä on selvästi nähtävissä potentiaalia palvelujen tehostamiseen ja kehittämiseen.

@lapinjarvi.fi:
Alueiden kehittämisestä vastaavat kunnat ja valtio. Maakunta ei saa vaarantaa kuntien alueiden kehittämistehtävää. Uudistuksessa on useita avoimia kysymyksiä, jotka voivat johtaa siihen, että kunnan yksi merkittävimmistä tehtävistä eli elinvoimatehtävä vaarantuu.

Uudellamaalla kunnilla on hyvin erilaisia ongelmia, joita ei voida ratkaista koko Uudenmaan kokonaisuudessa vaan ongelmat vaativat tarkempaa alueellista priorisointia.

Innovaatiotoiminnan ja kehittämisen tukeminen pitäisi tapahtua vielä nykyistäkin matalammalla kynnyksellä. Uusi malli voi johtaa vielä entistä enemmän siihen, että hyvät ideat kaatuvat rahoituksen hankaluuksiin ja organisaatioiden hitauteen. Yrittäjät tarvitsisivat ketterämpiä, heidän tarpeitaan ymmärtäviä palveluita, ei isoista organisaatioista tuotettuja bulkkipalveluita. Tässä mielessä mm. alueellisten tai kunnallisten kehittämisyhtiöiden rooli on ollut joissakin kunnissa merkittävä kasvun tukija minkä pitäisi saada jatkua edelleen.

@raahe.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. "Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnaliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osan tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja." Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin on määrittelemättä.

@kouvola.fi:
Lakiehdotuksen mukaisessa toteutusvaihtoehdossa esitetään palvelutuotannon kilpailullisuuden täysimääräistä hyödyntämistä, missä kilpailu asiakkaista motivoi palvelujen kehittämiseen ja kustannustehokkuuteen. Jos kriteerit täyttäviä palveluiden tuottajia ei ole, maakunnan täytyisi tuottaa palvelut omana tuotantona arvioiden mukaan joissain osissa maata jopa kymmenen vuoden ajan. Hallitus linjasi 5.4.2016, että kunnat vastaavat jatkossakin nykyisen lainsäädännön periaatteiden mukaisesti työllisyyden edistämisestä. Tämä linjaus ei kuitenkaan enää näy kasvupalvelulain valmistelussa, vaan kunnat suljetaan julkisrahoitteisena toimijana kokonaan kasvupalvelujen ulkopuolelle. Maakunnalle ei myöskään olla antamassa oikeutta sopia työllisyyspalveluista kuntien kanssa, sillä sen pitää lakiluonnoksen mukaan hankkia kaikki palvelut kilpailullisilta markkinoilta, joiden tarjooma tullee vaihtelemaan suuresti alueittain. Nykytiedon valossa, markkinaehtoiset toimijat eivät vaikuta olevan kiinnostuneita tästä vaikeasti työllistettävien asiakasryhmästä, eritoten mi-käli hankinnat ovat tulosperusteisia. Lisäksi monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Pitää muistaa, että kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

Lakiehdotus rajaa myös ulos kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuuden toimia kasvupalveluiden tuottajana, mitä saattaa tuottaa merkittäviäkin vaikutuksia markkinapuutetilanteessa. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Palvelukokonaisuus tulee ratkaista asiakaslähtöisesti.

Laissa ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Aluekehittämisviranomaisina toimisivat maakunnat. Lakiehdotuksella ei muutettaisi nykyisiä alueiden kehittämisen vastuusuhteita muilta osin eikä kavennettaisi kuntien elinvoimatehtäviä. Kuntien valmisteluroolia ja osallistuminen päätöksentekoon maakuntien yhteistyöryhmässä ja sen sihteeristössä tulee varmistaa myös jatkossa.

@sonkajarvi.fi:
Palvelujen turvaaminen on varmistettava myös maaseutumaisilla alueilla. Vaarana on palvelujen keskittyminen.

@kuopio.fi:
Esitys jättää epäselväksi eri toimijoiden roolit, mistä voi olla jopa haittaa kaupunkiseutujen kehittämiselle.

Kasvupalvelulaki ehdotus ei riittävästi huomioi vaikeasti työllistettäviä. Uudistuksessa puretaan kehitetty toimiva integraattorimalli –TYP ja uskotaan, että moninaista tukea tarvitsevien pitkäaikaistyöttömien palvelutarve tulee hoidettua digitaalisin palveluin ja markkinaehtoisesti. Työllisyyspalveluissa pitkäaikaistyöttömyyden ”kova ydin ” edellyttää moniammatillista palvelua ja asiakkaan henkilökohtaista opastusta työmarkkinakelpoisuuden kohottamisessa eteenpäin.

Kaikissa maakunnissa ei ole yksityisiä palveluntuottajia kattavasti. Osaan palveluista markkinaehtoiset palvelut eivät istu. Asiakkuuden hallinta kokonaisuudessaan heikkenee ja esim. tiedonsaantimahdollisuudet työllisyyden edistämisessä on epäselvää, kun kaikki asiaan liittyvät lakiuudistukset eivät ole yhtä aikaa lausuttavana.

@kimitoon.fi:
Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@liperi.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.
Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.
Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä.

@rovaniemi.fi:
HE:ssä: ”Maakuntien tulee kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioida alueen kuntien elinvoimatehtävät ja niiden olisi tehokkaasti yhteen sovitettava maakuntien kasvupalveluja ja kuntien elinvoimatehtävät.” Lakiehdotuksen mukaan maakuntien vastuulla olisi huolehtia kasvupalvelujen yhteensovittamisesta. Tämä tarkoittaisi myös toiminnan yhteensovittamista kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen tuottajien kanssa siten, ettei synny tarpeetonta päällekkäisyyttä.

Maakunnan ohjausvalta ei voi ulottua itsehallinnollisen kunnan yleistoimivaltansa puitteissa tekemiin päätöksiin. Mikäli maakunnille tulee järjestämisoikeus kasvupalveluihin, maakunnan tulisi sopia palvelukokonaisuuksista ja palveluketjuista kunnan/kuntien kanssa. Kunnat järjestävät ja tuottavat nykyisellään merkittävän osan kasvupalveluihin luettavista palveluista. Myös kuntien kehittämis- ja elinkeinoyhtiöt tuottavat samoja palveluja kuin lakiehdotuksessa on määritelty kasvupalveluiksi. Maakunnalla ei voi olla ohjausvaltaa eikä koordinointivastuuta kuntaan tai kuntien kehitysyhtiöihin. Maakunnan tulisi sopia tuotettavista palveluista kuntien kanssa päällekkäisyyksien ja vastaavasti palveluaukkojen välttämiseksi. Käytännössä maakunnan ja kunnan olisi sovittava, mitä kasvupalveluja milläkin alueella ja kunnissa järjestetään.

Edelleen lakiehdotuksen mukaan maakunta vastaisi palvelujen käyttöön liittyvästä neuvonnasta, palvelutarpeen arvioinnista ja asiakkaan ohjaamisesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Maakunnan olisi erityisesti huolehdittava heikommassa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden neuvonnasta ja ohjauksesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin osoittamalla selkeästi palvelun tuottajat, joista asiakas voisi valita.

Kunta toimii asiakasrajapinnassa jo nyt ja arvioi palvelutarpeen ja ohjaa asiakkaan tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Esimerkiksi Nuorten Ohjaamo tai kaupunkien työllisyyspalvelut arvioivat asiakkaan palvelutarpeen ja ohjaavat asiakkaan tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Asiakkaalla on valinnanvapaus. Maakunta voi kilpailuttaa ja hankkia asiakkaiden tarvitsemia palveluja keskitetysti, ja ohjaamo/kaupungin työllisyyspalvelut toteuttaa neuvonnan ja ohjauksen. Vastaavasti elinkeinoyhtiöt ohjaavat ja neuvovat yritysasiakkaita, jotka voivat valita muitakin palveluntuottajia kuten henkilövuokrausyrityksiä.

Tavoitteiden ja keskeisten ehdotusten välillä on selvä ristiriita. Tavoitteena on luoda kestävää talouskasvua vain maakunnan järjestämillä palveluilla ja valinnanvapaudella. Tämä toteutettaisiin siten, että maakunnilla on kasvupalvelujen järjestämisvastuu ja niiden tuotannossa siirrytään markkinaehtoiseen malliin eli ne pääosin yksityistetään. Lakiesitys rajaa ulos kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuuden toimia kasvupalvelujen tuottajana. Tämä toteutetaan kertarysäyksellä. Siinä samassa myös TYP – toiminta ajetaan alas. Perusteluja kertarysäykselle on vaikea löytää. Ongelma syntyy jos yksityisiä palveluntuottajia ei ole tarjolla tarpeeksi. Ei ole myöskään pohdittu sitä, missä palveluissa tulee olemaan markkinapuutetta. Jos markkinapuutetta on niiden ihmisten palveluissa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän palveluja, niin miten ne hoidetaan jos Typ-toiminta on ajettu alas ja kunnat eivät enää voi koordinoida vaikeasti työllistyvien asukkaidensa palveluja.

Palvelu- ja tuotantorakenne tulisi suunnitella siten, että myös kunnat ovat toiminnassa mukana eikä jättää niitä monituottajamallista ulos. Tämä koskee työllisyyden hoitoa ja erityisesti vaikeimmin työllistyvien ihmisten palveluja. Perusteluissa ei ole minkäänlaisia esimerkkejä siitä toimiiko tämä malli harvaan asutussa Suomessa. Ensisijaisina tavoitteina tulee olla palvelujen nopea saatavuus, työnhakijoiden henkilökohtainen tapaaminen ja työnhakuun kannustaminen ja sitä kautta työnhakijoiden työllisty

@sysma.fi:
Suurin kokonaisuus kasvupalveluissa ovat nykyisiä työvoimapalveluja vastaavat palvelut. Erityisesti niiden osalta esitetty malli jattää täysin auki, mistä ihmiset jatkossa saisivat palvelunsa ja millä tavalla. Esityksessä ei kyetä perustelemaan miten valitut perusratkaisut edistävät esitykseen kirjoitettuja tavoitteita. Erityisesti vaikeasti tai vaikeimmin työllistyvien osalta voidaan kysyä palveleeko esitetty toimintamalli asiakkaiden työllistymistavoitteita.

@nivala.fi:
Kasvupalveluiden siirtäminen yksityisten markkinoiden tuottamaksi vaikeuttaa aluekehittämisviranomaisten koordinaatiota, sillä se katkaisee kuntien ja valtion yhteyden kasvupalveluiden tuottajiin. Maakunnat joutuvat perustamaan kasvupalvelut sopimusohjaukseen, mikä on erityisen ongelmallista ohjelmiin ja strategioihin perustuvassa aluekehitysjärjestelmässä. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista.
Lakiesityksen perusta on alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden yhdistäminen synergian aikaansaamiseksi, mutta on epävarmaa, kykenevätkö maakunnat riittävässä määrin siirtämään strategioissa ja ohjelmissa esitetyn tahtotilan käytännön toiminnaksi pelkästään sopimusohjauksen tai tulossopimustenavulla.

@kurikka.fi:
Tavoitteet ovat hyviä. On tarpeellista luoda hyvät edellytykset kuntien yrittäjyyttä edistävien toimenpiteiden ja kasvupalvelujen välille. Iso haaste on sovittava julkisen viranomaistehtävän ja yksityisen palvelutuottajan väliset rajapinnat. Haastavaksi tulee kannustaa kuntia hoitamaan vaikeimmin työllistyvien palvelut, mikäli kunnilta viedään kannustimet.

@kangasala.fi:
Kuntien rooli ja merkitys kasvupalvelujen tuottajana ei tule riittävällä tavalla esiin. Kuntien merkittäviä elinkeinopoliittisia investointeja sekä panostuksia elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyteen ei ole huomioitu esityksessä. Kunnilla on yleisten elinvoimaan vaikuttavien toimenpiteiden lisäksi käytettävissään kasvun ja elinkeinopolitiikan kovat julkisten työkalut; maankäyttö ja infrastruktuuri. Näiden panostusten taloudellinen arvo on huomattava suhteessa ELY- ja TE-palveluihin, joihin kasvupalveluesitys keskittyy.

@sipoo.fi:
Tavoitteet ja keinot pitää erottaa toisistaan selkeämmin. Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan

viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä nämä, joita hoitaviin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Kasvupalvelulakiesitys ei tällaisenaan tunnista tai tunnusta kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisen edellytysten luomisessa. Esimerkiksi koulutuksen merkitys työllistymiseen tulisi ottaa huomioon. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu (työllisyyden hoito).

@perho.com:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä rooli maankäytöstä, kaavoituksesta ja osittain myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Aluekehitys- ja kasvupalvelujen rajapinta kuntiin jää lakiluonnoksessa auki. Esitys ei tunnista, eikä huomioi riittävästi kuntien merkitystä ja roolia. Kunnat, ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat merkittävästi elinkeinojen edistämiseen, innovaatioympäristöihin sekä näitä tukeviin investointeihin. Kuntiin on kertynyt runsaasti osaamista ja kokemusta mm. työllisyysasioissa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Erityisesti kunta-maakuntarajapinta olisi kaivannut aitoa vuoropuhelua valtio-maakunta-kunta-toimijoiden kesken jo lain valmisteluvaiheessa. Lain valmisteluprosessin yhteydessä kunnat ovat kokeneet jääneensä sivuosaan ja se on aiheuttanut tarpeetonta vastakkainasettelua erityisesti yritysrajapintaan ja työvoimapalveluihin liittyvien tehtävien osalta.

@kempele.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyys-palveluiden uudelleen organisoiminen sote -uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.

Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellis-ten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Yhteensovittamisen tarve on keskeinen erityisesti työllisyyspalveluissa suurilla kaupunkiseuduilla, joissa olisi tullut tarkastella kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirtoa kau-pungeille yhteensovittamisen keinona.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty. Sisältö tulee muotoutumaan myöhemmin säädettävän erityislainsäädännön perusteella, minkä vuoksi on vaikea arvioida järjestelmän toimivuutta.

Kasvupalvelujen vaikuttavuutta on mahdotonta arvioida ainoastaan yhden lainsäädännön pohjalta koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa. Maakuntalaissa määritellään tehtäväalat, aluekehittämisen ja kasvupalvelujen laissa palvelukokonaisuudet, kolmannessa tehtävät (esimerkiksi laki osaamisesta ja rekrytoinneista) ja vielä lopuksi on erillinen rahoituslainsäädäntö. Itsehallinnollisuuden mahdollisuuksien toteutuminen riippuu siitä, miten väljänä erityislainsäädäntö tulee säilymään.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@kalajoki.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa. Ehdotuksissa tulee tarkentaa, miten valtakunnalliset ja maakunnalliset kasvupalvelut täydentäisivät kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavia yrityspalveluita. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä tulee muuttaa niin, että kunnilla on ensisijainen yrityspalvelujen tuottamisvastuu, joita valtakunnalliset ja maakunnalliset kasvupalvelut täydentävät.

@eura.fi:
Mielestämme palvelutarpeen arviointi ei kuulu yksinoikeudella maakunnan tehtäväksi.

@raseborg.fi:
Att det smidigt går att sammanföra alla aktörer enligt behov enligt detta förslag är inte möjligt i nuläget med kommunen, TE-tjänsterna samt FPA fungerar ej servicen och utbudet optimalt. Att i ett nytt läge med större helheter och flera aktörer tro att det fungerar är inte realistiskt. Att kommunen inte kan producera tillväxttjänster går emot de som tidigare bestämts om att kommunens ansvar gällande svårt sysselsatta skall utökas och även möjligen resurser överföras. Om man inte ändrar Lagen om utkomstskydd för arbetslösa 2002/1290 14 Kap 3a§ Finansiering av arbetsmarkandsstödet så måste kommunen få mera rättigheter och påverkningsmöjligheter i nya reformen. Kommunen betalar idag en betydande summa som andel av arbetsmarkandsstödet utan att kunna på egenhand sysselsätta någon i aktiveringsåtgärder. Kommunen har under flera år gjort stora satsningar på sysselsättningen och byggt upp ett brett nätverk lokalt.

@merijarvi.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa. Tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys-ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Palvelutuotannon kilpailullisuuden korostaminen ei tue tavoitteita. Se johtaa eriarvoistumiseen alueiden ja asiakkaiden välillä. Samoin vaatimus maakunnan tuottaja-toimintojen yhtiöittämisestä sekä kuntien sidosyksikköjen (elinkeinoyhtiöt) tiukka rajaaminen siten, että ne eivät voi toimia palvelujen tuottajina heikentävät mallin toimivuutta merkittävästi.

@suomussalmi.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia.

Kilpailullinen moni tuottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen ei ole tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä.

@keuruu.fi:
Lakiesityksessä ei ole otettu riittävästi huomioon kuntien merkitystä ensisijaisena palvelupisteenä ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluille. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensisijaisina asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.
Lisäksi laissa tulisi tuoda selkeämmin esiin ja vahvistaa maakunnallisten kasvupalvelujen roolia koordinoivana ja mahdollistavana tahona, joka nivoo yhteen ja välittää resursseja kunnista nousevalle elinvoimatyölle. Kasvupalvelut eivät ole elinvoimankehittämisen ydin vaan sateenvarjo ja vauhdittaja sille.
Keskeiset ehdotukset ovat osittain hyvin yleisellä tasolla antaen maakunnille merkittävää päätösvaltaa toteutuksessa. Lisäksi lakiesitykseen liittyvää tarkentava lainsäädäntö on vasta valmistelussa, joten toteutuksia ei voi tietää. Selkeä huolenaihe nousee pitkäaikaistyöttömyyden hoidosta.

@heinola.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.

Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Kasvu- ja työllisyyspalveluja on voitava toteuttaa kuntalähtöisesti.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty. Sisältö tulee muotoutumaan myöhemmin säädettävän erityislainsäädännön perusteella, minkä vuoksi on vaikea arvioida järjestelmän toimivuutta. Kasvupalvelujen vaikuttavuutta on mahdotonta arvioida ainoastaan yhden lainsäädännön pohjalta koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa. Maakuntalaissa määritellään tehtäväalat, aluekehittämisen ja kasvupalvelujen laissa palvelukokonaisuudet, kolmannessa tehtävät (esimerkiksi. laki osaamisesta ja rekrytoinneista) ja vielä lopuksi on erillinen rahoituslainsäädäntö. Itsehallinnollisuuden mahdollisuuksien toteutuminen riippuu siitä, miten väljänä erityislainsäädäntö tulee säilymään. Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@pargas.fi:
Är rädd för att de fina tankarna om att öka kundernas valmöjligheter och förbättra kundservicen inte realiseras i praktiken, åtminstone inte i glesbygdsområden. De mesta faller på den enskilda kommunen, och det är därför mycket viktigt att kommunen har ekonomiska resurser att även i fortsättningen satsa på näringspolitiken, lokal företagsrådgivning, främja en positiv utveckling av sysselsättning etc.

@kuhmoinen.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Kekseistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja - mallin pohjalle. Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisen erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resurssoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena, sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu reittäin vajavaisesti.
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelukokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Yhteensovittamisen tarve on keskeinen erityisesti työllisyyspalveluissa. Lakiesityksessä lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kuntien rooli ja merkitys kasvupalvelujen tuottajana ei tule läheskään riittävällä tavalla esiin. Kuntien merkittäviä elinkeinopoliittisia investointeja sekä panostuksia elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyteen ei ole huomioitu esityksessä. Kunnilla on yleisten elinvoimaan vaikuttavien toimenpiteiden lisäksi käytettävissä kasvun ja elinkeinopolitiikan työvälineet: maankäyttö ja infrastruktuuri. Näiden panostusten taloudellinen arvo on huomattava suhteessa ELY- ja TE-palveluihin, joihin kasvupalveluesitys keskittyy.
Lakiesityksessä ei säädellä, kuinka maakunta rahoittaa kasvupalvelujen tuottamisen. Mikäli rahoitus on tulosperusteinen, riski, että kasvukeskusten ulkopuoliset alueet eivät saa palveluja kasvaa, koska ne eivät välttämättä ole kiinnostavaa markkina-aluetta. Nykyinen lainsäädäntö ja sääntely esimerkiksi tietojen saatavuudesta ja henkilön yksityisyyden suojasta eivät mahdollista palvelujen tuottamista monituottajamallilla, siten että palveli joustavoituisi asiakasnäkökulmasta katsottaessa. Eri toimijoilla ei nykyisellään ole mahdollisuutta henkilötietojen vaihtoon, ja ellei lakia muuteta, byrokratia lisääntyy ja tietojen kulku hankaloituu entisestään.

@orimattila.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoit-teet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministe-riön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä -tuottaja -mallin pohjalle.

Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen asiakasnäkökulmasta on kes-keistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien konkreettisten toi-mien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kaupungit, kunnat ja seutukunnat ovat panostaneen ja panostavat kuntalain muutosten myötä entistä enemmän elinkei-nojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin verrattuna nyt kasvupalveluik-si maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä nä-kyy suoraan kuntien elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena, hanketoimintana sekä monimuotoi-sena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpitei-den yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vaja-vaisesti, vaikka se on juuri uudistuksen tärkein kohde.

Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perus-teella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjes-telmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Yhteensovittamisen tarve on keskeinen erityisesti työllisyyspalveluissa kaupunkiseuduilla, joissa olisi tullut tarkastella kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirtoa kaupungeille yhteensovittamisen keinona.

Lain ulkopuolelle jää kuntien elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkit-täviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin har-haanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty. Sisältö tulee muotoutumaan myö-hemmin säädettävän erityislainsäädännön perusteella, minkä vuoksi on vaikea arvioi-da järjestelmän toimivuutta.

Kasvupalvelujen vaikuttavuutta on mahdotonta arvioida ainoastaan yhden lainsää-dännön pohjalta koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa. Maakuntalais-sa määritellään tehtäväalat, aluekehittämisen ja kasvupalvelujen laissa palvelukoko-naisuudet, kolmannessa tehtävät (esimerkiksi. laki osaamisesta ja rekrytoinneista) ja vielä lopuksi on erillinen rahoituslainsäädäntö. Itsehallinnollisuuden mahdollisuuk-sien toteutuminen riippuu siitä, miten väljänä erityislainsäädäntö tulee säilymään.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi ko-konaisuuksiksi.

@forssa.fi:
Lakiesitys ei tunnista riittävästi maakunnan ja kuntien uudenlaisen yhteistyön tarvetta vaan korostaa valtion osuutta. Kuitenkin kunnissa ratkaistaan elinvoimakysymyksiä. Maininta siitä, että kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentävät maakunnan järjestämisvastuullista toimintaa, on tarkentumaton. Kasvupalvelujen yrityspalvelut on määritelty neljään vaiheeseen mutta kunnan roolia tässä ei ole avattu. Jää epäselväksi, järjestääkö maakunta näiden elinkeino-palvelujen hankintaa koskevat tarjouskilpailut.

Maakunta tuottaa tarvittaessa palvelut, jos markkinoilla ei ole palvelujen tuottajaa. Pitkäaikaistyöttömien osalta markkinavaje on ilmeinen. Markkinoilla toimivat yritykset pystyvät nykyisin hoitamaan parhaiten työnvälitystä ja osaamisen kehittämistä. Heikoimmin ne pystyvät hoitamaan kuntoutusta ja monialaista palvelua. Tulosperuste vaikeimmin työllistyvien palvelussa on ongelma.

Ehdotuksen mukaan uudenlaisia entistä asiakaslähtöisempiä palveluita voidaan tuottaa sosiaali- ja terveyspalveluiden sekä kasvupalveluiden rajapintaan esim. vaikeasti työllistyville. Toisaalta tähän on rakennettu sekä monialaista palvelua tarvitsevien työttömien palvelujen että nuorten työllistymistä edistävien palvelujen malleja. Ehdotukset eivät tunnista näitä malleja.

Markkinapuutetilanteessa käytännön merkitystä on sillä, kuinka nopeasti maakunta voi tilanteeseen vaikuttaa. Tätä tulee tarkentaa. Tuottajien valinta ehdotuksen rakenteellisten kriteerien mukaan voi rajata asiakkaita tuntevia nykyisiä verkostoja pois.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investoin-teihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin.

Aluekehityksen tehokkuudelle on tärkeää, että kunnat voivat halutessaan perustaa kasvupalvelu-yrityksiä.

@vantaa.fi:
Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista.

Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan antaa vain viranomaiselle ja niitä hoidetaan esityksen mukaan maakunnan tai Uudellamaalla kuntayhtymän viranomaistehtävinä. Esityksessä tulisi määritellä miltä osin yksityisille toimijoille siirtyvät tehtävät ovat julkisia hallintotehtäviä, joita hoitaviin yksityisiin tuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten oikeusturva turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Tehtävien jakautuessa maakunnalle ja kunnille tehtävien yhteensovittaminen on haastavaa. On sovitettava yhteen lakisääteiset tehtävät ja kuntien yleiseen toimialaan kuuluvat, niiden itse rahoittamansa tehtävät. Kunnan itsemääräämisoikeuteen kuuluu oikeus hoitaa tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa tehtäviä, jotka edistävät kunnan elinvoimaa. Kuntaperusteiseen malliin perustuvassa Uudenmaan maakunnan ratkaisussa yhteensovittamiseen on paremmat mahdollisuudet.

Työllisyyspalveluiden osalta ehdotusta on vielä huomattavasti täsmennettävä erityisesti kotoutumiseen sekä pitkäaikaistyöttömien palveluihin liittyvissä kysymyksissä. Tavoitteet ovat hyviä ja kannatettavia, joskin erittäin laaja-alaisia ja ylätasolle jääviä. Ehdotuksesta ei avaudu, miten tavoitteisiin tullaan konkreettisesti pääsemään. Etenkin palvelujen sisältö, palveluketju ja koordinointivastuu jäävät epäselviksi tässä lakiehdotuksessa.

Viranomaisten uudet roolit ja yhteistyön edellytysten luominen ovat keskeisiä keinoja tavoitteiden saavuttamisessa.

@ylivieska.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

@raisio.fi:
Esityksessä ehdotetaan, että alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan. Tosiasiassa kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Kaupunkiseuduilla on pitkään huolehdittu alueiden elinvoimasta ja vahvistettu kasvua tukevaa elinkeinorakennetta tuloksekkaasti: kuusi suurinta kaupunkia ovat väestömäärältään suurempia kuin valtaosa tulevista maakunnista ja neljän suurimman kaupunkiseudun alueella asuu lähes puolet koko maan väestöstä. Valtaosa maan bruttokansantuotteesta ja t&k-menoista synnytetään suurilla kaupunkiseuduilla. Kaupunkiseutunäkökulman puuttuminen on yksi lain keskeinen puute, joka tulee haittaamaan esityksen tavoitteiden saavuttamista.

Lakiesityksessä maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Esityksen mukaan kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.

Turun kaupunkiseudulla keskuskaupunki ja muut alueen toimijat ovat tähän asti vastanneet monista esityksessä maakunnan järjestämisvastuulle ehdotetuista palvelukokonaisuuksista. Valtiolta siirtyvien kasvupalvelutehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017. Maakuntauudistuksen myötä kasvupalveluihin käytettävissä oleva rahamäärä ei tulle lisääntymään, vaan tehtävien hoitamiseksi tullaan vaatimaan edelleen jatkuvia keskittämisratkaisuja. Tämän perusteella on vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin tehtäviin, joita maakuntaan koottavat toimijat eivät tälläkään hetkellä järjestä, vaan vastuu on kaupunkiseudun toimijoilla.

Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluiden tematiikkaan sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja –alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseutujen merkitys erityisesti korostuu ja kaupungit ovat niissä rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät kuntien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kuntien, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

Kilpailuttaminen ja palveluiden avaaminen saattaa tuoda parempia ratkaisuja työllisyypalveluihin, mutta onko palveluiden tuotannon tehokkuuden vaatimus ristiriidassa esimerkiksi vaikeimmin työllistettävien ongelmien ratkaisussa? Yrityspalveluiden osalta valinnanvapaus ja kasvupalveluiden tuottajien määrän lisääminen ei välttämättä edesauta yritysten kehittymispalveluiden tuloksellisuutta. Nykyiset kuntien omat ja seudulliset palvelut perustuvat toimintaympäristön ja yritysten hyvään tuntemiseen ja jo nyt hyödynnetään yksityisiä yrityspalveluita mahdollisimman tehokkaasti.

Esityksessä on valittu malliksi nk. järjes

@parkano.fi:
Ks. myös sähköpostitse lähetetty Parkanon kaupungin lausunto.
Suomalainen aluepolitiikka ja aluekehittäminen ovat muuttumassa valtiojohtoisesta maakuntavetoisiin. Muutoksen toivotaan tuottavan maakunnan toimintaan paremmin vastaavia kehittämisen työkaluja. Ongelmana on, että yhden maakunnan sisällä voi olla useita erilaisia toiminnallisia työssäkäyntialueita, joilla voi olla keskenään hyvin erilaisia elinkeino- ja työllisyyspalveluiden tarpeita, jotka voivat vieläpä muuttua äkillisesti. Lakiluonnos on omiaan vahvistamaan maakuntakeskusten ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen vaikutusvaltaa. Mikäli halutaan, että eri seudut ja työssäkäyntialueet kehittyvät ja säteilevät elinvoimaa, edellyttää se erityisiä panostuksia seutukaupunkien toimintaedellytysten parantamiseen.

Kasvupalveluiden järjestämisvastuuta ei kuitenkaan ole syytä hajauttaa maakunnalta kaupungeille. Valtion ja maakunnan rooli kasvupalveluiden ja tukien rahoittajana on jatkossakin merkittävä. Ilman paikallistuntemusta ja ohjausta tuki voi jäädä irralliseksi ja tehottomaksi. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.

@pello.fi:
Hallituksen esitys toimii todennäköisesti niissä keskittymissä, joissa väkimäärä mahdollistaa yksityisen palveluntarjonnan. Haasteena on vähäväkisten kuntien ja niiden kuntalaisten palveluiden varmistaminen. ICT -ei ole ratkaisu, koska infra tältä osin on monissa pienissä kunnissa puutteellinen.

@vihti.fi:
Lakiesityksessä ja sen perusteluissa esitetyt keskeiset ehdotukset ovat joiltain osin ristiriidassa tavoitteiden kanssa. Kasvupalvelujen maakuntien välisen rahoitusjaon kriteerit eivät huomioi keskeisiä kasvun tavoitteita, vaan ovat luonteeltaan liian passiivisia. Kasvupalvelujen rahoituksen yleiskatteellisuus on riski rahoituksen riittävyydelle. Palvelutuotannon siirtymiseen julkiselta toimijalta yksityissektorille liittyy paljon epävarmuutta. Riskejä liittyy myös asiakkaan palvelukokonaisuuden hallintaan ja työnvälitykseen liittyvien valtakunnallisten ICT-ratkaisujen toimivuuteen.

Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä nämä viranomaisilta yksityisille siirtyvät julkisia hallintotehtäviä sisältävät tehtävät, ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Pykälän 18 yksityiskohtaisissa perusteluissa (s. 118) todetaan, että yksi lain keskeisistä periaatteista on se, että mahdollisimman paljon palveluita annetaan yksityisten tahojen tuotettavaksi. Palvelutuotannon siirtymiseen julkiselta toimijalta yksityissektorille liittyy paljon epävarmuutta. Se avaa mahdollisuuksia parempaan kokonaisvaikuttavuuteen ja kokonaistaloudellisuuteen. Toisaalta esityksessä kuvatuissa kansainvälisissä esimerkeissä on myös päinvastaisia kokemuksia.

Kasvupalvelulakiesitys ei tunnista tai tunnusta kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisen edellytysten luomisessa. Esimerkiksi koulutuksen merkitys työllistymiseen tulisi ottaa huomioon. Nykyisessä toiminnassa kunnilla on merkittävä rooli edellä mainittujen palvelujen tuottajana ja rahoittajana. Jos kunnat eivät vastaisuudessa voi käyttää kasvupalvelujen järjestäjän rahoitusta joko itse tai sidosyksikköjensä kautta, saattaa tämä heikentää palveluja merkittävästi nykyisestä. Lakiesityksen tavoitteiden saavuttaminen saattaa vaarantua em. ryhmien osalta. Työllisyyspalveluilla on merkittäviä yhdyspintoja sote-palveluihin, tätä ei ole riittävästi huomioitu lakiesityksessä.

Tulevaisuuden kunnan merkittävä tehtävä on alueensa elinvoimasta ja asukkaiden hyvinvoinnista huolehtiminen. Kuntien tai niiden sidosyksiköiden jääminen lakiesityksessä tarkoitetun kasvupalvelurahoituksen ulkopuolelle heikentää merkittävästi kuntien edellytyksiä selvitä tästä tehtävästä.

@miehikkala.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle.

Laajempien palvelukokonaisuuksien tunnistamisen, toimenpiteiden vaikuttavuuden lisäämisen ja alueellisten erityispiirteiden huomioimisen näkökulmasta on keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Yhteensovittamisen tarve on keskeinen erityisesti työllisyyspalveluissa suurilla kaupunkiseuduilla, joissa olisi tullut tarkastella kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirtoa kaupungeille yhteensovittamisen keinona.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty. Sisältö tulee muotoutumaan myöhemmin säädettävän erityislainsäädännön perusteella, minkä vuoksi on vaikea arvioida järjestelmän toimivuutta.

Kasvupalvelujen vaikuttavuutta on mahdotonta arvioida ainoastaan yhden lainsäädännön pohjalta koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa. Maakuntalaissa määritellään tehtäväalat, aluekehittämisen ja kasvupalvelujen laissa palvelukokonaisuudet, kolmannessa tehtävät (esimerkiksi. laki osaamisesta ja rekrytoinneista) ja vielä lopuksi on erillinen rahoituslainsäädäntö. Itsehallinnollisuuden mahdollisuuksien toteutuminen riippuu siitä, miten väljänä erityislainsäädäntö tulee säilymään.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@alavus.fi:
Esityksen tavoitteet saavutetaan parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Jotta asiakas voi oikeasti valita, pitää olla useampia kasvupalveluiden palvelutuottajia. Haasteena saattaa olla, että palvelutuottajat keskittyvät maakuntakeskukseen. Kaukana maakuntakeskuksesta olevalla asiakkaalla ei mahdollinen valinnanvapaus toteudu.

@nurmes.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin. Sen sijaan lakiesitys ei poista sektoriministeriöiden raja-aitoja maakunnan kehittämisessä.

Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Lakiluonnoksen lähtökohtana on, että maakunta tuottaa sen järjestämisvastuulle kuuluvia kasvupalveluja vain silloin, kun kyseisten palveluiden kohtuullista saatavuutta ei muutoin voida varmistaa. Markkinapuutteen toteaminen ja erityisesti markkinapuutteen poistumisen toteaminen on todella suuri riski aluekehityksen ja kasvupalveluiden toimivuudelle, kun siirtymävaiheeseen menevien hetkien viikkojen aikana vastuu palveluiden toteuttamisesta voi jäädä asiakkaalle epäselväksi tai palvelumarkkinoille tuleva yhtiö ei voikaan toteuttaa luvattuja palveluita.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä lakiluonnoksenkin mukaisesti toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@espoo.fi:
Lakiesityksessä ja sen perusteluissa esitetyt keskeiset ehdotukset ovat joiltain osin ristiriidassa tavoitteiden kanssa. Kasvupalvelujen maakuntien välisen rahoitusjaon kriteerit eivät huomioi keskeisiä kasvun tavoitteita, vaan ovat luonteeltaan liian passiivisia. Kasvupalvelujen rahoituksen yleiskatteellisuus on riski rahoituksen riittävyydelle. Palvelutuotannon siirtymiseen julkiselta toimijalta yksityissektorille liittyy paljon epävarmuutta. Riskejä liittyy myös asiakkaan palvelukokonaisuuden hallintaan ja työnvälitykseen liittyvien valtakunnallisten ICT-ratkaisujen toimivuuteen.

Esitys siirtää kasvupalveluiden painopistettä nykyisiin ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluihin verrattuna kasvun tukemisen nimissä palvelemaan yritysten tarpeita mm. rahoituksen saatavuuteen, kansainvälistymiseen sekä osaavan työvoiman saatavuuteen liittyen. Tämä kysyntälähtöistä työllisyyspolitiikkaa korostava lähestymistapa on oikea, mutta esityksessä hahmotellut (s. 68) maakuntien välisen rahoitusjaon kriteerit eivät tue esityksen tavoitteita parhaalla tavalla. Jakokriteerit ja niiden painoarvot olisivat: työttömät työnhakijat (60 %), työttömyysaste (15 %) ja yritysten toimipaikat (25 %). Näillä kriteereillä ei olisi kasvupalveluiden resursoinnin kannalta merkitystä sillä, onko yrityksen toimipaikassa töissä yksi vai tuhat työntekijää. Yrityksen toimipaikkaa luontevampi jakokriteeri on työpaikkojen määrä. Jotta aiempaa kysyntälähtöisemmän työllisyyspolitiikan lakiesityksen perusteissa hahmotellut kasvun tukemiseen liittyvät lupaukset toteutuisivat, tulee työpaikkojen määrän painoarvon olla rahoituskriteereissä esitettyä korkeampi.

Kasvupalveluiden valtionrahoituksen kriteereihin tulee sisältyä kannustavuutta ja tuloksellisuutta lisääviä elementtejä. Rahoitusta tulee kohdentaa sinne, missä on edellytyksiä kasvulle ja näyttöjä tuloksellisesta kasvupalvelutoiminnasta. Vaikka työmarkkinatuen kuntien rahoitusosuudesta ei säädetä kasvupalvelulaissa, on asialla suuri merkitys kasvun tukemiseen kohdistettavien kuntien panosten kannalta. Työmarkkinatuen rahoitusosuus tulee siirtää pois kuntien maksuvastuulta ja ottaa huomioida rahoitusta koskevassa lainsäädännössä. Kuntaosuuden poistumista puoltaa se, että maakuntauudistuksessa sosiaali- ja terveyspalveluiden tehtävät ovat siirtymässä maakunnalle ja työllisyyspalvelut osana kasvupalveluita alueelliselle järjestäjälle.

Työ- ja elinkeinoministeriön erilaisissa kotoutumista ja maahanmuuttajien työllistymistä koskevissa julkaisuissa toistuvasti esiintyvän näkemyksen mukaan maahanmuuttajien asiakaspalvelu vaatii 1,5 - 2 kertaa enemmän resursseja äidinkielenään suomea tai ruotsia puhuviin asiakkaisiin verrattuna. Tämän tosiasian tulee näkyä kasvupalveluiden alueellisen rahoitusjaon kriteereissä. Maakunnalliset kasvupalveluiden järjestäjät ovat tässä asiassa hyvin erilaisessa asemassa väestöpohjansa suhteen. Espoon 42 000 vieraskielisen kaupunkilaisen määrä vastaa kymmenen pienimmän maakunnan vieraskielisten asukkaiden määrää. Vuosi sitten julkaistun pääkaupunkiseudun vieraskielisen väestön ennusteen mukaan seudun työikäisestä väestöstä vuonna 2030 on 28 prosenttia vieraskielisiä. Pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan maahanmuuttajien työllistyminen on tärkeää koko maan kannalta. Kasvupalvelujen rahoituksen kriteerit ja painoarvot tulee määrittää kohdentamaan rahoitusta maahanmuuttajien erityistarpeisiin lakiesityksessä esitettyä enemmän, jotta lakiesityksen perusteissa (s. 87) hahmoteltu tarkoituksenmukainen ja kustannustehokas kotoutumista ja työllistymistä edistävien palveluiden kohdentaminen olisi resurssien puolesta mahdollista. Lakiehdotuksessa kasvupalvelujen järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa 12 § todetaan, että kuntayhtymälle kasvupalvelujen järjestämiseen myönnettävä rahoitus vastaisi euromäärää, joka vähennettäisiin maakuntien rah

@businesslappi.fi:
Suppeilla alueilla (markkinat) joudutaan tekemään erilaisia pitkälle räätälöityjä paikkakunta- ja toimijakohtaisia ratkaisuja. Edellä mainittujen olosuhteiden tunteminen edellyttää pitkäaikaista läsnäoloa alueella. Vaihtuvat kilpailutetut palveluntarjoajat eivät hallitse tätä tietoa.

@tyrnava.fi:
Maakunnalliset kasvupalvelut muodostaisivat monilta osin päällekkäisiä toimintoja ja palveluja kuntien tämän hetkisten palvelujen ja panostusten kanssa. Päällekkäisyys koskee erityisesti suurimpia kaupunkeja jotka tälläkin hetkellä panostavat eniten työllisyyden hoitoon, yritysten palveluihin ja innovaatiotoimintaan alueillaan. Elinkeinojen kehittäminen on osa elinvoiman kehittämistehtävää. Tehtävät ovat laajoja, pitkäjänteisiä ja ne perustuvat kuntien luontaiseen tarpeeseen kotiseudun vetovoiman ja viihtyisyyden varmistamiseksi. Samalla tämä on kuntien keskeinen tehtävä siksi, että toiminta tähtää kuntatalouden vahvistamiseen työpaikkoja lisäämällä ja verotulojen kasvattamalla.

Lakiesityksen mukaan tavoitteena on selkeämpi ja yksinkertaisempi järjestelmä, mutta lopputuloksena saattaa olla nykyistä hajautuneempi ja sekava järjestelmä. Pakkoyhtiöittäminen estää maakunnallisten ja kunnallisten resurssien yhteensovittamisen.

Kaupunkien seutuja tulee ehdottomasti käsitellä samoin. Jos yksi alue saa erioikeuksia, se samalla saa kilpailuedun, joka vahvistaa sitä ja toisaalta saa aikaan muiden alueiden kuihtumisen.

@savonlinna.fi:
Uudistuksen tavoitteet toteutuvat parhaiten maakuntakeskuksissa, jotka voivat integroida maakuntakeskuskaupungin elinkeinopolitiikan ja kasvupalvelut asiakkaan kannalta tarkoituksenmukaiseksi ja kilpailukykyiseksi paketiksi.
Rinnakkaistalousalueilla esityksen tavoitteet eivät toteudu ja yritysten palveluvalikoima entisestään pirstoutuu, etääntyy ja asiakastuntemus heikentyy. Tämä heikentää elinkeinopolitiikan toteuttamisen edellytyksiä. Uudistus voi johtaa siihen että kasvupalvelupuutteita joudutaan paikkaamaan maakuntakeskuksen ulkopuolella kaupunkien omin kustannuksin elinkeinopoliittisin syin.

Lakiin tulisi kirjata maakuntien ja talousalueita edustavien keskuskuntien välinen kasvusopimus, jossa määritellään yhdessä kasvupalveluiden toteuttamisesta, elinkeinopoliittisista tavoitteista ja resursoinnista maakuntien ja kaupunkien välillä.

Yhteiskunnan rahoittamien konsulttimarkkinoiden itsetarkoituksellinen luominen ei itsessään edistä muuta tavoitetta kuin konsulttitoiminnan liiketoiminnan kasvua yhteiskuntarahoitteisesti. Ehkä vetäytyminen kokonaan yrityskonsultointi markkinoilta voisi avata terveemmät ja asiakaslähtöiset markkinat alan yrityksille. Lisäksi sääntelystä ja hallinnoinnista vapautuisi resursseja kentällä tehtävään alueen elinvoiman yrityslähtöiseen edistämiseen.

@loviisa.fi:
Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista.
Julkisen vallan käyttöä sisältävät tehtävät tulee eritellä ja säilyttää vain viranomaisella.
Rajapinnat sote-palveluiden kanssa on huomioitu heikosti.

@parikkala.fi:
Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty. Sisältö tulee muotoutumaan myöhemmin säädettävän erityislainsäädännön perusteella, minkä vuoksi on vaikea arvioida järjestelmän toimivuutta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat sekä valtion palvelut tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina ja niiden välillä tulee olla tiivis kumppanuusperiaate sekä kasvupalvelujen että aluekehityksen osalta.

Lain keskeiset ehdotukset jäävät pinnallisiksi vaikeasti työllistyvien asiakkaiden palvelujen osalta. Vaikeasti työllistyvät tarvitsevat usein monialaista palvelua työllistymisen edistämiseksi. Palvelumallia säätelee tällä hetkellä TYP-laki. Kasvupalveluja koskeva lakiesitys tunnistaa vaikeasti työllistyvien haastavan työmarkkina-aseman ja lakiesityksessä maakunnan järjestämisvastuulle annetaan palvelujen yhteensovittamistehtävä eri asiakasryhmien osalta. Käytännössä vaikeasti työllistyvien asiakkaiden palveluihin ei lakiesityksessä pureuduta. Myöskään sote- ja työvoimapalveluja sääntelevässä lainvalmistelussa monialaiseen palvelujen tarjontaan ei ole esitetty lakitasoista perustaa. Tarkoituksenmukaista olisi maakuntauudistuksen yhteydessä tähdätä työmarkkinatukijärjestelmän kuntaosuuksien luopumiseen. Kuntien sakkomaksuista luopuminen selkeyttäisi työllisyydenhoidon vastuunjakoa maakunnan ja kunnan välillä.

@vora.fi:
Gällande regionutveckling är det viktigt att alla landskap har lika möjligheter och här är det också viktigt att de nu centraliserade tjänsterna, exempelvis gällande strukturfonderna eller fiskefrågor, decentraliseras till alla landskap. Däremot är det också bra att landskapen sedan frivilligt kan samarbeta om det är så att de anser att det är bäst gällande någon viss funktion. Viktigt är också krav på att tjänsterna fungerar på både finska och svenska i tvåspråkiga områden också hos de privata producenter som erbjuder tjänster. Landskapet Österbotten kan handha ansvaret för tjänster på svenska även för ett större område.
Det är bra att landskapen ges frihet att ordna tjänsterna på olika sätt. Däremot är det ologiskt att landskapet inte själv har rätt att bilda ett bolag och stå för tjänsterna i annat än undantagsfall (dvs om marknaden inte fungerar). Det inkräktar på landskapens självstyre. Bra är att kommunerna också kan vara med och äga bolag som producerar tillväxttjänster. Viktigt är att också de kommunala utvecklingsbolagen skulle kunna vara med och producera dessa tjänster.
Det är ytterst svårt att bedöma konsekvenserna av att företags- och sysselsättningstjänster integreras och överförs till marknaden. Den föreslagna konkurrensbaserade flerproducentmodellen för tillväxttjänsterna är delvis i strid med de kommande landskapens självstyre och försvagar koordineringen av landskapets och kommunernas livskraftsuppgifter. I och med att förslagets syfte är att överföra en möjligast stor del av de nuvarande myndighetsuppgifterna till marknaden, blir de uppgifter som hör till landskapets ändamålsenlighetsprövning samtidigt smalare. Med tanke på lokalt utvecklingsarbete är denna riktning inte den rätta. Risken är att man bygger upp ett särdeles komplicerat system gällande tillväxttjänsterna, där för många aktörer (marknaden, olika bolag inom landskapet och TEM), tillhandahåller alltför splittrade tjänster. En förändring måste ske stegvis och ha i fokus att kunden skall få det de behöver så bra och kostnadseffektivt som möjligt. Ytterligare är det osannolikt att det finns tillräckligt med sakkunniga för både de offentliga och privata funktionerna i en framtid med allt större rekryteringsproblem.
Kommunernas och stadsregionernas satsningar på utvecklande av näringar, sysselsättning och investeringar är mångfaldigt större jämfört med de resurser som statens nuvarande TE-förvaltning har och som nu skall samlas ihop och erbjudas som tillväxttjänster för landskapen. Det för tillväxten avgörande ansvaret för markanvändning, planläggning och till stor del också för trafiksystemet ligger på kommunerna. Enligt lagförslaget kan kommunerna delta i produktionen av de tillväxttjänster som landskapen ordnar endast genom separata bolag som verkar i konkurrenssituation. Detta är inte ändamålsenligt med tanke på kommunerna.
Förslaget innebär en ojämlik tillgång till tjänster i olika delar av landet, med större tillgång där det uppstår en marknad för tillväxttjänster.
Det skulle också vara viktigt med objektiv nationell kvalitetsgranskning av de aktörer som sköter tjänsterna på den fria marknaden.

@pirkkala.fi:
Lakiesityksen mukaan keskeinen rooli työllisyyden, työllistymisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäjänä tulee olemaan maakunnalla. Esityksen mukaan maakunta laatii ylätason strategian, jota kunta operatiivisella tasolla toteuttaa. Johtaa pahimmillaan siihen, että strategia ja käytäntö eivät kohtaa: maakunta on liian kaukana käytännön yrityselämästä ja työllistämisestä. Kuntatalouden keskeinen peruspilari on kunnallisvero, johon voidaan vaikuttaa yrittäjyyden ja työllistämisen kautta. Kuntien merkittäviä elinkeinopoliittisia mahdollisuuksia elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyden edistämisessä ei siis ole huomioitu esityksessä. Kunnilla on yleisten elinvoimaan vaikuttavien toimenpiteiden lisäksi käytettävissään kasvun ja elinkeinopolitiikan kovat julkisten työkalut; maankäyttö ja infrastruktuuri. Näiden panostusten taloudellinen arvo on huomattava suhteessa ELY- ja TE-palveluihin, joihin kasvupalveluesitys keskittyy.
Tampereen kaupunkiseutu (ml. Pirkkala) on mukana valtakunnallisessa työllisyydenhoidon kuntakokeilussa erittäin laajalla kohderyhmällä ja palveluavauksilla. Kokeilua johdetaan Tampereen kaupungin työllisyydenhoidon palveluyksiköstä. Kokeilun kautta luotavia rakenteita ja yhteistyömalleja on tärkeää hyödyntää täysimääräisesti myös kokeilun päättymisen jälkeen. Kokeilu mahdollistaa kaupunkiseudun vahvan roolin työllisyydenhoidon järjestämisessä ja tämä tulee huomioida lainsäädännöllisten vastuiden osalta myös kasvupalvelulaissa

@kauhajoki.fi:
Lakiesityksessä ei ole otettu riittävästi huomioon kuntien merkitystä ensimmäisen luukun palvelupisteenä ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluille. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.
Lisäksi laissa tulisi tuoda selkeämmin esiin ja vahvistaa maakunnallisten kasvupalvelujen roolia koordinoivana ja mahdollistavana tahona, joka nivoo yhteen ja välittää resursseja kunnista nousevalle elinvoimatyölle. Kasvupalvelut eivät ole elinvoimankehittämisen ydin vaan sateenvarjo ja vauhdittaja sille.

@saarijarvi.fi:
Maakuntauudistuksessa ja kasvupalvelu-uudistuksessa on vahvemmin tunnistettava kuntien kehittämisyhtiöiden ja kuntien työllistämisyksiköiden rooli palvelujen tuottajana. Kunnilla on työllisyydenhoitoon liittyviä lakisääteisiä tehtäviä ja velvoitteita sekä lukuisia kuntien vapaaehtoisesti järjestämiä työllisyyttä edistäviä palveluja. Kuntaliiton selvityksen (kuntien tilinpäätöstiedot 2015) mukaan kunnat ovat käyttäneet työvoimapalvelujen tuottamiseen vuonna 2015, 400 milj. euroa. Jos työmarkkinatukimaksut, 408 milj. € huomioidaan, kuntien panostukset työllisyyden hoitoon ovat yhteensä n. 800 milj. euroa.

@hyvinkaa.fi:
Tavoitteet ja keinot pitää erottaa toisistaan selkeämmin. Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Uudenmaan maakunnassa palvelujen yhteensovittamisessa ovat maakunta, maakunnan kuntayhtymä ja palvelujen tuottajat mutta ei kunta. Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen.

Kasvupalvelulakiesitys ei tällaisenaan tunnista tai tunnusta kuntien roolia esim. pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisen edellytysten luomisessa. Esimerkiksi koulutuksen merkitys työllistymiseen tulisi ottaa huomioon. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu (työllisyyden hoito).

Suomessa on kattava ja hyvin toimiva kuntataustaisten kehittämisyhtiöiden ja teknologiakeskusten verkosto, joka tuntee alueen yritykset ja tukee yritysten liiketoiminnan kehittämistä pitkäjänteisesti. Useissa tapauksissa paikallinen kehittämisyhtiö on kasvot ja jalat myös kansallisten ja maakunnallisten kehittämispalveluiden välittämisessä.

Lakiluonnoksen mukaisessa tilanteessa jää epäselväksi, mikä taho kykenisi toteuttamaan alueen strategisen kehittämisen hankkeita tiiviissä yhteydessä alueen osaamisintensiivisten yritysten kanssa. Markkinoilla toimivien palvelutuottajien rooliin tämä tehtävä sopii huonosti ja johtaa yritysten ja yritysverkostojen kehittämistyön sirpaloituminen.

Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat maakunnan viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä, miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä nämä, joita hoitaviin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hal-linnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

@pori.fi:
Hallituksen esityksen keskeisenä sisältönä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleenorganisoiminen sosiaali- ja terveysuudistuksen tavoin järjestäjä-tuottaja –mallin pohjalle. Osa kasvupalveluista on valtakunnallisia ja osa maakunnallisia. Valtakunnalliset kasvupalvelut järjestettäisiin keskitetysti ja maakunnalliset maakunnittain. Palveluiden järjestäminen perustuisi ensisijaisesti markkinaehtoisiin ratkaisuihin. Vastuu alueiden kehittämisestä olisi maakunnilla alueillaan ja kunnilla niiden alueilla. Maakunta toimisi oman alueen aluekehitysviranomaisena, joka tekisi lakiesityksen mukaan yhteistyötä alueen kuntien kanssa. Aluekehitysviranomaisen tehtävät määritellään laissa.

Kunnat hoitaisivat yleiseen toimialaansa kuuluvia alueen kehittämiseen liittyviä tehtäviä, jotka liittyvät mm. koulutukseen, elinvoimaan, vetovoimaan, kulttuuriin, fyysiseen toimintaympäristöön ja infraan tai yleisesti paikalliseen kehittämiseen.

Hallituksen esitys johtaisi toteutuessaan riskiin maakunnallisten ja kunnallisten tehtävien yhteensovittamisessa. Avoin kysymys on, miten yhteen sovitetaan lakisääteiset tehtävät ja kuntien yleiseen toimialaan kuuluvat kuntien itse rahoittamat tehtävät. Kunnan itsemääräämisoikeuteen kuuluu oikeus hoitaa tarpeelliseksi katsotussa laajuudessa tehtäviä, jotka liittyvät paikalliseen kehittämiseen ja elinvoimaan. Hallituksen esitys ei tunnista kuntien tämän hetkistä roolia työllisyys- ja elinkeinopolitiikan tai kotouttamispolitiikan käytännön toteuttajana.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulisi nähdä toisiaan täydentävinä eikä poissulkevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat muun muassa elinkeinopolitiikkaan, työllisyyden edistämiseen ja maahanmuuttajien kotoutumiseen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin.

Lisäksi uusien kasvupalveluiden haasteena on asiakaskeskeisyyden toteutuminen ja asiakkaan tarpeeseen perustuva palvelu- ja kehittämistoiminta. Vastuu asiakasrajapinnasta ja asiakkuuksista tulisi olemaan uusilla maakunnilla esimerkiksi kuntien omistamien kehittämisyhtiöiden sijaan. Kun jo nykyisin valtion ja maakunnan toimijoiden alueelliset resurssit ovat niukkoja ja samanaikaisesti tavoitellaan mittavia kustannussäästöjä, on odotettavissa julkisen sektorin asiakasrajapinnan hoidon vaikeutuminen entisestään nykyiseen verrattuna. Yritysten omat mahdollisuudet kehittämishankkeiden valmistelussa ovat rajalliset.

@hollola.fi:
Yhdessä maakuntauudistuksen kanssa muodostuva toimivaltaepäselvyys ja -päällekkäisyys on omiaan haittaamaan asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty.
Yritys- ja työvoimapalvelujen integrointiin ja samanaikaiseen markkinoille siirtoon sisältyy haasteita, joiden osalta onnistumista on erittäin vaikea arvioida tai ennakoida. Tavoitteet ja toimenpiteet ovat osin ristikkäisiä. Integraatio edellyttää kannuste-elementin lisäksi ohjauselementtejä. Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

Esityksessä ei ole hahmotettu elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyspolitiikkaan liittyvää kokonaiskoordinaatiotehtävää, mikä on onnistuneen elinkeino- ja työllisyyspolitiikan yksi keskeisimmistä elementeistä. Kunnat ovat vastanneet jo vuosikymmeniä elinkeinopolitiikasta vahvasti paikaten valtion elinvoimapalvelujen puutteellista roolia. Kuntien yhteisten kehittämisyhtiöiden tehtävänä on toimia keskeisenä verkonkutojana yritysten, oppilaitosten, tutkimuksen ja hankerahoittajien välillä. Tätä strategista ohjausta ei voida ulkoistaa eikä hankkia markkinoilta. Samoin on tilanne työllisyyspalveluissa; pitkäaikaistyöttömyyden ”kova ydin ” edellyttää moniammatillista palvelua, ja asiakkaan kädestä pitäen opastusta, mitä palvelua ei voida ulkoistaa tai hankkia markkinoilta.
Perustelujen pääpaino on maakuntien tehtävät elinvoiman, kasvun ja työllisyyden kannalta. Samalla tavoin kuntien roolia kuvataan uudistuksessa elinvoimatehtävien kautta. Tähän liittyen olisi erittäin tärkeää kirkastaa maakuntien ja toisaalta kuntien elinvoimatehtäviä, jotta päällekkäisestä tai vastuunottajaa vaille jäävistä tehtävistä voitaisiin välttyä.
Kun maakuntien rahoitus on yleiskatteista, on olemassa selkä riski, että rahoitus sen niukkuudesta johtuen kohdistuu terveyspalveluihin, ja työvoima- ja yrityspalvelut näivettyvät.

@kolari.fi:
Harvaan asutulla ja pitkien etäisyyksien alueella, kuten Tunturi-Lapissa, kunnilla on tärkeä rooli alueiden kehittämisessä ja myös yritysten ja työllisyyden kasvupalvelujen järjestämisessä jo nykyäänkin, kun TE-hallinnon resursseja on supistettu. Kuntien roolia ei ole esityksessä huomioitu riittävästi. Harvaanasutulla alueella ei välttämättä myöskään ole markkinalähtöisiä palveluita tarjolla. Kunnilla tulisi olla pääsy valtakunnalliseen tietojärjestelmään samalla tavalla kuin valtion ja maakunnankin, jotta varmistetaan asiakkaan joustava palvelu ja vältytään päällekkäisiltä toimilta.

Rajapinta sote-palveluihin jää esityksessä epäselväksi. Kokonaisuuden pitäisi tukea enemmän asiakkaan palvelupolkua, jossa päällekkäisyyksiä pitäisi pystyä välttämään ja toiminta suunnittelemaan seutukuntien vahvuuksista käsin. Lappi on alueena laaja eikä maakunnan laajuinen näkökulma välttämättä riitä.

@somero.fi:
Lakiesitysluonnoksella tavoitellaan sinänsä oikeansuuntaisia päämääriä alueiden elinvoimaisuuden kehittämiseksi ja talouskasvun saavuttamiseksi. On tärkeää, että elinvoimaisuuden suotuisaa kehittymistä tuetaan laaja-alaisella ja myös uudenlaisella pohdinnalla.

Lakiesitysluonnoksen keskeiset toimenpide-ehdotukset sisältävät kuitenkin myös huolenaiheita. Uuden toimintamallin tarjoamien palvelukokonaisuuksien resurssien riittävyys on keskeinen tekijä päämäärien saavuttamisessa. Jos kasvupalveluihin kohdistettava rahamäärä ei tule lisääntymään, on riskinä, että asetetut tavoitteet eivät tule toteutumaan tai että tehtävien hoitamiseksi on edettävä keskittämisten kautta. Tämä ei tukisi maakunnan kokonaisuuden kannalta suotuisaa kehitystä. Elinvoimaisuuden ja siihen liittyvien tavoitteiden edistämisen kannalta on olennaisen tärkeää, että resurssit ovat turvattuja ja vakaita.

Uudistusta tehtäessä on otettava huomioon maakuntien erilaisuus toisiinsa nähden sekä myös tiedostettava, että maakunnan sisällä voi olla eroavaisuuksia seutukunnittain. Yrityksille suunnattavien palveluiden tarjoamisessa on olennaisen tärkeää tuntea kunkin alueen ja alueella toimivan yrityskannan erityispiirteet. Siten voidaan tarjota yritysten tarpeisiin mahdollisimman asiantuntevia palveluja. Samoin on toivottavaa, että kunnallisten kehitysyhtiöiden asema huomioidaan keskeisenä elinvoimaisuuden kehittäjänä, jonka merkitys alueellisesti voi olla merkittävää.

@rusko.fi:
Kunnat ja alueen muut toimijat ovat tähän asti vastanneet esityksessä kuvatuista palvelukokonaisuuksista. On vaikea nähdä lisäarvoa siinä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta tehtäviin, joita siihen liittyvät toimijat eivät tee, vaan ne hoidetaan kuntien toimesta. Nykyiset kuntien omat ja seudulliset palvelut perustuvat toimintaympäristön ja yritysten hyvään tuntemiseen. Yksityisiä yrityspalveluita hyödynnetään tälläkin hetkellä tehokkaasti.

@pyhajarvi.fi:
Viittaus edelliseen vastaukseen.

@pyhajoki.fi:
Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin on määrittelemättä.

@mantsala.fi:
Tavoitteet ja keinot pitää erottaa toisistaan selkeämmin. Monituottajamalli ilman julkista palvelutuotantoa ei kykene turvaamaan tavoitteiden toteutumista. Ehdotukset eivät tue sujuvia palveluketjuja eivätkä perustu asiakkaan kokonaisvaltaiseen palvelutarpeeseen. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Esityksessä tällaisia olisivat vain maakunnan

viranomaistehtävät. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Esityksessä tulisi määritellä nämä, joita hoitaviin yksityisiin palveluntuottajiin sovelletaan hallintolakia ja miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Kasvupalvelulakiesitys ei tällaisenaan tunnista tai tunnusta kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta kaipaavien nuorten sekä vaikeasti työllistyvien työllistymisen edellytysten luomisessa. Esimerkiksi koulutuksen merkitys työllistymiseen tulisi ottaa huomioon. Mikäli lakiluonnoksesta seuraavat päätökset johtavat toimintamallien muutokseen siten, että kunnilta viedään kannuste (nykyiset työmarkkinatukimaksut) vaikuttaa kuntalaistensa työllistymisen edistämiseen, esityksessä asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa em. ryhmien osalta. Asiakkaan yhdyspintoja sote-palveluihin ei ole huomioitu (työllisyyden hoito).

@reisjarvi.fi:
Lakiluonnosta on terävöitettävä niin, että se tukee riittävästi sujuvien palveluketjujen syntymistä, ja että asiakkaiden palvelutarpeet tulevat riittävästi huomioiduksi.
Kasvupalvelulakiluonnoksessa on määritelty epämääräisesti ”Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja”. Sen lisäksi lakiesitys ei tunnista kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien aikuisten, ohjausta tarvitsevien nuorten ja vaikeasti työllistyvien työllistymisessä. Mikäli toimintamalli muuttuu niin, että kunnille jäävät entiset velvoitteet, mutta niiltä viedään taloudelliset kannustimet vaikuttaa kuntalaistensa työllistymiseen, em. ryhmien työllistymistavoitteet jäävät saavuttamatta. Lakiin on määriteltävä siten, että siinä tunnistetaan kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin.

@sotkamo.fi:
Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.
Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.
Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-ja ELY-keskuksen hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.
Ehdotukset pitävät sisällään jonkun verran eri viranomaisten toimivaltamäärittelyjä ottamatta kuitenkaan kantaa siihen, miten kasvupalvelut ja kuntien elinvoimatehtävät limittyvät saumattomaksi ja asiakaslähtöiseksi kokonaisuudeksi. Ehdotusten mukaan valtion, maakunnan ja kunnan kumppanuus jää käytännössä kokonaan paikallisesti ja maakunnallisesti sovittavaksi.
Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä.

@nokiankaupunki.fi:
On keskeistä luoda edellytykset kuntien työllisyyttä ja yrittäjyyttä edistävien toimien ja kasvupalveluiden yhteensovittamiselle. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa palvelujen yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalvelujen kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviäkin muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Yhteensovittamisen tarve on keskeinen erityisesti työllisyyspalveluissa suurilla kaupunkiseuduilla, joissa olisi tullut tarkastella kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirtoa kaupungeille yhteensovittamisen keinona.
Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kasvupalvelujen vaikuttavuutta on mahdotonta arvioida ainoastaan yhden lainsäädännön pohjalta, koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa.

@janakkala.fi:
Ehdotukset tulevat varsin hyvin esityksen tavoitteita. Maakunnan rooli aluekehitysviranomaisena on kohtuullisen täsmällinen ja kunnilla on selkeästi omat elinvoimatehtävänsä. ELY-keskusten tarjoamat yritysten rahoitus- ja neuvontapalvelut sekä TE-toimistojen yritys- ja henkilöasiakkaiden palvelut yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Tässä yhteydessä on kuitenkin syytä korostaa sitä, että aluekehittäminen on selkeästi laajempi politiikkatoiminto kuin kasvupalvelut eli kasvupalvelut on osa alueiden kehittämistä.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevina. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin.

Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan perustaa kasvupalveluyrityksiä.
Keskeisenä ehdotuksena mainittu maakuntien järjestämisvastuulla oleva palvelutarpeen arviointi vaatii enemmän huomiota. (Henkilö)asiakkaan palveluissa monituottajamallissa palvelutarpeen arvioinnin rooli on keskeinen, myös seurannan ja valvonnan sekä palveluketjujen katkeamattomuuden ja palvelujen yhteensovittamisen kannalta. Palveluprosessin omistajuuden olisi syytä pysyä maakunnan hallinnassa, mikäli haetaan tehokkuutta ja kustannussäästöjä. Mikäli palvelutarpeen arviointi hankitaan useilta palveluntuottajilta, on syytä pohtia, miten asiakkaat ohjautuvat aidosti palvelutarpeensa mukaisiin palveluihin eivätkä palvelutarpeen arvioinnin tekevän palveluntuottajan tuottamiin palveluihin.

@uusikaupunki.fi:
Lakiesityksessä ei ole otettu riittävästi huomioon kuntien merkitystä ensimmäisen luukun palvelupisteenä ELY- keskusten ja TE-toimistojen palveluille. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.

@savukoski.fi:
Lakiehdotuksen mukaan maakuntien vastuulla olisi huolehtia kasvupalveluiden yhteensovittamisesta. Tämä tarkoittaisi myös toiminnan yhteensovittamista kunnan, valtion ja maakunnan muiden palveluiden tuottajien kanssa siten, ettei synny tarpeetonta päällekkäisyyttä. Maakunnan ohjausvalta ei voi ulottua itsehallinnollisen kunnan yleistoimivaltansa puitteissa tekemiin päätöksiin. Kunnille jää sote- ja maakuntauudistuksen jälkeen tärkeä tehtävä huolehtia elinvoimasta ja kasvupalvelut ovat tärkeä osa elinvoiman ylläpitoa ja kehittämistä. Mikäli maakunnille tulee järjestämisoikeus kasvupalveluihin, maakunnan tulisi sopia palvelukokonaisuuksista ja palveluketjuista kuntien kanssa. Kunnat järjestävät ja tuottavat nykyisellään merkittävän osan kasvupalveluihin luettavista palveluista.
Myös kuntien kehittämis- ja elinkeinoyhtiöt tuottavat samoja palveluja kuin lakiehdotuksessa on määritelty kasvupalveluiksi. Maakunnalla ei voi olla ohjausvaltaa eikä koordinointivastuuta kuntaan tai kuntien kehitysyhtiöihin. Maakunnan tulisi sopia tuotettavista palveluista kuntien kanssa päällekkäisyyksien ja vastaavasti palveluaukkojen välttämiseksi. Käytännössä maakunnan ja kunnan olisi sovittava, mitä kasvupalveluja milläkin alueella ja kunnissa järjestetään.
Edelleen lakiehdotuksen mukaan maakunta vastaisi palvelujen käyttöön liittyvästä neuvonnasta, palvelutarpeen arvioinnista ja asiakkaan ohjaamisesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Maakunnan olisi erityisesti huolehdittava vaikeasti työllistyvien asiakkaiden neuvonnasta ja ohjauksesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin osoittamalla selkeästi palvelun tuottajat, joista asiakas voisi valita.
Kunta toimii asiakasrajapinnassa jo nyt ja arvioi palvelutarpeen ja ohjaa asiakkaan tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Kaupungeissa työllisyyspalvelut arvioivat asiakkaan palvelutarpeen ja ohjaavat asiakkaan tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Asiakkaalla on valinnanvapaus. Maakunta voi kilpailuttaa ja hankkia asiakkaiden tarvitsemia palveluja keskitetysti, mutta kunnilla on oltava mahdollisuus tuottaa palvelut siinä, missä yksityisillä palveluntuottajilla.

Vastaavasti elinkeinoyhtiöt ohjaavat ja neuvovat yritysasiakkaita, jotka voivat valita muitakin palveluntuottajia kuten henkilövuokrausyrityksiä. Tavoitteiden ja keskeisten ehdotusten välillä on selvä ristiriita. Tavoitteena on luoda kestävää talouskasvua maakunnan järjestämillä palveluilla ja valinnanvapaudella. Tämä toteutettaisiin siten, että maakunnilla on kasvupalvelujen järjestämisvastuu ja niiden tuotannossa siirrytään markkinaehtoiseen malliin, tämä tarkoittaa yksityistämistä. Lakiesitys rajaa ulos kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuuden toimia kasvupalvelujen tuottajana.
Kilpailudirektiivin idea on taata yksityisille palveluntuottajille samat kilpailuoikeudelliset olosuhteet kuin julkisille toimijoille, ei estää julkisia toimijoita, kuten kuntia tarjoamasta palveluja. Miksi valtiovalta kuitenkin haluaa estää kuntia toimimasta palveluntuottajina?

Esityksessä ei ole myöskään paneuduttu markkinapuutevaikutuksiin. Syrjäseuduilla ei ole eikä tule olemaan riittävästi palvelujen tarjoajia. Markkinapuutteiden vaikutuksista pitää tehdä kattava selvitys. Selvitys on otettava huomioon ennen lain säätämistä. Erityisesti pitää ottaa kantaa, miten käy TYP-toiminnan jatkossa. Tarvetta TYP-toiminnalle tulee varmasti olemaan markkinapuutealueilla.
Perusteluissa ei ole otettu kantaa siihen, toimiiko lakiesityksen malli harvaan asutussa Suomessa. Ensisijaisina tavoitteina tulee olla palvelujen nopea saatavuus, työnhakijoiden henkilökohtainen tapaaminen ja työnhakuun kannustaminen ja sitä kautta työnhakijoiden työllistyminen. Yksityistäminen ei takaa asiakaslähtöisyyttä.
Lakiesityksessä pitää ottaa selkeästi huomioon vaikeimmin työllistyvien ihmisten palvelutarve. Kasvava ongelma on sukupolvien yli ulottuva syrjä

@konnevesi.fi:
Esityksessä on hyvää se, että siinä pyritään nykykäytäntöä selvempää viranomaisten väliseen työnjakoon ja toimintojen kokonaiskoordinaatioon.

Maakunnallisen toiminnan keskittyessä voidaan kadottaa näkökulma maakunnan reuna-alueiden vahvuuksien hyödyntämiseen sekä siellä olevien heikkouksien vahvistamiseen. Tästä esimerkkinä uusi Äänekosken biotuotetehdas jota pidetään kaikilla mittareilla mitattuna merkittävänä työllisyyttä vahvistaneena investointina. Todellisuudessa kuitenkin esim maakuntaliitto esitti syksyllä 2016 EU-komissiolle Äänekosken poistamista LAU 2 -aluetukikartalta tilanteessa jossa biotuotetehtaan sivuvirtoihin oli syntymässä uusia innovaatiota hyödyntäviä yrityksiä. Tämä päätös tehtiin tilanteessa, jossa koko Ääneseudun työttömyys oli Keski-Suomen suurimpia.

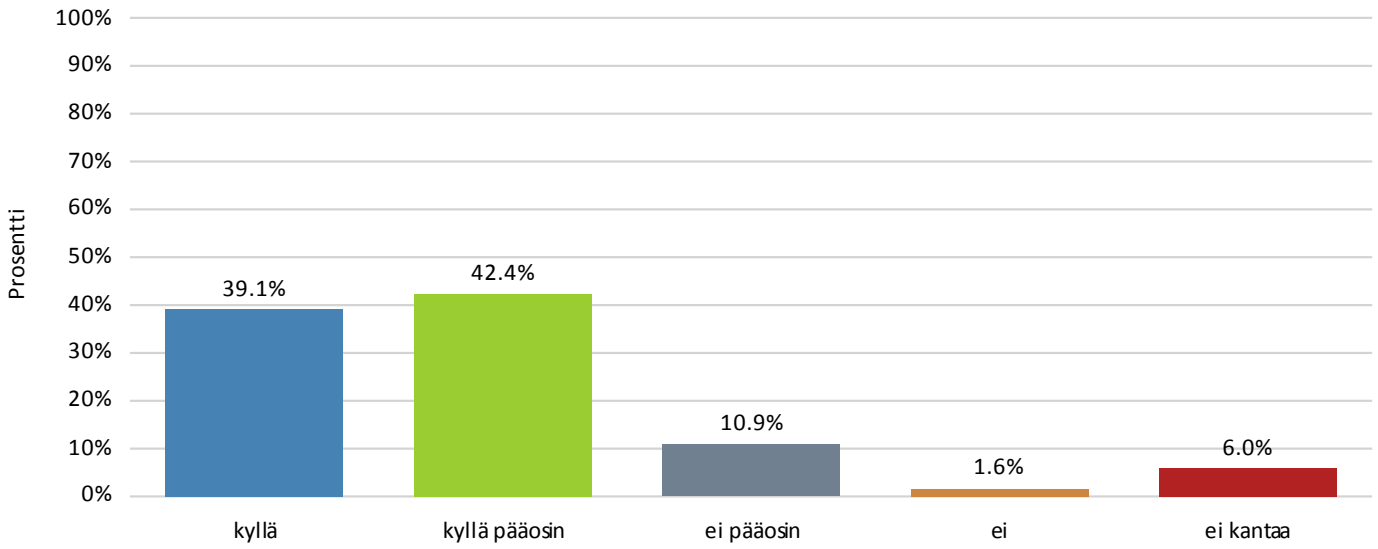
Nyt esitettävä malli keskittää palvelut myös suurille kaupunkiseuduille. Lakiesityksen yleisperusteluissa kuvataan osuvasti: ”…eivätkä palveluntuottajien markkinat pitkällä aikavälilläkään ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa. Palveluiden asiakkaat eivät pääse nauttimaan yhtä laajasta palvelutuottajavalikoimasta ja valinnanvapaudesta kaikkialla Suomessa, koska palveluntuottajayritykset keskittyvät todennäköisesti niille paikkakunnille, joilla työmarkkinat toimivat.”

On ymmärrettävää, että työvoiman ja yritysten volyymin mukaan palveluiden laajuus ja määrä vaihtelevat, mutta kaukana esitetyn lain kautta ollaan (kuten siis lain yleisperusteluissa todetaan) lain johdannossa esitetystä tavoitteesta, joka puolestaan kuului: ” Tulevaisuudessa kasvupalvelut parantavat työn ja hyvän elämän mahdollisuuksia koko Suomessa”. Tätähän laki ei missään nimessä nyt turvaa. Perustuslain takaama yhdenvertaisuus heikkenee todennäköisesti uudistuksen myötä, kuten lain omassa perustelutekstissä tuodaan ilmi

Miten kasvupalvelulaissa mainittu yhtiöittäminen parantaa heikoimmassa asemassa työmarkkinoilla olevien palveluja (esimerkiksi iäkkäät pitkäaikaistyöttömät tai osatyökyvyttömät). Tällä hetkellä toimintaa on kehitetty kohentamaan asiakaskunnan elämänlaatua. Toiminnan kohteena olevien asiakkaiden työrajoitteet ovat sellaisia ettei heidän työelämävalmiuksia saada tuesta huolimatta sille tasolle että he voisivat työllistyä avoimille työmarkkinoille.
Em. syistä johtuen on kyseenalaista käyttää nimitystä monituottajamalli, kun malli rajaa toimintatapoja asettamalla oman tuotannon viimesijaiseen asemaan ja pakottaa yhtöittämiseen. Julkisen sektorin intressi kehittää ja tarjota palveluja on yrityksiä laajempi. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteutumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

On todennäköistä, ettei markkinoilta löydy toimijoita, jotka olisivat kyseiseen ryhmään toimintojaan keskittäneet, niin kasvupalveluiden rahoitusmalli ei kyllä myöskään kannusta suurta huomiota vaikeasti työllistyviin kiinnittämään. Näin siksi, että työttömyyden taloudelliset seuraukset kohdistuvat vain kuntiin ja valtioon – ei työllisyyspalvelujen tilaajaan (maakuntaan) tai tuottajaan (yrityksiin) – päinvastoin maakunnan rahoitus kasvaa työttömyyden kasvaessa. Edellä mainitun vuoksi on hyvä, että nyt tähän lakiin ollaan säätämässä pykälää 15 b, jossa säädettäisiin valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, jos jonkun maakunnan alueella työttömyys ylittää maan keskimääräisen tason tai sen jonkin työssäkäyntialueen alueella työttömyys ylittää maakunnan keskimääräisen tason. Valitettavaa on se, että lain yhteen keskeisimmistä pykälistä ei voi nyt ottaa kantaa, kun kyseinen pykälä ei ole valmis. Ongelmatiikka rahoituksen ja toiminnallisuuden suhteen on siis havaittu, mutta ongelmaa ei ole osattu ratkaista. Lisäksi on todettava, että nyt esitettävä m

9. Voitaisiinko esityksen tavoitteet saavuttaa muilla keinoin?

Nimi	Prosentti
kyllä	39,1%
kyllä pääosin	42,4%
ei pääosin	10,9%
ei	1,6%
ei kantaa	6,0%
N	184

10. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Vaihtoehtoja on monia. Pääasia on, että asiaa katsotaan yritysasiakkaan näkökulmasta.

@kinnula.fi:
Muuttamalla aluepolitiikkaa ja rahoitusinstrumentteja niin elinkeinojen kuin työllisyyden hoidon osalta.

@kronoby.fi:
Målen kan också nås utan att landskapet tvingas bolagisera sin verksamhet, vilket kan leda till överlappande funktioner hos landskapet och dess bolag. Dessutom kan målet också nås genom att landskapet tillåts vara en aktör på marknaden. Detta kunde ske genom endera godkännandeförfarande eller genom servicesedelförfarande.

@uurainen.fi:
Tavoitteita on jo vuosia yritetty saavuttaa muilla keinoilla. Katsotaan, kuinka lähelle tällä tavalla päästään.

@karvia.fi:
Nykyisellä mallilla mentäessä menettäisiin palvelutuotannon joustavuus, mutta laatu olisi tasalaatuisempaa. Esitetty muutos kuitenkin tukee kasvutavoitteita paremmin, kunhan laadun varmistus toimii hyvin.

@korsnas.fi:
Som alternativ till den föreslagna modellen kunde man ta i bruk modellen stegvis så att man kan få en marknad som har möjlighet att växa till sig i sin nya roll.
Landskapet måste kunna ta en starkare roll än bara träda till om marknaden är obefintlig. De olika landskapen kommer att ha mycket varierande utgångsläge och avgörandet om inträde och omfattningen av inträde på den konkurrensutsatta delen av marknaden måste avgöras lokalt.

@tornio.fi:
Kaupungeille tulee taata kasvupalvelujen järjestämisoikeus, joka mahdollistaa kaupungeille kasvupalvelujen yhteen sovittamisen tehtävän. Tämä on erityisen tärkeää esimerkiksi nuorisotakuun toteuttamisessa ja nuorten ohjaamojen osalta. Hallituksen päätös siitä, että koulukuraattorit ja koulupsykologit jäävät kunnan järjestettäviksi tehtäviksi puoltaa kunnan roolia asiakastarpeen arvioinnissa ja palveluun ohjaamisessa. Ainoastaan kouluterveydenhoitaja ja koululääkäri – palvelut järjestää maakunta. Ohjaamo koordinoi ja sovittaa yhteen nuoren palvelukokonaisuuden ja –palveluketjut. Asiakas valitsee palvelun tuottajan.

Kunnan niin halutessaan tulee sen voida hoitaa koordinointitehtävä myös yli 30 vuotiaiden henkilöasiakkaiden osalta. Henkilö- ja yritysasiakkaan palvelutarpeen arviointi tapahtuu asiakasrajapinnassa, jossa on saatavissa kuntien kehittämis- ja elinkeino-organisaatioiden osaaminen. Kasvupalvelujen tavoite on yhdistää yritys- ja työllisyyspalvelut. Kunnat ovat jo panostaneet näihin tehtäviin, jolloin päätöksenteonkin on tapahduttava rahoittajan toimesta. Maakunnan hankkimien palvelukokonaisuuksien tulee täydentää kunnan elinvoimatehtävänsä puitteissa järjestämien palvelujen kokonaisuutta.

@rauma.fi:
Esityksessä luodaan mielikuva, että markkinat avautuvat erityisesti pienyritysten palvelutarjonnalle. Hoiva-alan pienyrityksiä tuli markkinoille, kun sote-puolen tehtäviä avattiin julkiselta sektorilta yksityiselle. Kehityskulku on kuitenkin ollut se, että markkinoilla toimivien pienyritysten määrä on vähentynyt yrityskauppojen myötä ja alan liiketoiminta on keskittynyt enenevässä määrin isommille monikansallisille yrityksille. Palveluiden hinta on noussut ja asiakkaiden valinnanvapaus on kaventunut.

@joutsa.fi:
Tehtävät voisivat säilyä myös nykymuodossa.

@liminka.fi:
Lakiluonnoksessa on lähdetty liikkeelle täysin kilpailluista kasvupalvelumarkkinoista ja palvelujen järjestäjän ja tuottajan erottamisesta. Alueelliset eroavaisuudet huomioon ottaen, olisi syytä tarkastella mallia porrastetummin ja pyrkiä kilpailullisiin markkinoihin pidemmällä aikajänteellä jaksottaen. Tämä mahdollistaisi erilaisten palvelun tuottamisvaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

@tammela.fi:
Maakuntauudistus, jonka yksi osa aluekehitys ja kasvupalveluiden kehittäminen on, edellyttää siis muutoksia nykytilanteeseen. Monituottajamalli sekä järjestäjän ja tuottajan kategorinen erottaminen saattavat aiheuttaa ongelmia. Palveluntuottajien kilpailuttaminen ja valinta kasvupalveluiden tuottamisessa voi eräiltä osin olla vaikeaa.

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet.

Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja maakuntien järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

@kerava.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa pelkästään sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palvelujen kanssa.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@veteli.fi:
Nykyistä mallia kehittämällä tai porrastetulla ns. välimallilla.

@tervo.fi:
Maakunnalla tulee olla mahdollisuus siirtää järjestämisvastuuta kunnille.

@hankasalmi.fi:
Lakiesityksen yleisperusteluissa lausuntomateriaalin sivuilla 61 -62 tuodaan esille kaksi muuta vaihtoehtoa, joiden arvioinnin kautta on päädytty lakiesityksen toteutusvaihtoehtoon. Ne ovat 1) tehtävät ja palvelut tuotetaan nykymuodossaan tai 2) maakunnalle annettaisiin enemmän harkintavaltaa ja palvelujen tuottamistapa pidettäisiin nykyisenkaltaisena korostaen oman julkisen tuotannon ensisijaisuutta ja täydennettäisiin sitä kohdennetuilla ostopalveluilla. Ja näitä vaihtoehtoja pohtien on siis hypätty malliin, joka perustuu palvelutuotannon kilpailullisuuden täysimääräiseen hyödyntämiseen. Ja sellaisesta voi todellakin todeta olevan kyse, kun nyt yritetään kilpailuttaa sitten palveluja, joita ei markkinoilla edes vielä ole.

Maalaisjärjellä ajatellen, olisiko tavoitteet saavutettavissa hallitummin mallilla, jossa 3) maakunnalle annettaisiin enemmän harkintavaltaa, mutta palvelujen tuottamistavassa luovuttaisiin pääsääntöisesti (ei siis täysimääräisesti) julkisesta tuotannosta. Pääsääntöisesti siis hankittaisiin palvelut yksityisiltä markkinoilta, mutta ainakin erityisen vaikeassa tilanteessa olevien työttömien palvelut (esimerkiksi pitkäaikaistyöttömien palvelut) tuotettaisiin maakunnan ja/tai kuntien julkisena palveluna. Esimerkiksi kuntouttavan työtoiminnan malleista ympäri Suomen ei noin vain kannattaisi luopua uudistuksen myötä. Ja tämänkaltaisten palvelujen yhtiöittämisessä on taas vaikea suurta lisäarvoa nähdä.

@lestijarvi.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa .
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta inkrementaalinen (vähittäin kasvava) toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@mikkeli.fi:
Kasvupalvelulain määrittämä järjestämisvastuu tulisi rajata selkeämmin koskemaan elinkeinoelämän dynaamista puolta (ns. avoimia työmarkkinoita). Tämä tarkoittaisi henkilöasiakkaiden kohdalla pienempää määrää, koska he eivät ole vaikeimmin työllistettäviä. Kyseisten työnhakija-asiakkaiden profiili olisi lähempänä yritysten rekrytointitarpeita ja tuotannon ylläpitämistä sekä kehittämistä.

Kuntien ja kunnallisen viranomaistyön ja järjestämisvastuun piiriin tulisi järjestää ns. osallistava työtoiminta/ työllistäminen koska kuntien intressi on enemmän ehkäistä työttömyyskehityksen aiheuttamaa valumaa sote-asiakkuuteen.

Mikkelin seudulla ESSOTElla tulee olla selkeä vastuu asiakkuuksista, joissa terveyden ja toimintakyvyn ylläpitäminen ja osallisuus ilman työelämään kuuluvaa vastikkeellisuutta on pääosassa. Nämä asiakkuudet tulee määritellä lain perusteluissa selkeästi.

@ahtari.fi:
Säilyttämällä nykyinen järjestelmä, mutta se ei olisi maakuntauudistuksen hengen mukainen.

@seinajoki.fi:
Maakuntien keskuskaupungit tulee huomioida niiden tosiasiallisen toiminnan ja resurssien mukaisen roolin mukaisesti. Kumppanuutta tulee vahvistaa ja järjestämis- ja tuottamisvastuita tulee arvioida uudelleen. Alueille ja maakunnille tulee mahdollistaa yhdessä yritysten ja yhteisöjen kanssa ko. alueelle parhaiten sopivien toimintamallien toteutus.

Kaupungit ovat käyttäneet merkittäviä resursseja työllisyyden edistämiseen, erityisesti vaikeimmin työllistyvien osalta. Kaupunkiseuduille tulee myöntää erityisasema siten, että ne voisivat toimia ns. kaupunki- tai aluekuntina, jolloin ne voisivat vastata nykyisten tehtäviensä lisäksi kasvupalvelujen ja työllisyyspalvelujen osalta maakuntahallinnon tehtävistä mm. vaikeasti työllistyvien osalta. Kaupungeissa on erityisesti kaupunkeihin liittyviä ongelmia, joiden osaaminen on erityisesti kaupungin omassa toiminnassa. Muun muassa pitkäaikaistyöttömyys on erityisesti suurten ja keskus- ja kasvukaupunkien ongelma.

@valkeakoski.fi:
Julkinen palvelutuotanto tulisi mahdollistaa erityisesti vaikeammin työllistettävien henkilöiden osalta. Näitä ovat esim. palvelut, johon sisältyy työ- ja toimintakyvyn arviointia, palvelutarpeen arviointia, työpajatoimintaa, piilotyöpaikkojen etsintää.

@vierema.fi:
Maakuntauudistuksen perusperiaate edellyttää, että maakunnat ottavat vastuulleen nykyisellään valtiolla ja maakuntien liitoilla olevat, tämän toimialan, tehtävät.

@multia.fi:
Esitettyjä tavoitteita on jo vuosikausia yritetty saavuttaa muilla keinoin.

@nousiainen.fi:
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviä muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Kasvupalveluiden ja laajemmin elinvoima- ja elinkeinopolitiikan saralla on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden muodostaminen. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä suurilla kaupunkiseuduilla. Innovaatioympäristöjen kehittäminen ja innovaatioekosysteemien rakentaminen on mahdotonta ostopalveluna. Työ vaatii pitkäjänteistä verkostotyötä.

Kaupungeilla tai kaupunkiseuduilla, joilla on riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi tulisi olla ensisijaisesti oikeus palveluiden järjestämiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos kasvupalveluiden järjestämistä ja tuottamista säädellään lainsäädännöllä, tulee prosessista mahdollisesti kankeaa, kustannuksia lisäävää, byrokraattista ja se on vastoin hallituksen tavoitetta normien ja sääntelyn purkamisesta. Vaikka kunnat voivatkin jatkaa nykyistä elinkeinotoimintaansa omalla ja projektirahoituksella voi uudistuksella olla vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien in-house-yksiköt eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina, mutta kunta voi osallistua kasvupalveluiden tuotantoon erillisten, markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta.

Nykyinen monituottajamalli yrityspalveluissa on osoittautunut Turun seudulla toimivaksi. Yrityksille on tarjolla omia lähipalvelupisteitä sekä seudullisia että kansallisia palveluita. Niissä seudun kunnissa, joissa on oma elinkeinoasiamies/lähipalvelut, on yritysmyönteisyys rankattu eri tutkimuksissa korkealle. Maakunnan taso on liian kaukana perusyrityksen päivittäisestä toiminnasta. Asiakaslähtöisyys jää huomioimatta, samoin kuin tulosten seuranta. Yritys on kuitenkin aina jonkun kunnan ”asiakas”, joten tiedonkulun varmistaminen ja asiakkuuksien johtaminen ja hallinta pitäisi ratkaista erittäin joustavasti ja avoimesti. Joidenkin yritysten tarpeet ovat hyvin paikkasidonnaisia, kaikki eivät tarvitse kasvu- ja kansainvälistymispalveluita. Yritykset tarvitsevat mahdollisimman selkeän yrityspalveluverkoston ja palvelutuottajan, jolla on hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.

Nykyisen hankintalain 38§ mahdollistaa jo nyt innovaatiokumppanuuden, jonka tavoitteena on innovatiivisen tavaran, palvelun tai rakennusurakan kehittäminen ja tämän tuloksena tuotettavien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden hankkiminen. Hankintayksikkö voi valita innovaatiokumppanuuden, jos hankintayksikön tarvetta ei voida täyttää hankkimalla markkinoilla jo saatavilla olevia tavanomaisia tavaroita, palveluja tai rakennusurakoita. Nykyisenkaltaisen mallin kehittämisellä hankintoja olisi ollut myös mahdollista kohdentaa laajempiin palvelukokonaisuuksiin. Lisäksi palveluntuottajia olisi ollut mahdollista hyödyntää palveluprosessien ja -mallien suunnittelussa ilman, että viedään kaikki palveluiden tuottaminen markkinalähtöiseksi. Nykyisellääkin on mahdollisuus palvelusetelin käyttämiseen, jolloin asiakkaan valinnanvapaus kasvaa.

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@lieksa.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@merikarvia.fi:
Jotta kunnat voivat aidosti ja käytännössä toteuttaa niille jäävää elinvoimaroolia, tulee siihen myös antaa lainsäädännön kautta edellytykset. Kuntien ja maakunnan työllisyys- ja yrityspalvelujen vastuut pitäisi lisäksi määritellä laissa tarkemmin.

@ilomantsi.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@marttila.fi:
Maakunnan tulisi voida siirtää järjestämisvastuuta kunnille, jotta alueelliset ominaispiirteet olisi mahdollista huomioida ja olemassa olevia toimivia järjestelmiä voitaisiin hyödyntää.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Maakuntauudistus, jonka yksi osa aluekehitys ja kasvupalveluiden kehittäminen on, edellyttää siis muutoksia nykytilanteeseen. Monituottajamalli sekä järjestäjän ja tuottajan kategorinen erottaminen saattavat aiheuttaa ongelmia. Palveluntuottajien kilpailuttaminen ja valinta kasvupalveluiden tuottamisessa voi eräiltä osin olla vaikeaa.
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja maakuntien järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

@raakkyla.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Puute on, että tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusti olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@kaarina.fi:
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviä muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Kasvupalveluiden ja laajemmin elinvoima- ja elinkeinopolitiikan saralla on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden muodostaminen. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä suurilla kaupunkiseuduilla. Innovaatioympäristöjen kehittäminen ja innovaatioekosysteemien rakentaminen on mahdotonta ostopalveluna. Työ vaatii pitkäjänteistä verkostotyötä.

Kaupungeilla tai kaupunkiseuduilla, joilla on riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi tulisi olla ensisijaisesti oikeus palveluiden järjestämiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos kasvupalveluiden järjestämistä ja tuottamista säädellään lainsäädännöllä, tulee prosessista mahdollisesti kankeaa, kustannuksia lisäävää, byrokraattista ja se on vastoin hallituksen tavoitetta normien ja sääntelyn purkamisesta. Vaikka kunnat voivatkin jatkaa nykyistä elinkeinotoimintaansa omalla ja projektirahoituksella voi uudistuksella olla vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien in-house-yksiköt eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina, mutta kunta voi osallistua kasvupalveluiden tuotantoon erillisten, markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta.

Nykyinen monituottajamalli yrityspalveluissa on osoittautunut Turun seudulla toimivaksi. Yrityksille on tarjolla omia lähipalvelupisteitä sekä seudullisia että kansallisia palveluita. Niissä seudun kunnissa, joissa on oma elinkeinoasiamies/lähipalvelut, on yritysmyönteisyys rankattu eri tutkimuksissa korkealle. Maakunnan taso on liian kaukana perusyrityksen päivittäisestä toiminnasta. Asiakaslähtöisyys jää huomioimatta, samoin kuin tulosten seuranta. Yritys on kuitenkin aina jonkun kunnan ”asiakas”, joten tiedonkulun varmistaminen ja asiakkuuksien johtaminen ja hallinta pitäisi ratkaista erittäin joustavasti ja avoimesti. Joidenkin yritysten tarpeet ovat hyvin paikkasidonnaisia, kaikki eivät tarvitse kasvu- ja kansainvälistymispalveluita. Yritykset tarvitsevat mahdollisimman selkeän yrityspalveluverkoston ja palvelutuottajan, jolla on hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.

Nykyisen hankintalain 38§ mahdollistaa jo nyt innovaatiokumppanuuden, jonka tavoitteena on innovatiivisen tavaran, palvelun tai rakennusurakan kehittäminen ja tämän tuloksena tuotettavien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden hankkiminen. Hankintayksikkö voi valita innovaatiokumppanuuden, jos hankintayksikön tarvetta ei voida täyttää hankkimalla markkinoilla jo saatavilla olevia tavanomaisia tavaroita, palveluja tai rakennusurakoita. Nykyisenkaltaisen mallin kehittämisellä hankintoja olisi ollut myös mahdollista kohdentaa laajempiin palvelukokonaisuuksiin. Lisäksi palveluntuottajia olisi ollut mahdollista hyödyntää palveluprosessien ja -mallien suunnittelussa ilman, että viedään kaikki palveluiden tuottaminen markkinalähtöiseksi. Nykyisellääkin on mahdollisuus palvelusetelin käyttämiseen, jolloin asiakkaan valinnanvapaus kasvaa.

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@nurmijarvi.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa pelkästään sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palveluiden kanssa.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin. Lakiehdotuksessa tulisi kokonaisuudessaan kiinnittää enemmän huomiota verkostomaisen toiminnan edellytysten luomiseen ja nyt jo toimivien rakenteiden säilyttämiseen etenkin pitkäaikaistyöttömien sekä tukea tarvitsevien nuorten osalta.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@salla.fi:
Kunnalla taikka kunnan yhtiöllä (ilman Inhouse-asema rajoitetta) tulee olla joustava mahdollisuus tuottaa palveluja, koska maakunnan tuottama tai ulkoistama palvelu ei välttämättä tavoita riittävän hyvällä tavalla erityisesti kaukana maakuntakeskuksista olevien pienempien kuntien yrittäjien ja työttömien tarpeita.

@pornainen.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa pelkästään sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palveluiden kanssa.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin. Lakiehdotuksessa tulisi kokonaisuudessaan kiinnittää enemmän huomiota verkostomaisen toiminnan edellytysten luomiseen ja nyt jo toimivien rakenteiden säilyttämiseen etenkin pitkäaikaistyöttömien sekä tukea tarvitsevien nuorten osalta.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@pyhanta.fi:
Maakunnalle pitää antaa riittävästi päätösvaltaa palvelujen tuottamistavasta ja myös tuotannosta. Yksityinen tuotanto voi olla tukemassa tuotantoa ja jopa hoitaa sen kokonaan tietyissä tilanteissa. Esityksessä rajoitetaan liikaa kuntien tai maakunnan omistamien yhtiöiden toimivaltaa.

@jkl.fi:
Suuret kaupunkiseudut ovat säännöksistä riippumatta vastuussa elinvoiman edistämisestä omalla alueellaan. Jyväskylä on kaikilla mittareilla noin puolet Keski-Suomen maakunnasta ja käyttää huomattavan paljon resurssejaan elinvoiman edistämiseen. Jyväskylän osalta maakunnan elinvoiman edistämisen vastuu ja toimenpiteet voivat olla korkeintaan täydentäviä, eivät korvaavia. Elinvoiman edistäminen on aina paikallista.

Suurilla kaupunkiseuduilla tulisi halutessaan olla mahdollisuus toimia myös kasvupalvelujen järjestäjinä. Tällöin ne nykyisten tehtäviensä ohella (SOTE-palvelut poislukien) voisivat huolehtia myös lakiluonnoksessa maakuntien tehtäviksi määriteltyjen kasvu- ja työllisyyspalvelujen järjestämisestä. Jyväskylä käytti v. 2016 yli 20 miljoonaa euroa työllisyyspalveluihin (oma toiminta + työmarkkinatuen kuntaosuus); tämän pitäisi riittää perusteluksi sille, miksi työllisyyden hoito halutaan kaupungin omiin käsiin.

@malax.fi:
Landskapet måste kunna ta en starkare roll än att bara träda till om marknaden är obefintlig. Det tar tid att få en marknad att växa till sig.

Innovationer beaktas inte i nämnvärd utsträckning. Innovationskompanjonskap och –upphandlingar med ett förhandlat förfarande kunde behandlas i större utsträckning i sammanhanget.

Kommunerna borde i större utsträckning kunna ingå avtal med landskapen om tillväxtpolitikens utförande, resursanvändning och arbetsfördelning.

Samarbete med kommunerna måste vara möjligt och mycket mera förekommande då det gäller integration av invandrare och aktivering av långtidsarbetslösa.

@viitasaari.fi:
Esitys lähtee voimakkaasti palvelujen markkinaehtoisuudesta. Markkinaperusteisuutta ja yhtiöittämisvelvollisuutta ei pidetä välttämättömänä. Yhtiöittämisvelvoite sopii heikosti erityisesti pitkäaikaistyöttömiin kohdistuviin toimenpiteisiin.

@kokkola.fi:
Esityksessä on lähdetty liikkeelle täysin kilpailluista kasvupalvelumarkkinoista ja palvelujen järjestäjän ja tuottajan erottamisesta. Alueelliset eroavaisuudet huomioon ottaen, olisi syytä tarkastella mallia porrastetummin ja pyrkiä kilpailullisiin markkinoihin pidemmällä aikajänteellä jaksottaen. Tämä mahdollistaisi erilaisten palveluntuottamisvaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

@polvijarvi.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet.

Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@lempaala.fi:
Jotta kunnat voivat aidosti ja käytännössä toteuttaa elinvoimarooliaan, tulee siihen myös antaa lainsäädännön kautta edellytykset. Se voidaan tehdä huomioimalla ja säilyttämällä esitettyä paremmin kuntien ja kaupunkien merkittävä ja strateginen rooli alueiden kehittämisessä sekä innovaatio- ja kasvupalveluissa.
Kuntien ja maakunnan työllisyys- ja yrityspalvelujen vastuut pitäisi laissa määritellä tarkemmin.
Sillä taholla, jolla on rahoitusvastuu tulee olla myös mahdollisuus järjestää palvelut. Koska työmarkkinatukimaksujen kuntaosuus on jäämässä kunnille, pitäisi kunnilla olla myös viranomaisena päätöksenteko-oikeus näiden työttömien palvelujen järjestämiseksi niin, että he pääsevät takaisin työmarkkinoille. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus (TYP-toiminta).
Laissa alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista tulisi ottaa huomioon työvoima- ja yrityspalvelujen alueellisesta kokeilusta saadut tulokset.

@soini.fi:
Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Yksityisten palvelujen toimivuuden varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut pitkä oppimisprosessi. Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaehtoiseen malliin.

Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväliset kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@alavieska.fi:
Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TEtoimiston sekä ELYkeskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalveluuudistus ei poista CRM järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta.

@pyharanta.fi:
Siirtämällä kasvupalvelut kokonaisuudessaan kuntien tehtäväksi osaksi elinvoimapalveluja.

@utsjoki.fi:
Kunnilla tai kunnan yhtiöllä tulee olla joustava mahdollisuus tuottaa palveluja erityisesti kaukana maakuntakeskuksista olevissa pienissä kunnissa.

@sievi.fi:
Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta.

Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä uudistuksessa, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina eikä rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty ja ristiriitaisuuksia ja päällekkäisyyksiä esimerkkeinä maakunnan tuottamiin markkinalähtöisiin kasvupalveluihin on esitetyssä lakiluonnoksessa suhteessa kunnallisesti tuotettuihin elinkeinopalveluihin. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Kunnallisten ja seudullisten yrityspalvelukeskusten / kehittämisyhtiöiden rooli voisi hyvinkin olla sovittuja maakunnallisia kasvupalveluja alueelle kanavoiva ja välittävä rooli.

@korsholm.fi:
Landskapet bör kunna vara en aktör på marknaden för tillväxttjänster. Ytterligare anser Korsholms kommun att landskapet inte skall behöva tvingas bolagisera sin verksamhet för detta. De privata alternativen bör sporras på annat sätt. I grunden har Finland ett relativt välfungerande system och det är inte motiverat att rasera hela fundamentet på det föreslagna sättet.

@valtimo.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@jns.fi:
Tavoitteet voidaan saavuttaa myös ilman, että palvelut kaikki palvelut (lukuun ottamatta merkittävää julkisen vallan käyttöä) viedään markkinoille. Markkinoiden avaamisella ja kilpailullisuudella ei ole suoraan todennettavissa olevaa vaikutusta parempaan asiakaspalveluun, kustannusten säästöön, uusiin palveluinnovaatioihin ja tehokkaimpiin toimintatapoihin vaan arvio tästä perustuu olettamukseen. Vahva markkinaehtoisuus voi olla myös riski palvelujen tasa-arvoisen ja tasapuolisen saatavuuden kannalta, jos markkinat eivät kiinnostu haasteellisista, pienistä tai harvinaisimmista asiakasryhmästä ja heidän tarpeistaan.

Työvoimapalvelujen toimivuudessa on kyse kokonaisuuden hallinnasta. Kunnan tulevana tehtävänä on vasta laaja-alaisesta hyvinvoinnin ja terveyden edistämisestä sekä paikallisesta elinvoimasta ja työllisyydestä. Yritysten ja yksityishenkilöiden työvoimapalvelujen tarve muodostuu paikallisten olosuhteiden perusteella: alueiden elinvoima, työllistymisen mahdollisuudet sekä asukkaiden hyvinvointi määrittävät vaikuttavien työvoimapalvelujen sisältöjä. Usein yksilöiden työllistymistä edistää parhaiten eri palveluista yhteen sovitettu kokonaisuus. Kunnan rooli erityisesti työttömien osallisuuden ja työllistymisen edistämisessä on merkittävä. Kunnalla on mahdollisuus tarjota asukkailleen kuntouttavaa työtoimintaa sekä työkokeilu- ja palkkatukityöllistymisen mahdollisuuksia. Kunnan ollessa keskeinen toimija asiakkaille on voitu räätälöidä työllistymisen polkuja esimerkiksi kunnan työpajalla järjestettävästä kuntouttavasta työtoiminnasta hallintokunnassa toteutuvaan palkkatukityöhön. Kunnan työllisyyspalveluissa on tarjottu myös yksilöllistä tukea ja valmennusta asiakkaille sekä verkostoiduttu yritysten ja kolmannen sektorin kanssa erilaisten työllistymismahdollisuuksien lisäämiseksi. Työvoimapalvelujen eriyttämisessä maakunnan järjestämiksi ja erillisten toimijoiden tuottamiksi kokonaisuuksiksi riskinä on erkaantua paikallisista olosuhteista ja todellisista työllistymisen mahdollisuuksista.

Yksi mahdollisuus asiakaslähtöiseen palvelujen hallintaan olisi kunnan järjestämisvastuu asukkaidensa palvelutarpeen arvioinnista sekä palvelujen koordinoinnista. Mallissa maakunta järjestäisi palvelut, kunta puolestaan vastaisi asiakkaiden palvelutarpeen arvioinnista, palvelujen yhteensovittamisesta sekä koordinoinnista kuntalaisten edun mukaisesti. Vastuu kuntalaisten yksilökohtaisten palvelukokonaisuuksien räätälöinnistä ja niiden tarkoituksenmukaisesta toteutumisesta olisi kunnalla. Kunnan tehtävänä olisi arvioida asiakkaan palvelutarvetta sekä antaa tukea, neuvontaa ja ohjausta asiakkaalle valitsemaan elämäntilanteeseen sopivia palveluja. Kunnan koordinoinnilla olisi mahdollisuus välttää päällekkäisten palvelujen käyttöä sekä suunnitella saumattomia palveluketjuja eri sektorien tuottamien palvelujen välillä. Kunnan velvollisuutena olisi myös huomioida kuntalaisten yksilökohtaiset lähtökohdat palvelujen käyttöön antamalla ohjausta esimerkiksi sähköisten palvelujen hyödyntämisessä.

@krs.fi:
Tärkeää, että nykyisille elinkeinokeskuksille, joilla jo tällä hetkellä on pätevyys antaa neuvontaa yrityksille ja jotka tarjoavat yrityspalveluja, tarjotaan mahdollisuus toimia uusissa maakunnissa.

Lakiesityksessä tulee paremmin ottaa huomioon kuntien merkitys ensimmäisen luukun palvelupisteenä ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluille.

@pietarsaari.fi:
Huolellinen valmistelu ja lainsäädäntötyö, joka johtaa mahdollisimman selkeään ja yksinkertaiseen kokonaisuuden ilmaisemiseen on tärkeää. Lakiehdotuksessa yhdistetään yleislakeja ja erikoislakeja samalla kun valmistellaan maakuntien rahoituslakia. Tästä johtuen teksti on luonteeltaan hyvin yleiskatteellista ja muun muassa kaupunkien ja valtion välinen sopimuspolitiikka sekä kansainväliset asiat on jätetty täysin huomiotta.
Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusti avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja se toteuttaisi samalla paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet ja olisi myös samankaltainen sote-uudistuksen valinnanvapausmallin kanssa. Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa.

@ilmajoi.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin.

@vaasa.fi:
Huolellinen valmistelu ja lainsäädäntötyö, joka johtaa mahdollisimman selkeään ja yksinkertaiseen kokonaisuuden ilmaisemiseen on tärkeää. Lakiehdotuksessa yhdistetään yleislakeja ja erikoislakeja samalla kun valmistellaan maakuntien rahoituslakia. Tästä johtuen teksti on luonteeltaan hyvin yleiskatteellista ja muun muassa kaupunkien ja valtion välinen sopimuspolitiikka sekä kansainväliset asiat on jätetty täysin huomiotta.

Kaupunkiseuduille tulisi myöntää erityisasema, siten että ne halutessaan voivat toimia myös niin sanottuina kaupunki- ja aluekuntina. Tällöin niillä on mahdollisuus vastata nykyisten tehtäviensä lisäksi (pois lukien sote-palvelut) esimerkiksi kasvupalvelujen osalta maakuntahallinnon tehtävistä. Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jota ei kuitenkaan ole lainvalmistelussa tarkasteltu sen pidemmälle. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusti avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja se toteuttaisi samalla paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet ja olisi myös samankaltainen sote-uudistuksen valinnanvapausmallin kanssa. Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa.

@siikajoki.fi:
Nykyinen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta.

Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä uudistuksessa, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina eikä rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty. Ristiriitaisuuksia ja päällekkäisyyksiä maakunnan tuottamiin markkinalähtöisiin kasvupalveluihin on esitetyssä lakiluonnoksessa suhteessa kunnallisesti tuotettuihin elinkeinopalveluihin. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Kunnallisten ja seudullisten yrityspalvelukeskusten / kehittämisyhtiöiden rooli voisi hyvinkin olla sovittuja maakunnallisia kasvupalveluja alueelle kanavoiva ja välittävä rooli.

@karkkila.fi:
Työllisyyteen kohdistuvat tavoitteet voitaisiin saavuttaa nykyisten TE-toimistojen työllisyyttä edistävien toimenpiteiden ja kuntien työllisyyttä edistävien toimenpiteiden tiiviimmällä integroinnilla. Saman integroinnin voisi tehdä TE-toimistojen yritystoiminnan palveluille ja kuntien sekä kunnallisten yhtiöiden vastaaville palveluille.

@pielavesi.fi:
Maakunnalla tulee olla mahdollisuus siirtää järjestämisvastuuta kunnille.

@sastamala.fi:
Kasvupalvelulaki esitys ei huomioi lainkaan kuntien roolia työllisyydenhoidon tehtävissä. Tavoitteet olisi saavutettavissa ns. sekamallilla, jossa palvelutarpeiden arviointi, palveluohjaus ja vaikuttavuuden seuranta jäisi julkiselle sektorille (lähipalveluna kuntiin). Koulutus on jäämässä kuntien tehtäväksi. Parhaimmat tulokset saavutettaisiin laadukkailla palvelutarvearvioilla ja oikea-aikaisella palveluohjauksella (sosiaali- ja terveyspalvelut, koulutuspalvelut ja työnvälitys-/yrityspalvelut). Markkinaehtoisesti toimivia yrityksiä ei ole tarjolla kokonaisvaltaisen palveluketjujen järjestämistä ajatellen mutta osa asiakkaan palvelutarpeista pystytään tyydyttämään markkinaehtoisten palveluntuottajien toimesta. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Maakunnan ja kuntien pitäisi voida keskenään sopia palvelujen tuottamisesta.

@turku.fi:
Kasvupalveluiden ja laajemmin elinvoima- ja elinkeinopolitiikan saralla on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden muodostaminen. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä suurilla kaupunkiseuduilla.

Lainsäädännöllä kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen prosessin sääntely on kankeaa, kustannuksia lisäävää, byrokraattista ja vastoin hallituksen tavoitetta normien ja sääntelyn purkamisesta. Kasvupalvelujen järjestämisvastuu tulee määritellä lainsäädännössä vaihtoehtona maakunnalliselle ratkaisumallille siten, että määrätyillä kaupungeilla tai kaupunkiseuduilla olisi ensisijaisesti oikeus palveluiden järjestämiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Laajemmat vastuut rahoitettaisiin rahoitusperiaatteen mukaisesti. Maakunnan tehtäväala rajattaisiin strategisen tason ohjaukseen ja rahoittamiseen mm. kansallisia ja EU-tason rahoitusohjelmia hallinnoimalla.

Turun kaupunkiseudulla on käynnissä alueellinen työvoima- ja elinkeinopalvelukokeilu, jossa etsitään aiempaa tehokkaampia tapoja tuottaa palvelut. Kokeilusta saatavat kokemukset on voitava ottaa huomioon myös siinä tapauksessa, että ne tukevat kaupunkiseutujen vahvaa järjestämisroolia kasvupalveluissa.

Esitetyllä monituottajamallilla ei Turun kaupungin arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kaupungin oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Lakiesityksen puute on, että tällaista vaihtoehtoa ei ole arvioitu.

@ruokolahti.fi:
Jos tavoitteet ovat lakiesityksessä mainitut, niin niihin on mahdollista päästä myös nykyjärjestelmän pohjalta, esim. yhdistämällä ELY:jen, TE-toimiston ja maakuntaliiton palveluja maakuntahallinnon sisälle sekä integroimalla näitä palveluja kuntien (ja kuntien kehittämisyhtiöiden) palveluihin. Ollakseen kustannustehokas, toimintamalli edellyttäisi maakuntien yhteistyötä erityisosaamista edellyttävien palvelujen tuotannossa sekä tietysti myös yksityisten palveluntuottajien nykyistä joustavampaa hyödyntämistä.
Maakunnilla on vaihtelevat mahdollisuudet tarjota yhdenvertaiset palvelut valinnanvapauden kautta. Maakuntien oman tuotannon tulisi olla mahdollista myös ilman yhtiöittämisvelvoitetta (esim. vaikeimmin työllistettävien palvelujen kohdalla osana sote-paveluja).

@puolanka.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa erikseen tarkasteltu, mikä on puute. Myös kilpailulliset markkinat rajoitetummin avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista.

@ylojarvi.fi:
Lakiesitys ei nykymuodossaan huomioi suurten kaupunkiseutujen roolia ja mahdollisuuksia kansallisen kasvun ja kilpailukyvyn moottoreina, eikä kaupunkien/kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia kasvun ja työllisyyden kannalta.

Kaupungit ja kaupunkiseudut toimivat omaehtoisesti kasvun ja työllisyyden parantamisessa, osaamispohjan vahvistamisessa, elinkeino- ja innovaatiopolitiikan kehittämisessä sekä yritysten kasvun ja uudistumisen tukemisessa osana koko Suomen kansainvälisen kilpailukyvyn parantamista. Uudistusten yhteydessä Suomella ei ole varaa menettää tätä merkittävää voimavaraa.

Suorasta sopimuspohjaisesta kehittämisestä valtion kanssa (mm. MAL-sopimukset) on erittäin hyviä kokemuksia, ja tätä sopimuspohjaista kumppanuutta tulee jatkaa myös tulevaisuudessa.

@kauniainen.fi:
Esityksen keskeisenä tavoitteena on kilpailullinen monituottajamalli, jossa rajataan pois julkinen palvelutuotanto muuten kuin yhtiöitettynä tuotantona markkinapuutetilanteessa. Vaihtoehtoisesti vapaammassa monituottajamallissa maakunta pääsisi hyödyntämään sekä yksityistä, julkista että järjestöjen palvelumuotoa valiten palvelun tuotantotavan aina tarpeen mukaan.

@oulainen.fi:
Nykyinen kunnallinen (tai alueellinen) elinkeinotoimi sekä TE-toimiston ja ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Erityisesti ei käy selville, miten tulevaisuudessa elinkeinotehtävät kunnissa hoidetaan. Oulaisten kaupungin käsityksen mukaan nykyinen tapa hoitaa elinkeinoasioita kunnissa on hyvä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion kuin kuntienkin hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät.

Kunnat ja seudulliset toimijat tuntevat paikallisesti parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta.

Työllisyysasioiden hoidossa kunnilla tulisi olla sopimusmahdollisuus asioiden hoitamisesta maakuntaliiton kanssa yhteistyössä.

Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä uudistuksessa, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina eikä rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty. Ristiriitaisuuksia ja päällekkäisyyksiä maakunnan tuottamiin markkinalähtöisiin kasvupalveluihin on esitetyssä lakiluonnoksessa suhteessa kunnallisesti tuotettuihin elinkeinopalveluihin. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Kunnallisten ja seudullisten yrityspalvelukeskusten / kehittämisyhtiöiden rooli voisi hyvinkin olla sovittuja maakunnallisia kasvupalveluja alueelle kanavoiva ja välittävä rooli. Maakunnan tulisi ottaa myös huomioon ne yrityspalvelut, joita kunnissa tai kuntien muodostamilla yhteistoiminta-alueilla jo hoidetaan, ettei päällekkäisyyksiä alueelle rakentuisi ja jokaisen toimijan rooli pysyisi asiakkaisiin päin selkeänä.

@aanekoski.fi:
Kaupunkiseutujen merkitys säännöksistä riippumatta on merkittävä elinvoiman kehittämisen näkökulmasta. Tätä asiaa ei ole huomioitu tavoitteiden asettelussa muuten kuin Uudenmaan erikoisalueen näkökulmasta. Kasvu lähtee liikkeelle ja tapahtuu pääsääntöisesti kaupunkiseuduilla, jotka toimivat maakunnan vetureina. Myöskään elinkeinoelämän investointien vaikutusta ei pidä unohtaa alueen kehittämisen ja elinvoimaisuuden takaajana.

Ihmisen tasolla vastuu tarkoittaa erittäin hyvää ohjauspalvelua kaikilla tasoilla niin valtion, maakunnan kuin kunnankin osalta. Palvelutarve taas on hyvin henkilökohtainen, riippuen henkilön elämän hallinnan tilanteesta. Osa pystyy valitsemaan oikean palvelun tarjolla olevista vaihtoehdoista ja osa on ohjattava tiettyjen palveluiden ääreen.

Tavoitteisiin pääsemiseksi ei ole olemassa yhtä ehdottomasti oikeaa ratkaisua. Eri tahojen yhteistyökyky on joka tapauksessa avainasemassa toimintojen onnistumisen kannalta. Matala byrokratia ja toiminta mahdollisimman lähellä asiakasta pitäisi taata parhaimmat tulokset. Monessa tapauksessa asiakas on kuntalainen ja voisi kuvitella, että helpointa olisi palvelun tai ohjauspalvelun hakeminen kunnasta. Tällöin kunnan roolin kirkastaminen kasvupalveluiden osalta on oleellinen.

@orivesi.fi:
Jotta kunnat voivat aidosti ja käytännössä toteuttaa elinvoimarooliaan, tulee siihen myös antaa lainsäädännön kautta edellytykset. Se voidaan tehdä huomioimalla ja säilyttämällä esitettyä paremmin kuntien ja kaupunkien merkittävä ja strateginen rooli alueiden kehittämisessä sekä innovaatio- ja kasvupalveluissa.
Kuntien ja maakunnan työllisyys- ja yrityspalvelujen vastuut pitäisi laissa määritellä tarkemmin. Sillä taholla, jolla on rahoitusvastuu tulee olla myös mahdollisuus järjestää palvelut. Koska työmarkkinatukimaksujen kuntaosuus on jäämässä kunnille, pitäisi kunnilla olla myös viranomaisena päätöksenteko-oikeus näiden työttömien palvelujen järjestämiseksi niin, että he pääsevät takaisin työmarkkinoille. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus (TYP-toiminta). Laissa alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista tulisi ottaa huomioon työvoima- ja yrityspalvelujen alueellisesta kokeilusta saadut tulokset.

@jamsa.fi:
Uudistus on tarpeellinen, sillä se kokoaa yhteen maakunnallisten kasvupalvelutoimijoiden (maakuntaliitot, TE-toimistot ja ELY – keskukset) resurssit. Muutoksen odotetaan tuottavan maakunnan toimintaan paremmin vastaavia kehittämisen työkaluja ja sekä vahvistavan että tukevan kuntien tuottamia elinvoimapalveluja.
Maakuntien tuottamat kasvupalvelut rahoitetaan valtion rahoituksella. Uudistuksen toimeenpanossa tulee kiinnittää huomiota ministeriöiden ohjausrooliin maakunnissa, jonka tulee olla mahdollistava ja neuvotteleva, ei rajoittava. Ministeriöiden ja maakuntien neuvottelujärjestelmää rakennettaessa tulee huomioida järjestelmältä edellytettävä joustavuus, sillä yksittäisen maakunnan sisällä voi olla useita erilaisia toiminnallisia työssäkäyntialueita, joilla voi olla keskenään hyvin erilaisia elinkeino- ja työllisyyspalvelujen tarpeita, jotka voivat vieläpä muuttua äkillisesti.
Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalvelujen ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palvelujen kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava mukaan päätöksentekoon alusta alkaen.
Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Markkinaehtoisesti tuotettujen palvelujen toiminnan ja laadun varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut pitkä oppimisprosessi. Vaikeuksien ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun pohjoismaisesta hyvinvointivaltion mallista siirrytään suoraan markkinaehtoiseen malliin. Tarkasteluun tulee ottaa vaihtoehto, jossa markkinaehtoista palveluntuotantoa lisätään vähitellen julkisen palvelutuotannon rinnalle. Tarkastelussa tulee huomioida kuntien rooli kasvupalvelujen tuottajina.

@ouka.fi:
Suurten kaupunkien näkemyksen mukaan kasvupalvelujen järjestämisvastuu tulee määritellä lainsäädännössä vaihtoehtona maakunnalliselle ratkaisumallille myös muille suurille kaupunkiseuduille siten, kuin on valmisteltu lakiluonnoksessa kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa.

Oulun kaupunki yhtyy TEM:n selvityshenkilö Markku Anderssonin julkaisun ”Kehittämisyhtiö – toimiva innovaatio. Seudullisten kehittämisyhtiöiden rooli työ- ja elinkeinopolitiikan edistämisessä.” keskeisimpiin linjauksiin. Valtion ja maakuntien liittojen rooli tulisi keskittyä rahoittajan rooliin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia tulisi vahvistaa ja selkeyttää suhteessa muihin toimijoihin määrittelemällä kehittämisyhtiöiden asema osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta.

Tämän lisäksi keskuskaupunkien resurssit kasvun ja elinvoiman kehittämiseen tulee turvata aluekehittämislaissa. Pääperiaatteena tulee olla, että seuraavan rakennerahastokauden varat tulee olla käytettävissä alueilla/kaupungeissa nykyisen kaltaisella tasolla. Näin varmistetaan kehittämistoimenpiteiden pitkäjänteisyys ja vaikuttavuus.

@lieto.fi:
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviä muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Kasvupalveluiden ja laajemmin elinvoima- ja elinkeinopolitiikan saralla on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden muodostaminen. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä suurilla kaupunkiseuduilla. Innovaatioympäristöjen kehittäminen ja innovaatioekosysteemien rakentaminen on mahdotonta ostopalveluna. Työ vaatii pitkäjänteistä verkostotyötä.
Kaupungeilla tai kaupunkiseuduilla, joilla on riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi tulisi olla ensisijaisesti oikeus palveluiden järjestämiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos kasvupalveluiden järjestämistä ja tuottamista säädellään lainsäädännöllä, tulee prosessista mahdollisesti kankeaa, kustannuksia lisäävää, byrokraattista ja se on vastoin hallituksen tavoitetta normien ja sääntelyn purkamisesta. Vaikka kunnat voivatkin jatkaa nykyistä elinkeinotoimintaansa omalla ja projektirahoituksella voi uudistuksella olla vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien in-house-yksiköt eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina, mutta kunta voi osallistua kasvupalveluiden tuotantoon erillisten, markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta.
Nykyinen monituottajamalli yrityspalveluissa on osoittautunut Turun seudulla toimivaksi. Yrityksille on tarjolla omia lähipalvelupisteitä sekä seudullisia että kansallisia palveluita. Niissä seudun kunnissa, joissa on oma elinkeinoasiamies/lähipalvelut, on yritysmyönteisyys rankattu eri tutkimuksissa korkealle. Maakunnan taso on liian kaukana perusyrityksen päivittäisestä toiminnasta. Asiakaslähtöisyys jää huomioimatta, samoin kuin tulosten seuranta. Yritys on kuitenkin aina jonkun kunnan ”asiakas”, joten tiedonkulun varmistaminen ja asiakkuuksien johtaminen ja hallinta pitäisi ratkaista erittäin joustavasti ja avoimesti. Joidenkin yritysten tarpeet ovat hyvin paikkasidonnaisia, kaikki eivät tarvitse kasvu- ja kansainvälistymispalveluita. Yritykset tarvitsevat mahdollisimman selkeän yrityspalveluverkoston ja palvelutuottajan, jolla on hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.
Nykyisen hankintalain 38§ mahdollistaa jo nyt innovaatiokumppanuuden, jonka tavoitteena on innovatiivisen tavaran, palvelun tai rakennusurakan kehittäminen ja tämän tuloksena tuotettavien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden hankkiminen. Hankintayksikkö voi valita innovaatiokumppanuuden, jos hankintayksikön tarvetta ei voida täyttää hankkimalla markkinoilla jo saatavilla olevia tavanomaisia tavaroita, palveluja tai rakennusurakoita. Nykyisenkaltaisen mallin kehittämisellä hankintoja olisi ollut myös mahdollista kohdentaa laajempiin palvelukokonaisuuksiin. Lisäksi palveluntuottajia olisi ollut mahdollista hyödyntää palveluprosessien ja -mallien suunnittelussa ilman, että viedään kaikki palveluiden tuottaminen markkinalähtöiseksi. Nykyisellääänkin on mahdollisuus palvelusetelin käyttämiseen, jolloin asiakkaan valinnanvapaus kasvaa.
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@heinavesi.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@mynamaki.fi:
Nykyinen monituottajamalli yrityspalveluissa on osoittautunut Turun seudulla toimivaksi. Yrityksille on tarjolla omia lähipalvelupisteitä sekä seudullisia että kansallisia palveluita. Joidenkin yritysten tarpeet ovat hyvin paikkasidonnaisia, kaikki eivät tarvitse kasvu- ja kansainvälistymispalveluita. Yritykset tarvitsevat mahdollisimman selkeän yrityspalveluverkoston ja palvelutuottajan, jolla on hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@kirkkonummi.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palveluiden kanssa.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin. Lakiehdotuksessa tulisi kokonaisuudessaan kiinnittää enemmän huomiota verkostomaisen toiminnan edellytysten luomiseen ja tällä hetkellä jo toimivien rakenteiden säilyttämiseen.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@sauvo.fi:
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviä muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Kasvupalveluiden ja laajemmin elinvoima- ja elinkeinopolitiikan saralla on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden muodostaminen. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä suurilla kaupunkiseuduilla. Innovaatioympäristöjen kehittäminen ja innovaatioekosysteemien rakentaminen on mahdotonta ostopalveluna. Työ vaatii pitkäjänteistä verkostotyötä.

Kaupungeilla tai kaupunkiseuduilla, joilla on riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi tulisi olla ensisijaisesti oikeus palveluiden järjestämiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos kasvupalveluiden järjestämistä ja tuottamista säädellään lainsäädännöllä, tulee prosessista mahdollisesti kankeaa, kustannuksia lisäävää, byrokraattista ja se on vastoin hallituksen tavoitetta normien ja sääntelyn purkamisesta. Vaikka kunnat voivatkin jatkaa nykyistä elinkeinotoimintaansa omalla ja projektirahoituksella voi uudistuksella olla vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien in-house-yksiköt eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina, mutta kunta voi osallistua kasvupalveluiden tuotantoon erillisten, markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta.

Nykyinen monituottajamalli yrityspalveluissa on osoittautunut Turun seudulla toimivaksi. Yrityksille on tarjolla omia lähipalvelupisteitä sekä seudullisia että kansallisia palveluita. Niissä seudun kunnissa, joissa on oma elinkeinoasiamies/lähipalvelut, on yritysmyönteisyys rankattu eri tutkimuksissa korkealle. Maakunnan taso on liian kaukana perusyrityksen päivittäisestä toiminnasta. Asiakaslähtöisyys jää huomioimatta, samoin kuin tulosten seuranta. Yritys on kuitenkin aina jonkun kunnan ”asiakas”, joten tiedonkulun varmistaminen ja asiakkuuksien johtaminen ja hallinta pitäisi ratkaista erittäin joustavasti ja avoimesti. Joidenkin yritysten tarpeet ovat hyvin paikkasidonnaisia, kaikki eivät tarvitse kasvu- ja kansainvälistymispalveluita. Yritykset tarvitsevat mahdollisimman selkeän yrityspalveluverkoston ja palvelutuottajan, jolla on hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.

Nykyisen hankintalain 38§ mahdollistaa jo nyt innovaatiokumppanuuden, jonka tavoitteena on innovatiivisen tavaran, palvelun tai rakennusurakan kehittäminen ja tämän tuloksena tuotettavien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden hankkiminen. Hankintayksikkö voi valita innovaatiokumppanuuden, jos hankintayksikön tarvetta ei voida täyttää hankkimalla markkinoilla jo saatavilla olevia tavanomaisia tavaroita, palveluja tai rakennusurakoita. Nykyisenkaltaisen mallin kehittämisellä hankintoja olisi ollut myös mahdollista kohdentaa laajempiin palvelukokonaisuuksiin. Lisäksi palveluntuottajia olisi ollut mahdollista hyödyntää palveluprosessien ja -mallien suunnittelussa ilman, että viedään kaikki palveluiden tuottaminen markkinalähtöiseksi. Nykyisellääänkin on mahdollisuus palvelusetelin käyttämiseen, jolloin asiakkaan valinnanvapaus kasvaa.

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@kitee.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@tuusula.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa pelkästään sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palveluiden kanssa.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin. Lakiehdotuksessa tulisi kokonaisuudessaan kiinnittää enemmän huomiota verkostomaisen toiminnan edellytysten luomiseen ja nyt jo toimivien rakenteiden säilyttämiseen etenkin pitkäaikaistyöttömien sekä tukea tarvitsevien nuorten osalta.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@tampere.fi:
Lakiesitys ei nykymuodossaan huomioi suurten kaupunkien roolia ja mahdollisuuksia kansallisen kasvun ja kilpailukyvyn moottoreina, eikä kaupunkien merkitystä ja roolia kasvun ja työllisyyden kannalta.

Kaupungeilla ja kaupungistumisella on selkeä vaikutus talouden tuottavuuden paranemiseen sekä talouskasvuun. Suomen suuret kaupungit toimivat omaehtoisesti kasvun ja työllisyyden parantamisessa, osaamispohjan vahvistamisessa, elinkeino- ja innovaatiopo-litiikan kehittämisessä sekä yritysten kasvun ja uudistumisen tukemisessa osana koko Suomen kansainvälisen kilpailukyvyn parantamista. Uudistusten yhteydessä Suomella ei ole varaa menettää tätä suurten kaupunkien keskeistä merkitystä.

Laissa tulee huomioida suurten kaupunkien merkitys, rooli ja toiminta nykyistä esitystä selkeämmin.

Suurten kaupunkien suorasta sopimuspohjaisesta kehittämisestä valtion kanssa (MAL- ja kasvusopimukset) on erittäin hyviä kokemuksia, ja tätä sopimuspohjaista kumppanuutta tulee jatkaa myös tulevaisuudessa.

@virrat.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uu-distettaisiin. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa parem-min maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esil-lä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erotta-mista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistuksen valinnan-vapausmallin kanssa. Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeen-panoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa.

@hameenlinna.fi:
Muiden maiden kokemusten perusteella tavoitteiden saavuttamisessa on tärkeää kumppanuus. Keskeistä on myös vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen oikealle toimijalle. Työllisyyspalveluissa varhainen puuttuminen pitkittyvään työttömyyteen on erittäin tärkeää. Tilanteen arviointi, asiakkaan aktivointi ja erilaiset työllistämistoimenpiteet tulee tehdä viipymättä ja asiantuntevasti tähän tulee liittää myös työttömyysturvasta huolehtiminen. Palveluissa on kyse kokonaisuuden toimivuudesta ja sen hallinnasta. Hyvin toteutettu edellä kuvattu palvelu voidaan toteuttaa monin eri tavoin joko julkisen tuottajan tuottamana tai yksityisten toimijoiden tuottamana. Toimivat markkinat rakentuvat suhteellisen hitaasti ja siksi voisikin olla huomioon otettavaa, että yksityisiä palveluja lisätään pikkuhiljaa julkisten palvelujen rinnalle eli uudistetaan nykyistä toimintamallia asteittain.

@sulkava.fi:
Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Hallitusohjelmassa mainitaan Tanskan malli, jossa keskeisinä elementteinä ovat vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen työllisyyspalveluissa kunnille, jolloin yhteys elinkeino- ja koulutuspolitiikkaan on vahva. Keskeistä Tanskan mallissa on myös varhainen puuttuminen pitkittyvään työttömyyteen. Tanskassa kunnat hoitavat kaiken; tilanteen arvioinnin, aktivoinnit, työllistämistoimenpiteet sekä työttömyysturvan maksamisen.

Työvoimapalvelujen toimivuudessa on kyse kokonaisuuden toimivuudesta ja sen hallinnasta, ei jostain yksityiskohdasta. Tanskan, Saksan, Hollannin – sekä myös Australian ja Iso-Britannian – kokemukset viittaavat siihen, että ratkaisujen olennainen komponentti on hyvä kumppanuus - myös yksityisten toimijoiden kanssa.

@lappeenranta.fi:
Kaupungeilla tulee edelleen säilyä ensisijainen vastuu mm. innovaatio- ja korkeakoulupolitiikassa, kulttuurin edistämistehtävissä sekä elinvoimapolitiikassa laajasti ottaen.

Yritysten asiakasohjauksen tulee olla kuntien tehtäväalaa.

Valinnanvapauden toteuttamiseksi myös maakunnan omilla yhtiöillä ja kaupungeilla tulisi olla mahdollisuus osallistua kilpailuun myös muulloin kuin markkinapuutetilanteessa, kun se on palvelujen saatavuuden ja kilpailutilanteen näkökulmasta tarpeellista. Perustelu siitä, että maakuntien omat yhtiöt estäisivät uusien toimijoiden tulon markkinoille osaamiskapasiteettisensa ja koonsa vuoksi (s. 63), on kyseenalainen perustelu etenkin asiakasnäkökulmasta. On kaikkien etu, että maakunnassa varmistetaan osaavien palveluiden saatavuus ja kilpailullisessa monituottajamallissa asiakas lopulta valitsee haluamansa palvelutuottajan maakunnan nimeämien palvelutuottajien joukosta.

@lahti.fi:
Pääkaupunkiseudun erityisaseman perusteluissa todetaan kaupunkiseutujen oman kasvupalveluihin liittyvän toiminnan ja maakuntien tasolla tapahtuvan kasvupalvelun yhteensovittaminen olisi kriittinen menestystekijä kaikkien maakuntien ja valtion taloudelle. Tämä koskee kiistatta kaikkia suuria kaupunkiseutuja, joiden olosuhteet, tarpeet ja kasvupanostukset ovat verrannollisia pääkaupunkiseudun erillisratkaisun kanssa. Kaupungit toimivat valtakunnan kasvun vetureina muun muassa bruttokansantuotteen sekä yritysten ja työpaikkojen lukumäärän perustella.

Kuten edellä todettu kasvupalvelu-uudistuksesta yhdessä maakuntauudistuksen kanssa aiheutuu toimivaltaepäselvyyksiä ja –päällekkäisyyksiä kunnan ja maakunnan elinvoima- ja aluekehitystehtävien suhteen. Näitä päällekkäisyyksiä voidaan torjua ja saada merkittävää tehokkuushyötyä resurssien yhteiskäyttöä (nykyiset valtion ja kuntien panostukset), jos kaupunkien erityisasema tunnustetaan ja niille annetaan järjestämisvastuu kasvu- ja työllisyyspalveluista. Tämä voidaan toteuttaa lainsäädännössä tai vähintään niin, että maakunnan tulee voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kaupungille/kunnalle, jolla on maakunnan arvion mukaan riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi siis siirtää järjestämisvastuun, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti valtion varoista. Laissa tulisi määritellä kriteerit niille suurille kaupunkiseuduille, joiden osalta tällaista menettelyä ainakin tulisi soveltaa.

@kannus.fi:
Uudistuksen taloudelliset vaikutukset ja olemassa olevien markkinoiden laajuus on arvioitu lain perusteluosassa varsin optimistisesti (erityisesti pitkäaikaistyöttömien osalta). Markkinat tullevat käynnistymään ja toimimaan eri alueilla varsin eritahtisesti ja eri volyymilla, johon tulee varautua.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.
Uudistuksella voi olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Myös tämä on hyvä huomioida.
Vaarana on myös, että maakuntien kasvupalvelut keskittyvät ainoastaan keskuskaupunkeihin, eivätkä näin ollen tue koko maakunnan elinvoiman kehittämistä.
Lakiluonnoksessa luotetaan hyvin vahvasti digitaalisten palvelujen laajamittaiseen käyttöön ensisijaisena palvelukanavana (ja vasta toissijaisena kanavana henkilökohtaiseen kontaktiin perustuva palvelu). Esityksessä ei ole riittävän kattavasti arvioitu mm. sellaisten asiakkaiden tarpeita, joilla digitaalisten palvelujen käyttäminen ei ole ongelmatonta tai itsestään selvää (mm. vaikeasti työllistyvät, vajaakuntoiset, vanhukset jne.). Näille asiakasryhmille tarjottavien kasvupalvelujen osalta asiakkaiden eriarvoisuus saattaa lisääntyä ja tarvittavien palvelujen saaminen vaikeutua. Näiden asiakkaiden osalta palvelujen tuottamisen lähtökohtana tulisi olla tiivis yhteistyö niin peruskuntien kuin sosiaali- ja terveysalan toimijoiden kanssa, eikä tätä kokonaisketjua ainakaan lainsäädännöllä tulisi vaikeuttaa.

@inga.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palveluiden kanssa.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@hel.fi:
Kaikkia asetettuja tavoitteita ei voida saavuttaa ehdotetulla mallilla. Nykyiset palvelut perustuvat julkiseen palvelutuotantoon, jonka rinnalla on ostettu merkittävässä määrin yksityisen sektorin palveluja. Nykyinen toimintamalli, joka perustuu julkisen ja yksityissektorin palvelutuotannon hyödyntämiseen, on toimiva ja käytännössä kokeiltu ratkaisu. Tätä toimintamallia kehittämällä ja yhteistyötä lisäämällä on mahdollista saavuttaa asetetut tavoitteet. Tunnetun mallin kehittäminen olisi riskittömämpi tapa pyrkiä tavoitteiden saavuttamiseen.

Esityksen mukaan uudistuksen toteuttamisvaihtoehtoina on tutkittu vain kahta muuta mallia, joista toisella ei ole arvioitu saavutettavan vaikutuksia kansantalouden tasolla. Tätä arviota ei kuitenkaan ole laajemmin perusteltu, joten jää epäselväksi, miksi näin on tulkittu. Tarkastellut vaihtoehdot ovat kaukana toisistaan eikä esityksessä ole huomioitu niiden väliin jääviä vaihtoehtoja, joissa myös julkiselle sektorille jäisi oikeus omaan palveluntuotantoon ilman yhtiöittämisvelvollisuutta ja muissakin kuin markkinapuutetilanteissa.

@lohja.fi:
Esityksessä ylikorostuu usko markkinaperusteisen toiminnan hyötyihin suhteessa kuntien ja maakunnan omaan toimintaan. Tavoitteet voitaisiin saavuttaa integroimalla kuntien olemassaolevia toimivia käytäntöjä maakuntien vastuulle siirtyviin valtionhallinnosta siirtyviin tehtäväkokonaisuuksiin.

Rakennerahastojen osalta tavoitteet voidaan saavuttaa esitetyllä tavalla.

@toholampi.fi:
Lakiehdotuksen lähtökohtana on palvelutuotannon markkinalähtöisyys ja tiukka järjestäjä-tuottajamalli. Muita vaihtoehtoisia malleja palveluiden järjestämiseen/tuottamiseen ei ole aidosti ja tarkemmin analysoitu.
Siirtymäajan optimaalisella hyödyntämisellä voitaisiin varmistaa palveluiden kokonaisvaltainen haltuunotto maakuntatasolla ja turvata paremmin palvelujärjestelmän toimivuus siirtymävaiheessa.
Lain tavoitteiden toteutuminen riippuu pitkälti toimivan järjestäjä-tuottajamallin syntymisestä, selkeistä kriteereistä palvelujen tuottamisessa sekä markkinoilla tarjottavien palveluiden laadusta ja ”toimitusvarmuudesta”.
Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Hallitusohjelmassa mainitaan Tanskan malli, jossa keskeisinä elementteinä ovat vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen työllisyyspalveluissa kunnille, jolloin yhteys elinkeino- ja koulutuspolitiikkaan on vahva. Keskeistä Tanskan mallissa on myös varhainen puuttuminen pitkittyvään työttömyyteen. Tanskassa kunnat hoitavat kaiken; tilanteen arvioinnin, aktivoinnit, työllistämistoimenpiteet sekä työttömyysturvan maksamisen.
Työvoimapalvelujen toimivuudessa on kyse kokonaisuuden toimivuudesta ja sen hallinnasta, ei jostain yksityiskohdasta. Tanskan, Saksan, Hollannin – sekä myös Australian ja Iso-Britannian – kokemukset viittaavat siihen, että ratkaisujen olennainen komponentti on hyvä kumppanuus - myös yksityisten toimijoiden kanssa. Yksityisten palvelujen toimivuuden varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut monikymmen vuotinen korjaus- ja oppimisprosessi. Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaehtoiseen malliin samanaikaisesti sote-uudistuksen kanssa.
Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväliset kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@pedersore.fi:
Målen kan också nås utan att landskapet tvingas bolagisera sin verksamhet, vilket kan leda till överlappande funktioner hos landskapet och dess bolag. Dessutom kan målet också nås genom att landskapet tillåts vara en aktör på marknaden. Detta kunde ske genom endera godkännandeförfarande eller genom servicesedelförfarande.

@rautalampi.fi:
Yksinkertaisemmat rakenteet, kuntien rooli vahvistettava, myös palveluiden tuottajina.

@masku.fi:
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviä muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen työnjakoon. Kasvupalveluiden ja laajemmin elinvoima- ja elinkeinopolitiikan saralla on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden muodostaminen. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä suurilla kaupunkiseuduilla.

Kaupungeilla tai kaupunkiseuduilla, joilla on riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi tulisi olla ensisijaisesti oikeus palveluiden järjestämiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos kasvupalveluiden järjestämistä ja tuottamista säädellään lainsäädännöllä, tulee prosessista mahdollisesti kankeaa, kustannuksia lisäävää, byrokraattista ja se on vastoin hallituksen tavoitetta normien ja sääntelyn purkamisesta. Vaikka kunnat voivatkin jatkaa nykyistä elinkeinotoimintaansa voi uudistuksella olla vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Nykyinen monituottajamalli yrityspalveluissa on osoittautunut Turun seudulla toimivaksi. Yrityksille on tarjolla omia lähipalvelupisteitä sekä seudullisia että kansallisia palveluita. Niissä seudun kunnissa, joissa on oma elinkeinoasiamies/lähipalvelut, on yritysmyönteisyys rankattu eri tutkimuksissa korkealle. Yritys on kuitenkin aina jonkun kunnan ”asiakas”, joten tiedonkulun varmistaminen ja asiakkuuksien johtaminen ja hallinta pitäisi ratkaista erittäin joustavasti ja avoimesti. Joidenkin yritysten tarpeet ovat hyvin paikkasidonnaisia, kaikki eivät tarvitse kasvu- ja kansainvälistymispalveluita. Yritykset tarvitsevat mahdollisimman selkeän yrityspalveluverkoston ja palvelutuottajan, jolla on hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@juva.fi:
Samoja tavoitteita voitaisiin toteuttaa kaupunkien ja seutukuntien yhteistoimintana. Esimerkiksi maaseutukunnissa, kuten Juva, Leader toimintaryhminä toimivat yhdistykset voisivat ottaa roolia myös muissa aluekehittämisen ja kasvupalveluiden tehtävissä.

@leppavirta.fi:
Uudistus on niin laaja ja koskee niin monissa laeissa säädettyjä palveluita, ettei ole todennäköistä onnistua kaikilta osin. Resurssien ja tehtävien keskittäminen kunnille olisi varteenotettava vaihtoehto.

@mantyharju.fi:
Kuntien ja kunnallisen viranomaistyön ja järjestämisvastuun piiriin tulee järjestää ns. osallistava työtoiminta/ työllistäminen. Kuntien intressi on ehkäistä työttömyyskehitystä kuntalaisten hyvinvoinnin näkökulmasta.

@naantali.fi:
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviä muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Kasvupalveluiden ja laajemmin elinvoima- ja elinkeinopolitiikan saralla on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden muodostaminen. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä suurilla kaupunkiseuduilla. Innovaatioympäristöjen kehittäminen ja innovaatioekosysteemien rakentaminen on mahdotonta ostopalveluna. Työ vaatii pitkäjänteistä verkostotyötä.

Kaupungeilla tai kaupunkiseuduilla, joilla on riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi tulisi olla ensisijaisesti oikeus palveluiden järjestämiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos kasvupalveluiden järjestämistä ja tuottamista säädellään lainsäädännöllä, tulee prosessista mahdollisesti kankeaa, kustannuksia lisäävää, byrokraattista ja se on vastoin hallituksen tavoitetta normien ja sääntelyn purkamisesta. Vaikka kunnat voivatkin jatkaa nykyistä elinkeinotoimintaansa omalla ja projektirahoituksella, uudistuksella voi olla vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien omat yksiköt eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina, mutta kunta voi osallistua kasvupalveluiden tuotantoon erillisten, markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta.

Nykyinen monituottajamalli yrityspalveluissa on osoittautunut Turun seudulla toimivaksi. Yrityksille on tarjolla omia lähipalvelupisteitä sekä seudullisia että kansallisia palveluita. Niissä seudun kunnissa, joissa on oma elinkeinoasiamies/lähipalvelut, on yritysmyönteisyys arvioitu eri tutkimuksissa korkealle. Maakunnan taso on liian kaukana perusyrityksen päivittäisestä toiminnasta. Asiakaslähtöisyys jää vähäiseksi, samoin kuin tulosten seuranta. Yritys on kuitenkin aina jonkun kunnan ”asiakas”, joten tiedonkulun varmistaminen ja asiakkuuden hallinta pitäisi ratkaista erittäin joustavasti ja avoimesti. Joidenkin yritysten tarpeet ovat hyvin paikkasidonnaisia, kaikki eivät tarvitse kasvu- ja kansainvälistymispalveluita. Yritykset tarvitsevat mahdollisimman selkeän yrityspalveluverkoston ja palvelutuottajan, jolla on hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.

Nykyisen hankintalain 38§ mahdollistaa jo nyt innovaatiokumppanuuden, jonka tavoitteena on innovatiivisen tavaran, palvelun tai rakennusurakan kehittäminen ja tämän tuloksena tuotettavien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden hankkiminen. Hankintayksikkö voi valita innovaatiokumppanuuden, jos hankintayksikön tarvetta ei voida täyttää hankkimalla markkinoilla jo saatavilla olevia tavanomaisia tavaroita, palveluja tai rakennusurakoita. Nykyisenkaltaisen mallin kehittämisellä hankintoja olisi ollut myös mahdollista kohdentaa laajempiin palvelukokonaisuuksiin. Lisäksi palveluntuottajia olisi ollut mahdollista hyödyntää palveluprosessien ja -mallien suunnittelussa ilman, että viedään kaikki palveluiden tuottaminen markkinalähtöiseksi. Nykyisellääkin on mahdollisuus palvelusetelin käyttämiseen, jolloin asiakkaan valinnanvapaus kasvaa.

@kajaani.fi:
Luomalla kasvupalveluista toimiva kansallinen, valtakunnallisen, alueellisen ja paikallisen tason toimivien palvelurakenteiden kokonaisuus edellä esitetyllä tavalla, jossa otetaan huomioon nykyinen toimiva palvelurakenne sekä yksityisen sektorin osallistuminen ja kehityspotentiaali siihen oikealla tavalla lisäten.

@lapinjarvi.fi:
Nykyisten toimijoiden toiminnan sujuvoittaminen ja resursoiminen sekä päinvastoin eri toimijatasojen purkaminen tuottaisi todennäköisesti paremman lopputuloksen. Kilpailuttaminen on myös mahdollista jo nykyresurssilla. Paras ratkaisu olisi kohdentaa palvelua oikeasti vaikuttaviin palveluihin ja rakentaa malleja, joissa vaikuttavuutta mitataan ja vaikuttavuudesta palkitaan.

@raahe.fi:
Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä uudistuksessa, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina eikä rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty. Lakiluonnoksessa on esitetty ristiriitaisuuksia ja päällekkäisyyksiä maakunnan tuottamiin markkinalähtöisiin kasvupalveluihin suhteessa kunnallisesti tuotettuihin elinkeinopalveluihin. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Kunnallisten ja seudullisten yrityspalvelukeskusten / kehittämisyhtiöiden rooli voisi hyvinkin olla sovittuja maakunnallisia kasvupalveluja alueelle kanavoiva ja välittävä rooli.

@kouvola.fi:
Kunnat tukevat toimillaan elinvoimatehtävien kautta esitettyjen tavoitteiden toteutumista, sillä työllisyyden kautta saadaan verotuloja paikkakunnalle.

@sonkajarvi.fi:
On perusteltua, että maakuntauudistuksessa maakunnat vastaavat myös näistä tehtävistä.

@kuopio.fi:
Kaupunkiseuduille tulisi antaa kasvupalvelu-uudistuksessa erityisasema, jolloin ne vastaisivat nykyisten tehtäviensä (pl. sote-palvelut) lisäksi kokonaan tai osaksi maakuntahallinnon tehtävistä innovaatio- ja korkeakoulupolitiikassa, elinvoimapolitiikassa (laajasti ottaen), kasvupalveluissa ja työllisyyden edistämisessä. Tällöin strateginen ohjaus, resurssit ja asiakkuus olisivat samoissa käsissä.

@kimitoon.fi:
Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaehtoiseen malliin samanaikaisesti sote-uudistuksen kanssa.

@liperi.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamisesta. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen vaiheistaa ja jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@rovaniemi.fi:
Kaupungeille tulee taata kasvupalvelujen järjestämisoikeus, joka mahdollistaa kaupungeille kasvupalvelujen yhteen sovittamisen tehtävän. Tämä on erityisen tärkeää esimerkiksi nuorisotakuun toteuttamisessa ja nuorten ohjaamojen osalta. Hallituksen päätös siitä, että koulukuraattorit ja koulupsykologit jäävät kunnan järjestettäviksi tehtäviksi puoltaa kunnan roolia asiakastarpeen arvioinnissa ja palveluun ohjaamisessa. Ainoastaan kouluterveydenhoitaja ja koululääkäri – palvelut järjestää maakunta. Ohjaamo koordinoi ja sovittaa yhteen nuoren palvelukokonaisuuden ja –palveluketjut. Asiakas valitsee palvelun tuottajan.

Kunnan niin halutessaan tulee sen voida hoitaa koordinointitehtävä myös yli 30 vuotiaiden henkilöasiakkaiden osalta. Henkilö- ja yritysasiakkaan palvelutarpeen arviointi tapahtuu asiakasrajapinnassa, jossa on saatavissa kuntien kehittämis- ja elinkeino-organisaatioiden osaaminen, yhdistysten ja yritysten osaaminen asiakkaan tarpeen mukaan.

Kasvupalvelujen tavoite on yhdistää yritys- ja työllisyyspalvelut. Kunnat ovat jo panostaneet näihin tehtäviin, jolloin päätöksenteonkin on tapahduttava rahoittajan toimesta. Maakunnan hankkimien palvelukokonaisuuksien tulee täydentää kunnan elinvoimatehtävänsä puitteissa järjestämien palvelujen kokonaisuutta.

@sysma.fi:
Asettamalla tavoitteet toisin, ks. kohta 6

@nivala.fi:
avoitteet voitaisiin saavuttaa nykyistä toimintamallia kehittämällä. Kunnilla tulee olla yksin tai yhteistyössä muiden kuntien kanssa mahdollisuus kehittää alueensa elinkeinotoimintaa ja panostaa työllisyyden hoitoon.
Lakiesitys johtaa toteutuessaan kunnat sopimusviidakkoon, jota on vaikea hallita.

@kurikka.fi:
Kunnat ovat satsanneet paljon resursseja vaikeasti työllistettävien työllisyyden edistämiseen ja esitys ei riittävästi huomioi kuntien roolia näissä tehtävissä. Esim. Kurikassa on järjestetty erilaista työpajatoimintaa, sillä kunnalla on maakuntaa selkeämpi intressi ehkäistä työttömyyden jatkumista ja mahdollisten sakkomaksujen kasvamisen lisäksi ehkäistä heidän muuttumista sote-puolen asiakkaiksi.

@kangasala.fi:
Kuntien ja maakunnan työllisyys- ja yrityspalvelujen vastuut pitäisi laissa määritellä tarkemmin. Sillä taholla, jolla on rahoitusvastuu tulee olla myös mahdollisuus järjestää palvelut. Koska työmarkkinatukimaksujen kuntaosuus on jäämässä kunnille, pitäisi kunnilla olla myös viranomaisena päätöksenteko-oikeus näiden työttömien palvelujen järjestämiseksi niin, että he pääsevät takaisin työmarkkinoille. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus (TYP-toiminta). Laissa alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista tulisi ottaa huomioon työvoima- ja yrityspalvelujen alueellisesta kokeilusta saadut tulokset.

@sipoo.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa pelkästään sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palveluiden kanssa.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin. Lakiehdotuksessa tulisi kokonaisuudessaan kiinnittää enemmän huomiota verkostomaisen toiminnan edellytysten luomiseen ja nyt jo toimivien rakenteiden säilyttämiseen etenkin pitkäaikaistyöttömien sekä tukea tarvitsevien nuorten osalta.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@perho.com:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi toimiva ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

@kempele.fi:
Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Hallitusohjelmassa mainitaan Tanskan malli, jossa keskeisinä elementteinä ovat vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen työllisyyspalveluissa kunnille, jolloin yhteys elinkeino- ja koulutuspolitiikkaan on vahva. Keskeistä Tanskan mallissa on myös varhainen puuttuminen pitkittyvään työttömyyteen. Tanskassa kunnat hoitavat kaiken; tilanteen arvioinnin, aktivoinnit, työllistämistoimenpiteet sekä työttömyysturvan maksamisen.

Työvoimapalvelujen toimivuudessa on kyse kokonaisuuden toimivuudesta ja sen hallinnasta, ei jostain yksityiskohdasta. Tanskan, Saksan, Hollannin – sekä myös Australian ja Iso-Britannian – kokemukset viittaavat siihen, että ratkaisujen olennainen komponentti on hyvä kumppanuus - myös yksityisten toimijoiden kanssa. Yksityisten palvelujen toimivuuden varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut monikymmen vuotinen korjaus- ja oppimisprosessi. Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaehtoiseen malliin samanaikaisesti sote -uudistuksen kanssa.

Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväliset kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@kalajoki.fi:
Nykyinen kunnallinen tai seudullinen elinkeinotoimi sekä TE-toimiston ja ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion kuin kuntienkin hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät.

Kunnat ja seudulliset yrityspalvelutoimijat tuntevat parhaiten paikalliset yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Yrityspalvelujen järjestäminen paikallistasolla on kokonaisvaltaista toimintaa, johon liittyy usein myös mm. maankäyttöä ja kaavoitusta. Kunnilla on suurin motiivi ja into järjestää yrityspalvelut toimiviksi ja rakentaa näin paikallista elinvoimaa. Siltä osin kuin kunnallisia yrityspalveluja ei ole järkevä järjestää paikallistasolla, kunnallista palvelutasoa voidaan täydentää maakunnallisilla ja valtakunnallisilla yrityspalveluilla. Pienet kunnat voivat tukeutua yrityspalvelujen järjestämisessä isompien kuntien tai alueellisesti toimivien yrityspalveluorganisaatioiden palvelutuotantoon. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta.

Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä uudistuksessa, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina eikä rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty. Ristiriitaisuuksia ja päällekkäisyyksiä maakunnan tuottamiin markkinalähtöisiin kasvupalveluihin on esitetyssä lakiluonnoksessa suhteessa kunnallisesti tuotettuihin elinkeinopalveluihin. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Maakunnan tulisi ottaa myös huomioon ne yrityspalvelut, joita kunnissa tai kuntien muodostamilla yhteistoiminta-alueilla jo hoidetaan, ettei päällekkäisyyksiä alueelle rakentuisi ja jokaisen toimijan rooli pysyisi asiakkaisiin päin selkeänä.

Hyvin toimivat kunnalliset yrityspalvelut toimivat luontevana kanavana maakunnallisten ja valtakunnallisten yrityspalvelujen käyttöön ohjaamisessa.

@eura.fi:
Vaihtoehtoja on monia. Pääasia on, että asiaa katsotaan yritysasiakkaan näkökulmasta.

@raseborg.fi:
En effektiv kartläggning och arbetsförmedling i början av arbetslösheten som fort ger resultat enligt: kan ta emot ett jobb direkt, vem behöver utbildning i någon form, vem behöver hälsokartläggning. Om detta utförs effektivt under första månaderna och man träffar personligen alla nya arbetssökanden så man kan få en bra plan uppgjord så hittas rätt fort de som kräver litet handledning och de som kommer att behöva en längre stödd process. När det kommer till de som behöver mera stöd har kommunen tillsammans med tredje sektorn bästa möjligheten att sköta detta och flexibelt hitta lösningar inom egna verkstäder och arbetsuppgifter inom organisationen. Särlösningen för Nyland är inte bra då regionen har lokalt så varierande behov. Att tjänsteproducenterna endast kan vara bolag blir nog svårt för de svårt sysselsatta och då det gäller lätt sysselsatta har vi ett problem kring var för tjänster i aktiveringen som en privat aktör kan utföra utan att den blir utnyttjande av arbetskraft. Man nämnder mycket kring sysselsättningen utan att precisera vilken sysselsättning hör till landskapet och vilken till kommunen i framtiden är extremt viktigt att ha en klar arbetsfördelning. Att tro att e-tjänster ger effekt i början av arbetslösheten är inte bra man har pratat mycket om Danmarks modellen och där anmäler man sig alltid personligen som arbetslös så att man träffar varandra men inget sådant finns i detta förslag.

@merijarvi.fi:
Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta. Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä uudistuksessa, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina eikä rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty ja ristiriitaisuuksia ja päällekkäisyyksiä esimerkkeinä maakunnan tuottamiin markkinalähtöisiin kasvupalveluihin on esitetyssä lakiluonnoksessa suhteessa kunnallisesti tuotettuihin elinkeinopalveluihin. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Kunnallisten ja seudullisten yrityspalvelukeskusten / kehittämisyhtiöiden rooli voisi hyvinkin olla sovittuja maakunnallisia kasvupalveluja alueelle kanavoiva ja välittävä rooli. Nykyisten toimintojen virtaviivaistaminen ja selkiyttäminen toisi pitkällä tähtäimellä paremmin tuloksia kuin muutos, jota nyt esitetään. Asiakkaiden ja alueiden tasa-arvoisen kohtelun kannalta tämä vaihtoehto olisi ollut parempi.

@suomussalmi.fi:
Rajoitetummat kilpailulliset markkinat tai porrastetusti markkinoita avaava malli olisi hyvä vaihtoehtoinen ratkaisu kasvupalvelun tavoitteet huomioon ottaen ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamisesta toisistaan. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

@keuruu.fi:
Kuntien kannalta tavoitteiden toteutumisessa merkittävää on työllisyyden hoidon järjestäminen. Esityksen mukaan kunta tai kunnan kehittämisyhtiö ei voi jatkossa hoitaa pitkäaikaistyöttömien työllistämistehtäviä. Vaarana on, että pitkäaikaistyöttömien palvelut oleellisesti heikentyvät.

@heinola.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@pargas.fi:
Den enskilda kommunens roll borde vara mycket starkare. Detta syns i praktiken redan idag då många kommuner valt att anställa egna näringsombudsmän/bilda egna utvecklingsbolag då man anser att det regionala utvecklingsarbetet enbart gynnar centralorten inom regionen.

@kuhmoinen.fi:
Jotta kunnat voivat aidosti ja käytännössä toteuttaa elinvoimarooliaan, tulee siihen myös antaa lainsäädännön kautta edellytykset. Se voidaan tehdä huomioimalla ja säilyttämällä esitettyä paremmin kuntien merkittävä ja strateginen rooli alueiden kehittämisessä sekä innovaatio ja kasvupalveluissa. Kuntien ja maakunnan työllisyys- ja yrityspalvelujen vastuut pitäisi laissa määritellä tarkemmin. Sillä taholla jolla on rahoitusvastuu tulee olla myös mahdollisuus järjestää palvelut. Koska työmarkkinatukimaksujen kuntaosuus on jäämässä kunnille, pitäisi kunnilla olla myös viranomaisena päätöksenteko-oikeus näiden työttömien palvelujen järjestämiseksi niin, että he pääsevät takaisin työmarkkinoille. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus (TYP-toiminta).

@orimattila.fi:
Kasvupalvelu -uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja ko-kemuksia. Hallitusohjelmassa mainitaan Tanskan malli, jossa keskeisinä elementteinä ovat vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen työllisyyspalveluissa kunnille, joilloin yhteys elinkeino- ja koulutuspolitiikkaan on vahva. Keskeistä Tanskan mallissa on myös varhainen puuttuminen pitkittyvään työttömyyteen. Tanskassa kunnat hoita-vat kaiken; tilanteen arvioinnin, aktivoinnit, työllistämistoimenpiteet sekä työttömyystur-van maksamisen.

Työvoimapalvelujen toimivuudessa on kyse kokonaisuuden toimivuudesta ja sen hal-linnasta, ei jostain yksityiskohdasta. Tanskan, Saksan, Hollannin – sekä myös Austra-lian ja Iso-Britannian – kokemukset viittaavat siihen, että ratkaisujen olennainen kom-ponentti on hyvä kumppanuus - myös yksityisten toimijoiden kanssa. Yksityisten pal-velujen toimivuuden varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut monikymmen vuotinen korjaus- ja oppimisprosessi. Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaeh-toiseen malliin samanaikaisesti sote-uudistuksen kanssa.

Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväli-set kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@forssa.fi:
Esityksen mukaan kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja supistuu. Tämä heikentää myös kuntien valmiutta jatkossa osallistua palvelujen tuottamiseen. Mikäli kunnille jää työmarkkinatuen kunta-osuutta maksettavaksi, kuntien tulisi pystyä vaikuttamaan työllistymiseen omin palveluin.

Esitys ei ota huomioon kuntien osaamista erityisesti pitkäaikaistyöttömien palvelujen järjestämisessä. Mikäli nykyisiä työllistettäviä jaetaan maakunnan ja kuntien kesken, tämä voi aiheuttaa maakunnalle ja kunnille erilaisia tarpeettomia kustannuksia rajapinnoissa tai työnjakokohdissa. Kuntien olisi tarpeen tietää, minkälaista palvelupaikkojen järjestämistä niiltä jatkossa odotetaan. Kunnissa on merkittävä määrä kuntouttavan työtoiminnan, työkokeilujen ja esimerkiksi tukityöllistämisen asiakaspaikkoja.

Osa työttömistä työnhakijoista tarvitsee välityömarkkinoita jatkossakin. Kunnat ovat merkittäviä työllisyydenhoidon ja TYP-palveluiden koordinoijia. Esityksessä puhutaan palveluiden yhteen sovittamisesta vähäisesti. Palveluiden yhteen sovittaminen on kuitenkin vaikuttavan palveluketjun ydin. Kunnat tarvitsevat asiakastietoja samoin kuin muut toimijat.

Esityksen mukainen kuntien kokonaisvastuun jakautuminen osassa työttömien kohderyhmiä voi heikentää tuottavuutta ja kustannustehokkuutta. Vaikuttavuus vaikeasti työllistettävien asemaan on jatkossakin osa kuntien elinvoiman kehitystä, mutta palvelujen järjestämisvastuu on maakunnalla. Tämän vuoksi olisi tärkeää, miltä osin kasvupalveluja maakunnassa tuotetaankin, että Hämeen Te-toimiston Lahdesta johdettujen palvelujen nykyinen aluevastuujako kasvupalvelujen mukaisesti jaetaan Kanta- ja Päijät-Hämeeseen. Nykyisessä järjestelyssä on runsaasti ongelmia, mikä näkyy myös palautteissa.

@vantaa.fi:
Kasvupalvelut voitaisiin järjestää suurten kaupunkien tai kaupunkiseudun osalta kuntavetoisesti. Palveluiden kokoamiseen tähtäävät skaala- ja yhteistyöedut olisi voitu saavuttaa kaupunkien tai seutukuntien toimintaa kehittämällä, mutta ilman erillistä maakuntahallintoa.

@narpes.fi:
Reformen bygger starkt på marknadsmekanismerna så att kunderna inom landskapets tillväxttjänster har rätt att välja tjänsteproducent bland de tjänsteproducenter som landskapet utsett. Alternativet är att det i huvudsak skulle vara landskapet som producerar tillväxttjänsterna.

@ylivieska.fi:
Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalvelu-uudistus ei poista CRMjärjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta.

Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä uudistuksessa, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina eikä rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty ja ristiriitaisuuksia ja päällekkäisyyksiä esimerkkeinä maakunnan tuottamiin markkinalähtöisiin kasvupalveluihin on esitetyssä lakiluonnoksessa suhteessa kunnallisesti tuotettuihin elinkeinopalveluihin. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Kunnallisten ja seudullisten yrityspalvelukeskusten / kehittämisyhtiöiden rooli voisi hyvinkin olla sovittuja maakunnallisia kasvupalveluja alueelle kanavoiva ja välittävä rooli.

@raisio.fi:
Erilaiset palvelut tultaisiin sovittamaan yhteen ja tuottamaan asiakastarpeiden perusteella maakunnan vastatessa yhteensovittamisesta. Kyseessä on iso järjestelmällinen uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa, mikä tulee aiheuttamaan merkittäviä muutoksia nykyiseen valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Kasvupalveluiden ja laajemmin elinvoima- ja elinkeinopolitiikan saralla on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden muodostaminen. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä suurilla kaupunkiseuduilla. Innovaatioympäristöjen kehittäminen ja innovaatioekosysteemien rakentaminen on mahdotonta ostopalveluna. Työ vaatii pitkäjänteistä verkostotyötä.

Kaupungeilla tai kaupunkiseuduilla, joilla on riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi tulisi olla ensisijaisesti oikeus palveluiden järjestämiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos kasvupalveluiden järjestämistä ja tuottamista säädellään lainsäädännöllä, tulee prosessista mahdollisesti kankeaa, kustannuksia lisäävää, byrokraattista ja se on vastoin hallituksen tavoitetta normien ja sääntelyn purkamisesta. Vaikka kunnat voivatkin jatkaa nykyistä elinkeinotoimintaansa omalla ja projektirahoituksella voi uudistuksella olla vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien in-house-yksiköt eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina, mutta kunta voi osallistua kasvupalveluiden tuotantoon erillisten, markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta.

Nykyinen monituottajamalli yrityspalveluissa on osoittautunut Turun seudulla toimivaksi. Yrityksille on tarjolla omia lähipalvelupisteitä sekä seudullisia että kansallisia palveluita. Niissä seudun kunnissa, joissa on oma elinkeinoasiamies/lähipalvelut, on yritysmyönteisyys rankattu eri tutkimuksissa korkealle. Maakunnan taso on liian kaukana perusyrityksen päivittäisestä toiminnasta. Asiakaslähtöisyys jää huomioimatta, samoin kuin tulosten seuranta. Yritys on kuitenkin aina jonkun kunnan ”asiakas”, joten tiedonkulun varmistaminen ja asiakkuuksien johtaminen ja hallinta pitäisi ratkaista erittäin joustavasti ja avoimesti. Joidenkin yritysten tarpeet ovat hyvin paikkasidonnaisia, kaikki eivät tarvitse kasvu- ja kansainvälistymispalveluita. Yritykset tarvitsevat mahdollisimman selkeän yrityspalveluverkoston ja palvelutuottajan, jolla on hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.

Nykyisen hankintalain 38§ mahdollistaa jo nyt innovaatiokumppanuuden, jonka tavoitteena on innovatiivisen tavaran, palvelun tai rakennusurakan kehittäminen ja tämän tuloksena tuotettavien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden hankkiminen. Hankintayksikkö voi valita innovaatiokumppanuuden, jos hankintayksikön tarvetta ei voida täyttää hankkimalla markkinoilla jo saatavilla olevia tavanomaisia tavaroita, palveluja tai rakennusurakoita. Nykyisenkaltaisen mallin kehittämisellä hankintoja olisi ollut myös mahdollista kohdentaa laajempiin palvelukokonaisuuksiin. Lisäksi palveluntuottajia olisi ollut mahdollista hyödyntää palveluprosessien ja -mallien suunnittelussa ilman, että viedään kaikki palveluiden tuottaminen markkinalähtöiseksi. Nykyisellääänkin on mahdollisuus palvelusetelin käyttämiseen, jolloin asiakkaan valinnanvapaus kasvaa.

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@parkano.fi:
Myös maakuntakeskuksia pienemmät seutujen kaupungit ja kunnat luovat hyvin merkittävästi toiminnallisen yritys- ja työssäkäyntialueen elinvoimaa. Tämä ei ole vain kasvupalveluita täydentävää vaan olennainen osa maakunnan ja kansallista kokonaisuutta.

Maakunnan järjestämisvastuuta ei ole syytä hajauttaa, vaan luontaisen toiminnallisen työssäkäyntialueen keskuskaupungeille, kuten seutukaupungit, on annettava rooli neuvottelu- ja päätöksentekomenettelyissä. Kuntien roolia ja toimintamahdollisuuksia on sen sijaan yleisemmin vahvistettava, kasvupalveluissa, ml. työllistämispalvelut.

@pello.fi:
Tavoiteltuun ratkaisuun päästään nopeammin, mikäli järjestämisvastuu ja eri toimijoiden roolit voidaan selkeästi määritellä. Nyt kommenteilla oleva esitys toisaalta takaa mutta samalla häivyttää kuntien roolia osana alueensa kasvupalveluiden järjestäjänä. Tietyiltä osin parempi ratkaisu saadaan mikäli maakuntiin keskitettäisiin ns. erityisosaaminen, jolloin kunnilla olisi tältä osin käytössä leveämmät hartiat tuottaa peruspalveluita alueillaan.

@vihti.fi:
Esityksessä kuvattujen tavoitteiden saavuttaminen vaatii merkittävää toimintatavan muutosta. Pelkkä nykyisten toimijoiden ja toimintatapojen muuttaminen pienin säätelymuutoksin ei mahdollistane tavoitteiden saavuttamista. Toisaalta esityksen perusteluissa on kuvattu eri ratkaisuvaihtoehtoja ja erilaisia kansainvälisiä esimerkkejä, eikä niiden perusteella voida sanoa, että valittu rakenteellinen ratkaisu ja voimakas yksityistäminen olisivat parhaat tai ainakaan ainoat tavat päästä kohti tavoitteita.

Esimerkiksi huonot työmarkkinavalmiudet omaavien työnhakijoiden palvelutarpeen arviointi ja palveluohjaus voivat olla vaikeita asioita toteuttaa tuloksellisesti valitussa mallissa. Esityksen tavoite vaikeasti työllistyvien palvelujen koordinoinnista sote-palvelujen kanssa on oikea, mutta lakiluonnoksesta kokonaisuutta on vielä vaikea hahmottaa.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin. Lakiehdotuksessa tulisi kokonaisuudessaan kiinnittää enemmän huomiota verkostomaisen toiminnan edellytysten luomiseen ja nyt jo toimivien rakenteiden säilyttämiseen etenkin pitkäaikaistyöttömien sekä tukea tarvitsevien nuorten osalta.

@miehikkala.fi:
Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Hallitusohjelmassa mainitaan Tanskan malli, jossa keskeisinä elementteinä ovat vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen työllisyyspalveluissa kunnille, jolloin yhteys elinkeino- ja koulutuspolitiikkaan on vahva. Keskeistä Tanskan mallissa on myös varhainen puuttuminen pitkittyvään työttömyyteen. Tanskassa kunnat hoitavat kaiken; tilanteen arvioinnin, aktivoinnit, työllistämistoimenpiteet sekä työttömyysturvan maksamisen.

Työvoimapalvelujen toimivuudessa on kyse kokonaisuuden toimivuudesta ja sen hallinnasta, ei jostain yksityiskohdasta. Tanskan, Saksan, Hollannin – sekä myös Australian ja Iso-Britannian – kokemukset viittaavat siihen, että ratkaisujen olennainen komponentti on hyvä kumppanuus - myös yksityisten toimijoiden kanssa. Yksityisten palvelujen toimivuuden varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut monikymmen vuotinen korjaus- ja oppimisprosessi. Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaehtoiseen malliin samanaikaisesti sote-uudistuksen kanssa.

Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväliset kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@vaala.fi:
Maakunnalla tulee olla mahdollisuus siirtää järjestämisvastuuta kunnille.

@alavus.fi:
Nykyjärjestelmän uudistaminen olisi ollut mahdollista.

@nurmes.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi toimiva kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittainen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@espoo.fi:
Esityksessä kuvattujen tavoitteiden saavuttaminen vaatii merkittävää toimintatavan muutosta. Pelkkä nykyisten toimijoiden ja toimintatapojen muuttaminen pienemmin säätelymuutoksin ei siten liene keino päästä tavoitteisiin. Toisaalta esityksen perusteluissakin on kuvattu eri ratkaisuvaihtoehtoja ja erilaisia kansainvälisiä esimerkkejä, eikä niiden perusteella voida sanoa että valittu rakenteellinen ratkaisu ja voimakas yksityistäminen olisivat parhaat saati ainoat tavat päästä kohti tavoitteita. Esimerkiksi huonot työmarkkinavalmiudet omaavien työnhakijoiden palvelutarpeen arviointi ja palveluohjaus voivat olla vaikeita asioita toteuttaa tuloksellisesti valitussa mallissa. Esityksen tavoite vaikeasti työllistyvien palvelujen koordinoinnista sote-palvelujen kanssa on oikea, mutta tässä valmistelun vaiheessa kokonaisuutta on vielä vaikea hahmottaa.

@businesslappi.fi:
Rakentamalla paikkakuntakohtaisia räätälöityjä sopimuspohjaisia toimintamalleja esim. osana alueellista työllisyydenhoitoa. Tuki- ja koulutuspalvelut voisivat edelleen olla maakunnan kilpailuttamana. Käytännöllistä olisi hyvä tehdä yksilö- / työpaikkakohtaisia räätälöityjä ratkaisuja, joiden järjestelyssä paikalliset sopimusperusteiset toimijat auttavat.

@savonlinna.fi:
Lakiin tulisi kirjata maakuntien ja talousalueita edustavien keskuskuntien välinen kasvusopimus, jossa määritellään yhdessä kasvupalveluiden toteuttamisesta, elinkeinopoliittisista tavoitteista ja resursoinnista maakuntien ja kaupunkien välillä.

Kaupungeille tulisi antaa mahdollisuus järjestää kasvupalvelut alueellaan tavoitteellisesti, tarkoituksenmukaisesti taloudellisesti ja kustannustehokkaasti, siten että kasvupalveluissa toteutuu kaupungin ja yrityksen välinen strateginen kasvuhakuinen kumppanuus, josta hyötyy molemmat osapuolet. Lakiesityksen mukaiset konsulttipalvelut voidaan ostaa tarvittaessa vapailta markkinoilta fifty- fifty periaatteella, mikäli kasvuyritys ja kaupungin elinvoimapalvelut yhdessä niin päättävät. Kaupunkien järjestämiin kasvupalveluihin voidaan integroida kaikki kaupunkien yrityksille suuntaamat palvelut.

@loviisa.fi:
Tavoitteet voitaisiin saavuttaa paremmin siten, että TE-toimistojen työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroidaan kunnan työllisyyttä esitäviin toimenpiteisiin.

@parikkala.fi:
Maakuntien mahdollisuudet tarjota yhdenvertaiset palvelut valinnanvapauden kautta vaihtelevat. Valinnanvapauden toteuttamiseksi maakunnan omilla yhtiöillä tulisi olla mahdollisuus osallistua kilpailuun, silloin kun se on palvelujen saatavuuden ja kilpailutilanteen näkökulmasta tarpeellista.

Vaikeasti työllistyvien osalta tarvitaan maakunnan järjestäjälle selkeämpi vastuu asiakas- ja palveluohjauksesta

@vora.fi:
Landskapet bör kunna vara en aktör på marknaden för tillväxttjänster. Ytterligare anser Vörå kommun att landskapet inte skall behöva tvingas bolagisera sin verksamhet för detta. De privata alternativen bör sporras på annat sätt. I grunden har Finland ett relativt välfungerande system och det är inte motiverat att rasera hela fundamentet på det föreslagna sättet.

@pirkkala.fi:
Jotta kunnat voivat aidosti ja käytännössä toteuttaa elinvoimarooliaan, tulee siihen myös antaa lainsäädännön kautta edellytykset. Se voidaan tehdä huomioimalla ja säilyttämällä esitettyä paremmin kuntien ja kaupunkien merkittävä ja strateginen rooli alueiden kehittämisessä sekä innovaatio- ja kasvupalveluissa.
Kuntien ja maakunnan työllisyys- ja yrityspalvelujen vastuut pitäisi laissa määritellä tarkemmin.
Sillä taholla, jolla on rahoitusvastuu tulee olla myös mahdollisuus järjestää palvelut. Koska työmarkkinatukimaksujen kuntaosuus on jäämässä kunnille, kunnilla pitää olla myös viranomaisena päätöksenteko-oikeus näiden työttömien palvelujen järjestämiseksi niin, että he pääsevät takaisin työmarkkinoille tai muuhun työmarkkinatilanteensa mukaiseen palveluun. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitetut palvelukokonaisuudet esim. TYP-toiminta ja muut henkilöiden osallisuutta vahvistavat palvelut. Laissa alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista tulisi ottaa huomioon työvoima- ja yrityspalvelujen alueellisesta kokeilusta saadut tulokset. Työvoimapalvelujen toimivuudessa on kyse kokonaisuuden toimivuudesta. Kokemukset viittaavat siihen, että ratkaisujen olennainen komponentti on hyvä kumppanuus - myös yksityisten toimijoiden kanssa. Yksityisten palvelujen toimivuuden varmistaminen on sitä soveltavissa maissa ollut monikymmen vuotinen korjaus- ja oppimisprosessi. Vaikeus ja epäonnistumisen riski kasvavat, kun siirrytään pohjoismaisesta mallista liian pikaisella harppauksella suoraan markkinaehtoiseen malliin samanaikaisesti sote-uudistuksen kanssa.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@saarijarvi.fi:
Yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittyminen ja laajeneminen tarvitsee edelleenkin kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia. Paikallisten palvelujen rooli korostuu erityisesti maaseutualueilla. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ ja yhteistyöverkostot yritysten kanssa tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden jalkautumisen kannalta keskeinen.

@hyvinkaa.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa pelkästään sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palveluiden kanssa.

Niin ikään kunnissa on kerääntynyt merkittävää osaamista maahanmuuttaja- ja kotouttamistyöstä. Se on erityisosaamista, jota ei tulisi heittää hukkaan. Tätä osaamista tulisi hyödyntää uudistusta eteenpäin vietäessä.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin. Lakiehdotuksessa tulisi kokonaisuudessaan kiinnittää enemmän huomiota verkostomaisen toiminnan edellytysten luomiseen ja nyt jo toimivien rakenteiden säilyttämiseen etenkin yritysten kehittämistoiminnan, pitkäaikaistyöttömien sekä tukea tarvitsevien nuorten sekä maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@pori.fi:
Kasvupalveluiden järjestämisessä pitäisi huomioida nykyistä painokkaammin suurten kuntien keskeinen rooli sekä elinkeino- ja elinvoimapolitiikan että työllisyyden ja kotoutumisen edistämiseen liittyvien palveluiden järjestämisessä. Nykyisen kuntavetoisen järjestelmän parhaat toimintamallit pitäisi huomioida järjestämisvastuun siirron yhteydessä. Maakunta on velvoitettava sopimaan erityisesti alueen suurimpien kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentumisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kaupungille, jos alueen kaupungilla/kaupungeilla on riittävät taloudelliset voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi.

@hollola.fi:
Kuntaryppäille/keskeisimmille kaupunkiseuduille on mahdollista myöntää erityisasema, minkä pohjalta kasvupalveluja ja työllisyyspalveluja toteutetaan kuntalähtöisesti.

@suonenjoki.fi:
Maakunnalla tulee olla mahdollisuus siirtää järjestämisvastuuta kunnille.

@kolari.fi:
Kunnan ja TE-tston nykyisten tehtävien ja varojen vahvempi yhdistäminen, jolloin alueen toimijat pääsevät tehokkaammin palvelemaan asiakkaita, sekä työttömyyden hoidossa että yrityksien perustamisessa. Alueiden erityispiirteet, vahvuudet ja erikoistuminen voidaan ottaa paremmin huomioon paikallisten tai seutukunnallisten toimijoiden toimesta. Nyt palvelutarjonta on hajanaista ja pitkienkin välimatkojen päässä. Valtakunnalliset digi- ja puhelinpalvelut ovat hyvä perustyökalu, mutta asiakkaat tarvitsevat paikallista asiantuntijuutta yhdeltä luukulta.

@somero.fi:
Tähän kokonaisuuteen liittyviä mahdollisia vaihtoehtoisia malleja on pohdittu sangen vähän, vaikka se lakiesityksen valmistelussa olisi toivottavaa ollutkin. Valmistelua on ohjannut järjestäjä-tuottaja –malli ja laaja-alainen tavoite markkinalähtöisyydestä, joiden varaan on laskettu merkittävä toive elinvoimaisuuden edistämisestä.

@pihtipudas.fi:
Esitys lähtee voimakkaasti palvelujen markkinaehtoisuudesta. Markkinaperusteisuutta ja yhtiöittämisvelvollisuutta ei pidetä välttämättömänä. Yhtiöittämisvelvoite sopii heikosti erityisesti pitkäaikaistyöttömiin kohdistuviin toimenpiteisiin.

@rusko.fi:
Uudistus julkisessa yritys- ja työllisyyspalveluiden kokonaisuudessa aiheuttaa merkittäviä muutoksia valtion ja kuntien väliseen yhdyspintaan. Esityksen perusteella näyttää siltä, että synnytetään päällekkäisiä rakenteita ja palveluja. Uudistus tulee haittaamaan ja estämään jo valmiiksi rakennettuja yhteistyökäytänteitä. Lainsäädäntö on aivan liian kankea väline ohjaamaan kasvupalveluiden järjestämistä, tuottamista, palvelukokonaisuuksia ja -prosesseja.

Kunnissa, joissa elinvoimapalvelut on järjestetty lähipalveluna, yritykset ovat tyytyväisiä. Maakuntataso on aivan liian kaukana normaalin yrityksen päivittäisestä toiminnasta. Kunta on oikea taho johtamaan kunnan jäsenyyden muodostamia asiakkuuksia. Yritykset toivovat myös mahdollisimman selkeää yrityspalveluverkostoa. Asiakkuuksia johtavalla tulee olla hyvä toimintaympäristön ja verkostojen tuntemus.

Täydellinen itseohjautuvuus ja omaan aktiivisuuteen perustuva toimintatapa, jota esityksessä kuvattu valinnanvapaus tarkoittaa, sopii vain tietylle asiakassegmentille.

@pyhajarvi.fi:
Monituottajamallia on mahdollista ottaa laajalti käyttöön ja silti sallia maakunnalle mahdollisuus kasvupalvelujen omaan tuotantoon nyt esitettyä laajemmin.

@pyhajoki.fi:
Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta.

Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä uudistuksessa, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina eikä rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty. Lakiluonnoksessa on esitetty ristiriitaisuuksia ja päällekkäisyyksiä maakunnan tuottamiin markkinalähtöisiin kasvupalveluihin suhteessa kunnallisesti tuotettuihin elinkeinopalveluihin. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Kunnallisten ja seudullisten yrityspalvelukeskusten / kehittämisyhtiöiden rooli voisi hyvinkin olla sovittuja maakunnallisia kasvupalveluja alueelle kanavoiva ja välittävä rooli.

@mantsala.fi:
Työllisyyden osalta tavoitteet voitaisiin saavuttaa pelkästään sillä, että nykyiset TE-keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen integroitaisiin kunnan työllisyyttä edistäviin toimenpiteisiin. Myös TE-toimiston yritystoiminnan aloittamiseen ja kehittämiseen liittyvät tehtävät tulisi yhdistää kunnallisten palveluiden kanssa.

Palvelujen järjestämis-tuottamismalli vaatii uudelleenharkintaa joiltakin osin. Lakiehdotuksessa tulisi kokonaisuudessaan kiinnittää enemmän huomiota verkostomaisen toiminnan edellytysten luomiseen ja nyt jo toimivien rakenteiden säilyttämiseen etenkin pitkäaikaistyöttömien sekä tukea tarvitsevien nuorten osalta.

Tavoitteet rakennerahastojen osalta saavutetaan esityksessä.

@reisjarvi.fi:
Tavoitteet voidaan saavuttaa myös siten, että nykyiset TE keskusten työllisyyttä edistävät toimenpiteet määrärahoineen yhdistetään ja toteutetaan työllisyyttä edistävinä toimenpiteitä paikallisella tasolla, mm. kunnissa ja kuntien työllisyysyhdistysten kautta. Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Rakennerahastojen aluetaloudelliset vaikutukset on huomioitava. Toiminnan painopiste ei saisi olla pelkästään maakuntakeskusvetoista vaan kehittämisrahan vaikutusten tulee ulottua myös maaseutualueille ja kasvukeskusten ulkopuolisille alueille velvoittavalla lainsäädännöllä. Jo nyt on nähtävissä, että maaseuturahoitusmuotojen hallinnointi ja toteutuminen on ohjautunut kasvukeskuksiin. Paikallistason riittävä huomioiminen on perusteltua, koska kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen, kun suunnitellaan esim. uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta. Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkki on vaarassa heikentyä, koska maakunnan tuottamat kasvupalvelut nähdään keskeisempänä yrityskehitysinstrumenttina. Rajapintaa kunnalliseen elinkeinotoimen palvelutuotantoon ole kunnolla määritelty. Siinä on ristiriitaisuutta ja päällekkäisyyttä mm. maakunnan tuottamien kasvupalvelujen ja kunnalliset tuotettujen elinkeinopalvelujen välillä. Kunnallisia ja seudullisia yrityspalveluja on rakennettu lähelle asiakasta, yhden luukun periaatteella toimiviksi palveluiksi. Kunnallisten ja seudullisten yrityspalvelukeskusten / kehittämisyhtiöiden rooli voisi olla maakunnallisia kasvupalveluja alueelle kanavoiva ja välittävä rooli, sovituissa asioissa.

@sotkamo.fi:
Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta inkrementaalinen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@nokiankaupunki.fi:
Kasvupalvelu-uudistusta rakennettaessa tulee hyödyntää muista maista saatuja kokemuksia. Hallitusohjelmassa mainitaan Tanskan malli, jossa keskeisinä elementteinä ovat vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen työllisyyspalveluissa kunnille, joilloin yhteys elinkeino- ja koulutuspolitiikkaan on vahva. Keskeistä Tanskan mallissa on myös varhainen puuttuminen pitkittyvään työttömyyteen.
Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväliset kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@janakkala.fi:
Maakuntauudistus, jonka yksi osa aluekehitys ja kasvupalveluiden kehittäminen on, edellyttää siis muutoksia nykytilanteeseen. Monituottajamalli sekä järjestäjän ja tuottajan kategorinen erottaminen saattavat aiheuttaa ongelmia. Palveluntuottajien kilpailuttaminen ja valinta kasvupalveluiden tuottamisessa voi eräiltä osin olla vaikeaa.

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet.
Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja maakuntien järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

@uusikaupunki.fi:
-

@savukoski.fi:
Kunnille tulee taata kasvupalvelujen järjestämisoikeus myös jatkossa. Kuntien on saatava itse päättää, miten kasvupalvelut järjestetään käytännössä. Kunnat voivat tehdä yhteistyötä keskenään järjestäessään palvelut. Kunnat voivat yhtiöittää palvelut, jotta kilpailudirektiivi toteutuu ja yksityiset toimijat voivat myydä palvelujaan kunnille. Maakuntia ei tule sotkea kasvupalvelujen tuottamiseen tai hallinnointiin. Mikäli maakuntien roolia tarvitsee lisätä, se voidaan päättää myöhemmin, maakuntauudistuksen jo pääosin toteuduttua.
Kasvupalvelujen tavoite on yhdistää yritys- ja työllisyyspalvelut. Kunnat ovat panostaneet jo nyt näihin tehtäviin, kunnissa on työllisyyskoordinaattoreita ja kunnat ovat työllistäneet mm. pitkäaikaistyöttömiä. Maakunnan koordinoima TYP-toiminta on erinomainen esimerkki maakuntien ja kuntien yhteistyöstä. Lakiesitys uhkaa romuttaa hyvin alkuun lähteneen TYP-toiminnan. Nykyistä mallia ei pidä romuttaa, vaan sen sijaan pitää kehittää julkisten ja yksityisten toimijoiden välistä yhteistyötä.
Kuntien elinkeinoasiamiehet ovat tärkeä osa kunnan elinvoimaa ja kehittävät yritys- ja hanketoimintaa kunnissa. Nykyisellään lakiesitys jättää ilmaan kuntien elinkeinopalvelujen tilanteen jatkossa. Kieltääkö esitys itseasiassa kuntia harjoittamasta jatkossa itse puolueetonta, riippumatonta elinkeinojen kehittämistoimintaa?
Kasvupalveluja ei tule sen paremmin määrätä lainsäädännössä maakunnallistettaviksi kuin yksityistettäväksikään. Lakiesitys loukkaa demokratiaa ja kunnallista itsemääräämisoikeutta ja kaventaa kuntien mahdollisuuksia suunnitella ja päättää tulevaisuudestaan.
Lakiesitys tulee palauttaa valmisteluun ja uudistetusta lakiesityksestä on tehtävä pääosin mahdollistava eikä pakottava. Kunnille on annettava vahva asiantuntijarooli lakia valmisteltaessa.

@konnevesi.fi:
Nykyisissä malleissa on sellaisia ratkaisuja esim kuntouttavan työtoiminta joista ei kannattaisi luopua kilpailullisuuteen liittyvän yhtiöittämisvelvoitteen vuoksi. Sitran vetämä SIB-vaikuttavuusinvestoiminen lähestyy asiaa tavalla joka kannattaa huomioida tämän lain kirjoittamisessa.

11. Muut vapaamuotoiset huomiot HE:n lukuun 3

@eura.fi:
Uusien yrityspalveluorganisaatioiden luomista tulisi välttää. Esimerkiksi jo nyt yritystukien jakamiseen liittyviä toimijoita on aivan liikaa.

@tornio.fi:
Työnjaon, vallan ja vastuun on oltava selkeät kunnan ja maakunnan välillä. Toimivallan ja vastuun on oltava samalla organisaatiolla. Kaupungeilla tulee olla erityisasema, mikä tarkoittaa sitä, että ne voisivat vastata nykyisten tehtäviensä (ei kuitenkaan sote) lisäksi kokonaan tai osaksi kasvupalveluihin kuuluvista tehtävistä, innovaatio- ja korkeakoulupolitiikkaan liittyvistä tehtävistä sekä elinvoimaan liittyvistä tehtävistä kumppanuuksiensa avulla.
Kaupunki sovittaa yhteen asiakastarpeen mukaiset palvelut, päättää markkinoilta hankittavista palveluista ja omasta tuotannostaan. Kaupunki toimii palvelujen kilpailuttajana eikä automaattisesti hanki palveluja omistamiltaan sidosyksiköiltä.
Kaupunki voisi järjestää kasvupalvelut isäntäkuntamallin mukaisesti. Raskaita erillisratkaisuja ei tarvita, kuten kuntayhtymämallia.

@rauma.fi:
Yrityspalvelujärjestelmän haasteiksi väitetään, että yrityksille suunnatun perusneuvonnan työnjako ja roolitukset eri toimijoiden välillä eivät ole kovin selkeät ja että toimijakentän laajuus ja sirpaleisuus on ilmeistä. Seutukuntakohtaisia eroja saattaa olla, mutta pääsääntöisesti tämä ongelma lienevät korjaantuneet seudullisten yrityspalvelusopimusten laadinnan yhteydessä.
Esityksessä todetaan, että lähellä asiakasta toteutettavista palveluista vastaavat lähinnä seudulliset ja paikalliset kehittämisyhtiöt. Tämän lakiehdotuksen laatijoilta on jäänyt kokonaan huomioimatta viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana tapahtunut muutos, jossa kunnat ovat lähteneet purkamaan omistamiaan elinkeino- ja kehitysyhtiöitä ja tuottavat itsenäisesti ja kuntakohtaisesti yritysten neuvonta- ja kehittämispalvelut osana elinvoimatehtävän toteutusta.
Esityksessä todetaan myös, että kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä ja niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entisistä valtion ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä. Tässä kohtaa viittaamme edelliseen kappaleeseen liittyen kuntien järjestämiin yrityspalveluihin.
Tiettyjen kasvupalveluiden kohderyhmien kohdalla (esim. pitkäaikaistyöttömät, osatyökykyiset tai maahanmuuttajat) ei vielä juurikaan ole erikoistuneita palvelutoimijoita eikä toimivia markkinoita. Jos kohderyhmässä toimiminen olisi liiketaloudellisesti kannattavaa, markkinat olisivat jo nykyisillä mahdollisuuksilla muodostuneet.

@joutsa.fi:
-

@hankasalmi.fi:
Palvelujen yhteensovittaminen voi olla maakunnalle melkoinen haaste, vaikka siitä oma pykälänsä lakiin onkin kirjoitettu. Tavoitehan on kunnianhimoinen, kun perusteluteksteissä todetaan mm.

”palvelujen yhteensovittamista koskeva velvoite olisi kuitenkin tarkoitettu laajaksi ja kattamaan sekä saman asiakkaan tarpeisiin liittyvät kasvu- ja sotepalvelut että erilaiset muut kasvupalveluihin liittyvät maakunnan palvelut”

sekä

”Tavoitteena tulisi olla, että maakunnalla on laaja-alaisia asiakkuuksia ja että asiakkaat saavat tarvitsemansa palvelut tarpeidensa mukaisina ja johdonmukaisina siitä riippumatta, minkä nimisestä tai minkä hallinnonalan toimintaan liittyvistä palveluista on kyse.”

Jos tässä tavoitteessa onnistutaan edes auttavasti, niin silloin kasvupalvelulaki toteuttaa hyvää asiakaslähtöisyyttä ja tuottaa sitä kasvuakin. Maakunnilla on tältä osin edessään iso tavoite.
Muutoin voi todeta, edellä aiemmissa kysymyksissä esitettyjen kriittisten huomioiden ohella, että luku 3 mahdollistaa kyllä uusien innovatiivisten avausten synnyn, uusia toimintatapoja tuottaa kasvupalveluja ja tehokkaimpien mallien hyvän hyödyntämisen. Lähtökohtaisesti voisi ajatella, että asiakkaat havaitsevat keiden palvelut toimivat, keiden tulokset ovat hyviä – ja hakeutuvat tällaisten palvelutuottajien palvelujen piiriin ja muut palvelutuottajat taas kehittävät toimintaansa vastaavasti kilpailun kannustamalla tavalla.

Lain lähtökohta on hyvä, mutta julkisiakin palveluja siis tiettyyn osaan palvelukokonaisuutta tulisi harkita. Julkisten ja yksityisten palvelujen suhdetta ei pitäisi nähdä ON/OFF –ajattelulla, mikä nykyistä maakuntaa koskevaa lainsäädäntöä orjallisestikin leimaa.

@ahtari.fi:
Vaikea uskoa, että kasvupalveluiden tuotantorakenteen monipuolistaminen huomio kunkin alueen kasvun erityispiirteet nykyjärjestelmää paremmin.

@seinajoki.fi:
Esityksessä kasvupalveluiden kokonaiskuvan hahmottaminen on vaikeaa, koska palvelujen sisältöjen lainsäädäntö puuttuu. Palveluiden reunaehdot kuitenkin määrittyvät sisältölainsäädännön kautta. Vaikeasti työllistyville ja kotoutujille erikseen suunnattuja palveluita ja integroitumista sote-palveluihin ei ole avattu ja konkreettisesti huomioitu. Yrityspalvelut saattavat eriytyä entistä enemmän, jolloin niiden saatavuus voi vaikeutua. Kasvupalvelujen tuottaminen markkinavetoisesti ei tule alkuvaiheessa tuottamaan kustannussäästöjä ja niiden järjestämisestä ja toteutumisesta tulee sopia maakunnan ja kunnan välillä. Esityksessä tuodut laskelmat ovat osin hankalia ja riittävästi ei ole tuotu tarkennettuja arvioita monialaisen toiminnan ja työllisyyskokeilujen vaikutuksista.

Monituottajamalli edellyttää kaupunkien työllisyyden palvelujen yhtiöittämistä, joka kuitenkin toteuttaa julkisia velvoitteita esimerkiksi velvoitetyöllistymistä ja alati kehittyvää kuntouttavaa työtoimintaa. Kunnat ovat viimeisten vuosien aikana kohdistaneet merkittäviä taloudellisia resursseja työllisyyden hoitoon ja sen lisäksi
työmarkkinatuen kuntaosuuden osalta. Sen lisäksi työllisyyspalvelut ovat toteuttaneet ja kehittäneet vuosien ajan
nuorille ja aikuisille matalankynnyksisiä monihallinnollisia ja monialaista palvelua moninaisiin asiakastarpeisiin.
Yhtiöittämisvelvoite vaarantaa luotua verkostoyhteistyön nyt sujuvaa toimintaa muun muassa
liiketoimintasalaisuuksien ja vaikeutuvien tiedonsiirtojen osalta.

Esityksessä maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluvat asiakkaan oikeuksien, velvollisuuksien huolehtimien ja etuuksien tiedottaminen. Maakunnan tulee myös kasvupalveluiden osalta huolehtia palveluohjauksesta ja tietopalvelusta, järjestää työnhakijoiden ja yritysten palvelutarpeiden kartoittaminen, neuvonta ja ohjauspalvelut. Esityksestä ei kuitenkaan ilmene kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palveluiden koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Valinnanvapaus edellyttää asiakkaalta aiempaa suurempaa omatoimisuutta ja kykyä ratkaista tilannettaan liittyviä kysymyksiä sekä siten valintaan liittyviä ratkaisuja varsinkin tilanteessa jossa asiakas tarvitsee muita palveluita kuin kasvupalveluita.

@nousiainen.fi:
Luvussa 3 perustellaan sitä, miksi kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajana on lakiehdotuksessa rajattu ulos. Perustelun mukaan mm. "sidosyksikön toiminta markkinoilla saattaa poistaa yksityisiä toimijoita markkinoilta tai jopa estää kasvupalvelumarkkinoiden syntymisen". Erityisesti kaupunkiseudulla toimivien yritysten kannalta potentiaalisesti huomattavasti suurempi ongelma on se, että maakunnan resurssit eivät riitä tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen. Maakunnan järjestämisvastuu voi kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta katsottuna rajata palveluvalikoimasta pois kuntien rahoittaman palvelutoiminnan. Kaupunkiseudun elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta on vaikeaa nähdä, mitä lisäarvoa tällaisesta valmistelussa tehdystä lähtökohdasta voisi koitua.
Luvussa 3 perustellaan myös Uudenmaan erillisratkaisua. Perusteluissa todetaan, että "kuntayhtymämalliin perustuvan ratkaisun laajentaminen muualle kuitenkin rapauttaisi koko maakuntauudistuksen lähtökohdat". Huomioiden, miten useasti lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä viitataan suurten kaupunkiseutujen ja keskuskaupunkien merkittävään asemaan elinkeinopolitiikassa, olisi loogista kyseenalaistaa tältä osin myös mainitut maakuntauudistuksen lähtökohdat. Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus on jo sellaisenaan niin suuri rakenteellinen uudistus, että sen läpivientiä ei tulisi vaarantaa muihin toimialoihin liittyvillä työnjaollisilla ja rakenteellisilla muutoksilla samanaikaisesti.
Lakiehdotuksessa jätetään valtakunnalliset kasvupalvelut ulkopuolelle. Esimerkiksi valtion voittoa tavoittelemattomat osakeyhtiöt jäävät ulkopuolelle. Tämä aiheuttaa ristiriidan HE:n perusteisiin markkinalähtöisesti ja kilpailulle avattavista kasvupalveluista esimerkiksi kansainvälistymispalveluiden osalta.

@lieksa.fi:
Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@ilomantsi.fi:
Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@akaa.fi:
-

@raakkyla.fi:
Monituottajamallin toteuttaminen on mahdollista isoissa keskuksissa. Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö. Muissa maakunnissa markkinoiden puute on pääsääntö.

@kaarina.fi:
Luvussa 3 perustellaan sitä, miksi kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajana on lakiehdotuksessa rajattu ulos. Perustelun mukaan mm. "sidosyksikön toiminta markkinoilla saattaa poistaa yksityisiä toimijoita markkinoilta tai jopa estää kasvupalvelumarkkinoiden syntymisen". Erityisesti kaupunkiseudulla toimivien yritysten kannalta potentiaalisesti huomattavasti suurempi ongelma on se, että maakunnan resurssit eivät riitä tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen. Maakunnan järjestämisvastuu voi kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta katsottuna rajata palveluvalikoimasta pois kuntien rahoittaman palvelutoiminnan. Kaupunkiseudun elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta on vaikeaa nähdä, mitä lisäarvoa tällaisesta valmistelussa tehdystä lähtökohdasta voisi koitua.
Luvussa 3 perustellaan myös Uudenmaan erillisratkaisua. Perusteluissa todetaan, että "kuntayhtymämalliin perustuvan ratkaisun laajentaminen muualle kuitenkin rapauttaisi koko maakuntauudistuksen lähtökohdat". Huomioiden, miten useasti lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä viitataan suurten kaupunkiseutujen ja keskuskaupunkien merkittävään asemaan elinkeinopolitiikassa, olisi loogista kyseenalaistaa tältä osin myös mainitut maakuntauudistuksen lähtökohdat. Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus on jo sellaisenaan niin suuri rakenteellinen uudistus, että sen läpivientiä ei tulisi vaarantaa muihin toimialoihin liittyvillä työnjaollisilla ja rakenteellisilla muutoksilla samanaikaisesti.
Lakiehdotuksessa jätetään valtakunnalliset kasvupalvelut ulkopuolelle. Esimerkiksi valtion voittoa tavoittelemattomat osakeyhtiöt jäävät ulkopuolelle. Tämä aiheuttaa ristiriidan HE:n perusteisiin markkinalähtöisesti ja kilpailulle avattavista kasvupalveluista esimerkiksi kansainvälistymispalveluiden osalta.

@pyhanta.fi:
Eri toimijoiden tehtävät ja vastuut on määriteltävä lainsäädännössä selkeästi.

@polvijarvi.fi:
Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@lempaala.fi:
Kuntien elinkeinotoimen ja kehittämisyhtiöiden tehtävänä on toimia kehityksen katalyyttina alueensa
yritysten, oppilaitosten ja yhteistyösuhteita kehittävien hankkeiden rahoittajien kanssa. Tämä välittäjätehtävä on julkisen ja paikallisen elinkeinopolitiikan tehtävä. Elinkeinopolitiikan strategista ohjausta ja välittäjäroolia ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti. Sen tulee olla osa kuntien elinvoimatehtävää ja siihen on annettava myös lainsäädännössä selkeät työkalut ja mahdollisuudet kunnille. Elinvoimahankkeissa tarvittavaa asiantuntemusta voidaan ja pitääkin hankkia markkinoilta.

@soini.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@alavieska.fi:
Kasvupalveluilla/lailla luodaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Kyseessä on nykyisen järjestelmän parannus ja jossain määrin on uhka, että ison maakuntahallinnon viraston kautta siitä tulee etäinen ja vaikeasti yritysten saavutettava. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen seudulliseen ei markkinaehtoisen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin pitää olla saumaton. Tämä tulee laissa nykyistä paremmin ilmaista.

@pyharanta.fi:
Yhden maakunnan erillisratkaisu ei ole perusteltu. Miksi Varsinais-Suomi ei saa luoda omaa malliaan? Miksei asiassa mennä suoraan malliin, jossa maakunnilla on itsehallinto asiassa, jos yhtenäistä mallia ei luoda?

@sievi.fi:
Kasvupalveluilla/lailla luodaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Kyseessä on nykyisen järjestelmän parannus ja jossain määrin on uhka, että ison maakuntahallinnon viraston kautta siitä tulee etäinen ja vaikeasti yritysten saavutettava. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen seudulliseen ei markkinaehtoisen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin pitää olla saumaton. Tämä tulee laissa nykyistä paremmin ilmaista.

@valtimo.fi:
Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@jns.fi:
Esitys ei huomioi riittävästi kaupunkiseutujen roolia, merkitystä, kokemusta ja osaamista työllisyyspalveluissa.

@krs.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien merkitystä ja roolia.

Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@siikajoki.fi:
Lakiluonnoksella tavoitellaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Jossain määrin on uhkana, että maakuntahallinnon kautta siitä tulee etäinen ja vaikeasti yritysten saavutettava. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen seudulliseen ei markkinaehtoisen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin tulee olla saumaton.

@sastamala.fi:
Nykyinen sekamuotoinen malli on toimiva jos asiakkaiden palvelutarpeet on arvioitu ja asiakkaat ohjautuvat oikea-aikaisesti tarvitsemiinsa palveluihin. Sekamuotoinen malli toimisi myös maakuntauudistuksessa.

@turku.fi:
Esityksen 18 pykälässä säädettäisiin maakunnan viranomaistehtävistä. Pykälän yksityiskohtaisten perustelujen mukaan koko lakiesityksen keskeinen periaate on, että mahdollisimman paljon palveluita annettaisiin yksityisten tahojen tuotettavaksi ja viranomaistehtävinä hoidettaisiin vain se, mikä on välttämätöntä. Perusteluissa viitataan perustuslain 124 pykälään, jonka mukaan merkittävää julkisen vallan käyttöä ei voida siirtää yksityisen hoidettavaksi, ja että merkittävää julkisen vallan käyttämistä on ”muun muassa oikeus puuttua merkittävällä tavalla yksilön perusoikeuksiin.” Edelleen, samaan perustuslain pykälään viitaten, perusteluissa todetaan, että ”muuta kuin merkittävää julkisen vallan käyttöä on mahdollista siirtää yksityisen hoidettavaksi, jos siirtäminen on oikeudellisesti arvioituna tarkoituksenmukaista.”

Perustelutekstin viittaukset perustuslakiin ovat vajavaiset. Perustuslain 124 pykälän mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia.

Perustuslain edellytys hyvän hallinnon vaatimusten turvaamisesta yksityisen hoitaessa julkista hallintotehtävää on toteutettu hallintolailla, jossa säädetään hyvän hallinnon perusteista sekä hallintoasiassa noudatettavasta menettelystä. Hallintolakia sovelletaan yksityiseen sen hoitaessa julkista hallintotehtävää. Lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä ei kuitenkaan määritellä, miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Riittävänä ei voida pitää sitä, että esityksen 18 pykälässä säädettäisiin viranomaistehtävistä, joita ei voida siirtää yksityisten hoidettavaksi. Esityksessä tulee kuvata, miltä osin yksityisille toimijoille siirtyvät tehtävät ovat julkisia hallintotehtäviä, miltä osin niihin sisältyy julkisen vallan käyttöä sekä miten perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset turvataan tehtävien siirtyessä viranomaisilta yksityisille toimijoille.

Luvussa 3 perustellaan sitä, miksi kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajana on lakiehdotuksessa rajattu ulos. Perustelun mukaan mm. "sidosyksikön toiminta markkinoilla saattaa poistaa yksityisiä toimijoita markkinoilta tai jopa estää kasvupalvelumarkkinoiden syntymisen".

Erityisesti kaupunkiseudulla toimivien yritysten kannalta potentiaalisesti huomattavasti suurempi ongelma on se, että maakunnan resurssit eivät riitä tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen. Ongelma konkretisoituu siten, että maakunnan järjestämisvastuu voi kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta katsottuna rajata palveluvalikoimasta pois kuntien rahoittaman palvelutoiminnan. Kaupunkiseudun elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta on vaikeaa nähdä, mitä lisäarvoa tällaisesta valmistelussa tehdystä lähtökohdasta voisi koitua.

Luvussa 3 perustellaan myös Uudenmaan erillisratkaisua. Perusteluissa todetaan, että "kuntayhtymämalliin perustuvan ratkaisun laajentaminen muualle kuitenkin rapauttaisi koko maakuntauudistuksen lähtökohdat". Huomioiden, miten useasti lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä viitataan suurten kaupunkiseutujen ja keskuskaupunkien merkittävään asemaan elinkeinopolitiikassa, olisi loogista kyseenalaistaa tältä osin myös mainitut maakuntauudistuksen lähtökohdat. Turun kaupunki on mm. lausunnossaan maakuntalakiesityksestä lausunut, että sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus on jo sellaisenaan niin suuri rakenteellinen uudistus, että sen läpivientiä ei tulisi vaarantaa muihin toimialoihin liittyvillä työnjaollisilla ja rakenteellisilla muutoksilla samanaikaisesti.

@oulainen.fi:
Kasvupalveluilla/-lailla luodaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Jossain määrin on uhka, että ison maakuntahallinnon viraston kautta siitä tulee etäinen ja vaikeasti yritysten saavutettava. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen ei-markkinaehtoiseen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin pitää olla saumaton. Tämä tulee laissa nykyistä paremmin ilmaista.

@orivesi.fi:
Kuntien elinkeinotoimen ja kehittämisyhtiöiden tehtävänä on toimia kehitysvoimana alueensa yritysten, oppilaitosten ja yhteistyösuhteita kehittävien hankkeiden rahoittajien kanssa. Tämä välittäjätehtävä on julkisen ja paikallisen elinkeinopolitiikan tehtävä. Elinkeinopolitiikan strategista ohjausta ja välittäjäroolia ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti. Sen tulee olla osa kuntien elinvoimatehtävää ja siihen on annettava myös lainsäädännössä selkeät työkalut ja mahdollisuudet kunnille. Elinvoimahankkeissa tarvittavaa asiantuntemusta voidaan ja pitääkin hankkia markkinoilta. Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@jamsa.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi, että kunnat ja kaupunkiseudut toimivat voimakkain toimin ja omaehtoisesti kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Kunnissa on paljon osaamista, kokemusta, hyviksi todettuja käytäntöjä ja vankka paikallisen toimintaympäristön tuntemus mm. työllisyyteen liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi. Kuntien osaaminen, kokemus ja hyvät käytännöt tulee tunnistaa, niiden varaan tulee rakentaa ja alueelliseen erilaisuuteen sekä kokeilukulttuuriin, tulee olla rohkeutta kannustaa.

@ouka.fi:
Vrt kohta 62. Liitteenä on erillinen lausunto.

@lieto.fi:
Luvussa 3 perustellaan sitä, miksi kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajana on lakiehdotuksessa rajattu ulos. Perustelun mukaan mm. "sidosyksikön toiminta markkinoilla saattaa poistaa yksityisiä toimijoita markkinoilta tai jopa estää kasvupalvelumarkkinoiden syntymisen". Erityisesti kaupunkiseudulla toimivien yritysten kannalta potentiaalisesti huomattavasti suurempi ongelma on se, että maakunnan resurssit eivät riitä tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen. Maakunnan järjestämisvastuu voi kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta katsottuna rajata palveluvalikoimasta pois kuntien rahoittaman palvelutoiminnan. Kaupunkiseudun elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta on vaikeaa nähdä, mitä lisäarvoa tällaisesta valmistelussa tehdystä lähtökohdasta voisi koitua.
Luvussa 3 perustellaan myös Uudenmaan erillisratkaisua. Perusteluissa todetaan, että "kuntayhtymämalliin perustuvan ratkaisun laajentaminen muualle kuitenkin rapauttaisi koko maakuntauudistuksen lähtökohdat". Huomioiden, miten useasti lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä viitataan suurten kaupunkiseutujen ja keskuskaupunkien merkittävään asemaan elinkeinopolitiikassa, olisi loogista kyseenalaistaa tältä osin myös mainitut maakuntauudistuksen lähtökohdat. Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus on jo sellaisenaan niin suuri rakenteellinen uudistus, että sen läpivientiä ei tulisi vaarantaa muihin toimialoihin liittyvillä työnjaollisilla ja rakenteellisilla muutoksilla samanaikaisesti.
Lakiehdotuksessa jätetään valtakunnalliset kasvupalvelut ulkopuolelle. Esimerkiksi valtion voittoa tavoittelemattomat osakeyhtiöt jäävät ulkopuolelle. Tämä aiheuttaa ristiriidan HE:n perusteisiin markkinalähtöisesti ja kilpailulle avattavista kasvupalveluista esimerkiksi kansainvälistymispalveluiden osalta.

@heinavesi.fi:
Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@iisalmi.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista kehitysyhtiöiden tai kuntien toimesta eivätkä maakunnan tuottamat kasvupalvelut mitenkään korvaa kuntien omaa elinkeinojen edistämistoimintaa. Kunnat resursoivat nyt ja tulevaisuudessa elinkeinojen edistämistä merkittävästi ja tämä näkyy myös innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Tälläkään hetkellä rahoitusta myöntävillä ELY-keskuksilla ja maakuntaliitoilla ei ole tarjota riittävää resurssia kenttätyöhön, joten rahoituksen vähentyessä kuntien rooli tulee säilymään vahvana.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tulee saada edustus myös kunnista.

@sauvo.fi:
Luvussa 3 perustellaan sitä, miksi kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajana on lakiehdotuksessa rajattu ulos. Perustelun mukaan mm. "sidosyksikön toiminta markkinoilla saattaa poistaa yksityisiä toimijoita markkinoilta tai jopa estää kasvupalvelumarkkinoiden syntymisen". Erityisesti kaupunkiseudulla toimivien yritysten kannalta potentiaalisesti huomattavasti suurempi ongelma on se, että maakunnan resurssit eivät riitä tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen. Maakunnan järjestämisvastuu voi kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta katsottuna rajata palveluvalikoimasta pois kuntien rahoittaman palvelutoiminnan. Kaupunkiseudun elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta on vaikeaa nähdä, mitä lisäarvoa tällaisesta valmistelussa tehdystä lähtökohdasta voisi koitua.

Luvussa 3 perustellaan myös Uudenmaan erillisratkaisua. Perusteluissa todetaan, että "kuntayhtymämalliin perustuvan ratkaisun laajentaminen muualle kuitenkin rapauttaisi koko maakuntauudistuksen lähtökohdat". Huomioiden, miten useasti lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä viitataan suurten kaupunkiseutujen ja keskuskaupunkien merkittävään asemaan elinkeinopolitiikassa, olisi loogista kyseenalaistaa tältä osin myös mainitut maakuntauudistuksen lähtökohdat. Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus on jo sellaisenaan niin suuri rakenteellinen uudistus, että sen läpivientiä ei tulisi vaarantaa muihin toimialoihin liittyvillä työnjaollisilla ja rakenteellisilla muutoksilla samanaikaisesti.

Lakiehdotuksessa jätetään valtakunnalliset kasvupalvelut ulkopuolelle. Esimerkiksi valtion voittoa tavoittelemattomat osakeyhtiöt jäävät ulkopuolelle. Tämä aiheuttaa ristiriidan HE:n perusteisiin markkinalähtöisesti ja kilpailulle avattavista kasvupalveluista esimerkiksi kansainvälistymispalveluiden osalta.

@kitee.fi:
Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@tampere.fi:
Suurten kaupunkiseutujen oman kasvupalveluihin liittyvän toiminnan ja maakuntien tasolla tapahtuvan kasvupalvelun yhteensovittaminen on kriittinen menestystekijä kaikkien maakuntien ja valtion taloudelle. Suuret kaupunkiseudut toimivat valtakunnan kasvun vetureina muun muassa BKT:n sekä yritysten ja työpaikkojen lukumäärän perusteella. Suurten kaupunkiseutujen tai maakuntien erityisasemalla tulee tavoitella parasta mahdollista kasvua ja työllisyyttä sekä tehokkaita kotouttamispalveluja.

Kasvupalvelulain luonnoksessa olevat toimivalta-epäselvyydet ja päällekkäisyydet voidaan estää myöntämällä suurille kaupungeille erityisasema palvelujen järjestäjänä. Erityisasema tarkoittaa, että suuret kaupungit voivat vastata nykyisten tehtäviensä (pois lukien sote) lisäksi palvelujen järjestämisestä innovaatio- ja osaamispolitiikassa (ml. korkeakoulupolitiikka), laajasti elinvoimapolitiikassa, kasvupalveluissa sekä työllisyyden hoidossa ja työllisyyden edistämisessä. Mikäli suurten kaupunkien asemaa palvelujen järjestäjänä ei voida turvata, tulee Uudenmaan maakunnan erityisasema laajentaa koskemaan myös muita kansallisen kasvun ja kilpailukyvyn kannalta keskeisiä maakuntia

@virrat.fi:
Esityksen mukaan yritykset saavat jatkossa tarvitsemansa palvelut yhdestä paikasta. Tämä ei toteudu esitetyssä mallissa. Ottaen huomioon valinnanvapauden ja markki-naehtoisuuden, jatkossa yrityspalvelua saa yhä useammasta paikasta, koska palve-lujen tuottaminen hajaantuu.

Ns. kansalliset kasvupalvelut ja niiden tuottaminen eriytyy todennäköisesti voimak-kaasti maakunnan järjestämisvastuulla olevista kasvupalveluista. Eri alueilla toimiville yrityksille tarjotaan laadullisesti hyvin erilaisia palveluja erisuuruisilla tuilla. Kansallis-ten kasvupalvelujen tarjonta saattaa kohdistua alueellisesti hyvinkin voimakkaasti sinne, missä kysyntä on jo valmiiksi merkittävää. Pitkällä tähtäimellä tämä johtanee entistään voimistuviin kehityseroihin Suomen sisällä.

@hameenlinna.fi:
Kunnilla ja kaupunkiseuduilla on paljon vankkaa osaamista työllisyysasioissa sekä kasvun edistämisessä. Monipuolisia ratkaisuja tulisi hyväksyä ja erialisia toteutusmalleja sallia.

@sulkava.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@lappeenranta.fi:
Koko maata (pois lukien pääkaupunkiseutu) ei pidä katsoa homogeenisena kokonaisuutena. Maakuntahallinnon ja kaupungin tulee tiiviisti ylläpitää vuoropuhelua keskenään. Yrityspalveluiden vahva perusosaaminen Etelä-Karjalassa on kuntien yrityspalveluyksiköissä ja erikoisosaaminen yksityisillä palvelutuottajilla.

@lahti.fi:
Lakiesitys ei juuri lainkaan tunnista työllisyyden ja kasvun osalta kuntien ja erityisesti suurten kaupunkien roolia. Kaupungeilla on runsaasti osaamista ja vahvat verkostot työllisyysasioissa. Niiden resursseja ja toimivia käytäntöjä tulee hyödyntää ja kehittää uudistuksessa sekä antaa erityisesti suurille kaupungeille järjestämis- ja koordinaatiorooli työllisyyden hoidossa, maahanmuuttajien kotouttamisessa ja elinvoiman kehittämisessä.

@kannus.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@hel.fi:
Esityksessä ei mm. huomioida voimassa olevaa lakia kuntouttavasta työtoiminnasta tai miten kuntouttavan työtoiminnan lakia toteutettaisiin jatkossa. Jos laki jää voimaan, tulee kasvupalveluja edellyttää tekemään yhteistyötä pitkäaikaistyöttömien palvelujen suunnittelussa, asiakkaiden arvioinnissa ja palvelujen järjestämisessä.

@toholampi.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@masku.fi:
Luvussa 3 perustellaan sitä, miksi kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajana on lakiehdotuksessa rajattu ulos. Perustelun mukaan mm. "sidosyksikön toiminta markkinoilla saattaa poistaa yksityisiä toimijoita markkinoilta tai jopa estää kasvupalvelumarkkinoiden syntymisen". Erityisesti kaupunkiseudulla toimivien yritysten kannalta potentiaalisesti huomattavasti suurempi ongelma on se, että maakunnan resurssit eivät riitä tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen. Maakunnan järjestämisvastuu voi kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta katsottuna rajata palveluvalikoimasta pois kuntien rahoittaman palvelutoiminnan. Kaupunkiseudun elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta on vaikeaa nähdä, mitä lisäarvoa tällaisesta valmistelussa tehdystä lähtökohdasta voisi koitua.

Luvussa 3 perustellaan myös Uudenmaan erillisratkaisua. Perusteluissa todetaan, että "kuntayhtymämalliin perustuvan ratkaisun laajentaminen muualle kuitenkin rapauttaisi koko maakuntauudistuksen lähtökohdat". Huomioiden, miten useasti lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä viitataan suurten kaupunkiseutujen ja keskuskaupunkien merkittävään asemaan elinkeinopolitiikassa, olisi loogista kyseenalaistaa tältä osin myös mainitut maakuntauudistuksen lähtökohdat. Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus on jo sellaisenaan niin suuri rakenteellinen uudistus, että sen läpivientiä ei tulisi vaarantaa muihin toimialoihin liittyvillä työnjaollisilla ja rakenteellisilla muutoksilla samanaikaisesti.

Lakiehdotuksessa jätetään valtakunnalliset kasvupalvelut ulkopuolelle. Esimerkiksi valtion voittoa tavoittelemattomat osakeyhtiöt jäävät ulkopuolelle. Tämä aiheuttaa ristiriidan HE:n perusteisiin markkinalähtöisesti ja kilpailulle avattavista kasvupalveluista esimerkiksi kansainvälistymispalveluiden osalta.

@mantyharju.fi:
Palvelujen monipuolistaminen ja markkinoille avaaminen on sinänsä kannatettava asia. Yritys- ja työvoimapalveluiden markkinoille siirtämisen vaikutuksia on kuitenkin vaikea arvioida, ja mallin toteuttaminen samaan aikaan maakuntauudistuksen kanssa sisältää sekä toiminnallisia että taloudellisia riskejä, jotka kohdistuvat erityyppisiin maakuntiin eri lailla, mikä on lakiesityksessäkin todettu. Maakuntien harkintavaltaa tulisi kasvupalvelujen osalta lisätä, kasvupalveluiden järjestämiselle tulee varata riittävä siirtymäaika, eikä esim. julkisen sektorin – ml. kunnat - tuottamisroolia tule laissa sulkea pois.

@naantali.fi:
Luvussa 3 perustellaan sitä, miksi kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajana on lakiehdotuksessa rajattu ulos. Perustelun mukaan mm. "sidosyksikön toiminta markkinoilla saattaa poistaa yksityisiä toimijoita markkinoilta tai jopa estää kasvupalvelumarkkinoiden syntymisen". Erityisesti kaupunkiseudulla toimivien yritysten kannalta todennäköisesti huomattavasti suurempi ongelma on se, että maakunnan resurssit eivät riitä tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen. Maakunnan järjestämisvastuu voi kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta katsottuna rajata palveluvalikoimasta pois kuntien rahoittaman palvelutoiminnan. Kaupunkiseudun elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta on vaikeaa nähdä, mitä lisäarvoa tällaisesta valmistelussa tehdystä lähtökohdasta voisi koitua.

Lakiehdotuksessa jätetään valtakunnalliset kasvupalvelut ulkopuolelle. Esimerkiksi valtion voittoa tavoittelemattomat osakeyhtiöt jäävät ulkopuolelle. Tämä aiheuttaa ristiriidan HE:n perusteisiin markkinalähtöisesti ja kilpailulle avattavista kasvupalveluista esimerkiksi kansainvälistymispalveluiden osalta.

@kajaani.fi:
Lakiluonnoksen mukaan yritykset ja henkilöasiakkaat saisivat jatkossa aiempaa enemmän palvelut yhden luukun periaatteella. Näin ei välttämättä tule käymään, jos markkinaehtoisuus toteutuu lakiehdotuksen esittämässä laajuudessa. Yritys- ja työvoimapalvelujen käytännön tuottaminen voi hajaantua merkittävästi nykytilanteeseen verrattuna, kun kilpailutuksen kautta mukaan tulee eri alueilla useita eri yrityksiä. Paitsi horisontaaliseen eri palveluntuottajien määrän kasvuun uudistus voi johtaa eri alueiden palvelujen laatutason vertikaaliseen eriytymiseen. Tämä voidaan välttää mm. maakuntien vahvalla ohjaus- ja koordinaatiovastuulla.

Lakiluonnoksesta ei saa selkeää kuvaa, kenellä on jatkossa vastuu vaikeimmin työllistyvien palveluista ja miten ne tullaan järjestämään. Nykyisin tehtävä kuuluu vahvasti kunnille ja keskeinen laajasti käyttöön otettu toimintatapa on palvelukokonaisuuden eri toimijoiden yhteistyö työvoiman alueellisissa palvelukeskuksissa (TYP-toiminta). Hallitus linjasi maakuntauudistuksen yhteydessä 5.4.2016, että kunnat vastaavat jatkossakin nykyisen lainsäädännön periaatteiden mukaisesti työllisyyden edistämisestä. Oletettavasti palvelukokonaisuus tulisi olemaan osa maakuntien kasvupalveluja, mutta lakiluonnos ei sitä selkeästi kerro. Nykytiedon valossa markkinaehtoiset toimijat eivät vaikuta olevan kiinnostuneita vaikeimmin työllistettävien asiakasryhmä palveluista. Maakunnalle ei myöskään olla antamassa oikeutta sopia työllisyyspalveluista kuntien kanssa, sillä sen pitää lakiluonnoksen mukaan hankkia kaikki palvelut kilpailullisilta markkinoilta.

@lapinjarvi.fi:
Erityisesti työvoimapalveluissa on tärkeää varmistaa palvelu, joka on lähellä ihmistä. Kuntien oikeus työllisyyttä tukevien palveluiden tekemiseen on säilytettävä. Työmarkkinatuen maksuosuutta ei saa kunnilla kasvattaa, jos mahdollisuudet työllisyyttä lisääviin toimenpiteisiin viedään, tulee poistaa myös kuntien velvollisuus osallistua työmarkkinatukikustannuksiin. Lapinjärvellä on saatu hyvää tulosta aikaa työttömyyden ja etenkin nuorisotyöttömyyden vähentämiseksi yhteistyössä kunnan oman palvelutuotannon ja TE-toimiston kanssa mm. nk. Taitopaikka-toiminnan kautta. Nämä hyvät toimintamallit tulee edelleen saada säilyttää uudistuksen jälkeenkin.
Maakunnalle on asetettu valtavasti tehtäviä, mutta rahoitusta ei ole määritelty. Rahoitusvastuu tulisi liittää toimintojen siirtoon maakunnalle. Lisäksi ehdotuksessa on sellainen harhaperuste, että kaikilla alueilla löytyy palveluntuottajia kilpailemaan markkinoista. Kaikissa paikoissahan näin ei ole.

@raahe.fi:
Kasvupalveluilla/lailla luodaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Kyseessä on nykyisen järjestelmän parannus ja jossain määrin on uhka, että ison maakuntahallinnon viraston kautta siitä tulee etäinen ja vaikeasti yritysten saavutettava. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen seudulliseen, ei markkinaehtoiseen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin pitää olla saumaton. Tämä tulee laissa nykyistä paremmin ilmaista.

@liperi.fi:
Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@rovaniemi.fi:
Työnjaon, vallan ja vastuun on oltava selkeät kunnan ja maakunnan välillä. Toimivallan ja vastuun on oltava samalla organisaatiolla. Kaupungeilla tulee olla erityisasema, mikä tarkoittaa sitä, että ne voisivat vastata nykyisten tehtäviensä (ei kuitenkaan sote) lisäksi kokonaan tai osaksi kasvupalveluihin kuuluvista tehtävistä, innovaatio- ja korkeakoulupolitiikkaan liittyvistä tehtävistä sekä elinvoimaan liittyvistä tehtävistä kumppanuuksiensa avulla. Kaupunki sovittaa yhteen asiakastarpeen mukaiset palvelut, päättää markkinoilta hankittavista palveluista ja omasta tuotannostaan. Kaupunki toimii palvelujen kilpailuttajana eikä automaattisesti hanki palveluja omistamiltaan sidosyksiköiltään. Kaupunki voisi järjestää kasvupalvelut isäntäkuntamallin mukaisesti. Raskaita erillisratkaisuja ei tarvita, kuten kuntayhtymämallia.

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@kempele.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@eura.fi:
Uusien yrityspalveluorganisaatioiden luomista tulisi välttää. Esimerkiksi jo nyt yritystukien jakamiseen liittyviä toimijoita on aivan liikaa.

@raseborg.fi:
Särlösningen för Nyland är inte bra då regionen har lokalt så varierande behov. Att tjänsteproducenterna endast kan vara bolag blir nog svårt för de svårt sysselsatta och då det gäller lätt sysselsatta har vi ett problem kring var för tjänster i aktiveringen som en privat aktör kan utföra utan att den blir utnyttjande av arbetskraft. Man nämnder mycket kring sysselsättningen utan att precisera vilken sysselsättning hör till landskapet och vilken till kommunen i framtiden är extremt viktigt att ha en klar arbetsfördelning.

@merijarvi.fi:
Kasvupalveluilla/lailla luodaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Kyseessä on nykyisen järjestelmän parannus ja jossain määrin on uhka, että ison maakuntahallinnon viraston kautta siitä tulee etäinen ja vaikeasti yritysten saavutettava. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen seudulliseen ei markkinaehtoisen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin pitää olla saumaton. Tämä tulee laissa nykyistä paremmin ilmaista. Toimintojen perusteellinen muutos vaatii myös pitemmän siirtymäajan kuin esityksessä on kaavailtu.

@suomussalmi.fi:
Esityksen mukaan yritykset saavat jatkossa tarvitsemansa palvelut yhdestä paikasta. Tämä ei kuitenkaan toteudu esitetyssä mallissa. Jatkossa yrityspalvelua saa yhä useammasta paikasta, koska palvelujen tuottaminen hajaantuu.

@keuruu.fi:
Kunnille jätetään normaalit kunnan elinkeinotehtävät joihin liittyy myös työllisyyden yleinen edistäminen, koulutus, osaamisen kehittäminen sekä vastuita maahanmuuttajien kotoutumisessa sekä syrjäytymisenehkäisyssä. Miksi vaikeasti työllistettävien palvelut ovat jääneet kasvupalvelulain ulkopuolelle? Kuuluvatko vain sote-palveluihin? Suurin osa pitkäaikaistyöttömistä ei ole sosiaalisen kuntoutuksen tarvitsijoita.
Markkinalähtöistä toimintamallia pidetään ensisijaisena ja hyödynnetään palvelutuotannon kilpailullisuutta jota kuitenkin säännöstelyllä arvioidaan sen vaikuttavuuden ja asiakaslähtöisyyden tavoitteilla, haetaan tulosta. Kuitenkin odotetaan, että yritysten tiedottaminen asiakkaan valinnanvapaus edellä on avointa. Kuinka moni yritys on valmis avoimuuteen, jos oma liiketoiminta siitä kärsii asiakkaan siirtymisten vuoksi.
Maakunnalla säilyy edelleen lähes samat palvelut kuin tälläkin hetkellä työhallinnolla; rekrytointi, osaamisen kehittäminen, yritystoiminta, yrittäjyys, edellytykset innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistyminen sekä rahoitus eli tuet.
Palvelujen yhteensovittaminen kasvupalvelut vs. sote ovat kesken ja väliin putoava TYP-toiminta oletetaan siirrettävän suoraan Soten alle tutkimatta mitä TYP toiminnassa on tehty. Säilyykö TYP laki?
Laista ei selviä kuinka maakunta rahoittaa kasvupalvelujen tuottamisen. Oletuksena kunta saa maakunnalta laskun voimatta itse vaikuttaa maakunnan palveluihin koska maakunnalla on päätäntävalta kenen kanssa sopimukset palvelujen tuottamisesta tehdään. Kuitenkin kasvupalvelut pidättävät itsellään henkilöasiakkaiden sekä yritysten palvelutarpeen kartoittamisen.

@kuhmoinen.fi:
Kuntien elinkeinotoimen tehtävänä on toimia kehitysvoimana alueensa yritysten, oppilaitosten ja yhteistyösuhteita kehittävien hankkeiden rahoittajien kanssa. Tämä välittäjätehtävä on julkisen ja paikallisen elinkeinopolitiikan tehtävä. Elinkeinopolitiikan strategista ohjausta ja välittäjäroolia ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti. Sen tulee olla elinvoimatehtävää ja siihen on annettava myös lainsäädännössä selkeät työkalut ja mahdollisuudet kunnille. Elinvoimahankkeissa tarvittavaa asiantuntemusta voidaan ja pitääkin hankkia markkinoilta.
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyyden hoidosta. Hyväisi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@orimattila.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseu-tujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt yhdessä paikallisten yrittäjien ja vuosien varrella kehitettyjen työllisyyden hoidon verkostojen avulla paljon osaamista ja koke-musta työllisyysasioista. Kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä. Kunnista ei saisi tulla vain passiivisen tuen maksumiehiä

@ylivieska.fi:
Kasvupalveluilla/lailla luodaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Kyseessä on nykyisen järjestelmän parannus ja jossain määrin on uhka, että ison maakuntahallinnon viraston kautta siitä tulee etäinen ja vaikeasti yritysten saavutettava. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen seudulliseen ei markkinaehtoisen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin pitää olla saumaton. Tämä tulee laissa nykyistä paremmin ilmaista.

@raisio.fi:
Luvussa 3 perustellaan sitä, miksi kuntien hankintalain mukaisten sidosyksikköjen mahdollisuus toimia kasvupalveluiden tuottajana on lakiehdotuksessa rajattu ulos. Perustelun mukaan mm. "sidosyksikön toiminta markkinoilla saattaa poistaa yksityisiä toimijoita markkinoilta tai jopa estää kasvupalvelumarkkinoiden syntymisen". Erityisesti kaupunkiseudulla toimivien yritysten kannalta potentiaalisesti huomattavasti suurempi ongelma on se, että maakunnan resurssit eivät riitä tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen. Maakunnan järjestämisvastuu voi kilpailuoikeudellisesta näkökulmasta katsottuna rajata palveluvalikoimasta pois kuntien rahoittaman palvelutoiminnan. Kaupunkiseudun elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta on vaikeaa nähdä, mitä lisäarvoa tällaisesta valmistelussa tehdystä lähtökohdasta voisi koitua.
Luvussa 3 perustellaan myös Uudenmaan erillisratkaisua. Perusteluissa todetaan, että "kuntayhtymämalliin perustuvan ratkaisun laajentaminen muualle kuitenkin rapauttaisi koko maakuntauudistuksen lähtökohdat". Huomioiden, miten useasti lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä viitataan suurten kaupunkiseutujen ja keskuskaupunkien merkittävään asemaan elinkeinopolitiikassa, olisi loogista kyseenalaistaa tältä osin myös mainitut maakuntauudistuksen lähtökohdat. Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus on jo sellaisenaan niin suuri rakenteellinen uudistus, että sen läpivientiä ei tulisi vaarantaa muihin toimialoihin liittyvillä työnjaollisilla ja rakenteellisilla muutoksilla samanaikaisesti.
Lakiehdotuksessa jätetään valtakunnalliset kasvupalvelut ulkopuolelle. Esimerkiksi valtion voittoa tavoittelemattomat osakeyhtiöt jäävät ulkopuolelle. Tämä aiheuttaa ristiriidan HE:n perusteisiin markkinalähtöisesti ja kilpailulle avattavista kasvupalveluista esimerkiksi kansainvälistymispalveluiden osalta.

@parkano.fi:
Kasvupalveluissa, ja erityisesti työllistämispalveluissa on otettava huomioon kuntien toimintamahdollisuudet, paikallistuntemus ja asiakastyöhön vaadittava resurssi.

Kasvupalvelulain toteuttamisessa on varmistettava mahdollisuus ja rahoitus myös aluerajat ylittävään kehittämis- ja kokeiluyhteistyöhön (esim. kasvukäytävät ja verkostot

@pello.fi:
Tavoitteena on oltava palvelutason parantaminen, nyt vaarana on osin sen heikentyminen, mikäli palvelut tulevat jatkossa keskittymään vain maakunta keskuksiin.

@miehikkala.fi:
Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@vaala.fi:
Esityksen mukaan tavoitteet saavutettaisiin parhaiten asiakkaan valinnanvapaudella. Tämä edellyttäisi, että kasvupalveluja tuottaisi useampi palvelutuottaja. Vaalan kunta huomauttaa, että tähän päästäkseen tarvitaan myös maaseutukokeiluja jo ennen lain voimaantuloa.

Sivulla 62 perusteluissa todetaan, että luodaan mahdollisuuksia uudelle yritystoiminnalle, kun julkisrahoitteisia palveluita siirretään yksityisten yritysten toteutettavaksi. On muistettava, että sinällään julkisrahoitteisten palvelun siirtäminen yrityksen tuotettavaksi ei välttämättä lisää elinvoimaa. Tämä siksi, että esim. kunnan tai kunnan omistaman yhtiön palkkalistoilla oleva yritysasimies on työllistynyt harvaan asutun maaseudun kuntaan. Kun palvelu siirretään yksityisen tuotettavaksi, voi työpaikka siirtyä pois kunnan alueelta.

@alavus.fi:
Kuinka varmistetaan se, että kasvupalveluiden tuotantorakenteen monipuolistaminen huomioi kunkin alueen kasvun erityispiirteet nykyjärjestelmää paremmin.

@nurmes.fi:
Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@espoo.fi:

-

@pirkkala.fi:

Kuntien elinkeinotoimen ja kehittämisyhtiöiden tehtävänä on toimia kehityksen katalyyttina alueensa yritysten, oppilaitosten ja yhteistyösuhteita kehittävien hankkeiden rahoittajien kanssa. Tämä välittäjätehtävä on julkisen ja paikallisen elinkeinopolitiikan tehtävä. Elinkeinopolitiikan strategista ohjausta ja välittäjäroolia ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti. Sen tulee olla osa kuntien elinvoimatehtävää ja siihen on annettava myös lainsäädännössä selkeät työkalut ja mahdollisuudet kunnille.

@kauhajoki.fi:

Ks. Kuntaliiton lausunto.

@saarijarvi.fi:

Maakunnilla tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@hollola.fi:

Lausunnolla oleva lakiesitys on keskeinen osa muodostuvan maakunnan tehtäviä. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi.
Maakunnan itsehallinnollinen asema ei esityksestä kuitenkaan näy. Yritys- ja työvoimapalvelujen valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Keskeistä olisi vahvistaa maakunnan itsehallinnollista roolia, jotta paikalliset olosuhteet voidaan paremmin huomioon ottaa ja maakunnilla on myös riittävästi välineitä toteuttaa eri alueiden tilanteet ja olosuhteet huomioon ottavaa painotusta.

@kolari.fi:

Kuntien merkityksen huomioiminen sekä työllisyyden kasvun että kasvun- ja aluekehityksen osaajana.

@rusko.fi:

Maakunnan resurssit eivät tule riittämään tarpeita vastaavien kasvupalveluiden järjestämiseen.

@pyhajoki.fi:

Kasvupalveluilla/lailla luodaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Kyseessä on nykyisen järjestelmän parannus ja jossain määrin on uhka, että ison maakuntahallinnon viraston kautta siitä tulee etäinen ja vaikeasti yritysten saavutettava. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen seudulliseen, ei markkinaehtoiseen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin pitää olla saumaton. Tämä tulee laissa nykyistä paremmin ilmaista.

@reisjarvi.fi:

Kasvupalveluilla/lailla luodaan jotain ainutlaatuista ja uutta, vaikka se ei merkittävästi poikkea nykyisestä järjestelmästä. Kyseessä on parannut nykyiseen järjestelmään. Uhkana on, että etäisen maakuntaviraston palvelusta tulee yrityksille asiakkaille vaikeasti saavutettavia ja etäisiä. Tästä syystä rajapinta kunnalliseen ja paikalliseen seudulliseen ei markkinaehtoisen yrityskehittämiseen ja vaikeasti työllistettävien palveluihin pitää olla saumaton. Tämä tulee ilmaista laissa nykyistä paremmin.

@sotkamo.fi:

Esityksen mukaan yritykset saavat jatkossa tarvitsemansa palvelut yhdestä paikasta. Tämä ei toteudu esitetyssä mallissa. Ottaen huomioon valinnanvapauden ja markkinaehtoisuuden, jatkossa yrityspalvelua saa yhä useammasta paikasta, koska palvelujen tuottaminen hajaantuu. Ns. kansalliset kasvupalvelut ja niiden tuottaminen eriytyy todennäköisesti voimakkaasti maakunnan järjestämisvastuulla olevista kasvupalveluista. Esimerkiksi kansainvälistymiseen saattaa syntyä "kahden kerroksen" palveluita. Eri alueilla toimiville yrityksille tarjotaan laadullisesti hyvin erilaisia palveluja erisuuruisilla subventioilla. Kansallisten kasvupalvelujen tarjonta saattaa kohdistua alueellisesti hyvinkin voimakkaasti sinne, missä kysyntä on jo valmiiksi merkittävää. Pitkällä tähtäimellä tämä johtanee entistään voimistuviin kehityseroihin Suomen sisällä.

@nokiankaupunki.fi:

Esitys ei tunnista eikä huomioi työllisyyden kannalta riittävästi kuntien ja kaupunkiseutujen merkitystä ja roolia. Kunnille on kertynyt paljon osaamista ja kokemusta työllisyysasioista. Lisäksi kunnat toimivat omaehtoisesti voimakkain toimin kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Hyväksi havaittuja käytäntöjä tulisi kehittää ja alueellisesti toimivia, hieman erilaisiakin ratkaisuja, tulisi hyväksyä.

@uusikaupunki.fi:

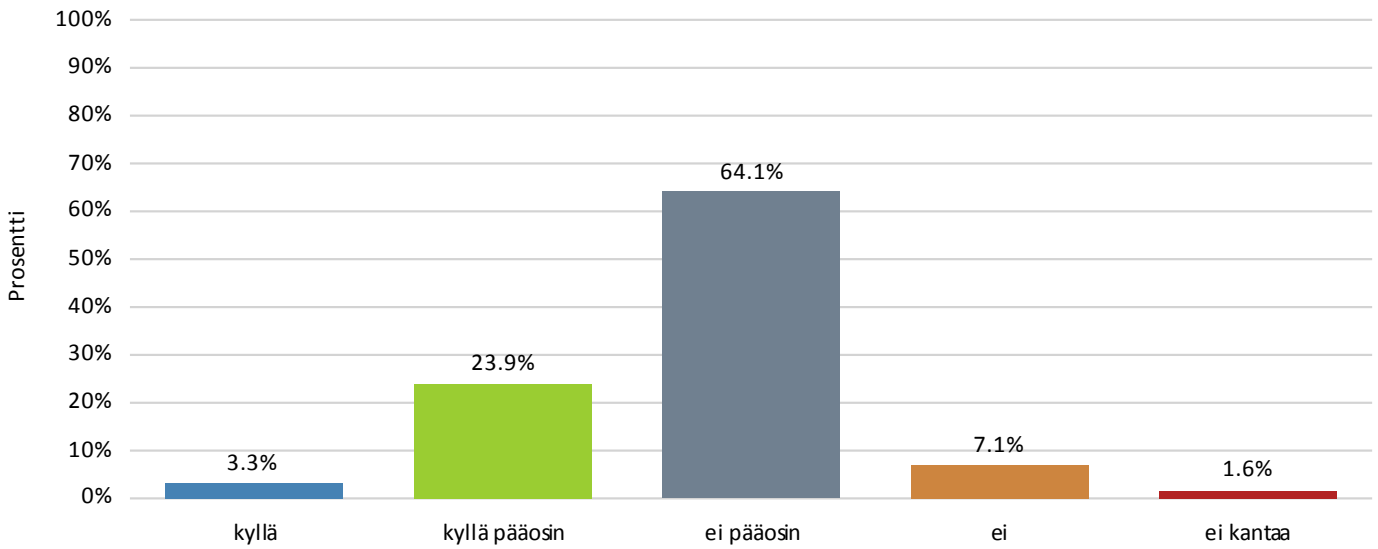
-

@konnevesi.fi:

Palvelujen yhteensovittaminen tullenee olemaan iso haaste maakunnalle. Mikäli tavoitteessa onnistutaan niin silloin kasvupalvelulaki voi tuottaa kasvua ja vahvistaa asiakaslähtöisyyttä. Parhaimmillaan tämä johtaa siihen, että asiakkaat hakevan palvelua sieltä missä se on laadukasta ja helposti saavutettavissa olevaa. Tämä puolestaan johtaa siihen, että palvelujen tuottajat joutuvat kilpailemaan asiakkaistaan jolloin tarjottavia palveluja on koko ajan kehitettävä.

12. Ovatko esityksen vaikutukset tunnistettu riittävällä tasolla?

Esityksen vaikutukset (HE, luku 4)

Nimi	Prosentti
kyllä	3,3%
kyllä pääosin	23,9%
ei pääosin	64,1%
ei	7,1%
ei kantaa	1,6%
N	184

13. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Ei, koska rahoitus- ja hallintomalli ovat vielä avoimia.

@kinnula.fi:
Ulkoistamisen hyötyjä todennäköisesti liioitellaan, koska alueelliset erot ovat isot. Vaikutukset kuvataan yltiöpositiivisina ilman pätevää riskianalyysiä.

@kronoby.fi:
Gällande de ekonomiska konsekvenserna och särskilt fördelningskriterierna för tillväxttjänsterna skulle det vara viktigt att ta in fler sporrande element. Att en så stor del av finansieringen (60%) fördelas enligt arbetslösa arbetssökande kan i värsta fall leda utvecklingen i fel riktning.

Som ovan konstaterats är det bra att man konstaterar att tillväxttjänsterna kan användas över landskapsgränserna. Arbetskraften och företagens tillväxt känner nämligen inte av förvaltningsgränser. Särskilt i gränsområden mellan landskap är detta något som säkert kan komma att användas i högre grad än vad man uppskattar i propositionen (s. 67).

Gällande anslutna enheter (s. 69) skulle det vara viktigt med en enhetlig tolkning av vad som räknas som en ansluten enhet och vad som inte gör det. Mycket viktigt är också att kommunernas utvecklingsbolag kan fortsätta producera exempelvis den företagsrådgivning de gör idag. Men viktigt är också att de skulle kunna agera på marknaden för tillväxttjänster exempelvis gällande mindre företagsstöd eller tjänster till arbetslösa. De har ett särskilt specialkunnande om regionen de verkar i och kan också driva utvecklingen framåt i regionen.

Det skulle vara viktigt med ett allmänt registreringstvång för att kunna producera tillväxttjänster (dock så smidigt och snabbt som möjligt). På det sättet har landskapet bättre möjlighet att sköta övervakningen. Samtidigt är det viktigt med objektiva kvalitetsmätningar så att kunderna kan välja.

Viktigt är också att staten deltar i kostnaderna för informationssystem och att det görs billigast möjligt för företagen att medverka. Endast på det sättet kan man skapa en verklig marknad där också mindre aktörer har en chans att klara sig.

De nationella servicecentren (s. 76) borde slopas. Istället borde man bygga upp nationella kompetenscenter som kan hjälpa landskapen. Men beslutsfattandet och rätten (exempelvis gällande stödtjänster) borde vara kvar hos landskapen.

Som ovan konstaterats är det bra att centraliserade tjänster splittras så att alla landskap har möjlighet att erbjuda dem, men också möjlighet att samarbeta med andra landskap kring gemensamma lösningar.

Gällande de språkliga rättigheterna (s 85) skulle det vara viktigt att i lagen ta in bestämmelser om att tjänsteproducenter på tvåspråkiga områden har en skyldighet att erbjuda service på båda språken. Landskapen kunde bevilja undantag från skyldighet om exempelvis marknaden tryggar att det på området finns tillräckligt utbud av tjänster på det mindre använda språket.

Också gällande de riksomfattande tillväxttjänsterna är det viktigt att notera regionala skillnader, exempelvis att Viexpo i Österbotten och Mellersta Österbotten, sköter de tjänster som Finpro sköter i det övriga landet.

@uurainen.fi:
Vuokratyövoiman välitys saattaa lisääntyä, mikä osaltaan vaikuttaa palkkakehitykseen.

@karvia.fi:
Pitkäaikaistyöttömien ja nuorten työttömien osalta vaikutuksia tulisi arvioida vielä laajemmin. Työmarkkinoilla kilpailukykyisemmät henkilöt saavat varmasti joustavamman ja nopeamman palvelun uudistuksen myötä ja heidän työmarkkinoille pääsynsä nopeutuu, mutta pitkäaikaistyöttömien osalta tarvitaan myös verkostomaista työtapaa ja viranomaisyhteistyötä esim. sosiaalitoimen ja velkaneuvonnan kanssa.

@korsnas.fi:
Det finns en risk att landskapets självbestämmanderätt blir lidande om en del av uppgiftshelheterna ska förflyttas till den privata sidan och konkurrensutsättas. Utvecklandet av näringslivet och livskraften ligger både i landskapets som kommunernas och städernas intresse och är ett område där de samhälleliga resurserna bör samordnas och fungera tillsammans med det befintliga näringslivet. Det som är funktionellt i ett landskap kanske är helt dysfunktionellt i ett annat landskap. Ett strategiskt utvecklande av näringslivet bör hållas inom den offentliga sektorn för att det ska upplevas gemensamt och neutralt.

@tornio.fi:
Sivulla 71 on todettu: vaikutuksia yrityksille ei voida kovin tarkkarajaisesti todentaa tämän lakivalmistelun yhteydessä.
Maakunnan harkinnassa on, miten se hankkii sille määrätyt kasvupalvelut, mutta sen tulee hyödyntää kuntien tietämystä asiakastarpeesta.
Alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista säädettävän lain yksi keskeisin periaate on, että mahdollisimman paljon palveluita annettaisiin yksityisten tahojen tuotettavaksi ja viranomaistehtävinä hoidettaisiin vain se, mikä on välttämätöntä. Maakunnan resurssit ovat rajalliset ja kasvupalvelujen järjestäminen harkinnanvaraista. Maakunnan palvelujen on täydennettävä kuntien tuottamia palveluja.
Maakunnalliset kasvupalvelut tuotetaan monituottajamallilla. Maakunta vastaa itse palvelujen tuottamisesta yhtiönsä kautta vain silloin, kun markkinoilta ei löydy sopivia palveluntuottajia (markkinapuute).
Julkiset toimijat voivat toimia kasvupalveluiden tuottajina vain yhtiömuodossa. Kuntien hankintalainmukaiset sidosyksiköt eivät voi kuitenkaan toimia kasvupalveluiden tuottajina.
Kunnilla ei ole tarvetta lähteä kilpailullisille markkinoille tuottamaan niitä palveluja, jotka yksityiset yritykset tai kolmannen sektorin toimijat voivat tuottaa. Kunnalle sen sijaan on luonteenomaista julkisena organisaationa huolehtia, että asiakkaat saavat palveluja eli asiakastarpeen määrittelystä ja asiakasohjauksesta.

@rauma.fi:
Vaikutusten realistinen arviointi on erittäin haasteellista, sillä kasvupalveluihin maakunnissa käytössä olevia rahoja ei vielä ole jaettu eikä näin ollen voida tietää, mitä palveluja maakunta priorisoinnin jälkeen pystyy tuottamaan.
Kasvupalvelu-uudistuksella saavutettavien säästöjen realistinen arviointi on vaikeaa, jos ELY-keskusten ja TE-toimistojen henkilöstö siirtyy kokonaan uuden maakunta-organisaation palvelukseen mutta samalla avataan palvelutuotantoa monikanavaiselle tuotannolle ja visioidaan runsaasta määrästä uusia yksityisen sektorin palveluyrityksiä. Tästä syystä on epärealistista arvioida tuottavuuden nousua palvelutoimintoja ulkoistamalla – ainakaan lyhyellä tähtäimellä.
Maakunnallisen palvelutuotannon sääntelyssä, tulisi kiinnittää huomiota niiden toimijoiden osaamisen varmistamiseen, jotka tuottavat palveluja vaikeasti työllistyville asiakkaille. Varsinkin pitkäaikais- sekä vaikeasti työllistyvien kohderyhmälle palvelujaan suuntaavia toimijoita ei tällä hetkellä ole siinä määrin, että laadukkaat palvelut tulisivat turvattua. Tulee myös huomioida ns. osaoptimoinnin riskit, mikäli palvelutuotanto siirtyy suurelta osin yksityisille markkinoille. Vaikeimmin työllistyvät tai maahanmuuttajat eivät välttämättä ole se kohderyhmä, joka tuottaisi yksityisille palveluntuottajille parhaat voitot. Jääkö tällöin maakunnan palvelutuotantoon niin sanottu perälauta?. Tälläkään hetkellä pitkäaikaistyöttömille ei ole nähdäksemme avautunut suuressa määrin työpaikkoja ns. rekryfirmojen kautta.
Yksityisille yrityksille kaavaillaan pääsyä esim. työhallinnon järjestelmiin. Miten eliminoidaan tietojen käyttö esim. asiakashankinnan välineenä ?
Halutaanko järjestelmien käyttömaksuilla ohjata osaltaan palveluiden keskittymistä vain isoille toimijoille ja pahimmassa tapauksessa ylikansallisille yrityksille, joilla ei ehkä viime kädessä ole paikallistuntemusta alueen tarpeista?
Esityksessä ehdotetaan, että yksityiset yritykset alkavat jakamaan toisilleen yritystukia. Miten tällöin varmistetaan asiantuntemus ja puolueettomuus? Suunnitellut säästöt hupenevat lisääntyvään valvontaan sekä rekisteröimis- ja hyväksymistoimintoihin. Miten varmistetaan palvelun riippumattomuus asiakkaan kannalta ja kuka omistaisi pientukien myöntämisessä kertyvän tiedon?

@kaustinen.fi:
Palveluntuottajamarkkinat eivät kehity samalla lailla koko maassa. Lakiehdotuksen perusteissa kerrotaan maan hallituksen linjauksesta 5.4.2016, jonka mukaan maakunta voisi sopia tuotannosta mm. kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tätä mahdollisuutta anna. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja ainakin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@joutsa.fi:
Markkinoiden toimimattomuus voi tulla esteeksi.

@liminka.fi:
Monituottaja -malliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä, tilanne saattaa ajautua jopa paradoksaalisen ristiriitaiseksi yksittäisen työnhakijan ja yhteiskunnan työllisyyspoliittisten tavoitteiden näkökulmasta.

Lakiluonnoksesta ei saa selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä ja miten vaikeasti työllistyvien palvelut on tarkoitus järjestää. Työllisyyden hoito tulee jatkossa olla yhden toimijan vastuulla. Kuntien ja kaupunkien elinkeinolähtöinen työllisyyspalvelumalli on kestävä ja tehokas ratkaisu työllisyyden palvelurakenteeksi. Resurssien tehokkaan kohdentamisen ja vaikuttavan elinkeinopolitiikan kannalta on keskeistä yhteen sovittaa valtion ja kaupunkien toimintamallit ja yhteistyöverkostot.

@tammela.fi:
Taloudelliset vaikutukset sekä vaikutuksen viranomaisten toimintaan on tunnistettu varsin hyvin. Kansantaloudellisista vaikutuksista tosin ei voi olla kovinkaan varma. Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on arvioitu sangen optimistisesti.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan. Lakiehdotuksen vaikutukset nykyisten kasvupalvelujen henkilöstöön tulee arvioida tarkemmin. Uudistus saattaa asettaa nykyisten kasvupalvelujen henkilöstön eriarvoiseen asemaan eri maakunnissa.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin Uudellemaalle, Varsinais-Suomeen ja Pirkanmaalle 48. Muilla maakunnilla palveluntuottajia on alle 20.

Lakiesityksessä ei esitetä selkeästi, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Maakuntien ja kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Kuntien tulee voida tehdä tiivistä yhteistyötä maakunnan kanssa ja ottaa työllistymisen palvelujen tuottamisesta kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvien henkilöiden osalta. Maakunnan palveluista tässä kokonaisuudessa ovat tärkeitä nykyiset TE-toimiston tuottamat henkilöasiakkaiden ja uraohjauksen palvelut, TYP-toiminta ja kunnilta siirtyvät aikuissosiaalityön palvelut.

@kerava.fi:
Ei, vaikutusten arviointia ei ole tehty riittävällä tasolla.

@veteli.fi:
Markkinoita lisäävät vaikutukset on vaikea arvioida ja vaatisi siten perusteellisempaa arviointia.

@hankasalmi.fi:
Kasvupalvelujen tuottaminen on säädetty laissa melko loogisesti ja lain lähtökohta huomioiden (palvelutuotannon kilpailullisuuden täysimääräinen hyödyntäminen) luku 4 on selkeä.

Mutta edelleen korostamme lausunnossamme, että tietyissä palveluissa useampaan seuraavaan vuoteen on lähes mahdoton nähdä markkinoilla olevan toimijaa, joka voisi tarjota palveluja monialaiseen yhteistyöhön perustuen esimerkiksi pitkäaikaistyöttömille.

@lestijarvi.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

@mikkeli.fi:
Esityksessä on puutteellisesti esitetty vaikeasti työllistettävien tilanne ja ns. välityömarkkinoilla toimivien asiakkaiden palvelujen järjestäminen. Laissa annetaan ymmärtää, että kasvupalvelujen kautta ohjataan asiakkaita kuntoutuksellisiin toimenpiteisiin, mutta siinä ei selkeästi kerrota, kuka kyseiset toimenpiteet järjestää ja kustantaa. Tällä hetkellä sen tekevät kunnat ja ko. näkökulma jää esityksessä huomioimatta. Lisäksi esitys antaa aiheen olettaa, että maakunnassa toimivalla kasvupalvelujen järjestäjätaholla on riittävä asiantuntemus tunnistamaan eri asiakasryhmien palvelutarpeet ja että näiden tarpeiden pohjalta kyetään myös järjestämään palveluja.

Erityistä huomiota kiinnitämme lain kunnalliseen vaikuttavuuteen. Näkemyksemme on, että esim. yrityksen palvelutarve, joka edellyttää kunnallista elinkeinojen tuntemusta ja tukemista, edellyttää myös kunnallista toimijaa (esim. kaavoitus, tilahallinta- ja investoinnit sekä paikallistuntemuksen omaavaa kehitysyhtiöitä).

Esitetty laki tuottaa monta toimijaa ja näiden rajapinnat ovat osin epäselvät. Kuten esityksen taustamuistiossa todetaan niin lakiesityksen vaikutuksia ei pystytä täysin ennakoimaan ja näin ollen epäselväksi jää onko tällä toiminnalla tavoitteena olevaa vaikutusta.

@ahtari.fi:
Laki mahdollistaa pienillekin yrityksille tulon markkinoille, koska toiminnan perustamiseen ei tarvitse suuria investointeja ja käytännössä jo yhden henkilön yritys voi tarjota tiettyjä kasvupalveluita. Täten voi syntyä uutta yritystoimintaa myös maakunnan laita-alueille.

@seinajoki.fi:
Esityksen vaikutukset on arvioitu laajasti ja monipuolisesti sekä ehdotuksen tavoitteita vastaavasti. Tosin esityksen mukaan ristiriitaisuutta esiintyy työnvälityspalveluiden yksityistämisen tuloksista ja vaikutuksista. Esityksessä esitettyjen tulosten mukaan ei yksityistä palvelun tuottajaa voida kaikissa asiakasryhmissä pitää julkista
parempana työllisyysvaikutusten osalta. Myönteisiä vaikutuksia saattaa syntyä 3-9 kuukauden työttöminä olleiden ryhmän osalta. Suomessa ei ole pitkäaikaistyöttömien palveluun erikoistuneita yksityisiä markkinoita ja on suuri vaara, että markkinapuute koskee erityisesti vaikeasti työllistettävien palveluita. Vastaavasti kunnilla ja kaupungeilla on pitkä ja monipuolinen kokemus kohderyhmän palveluiden integroitumisesta kohti työelämää. Yhtiöittämisvelvoite ja uudistus saattavat vaarantaa organisoitumista ja integraatiota.

Lakiesityksessä tuodaan esille, että maakuntauudistuksen seurauksena saattaa syntyä ristikkäis- ja yhteisvaikutuksia joista ei ole vielä pystytty arvioimaan.

Esitys tulee toteutuessaan muuttamaan merkittävästi nykyisten yritys- ja työllisyyspalveluiden tuottajien asemaa. Erityisesti oppilaitosten, kehitysyhtiöiden sekä myös kuntien asemaan palvelutuottajina tulee muutoksia ja haasteita. Yritysten osuus palvelutuottajina tulee olennaisesti kasvamaan.

Alueellisesti arvioiden muutos tuo mahdollisuuksia uudelle yritystoiminnalle. Toisaalta yritysten välinen kilpailu kiristyy ja osa palvelutuottajista voi olla kansallisesti tai jopa kansainvälisesti toimivia yrityksiä.

Nykyiselle työvoimahallinnon henkilöstölle muutos todennäköisesti merkitsee negatiivisia henkilöstövaikutuksia. Vaikutusten arvioinnissa tämä on selkeästi tuotu esille ja tuotu myös esiin toimenpiteitä muutokseen varautumiseksi. Muutoksella on kuitenkin myös merkittäviä henkilöstövaikutuksia kunnallisissa työllisyyspalveluissa. Tätä vaikutuksen arviointia ei ole lainkaan tehty.

Alueelliseen kehittämiseen liittyvän vaikutuksen arvionti jää ohueksi. Tämä on toisaalta ymmärrettävää kun huomioidaan ehdotuksen valtion ja maakuntahallinnon asemaa korostava lähtökohta. Alueiden kehittämisen kokonaisuus ja monialaisuus tulisi huomioida laajemmin.

Hyvin toimiessaan kasvupalveluiden osalta uudistus merkitsee päällekkäisyyksien purkamista, digitaalisten palvelujen hyödyntämistä ja asiakkuuksien hallinnan sujuvaa koordinointia. Digitaalisten palvelujen kehittäminen vastaa suurten asiakasryhmien (massa) palvelutarpeisiin, mutta jättänee osan erityistä tukevat asiakasryhmän ulkopuolelle. Miten tämä huomioidaan uudistuksessa ei esityksestä ilmene.

@valkeakoski.fi:
Esitys mullistaisi kaikki aktiivisen työvoimapolitiikan palvelut. Vaikutusarvioissa ei silti juurikaan kyetä esittämään arviota siitä, millaisiksi työnhakijan palvelut esityksen toteutuessa muodostuisivat. Vaikutuksia on käsitelty lähinnä syntyvien markkinoiden näkökulmasta.

Erityisesti vaikutukset vaikeimmin työllistyvien palveluihin on tunnistettu aivan liian puutteellisesti. Esitys jättää täysin auki sen, mitä palveluja ja mistä vaikeimmin työllistyvät tulisivat saamaan. On olemassa ilmeinen riski, että ne heikkenevät. Lakiesityksestä ei selviä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä.

Kasvupalvelujen tuottajien rahoitusmalleista päättäminen jäisi maakuntien vastuulle. Se, millaisiksi palvelut muodostuvat, riippuu oleellisesti maakuntien tekemistä rahoitusratkaisuista. Rahoitusratkaisut tulisivat määräämään kasvupalveluja tuottavien yritysten ansaintalogiikan ja ansaintalogiikka puolestaan määrittelisi sen, millaisia palveluja yritykset tarjoaisivat. Nyt esityksessä ei kyetä esittämään asiasta mitään arviota.

Yksityistetty palvelutuotanto edellyttää valvojalta paljon. Valvonnan sisältö ja vastuut sekä valvonnan onnistumiseen liittyvät riskit on esityksessä käsitelty puutteellisesti.

Erityinen ongelma on työvoimapalvelujen ja aktiivisen työvoimapolitiikan välineiden rahoituksen riittävyys. Valtio ei enää voisi ohjata aktiiviseen työvoimapolitiikkaan käytettävien resurssien määrää ja niiden riittävyyttä.

@vierema.fi:
Maakuntauudistuskokonaisuus on vielä voimakkaasti käymistilassa, joten vaikutusten täsmällinen arviointi on tällä hetkellä vaikeaa.

@multia.fi:
Vuokratyövoiman välitys saattaa lisääntyä.

@nousiainen.fi:
Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Yhtäältä lain perusteluissa todetaan, että lailla ei puututa kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Toisaalta perusteluissa todetaan mm. että "maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi", että "palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta" ja, että "kunnat ja erityisesti suuremmat kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan."

Ristiriita lakiesityksen perusteluiden ja vaikutusarvioiden kesken on ilmeinen. Lakiesityksen vaikutusta kuntien toimintaan, suurista kaupunkiseuduista puhumattakaan, ei arvioida esityksessä sanallakaan. Se, että kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei käsitellä vaikutusarvioinnissa mitenkään, on esityksen keskeinen puute ja tulee johtamaan ongelmiin lain toimeenpanossa ja yleisesti kilpailukyvyn kehittämisessä.

Vaikutuksia seudullisten kehittämisyhtiöiden toimintaan arvioidaan vain siitä näkökulmasta, että ne alkaisivat tuottaa maakunnan järjestämiä palveluita. Valmistelu on ilmeisen puutteellinen, koska arvioimatta jää vaikutus sekä sidosyksikköasemassa olevaan että ei-sidosyksikköasemassa olevaan seudulliseen kehittämisyhtiöön siinä tapauksessa, että yhtiö ei osallistu maakunnan järjestämien palvelukokonaisuuksien tuottamiseen. Vaikutusarviointi ei myöskään arvioi tilaaja/tuottaja-mallin käyttöönoton vaikutuksia nykyisiin yhteistyörakenteisiin keskuskaupunkien, seudullisten kehittämisyhtiöiden, ELY-keskusten ja muiden alueellisten toimijoiden kesken. Arvioinnissa ei siis käsitellä mitenkään niitä vaikutuksia, joilla estetään nykyistä, tarkoituksenmukaiseksi todettua toimintaa tai rikotaan olemassa olevia yhteistyörakenteita. Lain vaikutuksista annettu kuva on tältä osin hyvin puutteellinen.
Sote- ja maakuntauudistukseen liittyvän valmistelun kokonaishallinnasta on syytä olla huolissaan yleisesti sekä erityisesti pirstoutuneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien maakuntien ja kuntien rooleja ja työnjakoa. Koko reformin kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.
Lakiuudistus antaa maakunnalle hyvin suuren harkintavallan esimerkiksi rahan ohjauksen suhteen. Esityksessä todetaan, että "maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta maakunnan järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Tässä laissa säädettyjen tehtävien lisäksi maakuntien järjestämisvastuulle kuuluisivat muu muassa myös sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen". Edelleen "Näin ollen maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla. Ratkaisuissa tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja."
Miten yritystukijärjestelmää voidaan muuttaa niin, että yksityinen palveluntuottaja voisi myöntää tukea 10.000 euroon saakka? Mikä on tulosvastuu? Olisiko joitakin erikseen määriteltäviä kokonaisuuksiin tarkoituksenmukaista kohdentaa esimerkiksi korvamerkittyä rahoitusta tai tarkastella, mikä olisi joiden palveluiden osalta vähimmäistaso, jonka tulisi toteutua?
Kasvupalveluihin on TEM:n hallinnonalalla käytettävissä vuoden 2015 tilanteen mukaan yhteensä reilu miljardi euroa. Tästä 18 prosenttia käytetään viranomaistehtävinä. Markkinoiden avaamisen näkökulmasta merkitystä o

@lieksa.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityi-sesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voidaan realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.
Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.
Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.
Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palvelun-tuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@merikarvia.fi:
Monituottajamalliin perustuva aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluja on saatavilla ja että järjestelmässä siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole mahdollisuuksia ja paikalliset eroavaisuudet ovat suuria.

@ilomantsi.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voidaan realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.
Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.
Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.
Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@urjala.fi:
Asiakasvaikutukset jäävät lakiluonnoksessa epäselväksi. Aktiivinen ja osaava työnhakija voi hyötyä palvelujen valinnanvapaudesta, mutta passiivinen ja huonot työmarkkinatukivalmiudet omaava työnhakija voi hämmentyä ja passivoitua edelleen.

Lähinnä yritysneuvontaa ja kehittämistehtäviä tuottavien, usein yhteisesti omistettujen elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien toimijoiden rooli ja asema muodostuu epäselväksi. Markkinoiden avaamisen taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia on ilmeisen vaikea arvioida siksi, että tietopohjaa on vähän.

@akaa.fi:
Asiakasvaikutukset jäävät lakiluonnoksessa epäselviksi. Aktiivinen ja osaava työnhakija voi hyötyä palvelujen valinnanvapaudesta, mutta passiivinen ja huonot työmarkkinatukivalmiudet omaava työnhakija voi hämmentyä ja passivoitua edelleen.

Lähinnä yritysneuvontaa ja kehittämistehtäviä tuottavien, usein yhteisesti omistettujen elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien toimijoiden rooli ja asema muodostuu epäselväksi. Markkinoiden avaamisen taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia on ilmeisen vaikea arvoida siksi, että tietopohjaa on vähän.

@hausjarvi.fi:
Taloudelliset vaikutukset sekä vaikutukset viranomaisten toimintaan on tunnistettu varsin hyvin. Kansantaloudellisia vaikutuksista tosin ei voi olla kovinkaan varma. Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on arvioitu sanghen optimistisesti. Lakiehdotuksen arvioit 85 %:n henkilövaikutuksista nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava.Lakiehdotuksen henkilövaiktuksen arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan. Lakiehdotuksen vaiktukset nykyisten kasvupalvelujen henkilöstöön tulee arvioida tarkemmin. Uudistus saattaa asettaa nykyisten kasvupalvelujen henkilöstön eriarvoiseen asemaan eri maakunnissa. Kasvupalveluuudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 miljoonaa euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520.

@kokemaki.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on varmistaa asiakastarpeita vastaavien palvelukokonaisuuksien saatavuus. Tämän tavoitteen osalta lakiesityksen vaikutukset ovat osin päinvastaiset. Lakiesitys lisää alueiden eriarvoistumista ja heikentää palvelujen saatavuutta alueilla, missä markkinaehtoista palvelutarjontaa ei synny ja rajalliset resurssit ajavat maakuntia supistamaan palvelutarjontaa maakunnan ydin alueiden ulkopuolella. Tämä kehityskulku on myös vältettävissä ottamalla kunnat entistä vahvemmin mukaan päätöksen tekoon alusta saakka.

@raakkyla.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voidaan realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.
Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.
Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut. Kiinteä laajakaistayhteys haja-asutusalueilla on ehdoton välttämättömyys.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.
Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@kaarina.fi:
Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Yhtäältä lain perusteluissa todetaan, että lailla ei puututa kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Toisaalta perusteluissa todetaan mm. että "maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi", että "palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta" ja, että "kunnat ja erityisesti suuremmat kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan."
Ristiriita lakiesityksen perusteluiden ja vaikutusarvioiden kesken on ilmeinen. Lakiesityksen vaikutusta kuntien toimintaan, suurista kaupunkiseuduista puhumattakaan, ei arvioida esityksessä sanallakaan. Se, että kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei käsitellä vaikutusarvioinnissa mitenkään, on esityksen keskeinen puute ja tulee johtamaan ongelmiin lain toimeenpanossa ja yleisesti kilpailukyvyn kehittämisessä.
Vaikutuksia seudullisten kehittämisyhtiöiden toimintaan arvioidaan vain siitä näkökulmasta, että ne alkaisivat tuottaa maakunnan järjestämiä palveluita. Valmistelu on ilmeisen puutteellinen, koska arvioimatta jää vaikutus sekä sidosyksikköasemassa olevaan että ei-sidosyksikköasemassa olevaan seudulliseen kehittämisyhtiöön siinä tapauksessa, että yhtiö ei osallistu maakunnan järjestämien palvelukokonaisuuksien tuottamiseen.
Vaikutusarviointi ei myöskään arvioi tilaaja/tuottaja-mallin käyttöönoton vaikutuksia nykyisiin yhteistyörakenteisiin keskuskaupunkien, seudullisten kehittämisyhtiöiden, ELY-keskusten ja muiden alueellisten toimijoiden kesken. Arvioinnissa ei siis käsitellä mitenkään niitä vaikutuksia, joilla estetään nykyistä, tarkoituksenmukaiseksi todettua toimintaa tai rikotaan olemassa olevia yhteistyörakenteita. Lain vaikutuksista annettu kuva on tältä osin hyvin puutteellinen.
Sote- ja maakuntauudistukseen liittyvän valmistelun kokonaishallinnasta on syytä olla huolissaan yleisesti sekä erityisesti pirstoutuneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien maakuntien ja kuntien rooleja ja työnjakoa. Koko reformin kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.
Lakiuudistus antaa maakunnalle hyvin suuren harkintavallan esimerkiksi rahan ohjauksen suhteen. Esityksessä todetaan, että "maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta maakunnan järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Tässä laissa säädettyjen tehtävien lisäksi maakuntien järjestämisvastuulle kuuluisivat muu muassa myös sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen". Edelleen "Näin ollen maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla. Ratkaisuissa tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja."
Miten yritystukijärjestelmää voidaan muuttaa niin, että yksityinen palveluntuottaja voisi myöntää tukea 10.000 euroon saakka? Mikä on tulosvastuu? Olisiko joitakin erikseen määriteltäviä kokonaisuuksiin tarkoituksenmukaista kohdentaa esimerkiksi korvamerkittyä rahoitusta tai tarkastella, mikä olisi joiden palveluiden osalta vähimmäistaso, jonka tulisi toteutua?
Kasvupalveluihin on TEM:n hallinnonalalla käytettävissä vuoden 2015 tilanteen mukaan yhteensä reilu miljardi euroa. Tästä 18 prosenttia käytetään viranomaistehtävinä. Markkinoiden avaamisen näkökulmasta merkitystä on sill

@nurmijarvi.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa. Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.

@salla.fi:
Paikkallistason palvelujen saatavuuden riittävyys ja tehokkuus.

@pornainen.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa. Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.

@pyhanta.fi:
Esityksessä ei ole esitetty ratkaisua, miten turvataan palvelut hyvin toimivien markkina-alueiden ulkopuolella. Markkinoiden vaikutukset arvioidaan liian myönteisenä.

@jkl.fi:
Suurten kaupunkiseutujen osalta esityksen vaikutuksia ei ole riittävän hyvin tunnistettu.

@malax.fi:
Konsekvenser för språk och för skärgård borde analyseras noggrannare. I en storstadsmiljö blir den svenskspråkiga befolkningens andel av volymen liten och särbehov behöver beaktas och analyseras. I skärgården och på landsbygden är förutsättningarna för en fungerande marknad sämre än i en stad. Även i det hänseendet måste behoven kunna beaktas och analyseras.
4.3.5 är väldigt onyanserat analyserat. Skärgårdens och landsbygdens utmaningar behöver också analyseras med ingående i 4.3.1.

@kokkola.fi:
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palveluntuottajien markkinat pitkällä-kään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta tulisi kuitenkin tehdä tarkempia johtopäätöksiä siitä näkökulmasta, että kaikilla alueilla varmistettaisiin laadullisesti ja määrällisesti samantasoinen valinnanvapaus.

@polvijarvi.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa).

@lempaala.fi:
Monituottajamalliin perustuva aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluja on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.
Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole mahdollisuuksia. Paikalliset eroavaisuudet ovat suuret.

@soini.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt jatkavat nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan osin samoja palveluita.

Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaaman rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat kuitenkin riippuvaisia toimenpiteiden yhteensovittamisen onnistumisesta, ja tähän tulee rakentaa toimiva neuvottelujärjestelmä.

Mikäli kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osinkin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, voi se pahimmillaan johtaa kuntien resurssoinnin pienenemiseen, ja siten negatiivisiin vaikutuksiin kehitystoiminnan julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta.

@alavieska.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös alueellisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin tehtäviin (muut kuin kehitysyhtiömuotoiset).Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös alueellisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin tehtäviin (muut kuin kehitysyhtiömuotoiset).

@pyharanta.fi:
Valtio pyrkii leikkaamaan kustannuksia vuoteen 2019 mennessä. On myös sinänsä mielenkiintoista, että taloudellinen arvio on tehty vain hetkeen, jolloin maakuntien pitäisi aloittaa. Todennäköistä on, että nyt kun ollaan luomassa uusia oikeuksia, kustannukset tulevat todennäköisesti kasvamaan. Kustannukset tulevat kasvamaan myös sen vuoksi, että julkiset sote-yhtiöt todennäköisesti joutuvat rajusti sopeuttamaan henkilöstöään, jolloin kasvupalvelut joutuvat tarjoamaan tukea näille.

@riihimaki.fi:
Epäselväksi jää, miten oppilaitosten ja kehittämisyhtiöiden ym. kunnallisten toimijoiden nykyisin tuottamat yritysten perustamis- ja neuvontapalvelut sekä työllisyyteen ja maahanmuuttajien kotoutumiseen liittyvät palvelut toteutetaan ja mikä on niiden suhde maakunnallisesti tuotettuihin palveluihin. Näiden palveluiden tuottajissa on sidosyksiköitä.
Voivatko em. toimijat olla edelleen Rakennerahastojen mukaisten hankkeiden hallinnoijina?
Miten vaikutukset on tunnistettu maakuntarajat ylittävien yrityspalveluiden osalta? Riihimäen seudun kunnilla on Hyvinkään kanssa yhteinen yhtiö, joka tuottaa pääosin kuntien rahoituksella yritysten neuvontapalveluita. Voiko yhtiö nykyiseen tapaan myös jatkossa tuottaa esim. alkavien yrittäjien neuvontapalveluita kilpailutuksen pohjalta?

@utsjoki.fi:
Paikallistasolla tulee taata riittävät ja tehokkaat palvelut. Uusien verkostomaisten ratkaisujen kehittyminen edellyttää usein neutraalia ulkopuolista toimijaa, esim. kuntaa.

@sievi.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös alueellisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin tehtäviin (muut kuin kehitysyhtiömuotoiset).

@korsholm.fi:
Gällande de ekonomiska konsekvenserna och särskilt fördelningskriterierna för tillväxttjänsterna skulle det vara viktigt att ta in fler sporrande element. Att en så stor del av finansieringen (60 %) fördelas enligt arbetslösa arbetssökande kan i värsta fall leda utvecklingen i fel riktning.

Det är mycket viktigt att också kommunernas utvecklingsbolag kan fortsätta producera exempelvis den företagsrådgivning de gör idag. Men viktigt är också att de skulle kunna agera på marknaden för tillväxttjänster exempelvis gällande mindre företagsstöd eller tjänster till arbetslösa. De har ett särskilt specialkunnande om regionen de verkar i och kan också driva utvecklingen framåt i regionen.

Det är städernas näringslivsavdelningars och stadsregionernas utvecklingsbolags uppgift att inom regionen fungera som spindel i nätet gällande företag, utbildningsanstalter och forskning samt de aktörer som finansierar projekt och som i sin tur främjar dessa samarbetsförhållanden. Detta uppdrag som spindel i nätet ska ligga hos den offentliga näringslivspolitiken. Näringslivspolitikens strategiska styrning och roll som nätverksledare kan inte genomföras på marknadens villkor.

Det skulle vara viktigt med ett allmänt registreringstvång för att kunna producera tillväxttjänster (dock så smidigt och snabbt som möjligt). På det sättet har landskapet bättre möjlighet att sköta övervakningen. Samtidigt är det viktigt med objektiva kvalitetsmätningar så att kunderna kan välja.

Viktigt är också att staten deltar i kostnaderna för informationssystem och att det görs billigast möjligt för företagen att medverka. Endast på det sättet kan man skapa en verklig marknad där också mindre aktörer har en chans att klara sig.

De nationella servicecentren (s. 76) borde slopas. Istället borde man bygga upp nationella kompetenscenter som kan hjälpa landskapen. Men beslutsfattandet och rätten (exempelvis gällande stödtjänster) borde vara kvar hos landskapen.

Gällande de språkliga rättigheterna (s 85) skulle det vara viktigt att i lagen ta in bestämmelser om att tjänsteproducenter på tvåspråkiga områden har en skyldighet att erbjuda service på båda språken.

Också gällande de riksomfattande tillväxttjänsterna är det viktigt att notera regionala skillnader, exempelvis att Viexpo i Österbotten och Mellersta Österbotten, sköter de tjänster som Finpro sköter i det övriga landet.

@micropolis.fi:
Vaikutuksia asiakkaaseen ei tunnisteta tarpeeksi koskien erityisesti työnhakija-asiakkaita.

@valtimo.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voidaan realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.
Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.
Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.
Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@jns.fi:
Esityksen mukaan kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin sidosyksikköasemassa asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluja.

Osa kuntien kehittämisyhtiöiden palveluista toteutetaan hankemuotoisina, joiden pääasiallinen rahoitus tulee tulevaisuudessa maakunnilta (nykyisin ELY-keskus tai maakuntaliitto). Tämä johtaa mielenkiintoiseen tilanteeseen, jossa maakunnat eivät voi ostaa palvelua kunnan sidosyksiköiltä, mutta voivat vastaavasti rahoittaa vastaavanlaista toimintaa hankerahoituksella. Lisäksi eteen voi tulla markkinoiden toimivuuteen liittyviä haasteita, kun maakunnat luovat keinotekoisen markkinan palveluille, joita kuntien kehittämisyhtiöt voivat tuottaa ilmaisena julkisena palveluna omarahoituksellaan. Tällöin voi periaatteessa muodostua tilanne, jossa kasvupalvelun tuottaja kokee kunnan sidosyksikön palvelujen vääristävän kilpailua ja voi halutessaan tehdä asiasta kantelun esim. EU-komissioon.

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on arvioitu varsin suuriksi. Muutoksen vaikutukset erityisen haavoittuvaisiin asiakasryhmiin (mm. vaikeasti työllistyvät) tulisi arvioida huolellisesti.

@krs.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on varmistaa asiakastarpeita vastaavien palvelukokonaisuuksien saatavuus. Tämän tavoitteen osalta lakiesityksen vaikutukset ovat osin päinvastaiset. Lakiesitys lisää alueiden eriarvoistumista ja heikentää palvelujen saatavuutta alueilla, missä markkinaehtoista palvelutarjontaa ei synny ja rajalliset resurssit ajavat maakuntia supistamaan palvelutarjontaa maakunnan ydinalueiden ulkopuolella. Tämä kehityskulku on vältettävissä ottamalla kunnat entistä vahvemmin mukaan päätöksen tekoon alusta saakka.

Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pietarsaari.fi:
Vaikutukset yhteiskunnan eri osa-alueisiin näyttävät otsikkotasolla tulleen huomioiduiksi. Roolien ja vastuun jakaminen maakuntien, suurten kaupunkien, keskuskaupunkien ja kuntien välillä elinvoimapolitiikan sekä työllisyyden hoidon ja rahoituksen saroilla vaatii pohdintaa, jota lainsäädännön tulisi edistää.
Lainsäädännössä ja annettavassa normituksessa tulisi tunnistaa ja ottaa huomioon edellä mainittujen toimijoiden erilaiset asemat ja resurssit.
On myös todettava, että maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haasteet ovat aluenäkökulmasta erittäin suuria. Tätä tilannekuvaa ei lainvalmistelussa ole huomioitu. Lisäksi myös lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on selkeästi yliarvioitu eikä esitettyjä lukuja voida pitää luotettavina tai toteutumiskelpoisina. Varsinkin lakiehdotuksen arviot 85% henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi erona huomattava. Tällöin myös jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut jouduttaisiin ulkoistamaan. Riskinä on myös, että alueellinen epätasa-arvo kasvaa, mikäli maakunnat joutuvat pitkälti luopumaan nykyisestä asiantuntemuksesta TE-toimistoissa ja ELYkeskuksissa, eikä markkinaehtoinen palvelutuotanto toimi.
Erityisesti vanhat kaupungit, myös seutukaupungit, ovat perinteisesti olleet vastuussa koko seudun kehittämisestä ja tämän vuoksi panostaneet paljon elinvoiman kehittämiseen sekä työllisyyden hoitoon. Ehdotus ei huomioi kaupunkien merkitystä ja roolia kasvun ja elinvoiman kannalta. Nykyään kaupunkien elinkeinotoimen ja kaupunkiseutujen kehittämisyhtiöiden tehtävänä on toimia verkonkutojana alueensa yritysten, oppilaitosten, tutkimuksen ja näitä yhteistyösuhteita kehittävien hankkeiden rahoittajien kanssa. Tämä verkonkutojarooli on julkisen elinkeinopolitiikan tehtävä. Elinkeinopolitiikan strategista ohjausta ja eri verkostojen vetäjänroolia ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti.

@ilmajoi.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa. Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.

@kotka.fi:
Työllisyys linkittyy kiinteästi elinkeino-, koulutus- ja hyvinvointipolitiikkaan eli kunnille jääviin tehtäviin. Työllisyyspalveluissa vastuun, resurssien ja valtuuksien keskittäminen yksiin käsiin on olennaisen tärkeää.
Lakiesityksestä ei selviä kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Pitkäaikaistyöttömien joukko tulee olemaan jatkossakin suuri. Kansanväliset vertailut osoittavat, että työllisyysasteen nousu ei ratkaise rakenteellista pitkäaikaistyöttömyyttä. Kymenlaakson alueella tämä on merkittävää. Valmisteilla olevassa sote- ja maakuntauudistusesityksissä pitkäaikaistyöttömien palvelut ovat jääneet taustalle. Lakiesityksessä tämä asiakasryhmä on unohdettu.

Hallitus linjasi 2016, että kunnat vastaavat jatkossakin nykyisen lainsäädännön periaatteiden mukaisesti työllisyyden edistämisestä. Tämä linjaus ei näy kasvupalvelulain valmistelussa, jossa kunnat suljetaan kokonaan kasvupalvelujen ulkopuolelle. Maakunnalle ei myöskään olla lakiluonnoksen mukaan antamassa oikeutta sopia työllisyyspalveluista kuntien kanssa, sillä maakunnan pitää hankkia kaikki palvelut kilpailullisilta markkinoilta.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen.

Nykyisen mallin ongelma on hajanaisuus. Pelkona on, että maakuntamalli tulee pirstaloimaan palvelutarjontaa edelleen sekä luo siiloja, joissa lakiin kirjoittamaton yhteistyövelvoite ei tuo riittäviä palveluja henkilökohtaista tukea ja palvelujen yhteensovittamista tarvitseville työttömille. Nykytilanteessa palvelut koostuvat usean eri hallinnonalan ja lainsäädännön mukaisista toimista eikä esitys ole sitä yksinkertaistamassa.

Kuntien kannalta iso taloudellinen kysymys on työmarkkinatuen kuntaosuus, jota esim. Kotka on maksanut yli 7 M€ vuosittain. Missään valmistelussa ei toistaiseksi ole otettu kantaa, miten nämä kustannukset jatkossa jakautuvat. Työllisyyspalvelujen järjestämisvastuun tulee olla keskitettyä ja kytkeytyä palveluiden rahoittamiseen.

Tarvitaanko kunnan panostusta työllisyyden edistämiseen jatkossa? Jos ei, niin miten kuntien rahoitusosuus (työttömyysmenojen kuntaosuus) korvataan vuoden 2019 jälkeen?

@vaasa.fi:
Vaikutukset yhteiskunnan eri osa-alueisiin näyttävät otsikkotasolla tulleen huomioiduiksi. Roolien ja vastuun jakaminen maakuntien, suurten kaupunkien, keskuskaupunkien ja kuntien välillä elinvoimapolitiikan sekä työllisyyden hoidon ja rahoituksen saroilla vaatii pohdintaa, jota lainsäädännön tulisi edistää. Lainsäädännössä ja annettavassa normituksessa tulisi tunnistaa ja ottaa huomioon edellä mainittujen toimijoiden erilaiset asemat ja resurssit.

On myös todettava, että maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haasteet ovat aluenäkökulmasta erittäin suuria. Tätä tilannekuvaa ei lainvalmistelussa ole huomioitu. Lisäksi myös lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on selkeästi yliarvioitu eikä esitettyjä lukuja voida pitää luotettavina tai toteutumiskelpoisina. Varsinkin lakiehdotuksen arviot 85% henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi erona huomattava. Tällöin myös jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut jouduttaisiin ulkoistamaan. Erityisesti vanhat kaupungit ovat perinteisesti olleet vastuussa koko seudun kehittämisestä ja tämän vuoksi panostaneet paljon elinvoiman kehittämiseen. Ehdotus ei huomioi kaupunkien merkitystä ja roolia kasvun ja elinvoiman kannalta. Nykyään kaupunkien elinkeinotoimen ja kaupunkiseutujen kehittämisyhtiöiden tehtävänä on toimia verkonkutojana alueensa yritysten, oppilaitosten, tutkimuksen ja näitä yhteistyösuhteita kehittävien hankkeiden rahoittajien kanssa. Tämä verkonkutojarooli on julkisen elinkeinopolitiikan tehtävä. Elinkeinopolitiikan strategista ohjausta ja eri verkostojen vetäjänroolia ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti.

@siikajoki.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut ja paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin tehtäviin (muut kuin kehitysyhtiömuotoiset).

Asiakasvaikutukset jäävät esityksessä epäselväksi. Aktiivinen ja osaava työnhakija voi hyötyä palvelujen valinnanvapaudesta, mutta passiivinen ja huonot työmarkkinavalmiudet omaava työnhakija voi hämmentyä ja passivoitua edelleen.

@karkkila.fi:
Kuten ehdotuksessakin todetaan, luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa. Mitä tapahtuu esim. tilanteessa, jossa mahdollisuutta tuottaa vaadittuja palveluita vaikkapa pitkäaikaistyöttömille kannattavasti ei ole?

@sastamala.fi:
Uudistuksella tavoitellaan tuottavuutta lisäävää vaikutusta. Vaarana markkinaehtoisessa toimintamallissa on laadun-varmistus ja taloudellisten resurssien tehoton käyttö sellaisiin palveluihin, joissa tuottavuus jää heikoksi. Palvelutuotannon valvontaan tarvitaan merkittävät taloudelliset resurssit.

Kasvupalvelu-uudistuksella on arvioitu luotavan noin 400 miljoonan euron kasvupalvelumarkkinat. Pirkanmaan osuus olisi siitä arviolta noin 10 % eli 40 miljoonaa euroa. Nykyisellään 51.mon rahoitus on Pirkanmaalla yli 50 miljoonaa euroa. Rahoitus on mitoitettu liian vähäiseksi palvelutarpeisiin nähden. Lisäksi maakunnalle tuleva rahoitus ei olisi esityksen mukaan ns. korvamerkitty ja vaarana onkin, että kasvupalveluihin tarkoitettu rahasumma kohdentuu muualle kuin työllisyydenhoitoon.

Esityksessä on tunnistettu uudistuksen vaikutukset mutta uudistus ei tarjoa ratkaisua tunnistettuihin ongelmiin. Lakiesityksestä ei selviä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä.

@turku.fi:
Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Yhtäältä lain perusteluissa todetaan, että lailla ei puututa kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Toisaalta perusteluissa todetaan mm. että "maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi", että "palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta" ja, että "kunnat ja erityisesti suuremmat kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan."

Ristiriita lakiesityksen perusteluiden ja vaikutusarvioiden kesken on ilmeinen. Lakiesityksen vaikutusta kuntien toimintaan, suurista kaupunkiseuduista puhumattakaan, ei arvioida esityksessä sanallakaan. Se, että kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei problematisoida vaikutusarvioinnissa mitenkään, on esityksen keskeinen puute ja tulee johtamaan ongelmiin lain toimeenpanossa ja yleisesti kilpailukyvyn kehittämisessä.

Vaikutuksia seudullisten kehittämisyhtiöiden toimintaan arvioidaan vain siitä näkökulmasta, että ne alkaisivat tuottaa maakunnan järjestämiä palveluita. Valmistelu on ilmeisen puutteellinen, koska arvioimatta jää vaikutus sekä sidosyksikköasemassa olevaan että ei-sidosyksikköasemassa olevaan seudulliseen kehittämisyhtiöön siinä tapauksessa, että yhtiö ei osallistu maakunnan järjestämien palvelukokonaisuuksien tuottamiseen. Vaikutusarviointi ei myöskään problematisoi tilaaja/tuottaja-mallin käyttöönoton vaikutuksia nykyisiin yhteistyörakenteisiin keskuskaupunkien, seudullisten kehittämisyhtiöiden, korkeakoulujen, ELY-keskusten ja muiden alueellisten toimijoiden kesken.

Toisin sanoen vaikutusarvioinnissa ei puututa mitenkään niihin vaikutuksiin, joilla estetään tarkoituksenmukaiseksi todettua toimintaa tai rikotaan olemassaolevia yhteistyörakenteita. Tämä on valmistelun dramaattinen puute, jonka johdosta lain vaikutuksista annettu kuva on vakavasti puutteellinen.

On syytä olla huolissaan sote- ja maakuntauudistukseen liittyvän valmistelun kokonaishallinnasta yleisesti sekä erityisesti pirstoutuneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien maakuntien ja kuntien rooleja ja työnjakoa. Koko reformin kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.

Vaikutusten arvioinnissa tuodaan esiin, että suurimmat epävarmuustekijät markkinaehtoisten palveluiden toimivuudessa liittyvät vaikeasti työllistettävien henkilöiden palveluiden organisointiin ja tuloksellisuuteen. Julkisen sektorin palvelutuotannon rajaaminen pois keinovalikoimasta vaikuttaa heikentävästi vaikeasti työllistyvien ja erityisryhmien palveluihin, joissa korostuvat moniammatilliset palvelut ja asiakkaan intensiivinen ja pitkäjänteinen ohjaaminen ja tukeminen kohti työllistymistä.

Heikossa työmarkkina-asemassa olevien ihmisten monenlaiset tilanteet asettavat haasteita palveluntuottajille osaamisen näkökulmasta. Markkinaehtoiset toimijat eivät välttämättä ole halukkaita hankkimaan asiantuntemusta riittävän monitasoisiin, pitkäkestoisiin ja räätälöityihin palvelukokonaisuuksiin. Tällöin on riskinä, että heikossa työmarkkina-asemassa olevia henkilöitä ohjataan palvelusta toiseen, koska mikään taho ei halua ottaa vastuuta kokonaisuudesta.

Lakiesitys ei ota kantaa kuntien rooliin työllisyyden hoidossa. Tällä hetkellä kuntien panostus työllisyyttä edist

@ruokolahti.fi:
Esityksen vaikutuksia on tunnistettu kohtuullisen kattavasti, mutta vaikutusten seurauksia ei. Uudistuksen eräs keskeinen tavoite (jota ei kuitenkaan selvästi tuoda esiin) on kustannusten karsiminen, jonka oletetaan tapahtuvan laajamittaisen palvelutuotannon yksityistämisen kautta, vaikka jo nykyisellään ostopalveluilla on merkittävä osuus palvelutuotannossa. Kilpailun positiiviset vaikutukset kustannuksiin perustuvat mm. riittävän monen toimijan markkinoihin. Oletettavaa on myös se, että palvelutuotantoa ja palveluyrityksiä sijoittuu alueille, joilla työmarkkinat jo toimivat, koska näillä alueilla palveluyritysten tulospohjaiset tuotto-odotukset ovat parhaat. Lakiesityksen luvussa 4.3.1. todetaan, ”Kasvupalvelujen tuottaminen markkinoilla tehostaa toimintaa erityisesti niillä alueilla, joihin muodostuu toimivat kilpaillut markkinat kasvupalveluille. Niillä alueilla, joissa kilpailua ei ole esimerkiksi pitkien etäisyyksien ja harvan asutuksen takia, tehokkuushyödyt jäänevät pieniksi.” Käytännössä edellä esitetty tarkoittaa, että suuressa osassa harvaan asuttua Suomea yritys- ja työllisyyspalvelut voivat heiketä, koska alueet eivät ole kiinnostavia alan palveluyritysten kannalta. Mainittu kehitys voi johtaa maan eri osien nykyistäkin voimakkaampaan polarisoitumiseen.
Maakuntiin kanavoituva valtion budjettirahoitus tulee olemaan yleiskatteellista ja on epäselvää, miten maakunnat tulevat sitä eri toimintoihinsa kohdentamaan. Nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä määrärahat tule jatkossakaan lisääntymään.
Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla.
Kasvu- ja kehittämispalveluja tuottavien oppilaitosten asema tulevaisuudessa jää epäselväksi.
Erityisesti työvoimapalvelujen tuotanto edellyttää kattavia ja turvallisia tietojärjestelmiä, joiden hankinta ja ylläpito on pienille yrityksille usein ongelmallista. Aiemmin on jo viitattu ELY:jen toiminnan hajoamiseen maakunnallisiin yksikköihin, mikä vääjäämättä myös johtaa asiantuntemuksen hajaantumiseen. Nykyisten palveluorganisaatioiden henkilöstöstä pääosa on siirtymässä ao. maakunnan ja maakuntakonserniin kuuluvien yhteisöjen palvelukseen, mutta lopullisen työnantajan ja tehtäväkuvan selkeytymiseen voi kulua aikaa.

@puolanka.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on selkeästi yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi xxx milj. euron verran. On kuitenkin huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (400 milj. euroa), jotka siis eivät ole lainkaan nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä 195 milj. euron henkilötyöpanoksesta (85 % nykyvolyymistä), jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille. Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät ja erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Näiden molempien osalta mm. maakuntajohtajien kannanotossa on asetuttu vastustavalle kannalle. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa lakiesityksessä arvioidusta 400 milj. eurosta.
Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

@ylojarvi.fi:
Esityksen voidaan katsoa perustuvan oletukseen siitä, että kasvupalvelu-uudistus ei vaikuttaisi kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämisen rahoitukseen. Vaikutukset ovat riippuvaisia yhteensovittamisen onnistumisesta. On hyvin mahdollista, että kuntien näkökulmasta maakunnan kasvupalvelut ovat osin päällekkäisiä kuntien järjestämien/tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa kuntien resursoinnin pienentämiseen. Tämä voi olla vaikutuksiltaan merkittävä julkisen rahoituksen kokonaisuuden kannalta.

Elinvoimapalvelujen lisäksi on syytä huomioida kaupunkiseutujen merkittävä rooli myös työllisyydenhoidon palveluissa. Alkamassa olevista työllisyydenhoidon alueellisten kokeilujen tulokset ja vaikutukset eivät ole vielä tiedossa. Tarkoituksenmukaista olisi odottaa näiden kokeilujen tuloksia ja vaikutuksia siten, että niistä saatavat kokemukset voitaisiin tulevassa laissa hyödyntää.

@kauniainen.fi:
Asiakasvaikutukset jäävät esityksessä epäselväksi. Nykyisessä mallissa työnhakija saa työnhakuun liittyvät palvelut arviointeineen ja ohjauksineen keskitetysti TE-toimistosta. Jatkossa tämä prosessi hajoaa ja palvelut saadaan monelta eri toimijalta.
Nykymallissa TE-hallinto ei juurikaan hanki laajoja palvelukokonaisuuksia. Jatkossa vaaditaan hankintaosaamista, jossa painotetaan kasvun kokonaistavoitteita ottaen huomioon palvelun laatu ja tuloksellisuus.
Kauniaisten kaupunki näkee kielellisten vaikutusten arvioinnin tärkeänä osana lain jatkovalmistelua

@oulainen.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös alueellisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin oman alueen elinkeinopoliittisiin ja yritysneuvonnallisiin lähipalveluna tuotettaviin tehtäviin.

@aanekoski.fi:
Vaikutuksia ei ole tunnistettu riittävästi, koska kuntien rooli on jäänyt määrittelemättä. Mikä on kuntien vastuu mm. pitkäaikaistyöttömistä jatkossa, jos ei mikään, niin mitkä on maakunnan palvelukriteerit. Minimivaatimukset palvelutasolle on määritettävä, jotta kansalaisten yhdenvertaisuus Suomessa täyttyy.

Lakiesityksessä ei oteta kantaa esim. työmarkkinatuen kuntaosuuksiin. Mikäli työmarkkinatuen kuntaosuus säilyy nykyisen kaltaisena, mutta kunnilta viedään lähes kaikki keinot hoitaa työllisyyttä alueellaan, on tämä kohtuutonta.

Onnistuessaan uudistus ohjaa maakunnan sisällä kuntia tekemään enemmän yhteistyötä maakunnan kilpailukyvyn lisäämiseksi.

Palveluiden kilpailun lisäämisellä on asiakkaan kannalta pitkällä tähtäimellä positiivisia vaikutuksia, mutta aluksi voi ilmetä palveluvajetta. Tässä auttaa siirtymäaika ainakin suurempien ja keskisuurten kaupunkien osalta, pienemmissä ja syrjässä olevissa kunnissa palveluvaje on ongelma.

@orivesi.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.
Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on tarkoituksenmukaista jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.
Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään. Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla. Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@jamsa.fi:
Lakiesityksessä ei ole riittävästi arvioitu lakiuudistuksen vaikutuksia kuntien ja kuntien kasvupalveluja tuottavien organisaatioiden (mm. elinkeinoyhtiöt) toimintaan, eikä tunnistettu kuntien ja kehittämisyhtiöiden merkittävää välittäjäroolia kasvupalveluissa. Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista, mutta kuntien on mahdollista osallistua maakunnan järjestämien kasvupalvelujen tuotantoon vain erillisten markkinaehtoisesti toimivien yhtiöiden kautta. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, kunnat jättävät palveluntuotannon markkinatoimijoiden varaan. Jos tarjontaa ei ole, on epätodennäköistä, että kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Mikäli kunnissa koetaan kasvupalvelujen olevan osinkin päällekkäisiä kuntien tuottamien palvelujen kanssa, johtaa se suurella todennäköisyydellä kuntien elinvoiman vahvistamiseen käytettyjen resurssien pienenemiseen ja julkisen kehitystoiminnan rahoituksen kokonaismäärän supistumiseen. Kuntien lisäksi lakiesityksellä on vaikutusta mm. koulutusorganisaatioiden, yhdistysten sekä säätiöiden toimintaan. Niitä vaikutuksia ei ole arvioitu ollenkaan.

@ouka.fi:
Suuret kaupungit ovat huolissaan lainsäädännön valmistelun kokonaishallinnasta yleisesti sekä erityisesti pirstaloituneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien kuntien yleistä toimivaltaa aluekehittämisen sekä kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Uudistuksen kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.

Kasvupalveluiden valmistelussa on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden synnyttäminen. Eri maissa toteutetut työllisyyspalvelujen yksityistämiset eivät ole tuoneet haluttua tulosta, erityisesti pitkäaikaistyöttömien palveluiden yksityistämiskokeilut ovat epäonnistuneet. Laissa tulee selkeyttää miten työllisyys- ja yrityspalvelut säädetään kuntien ja maakunnan välillä ja tuleeko kunnille vastuuta työllisyysasioissa? Lisäksi on epäselvää onko esityksessä ajateltu myös kunnille vastuita työllisyyden hoidon työmarkkinatuen kuntarahoitusosuuden osalta? Työllisyyden hoito tulee olla yhden toimijan vastuulla. Toimintaan liittyvät resurssit tulee suunnata alueellisten palvelutarpeiden mukaisesti sekä tietojärjestelmät tulee olla vastuutoimijan lisäksi myös toimintaan liittyvien sidostoimijoiden käytössä. Kaupunkien elinkeinolähtöinen työllisyyspalvelumalli on kestävä, motivoiva ja tehokas ratkaisu työllisyyden palvelurakenteeksi. Resurssien tehokkaan kohdentamisen ja vaikuttavan elinkeinopolitiikan kannalta on keskeistä yhteen sovittaa valtion ja kaupunkien toimintamallit ja yhteistyöverkostot. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä.

Esityksessä jäävät myös asiakasvaikutukset epäselviksi ja lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset ovat todennäköisesti yliarvioitu, koska tälläkin hetkellä merkittävän osa yritys- ja työvoimapalveluista hankitaan yksityisiltä markkinoilta.

Rahoituksen vähentyessä ja palvelujen hajautuessa voi esim. työllisyyspalvelujen puolella huonosti työllistyvät henkilöt jäädä ilman palveluja. Maakuntien ja kuntien tehtävien yhteensovittaminen on edelleen hankalaa esimerkiksi pitkäaikaistyöttömien palveluissa ja maahanmuuttajien kotouttamisessa.

Yksityinen kasvupalvelutarjonta markkinat, (yli 5 henkilöä työllistävät yritykset) ovat käytännössä keskittyneet pääkaupunkiseudulle eikä alan kehitysnäkymätkään ole monissa maakunnissa kovin hyvät. Tätä tilannetta ei kuitenkaan ole otettu huomioon esityksessä huomioon.

Kaikkia kasvupalvelujen (lähtökohtana että kasvupalvelujen järjestäjä voi olla myös kaupunki) elementtejä ei ole mahdollista toteuttaa markkinaehtoisesti. Esimerkiksi erilaisissa ekosysteemeissä missä toimii julkisia T & K & I toimijoita ja yrityksiä, aktivaattorin/katalyytin rooliin on haluttu puolueeton taho, usein kaupunki.

@lieto.fi:

Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Yhtäältä lain perusteluissa todetaan, että lailla ei puututa kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Toisaalta perusteluissa todetaan mm. että "maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi", että "palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta" ja, että "kunnat ja erityisesti suuremmat kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan."

Ristiriita lakiesityksen perusteluiden ja vaikutusarvioiden kesken on ilmeinen. Lakiesityksen vaikutusta kuntien toimintaan, suurista kaupunkiseuduista puhumattakaan, ei arvioida esityksessä sanallakaan. Se, että kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei käsitellä vaikutusarvioinnissa mitenkään, on esityksen keskeinen puute ja tulee johtamaan ongelmiin lain toimeenpanossa ja yleisesti kilpailukyvyn kehittämisessä.

Vaikutuksia seudullisten kehittämisyhtiöiden toimintaan arvioidaan vain siitä näkökulmasta, että ne alkaisivat tuottaa maakunnan järjestämiä palveluita. Valmistelu on ilmeisen puutteellinen, koska arvioimatta jää vaikutus sekä sidosyksikköasemassa olevaan että ei-sidosyksikköasemassa olevaan seudulliseen kehittämisyhtiöön siinä tapauksessa, että yhtiö ei osallistu maakunnan järjestämien palvelukokonaisuuksien tuottamiseen.

Vaikutusarviointi ei myöskään arvioi tilaaja/tuottaja-mallin käyttöönoton vaikutuksia nykyisiin yhteistyörakenteisiin keskuskaupunkien, seudullisten kehittämisyhtiöiden, ELY-keskusten ja muiden alueellisten toimijoiden kesken. Arvioinnissa ei siis käsitellä mitenkään niitä vaikutuksia, joilla estetään nykyistä, tarkoituksenmukaiseksi todettua toimintaa tai rikotaan olemassa olevia yhteistyörakenteita. Lain vaikutuksista annettu kuva on tältä osin hyvin puutteellinen.

Sote- ja maakuntauudistukseen liittyvän valmistelun kokonaishallinnasta on syytä olla huolissaan yleisesti sekä erityisesti pirstoutuneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien maakuntien ja kuntien rooleja ja työnjakoa. Koko reformin kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.

Lakiuudistus antaa maakunnalle hyvin suuren harkintavallan esimerkiksi rahan ohjauksen suhteen. Esityksessä todetaan, että "maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta maakunnan järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Tässä laissa säädettyjen tehtävien lisäksi maakuntien järjestämisvastuulle kuuluisivat muu muassa myös sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen". Edelleen "Näin ollen maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla. Ratkaisuissa tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja." Miten yritystukijärjestelmää voidaan muuttaa niin, että yksityinen palveluntuottaja voisi myöntää tukea 10.000 euroon saakka? Mikä on tulosvastuu? Olisiko joitakin erikseen määriteltäviä kokonaisuuksiin tarkoituksenmukaista kohdentaa esimerkiksi korvamerkittyä rahoitusta tai tarkastella, mikä olisi joiden palveluiden osalta vähimmäistaso, jonka tulisi toteutua?

Kasvupalveluihin on TEM:n hallinnonalalla käytettävissä vuoden 2015 tilanteen mukaan yhteensä reilu miljardi euroa. Tästä 18 prosenttia käytetään viranomaistehtävinä. Markkinoiden avaamisen näkökulmasta merkitystä on sillä

@heinavesi.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voidaan realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@mynamaki.fi:
Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan.

Sidosyksiköiksi tulkittavien toimijoiden lukumäärä ei ole tiedossa. Esityksen mukaan nämä toimijat eivät voi jatkossa toimia kasvupalveluiden tuottajina. Esityksessä todetaan, että tämän tyyppisiä organisaatioita saattavat olla muun muassa oppilaitokset ja kehittämisyhtiöt, joilla myös voi olla toimintakyvyn lisäksi merkittävää osaamista kohdealueesta. Esityksen mennessä läpi toimijoiden on pakko muuttaa toimintatapaansa, toteuttaa organisaatiomuutos ja esim. yhtiöittää toimintaa niiltä osin kuin tämä on mahdollista, mikäli nämä haluavat tuottaa näitä kasvupalveluita maakunnallisesti.

@iisalmi.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on varmistaa asiakastarpeita vastaavien palvelukokonaisuuksien saatavuus. Tämän tavoitteen osalta lakiesityksen vaikutukset ovat osin päinvastaiset. Lakiesitys lisää alueiden eriarvoistumista ja heikentää palvelujen saatavuutta alueilla, missä markkinaehtoista palvelutarjontaa ei synny ja rajalliset resurssit ajavat maakuntia supistamaan palvelutarjontaa maakunnan ydin alueiden ulkopuolella. Tämä kehityskulku on myös vältettävissä ottamalla kunnat entistä vahvemmin mukaan päätöksen tekoon alusta saakka.

@kirkkonummi.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa.

Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.

Asiakasvaikutukset jäävät esityksessä epäselväksi. Aktiivinen ja osaava työnhakija voi hyötyä palvelujen valinnanvapaudesta, mutta passiivinen ja huonot työmarkkinavalmiudet omaava työnhakija voi hämmentyä ja passivoitua edelleen.

Lakiehdotuksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Kyseisen ryhmän heterogeenisyys jää maininnan tasolle, ja uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

@sauvo.fi:
Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Yhtäältä lain perusteluissa todetaan, että lailla ei puututa kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Toisaalta perusteluissa todetaan mm. että "maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi", että "palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta" ja, että "kunnat ja erityisesti suuremmat kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan."

Ristiriita lakiesityksen perusteluiden ja vaikutusarvioiden kesken on ilmeinen. Lakiesityksen vaikutusta kuntien toimintaan, suurista kaupunkiseuduista puhumattakaan, ei arvioida esityksessä sanallakaan. Se, että kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei käsitellä vaikutusarvioinnissa mitenkään, on esityksen keskeinen puute ja tulee johtamaan ongelmiin lain toimeenpanossa ja yleisesti kilpailukyvyn kehittämisessä.

Vaikutuksia seudullisten kehittämisyhtiöiden toimintaan arvioidaan vain siitä näkökulmasta, että ne alkaisivat tuottaa maakunnan järjestämiä palveluita. Valmistelu on ilmeisen puutteellinen, koska arvioimatta jää vaikutus sekä sidosyksikköasemassa olevaan että ei-sidosyksikköasemassa olevaan seudulliseen kehittämisyhtiöön siinä tapauksessa, että yhtiö ei osallistu maakunnan järjestämien palvelukokonaisuuksien tuottamiseen. Vaikutusarviointi ei myöskään arvioi tilaaja/tuottaja-mallin käyttöönoton vaikutuksia nykyisiin yhteistyörakenteisiin keskuskaupunkien, seudullisten kehittämisyhtiöiden, ELY-keskusten ja muiden alueellisten toimijoiden kesken. Arvioinnissa ei siis käsitellä mitenkään niitä vaikutuksia, joilla estetään nykyistä, tarkoituksenmukaiseksi todettua toimintaa tai rikotaan olemassa olevia yhteistyörakenteita. Lain vaikutuksista annettu kuva on tältä osin hyvin puutteellinen.

Sote- ja maakuntauudistukseen liittyvän valmistelun kokonaishallinnasta on syytä olla huolissaan yleisesti sekä erityisesti pirstoutuneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien maakuntien ja kuntien rooleja ja työnjakoa. Koko reformin kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.

Lakiuudistus antaa maakunnalle hyvin suuren harkintavallan esimerkiksi rahan ohjauksen suhteen. Esityksessä todetaan, että "maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta maakunnan järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Tässä laissa säädettyjen tehtävien lisäksi maakuntien järjestämisvastuulle kuuluisivat muu muassa myös sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen". Edelleen "Näin ollen maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla. Ratkaisuissa tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja."

Miten yritystukijärjestelmää voidaan muuttaa niin, että yksityinen palveluntuottaja voisi myöntää tukea 10.000 euroon saakka? Mikä on tulosvastuu? Olisiko joitakin erikseen määriteltäviä kokonaisuuksiin tarkoituksenmukaista kohdentaa esimerkiksi korvamerkittyä rahoitusta tai tarkastella, mikä olisi joiden palveluiden osalta vähimmäistaso, jonka tulisi toteutua?

Kasvupalveluihin on TEM:n hallinnonalalla käytettävissä vuoden 2015 tilanteen mukaan yhteensä reilu miljardi euroa. Tästä 18 prosenttia käytetään viranomaistehtävinä. Markkinoiden avaamisen näkökulmasta merkitystä o

@kitee.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voidaan realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.
Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.
Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.
Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@tuusula.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa. Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.

@tampere.fi:
Vaikutusten tunnistamisessa ei ole otettu riittävästi huomioon suurten kaupunkien roolia ja mahdollisuuksia erilaisissa kasvupalveluissa. Kaikkiaan uudistuksessa on kyseessä iso järjestelmällinen muutos julkisessa palvelukokonaisuudessa, millä on merkittävät vaikutukset eri rajapintoihin sekä nykyisiin palvelujärjestelmiin, mikä asettaa vaikutusten tarkan arvioinnin keskeiseen merkitykseen.

Uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeino- ja työllisyyspolitiikan toteuttamista, ja kunnat voivat esityksen perusteella edelleen tuottaa nykyisen kaltaista elinkeino- ja työllisyyspolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house-asemassa olevat kehittämis-yhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi olla välillisiä vaikutuksia kuntien tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluryitykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Esityksen mukaan kunnat voivat osallistua jatkossa maakunnan järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien näkökulmasta osallistuminen markkinalähtöisten palveluiden tuottamiseen ei ole tarkoituksenmu-kaista. Mikäli markkinoilla on tarjontaa, on tarkoituksenmukaista jättää tuottaminen markkinoilla toimiville yrityksille. Mikäli taas tarjontaa ei markkinoilla ole, ei sen tuottaminen ole taloudellisesti tarkasteltuna kannattavaa myöskään kunnan omistamalle yhtiölle. Periaatteessa on tärkeää mahdollistaa myös kunnille palveluyritysten perustaminen ja omistaminen.

Esitys perustuu siihen oletukseen, että kasvupalvelu-uudistus ei vaikuttaisi kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämisen rahoitukseen. Vaikutukset ovat riippuvaisia yhteensovittamisen onnistumisesta. On hyvin mahdollista, että kuntien näkökulmasta maakunnan kasvupalvelut ovat osin päällekkäisiä kuntien järjestämien/tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa kuntien resursoinnin pienentämiseen. Tämä voi olla vaikutuksiltaan merkittävä julkisen rahoituksen kokonaisuuden kannalta.

Suurten kaupunkien elinkeinotoimella on merkittävä strateginen rooli alueiden kehityksen katalyyttinä yhteistyössä alueen elinkeinoyhtiöiden, kehitysyhtiöiden, oppi- ja tutkimuslaitosten, elinkeinoelämän ja muiden sidosryhmien kanssa. Samoin suurten kaupunkien elinvoimaroolissa korostuu tiukkenevan kansainvälisen kilpailun myötä (osaajat, investoinnit, kävijät) tulevaisuudessa aiempaa enemmän kansainvälisen yhteistyön ja kansainvälisyyden edistämisen rooli. Näiden tehtävien tulee jatkossa olla merkittävässä asemassa suurten kaupunkien osalta myös tulevaisuudessa. Elinkeino- ja elinvoimapolitiikan strategista ohjausta ja ekosysteemikehittämistä ei lähtökohtaisesti voi toteuttaa markkinaehtoisesti.

Paitsi elinvoimapalveluissa myös työllisyydenhoidon palvelujen osalta on syytä huomioida suurten kaupunkien vahva rooli. Kuntien panostus erilaisiin työllistymistä edistäviin palveluihin, tukiin ja avustuksiin oli v. 2015 n. 400 M€.

Tarkasteltaessa uudistuksen vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyis-ten työllisyysmäärärahojen puitteissa monet asiakkaat jäävät vaille tarvitsemiaan työllisyyttä edistäviä palveluita, eivätkä määrärahat tule jatkossakaan kasvamaan. Tämä haaste ei korjaannu uudella lakiesityksellä. On keskeistä nostaa asiakaslähtöisyys palve-lu¬tarjonnan lähtökohdaksi puhtaan markkinaehtoisuuden sijaan.

Asiakaslähtöisten ja kustannustehokkaiden palveluketjujen rakentaminen mahdollistuisi tehokkaasti, kun kunnat voisivat yhdistää kasvupalveluja ja kuntien työllistymistä edistäviä palveluja tarkoituksenmukaisella tavalla.

On myös syytä huomioida, että yksityisiä palveluntuottajia ei ole kaikilla alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Palveluiden tuottaminen taloudellisesti kannatt

@virrat.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj.eurolla. Tässä arviossa mukana ovat jo nyt mark-kinoilta hankittavat yritys-ja työvoimapalvelut 200–250 milj. euroa, jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyisestä eli noin 160 milj. euroa). Lakiehdotuksen arviot 85 %:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen to-teutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat haasteena suuressa osassa maatamme. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa todetaan, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavä-lillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

HE:n mukaan yksityiset markkinat pääasiallisena toimijana on oletuksena tehok-kaampaa kuin julkinen tuotanto. HE:ssä ei kuitenkaan ole riittävästi arvioitu esitettyä kokonaisuutta: järjestäminen, monta tuottajaa, valtakunnalliset kasvupalvelut sekä lisääntyvä valvonnan tarve. Missä määrin esitetty malli lisää kustannuksia ja resur-sointitarpeita. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu

@hameenlinna.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei suoraan koske kuntien omaa tai kehittämisyhtiöiden toteuttamaa elinkeinopolitiikkaa vaan se voi jatkua kuntien rahoituksella. Nämä yhtiöt eivät kuitenkaan voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palvelujen tuottajina. Mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluja, voi uudistuksella olla välillisiä vaikutuksia elinkeinopalveluihin.

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on arvioitu melko optimistisesti.

Lakiehdotuksen henkilövaikutusten arviointi tulee tehdä tarkemmin, ei ole pystytty selkeästi ja realistisesti arvioimaan vaikutuksia nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin.

Lakiehdotus ei esitä selkeästi, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja edelleen kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Vaikeasti työllistyvien palvelut on voitava jättää yhtiöittämisen ulkopuolelle.

@isokyro.fi:
Esityksen todellisia vaikutuksia on mahdotonta arvioida etukäteen erityisesti kasvupalveluiden hankinnan ja markkinoiden toimivuuden osalta.

@sulkava.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.
Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.
HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaaman rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat riippuvaisia toimenpiteiden yhteensovittamisen onnistumisesta. On mahdollista, että kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa resurssoinnin pienenemiseen. Nämä vaikutukset voivat olla julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta merkittävät.

Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään.
Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@lappeenranta.fi:
Yhdessä maakuntauudistuksen kanssa muodostuva toimivaltaepäselvyys ja -päällekkäisyys ovat omiaan haittaamaan koko kansantaloudelle avainasemassa olevaa kaupunkiseutujen kehittämistä.

Koska maakunnat päättävät itse määrärahan kohdentamisesta demokraattisesti, tulee kuitenkin varmistaa riittävä resursointi kasvupalveluiden järjestämiseen maakunnassa. Mikäli maakunta päättää järjestää palveluita, joita tuotetaan kunnan toimesta, tämä tarkoittaa kunnalle panostusten uudelleen suuntaamista ja päällekkäisyyksien karsimista. Maakunnan tulee tiiviissä yhteistyössä keskustella kunnan kanssa palveluiden roolituksesta.

Uudistus siirtää nykyisiä viranomaistehtäviä tuotettavaksi yksityisillä markkinoilla. Yrityksiä palveltaessa vaarantuu pitkäjänteinen asiakassuhde ja palvelun neutraliteetti. Kuntien yrityspalveluorganisaatioita kannattaa hyödyntää julkisten yrityspalveluiden jakelukanavana.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunnan yrityspalveluiden – maakunta/valtakunta akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kunnan rooli yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua.

Toimiakseen esitetty malli vaatii järjestäjältä osaamista hankkia palvelutuotantoa, joka aidosti edistää maakunnan ja valtion kasvun kokonaistavoitteita. Yhden yksittäisen palveluja tuottavan yrityksen tavoitteena on pääsääntöisesti voiton tekeminen, mikä ei aina johda yhteneväisiin toiminnallisin tavoitteisiin, ellei järjestäjä osaa ostaa oikeanlaisia tuloksia. Vaikka nykyinen TE-hallinto on sinänsä kokenut palvelujen hankkija, ei nykymallissa hankita juurikaan laajoja palvelukokonaisuuksia. Tällaisten palvelukokonaisuuksien tuloksellisuuden ja laadun monitorointi on vaikeaa. Esityksenkin mukaan suurimpia tehokkuushyötyjä voidaan odottaa sellaisista palveluista joiden laatua on helppoa mitata.

Epäselväksi jää myös maakuntien kasvupalvelujen rahoituksen riittävyys siirtymäaikana. Kun alkuvaiheessa taataan koko nykyisen henkilöstön työllistyminen, ylittävät palkkakustannukset todennäköisesti järjestämiseen vaadittavan henkilöstön palkat. Näin markkinoilta ostettavien kasvupalvelujen ostoon jäänee siirtymäaikana suhteellisen vähän rahaa etenkin kun kasvupalvelujen kokonaisrahoitus laskee neljänneksellä 2015 - 2019.

@lapinlahti.fi:
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palveluntuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta tulisi kuitenkin tehdä tarkempia johtopäätöksiä siitä näkökulmasta, että kaikilla alueilla varmistettaisiin laadullisesti ja määrällisesti samantasoinen valinnanvapaus. Käytännössä tämä tarkoittaisi markkinaehtoisuuden oleellista rajaamista.

@lahti.fi:
Kasvupalvelu-uudistuksella ei ole hallituksen esityksen perustelujen mukaan vaikutusta kuntien tehtäviin. Kunnat voivat jatkossakin toteuttaa työllisyys- ja elinkeinopolitiikkaa yleisen toimialansa puitteissa. Kunnat ja niiden kehittämisyhtiöt voivat jatkaa toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia kilpailutettavien kasvupalvelujen tuottajina. Kuntien on mahdollista lakiesityksen mukaan osallistua kasvupalvelujen tuotantoon vain markkinoilla toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien näkökulmasta osallistuminen markkinaehtoisten palvelujen tuottamiseen ei käytännössä olisi kovin tarkoituksenmukaista. Periaatteellisesti on kuitenkin tärkeää, että kunnat voisivat – niin halutessaan – olla omistamassa kasvupalveluyrityksiä.

HE:ssä arvioidaan, että kasvupalvelujen järjestämis- ja viranomaistehtäviin tarvittaisiin vain noin 25% TE-toimistojen ja ELY-keskusten nykyisin näissä tehtävissä toimivista henkilöresursseista. Samaan aikaan arvioidaan, että lakiesityksen myötä syntyy uusia palvelumarkkinoita noin 400 miljoonan euron edestä. Tämä ei kuitenkaan ole nettolisäystä, koska myös nykyisin hankitaan markkinoilta yritys- ja työvoimapalveluja. Lisäksi lakiesityksessä ei riittävästi kiinnitetä huomiota siihen, että kyseisen kaltaisten uusien palvelumarkkinoiden syntyminen voi kestää vuosia. Siksi uudistuksen käytännön toteutuksen aikataulun on voitava joustaa kunkin alueen edellytysten mukaan.

Haasteeksi kasvupalvelujen osalta tulee muodostumaan määrärahojen ja muiden resurssien vähäisyys. Lahden kaupunki viittaa rahoituslaista antamaansa lausuntoon, jossa todetaan mm. että ehdotus maakunnan rahoitukseksi asettaa maakunnat erittäin tiukkaan joustamattomaan talousraamiin, johon maakunta ei voi vaikuttaa. Tämä edellyttää, että maakunnan tehtävien tulee olla vastaavasti yksiselitteisesti määritelty. Lainsäädännöstä tulee poistaa viittaukset maakuntien tulkinnanvaraisiin ja varsin yleisin tehtäviin, esimerkiksi aluekehittämisessä, elinkeinojen edistämisessä, yritysneuvonnassa, kulttuurin edistämisessä ja ympäristötiedon jakamisessa. Nämä luovat erittäin hankalan tilanteen yleisen toimivallan ja verotusoikeuden omaavien kuntien ja tulevien maakuntien rajapinnassa.

Nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa monet asiakkaat jäävät vaille tarvitsemiaan te-palveluja, eikä uudistus tule lisäämään määrärahoja. Uusi kasvupalvelu-konsepti tai kilpailullinen monituottajamalli eivät ota kantaa tai ratkaise tätä ongelmaa.

Lakiesityksen perusteella jää epäselväksi, kenellä on kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä. Ongelma on polttava erityisesti Lahden kaltaisessa korkean pitkäaikaistyöttömyyden kaupungissa. Siksi Lahden kaupunki esittää, että ainakin suurilla kaupungeilla tulisi olla mahdollisuus kantaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä. Tämä on erityisen perusteltua, mikäli kunnille on jäämässä nykyinen vastuu työmarkkinatuen rahoituksesta. Vallan ja vastuun pitää olla yhdessä.

Työllisyyspalveluiden tuottaminen pitkään työttömänä olleille ja vaikeasti työllistyville vaatii erityisen tarkastelun. Kunnilla, tai vähintäänkin suurilla kaupungeilla, tulee olla selkeä rooli tarvittavien palvelujen järjestämisessä, mm. koskien työpajatoimintaa, matalan kynnyksen työpaikkojen etsimistä, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöintiä sekä palvelujen yhteensovittamista (TYP-toiminta). Maan hallitus on itse aiemmin (5.4.2016) linjannut, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kaupungin kanssa, mutta nyt käsillä oleva lakiesitys ei näytä antavan edes tätä mahdollisuutta.

@kannus.fi:
Uudistuksen taloudelliset vaikutukset ja olemassa olevien markkinoiden laajuus on arvioitu lain perusteluosassa varsin optimistisesti (erityisesti pitkäaikaistyöttömien osalta). Markkinat tullevat käynnistymään ja toimimaan eri alueilla varsin eritahtisesti ja eri volyymilla, johon tulee varautua.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.
Uudistuksella voi olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Myös tämä on hyvä huomioida.
Vaarana on myös, että maakuntien kasvupalvelut keskittyvät ainoastaan keskuskaupunkeihin, eivätkä näin ollen tue koko maakunnan elinvoiman kehittämistä.
Lakiluonnoksessa luotetaan hyvin vahvasti digitaalisten palvelujen laajamittaiseen käyttöön ensisijaisena palvelukanavana (ja vasta toissijaisena kanavana henkilökohtaiseen kontaktiin perustuva palvelu). Esityksessä ei ole riittävän kattavasti arvioitu mm. sellaisten asiakkaiden tarpeita, joilla digitaalisten palvelujen käyttäminen ei ole ongelmatonta tai itsestään selvää (mm. vaikeasti työllistyvät, vajaakuntoiset, vanhukset jne.). Näille asiakasryhmille tarjottavien kasvupalvelujen osalta asiakkaiden eriarvoisuus saattaa lisääntyä ja tarvittavien palvelujen saaminen vaikeutua.
Näiden asiakkaiden osalta palvelujen tuottamisen lähtökohtana tulisi olla tiivis yhteistyö niin peruskuntien kuin sosiaali- ja terveysalan toimijoiden kanssa, eikä tätä kokonaisketjua ainakaan lainsäädännöllä tulisi vaikeuttaa.

@inga.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa.

Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.

Asiakasvaikutukset jäävät esityksessä epäselväksi. Aktiivinen ja osaava työnhakija voi hyötyä palvelujen valinnanvapaudesta, mutta passiivinen ja huonot työmarkkinavalmiudet omaava työnhakija voi hämmentyä ja passivoitua edelleen.

Lakiehdotuksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Kyseisen ryhmän heterogeenisyys jää maininnan tasolle, ja uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

@hel.fi:
Esityksen perusteella jää epäselväksi mihin perustuu julkisen palvelutuotannon rajaaminen pois tuotantovaihtoehdoista, markkinapuutteessa tapahtuvaa yhtiöittämistä lukuun ottamatta. Sekä julkisen että yksityisen sektorin palvelutuotantoa hyödyntävä malli olisi esitettyä mallia parempi ja riskittömämpi.

Esitetty vaikutusten arviointi ei puolla esitettyä monituottajamallia. Esityksessä (s.90) on julkisen ja yksityisen palveluntuotannon vaikutuksista todettu, että ”Vaikka tuloksissa on tiettyä heterogeenisuutta, ei niiden perusteella voida pitää yksityistä palvelun tuottajaa julkista parempana työllisyysvaikutusten osalta. Eri osatyömarkkinoilla ja tilanteissa löytyy näyttöä kumpaankin suuntaan. OECD havaitsi Ison-Britannian tulokset pettymykseksi, joskin eräissä muissa tutkimuksissa on saatu myönteisiä vaikutuksia, sen sijaan Australiassa yksityiset tuottajat näyttävät toimivan varsin tehokkaasti. Kokeellisissa tutkimuksissa näyttöä yksityisen sektorin paremmuudesta ei löytynyt. Suomea koskien ei ole yleistettävyydeltään ja tutkimusmetodeiltaan käytössä sellaista tutkimusta, jonka perusteella voitaisiin tehdä tätä lakimuutosta koskien muita kuin alustavia päätelmiä.”

Esityksessä toteutettu vaikutusten arviointi ei myöskään ole riittävän perusteellinen, kun kysymys on yhteiskunnallisesti merkittävien rakenteiden perusteellisesta muuttamisesta. Arviointi on teoreettinen ja valikoiva. Riittävä vaikutusten arviointi edellyttäisi suomalaiseen yhteiskuntaan ja olemassa oleviin rakenteisiin perustuvia riittäviä kokeiluja ja niistä tehtäviä luotettavia johtopäätöksiä.

Esityksen vaikutusten arvioinnissa tulisi myös arvioida, miten laissa kaavailtu siirtymäaika tulee riittämään markkinoiden syntymiseen ja mitä vaikutuksia mahdollisesti liian lyhyellä siirtymäajalla tulee olemaan palveluiden laatuun ja hintaan. Vaikutusten arvioinnissa tulisi arvioida myös järjestämistoiminnan, kuten kilpailutusten, markkinavuoropuhelun käymisen, sopimushallinnan, useiden yhteensovittamistehtävien ja valvonnan merkittävästä lisääntymisestä aiheutuvien kustannusten vaikutus palveluihin riittäviin resursseihin etenkin muutosvaiheessa.

Lakiesityksen kansantaloudellisten vaikutusten arviointiin liittyy epävarmuustekijöitä maakuntien erilaisesta markkinatilanteesta johtuen. Palvelutuottajayritykset ovat keskittyneet ja tulevat keskittymään suuriin kasvukeskuksiin ja paikkakunnille, joissa on toimivat työmarkkinat ja näin asiakkaan valinnanvapaus ei tule toteutumaan yhdenvertaisesti kaikissa maakunnissa. Yksityisille palveluntuottajille lakiesitys avaa mahdollisuuden uuteen liiketoimintaan ja palvelutuotannon kehittämiseen kasvupalveluiden tuottajina. Kasvupalvelujen palveluntuottajaksi rekisteröityminen ei sinänsä edellytä suuria investointeja, mutta tietojärjestelmävaatimukset, verkkopalvelujen kehittäminen ja käyttöliittymien ylläpitokustannukset voivat vaikeuttaa ainakin pienten yritysten mahdollisuutta toimia kasvupalvelujen tuottajina.

Lakiesityksen vaikutukset ovat suuret viranomaistoimintaan, viranomaistehtävien jakautumiseen sekä henkilöstön tehtäviin tai työskentelypaikkaan. Tiettyjä tehtäviä on nykyisessä palvelujärjestelmässä hoidettu keskitetysti seitsemässä ELY-keskuksessa (mm. maahanmuuttoon liittyviä keskitettyjä tehtäviä) ja haasteena on osaamisen varmistaminen, mikäli tehtävät hajautetaan kaikkiin maakuntiin.

Esityksen vaikutukset eri asiakasryhmiin

Vaikutusten arvioinnissa tuodaan esiin, että suurimmat epävarmuustekijät markkinaehtoisten palveluiden toimivuudessa liittyvät vaikeasti työllistettävien palveluiden organisointiin ja tuloksellisuuteen. Viime vuosina kasvanut pitkäaikaistyöttömyys ja sen osittainen rakenteellistuminen lisäävät tähän epävarmuustekijään liittyviä riskejä merkittävästi. Julkisen sektorin palvelutuotannon rajaaminen pois keinovalikoimasta vaikuttaa heikentävä

@lohja.fi:
Muutokset nykytilaan ovat niin suuria, että vaikutusten arviointi on vaikeaa. Esitys perustuu liian optimistiseen käsitykseen markkinoiden kyvystä kattaa palvelutarve koko Suomessa. Markkinapuutetilanteissa tulee syntymään katvealueita, jotka vaarantavat palveluiden saatavuuden heikoimmassa asemassa olevien ryhmien (esim. vaikeimmin työllistyvät) kohdalla.

@toholampi.fi:
Uudistuksen taloudelliset vaikutukset ja olemassa olevien markkinoiden laajuus on arvioitu lain perusteluosassa varsin optimistisesti (erityisesti pitkäaikaistyöttömien osalta). Markkinat tullevat käynnistymään ja toimimaan eri alueilla varsin eritahtisesti ja eri volyymilla, johon tulee varautua. Koska laki ei säätele, miten eri maakunnat rahoittaisivat kasvupalvelujen tuotannon, on siltäkin osalta haasteellista arvioida eri tuotantomallien vaikuttavuutta ja kustannustehokkuutta. Kasvupalvelujen tiukkaan markkinalähtöisyyteen ja järjestäjä-tuottajamalliin liittyvien mahdollisten riskien arviointi on myös varsin vähäisellä huomiolla.
Lakiluonnoksessa luotetaan hyvin vahvasti digitaalisten palvelujen laajamittaiseen käyttöön ensisijaisena palvelukanavana (ja vasta toissijaisena kanavana henkilökohtaiseen kontaktiin perustuva palvelu). Esityksessä ei ole riittävän kattavasti arvioitu mm. sellaisten asiakkaiden tarpeita, joilla digitaalisten palvelujen käyttäminen ei ole ongelmatonta tai itsestään selvää (mm. vaikeasti työllistyvät, vajaakuntoiset, vanhukset jne.). Näille asiakasryhmille tarjottavien kasvupalvelujen osalta asiakkaiden eriarvoisuus saattaa lisääntyä ja tarvittavien palvelujen saaminen vaikeutua. Näiden asiakkaiden osalta palvelujen tuottamisen lähtökohtana tulisi olla tiivis yhteistyö niin peruskuntien kuin sosiaali- ja terveysalan toimijoiden kanssa, eikä tätä kokonaisketjua ainakaan lainsäädännöllä tulisi vaikeuttaa.
Vaikka kasvupalvelulaki ei koske suoraan kuntia, voi uudistuksella kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikä maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Myös tämä on hyvä huomioida.
Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina.
Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.
Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.
HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaaman rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat riippuvaisia toimenpiteiden yhteensovittamisen onnistumisesta. On mahdollista, että kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa resursoinnin pienenemiseen. Nämä vaikutukset voivat olla julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta merkittävät.
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Perusteluteksteissä esitetyt luvut (uusien markkinoiden syntyminen 400 milj. euron edestä) eivät ole nettolisäystä suhteessa nykyisin markkinoilta hankittaviin yritys- ja työvoimapalveluihin. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan siirtyvän pitkällä aikavälillä ja joka on perusteluteksteissä myös arvioitu epärealistisesti. Nettolisäysosuus on olennaisesti pienempi.
Tarkasteltaess

@pedersore.fi:
Gällande de ekonomiska konsekvenserna och särskilt fördelningskriterierna för tillväxttjänsterna skulle det vara viktigt att ta in fler sporrande element. Att en så stor del av finansieringen (60 %) fördelas enligt arbetslösa arbetssökande kan i värsta fall leda utvecklingen i fel riktning.

Som ovan konstaterats är det bra att man konstaterar att tillväxttjänsterna kan användas över landskapsgränserna. Arbetskraften och företagens tillväxt känner nämligen inte av förvaltningsgränser. Särskilt i gränsområden mellan landskap är detta något som säkert kan komma att användas i högre grad än vad man uppskattar i propositionen (s. 67).

Gällande anslutna enheter (s. 69) skulle det vara viktigt med en enhetlig tolkning av vad som räknas som en ansluten enhet och vad som inte gör det. Mycket viktigt är också att kommunernas utvecklingsbolag kan fortsätta producera exempelvis den företagsrådgivning de gör idag. Men viktigt är också att de skulle kunna agera på marknaden för tillväxttjänster exempelvis gällande mindre företagsstöd eller tjänster till arbetslösa. De har ett särskilt specialkunnande om regionen de verkar i och kan också driva utvecklingen framåt i regionen.

Det skulle vara viktigt med ett allmänt registreringstvång för att kunna producera tillväxttjänster (dock så smidigt och snabbt som möjligt). På det sättet har landskapet bättre möjlighet att sköta övervakningen. Samtidigt är det viktigt med objektiva kvalitetsmätningar så att kunderna kan välja.

Viktigt är också att staten deltar i kostnaderna för informationssystem och att det görs billigast möjligt för företagen att medverka. Endast på det sättet kan man skapa en verklig marknad där också mindre aktörer har en chans att klara sig.

De nationella servicecentren (s. 76) borde slopas. Istället borde man bygga upp nationella kompetenscenter som kan hjälpa landskapen. Men beslutsfattandet och rätten (exempelvis gällande stödtjänster) borde vara kvar hos landskapen.

Som ovan konstaterats är det bra att centraliserade tjänster splittras så att alla landskap har möjlighet att erbjuda dem, men också möjlighet att samarbeta med andra landskap kring gemensamma lösningar.

Gällande de språkliga rättigheterna (s 85) skulle det vara viktigt att i lagen ta in bestämmelser om att tjänsteproducenter på tvåspråkiga områden har en skyldighet att erbjuda service på båda språken. Landskapen kunde bevilja undantag från skyldighet om exempelvis marknaden tryggar att det på området finns tillräckligt utbud av tjänster på det mindre använda språket.

Också gällande de riksomfattande tillväxttjänsterna är det viktigt att notera regionala skillnader, exempelvis att Viexpo i Österbotten och Mellersta Österbotten, sköter de tjänster som Finpro sköter i det övriga landet.

@rautalampi.fi:
kts.kohta 62

@masku.fi:
Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Yhtäältä lain perusteluissa todetaan, että lailla ei puututa kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Toisaalta perusteluissa todetaan mm. että "maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi", että "palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta" ja, että "kunnat ja erityisesti suuremmat kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan."

Ristiriita lakiesityksen perusteluiden ja vaikutusarvioiden kesken on ilmeinen. Lakiesityksen vaikutusta kuntien toimintaan, suurista kaupunkiseuduista puhumattakaan, ei arvioida esityksessä sanallakaan. Se, että kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei käsitellä vaikutusarvioinnissa mitenkään, on esityksen keskeinen puute ja tulee johtamaan ongelmiin lain toimeenpanossa ja yleisesti kilpailukyvyn kehittämisessä.

Vaikutuksia seudullisten kehittämisyhtiöiden toimintaan arvioidaan vain siitä näkökulmasta, että ne alkaisivat tuottaa maakunnan järjestämiä palveluita. Valmistelu on ilmeisen puutteellinen, koska arvioimatta jää vaikutus sekä sidosyksikköasemassa olevaan että ei-sidosyksikköasemassa olevaan seudulliseen kehittämisyhtiöön siinä tapauksessa, että yhtiö ei osallistu maakunnan järjestämien palvelukokonaisuuksien tuottamiseen. Vaikutusarviointi ei myöskään arvioi tilaaja/tuottaja-mallin käyttöönoton vaikutuksia nykyisiin yhteistyörakenteisiin keskuskaupunkien, seudullisten kehittämisyhtiöiden, ELY-keskusten ja muiden alueellisten toimijoiden kesken. Arvioinnissa ei siis käsitellä mitenkään niitä vaikutuksia, joilla estetään nykyistä, tarkoituksenmukaiseksi todettua toimintaa tai rikotaan olemassa olevia yhteistyörakenteita. Lain vaikutuksista annettu kuva on tältä osin hyvin puutteellinen.

Sote- ja maakuntauudistukseen liittyvän valmistelun kokonaishallinnasta on syytä olla huolissaan yleisesti sekä erityisesti pirstoutuneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien maakuntien ja kuntien rooleja ja työnjakoa. Koko reformin kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.

Lakiuudistus antaa maakunnalle hyvin suuren harkintavallan esimerkiksi rahan ohjauksen suhteen. Esityksessä todetaan, että "maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta maakunnan järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Tässä laissa säädettyjen tehtävien lisäksi maakuntien järjestämisvastuulle kuuluisivat muu muassa myös sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen". Edelleen "Näin ollen maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla. Ratkaisuissa tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja."

Miten yritystukijärjestelmää voidaan muuttaa niin, että yksityinen palveluntuottaja voisi myöntää tukea 10.000 euroon saakka? Mikä on tulosvastuu? Olisiko joitakin erikseen määriteltäviä kokonaisuuksiin tarkoituksenmukaista kohdentaa esimerkiksi korvamerkittyä rahoitusta tai tarkastella, mikä olisi joiden palveluiden osalta vähimmäistaso, jonka tulisi toteutua?

Kasvupalveluihin on TEM:n hallinnonalalla käytettävissä vuoden 2015 tilanteen mukaan yhteensä reilu miljardi euroa. Tästä 18 prosenttia käytetään viranomaistehtävinä. Markkinoiden avaamisen näkökulmasta merkitystä o

@juva.fi:
Kunnat ovat organisoineet omaa kehittämistoimintaansa elinkeinoyhtiöiden ja kehittämisyhdistysten avulla. Juvalla aloittavien yrittäjien neuvonta on järjestetty jäsenyydellä ja yhteistyöllä Uusyrityskeskuksen kanssa. Laki rajaa pois yksiköt, jotka pystyisivät tuottamaan sekä kuntien elinkeinopolitiikkaa tukevia palveluita että maakuntien hankkimia kasvupalveluita. Tämä voi aiheuttaa keinotekoisen jaon toimijoiden kentässä.

TE-palveluiden saatavuus on merkittävästi heikentynyt maaseutukunnissa. Käytännössä digitaalisilla palveluilla ei pystytä korvaamaan asiakkaiden kohtaamisella saatavia tuloksia. Asiakkaiden palveluohjaukseen ei esityksessä juurikaan kiinnitetä huomiota. Kunnille tulee jäämään merkittävä vastuu työmarkkinoiden toimivuudesta ja työllisyyden paikallisesta hoidosta. Lakiesityksessä ei tunnisteta kuntien roolia työllisyysasioissa.

@leppavirta.fi:
Hankkeen laajuudesta ja aikataulusta johtuen on mahdotonta selvittää etukäteen kaikkia sen vaikutuksia.

@mantyharju.fi:
Esityksessä vaikeasti työllistettävien tilanne ja ns. välityömarkkinoilla toimivien asiakkaiden palvelujen järjestäminen, on puutteellisesti esitetty. Laissa annetaan ymmärtää, että kasvupalvelujen kautta ohjataan asiakkaita kuntoutuksellisiin toimenpiteisiin, mutta ei kerrota, kuka kyseiset toimenpiteet järjestää. Tällä hetkellä sen tekevät kunnat.
Esitys antaa aiheen olettaa, että maakunnassa toimivalla kasvupalvelujen järjestäjätaholla on riittävä asiantuntemus tunnistamaan eri asiakasryhmien palvelutarpeet, ja että näiden tarpeiden pohjalta kyetään myös järjestämään palveluja.

@naantali.fi:
Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Yhtäältä lain perusteluissa todetaan, että lailla ei puututa kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Toisaalta perusteluissa todetaan mm. että "maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi", että "palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta" ja, että "kunnat ja erityisesti suuremmat kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan."

Ristiriita lakiesityksen perusteluiden ja vaikutusarvioiden kesken on ilmeinen. Lakiesityksen vaikutusta kuntien toimintaan, suurista kaupunkiseuduista puhumattakaan, ei arvioida esityksessä sanallakaan. Se, että kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei käsitellä vaikutusarvioinnissa mitenkään, on esityksen keskeinen puute ja tulee johtamaan ongelmiin lain toimeenpanossa ja yleisesti kilpailukyvyn kehittämisessä.

Vaikutuksia seudullisten kehittämisyhtiöiden toimintaan arvioidaan vain siitä näkökulmasta, että ne alkaisivat tuottaa maakunnan järjestämiä palveluita. Valmistelu on ilmeisen puutteellinen, koska arvioimatta jää vaikutus sekä sidosyksikköasemassa olevaan että ei-sidosyksikköasemassa olevaan seudulliseen kehittämisyhtiöön siinä tapauksessa, että yhtiö ei osallistu maakunnan järjestämien palvelukokonaisuuksien tuottamiseen. Vaikutusarviointi ei myöskään arvioi tilaaja/tuottaja-mallin käyttöönoton vaikutuksia nykyisiin yhteistyörakenteisiin keskuskaupunkien, seudullisten kehittämisyhtiöiden, ELY-keskusten ja muiden alueellisten toimijoiden kesken. Arvioinnissa ei siis käsitellä mitenkään niitä vaikutuksia, joilla estetään nykyistä, tarkoituksenmukaiseksi todettua toimintaa tai rikotaan olemassa olevia yhteistyörakenteita. Lain vaikutuksista annettu kuva on tältä osin hyvin puutteellinen.

Sote- ja maakuntauudistukseen liittyvän valmistelun kokonaishallinnasta on syytä olla huolissaan yleisesti sekä erityisesti pirstoutuneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien maakuntien ja kuntien rooleja ja työnjakoa. Koko reformin kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.

Lakiuudistus antaa maakunnalle hyvin suuren harkintavallan esimerkiksi rahan ohjauksen suhteen. Esityksessä todetaan, että "maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta maakunnan järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Tässä laissa säädettyjen tehtävien lisäksi maakuntien järjestämisvastuulle kuuluisivat muu muassa myös sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen". Edelleen "Näin ollen maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla. Ratkaisuissa tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja."

Kasvupalveluihin on TEM:n hallinnonalalla käytettävissä vuoden 2015 tilanteen mukaan yhteensä reilu miljardi euroa. Tästä 18 prosenttia käytetään viranomaistehtävinä. Markkinoiden avaamisen näkökulmasta merkitystä on sillä, kuinka paljon nykyisestä tästä voidaan siirtää tehtäviä ja palveluita yksityisille markkinoille. Onko tehty riittävästi ennakkoselvitystä siitä näkökulmasta, mitkä tehtävät ovat luonteeltaan sellaisia, jotka maakunnan oli tarpeen säilyttää ja omien viranhaltijoiden toteuttamina? Lisäksi ovatko tehdyt ratkaisut sellaisia, jotka ovat linjassa sote-uud

@kajaani.fi:
Kainuun Liiton lausuntoluonnokseen MYR 10.4.2015 viitaten lakiehdotuksen yksityisiä markkinoita lisäävät vaikutukset on todennäköisesti yliarvioitu. Lakiehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi noin 400 milj. euron verran. Kainuun Liiton arvion mukaan markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.
Vaikutuksena nykyiseen aluekehittämisen ja työvoima- ja yrityspalvelujen alueilla toimivaan henkilöstöön lakiluonnoksessa on arvioitu, että 75 – 85 % nykyisistä viranomaistehtävistä siirtyisi tuotettavaksi yksityisillä markkinoilla. Toteutuessaan tämä tarkoittaisi valtionhallinnon aluepalvelujen merkittävää alasajoa.
ELY-keskusten toimintamäärärahoja on leikattu jo pitkään. Sillä on ollut negatiivista vaikutusta aluekehittämiseen. Tehtävien keskittäminen resurssien vähetessä on johtanut rahoitusprosessien hidastumiseen ja hankaloitumiseen erityisesti pienemmillä alueilla keskuspaikkakuntiin nähden.
Kasvupalvelusopimukset ovat määräaikaisia, joten uudistus johtaa siihen, että nykytilanteen kaltaisia pitkäaikaisia, valtiorahoitteisia asiantuntijatehtäviä ja niihin kertyvää aluekehitysosaamista ei enää jatkossa alueilla ole. Jäljelle jää vain pienentynyt maakuntien palvelujen järjestäjäorganisaatio kilpailuttamaan määrävuosin palvelut.
Valtion aluehallinnon resurssi siirtyisi uudistuksessa yksityisille palveluntuottajille, eikä sinänsä lopu, mutta alueilta häviävät valtion aluehallinnon pitkäjänteinen asiantuntijuus, palvelut ja sen tarjoamat asiantuntijatason työpaikat. Kilpailutuksen kautta resurssit voivat jäädä alueelle, mikäli paikallinen palveluntuottaja menestyy kilpailussa. Jos kilpailutuksen voittaa valtakunnallinen tai kansainvälinen ketju, niin resurssi voi myös valua alueelta pois.
TEM:n Owalgropilta tilaamassa kasvupalvelu-uudistuksen markkinavuoropuheluselvityksen mukaan työvoima- tai yrityspalvelujen (yrityskonsultointi) yksityiset palveluntuottajat keskittyvät erittäin voimakkaasti Uudellemaalle. Pienemmissä maakunnissa on palveluntuottajia jonkin verran, mutta silti markkinoiden avaamisen ja toimivuuden haaste on niissä erityisen suuri. Tähän saakka palveluntuottajien enemmistö on ollut julkisomisteisia tahoja.

@lapinjarvi.fi:
Kiireinen pikavalmistelu ja Uudenmaan yllätyskortti eli PKS-kuntien erillisratkaisu takaavat, että asioita ei todellakaan ole ehditty miettiä loppuun saakka. On eri asia kirjoittaa tavoitteita ja niille toimenpiteitä, kuin arvioida niiden lopullisia vaikutuksia.
Vaikutuksia kuntien kehittämistoimintaan ei ole arvioitu yhdessä kuntien kanssa eikä perusteellisesti. Kehittämisyhtiöiden rahoitus vaikuttaa epävarmalta.
Ajatusmalli: kilpailu asiakkaista motivoi palveluiden kehittämiseen ja kustannustehokkuuteen ei ole kiveen kirjoitettu vaan voi osaltaan myös eriarvoistaa eri alueet ja asiakkaat.
Palveluiden todellinen vaikuttavuus-aspekti on jätetty lakiehdotuksessa huomioimatta.

@raahe.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös alueellisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin tehtäviin (muut kuin kehitysyhtiömuotoiset).

@kouvola.fi:
Palvelutoiminnan ulkoistamisella odotetaan olevan tuottavuutta lisäävä vaikutus. Toisaalta riski palvelumarkkinoiden toimivuudesta on tiedostettu.

@sonkajarvi.fi:
Maakuntauudistus on vielä epävarmassa tilassa ja suuretkin muutokset ovat vielä mahdollisia. Vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa hyvin haasteellista.

@kuopio.fi:
Suurimmat työttömyyteen liittyvät ongelmat ovat nuorisotyöttömyys, pitkäaikaistyöttömyys ja rakennetyöttömyys. Lisäksi kasvava ongelma tulee olemaan maahanmuuttajataustaisen väestön työllistyminen. Lakiehdotus ei tunnista näitä ryhmiä eikä riittävästi arvioi muutoksen vaikutusta näiden asiakasryhmien palveluihin. Lakiehdotus rakentuu pitkälti elinkeinopalvelujen ja työstä työhön siirtyvien ehdoilla.

Vaikutusarviointi lähtee olettamuksesta, että kasvupalveluihin on käytettävissä sovittu kehys 2019. Rahoitus on kuitenkin tulossa maakunnille yleiskatteellisena eli käytännössä maakunta voi sen kohdentaa haluamallaan tavalla järjestämisvastuulla oleviin palveluihinsa. Merkittävä osa kasvupalveluista on harkinnanvaraisia. Vaikutukset palveluihin ja asiakkaisiin riippuvat suoraan siitä, kuinka paljon maakunta näihin palveluihin kohdentaa määrärahoja. Voi kysyä onko maakunnilla riittävästi halua tehdä aktiivista työllisyyspolitiikkaa, jos sillä itsellä ei ole taloudellista intressiä siihen, vaan hyödyt ja haitat kerää joko valtio tai kunta.
Henkilöstövaikutuksien osalta arvioidaan vain vaikutuksista TE-toimistojen, ELYjen ja maakuntaliittojen henkilöstöön. Todellisuudessa laki vaikuttaa hyvin paljon myös kuntien satoihin työntekijöihin mm. kuntouttavan työtoiminnan ja työllistymistä edistävän monialaisen yhteispalvelun häviämisen osalta.

@kimitoon.fi:
Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@liperi.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä ulkoistamaan jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voidaan realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.
Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.
Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.
Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@rovaniemi.fi:
Sivulla 71 on todettu: vaikutuksia yrityksille ei voida kovin tarkkarajaisesti todentaa tämän lakivalmistelun yhteydessä. Maakunnan harkinnassa on, miten se hankkii sille määrätyt kasvupalvelut, mutta sen tulee hyödyntää kuntien tietämystä asiakastarpeesta. Alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista säädettävän lain yksi keskeisin periaate on, että mahdollisimman paljon palveluja annettaisiin yksityisten tahojen tuotettavaksi ja viranomaistehtävinä hoidettaisiin vain se, mikä on välttämätöntä.

Maakunnan resurssit ovat rajalliset ja kasvupalvelujen järjestäminen harkinnanvaraista. Maakunnan palvelujen on täydennettävä kuntien tuottamia palveluja. Maakunnalliset kasvupalvelut tuotetaan monituottajamallilla. Maakunta vastaa itse palvelujen tuottamisesta yhtiönsä kautta vain silloin, kun markkinoilta ei löydy sopivia palveluntuottajia (markkinapuute). Julkiset toimijat voivat toimia kasvupalveluiden tuottajina vain yhtiömuodossa. Kuntien hankintalainmukaiset sidosyksiköt eivät voi kuitenkaan toimia kasvupalveluiden tuottajina.

Kunnilla ei ole tarvetta lähteä kilpailullisille markkinoille tuottamaan niitä palveluja, jotka yksityiset yritykset tai kolmannen sektorin toimijat voivat tuottaa. Kunnalle sen sijaan on luonteenomaista julkisena organisaationa huolehtia, että asiakkaat saavat palveluja eli asiakastarpeen määrittelystä ja asiakasohjauksesta.

Esityksen vaikutuksia on tarkasteltu lähinnä teknisesti ja markkinoiden näkökulmasta. Kenties hätkähdyttävin muutos on se, että maakunnat päättävät itse määrärahan kohdentamisesta eri tehtäville. Soster- rahat ovat noin 19 mrd euroa ja kasvupalvelumäärärahat selvästi alle miljardi euroa. Määrärahat ovat yleiskatteellisia. Yleiskatteinen rahoitusmalli yhdistettynä maakuntien taloudellisiin kannusteisiin uhkaa vähentää kasvupalveluihin tulevaisuudessa käytettyjä resursseja nykyiseen verrattuna. Valtiolla ei näin ollen olisi enää ohjausvaikutusta käytettävien resurssien määrää ja niiden riittävyyttä. Malli on ongelmallinen verrattuna ainakin nyky-Suomen laajaan työttömyyteen ja syviin suhdannevaihteluihin. Lisäksi Sote-menojen kasvu ja työttömyys sijoittuvat usein samoihin maakuntiin.
Yhteiskunnallisten vaikutusten arvio hyvin toteava eli vaikutuksia on, mutta esityksestä on vaikea muodostaa selvää kuvaa asiasta.
Kasvupalvelujen laadun oletetaan parantuvan kilpailun ansiosta. Tosin laatu ja vaikuttavuuden todetaan voivan vaihdella merkittävästi eri maakunnissa (s.84). Edelleen todetaan, että palvelutason laatu voi heiketä kilpailutuksen myötä uudistuksen alkuvaiheessa. Pidemmällä aikavälillä ongelman merkitys vähenee.

@sysma.fi:
Esitys mullistaisi kaikki aktiivisen työvoimapolitiikan tavoitteet. Vaikutusarvioissa ei silti juurikaan kyetä esittämään arviota siitä, millaisiksi työnhakijan palvelut esityksen toteutuessa muodostuisivat. Vaikutuksia on käsitelty lähinnä syntyvien markkinoiden näkökulmasta. On olemassa riski, että vaikeasti tai vaikeimmin työllistyvien palvelujen tarve ei järjesty yhtiöiden kautta ja vastuu näiden ihmisten toimeentulosta jää kunnille, kun maakuntien rooli työllisyyspolitiikassa on ohut. Ei myöskään ole selvää, että esitetty tuotantotapa tuottaa automaattisesti säästöä tai tehostaa palvelua. Erityinen ongelma on työvoimapalvelujen ja aktiivisen työvoimapolitiikan välineiden rahoituksen riittävyys hallituksen valitsemassa mallissa. Jos maakunta päättää käyttää yleiskatteellista valtionrahoitustaan muihin kuin kasvupalveluihin näiden laskennallisia kustannuksia enemmän, työvoimapolitiikka uhkaa jäädä heitteille. Valtio ei voisi enää ohjata aktiiviseen työvoimapolitiikkaan käytettävien resurssien määrää ja niiden riittävyyttä.

@nivala.fi:
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ-ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta). Lisäksi lainsäädännössä tulee huomioida kuntien vapauttaminen
sakkomaksuista, koskien työttömyyden hoitoa pitkäaikaistyöttömien osalta.

@kurikka.fi:
Esityksellä ei voida varmistaa, että vaikeasti työllistettävien palvelujen tuottavia yrityksiä löytyisi kattavasti ympäri maan, jolloin heidän palveluiden saatavuutta ei voida varmistaa. Nämä tehtävät tulisi jatkossa olla kuntien vastuulla. Esitys muuttaa myös yrityksille. Onnistuessaan uudistus tulee selkeyttämään palvelukenttää.

@kangasala.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä.

@sipoo.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa. Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.

@perho.com:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, mikäli ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.
Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.
Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa ja harvan asutuksen alueilla. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset, eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@kempele.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelu-markkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tar-jontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaaman rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat riippuvaisia toimenpiteiden yhteensovittamisen onnistumisesta. On mahdollista, että kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa resurssoinnin pienenemiseen. Nämä vaikutukset voivat olla julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta mer-kittävät.

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Perusteluteksteissä esitetyt luvut (uusien markkinoiden syntyminen 400 milj. euron edestä) eivät ole nettolisäystä suhteessa nykyisin markkinoilta hankittaviin yritys- ja työvoimapalveluihin. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvi-oidaan maksimissaan siirtyvän pitkällä aikavälillä ja joka on perusteluteksteissä myös arvioitu epärealisti-sesti. Nettolisäysosuus on olennaisesti pienempi.

Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään. Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla.

Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@kalajoki.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja yrityspalvelujen tuottamistavoissa ja palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut ja paikallisesti lähellä asiakasta tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa.

Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös maakunnallisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnissa ei ole huomioitu riittävästi sitä, että syntyy nykyistä sekavampi järjestelmä. Uudistuksessa tulisi keskittyä kokoamaan ELY:n, TE-toimiston ja maakuntaliiton nykyiset tehtävät yhdelle järjestämistaholle ja pidättäytyä tarpeettomista yhtiöittämisvelvoitteista. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien hoitamiin oman alueen elinkeinopoliittisiin ja yritysneuvonnallisiin lähipalveluna tuotettaviin tehtäviin.

Yrityspalvelujen tuottamisessa tulee sallia erilaiset kunnalliset tuottamistavat, sillä valtakunnan eri osissa ei välttämättä toimi sama yhteneväinen järjestämistapa.

@eura.fi:
Ei, koska rahoitus- ja hallintomalli ovat vielä avoimia.

@raseborg.fi:
Är öppet hur Nylands särlösning fördelar tillväxttjänsterna i förhållande till övriga Landskap och det är inte bra att tjänsterna produceras på olika sätt i olika delar av landet. Tjänsterna skall finnas jämlikt i hela landet.

@merijarvi.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös alueellisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin tehtäviin (muut kuin kehitysyhtiömuotoiset).

Esityksessä ollaan siirtämässä kaupallisille toimijoille tehtäviä, jotka pääosin tällä hetkellä tuotetaan yhteiskunnan (valtio, kunnat) toimesta. Vaikutuksia arvioitaessa ei ole tunnistettu lainkaan, kuinka suuri merkitys erilaisilla tukijärjestelmillä ja tukirahoituksella on aluetaloudelle ja alueiden virkeydelle ja innovaatioille. Siirrettäessä tehtäviä kaupallisille toimijoille, samalla keskitetään rahoitusta suurimpiin keskuksiin, joissa toimijoita on uudessa tilanteessakin.

@suomussalmi.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. Tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät ja erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

HE:n mukaan yksityiset markkinat pääasiallisena toimijana on oletuksena tehokkaampaa kuin julkinen tuotanto. HE:ssä ei kuitenkaan ole riittävästi arvioitu esitettyä kokonaisuutta: järjestäminen, monta tuottajaa, valtakunnalliset kasvupalvelut sekä lisääntyvä valvonnan tarve. Missä määrin esitetty malli lisää kustannuksia ja resurssointitarpeita.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelin tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri.

@keuruu.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on varmistaa asiakastarpeita vastaavien palvelukokonaisuuksien saatavuus. Tämän tavoitteen osalta lakiesityksen vaikutukset ovat osin päinvastaiset. Lakiesitys lisää alueiden eriarvoistumista ja heikentää palvelujen saatavuutta alueilla, missä markkinaehtoista palvelutarjontaa ei synny ja rajalliset resurssit ajavat maakuntia supistamaan palvelutarjontaa maakunnan ydin alueiden ulkopuolella. Tämä kehityskulku on myös vältettävissä ottamalla kunnat entistä vahvemmin mukaan päätöksen tekoon alusta saakka.
Kokeilut esim. kuntapohjaiset ovat vasta alkamassa ja eri maista saatujen kokemusten mukaan markkinapohjaisessa toteutuksessa tulokset ovat olleet vähintäänkin ristiriitaisia. Kasvupalvelujen pitkäaikaistyöttömien ja osatyökykyisten työllisyyspalvelujen hoidon tuottaminen voi heiketä.

@heinola.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin inhouse asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaaman rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat riippuvaisia toimenpiteiden yhteensovittamisen onnistumisesta. On mahdollista, että kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa resurssoinnin pienenemiseen. Nämä vaikutukset voivat olla julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta merkittävät.

Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään. Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla.

Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@pargas.fi:
Svårt att förutspå hur det hela kommer att i praktiken fungera och hurdana följder reformen medför. Ett mål med reformen är erbjuda kunden bättre och mera ändamålsenliga tjänster, är rädd för att de blir ännu svårare än tidigare för kunden att veta vem man skall kontakta i vilket ärende.

@kuhmoinen.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 miljoonalla eurolla. Tässä arviossa ovat mukana jo nyt markkinoilta hankittavat yritys. ja työvoimapalvelut, jotka siis eivät ole nettolisäystä.
Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa.
Lakiehdotuksessa todetaan, että "Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa". Tästä arvioinnista ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

@orimattila.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopoli-tiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista työllisyys – ja elinkeinopolitiikkaa yleisen toimialansa puitteissa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutetta-vien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kun-tien itse tuottamiin työllisyys- ja elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvu-palveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöi-den kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottami-seen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjon-taa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin ha-lutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaaman rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat riippuvaisia toimenpiteiden yhteenso-vittamisen onnistumisesta. On mahdollista, että kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa re-surssoinnin pienenemiseen. Nämä vaikutukset voivat olla julkisen rahoituksen koko-naismäärän kannalta merkittävät.

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Perustelutekstissä esitetyt luvut (uusien markkinoiden syntyminen eivät ole nettolisäystä suhteessa ny-kyisin markkinoilta hankittaviin yritys- ja työvoimapalveluihin. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan siirtyvän pitkällä aikavälillä ja joka on perustelutekstissä myös arvioitu epärealistisesti. Nettolisäysosuus on olen-naisesti pienempi.

Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työlli-syysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisäänty-mään. Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla lais-sa esitetyillä keinoilla.
Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden eri-laiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@forssa.fi:
Yritysvaikutusten voidaan olettaa olevan positiivisia kasvupalvelujen toimialalla. Hyvien käytäntöjen muutosten vaikutuksia ei juuri ole arvioitu. Maakunnalla on suuri työ monialaisten ja monituottajamallien järjestelyissä. Se asettaa myös suuret odotukset hankintamenettelyjen onnistumiselle.

Vaikutuksia heikossa työmarkkina-asemassa olevien kuntalaisten osalta ei ole arvioitu. Työllisyysvaikutuksissa otetaan kantaa lähinnä henkilöstötyövuosiin. Siinä ei ole arvioitu työllisyys- ja työttömyysasteen mukaisia vaikutuksia. Työllisyysvaikutukset laajasti määriteltynä ovat keskeisiä kuntien elinvoimalle.

Kuntien tulee voida tehdä tiivistä yhteistyötä maakunnan kanssa ja ottaa työllistymisen palvelujen tuottamisesta kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvien henkilöiden osalta. Maakunnan palveluista tässä kokonaisuudessa ovat tärkeitä nykyiset TE-toimiston tuottamat henkilöasiakkaiden ja uraohjauksen palvelut, TYP-toiminta ja kunnilta siirtyvät aikuissosiaalityön palvelut.

@vantaa.fi:
Lähinnä yritysneuvontaa ja kehittämistehtäviä tuottavien, usein yhteisesti omistettujen elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien toimijoiden rooli ja asema muodostuu epäselväksi.

Suurimmat tuloksellisuuden kehittymisodotukset liittyvät TE-toimistojen hoitaman työnvälityksen avaamiseen markkinoille. Muiden palvelujen osuus on vähäisempi. Maakuntien väliset erot ovat kuitenkin hyvin suuret. Uudistusta tehdään rahoituksen supistuessa ja jo nykyisin asiakkaat jäävät osin palvelutta eli ovat niin sanotussa passiivisessa työttömyydessä. Tätä ongelmaa ei korjata ehdotetuilla keinoilla.

Kasvupalvelujen jakokriteereissä on otettava huomioon muiden uudistusten ja velvoitteiden vaikutukset kustannuksiin. Esimerkiksi maahanmuuttajien tarvitsemat kieli-, rekrytointi- ja osaamiskoulutusten kustannukset ovat korkeammat ja tulee huomioida jakokriteereissä.

Markkinoiden avaamisen taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia on ilmeisen vaikea arvioida siksi, että tietopohjaa on vähän. Samanaikaisesti tapahtuvan suuren hallinnollisen uudistuksen ja laajan valinnanvapauteen perustuvan mallin yhdistämisen pitkän tähtäimen vaikutuksia on vaikea arvioida.

@narpes.fi:
Bolagiseringstvånget för landskapet och begränsningen av landskapets möjligheter att producera tillväxttjänster endast vid marknadsbrist innebär en stor förändring och konsekvenserna är svåra att överblicka. Ifall marknadsbrist konstateras, träder landskapet till för att täcka upp. Det finns i så fall en risk för att tjänsterna koncentreras till centralorterna och att utbudet av tillväxttjänster på landsbygden inte blir tillräckligt. I fråga om de språkliga rättigheterna måste det genom lag garanteras att tillväxttjänsterna även i praktiken tillhandahålls på finska och svenska.

@ylivieska.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös alueellisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin tehtäviin (muut kuin kehitysyhtiömuotoiset).

@raisio.fi:
Lakiesityksen vaikutusarvioinnissa ei arvioida mitenkään lain vaikutuksia kuntien ja kaupunkien toimintaan. Yhtäältä lain perusteluissa todetaan, että lailla ei puututa kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Toisaalta perusteluissa todetaan mm. että "maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi", että "palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta" ja, että "kunnat ja erityisesti suuremmat kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Maakunnan ja kuntien on siten tärkeää yhdessä suunnitella alueen toimenpiteiden kokonaisuus, jossa maakunnan kasvupalvelutehtävä ja kuntien elinvoimatehtävä tukevat ja täydentävät toisiaan."

Ristiriita lakiesityksen perusteluiden ja vaikutusarvioiden kesken on ilmeinen. Lakiesityksen vaikutusta kuntien toimintaan, suurista kaupunkiseuduista puhumattakaan, ei arvioida esityksessä sanallakaan. Se, että kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei käsitellä vaikutusarvioinnissa mitenkään, on esityksen keskeinen puute ja tulee johtamaan ongelmiin lain toimeenpanossa ja yleisesti kilpailukyvyn kehittämisessä.
Vaikutuksia seudullisten kehittämisyhtiöiden toimintaan arvioidaan vain siitä näkökulmasta, että ne alkaisivat tuottaa maakunnan järjestämiä palveluita. Valmistelu on ilmeisen puutteellinen, koska arvioimatta jää vaikutus sekä sidosyksikköasemassa olevaan että ei-sidosyksikköasemassa olevaan seudulliseen kehittämisyhtiöön siinä tapauksessa, että yhtiö ei osallistu maakunnan järjestämien palvelukokonaisuuksien tuottamiseen.
Vaikutusarviointi ei myöskään arvioi tilaaja/tuottaja-mallin käyttöönoton vaikutuksia nykyisiin yhteistyörakenteisiin keskuskaupunkien, seudullisten kehittämisyhtiöiden, ELY-keskusten ja muiden alueellisten toimijoiden kesken. Arvioinnissa ei siis käsitellä mitenkään niitä vaikutuksia, joilla estetään nykyistä, tarkoituksenmukaiseksi todettua toimintaa tai rikotaan olemassa olevia yhteistyörakenteita. Lain vaikutuksista annettu kuva on tältä osin hyvin puutteellinen.
Sote- ja maakuntauudistukseen liittyvän valmistelun kokonaishallinnasta on syytä olla huolissaan yleisesti sekä erityisesti pirstoutuneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien maakuntien ja kuntien rooleja ja työnjakoa. Koko reformin kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä.
Lakiuudistus antaa maakunnalle hyvin suuren harkintavallan esimerkiksi rahan ohjauksen suhteen. Esityksessä todetaan, että "maakunnat päättäisivät itse määrärahan kohdentamisesta maakunnan järjestämisvastuun piirissä oleviin tehtäviin. Tässä laissa säädettyjen tehtävien lisäksi maakuntien järjestämisvastuulle kuuluisivat muu muassa myös sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen". Edelleen "Näin ollen maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla. Ratkaisuissa tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja."
Miten yritystukijärjestelmää voidaan muuttaa niin, että yksityinen palveluntuottaja voisi myöntää tukea 10.000 euroon saakka? Mikä on tulosvastuu? Olisiko joitakin erikseen määriteltäviä kokonaisuuksiin tarkoituksenmukaista kohdentaa esimerkiksi korvamerkittyä rahoitusta tai tarkastella, mikä olisi joiden palveluiden osalta vähimmäistaso, jonka tulisi toteutua?
Kasvupalveluihin on TEM:n hallinnonalalla käytettävissä vuoden 2015 tilanteen mukaan yhteensä reilu miljardi euroa. Tästä 18 prosenttia käytetään viranomaistehtävinä. Markkinoiden avaamisen näkökulmasta merkitystä on sil

@parkano.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on varmistaa asiakastarpeita vastaavien palvelukokonaisuuksien saatavuus. Tämän tavoitteen osalta lakiesityksen vaikutukset ovat osin päinvastaiset. Lakiesitys lisää alueiden eriarvoistumista ja heikentää palvelujen saatavuutta alueilla, missä markkinaehtoista palvelutarjontaa ei synny ja rajalliset resurssit ajavat maakuntia supistamaan palvelutarjontaa maakunnan ydin alueiden ulkopuolella. Tämä kehityskulku on myös vältettävissä ottamalla kunnat entistä vahvemmin mukaan päätöksen tekoon alusta saakka.

@pello.fi:
Tulevaisuuden ennustaminen on yleensä vaikeaa. Tietyissä maakunnissa säästöjä voi ja todennäköisesti syntyy, mutta haasteena ovat edelleen maakunnat joiden väkimäärä on suhteellisen pieni tai ns. maakuntakeskus on väkimäärältään vähäinen. Lapin osalta vaarana on se että kasvupalveluita alueella tuottaa keskitetysti vain yksi maakunnan omistama yhtiö.

@vihti.fi:
Vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa. Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa kannattavasti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.
Asiakasvaikutukset jäävät esityksessä epäselväksi. Aktiivinen ja osaava työnhakija voi hyötyä palvelujen valinnanvapaudesta, mutta passiivinen ja heikommat työmarkkinavalmiudet omaava työnhakija voi hämmentyä ja passivoitua edelleen. Esimerkiksi nykyisessä mallissa työnhakuprosessin erilaiset vaiheet ja siihen liittyvä palvelutarpeen arviointi ja palveluohjaus ovat pääsääntöisesti yhden toimijan, TE-toimiston, hallinnassa, ja työnhakija-asiakas voi helposti mieltää tähän prosessiin liittyvän ”yhden luukun”. Jatkossa tämä prosessi hajoaa monen toimijan toiminnaksi.

Osin epäselväksi jää myös maakuntien kasvupalvelujen rahoituksen riittävyys siirtymäaikana. Kun alkuvaiheessa taataan koko nykyisen henkilöstön siirtyminen uuden työnantajan palvelukseen, ylittävät palkkakustannukset todennäköisesti järjestämiseen vaadittavan henkilöstön palkat. Näin markkinoilta ostettavien kasvupalvelujen ostoon jäänee siirtymäaikana suhteellisen vähän rahaa etenkin kun kasvupalvelujen kokonaisrahoitus laskee n. neljänneksellä 2015 - 2019.

@miehikkala.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Kuntien on esityksen mukaan mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Periaatteellisesti on tärkeää, että myös kunnat voisivat niin halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

HE lähtee olettamuksesta, että kasvupalvelu-uudistuksella ei ole vaikutusta kuntien yritystoiminnan ja työllisyyden edistämiseen suuntaaman rahoituksen määrään ja kohdentumiseen. Mahdolliset vaikutukset ovat riippuvaisia toimenpiteiden yhteensovittamisen onnistumisesta. On mahdollista, että kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa resursoinnin pienenemiseen. Vaikutukset voivat olla julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta merkittävät.

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Perusteluteksteissä esitetyt luvut (uusien markkinoiden syntyminen 400 milj. euron edestä) eivät ole nettolisäystä suhteessa nykyisin markkinoilta hankittaviin yritys- ja työvoimapalveluihin. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan siirtyvän pitkällä aikavälillä ja joka on perusteluteksteissä myös arvioitu epärealistisesti. Nettolisäysosuus on olennaisesti pienempi.

Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään. Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla.

Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@vaala.fi:
Laki antaisi mahdollisuuden maakunnan yhtiölle tuottaa palveluita vain markkinapuutetilanteissa. Miksi kyseistä mahdollisuutta ei voida antaa kunnalle, joka luonnollisesti jo toimii alueella?

Lisäksi mahdollisuus palveluiden tuottamiseen tulee olla mm. järjestöillä ja yhdistyksillä Tällöin mm. Leader yhdistykset voisivat muodostua toimijaksi ja tarjota palveluita.

@alavus.fi:
Laki mahdollistaa pienillekin yrityksille tulon markkinoille, koska toiminnan perustamiseen ei tarvitse suuria investointeja ja käytännössä pienikin yritys voi tarjota tiettyjä kasvupalveluita. Täten voi syntyä uutta yritystoimintaa myös maakuntakeskuksen ulkopuolelle. Toteutuksen tulee tämä mahdollistaa.

@nurmes.fi:
Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa).

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

@espoo.fi:
Asiakasvaikutukset jäävät esityksessä epäselväksi. Aktiivinen ja osaava työnhakija voi hyötyä palvelujen valinnanvapaudesta, mutta passiivinen ja huonot työmarkkinavalmiudet omaava työnhakija voi hämmentyä ja passivoitua edelleen. Esimerkiksi: nykyisessä mallissa työnhakuprosessin erilaiset vaiheet ja siihen liittyvä palvelutarpeen arviointi ja palveluohjaus ovat pääsääntöisesti yhden toimijan, TE-toimiston, hallinnassa, ja työnhakija-asiakas voi helposti mieltää tähän prosessiin liittyvän ”yhden luukun”. Jatkossa tämä prosessi hajoaa monen toimijan toiminnaksi.

Hankintaosaaminen on kasvupalvelu-uudistuksen asiakasvaikutusten kannalta kohtalonkysymys. Toimiakseen esitetty malli vaatii hankintaosaamista jota ei vielä käytännössä ole olemassa. Malli vaatii järjestäjältä osaamista hankkia palvelutuotantoa, joka aidosti edistää maakunnan ja valtion kasvun kokonaistavoitteita. Yhden yksittäisen palveluja tuottavan yrityksen tavoitteena on pääsääntöisesti voiton tekeminen, ja se ei aina johda yhteneväisiin toiminnallisin tavoitteisiin, jos järjestäjä ei osaa ostaa oikeanlaisia tuloksia. Vaikka nykyinen TE-hallinto on sinänsä kokenut palvelujen hankkija, ei nykymallissa hankita juurikaan laajoja palvelukokonaisuuksia. Tällaisten palvelukokonaisuuksien tuloksellisuuden ja laadun monitorointi on vaikeaa. Esityksenkin mukaan suurimpia tehokkuushyötyjä voidaan odottaa sellaisista palveluista joiden laatua on helppoa mitata.

Osin epäselväksi jää myös maakuntien kasvupalvelujen rahoituksen riittävyys siirtymäaikana. Kun alkuvaiheessa taataan koko nykyisen henkilöstön työllistyminen, ylittävät palkkakustannukset todennäköisesti järjestämiseen vaadittavan henkilöstön palkat. Näin markkinoilta ostettavien kasvupalvelujen ostoon jäänee siirtymäaikana suhteellisen vähän rahaa etenkin kun kasvupalvelujen kokonaisrahoitus laskee n. neljänneksellä 2015 - 2019.

Lain jatkovalmistelussa tulee tehdä kielellisten vaikutusten arviointi.

@businesslappi.fi:
I. Rahoituspohjainen jakojärjestelmä ohjaa kehitystä ns. kasvukeskuksiin. Näissä on muuta maata suurempi työttömyys ja väkiluku. Ja näin kehittämisvarat ohjautuvat painotetusti kasvukeskuksiin ruokkien samalla yleisten markkinoiden vastaista keskittymistä.
II. Uusien verkostomaisten ratkaisujen / toimintojen kehittyminen edellyttää usein neutraalia ulkopuolista toimijaa esim. kuntaa. Kehittämisvarojen käytössä on huomioitava myös muut kuin yksittäisen yrityksen kehittämistarpeet. III. Toistetaan epäilys paikallisten toimintojen keskittämisestä saatavasta asiakaspalvelun laadun parantamisesta. IV. Heikoimmassa asemassa olevat erityisesti avustavien toimijoiden läsnäoloa paikanpäällä.

@tyrnava.fi:
Kokonaisuuteen vaikuttavat useat lait ja päätökset vain tämä lausuttavana oleva laki. Tämän vuoksi vaikutuksia ei pysty arvioimaan riittävän hyvin. Erityisen ongelmalliseksi tilanteen tekee se, että vielä ei tiedetä, mitä kaikkia toimintoja kunnan tulee elinvoiman näkökulmasta tuottaa mahdollisesti päällekkäinkin maakunnan kanssa, jotta voidaan turva alueelliset erityispiirteet, elinvoiman ja vetovoiman syntyminen sekä kunnan elinkeinorakenteeseen vastaavuus. Myös työllisyyteen liittyvä kokonaisuus on niin levillään, että sitä on mahdoton arvioida. Toimintatavasta riippuen vaikutukset voivat olla erittäin kriittiset ja isot.

@savonlinna.fi:
Esityksessä ei ole huomioitu riittävästi vaikutuksia maakuntien keskuskaupunkien ulkopuolisten talousalueiden edellytyksiin toteuttaa menestyksellistä elinkeinopolitiikkaa. Uudistuksen myötä maakuntakeskusten houkuttelevuus yritysten toimintaympäristönä vahvistuu suhteessa muihin kaupunkeihin.

@loviisa.fi:
Osan asiakasryhmistä (esim. vaikeasti työllistyvät) tarvitsemien palveluiden tuottaminen markkinaehtoisesti ei ole kannattavaa, joten on suuri riski, etteivät he saa tarvitsemiaan palveluita.

@parikkala.fi:
Kasvupalvelujen kilpailullisen monituottajamallin vaikutuksissa on korostettu uusien markkinoiden synnyttämistä, vaikka jo nykyisellään ostopalveluilla on merkittävä osuus palvelutuotannossa (noin 290 miljoonaa euroa arvioidusta 400 milj. euron kasvupalvelumarkkinasta). Kokonaan uuden yritystoiminnan syntyminen etenkin pienille markkina-alueille tulee olemaan haasteellista. Vaikutustenarvioinnissa on tuotu esille, että pienet alueet kärsivät markkinapuutteesta tai ne joutuvat tekemään yhteistyötä palveluiden kilpailuttamisessa. Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään. Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla.

@vora.fi:
Gällande de ekonomiska konsekvenserna och särskilt fördelningskriterierna för tillväxttjänsterna skulle det vara viktigt att ta in fler sporrande element. Att en så stor del av finansieringen (60 %) fördelas enligt arbetslösa arbetssökande kan i värsta fall leda utvecklingen i fel riktning.
Det är mycket viktigt att också kommunernas utvecklingsbolag, för Vörå kommuns del VASEK, kan fortsätta producera exempelvis den företagsrådgivning de gör idag. Men viktigt är också att de skulle kunna agera på marknaden för tillväxttjänster exempelvis gällande mindre företagsstöd eller tjänster till arbetslösa. De har ett särskilt specialkunnande om regionen de verkar i och kan också driva utvecklingen framåt i regionen.
Det är städernas näringslivsavdelningars och stadsregionernas utvecklingsbolags uppgift att inom regionen fungera som spindel i nätet gällande företag, utbildningsanstalter och forskning samt de aktörer som finansierar projekt och som i sin tur främjar dessa samarbetsförhållanden. Detta uppdrag som spindel i nätet ska ligga hos den offentliga näringslivspolitiken. Näringslivspolitikens strategiska styrning och roll som nätverksledare kan inte genomföras på marknadens villkor.
Det skulle vara viktigt med ett allmänt registreringstvång för att kunna producera tillväxttjänster (dock så smidigt och snabbt som möjligt). På det sättet har landskapet bättre möjlighet att sköta övervakningen. Samtidigt är det viktigt med objektiva kvalitetsmätningar så att kunderna kan välja.
Viktigt är också att staten deltar i kostnaderna för informationssystem och att det görs billigast möjligt för företagen att medverka. Endast på det sättet kan man skapa en verklig marknad där också mindre aktörer har en chans att klara sig.
De nationella servicecentren (s. 76) borde slopas. Istället borde man bygga upp nationella kompetenscenter som kan hjälpa landskapen. Men beslutsfattandet och rätten (exempelvis gällande stödtjänster) borde vara kvar hos landskapen.
Gällande de språkliga rättigheterna (s 85) skulle det vara viktigt att i lagen ta in bestämmelser om att tjänsteproducenter på tvåspråkiga områden har en skyldighet att erbjuda service på båda språken, på alla stadier och kommunikation.
Också gällande de riksomfattande tillväxttjänsterna är det viktigt att notera regionala skillnader, exempelvis att Viexpo i Österbotten och Mellersta Österbotten, sköter de tjänster som Finpro sköter i det övriga landet.

@pirkkala.fi:
Monituottajamalliin perustuva aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluja on
saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.
Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole mahdollisuuksia. Paikalliset eroavaisuudet ovat suuret.

@kauhajoki.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on varmistaa asiakastarpeita vastaavien palvelukokonaisuuksien saatavuus. Tämän tavoitteen osalta lakiesityksen vaikutukset ovat osin päinvastaiset. Lakiesitys lisää alueiden eriarvoistumista ja heikentää palvelujen saatavuutta alueilla, missä markkinaehtoista palvelutarjontaa ei synny ja rajalliset resurssit ajavat maakuntia supistamaan palvelutarjontaa maakunnan ydin alueiden ulkopuolella. Tämä kehityskulku on myös vältettävissä ottamalla kunnat entistä vahvemmin mukaan päätöksen tekoon alusta saakka.

@hyvinkaa.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa. Tämä todetaan jo ehdotuksessa. Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute mm. vaikeimmin työllistyville ryhmille.

Vaikutuksia ei ole riittävästi arvioitu eri asiakasryhmiin. Esimerkiksi vaikutuksia yrityksiin ei ole tehty lainkaan paitsi niiden yritysten osalta, jotka mahdollisesti tarjoavat kasvupalveluja. Vaikutukset muihin asiakasryhmiin on kuitattu hyvin lyhyesti. Sen sijaan hallintoon liittyvät vaikutukset on kuvattu melko seikkaperäisesti.

Lakiehdotuksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Kyseisen ryhmän heterogeenisyys jää maininnan tasolle. Uudistusten vaikutuksia arvioidaan hieman tarkemmin ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

Arvioimatta on jäänyt, miten maahanmuuttajat pärjäävät tässä uudistuksessa, joka on aika monimutkainen ammattilaisillekin ymmärtää. Ainakin palveluohjauksen tarve kasvaa valtavasti tämän uudistuksen myötä ja tämä tulisi huomioida resurssoinnissa. Maahanmuuttajilla harvoin on kotoutumisen alkuvaiheessa tarpeeksi tietoa suomalaisesta yhteiskunnasta, jotta hän osaisi itse hakeutua ja ohjautua oikeiden palvelujen piiriin, joten valinnanvapaus ei erityisesti hyödytä maahanmuuttajia.

Maahanmuuttopalveluissa nousee esiin myös palvelujen laadun varmistaminen, kun ne avataan enenevässä määrin kilpailutukselle. Jo nyt esimerkiksi kotoutumiskoulutuksen laatu on kärsinyt vuosia tempoilevan kilpailutuksen seurauksena.

@pori.fi:
Markkinoiden avaamisen taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia ei ole kyetty realistisesti arvioimaan. Ehdotus 400 miljoonan euron uusista markkinoista vaikuttaa ylimitoitetulta, sillä markkinaehtoisuuden vaikutuksista ei ole olemassa riittävää tietopohjaa edes vaihtoehtoisten toimintamallien arvioimiseksi. Esityksessä varsinkin yritysneuvontaa ja kehittämispalveluita tuottavien kuntien yhteisesti omistettujen elinkeinoyhtiöiden rooli, asema ja merkitys jäävät vähintään epäselväksi.

Lisäksi ehdotuksen arviot 85 %:in henkilöstövaikutuksista nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin ovat erittäin merkittävät, mutta asia on henkilöstövaikutusten arvioinnissa jäänyt varsin ohueksi. Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun (selvitys) mukaan yksityisiä kasvupalveluntuottajia on koko maassa noin 520, joista pääosa on keskittynyt Uudellemaalle. Markkinoiden avaamisen näkökulmasta alueelliset erot muodostavat haasteen.

@hollola.fi:
Maakuntien ja alueiden tilanne poikkeaa palvelutuottajien osalta merkittävästi maan eri osissa. Tietojärjestelmät ja palvelujen laadunarviointi ja -ohjausinstrumentit puuttuvat.

@kolari.fi:
Uudistus ei koske suoraan kuntien nykyistä tai tulevaakaan toimintaa elinkeinojen ja työllisyyden kehittämisessä, mutta uudistuksella voi kuitenkin olla vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, jos maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Tämä riippuu eri toimintojen ja toimijoiden yhteensovittamisesta ja alueellisten erityispiirteiden huomioon ottamisesta. Harvaanasutulla alueella ei kuitenkaan välttämättä löydy tarpeeksi kannattavuutta markkinaehtoisille toimijoille, eikä kunnankaan silloin kannata lähteä toimintaansa yhtiöittämään. On mahdollista, että palvelut heikkenevät entisestään, jos maakunnan julkiset palvelut keskittyvät haja-asutusalueilta kaupunkeihin tai maakunnan resurssit pienenevät. Kunnilla on merkittävä rooli työllisyyden ja yritysneuvonnan toteuttamisessa alueellaan ja siihen toimintaan tulisi osoittaa myös julkisi varoja maakunnan tasolta.

Lapin erityisolosuhteita ei ole esityksessä otettu riittävästi huomioon (pitkät etäisyydet, markkinapuute, eritysolosuhteet).

@somero.fi:
Lakiesitysluonnoksen taloudelliset ja toiminnalliset vaikutukset sekä olemassa olevien markkinoiden laajuus ovat lakiesitysluonnoksessa arvioituna sangen positiivisesti. Uusia markkinoita ja toimijoita syntyy varmastikin ajan mittaan, mutta on epäselvää kohdistuuko niiden tarjonta tasapuolisesti koko maahan.

Samoin nyt käsiteltävä esitys muuttaisi työvoimapolitiikan palveluja merkittävällä tavalla. Näiden muutosten vaikutusta työnhakijan palveluihin on arvioitu sangen vähäisesti. Erityisesti huomiota tulisi kiinnittää vaikeimmin työllistyvien palveluihin.

@rusko.fi:
Lakiesityksessä ei mitenkään arvioida vaikutuksia kuntien toimintaan. Kuntien ja maakuntien liityntäpinnat elinvoimatehtävän hoitamiseksi jäävät kokonaan ilman huomiota. Myöskään kuntien yleisen toimivallan ja maakuntien erityisen toimivallan päällekkäisyyttä ei käsitellä mitenkään. Lain toimeenpano tulee tästä syystä aiheuttamaan erityisiä ongelmia.

Valmistelu on puutteellinen myös seudullisten kehittämisyhtiöiden roolin muutoksen arvioinnissa. Lakiesitys estää nykyistä tarkoituksenmukaista toimintaa ja rikkoo olemassa olevia hyviksi todettuja yhteistyörakenteita. Pirstaloitunut valmistelu on synnyttänyt merkittäviä epäselvyyksiä valtion, maakuntien ja kuntien rooleissa koko sote- ja maakuntauudistuksen osalta.

@pyhajarvi.fi:
Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta/koko maa- akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua.

@pyhajoki.fi:
Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa. Vaikutukset kunnallisiin ja seudullisiin kehittämisyhtiöihin on hallituksen esityksessä mietitty lähinnä siitä lähtökohdasta, että kehittämisyhtiöt voivat olla jatkossa myös alueellisten kasvupalvelujen tuottajia. Vaikutusten arvioinnista puuttuu näkökulma suoraan kuntien yrityspalvelukeskusten hoitamiin tehtäviin (muut kuin kehitysyhtiömuotoiset).

@mantsala.fi:
Luonnoksessa esitettyjen vaikutusten arviointi on tässä vaiheessa vaikeaa, tämä todetaan jo ehdotuksessa. Markkinapuutetilanteen vaikutusten tunnistamiseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska nykyisessä tilanteessa tiettyjen asiakasryhmien (esim. pitkäaikaistyöttömät) palvelut tuotetaan verkostomaisesti julkisten palvelujen varassa, täydennettynä yksityisten tuottajien palveluilla. Mitä tapahtuu niille palveluille, joita markkinat eivät voi tuottaa voitollisesti olemassa olevassa markkinakentässä? Yritysten peruslogiikan mukaan näitä palveluja ei tuoteta. Tästä seuraa suoraan tuotettavien palvelujen puute vaikeimmin työllistyville ryhmille.

@reisjarvi.fi:
Palvelujen järjestäminen sillä olettamuksella, että pääosa palveluista voidaan toteuttaa digitaalisesti ja sähköisten palvelujärjestelmien kautta, heikentää entisestään heikommassa asemassa olevien asiakkaiden yhdenvertaisuutta.

Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa.

@sotkamo.fi:

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

HE:n mukaan yksityiset markkinat pääasiallisena toimijana on oletuksena tehokkaampaa kuin julkinen tuotanto. HE:ssä ei kuitenkaan ole riittävästi arvioitu esitettyä kokonaisuutta: järjestäminen, monta tuottajaa, valtakunnalliset kasvupalvelut sekä lisääntyvä valvonnan tarve. Missä määrin esitetty malli lisää kustannuksia ja resurssointitarpeita.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelin tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu (selvitys esitelty ohjausryhmälle 27.3.).

14) Muut vapaamuotoiset huomiot HE:n lukuun 4

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisu

---

@nokiankaupunki.fi:

Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä suoraan koske tätä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan tepalveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään.

Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla.

Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@janakkala.fi:
Taloudelliset vaikutukset sekä vaikutuksen viranomaisten toimintaan on tunnistettu varsin hyvin. Kansantaloudellisista vaikutuksista tosin ei voi olla kovinkaan varma. Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on arvioitu sangen optimistisesti.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan. Lakiehdotuksen vaikutukset nykyisten kasvupalvelujen henkilöstöön tulee arvioida tarkemmin. Uudistus saattaa asettaa nykyisten kasvupalvelujen henkilöstön eriarvoiseen asemaan eri maakunnissa.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin Uudellemaalle, Varsinais-Suomeen ja Pirkanmaalle 48. Muilla maakunnilla palveluntuottajia on alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri.

Lakiesityksessä ei esitetä selkeästi, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Maakuntien ja kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Kuntien tulee voida tehdä tiivistä yhteistyötä maakunnan kanssa. Maakunnan palveluista tässä kokonaisuudessa ovat tärkeitä nykyiset TE-toimiston tuottamat henkilöasiakkaiden ja uraohjauksen palvelut, TYP-toiminta ja kunnilta siirtyvät aikuissosiaalityön palvelut.

Tuottavuuden lisääminen palveluja ulkoistamalla (nettovaikutusarvio 5-15%) on epätodennäköistä, mikäli prosessivastuu hämärtyy. Kilpailuttamisen järjestäminen, hankintaosaamisen vahvistaminen ja valvonnan järjestäminen sekä yhtiöittäminen tuovat lisäkustannuksia, samoin tietojärjestelmien kehittäminen. Edelleenkin palvelutarpeen arviointi on tärkeässä roolissa, tehokkuutta saavutetaan vain tarjoamalla asiakkaille aidosti heidän tarpeensa mukaiset palvelut. Yksityisten palveluntuottajien ohjausvelvoitetta tulee vahvistaa asiakkaiden tarpeen mukaisten palvelujen varmistamiseksi. Vaikutukset kansalaisten oikeusturvaan ja tietosuojaan kaipaavat vielä lisätarkennuksia, kun pohditaan viranomaistehtäviä ja ulkoistettavia tehtäviä.

@uusikaupunki.fi:
-

@savukoski.fi:
Esityksen vaikutuksia ei ole valmistelussa osattu arvioida oikein. Miten kunnat voivat pitää huolta elinvoimaisuudestaan ja elinkeinopolitiikasta jos kasvupalvelut maakunnallistetaan ja yksityistetään? Erityisen ongelmallista tästä tulee Lapin lisäksi Kainuussa ja Pohjois-karjalassa? Esitys on tässä muodossaan kauaskantoinen kannanotto keskittämisen puolesta.

@konnevesi.fi:
Kasvupalvelujen tuottaminen on säädetty laissa melko loogisesti ja lain lähtökohta huomioiden (palvelutuotannon kilpailullisuuden täysimääräinen hyödyntäminen) luku 4 on selkeä. Tietyissä palveluissa useampaan seuraavaan vuoteen on lähes mahdoton nähdä markkinoilla olevan toimijaa, joka voisi tarjota palveluja monialaiseen yhteistyöhön perustuen esimerkiksi pitkäaikaistyöttömille.

14. Muut vapaamuotoiset huomiot HE:n lukuun 4

@uurainen.fi:
Kun lainsäädäntöä nyt perusteellisesti uudistetaan, niin tässä olisi erinomainen tilaisuus tehdä jotakin nollatuntisopimuksille.

@korsnas.fi:
I lagutkastet föreslås att den av rådgivnings – och företagsstöd som kan produceras på landskapsnivå, kvarstår i landskapet. Men mer krävande uppgiftshelheter liksom tillväxt- och export problematiken skulle handhas på en nationell nivå. Detta är inte ändamålsenligt då det på många håll redan idag finns många aktörer och projekt som på ett positivt sätt bidrar till företagens internationalisering. Exporten per invånare är den högsta i landet och den totala exporten från Österbotten är den fjärde störst i landet. Här finns NTM-centralens internationaliseringsenhet och andelslaget Viexpo, som bistår företagen i deras internationella strävanden. Viexpo ägs gemensamt av städer och kommuner.

@kaustinen.fi:
Kasvupalveluihin sisältyy monenlaisia asiakkuuksia. On vaikea kuvitella, että kaikki kasvupalvelut hoituvat yhtiöittämisen kautta. Lakiesitys ei ole anna selkeää kuvaa esim. siitä, että kenellä on vastuu vaikeimmin työllistyvistä

@joutsa.fi:
Pitää olla toimivat markkinat, mutta myös julkiset toimijat voivat toimia tehokkaasti.

@liminka.fi:
Aluekehittämisjärjestelmän uudistamisessa on todettu, että maakunnat, valtio ja kunnat toimivat yhdessä. Kuntien osalta on todettu vain, että kunnat ovat edelleen yleisen toimivallan käyttäjiä. Tärkeimpänä tehtävänään kunnille on asetettu kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisan toimintaympäristön luominen. Tässä on kuntien ja erityisesti suurten kaupunkien sekä kaupunkiseutujen osalta suuri ristiriita. Aluekehittämislakiin olisi kirjattava tulevaisuuden kuntien rooli elinkeinojen ja elinvoiman kehittäjänä.

Maakuntien tehtävä aluekehittämisviranomaisena ja EU-rakennerahastojen välittävänä toimielimenä on luotava tälle puitteet niin, että rahoittavana viranomaisena rajalliset raharesurssit on parhaiten käytössä. Valtion ja ministeriöiden tehtävä on antaa kansallinen viitekehys ja kansallisen tason tavoitteet kuntien ja kaupunkiseutujen työlle.

Lausuntovaiheessa olevan aluekehittämis- ja kasvupalvelulain tavoitteena on muun muassa alueiden kehittämisen, kestävän taloudellisen kasvun, yrittäjyyden, työvoiman saatavuuden ja työmarkkinoiden toimivuuden sekä työllisyyden, työllistymisen, kotoutumisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen. Näiden teemojen osalta kaupunkiseutujen merkitys on suuri: Kaupunkiseudut ovat olleet rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät luonnostaan kaupunkien ja suurten kaupunkiseutujen elinvoima- ja elinkeinotehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan ja aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Vahvassa yhteistyössä kaupungin, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja päätöksentekoa. Kasvupalveluiden valmistelussa on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden synnyttäminen.

Eri maissa toteutetut työllisyyspalvelujen yksityistämiset eivät ole tuoneet haluttua tulosta, erityisesti pitkäaikaistyöttömien palveluiden yksityistämiskokeilut ovat epäonnistuneet. Laissa tulee selkeyttää miten työllisyys- ja yrityspalvelut säädetään kuntien ja maakunnan välillä ja tuleeko kunnille vastuuta työllisyysasioissa? Lisäksi on epäselvää onko esityksessä ajateltu myös kunnille vastuita työllisyyden hoidon työ-markkinatuen kuntarahoitusosuuden osalta? Työllisyyden hoito tulee olla yhden toimijan vastuulla. Kaupunkien elinkeinolähtöinen työllisyyspalvelumalli on kestävä ja tehokas ratkaisu työllisyyden palvelurakenteeksi. Resurssien tehokkaan kohdentamisen ja vaikuttavan elinkeino-politiikan kannalta on keskeistä yhteen sovittaa valtion ja kaupunkien toimintamallit ja yhteistyöverkostot. Kilpailukyvyn kannalta ajaudutaan kielteisiin vaikutuksiin, mikäli uudella rakenteella estetään tai haitataan vuosien aikana rakennettuja elinvoimapolitiikan ja yhteistyön käytäntöjä.

Limingan kunta yhtyy TEM:n selvityshenkilö Markku Anderssonin ”Kehittämisyhtiö – toimiva innovaatio. Seudullisten kehittämisyhtiöiden rooli työ- ja elinkeinopolitiikan edistämisessä.” julkaisun keskeisimpiin linjauksiin. Valtion ja maakuntien liittojen rooli tulisi keskittyä rahoittajan rooliin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia tulisi vahvistaa ja selkeyttää suhteessa muihin toimijoihin määrittelemällä kehittämisyhtiöiden asema osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta.

Kasvupalvelujen järjestämisvastuu tulee määritellä lainsäädännössä vaihtoehtona maakunnalliselle ratkaisumallille myös muille suurille kaupunkiseuduille siten, kuin on valmisteltu lakiluonnoksessa kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa.

Erityisesti heterogeenisellä ja pitkien etäisyyksien Pohjois-Pohjanmaalla Oulun kaupunkiseudun rooli on aivan erilainen

@tammela.fi:
Vaikeasti työllistyvien työmarkkinakelpoisuus voidaan saavuttaa tiiviillä sosiaali- ja terveydenhuollon sekä työvoimapolitiikan yhteistyöllä, jota on vaikea toteuttaa yksityisillä markkinoilla. Vaikeasti työllistyvien riittävän työ- ja toimintakykyisyyden sekä työmarkkinakelpoisuuden saavuttamiseen saattaa mennä vuosia, joten koordinaatio pitää olla selkeästi yksissä käsissä. Vaikeasti työllistyvien, kuten vammaisten, pitkäaikaissairaiden ja osatyökykyisten henkilöiden työllisyyspolut tulee varmistaa ilman kannustinloukkuja, kuten ansiotulojen ja eläkkeen yhteensovittamisen jäykkyyttä.
Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Lausunnolla oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Rahoituksessa pitää olla kannusteita työllisyyden vahvistamiseen ja myös oma kannustin pitkäaikaistyöttömyyden alentamiseen. Rahoitukseen tarvitaan myös kannustin maakunnissa kehitettäville uudenlaisille työllistämistoimenpiteille erityisesti vaikeasti työllistettävien kohdalla.
Lakiesityksen vaikutusten arviointi osuudessa kerrotaan, että henkilöasiakkaiden uraohjauksen ja osaamisen kehittämisen palveluista säädetään tarkemmin laeissa, joilla uudistetaan julkiset työvoima- ja yrityspalvelut sekä kotouttamisen edistämistä koskevat säädökset. On valitettavaa, etteivät nämä säädösesitykset ole käytettävissä tätä lausuntoa laadittaessa.

@veteli.fi:
Vastuu vaikeasti työllistettävistä tulisi määritellä selkeämmin.

@tervo.fi:
Markkinapuutetilannetta pitäisi kuvata. Selkeä markkinapuute on mm. tilanteessa, jossa palveluja tarjotaan vain verkossa.

Kasvupalvelujen tuottamisessa kunnat ja kuntien omistamat kehittämisyhtiöt tulisi huomioida paremmin. Kunnissa ja kehittämisyhtiöissä on paras tietämys alueen yrityksistä ja tämä tulisi hyödyntää uudistuksessa.

@hankasalmi.fi:
Lukua leimaa lain lähtökohdista johtuen vankka usko markkinoihin ja siihen, ettei julkinen palvelutuotanto näissäkään palveluissa voisi toimia yhtä tehokkaasti ja innovatiivisesti, kuin yksityiset toimijat. Tulevaisuus osoittaa onko näin. Lain yleisperusteluissa ei kyetä osoittamaan kansainvälisen vertailutiedon kautta tai tutkimustiedon kautta, että esimerkiksi työttömyyden hoidossa saavutettaisiin markkinaehtoisiin toimijoihin nojaten taloudellisesti tai toiminnallisesti parempia tuloksia. Yrityspalvelujen puolella on muistettava se, että tuki- ja ohjauspalveluja lukuun ottamatta yrittäjä joutuu esimerkiksi yritystukiasioissa aina asioimaan julkisten palvelutuottajien kanssa, kun vain hyvin pienimuotoinen rahaliikenne voi liikkua yksityisen kasvupalveluja tuottavan yrityksen kautta. Monen luukun loukku ei siis yrittäjiltä uudistuksen myötä poistu.

Kuntien kannalta muodostuu haasteelliseksi se, että yhteistyökumppanien joukko kasvaa suuresti. Kunnat haluavat jatkossakin kantaa vastuunsa alueiden kehittämisestä ja yritysten huomioimisessa omassa päätöksenteossaan. Kuntien ja maakunnan välillä pitäisikin tiedon kulkea hyvin tarjolla olevista palvelutuottajista ja heidän tuloksistaan, jotta kunnissa elinkeinoasioiden kanssa työskentelevät osaisivat mahdollisimman hyvin ohjata omia yrittäjiään ja työttömiään oikeiden palvelutuottajien piiriin. Tiedonkulku maakunnan ja kuntien välillä sekä palvelutuottajien ja kuntien välillä jatkossa korostuu merkittävästi.

@lestijarvi.fi:
Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

@ahtari.fi:
Esityksen mukaan laki ei säätele sitä, miten maakunnat rahoittaisivat kasvupalveluiden tuotannon. Tässä on vaarana, että palvelut tuotetaan edullisemmin maakuntakeskuksessa ja maakunnan laitamilla kärsitään niukkuudesta.

@seinajoki.fi:
Valtakunnallisten kasvupalvelujen eriyttäminen maakunnan kasvupalveluista johtanee tilanteeseen, jossa kasvupalvelut ja kuntien elinvoimapalvelut näyttäytyvät yrityksille entistä sekavampana kokonaisuutena. Suurin osa yritysten kehittämisavustuksista ja maaseutuyritysten rahoituspäätökset jäävät maakunnan järjestämisvastuussa olevalle toiminnalle. On todennäköistä, että palvelut eriytyvät toisistaan sekä organisatorisesta että asiakkaista koskevan tiedon osalta. Uudistus siirtää nykyisiä viranomaistehtäviä tuotettavaksi yksityisille markkinoille. Kansainväliset kokemukset ovat osoittaneet, että yhtiöittämisvelvoite on lisännyt byrokratiaa ja toiminnan säätelyä sekä valvontaa. On oletettavaa, että hallinnollisia kustannuksia syntyy entisestään tavoitteista huolimatta.

Valtion, maakunnan ja kuntien välistä yhteistyön tärkeyttä ja roolia esityksessä ei ole riittävästi avattu. On suuri vaara, että kilpailullisessa markkinavetoisessa tilanteessa pienet palveluntarjoajat eivät pärjää esimerkiksi tietojärjestelmien liittyvissä ehdoissa, valtakunnallisten järjestelmien käyttömaksuissa ja verkkopalveluissa. Esityksessä ei selviä miten kilpailutilanteessa asiakkaita koskevia tietoja käsitellään muun muassa henkilötietosuojan ja tietojen siirron osalta.

@nousiainen.fi:
Valtiolta siirtyvien tehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017 ja tehtävien hoidon turvaaminen on edellyttänyt useita keskittämisratkaisuja.

Siirtyvien tehtävien rahoitus valtion talousarviossa alenee vuodesta 2015 vuoteen 2019 noin neljänneksellä. Tehtävien siirtyessä maakunnille tarvitaan useiden tehtävien tulokselliseksi hoitamiseksi edelleen keskittämisratkaisuja, sillä tehtävien konkreettisen hoitamisen hajaantuminen kaikille toimivaltaisille toimijoille (18 maakuntaa) nostaisi tehtävien hoidosta aiheutuvia kustannuksia nykytilaan nähden.
On perusteltua, että maakuntien rahoitus toteutetaan ainakin alkuvaiheessa valtion osoittamana rahoituksena. Kuitenkin on syytä olla huolissaan maakunnan muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen rahoituksesta. Maakuntiin kohdistuu tulevina vuosina kolmen miljardin euron sopeutustarve, ja on ennakoitavissa, että tässä tilanteessa myös muut yleiskatteellisen rahoituksen piiriin kuuluvien toimintojen volyymit tulevat arvioitaviksi. Tähän viitataan myös lakiesityksen luvussa 4: "maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla."

Väestörakenteen, talouden, elinvoiman ja kilpailukyvyn näkökulmista keskeisten suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta on kestämätöntä, mikäli maakunnat tekisivät sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistehtävässään taloudellisesti ja toiminnallisesti epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka puolestaan heijastuisivat maakunnan muiden tehtävien rahoitukseen.
Tälläkin perusteella olisi erittäin painavat syyt harkita uudelleen kaupunkiseutujen aiottua suurempaa roolia erityisesti kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Esityksen mukaisesti eräiden palveluiden keskittämisen mahdollisuutta on tarpeen edelleen arvioida niiden palveluiden osalta, jotka edellyttävät hyvin erikoistunutta osaamista. Kuinka paljon esitetyt asiat johtavat valtakunnalliseen alueiden eriarvoistumiseen siitäkin huolimatta, että markkinapuutetilanteeseen on esityksessä kiinnitetty huomiota. Markkinaehtoisuus ja näin ollen myös asiakkaiden aito valinnanvapaus ei toteudu samalla tavoin kaikkien maakuntien alueilla. Huomioitava on myös, etteivät digitaaliset palvelut välttämättä tavoita ja palvele kaikkia asiakkaita.
Tilaaja- tuottajamallissa pitää varmistaa asiakkuuksien johtaminen ja hallinta sekä tiedonkulku. EU:n tietosuoja-asetuksen vaikutus tähän? Miten kunta saa tiedon omista yrityksistään ja niille tehdyistä toimenpiteistä yksityiseltä palveluntuottajalta tai palvelun tilaajalta eli maakunnalta?

Miten varmistetaan rahoitusten myöntövaltuuksia jaettaessa oikeudenmukainen kohtelu kaikille asiakkaille. Onko palveluntuottajien tulostavoitteena mahdollisimman monta myönnettyä yritystukea vai esimerkiksi mahdollisimman hyvin kasvaneet yritykset viiden vuoden aikajänteellä? Onko tulostavoitteena mahdollisimman monta työllistettyä, jolloin palveluntuottajat keskittyvät helpoimmin työllistettäviin? Kenellä on vastuu vaikeasti työllistettävien palveluista? Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä.

@lieksa.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulain-säädännössä.
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta). Eri toimijoiden rooleihin liittyen on ehdottoman tärkeää, että järjestämis- ja rahoitus-vastuu on kokonaisuudessaan samalla toimijalla.

@ilomantsi.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@marttila.fi:
Kasvupalvelujen tuottamisessa kunnat ja kuntien yhtiöt ovat merkittävässä asemassa ja ne tulisi myös uudessa laissa huomioida paremmin. Tieto alueen yrityksistä, vahvuuksista ja kehittymispotentiaalista on parhaiten kunnissa ja kuntien kehittämisyhtiöissä.

@akaa.fi:
-

@raakkyla.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@kaarina.fi:
Valtiolta siirtyvien tehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017 ja tehtävien hoidon turvaaminen on edellyttänyt useita keskittämisratkaisuja.
Siirtyvien tehtävien rahoitus valtion talousarviossa alenee vuodesta 2015 vuoteen 2019 noin neljänneksellä. Tehtävien siirtyessä maakunnille tarvitaan useiden tehtävien tulokselliseksi hoitamiseksi edelleen keskittämisratkaisuja, sillä tehtävien konkreettisen hoitamisen hajaantuminen kaikille toimivaltaisille toimijoille (18 maakuntaa) nostaisi tehtävien hoidosta aiheutuvia kustannuksia nykytilaan nähden.
On perusteltua, että maakuntien rahoitus toteutetaan ainakin alkuvaiheessa valtion osoittamana rahoituksena. Kuitenkin on syytä olla huolissaan maakunnan muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen rahoituksesta. Maakuntiin kohdistuu tulevina vuosina kolmen miljardin euron sopeutustarve, ja on ennakoitavissa, että tässä tilanteessa myös muut yleiskatteellisen rahoituksen piiriin kuuluvien toimintojen volyymit tulevat arvioitaviksi. Tähän viitataan myös lakiesityksen luvussa 4: "maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla."
Väestörakenteen, talouden, elinvoiman ja kilpailukyvyn näkökulmista keskeisten suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta on kestämätöntä, mikäli maakunnat tekisivät sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistehtävässään taloudellisesti ja toiminnallisesti epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka puolestaan heijastuisivat maakunnan muiden tehtävien rahoitukseen.
Tälläkin perusteella olisi erittäin painavat syyt harkita uudelleen kaupunkiseutujen aiottua suurempaa roolia erityisesti kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Esityksen mukaisesti eräiden palveluiden keskittämisen mahdollisuutta on tarpeen edelleen arvioida niiden palveluiden osalta, jotka edellyttävät hyvin erikoistunutta osaamista. Kuinka paljon esitetyt asiat johtavat valtakunnalliseen alueiden eriarvoistumiseen siitäkin huolimatta, että markkinapuutetilanteeseen on esityksessä kiinnitetty huomiota. Markkinaehtoisuus ja näin ollen myös asiakkaiden aito valinnanvapaus ei toteudu samalla tavoin kaikkien maakuntien alueilla. Huomioitava on myös, etteivät digitaaliset palvelut välttämättä tavoita ja palvele kaikkia asiakkaita.
Tilaaja- tuottajamallissa pitää varmistaa asiakkuuksien johtaminen ja hallinta sekä tiedonkulku. EU:n tietosuoja-asetuksen vaikutus tähän? Miten kunta saa tiedon omista yrityksistään ja niille tehdyistä toimenpiteistä yksityiseltä palveluntuottajalta tai palvelun tilaajalta eli maakunnalta? Miten varmistetaan rahoitusten myöntövaltuuksia jaettaessa oikeudenmukainen kohtelu kaikille asiakkaille. Onko palveluntuottajien tulostavoitteena mahdollisimman monta myönnettyä yritystukea vai esimerkiksi mahdollisimman hyvin kasvaneet yritykset viiden vuoden aikajänteellä? Onko tulostavoitteena mahdollisimman monta työllistettyä, jolloin palveluntuottajat keskittyvät helpoimmin työllistettäviin? Kenellä on vastuu vaikeasti työllistettävien palveluista? Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä

@pyhanta.fi:
Maakuntauudistuksessa korostetaan kuntien roolia elinvoimaisuuden edistämisessä. Miten kunnat edistävät elinvoimaisuuttaan, jos niillä ei ole välineitä käytössä eikä mahdollisuuksia tehdä tätä työtä. Varsinkin pienillä paikkakunnilla korostuu kunnan ja yrittäjän välinen yhteistyö. Yrittäjä joutuu tulevaisuudessa hoitamaan rahoitusasioita, yritystukiasioita julkisen sektorin kanssa. Yrittäjällä yhteistyötyötahojen määrä ei vähene vaan yrittäjä joutuu edelleen asioimaan monen eri toimijan kanssa.

@viitasaari.fi:
Esitys lähtee monituottajamallista, joka saattaa vaikuttaa asiakkaan näkökulmasta sekavalta.
Lakiesityksessä jää epäselväksi vaikutukset kunnan työllistämisyksikköön. Esityksen vaikutusten arvioinnissa olisi kyseistä asiaa voinut arvioida paljon yksityiskohtaisemmin.

@kokkola.fi:
Lakiesityksessä tulisi nostaa esille tarkemmin maakunnan ja kuntien välinen mahdollisuus sopia palvelujen tuottamisesta.
Kasvupalvelulainsäädännössä on etenkin markkinapuutetilanteessa mahdollistettava kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilo-työpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@polvijarvi.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@lempaala.fi:
Kunnat voivat esityksen mukaan edelleen toteuttaa nykyisen kaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla projektirahoituksella, mutta ne eivät voi toimia markkinoilla kilpailuttavien palvelujen tuottajina. Uudistuksella on välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluja.

@soini.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus ja maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi myös vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa.

Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja tulee olla mukana kasvupalvelu- lainsäädännössä

@pyharanta.fi:
Sivulla 68 esitetään perustuslain vastaisesti, että maakunta voisi asettaa yritystoiminnan tukemiseen sijaintiin perustuvia vaatimuksia. Kyse on käytännössä valtion rahoittamasta toiminnasta, joten ei voi oikeasti olla perusteltua, että maakunnat ryhtyvät antamaan yritystukia omille yrityksilleen. Eikä se voi olla EU lainsäädännönkään mukaista.

Perustuslain esityöt edellyttävät ns. organisaationeutraalisuutta ns. hallinnollisten oikeuksien osalta, kun palveluja siirretään PL 124 §:n mukaisesti muille kuin viranomaisille. Tämä tarkoittaa sitä, että lakitasolla on varmistettava hallintolain, julkisuuslain ja kielilain sekä rikoslain ja vahingonkorvauslain toteutuminen vastaavalla tasolla kuin silloin, kun toiminta on viranomaistoimintaa. Esityksessä ei myöskään ole huomioitu sitä, että merkittävä muutos tulee olemaan se, että käytännössä ennen valituskiellon piirissä olleet päätökset tulevat nyt maakunnallisen muutoksenhaun piiriin. Tästä tulee aiheutumaan merkittäviä kustannuksia, eikä esim. maakuntahallitus voi oikeasti käsitellä kaikkia mahdollisia työttömien tekemiä oikaisuvaatimuksia. Toisaalta viranomaistoiminnan läpinäkyvyyden vuoksi myös kaikki tällaiset tulee jatkossa ilmoittaa toimielimille tiedoksi.

Maakunnan yhtiöitä ei saa rahoittaa tai niiden toimintaa taata siten, että ne saisivat erilaisen aseman suhteessa valtakunnallisesti toimiviin markkinaehtoisiin yrityksiin. Käytännössä siten myös maakunnan yhtiöiden pitää tosiasiallisestikin olla mahdollisia menemään konkurssiin, eikä näitä saa maksattaa veronmaksajilla.

@sievi.fi:
Lakiehdotus sallii erilaiset tavat tuottaa palveluita ja se perustellaan sillä, että maakunnat ja maakunnissa alueet ovat erilaisia. Tämä johtaa siihen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus jo lähtökohtaisesti oletetaan olevan sellainen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus ovat erilaiset eri puolella Suomea ja maakuntia. Tämä ei ole hyvä lähtökohta uudistukselle, jossa arvioidaan olevan tämän kaltaisia heikkouksia jo alusta alkaen. Erityinen ongelma on, kun tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkeinä on kuntien tai kunnallisten organisaatioiden ennakoivaan elinkeinotoimeen liittyvä tehtäviä esim. yritysten perustamiseen ja liiketoiminnan kehittämiseen, jotka ovat keskeisiä kunnan tai seudun elinvoiman vahvistamisessa. Nyt lakiluonnos tuo suuren uhan, että lakiluonnos määrittelee tai tulkitaan sellaisia kunnan elinkeinotoimen palveluita markkinalähtöisisi palveluiksi erityisesti maakuntakeskuksen ulkopuolella maaseutumaisilla alueilla esim. Pohjois-Pohjanmaan reuna-alueilla, joita ei aiemmin ole TE-toimisto tai Ely-keskus tuottanut valtion hallinnon julkisina yrityspalveluina.

@korsholm.fi:
Reformen kan i nuvarande situation konstateras rent tekniskt innebära endast en överflyttning av uppgifter från de nuvarande NTM-centralerna och landskapsförbunden till de nya landskapen. I motiveringarna till reformen, när man beskriver de nya landskapens uppgifter med tanke på livskraft, tillväxt och sysselsättning, skapas samtidigt en situation där de nya landskapen får en samarbetsledande, strategisk roll i verksamheter men det är stadsregionerna som gällande dessa använder de viktigaste resurserna. De egentliga utvecklingsaktörerna är dels företag, forskningsinstitut och utbildningsanstalter, och dels städer och kommuner, som genom sitt självstyre, sin skattebas och sina allmänna befogenheter är motiverade till uppgiften. Kommunerna har beskattningsrätt och allmän behörighet. Varje aktör fungerar som strateg gällande användningen av de egna resurserna och leder samarbetet i förhållande till sina satsningar i samarbetet. Med andra ord skall makten och ansvaret ligga i samma händer även i dessa uppgifter.

Det kan ytterligare konstateras, att den servicehelhet som innehåller exempelvis bedömning av arbets- och funktionsförmåga samt servicebehovsbedömning, verkstadsverksamhet, sökning av dolda jobb, skräddarsydda arbetsplatser med låg tröskel samt koordinering av tjänsterna, skall kunna lämnas utanför bolagiseringen. Detta gör att propositionen inte ger en tydlig bild av vem som kommer att ha ansvaret för de svårt sysselsatta.

I lagförslaget föreslås att stöd- och rådgivningstjänster för etablerande företag kan erbjudas på landskapsnivå men att mer krävande uppgiftshelheter som bl.a. problematiken kring tillväxt och internationalisering borde skötas på nationell nivå. Detta är inte ändamålsenligt utan närmast ett misstroendevotum mot de internationella stadsregionerna där det redan nu finns flera aktörer eller projekt som främjar internationaliseringen av företag. Exportvärdet per person i Österbotten är högst i landet och Österbotten landar på fjärde plats när man jämför exportvärdet mellan landskapen i Finland. Här verkar Viexpo som är en internationaliseringsenhet för NTM-centralen i Österbotten och som hjälper företagen med deras internationella ansträngningar. Viexpo ägs av kommunerna.

Det är också skäl att precisera ännu tydligare, vilka specifika servicehelheter som utvecklingsbolagen och utbildningsanstalterna borde producera och erbjuda åt landskapen för att skapa grunder för sådana bolagiseringsarrangemang som avviker från nuläget.

@valtimo.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pietarsaari.fi:
Kaupungeilla on tutkimuksen mukaan selkeä vaikutus talouden tuottavuuden paranemiseen ja talouskasvuun. Lisäksi kaupungit työskentelevät omaehtoisin, voimakkain toimin kasvun ja elinvoiman parantamiseksi. Erityisesti kaupungeilla on hallussaan kasvun ja elinkeinopolitiikan kovat julkiset työkalut kuten maankäyttö, koko infrastruktuuri ja pitkälti liikenne ja asuminen. Pietarsaaren kaupungin kriittisyys osiota kohtaan johtuu siitä, että tätä kaupunkien merkitystä ja toimintaa ei selkeästi huomioida kumppanuuden perusteena. Kun ehdotettua kasvupalvelu- ja aluekehitysuudistusta tarkastellaan sen kanssa yhdessä toteutettavan maakuntauudistuksen kanssa, nousee kiistatta esiin havainto epäselvyydestä ja päällekkäisyydestä elinvoiman kehittämisen toimivallassa.
Uudistuksen todetaan nyt tässä tilanteessa teknisesti tarkoittavan vain nykyisten ELY-keskusten ja maakuntaliittojen tehtävien siirtämistä uusille maakunnille. Kuitenkin uudistuksen perusteluissa kuvattaessa uusien maakuntien tehtäviä elinvoiman, kasvun ja työllisyyden kannalta, luodaan tilanne, jossa uudet maakunnat saavat yhteistyötä johtavan strategisen roolin toiminnoissa, joissa kaupungit käyttävät merkittävimmät resurssit. Kehittämisen todelliset tekijät, ovat toisaalta yrityksiä, tutkimus- ja oppilaitoksia ja toisaalta itsehallintonsa, veropohjansa ja yleisen toimivaltansa kautta motivoituneita kaupunkeja ja kuntia. Kunnilla on verotusoikeus ja yleinen toimivalta. Jokainen toimija on strategi omien resurssiensa käytössä ja johtaa yhteistyötä siinä suhteessa, missä se allokoi resurssejaan yhteistyöhön. Toisin sanoen vallan ja vastuun on näissäkin tehtävissä oltava samoissa käsissä.
Lakiehdotuksen perusteluissa kiinnittää huomiota, että hallituksen linjauksessa (5.4.2016) maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnilla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Yritysten kasvun kannalta on tärkeää, että muutos on asiakaslähtöinen, ei hallintolähtöinen.
Todetaan lisäksi, että yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistettäville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyvät esimerkiksi työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarvearviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsintä, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen. Lakiesityksessä ei ole selkää kuvaa siitä, kenellä tulee olemaan vastuu vaikeasti työllistyvistä.
Lakiluonnoksessa esitetään että yritysten perustamiseen liittyvät tuki- ja neuvontapalvelut voidaan toteuttaa maakunnallisella tasolla, mutta sitä vaativammat tehtäväkokonaisuudet kuten esimerkiksi kasvun ja kansainvälistymisen problematiikka tulisi hoitaa kansallisella tasolla. Tämä ei ole tarkoituksenmukaista vaan lähinnä epäluottamuslause kansainvälisiä kaupunkiseutuja kohtaan, joissa jo tällä hetkellä on useita tahoja tai hankkeita jotka edistävät seudun ja yritysten kansainvälistymistä. Esimerkiksi Pohjanmaan viennin arvo per asukas on maan korkein ja Pohjanmaan vienti on arvoltaan maan neljänneksi suurin. Täällä toimii myös ELY-kansainvälistymisyksikkö Viexpo, jonka tehtävä on edistää pienyritysten kansainvälisiä ponnisteluja. Osuuskuntamuotoinen Viexpo on alueen kuntien omistama. On myös syytä tarkentaa erityisesti sitä, mitkä tietyt palvelukokonaisuudet kehittämisyhtiöiden ja oppilaitosten tulisi tuottaa ja tarjota maakunnalle, jotta nykytilanteesta poikkeaville yhtiöittämisjärjestelyille syntyisi perusteet.

@vaasa.fi:
Kaupungeilla on tutkimuksen mukaan selkeä vaikutus talouden tuottavuuden paranemiseen ja talouskasvuun. Lisäksi kaupungit työskentelevät omaehtoisin, voimakkain toimin kasvun ja elinvoiman parantamiseksi. Erityisesti kaupungeilla on hallussaan kasvun ja elinkeinopolitiikan kovat julkiset työkalut kuten maankäyttö, koko infrastruktuuri ja pitkälti liikenne ja asuminen. Vaasan kaupungin kriittisyys osiota kohtaan johtuu siitä, että tätä kaupunkien merkitystä ja toimintaa ei selkeästi huomioida kumppanuuden perusteena. Kun ehdotettua kasvupalvelu- ja aluekehitysuudistusta tarkastellaan sen kanssa yhdessä toteutettavan maakuntauudistuksen kanssa, nousee kiistatta esiin havainto epäselvyydestä ja päällekkäisyydestä elinvoiman kehittämisen toimivallassa.

Uudistuksen todetaan nyt tässä tilanteessa teknisesti tarkoittavan vain nykyisten ELY-keskusten ja maakuntaliittojen tehtävien siirtämistä uusille maakunnille. Kuitenkin uudistuksen perusteluissa kuvattaessa uusien maakuntien tehtäviä elinvoiman, kasvun ja työllisyyden kannalta, luodaan tilanne, jossa uudet maakunnat saavat yhteistyötä johtavan strategisen roolin toiminnoissa, joissa kaupungit käyttävät merkittävimmät resurssit. Kehittämisen todelliset tekijät, ovat toisaalta yrityksiä, tutkimus- ja oppilaitoksia ja toisaalta itsehallintonsa, veropohjansa ja yleisen toimivaltansa kautta motivoituneita kaupunkeja ja kuntia. Kunnilla on verotusoikeus ja yleinen toimivalta. Jokainen toimija on strategi omien resurssiensa käytössä ja johtaa yhteistyötä siinä suhteessa, missä se allokoi resurssejaan yhteistyöhön. Toisin sanoen vallan ja vastuun on näissäkin tehtävissä oltava samoissa käsissä.

Lakiehdotuksen perusteluissa kiinnittää huomiota, että hallituksen linjauksessa (5.4.2016) maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnilla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Yritysten kasvun kannalta on tärkeää, että muutos on asiakaslähtöinen, ei hallintolähtöinen.
Todetaan lisäksi, että yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistettäville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyvät esimerkiksi työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarvearviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsintä, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen. Lakiesityksessä ei ole selkää kuvaa siitä, kenellä tulee olemaan vastuu vaikeasti työllistyvistä.

Lakiluonnoksessa esitetään että yritysten perustamiseen liittyvät tuki- ja neuvontapalvelut voidaan toteuttaa maakunnallisella tasolla, mutta sitä vaativammat tehtäväkokonaisuudet kuten esimerkiksi kasvun ja kansainvälistymisen problematiikka tulisi hoitaa kansallisella tasolla. Tämä ei ole tarkoituksenmukaista vaan lähinnä epäluottamuslause kansainvälisiä kaupunkiseutuja kohtaan, joissa jo tällä hetkellä on useita tahoja tai hankkeita jotka edistävät seudun ja yritysten kansainvälistymistä. Esimerkiksi Pohjanmaan viennin arvo per asukas on maan korkein ja Pohjanmaan vienti on arvoltaan maan neljänneksi suurin. Täällä toimii myös ELY-kansainvälistymisyksikkö Viexpo, jonka tehtävä on edistää pienyritysten kansainvälisiä ponnisteluja. Osuuskuntamuotoinen Viexpo on alueen kuntien omistama. On myös syytä tarkentaa erityisesti sitä, mitkä tietyt palvelukokonaisuudet kehittämisyhtiöiden ja oppilaitosten tulisi tuottaa ja tarjota maakunnalle, jotta nykytilanteesta poikkeaville yhtiöittämisjärjestelyille syntyisi perusteet.

@pielavesi.fi:
Markkinapuutetilannetta pitäisi kuvata. Selkeä markkinapuute on mm. tilanteessa, jossa palveluja tarjotaan vain verkossa.

Kasvupalvelujen tuottamisessa kunnat ja kuntien omistamat kehittämisyhtiöt tulisi huomioida paremmin. Kunnissa ja kehitysyhtiöissä on paras tietämys alueen yrityksistä ja tämä tulisi hyödyntää uudistuksessa.

@turku.fi:
Valtiolta siirtyvien tehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017 ja tehtävien hoidon turvaaminen on edellyttänyt useita keskittämisratkaisuja. Siirtyvien tehtävien rahoitus valtion talousarviossa alenee vuodesta 2015 vuoteen 2019 noin neljänneksellä. Tehtävien siirtyessä maakunnille tarvitaan useiden tehtävien tulokselliseksi hoitamiseksi edelleen keskittämisratkaisuja, sillä tehtävien konkreettisen hoitamisen hajaantuminen kaikille toimivaltaisille toimijoille (18 maakuntaa) nostaisi tehtävien hoidosta aiheutuvia kustannuksia nykytilaan nähden.

Turun kaupungin näkemyksen mukaan on perusteltua, että maakuntien rahoitus toteutetaan ainakin alkuvaiheessa valtion osoittamana rahoituksena. Kuitenkin on syytä olla huolissaan maakunnan muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen rahoituksesta. Maakuntiin kohdistuu tulevina vuosina kolmen miljardin euron sopeutustarve, ja on ennakoitavissa, että tässä tilanteessa myös muut yleiskatteellisen rahoituksen piiriin kuuluvien toimintojen volyymit tulevat arvioitaviksi. Tähän viitataan myös lakiesityksen luvussa 4: "maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla."

Väestörakenteen, talouden, elinvoiman ja kilpailukyvyn näkökulmista keskeisten suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta on kestämätöntä, mikäli maakunnat tekisivät sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistehtävässään taloudellisesti ja toiminnallisesti epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka puolestaan heijastuisivat maakunnan muiden tehtävien rahoitukseen. Tälläkin perusteella olisi erittäin painavat syyt harkita uudelleen suurten kaupunkien aiottua suurempaa roolia erityisesti kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa.

@ylojarvi.fi:
Ei muita huomioita tähän.

@oulainen.fi:
Lakiehdotus sallii erilaiset tavat tuottaa palveluita ja se perustellaan sillä, että maakunnat ja maakunnissa alueet ovat erilaisia. Tämä johtaa siihen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus jo lähtökohtaisesti oletetaan olevan sellainen, että ne ovat erilaiset eri puolella Suomea ja maakuntia. Tämä ei ole hyvä lähtökohta uudistukselle, jossa arvioidaan olevan tämän kaltaisia heikkouksia jo alusta alkaen. Erityinen ongelma on, kun tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkeinä on kuntien tai kunnallisten organisaatioiden ennakoivaan elinkeinotoimeen liittyviä tehtäviä (esim. yritysten perustamiseen ja liiketoiminnan kehittämiseen), jotka ovat tällä hetkellä keskeisiä kunnan tai seudun elinvoiman vahvistamisessa. Nyt lakiluonnos tuo suuren uhan, että lakiluonnos määrittelee tai sitä voidaan tulkitaan siten, että kunnan elinkeinotoimen palveluita luokitellaan markkinalähtöisisi palveluiksi erityisesti maakuntakeskuksen ulkopuolella maaseutumaisilla alueilla, joita ei ole TE-toimisto tai ELY-keskus tuottanut valtion hallinnon julkisina yrityspalveluina alueelle aiemminkaan.

@aanekoski.fi:
Kasvupalvelu uudistuksen sateenvarjona toimii aluekehitys ja strateginen suunnittelu. Saman sateenvarjon alle sijoittuu kasvupalveluiden lisäksi maaseutu, alueiden käyttö, luonnonvarat ja liikenne sekä tutkimus, koulutus ja kehittäminen.

Suurin muutos kasvupalvelu-uudistuksessa on tulossa selkeästi työllisyyspalveluihin.

Hyvää uudistuksessa on maakunnallisten palveluiden ohjaus ”samalta luukulta” mm. rahoitusasiat ja maakunnan elinvoiman vahvistaminen.

Epävarmaa on palveluiden saatavuuden oikeudenmukaisuus ja kilpailukykyisyys erityisesti pitkäaikaistyöttömyyden kentässä. Samalla pitäisi myös pystyä varmistamaan erikokoisten yritysten kilpailukyky, jotta palvelun tarjonta on mahdollista myös paikallisesti eikä vain kansallisesti tai kansainvälisesti.

@orivesi.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.
Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteen sovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta Kuntaliitto on todennut, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.
Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@jamsa.fi:
Maakuntahallinnon kasvupalvelujen rakentaminen tulee vaikuttamaan palveluntuottajakenttään laajasti, lisäämään alueiden eriarvoistumista ja heikentämään palvelujen saatavuutta alueilla, missä markkinaehtoista palvelutarjontaa ei synny. Kasvupalveluihin käytettävissä olevien resurssien rajallisuuden ennakoidaan supistavan palvelutarjontaa maakunnan ydinalueiden ulkopuolella.
Kuntien mahdollisuus toimia sopimusperusteisina kasvupalveluntuottajina elinkeino- ja työllisyyspolitiikassa tulee mahdollistaa kasvupalvelulainsäädännössä.

@ouka.fi:
Vrt kohta 62. Liitteenä on erillinen lausunto.

@lieto.fi:
Valtiolta siirtyvien tehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017 ja
tehtävien hoidon turvaaminen on edellyttänyt useita keskittämisratkaisuja.
Siirtyvien tehtävien rahoitus valtion talousarviossa alenee vuodesta 2015 vuoteen 2019 noin neljänneksellä. Tehtävien siirtyessä maakunnille tarvitaan useiden tehtävien tulokselliseksi hoitamiseksi edelleen keskittämisratkaisuja, sillä tehtävien konkreettisen hoitamisen hajaantuminen kaikille toimivaltaisille toimijoille (18 maakuntaa) nostaisi tehtävien hoidosta aiheutuvia kustannuksia nykytilaan nähden.
On perusteltua, että maakuntien rahoitus toteutetaan ainakin alkuvaiheessa valtion osoittamana rahoituksena. Kuitenkin on syytä olla huolissaan maakunnan muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen rahoituksesta. Maakuntiin kohdistuu tulevina vuosina kolmen miljardin euron sopeutustarve, ja on ennakoitavissa, että tässä tilanteessa myös muut yleiskatteellisen rahoituksen piiriin kuuluvien toimintojen volyymit tulevat arvioitaviksi. Tähän viitataan myös lakiesityksen luvussa 4: "maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla."
Väestörakenteen, talouden, elinvoiman ja kilpailukyvyn näkökulmista keskeisten suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta on kestämätöntä, mikäli maakunnat tekisivät sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistehtävässään taloudellisesti ja toiminnallisesti epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka puolestaan heijastuisivat maakunnan muiden tehtävien rahoitukseen.
Tälläkin perusteella olisi erittäin painavat syyt harkita uudelleen kaupunkiseutujen aiottua suurempaa roolia erityisesti kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Esityksen mukaisesti eräiden palveluiden keskittämisen mahdollisuutta on tarpeen edelleen arvioida niiden palveluiden osalta, jotka edellyttävät hyvin erikoistunutta osaamista. Kuinka paljon esitetyt asiat johtavat valtakunnalliseen alueiden eriarvoistumiseen siitäkin huolimatta, että markkinapuutetilanteeseen on esityksessä kiinnitetty huomiota. Markkinaehtoisuus ja näin ollen myös asiakkaiden aito valinnanvapaus ei toteudu samalla tavoin kaikkien maakuntien alueilla. Huomioitava on myös, etteivät digitaaliset palvelut välttämättä tavoita ja palvele kaikkia asiakkaita.
Tilaaja- tuottajamallissa pitää varmistaa asiakkuuksien johtaminen ja hallinta sekä tiedonkulku. EU:n tietosuoja-asetuksen vaikutus tähän? Miten kunta saa tiedon omista yrityksistään ja niille tehdyistä toimenpiteistä yksityiseltä palveluntuottajalta tai palvelun tilaajalta eli maakunnalta? Miten varmistetaan rahoitusten myöntövaltuuksia jaettaessa oikeudenmukainen kohtelu kaikille asiakkaille. Onko palveluntuottajien tulostavoitteena mahdollisimman monta myönnettyä yritystukea vai esimerkiksi mahdollisimman hyvin kasvaneet yritykset viiden vuoden aikajänteellä? Onko tulostavoitteena mahdollisimman monta työllistettyä, jolloin palveluntuottajat keskittyvät helpoimmin työllistettäviin? Kenellä on vastuu vaikeasti työllistettävien palveluista? Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä

@heinavesi.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@sauvo.fi:
Valtiolta siirtyvien tehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017 ja tehtävien hoidon turvaaminen on edellyttänyt useita keskittämisratkaisuja.

Siirtyvien tehtävien rahoitus valtion talousarviossa alenee vuodesta 2015 vuoteen 2019 noin neljänneksellä. Tehtävien siirtyessä maakunnille tarvitaan useiden tehtävien tulokselliseksi hoitamiseksi edelleen keskittämisratkaisuja, sillä tehtävien konkreettisen hoitamisen hajaantuminen kaikille toimivaltaisille toimijoille (18 maakuntaa) nostaisi tehtävien hoidosta aiheutuvia kustannuksia nykytilaan nähden.

On perusteltua, että maakuntien rahoitus toteutetaan ainakin alkuvaiheessa valtion osoittamana rahoituksena. Kuitenkin on syytä olla huolissaan maakunnan muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen rahoituksesta. Maakuntiin kohdistuu tulevina vuosina kolmen miljardin euron sopeutustarve, ja on ennakoitavissa, että tässä tilanteessa myös muut yleiskatteellisen rahoituksen piiriin kuuluvien toimintojen volyymit tulevat arvioitaviksi. Tähän viitataan myös lakiesityksen luvussa 4: "maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla."

Väestörakenteen, talouden, elinvoiman ja kilpailukyvyn näkökulmista keskeisten suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta on kestämätöntä, mikäli maakunnat tekisivät sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistehtävässään taloudellisesti ja toiminnallisesti epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka puolestaan heijastuisivat maakunnan muiden tehtävien rahoitukseen.

Tälläkin perusteella olisi erittäin painavat syyt harkita uudelleen kaupunkiseutujen aiottua suurempaa roolia erityisesti kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Esityksen mukaisesti eräiden palveluiden keskittämisen mahdollisuutta on tarpeen edelleen arvioida niiden palveluiden osalta, jotka edellyttävät hyvin erikoistunutta osaamista. Kuinka paljon esitetyt asiat johtavat valtakunnalliseen alueiden eriarvoistumiseen siitäkin huolimatta, että markkinapuutetilanteeseen on esityksessä kiinnitetty huomiota. Markkinaehtoisuus ja näin ollen myös asiakkaiden aito valinnanvapaus ei toteudu samalla tavoin kaikkien maakuntien alueilla. Huomioitava on myös, etteivät digitaaliset palvelut välttämättä tavoita ja palvele kaikkia asiakkaita.

Tilaaja- tuottajamallissa pitää varmistaa asiakkuuksien johtaminen ja hallinta sekä tiedonkulku. EU:n tietosuoja-asetuksen vaikutus tähän? Miten kunta saa tiedon omista yrityksistään ja niille tehdyistä toimenpiteistä yksityiseltä palveluntuottajalta tai palvelun tilaajalta eli maakunnalta?

Miten varmistetaan rahoitusten myöntövaltuuksia jaettaessa oikeudenmukainen kohtelu kaikille asiakkaille. Onko palveluntuottajien tulostavoitteena mahdollisimman monta myönnettyä yritystukea vai esimerkiksi mahdollisimman hyvin kasvaneet yritykset viiden vuoden aikajänteellä? Onko tulostavoitteena mahdollisimman monta työllistettyä, jolloin palveluntuottajat keskittyvät helpoimmin työllistettäviin? Kenellä on vastuu vaikeasti työllistettävien palveluista? Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä.

@kitee.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@tampere.fi:
Ei muita huomioita tähän.

@virrat.fi:
Hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähtökohta oli, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdol-lisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvu-palvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monia-laiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ-ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikko-jen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteenso-vittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@lapinlahti.fi:
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@kannus.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@toholampi.fi:
§ 22 Maakunnille tulisi jättää harkintavaltaa tuottaa järjestämisvastuulleen kuuluvia kasvupalveluja tarveharkintaisesti silloin, kun se taloudellisista syistä ja palveluiden turvaamisen on tarpeellista. Myös kunnille ja kuntien omistamille kehitysyhtiölle tulee sallia mahdollisuus toimia palvelun tuottajana.
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.
Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteen sovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen.
Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta Kuntaliitto on todennut, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.
Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää
vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta).
Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@masku.fi:
Valtiolta siirtyvien tehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017 ja tehtävien hoidon turvaaminen on edellyttänyt useita keskittämisratkaisuja.

Siirtyvien tehtävien rahoitus valtion talousarviossa alenee vuodesta 2015 vuoteen 2019 noin neljänneksellä. Tehtävien siirtyessä maakunnille tarvitaan useiden tehtävien tulokselliseksi hoitamiseksi edelleen keskittämisratkaisuja, sillä tehtävien konkreettisen hoitamisen hajaantuminen kaikille toimivaltaisille toimijoille (18 maakuntaa) nostaisi tehtävien hoidosta aiheutuvia kustannuksia nykytilaan nähden.

On perusteltua, että maakuntien rahoitus toteutetaan ainakin alkuvaiheessa valtion osoittamana rahoituksena. Kuitenkin on syytä olla huolissaan maakunnan muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen rahoituksesta. Maakuntiin kohdistuu tulevina vuosina kolmen miljardin euron sopeutustarve, ja on ennakoitavissa, että tässä tilanteessa myös muut yleiskatteellisen rahoituksen piiriin kuuluvien toimintojen volyymit tulevat arvioitaviksi. Tähän viitataan myös lakiesityksen luvussa 4: "maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla."

Väestörakenteen, talouden, elinvoiman ja kilpailukyvyn näkökulmista keskeisten suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta on kestämätöntä, mikäli maakunnat tekisivät sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistehtävässään taloudellisesti ja toiminnallisesti epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka puolestaan heijastuisivat maakunnan muiden tehtävien rahoitukseen.

Tälläkin perusteella olisi erittäin painavat syyt harkita uudelleen kaupunkiseutujen aiottua suurempaa roolia erityisesti kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Esityksen mukaisesti eräiden palveluiden keskittämisen mahdollisuutta on tarpeen edelleen arvioida niiden palveluiden osalta, jotka edellyttävät hyvin erikoistunutta osaamista. Kuinka paljon esitetyt asiat johtavat valtakunnalliseen alueiden eriarvoistumiseen siitäkin huolimatta, että markkinapuutetilanteeseen on esityksessä kiinnitetty huomiota. Markkinaehtoisuus ja näin ollen myös asiakkaiden aito valinnanvapaus ei toteudu samalla tavoin kaikkien maakuntien alueilla. Huomioitava on myös, etteivät digitaaliset palvelut välttämättä tavoita ja palvele kaikkia asiakkaita.

Tilaaja- tuottajamallissa pitää varmistaa asiakkuuksien johtaminen ja hallinta sekä tiedonkulku. EU:n tietosuoja-asetuksen vaikutus tähän? Miten kunta saa tiedon omista yrityksistään ja niille tehdyistä toimenpiteistä yksityiseltä palveluntuottajalta tai palvelun tilaajalta eli maakunnalta?

Miten varmistetaan rahoitusten myöntövaltuuksia jaettaessa oikeudenmukainen kohtelu kaikille asiakkaille. Onko palveluntuottajien tulostavoitteena mahdollisimman monta myönnettyä yritystukea vai esimerkiksi mahdollisimman hyvin kasvaneet yritykset viiden vuoden aikajänteellä? Onko tulostavoitteena mahdollisimman monta työllistettyä, jolloin palveluntuottajat keskittyvät helpoimmin työllistettäviin? Kenellä on vastuu vaikeasti työllistettävien palveluista? Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä

@juva.fi:
Positiivista on, että lakiesityksessä tunnistetaan tulevien muutosten pitkä toteutumisaika, kuten myös maakuntien ja niiden olosuhteiden erilaisuus.

@naantali.fi:
Valtiolta siirtyvien tehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017 ja tehtävien hoidon turvaaminen on edellyttänyt useita keskittämisratkaisuja.

Siirtyvien tehtävien rahoitus valtion talousarviossa alenee vuodesta 2015 vuoteen 2019 noin neljänneksellä. Tehtävien siirtyessä maakunnille tarvitaan useiden tehtävien tulokselliseksi hoitamiseksi edelleen keskittämisratkaisuja, sillä tehtävien konkreettisen hoitamisen hajaantuminen kaikille toimivaltaisille toimijoille (18 maakuntaa) nostaisi tehtävien hoidosta aiheutuvia kustannuksia nykytilaan nähden.

On perusteltua, että maakuntien rahoitus toteutetaan ainakin alkuvaiheessa valtion osoittamana rahoituksena. Kuitenkin on syytä olla huolissaan maakunnan muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen rahoituksesta. Maakuntiin kohdistuu tulevina vuosina kolmen miljardin euron sopeutustarve, ja on ennakoitavissa, että tässä tilanteessa myös muut yleiskatteellisen rahoituksen piiriin kuuluvien toimintojen volyymit tulevat arvioitaviksi. Tähän viitataan myös lakiesityksen luvussa 4: "maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla."

Tilaaja- tuottajamallissa pitää varmistaa asiakkuuksien johtaminen ja hallinta sekä tiedonkulku. EU:n tietosuoja-asetuksen vaikutus tähän? Miten kunta saa tiedon omista yrityksistään ja niille tehdyistä toimenpiteistä yksityiseltä palveluntuottajalta tai palvelun tilaajalta eli maakunnalta?

Miten varmistetaan rahoitusten myöntövaltuuksia jaettaessa oikeudenmukainen kohtelu kaikille asiakkaille. Onko palveluntuottajien tulostavoitteena mahdollisimman monta myönnettyä yritystukea vai esimerkiksi mahdollisimman hyvin kasvaneet yritykset viiden vuoden aikajänteellä? Onko tulostavoitteena mahdollisimman monta työllistettyä, jolloin palveluntuottajat keskittyvät helpoimmin työllistettäviin? Kenellä on vastuu vaikeasti työllistettävien palveluista? Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä.

@kajaani.fi:
Luonnoksessa on arvioitu uudistuksen vaikutuksia oppilaitoksiin, ja todettu että todennäköistä, että tulee tilanteita, joissa oppilaitos, joka on tuottanut ostopalveluita ELY-keskukselle tai TE-toimistolle, ei voi ilman organisaatiomuutosta toimia kasvupalveluiden tuottajana. Oppilaitosten osalta muutoksen vaikutusta lieventää se, että 90 miljoonaa aikaisemmin ostopalveluina käytettyjä varoja siirtyy OKM:n hallinnonalaan ja sen osalta palveluiden rahoitustapa muuttuu. Kainuun ammattiopisto on siirtänyt maksullisen palvelutoimintansa Edukai Oy:hyn ja siten varautunut osaltaan myös kasvupalvelu-uudistukseen, mutta on epäselvää miten kunnallinen sidosyksikkökielto vaikuttaa sen mahdollisuuksiin olla jatkossakin mukana työvoiman koulutuspalvelujen tuottajana.

Lakiluonnoksesta puuttuu arviointi siitä, miten kasvupalvelu-uudistus vaikuttaa ammattikorkeakouluihin. Ne ovat kuntaomisteisia alueellisen innovaatiotoiminnan keskuksia, jotka tuovat alueelle uutta työvoimaa, uutta yrittäjyyttä, lisäävät kansainvälisyyttä ja tukevat olemassa olevan työelämän tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa. Ammattikorkeakouluilla on merkittävä määrä tutkimus- ja kehittämisinfrastruktuuria, joka edesauttaa innovaatiotoimintaa. Ammattikorkeakoulut ovat ELY-keskusten ja maakuntaliittojen ohella kolmas organisaatio, jolla on lakisääteinen aluekehitystehtävä. Kasvupalvelu-uudistus ei saa vaikeuttaa sen tekemistä.

@lapinjarvi.fi:
Henkilöstön osalta suunnitelma vaikuttaa erityisen sekavalta. Ei ole realistista, että henkilöstö pystyisi kaikkien muutosten keskellä vielä työskentelemään tehokkaasti perustehtävässään. Väliaikainen hallinto ei tule olemaan toimiva ratkaisu.

@raahe.fi:
Lakiehdotus sallii erilaiset tavat tuottaa palveluita ja se perustellaan sillä, että maakunnat ja maakunnissa alueet ovat erilaisia. Tämä johtaa siihen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus jo lähtökohtaisesti oletataan olevan sellainen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus ovat erilaiset eri puolella Suomea ja maakuntia. Tämä ei ole hyvä lähtökohta uudistukselle, jossa arvioidaan olevan tämän kaltaisia heikkouksia jo alusta alkaen. Erityinen ongelma on, kun tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkeinä on kuntien tai kunnallisten organisaatioiden ennakoivaan elinkeinotoimeen liittyviä tehtäviä esim. yritysten perusmiseen ja liiketoiminnan kehittämiseen, jotka ovat keskeisiä kunnan tai seudun elinvoiman vahvistamisessa. Nyt lakiluonnos tuo suuren uhan, että lakiluonnos määrittelee tai tulkitaan sellaisia kunnan elinkeinotoimen palveluita markkinalähtöisiksi palveluiksi erityisesti maakuntakeskuksen ulkopuolella maaseutumaisilla alueilla, esim. Pohjois-Pohjanmaan reuna-alueilla, joita ei aiemmin ole TE-toimisto ja ELY-keskus tuottanut valtion hallinnon julkisina yrityspalveluina.

@kouvola.fi:
Maakunnan henkilöstön sijoittumisessa työskentelypaikkakunnalle tulee ottaa huomioon, missä nykyisin sijaitsee ELY-keskuksen päätoimipaikka ja mikä on maakunnan kotipaikka. Kymenlaaksossa molemmat ovat Kouvolassa.

Kielilain vaikutukset eivät saa vaikuttaa maakunnan palvelutarjontaan ja asiantuntijaosaamiseen heikentävästi, sillä Kymenlaakson alueella on yksi vähemmistökieleltään kaksikielinen kunta edellyttää viranomaisen kaksikielisyyttä toimialueellaan.

@kuopio.fi:
Arvioinnissa myönnetään arvioinnin epävarmuus. Samanlaista mallia ei ole toteutettu muualla. Olisiko syytä ollut edetä kokeilujen kautta, jolloin arvioinnin pohjalla olisi ollut tutkittua tietoa. Nyt työllisyyden osalta on käynnistetty kokeiluja, mutta kokeilut päättyvät ja maakuntauudistus astuu voimaan eikä näiden kokeilujen arviointitietoa hyödynnetä.

@liperi.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@sysma.fi:
Esitetty uudistus on sen verran suuri, että yksityiskohtaisempi riskien arviointi ja huolellisempi valmistelu olisi tarpeen.

@nivala.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu liian tiukalla aikataululla. Kunnilla tulee olla mahdollisuus rahoittaa omia toimijoita, jotka tuottavat elinkeinopalveluita ja työllisyyden hoitoon liittyviä palveluita.

@kurikka.fi:
Tavoitteena on oltava, iso osa konttorityöstä tulee jatkossa hoitaa digitaalisesti, jolloin palvelut nopeutuvat ja mahdollistavat isompien joukkojen palvelun. Palveluiden tarjoajina on mukana yksityisiä toimijoita. Nykyinen järjestelmä on liikaa virkailijakeskeinen.

@kangasala.fi:
-

@perho.com:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@kempele.fi:
Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palvelu-prosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvu-palveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteen sovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen? Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta on todettava, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.

@raseborg.fi:
Utvecklingsföretagen som ägs av kommunen finns men vad de skall producera och vad kommunen är oklart. Även på vilka platser tjänsterna finns fysiskt är viktigt att garantera i reformen så att det inom rimligt avstånd finns tjänster att tillgå.

@merijarvi.fi:
Lakiehdotus sallii erilaiset tavat tuottaa palveluita ja se perustellaan sillä, että maakunnat ja maakunnissa alueet ovat erilaisia. Tämä johtaa siihen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus jo lähtökohtaisesti oletetaan olevan sellainen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus ovat erilaiset eri puolella Suomea ja maakuntia. Tämä ei ole hyvä lähtökohta uudistukselle, jossa arvioidaan olevan tämän kaltaisia heikkouksia jo alusta alkaen. Erityinen ongelma on, kun tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkeinä on kuntien tai kunnallisten organisaatioiden ennakoivaan elinkeinotoimeen liittyvä tehtäviä esim. yritysten perustamiseen ja liiketoiminnan kehittämiseen, jotka ovat keskeisiä kunnan tai seudun elinvoiman vahvistamisessa. Nyt lakiluonnos tuo suuren uhan, että lakiluonnos määrittelee tai tulkitaan sellaisia kunnan elinkeinotoimen palveluita markkinalähtöisisi palveluiksi erityisesti maakuntakeskuksen ulkopuolella maaseutumaisilla alueilla esim. Pohjois-Pohjanmaan reuna-alueilla, joita ei aiemmin ole TE-toimisto tai Ely-keskus tuottanut valtion hallinnon julkisina yrityspalveluina.

@suomussalmi.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@keuruu.fi:
Eri maakuntien asiakkaat eivät ole yhdenvertaisessa asemassa keskenään.
Työvoimapalvelujen ulkoistaminen ei yleensä näytä johtavan toivottuihin tehokkuushyötyihin, onko kasvupalvelut lakiuudistus, jolla kunnalle tulee lisää maksuvelvollisuutta ilman mahdollisuutta vaikuttaa maksun suuruuteen?
Suomessa tällä hetkellä toimivat yksityiset työnvälitysfirmat pystyvät tietyssä kohderyhmässä ja tietyissä olosuhteissa julkista parempiin tuloksiin henkilöasiakkaiden työällistymisessä. Onko tutkittu asiakaskunnan referenssejä verrattuna julkisen toimijan asiakaskuntaan?
Suomessa ei ole yksityisiä toimijoita jotka ovat erikoistuneet pitkäaikaistyöttömien palveluihin, kokemukset tästä kohderyhmästä yksityisellä puolella puuttuvat Suomesta.

@heinola.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteensovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@orimattila.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi ha-vaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyy-teen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vas-tuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteen sovitettuja palve-luja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuu-desta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä ja mikä on kuntien rooli tässä työssä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta Kunta-liitto on todennut, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaa-tivat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvaus-ten erityisehtoja.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustu-en. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tar-koitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyk-sen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kun-tien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@forssa.fi:
Vaikeasti työllistyvien työmarkkinakelpoisuus voidaan saavuttaa tiiviillä sosiaali- ja terveydenhuollon sekä työvoimapolitiikan yhteistyöllä, jota on vaikea toteuttaa yksityisillä markkinoilla. Vaikeasti työllistyvien riittävän työ- ja toimintakykyisyyden sekä työmarkkinakelpoisuuden saavuttamiseen saattaa mennä vuosia, joten koordinaation pitää olla selkeästi yksissä käsissä. Vaikeasti työllisty-vien, kuten vammaisten, pitkäaikaissairaiden ja osatyökykyisten henkilöiden, työllisyyspolut tulee varmistaa ilman kannustinloukkuja, esim. ansiotulojen ja eläkkeen yhteensovittamisen jäykkyyttä.
Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Lausunnolla oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunne. Rahoituksessa pitää olla kannusteita työllisyyden vahvistamiseen ja myös oma kannustin pitkäaikais-työttömyyden vähenemiseen. Rahoitukseen tarvitaan myös kannustin maakunnissa kehitettäville uudenlaisille työllistämistoimenpiteille erityisesti vaikeasti työllistettävien kohdalla.
Lakiesityksen vaikutusten arvioinnin osuudessa todetaan, että henkilöasiakkaiden uraohjauksen ja osaamisen kehittämisen palveluista säädetään tarkemmin laeissa, joilla uudistetaan julkiset työvoima- ja yrityspalvelut sekä kotouttamisen edistämistä koskevat säädökset. On valitettavaa, etteivät nämä säädösesitykset ole käytettävissä tätä lausuntoa laadittaessa.

@ylivieska.fi:
Lakiehdotus sallii erilaiset tavat tuottaa palveluita ja se perustellaan sillä, että maakunnat ja maakunnissa alueet ovat erilaisia. Tämä johtaa siihen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus jo lähtökohtaisesti oletetaan olevan sellainen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus ovat erilaiset eri puolella Suomea ja maakuntia. Tämä ei ole hyvä lähtökohta uudistukselle, jossa arvioidaan olevan tämän kaltaisia heikkouksia jo alusta alkaen.
Erityinen ongelma on, kun tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkeinä on kuntien tai kunnallisten organisaatioiden ennakoivaan elinkeinotoimeen liittyvä tehtäviä esim. yritysten perustamiseen ja liiketoiminnan kehittämiseen, jotka ovat keskeisiä kunnan tai seudun elinvoiman vahvistamisessa. Nyt lakiluonnos tuo suuren uhan, että lakiluonnos määrittelee tai tulkitaan sellaisia kunnan elinkeinotoimen palveluita markkinalähtöisisi palveluiksi erityisesti maakuntakeskuksen ulkopuolella maaseutumaisilla alueilla esim. Pohjois-Pohjanmaan reuna-alueilla, joita ei aiemmin ole TE-toimisto tai Ely-keskus tuottanut valtion hallinnon julkisina yrityspalveluina.

@raisio.fi:
Valtiolta siirtyvien tehtävien osalta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten määrärahoihin, jotka siirtyvät maakuntien yleiskatteelliseksi rahoitukseksi, on kohdistettu merkittäviä säästöjä erityisesti vuosina 2016 ja 2017 ja tehtävien hoidon turvaaminen on edellyttänyt useita keskittämisratkaisuja.

Siirtyvien tehtävien rahoitus valtion talousarviossa alenee vuodesta 2015 vuoteen 2019 noin neljänneksellä. Tehtävien siirtyessä maakunnille tarvitaan useiden tehtävien tulokselliseksi hoitamiseksi edelleen keskittämisratkaisuja, sillä tehtävien konkreettisen hoitamisen hajaantuminen kaikille toimivaltaisille toimijoille (18 maakuntaa) nostaisi tehtävien hoidosta aiheutuvia kustannuksia nykytilaan nähden.
On perusteltua, että maakuntien rahoitus toteutetaan ainakin alkuvaiheessa valtion osoittamana rahoituksena. Kuitenkin on syytä olla huolissaan maakunnan muiden kuin sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen rahoituksesta. Maakuntiin kohdistuu tulevina vuosina kolmen miljardin euron sopeutustarve, ja on ennakoitavissa, että tässä tilanteessa myös muut yleiskatteellisen rahoituksen piiriin kuuluvien toimintojen volyymit tulevat arvioitaviksi. Tähän viitataan myös lakiesityksen luvussa 4: "maakunnat voivat kohdentaa resursseja kasvupalveluihin nykyisestä poikkeavalla tavalla."
Väestörakenteen, talouden, elinvoiman ja kilpailukyvyn näkökulmista keskeisten suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta on kestämätöntä, mikäli maakunnat tekisivät sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistehtävässään taloudellisesti ja toiminnallisesti epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka puolestaan heijastuisivat maakunnan muiden tehtävien rahoitukseen.
Tälläkin perusteella olisi erittäin painavat syyt harkita uudelleen kaupunkiseutujen aiottua suurempaa roolia erityisesti kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Esityksen mukaisesti eräiden palveluiden keskittämisen mahdollisuutta on tarpeen edelleen arvioida niiden palveluiden osalta, jotka edellyttävät hyvin erikoistunutta osaamista. Kuinka paljon esitetyt asiat johtavat valtakunnalliseen alueiden eriarvoistumiseen siitäkin huolimatta, että markkinapuutetilanteeseen on esityksessä kiinnitetty huomiota.
Markkinaehtoisuus ja näin ollen myös asiakkaiden aito valinnanvapaus ei toteudu samalla tavoin kaikkien maakuntien alueilla. Huomioitava on myös, etteivät digitaaliset palvelut välttämättä tavoita ja palvele kaikkia asiakkaita.
Tilaaja- tuottajamallissa pitää varmistaa asiakkuuksien johtaminen ja hallinta sekä tiedonkulku. EU:n tietosuoja-asetuksen vaikutus tähän? Miten kunta saa tiedon omista yrityksistään ja niille tehdyistä toimenpiteistä yksityiseltä palveluntuottajalta tai palvelun tilaajalta eli maakunnalta?
Miten varmistetaan rahoitusten myöntövaltuuksia jaettaessa oikeudenmukainen kohtelu kaikille asiakkaille. Onko palveluntuottajien tulostavoitteena mahdollisimman monta myönnettyä yritystukea vai esimerkiksi mahdollisimman hyvin kasvaneet yritykset viiden vuoden aikajänteellä? Onko tulostavoitteena mahdollisimman monta työllistettyä, jolloin palveluntuottajat keskittyvät helpoimmin työllistettäviin?
Kenellä on vastuu vaikeasti työllistettävien palveluista? Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä

@parkano.fi:
Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien aktivoimiseen ja työllistämiseen. Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluita. Kuntalähtöiselle yhteistyölle maakunnan TE-palvelujen sekä elinkeinoyhtiöiden, yritysten ja yhdistysten kanssa on luotava kunnon edellytykset ja välineet.

@miehikkala.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteensovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta esim. Kuntaliitto on todennut, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Miehikkälässä vaikeimmin työllistyvien kohdalla työpajatoiminnalla on tärkeä merkitys työttömyyden hoidossa ja työkyvyn palauttamisessa. Työpajatoiminta mahdollistaa myös alueen ikäihmisille kotiin annettavien ja kohtuuhintaisten palvelujen saatavuuden, kuten esim. siivouksen ja polttopuiden kannon.

@vaala.fi:
Esityksen mukaan maakuntien erilaiseen markkinatilanteeseen liittyy epävarmuustekijöitä. Liikkeellelähtötilanne kasvupalveluiden käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palveluntuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa. Palveluiden asiakkaat eivät pääse nauttimaan yhtä laajasta palveluntuottaja-valikoimasta ja valinnanvapaudesta kaikkialla Suomessa, koska palveluntuottajayritykset keskittyvät todennäköisesti niille paikkakunnille, joilla työmarkkinat toimivat. Palveluiden pilotointi kasvukeskusten ulkopuolella on syytä aloittaa välittömästi. Tarvetta lisää myös esityksen kirjaus: ” Kasvupalveluiden tuottaminen markkinoilla tehostaa toimintaa erityisesti niillä alueilla, joihin muodostuu toimivat kilpaillut markkinat kasvupalveluille. Niillä alueilla, joissa kilpailua ei ole esimerkiksi pitkien etäisyyksien ja harvan asutuksen takia, tehokkuushyödyt jäänevät pieniksi.”

Laki antaisi mahdollisuuden maakunnan yhtiölle tuottaa palveluita vain markkinapuutetilanteissa. Olemassa olevien, esimerkiksi kuntien tarjoamien elinkeinopalvelujen toimivia käytäntöjä ei saa muutoksessa menettää. Miksi kyseistä mahdollisuutta ei voida antaa kunnalle, joka luonnollisesti jo toimii alueella? Kasvupalvelujen tuottamisessa kunnat ja kuntien omistamat kehittämisyhtiöt tulisi huomioida paremmin. Kunnissa ja kehitysyhtiöissä on paras tietämys alueen yrityksistä ja tämä tulisi hyödyntää uudistuksessa.

Lisäksi mahdollisuus palveluiden tuottamiseen tulee olla mm. järjestöillä ja yhdistyksillä Tällöin mm. leader yhdistykset voisivat muodostua toimijaksi ja tarjota palveluita.

@alavus.fi:
Esityksen mukaan laki ei säätele sitä, miten maakunnat rahoittaisivat kasvupalveluiden tuotannon. Tässä on vaarana, että palvelut tuotetaan edullisimmin maakuntakeskuksessa ja sen ulkopuolella ei ole riittävää tarjontaa. Päällekäisten palveluiden tuottamisen välttäminen edellyttää kommunikointia ja koordinointia.
Kasvupalvelun tuottajaksi rekisteröitymisen edellyttämä tietojärjestelmärajapinnan toteuttaminen edellyttää osaamista ja näkemyksellisyyttä, jotta yritysten rekisteröityminen palveluntuottajaksi on yritysten näkökulmasta kustannustehokasta.
Joustavalla palvelutuotantomallilla voidaan varmistaa myös se, että asiakkaat saavat halutessaan henkilökohtaista palvelua läheltä.

@nurmes.fi:
Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@espoo.fi:
-

@vora.fi:
Reformen kan i nuvarande situation konstateras rent tekniskt innebära endast en överflyttning av uppgifter från de nuvarande NTM-centralerna och landskapsförbunden till de nya landskapen. I motiveringarna till reformen, när man beskriver de nya landskapens uppgifter med tanke på livskraft, tillväxt och sysselsättning, skapas samtidigt en situation där de nya landskapen får en samarbetsledande, strategisk roll i verksamheter men det är stadsregionerna som gällande dessa använder de viktigaste resurserna. De egentliga utvecklingsaktörerna är dels företag, forskningsinstitut och utbildningsanstalter, och dels städer och kommuner, som genom sitt självstyre, sin skattebas och sina allmänna befogenheter är motiverade till uppgiften. Kommunerna har beskattningsrätt och allmän behörighet. Varje aktör fungerar som strateg gällande användningen av de egna resurserna och leder samarbetet i förhållande till sina satsningar i samarbetet. Med andra ord skall makten och ansvaret ligga i samma händer även i dessa uppgifter.
Det kan ytterligare konstateras, att den servicehelhet som innehåller exempelvis bedömning av arbets- och funktionsförmåga samt servicebehovsbedömning, verkstadsverksamhet, sökning av dolda jobb, skräddarsydda arbetsplatser med låg tröskel samt koordinering av tjänsterna, skall kunna lämnas utanför bolagiseringen. Detta gör att propositionen inte ger en tydlig bild av vem som kommer att ha ansvaret för de svårt sysselsatta.
I lagförslaget föreslås att stöd- och rådgivningstjänster för etablerande företag kan erbjudas på landskapsnivå men att mer krävande uppgiftshelheter som bl.a. problematiken kring tillväxt och internationalisering borde skötas på nationell nivå. Detta är inte ändamålsenligt utan närmast ett misstroendevotum mot de internationella stadsregionerna där det redan nu finns flera aktörer eller projekt som främjar internationaliseringen av företag. Exportvärdet per person i Österbotten är högst i landet och Österbotten landar på fjärde plats när man jämför exportvärdet mellan landskapen i Finland. Här verkar Viexpo som är en internationaliseringsenhet för NTM-centralen i Österbotten och som hjälper företagen med deras internationella ansträngningar. Viexpo ägs av kommunerna.
Det är också skäl att precisera ännu tydligare, vilka specifika servicehelheter som utvecklingsbolagen och utbildningsanstalterna borde producera och erbjuda åt landskapen för att skapa grunder för sådana bolagiseringsarrangemang som avviker från nuläget.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hollola.fi:
Esityksessä ei ole Selkeää kuvaa sitä kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä.
Maakuntien ja kuntien löyhä yhteistyövelvoite ei takaa riittäviä palveluja henkilökohtaista tukea ja palvelujen yhteensovittamista tarvitseville työttömille. On selkeä riski, että pitkäaikaistyöttömät jäävät uudistuksessa väliinputoajan asemaan. Tämä ryhmä tarvitsisi kipeimmin integraatiota, yhtenäistä toimintamallia ja tiivistä palveluohjausta tehokkaiden ja toimivien ratkaisujen löytämiseksi ja pitkäaikaistyöttömyyden alentamiseksi.

Toimivia työmarkkinoita pitkäaikaistyöttömien tarpeisiin ei ole olemassa, eivätkä asiakkaan itseohjautuvuuteen ja aktiivisuuteen pohjautuvat palvelut tavoita tähän ryhmään kuuluvia. Kun maakunnilta lisäksi puuttuvat selkeät kannusteet panostaa työttömien palveluun, kasvaa riski, että maakuntauudistus johtaa aktiivisen työvoimapolitiikan päättymiseen. Kunnilla, joilta valta viedään pois, ei ole välineitä – maakunnilla ei kannusteita tai intressejä. Tähän liittyen on erittäin tärkeää, että kuntien vastuut työmarkkinatuesta siirretään maakunnille ja valta ja vastuut kulkevat näin synkronissa. Tällöin maakunnille syntyy luontainen intressi aktiivisemmasta työvoimapolitiikasta.

@suonenjoki.fi:
Markkinapuutetilannetta pitäisi kuvata. Selkeä markkinapuute on mm. tilanteessa, jossa palveluja tarjotaan vain verkossa.

@pihtipudas.fi:
Esitys lähtee monituottajamallista, joka saattaa vaikuttaa asiakkaan näkökulmasta sekavalta.
Lakiesityksessä jää epäselväksi vaikutukset kunnan työllistämisyksikköön. Esityksen vaikutusten arvioinnissa olisi kyseistä asiaa voinut arvioida paljon yksityiskohtaisemmin.

@rusko.fi:
Palveluiden järjestäjien, niiden tuottajien ja kuntien roolit asiakkuuksien omistajina ovat erinomaisen epäselvät. Esitys johtaa siihen, että asiakkuuksia tulee johtamaan palvelun tuottaja, mikä ei voi olla tarkoituksenmukaista.

@pyhajoki.fi:
Lakiehdotus sallii erilaiset tavat tuottaa palveluita ja se perustellaan sillä, että maakunnat ja maakunnissa alueet ovat erilaisia. Tämä johtaa siihen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus jo lähtökohtaisesti oletetaan olevan sellainen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus ovat erilaiset eri puolella Suomea ja maakuntia. Tämä ei ole hyvä lähtökohta uudistukselle, jossa arvioidaan olevan tämän kaltaisia heikkouksia jo alusta alkaen. Erityinen ongelma on, kun tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkeinä on kuntien tai kunnallisten organisaatioiden elinkeinopalveluihin liittyviä tehtäviä esim. yritysten perustamiseen ja liiketoiminnan kehittämiseen, jotka ovat keskeisiä kunnan tai seudun elinvoiman vahvistamisessa.
Nyt lakiluonnos tuo suuren uhan, että lakiluonnos määrittelee tai tulkitaan sellaisia kunnan elinkeinotoimen palveluita markkinalähtöisiksi palveluiksi erityisesti maakuntakeskuksen ulkopuolella, esim. Pohjois-Pohjanmaan maaseutumaisilla reuna-alueilla, joita ei aiemmin ole TE-toimisto tai ELYkeskus tuottanut valtion hallinnon julkisina yrityspalveluina.

@reisjarvi.fi:
Lakiehdotus sallii erilaiset tavat tuottaa palveluita ja se perustellaan sillä, että maakunnat ja maakunnissa alueet ovat erilaisia. Tämä johtaa siihen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus jo lähtökohtaisesti oletetaan olevan sellainen, että palveluiden laatu ja saavutettavuus ovat erilaiset eri puolella Suomea ja maakuntia. Tämä ei ole hyvä lähtökohta uudistukselle, jossa arvioidaan olevan tämän kaltaisia heikkouksia jo alusta alkaen. Erityinen ongelma on, kun tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkeinä on kuntien tai kunnallisten organisaatioiden ennakoivaan elinkeinotoimeen liittyvä tehtäviä esim. yritysten perustamiseen ja liiketoiminnan kehittämiseen, jotka ovat keskeisiä kunnan tai seudun elinvoiman vahvistamisessa. Nyt lakiluonnos tuo suuren uhan, että lakiluonnos määrittelee tai tulkitaan sellaisia kunnan elinkeinotoimen palveluita markkinalähtöisisi palveluiksi erityisesti maakuntakeskuksen ulkopuolella maaseutumaisilla alueilla esim. Pohjois-Pohjanmaan reuna-alueilla, joita ei aiemmin ole TE-toimisto tai Ely-keskus tuottanut valtion hallinnon julkisina yrityspalveluina.

@nokiankaupunki.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus.
Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.
Lakiesityksen pohjata ei selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa.
Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@janakkala.fi:
Vaikeasti työllistyvien työmarkkinakelpoisuus voidaan saavuttaa tiiviillä sosiaali- ja terveydenhuollon sekä työvoimapolitiikan yhteistyöllä, jota on vaikea toteuttaa yksityisillä markkinoilla. Vaikeasti työllistyvien riittävän työ- ja toimintakykyisyyden sekä työmarkkinakelpoisuuden saavuttamiseen saattaa mennä vuosia, joten koordinaatio pitää olla selkeästi yksissä käsissä. Vaikeasti työllistyvien, kuten vammaisten, pitkäaikaissairaiden ja osatyökykyisten henkilöiden työllisyyspolut tulee varmistaa ilman kannustinloukkuja, kuten ansiotulojen ja eläkkeen yhteensovittamisen jäykkyyttä.

Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Lausunnolla oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Rahoituksessa pitää olla kannusteita työllisyyden vahvistamiseen ja myös oma kannustin pitkäaikaistyöttömyyden alentamiseen. Rahoitukseen tarvitaan myös kannustin maakunnissa kehitettäville uudenlaisille työllistämistoimenpiteille erityisesti vaikeasti työllistettävien kohdalla.

Lakiesityksen vaikutusten arviointi osuudessa kerrotaan, että henkilöasiakkaiden uraohjauksen ja osaamisen kehittämisen palveluista säädetään tarkemmin laeissa, joilla uudistetaan julkiset työvoima- ja yrityspalvelut sekä kotouttamisen edistämistä koskevat säädökset. On valitettavaa, etteivät nämä säädösesitykset ole käytettävissä tätä lausuntoa laadittaessa.

@uusikaupunki.fi:
-

@konnevesi.fi:
Luvussa korostuu usko yksityisiin toimijoihin ja markkinoihin. Yrityspalvelujen puolella osalta yrittäjä joutuu edelleenkin asioimaan yritystukiasioissa lukuun ottamatta tuki- ja ohjauspalveluja julkisten palveluntuottajien kanssa.

Kuntien kannalta yhteistyökumppanien joukko kasvaa suuresti. Kunnat haluavat jatkossakin kantaa vastuunsa alueiden kehittämisestä ja yritysten huomioimisessa omassa päätöksenteossaan. Kuntien ja maakunnan välillä pitäisikin tiedon kulkea hyvin tarjolla olevista palvelutuottajista ja heidän tuloksistaan, jotta kunnissa elinkeinoasioiden kanssa työskentelevät osaisivat mahdollisimman hyvin ohjata omia yrittäjiään ja työttömiään oikeiden palvelutuottajien piiriin. Tiedonkulku maakunnan ja kuntien välillä sekä palvelutuottajien ja kuntien välillä jatkossa korostuu merkittävästi.

Esimerkiksi luonnoksessa mainittu markkinapuute-tilanne on mietittävä tapauskohtaisesti alueen erityispiirteet huomioiden. Se mikä toimii väestörikkailla alueilla ei välttämättä toimi harvaan asutulla maaseudulla. Maaseutujen ratkaisut ovat nykyisin hyvinkin innovatiivisia ja poikkihallinnollisia erilaisten palvelujen tuottamisessa.

15. Vapaamuotoiset huomiot

@eura.fi:
On vielä keskeneräinen.

@kronoby.fi:
Propositionen borde inte skickas på remiss när den ännu är så halvfärdigt som det är. Sker stora ändringar efter att utlåtandena behandlas borde en ny möjlighet att ge utlåtanden ges. En grundlagsbedömning, särskilt i förhållande till GL 6 och 18 § skulle vara på sin plats exempelvis när det gäller medborgarnas jämlika möjligheter att få tillväxttjänster. En språkkonsekvensbedömning borde också göras.

@karvia.fi:
Asian valmistelu on edennyt melko nopeasti ja valmistelussa olisi voinut hyödyntää enemmän myös asiakaskunnan näkemyksiä. Kuntien mielipidettä ei myöskään ole kuultu valmisteluvaiheessa.

@sakyla.fi:
Säkylän kunta toteaa lausuntonaan, että lain säätämisen yhteydessä tulee turvata ja parantaa maaseutumaisten kuntien mahdollisuuksia edistää liiketoimintaa alueellaan.

Biotalouden, digitaalisuuden ja joustavien työaikamuotojen lisääntyessä kuntien oman, aktiivisen toiminnan merkitys on jo kasvanut ja sen merkitys tulee edelleen lisääntymään.

@rauma.fi:
Kasvupalvelulakiluonnoksessa on esitetty pyrkimys toimiviin järjestelmiin kasvupalvelujen osalta. Asiakastietojärjestelmiä koskevissa ratkaisuissa tulee huomioida monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden kytkös useaan eri palveluun ja palveluntuottajaan. Tällä hetkellä työllistymistä edistävän monialaisen yhteispalvelun (TYP) käytössä on TYPPI-järjestelmä sekä jokaisella emo-organisaatiolla oma järjestelmänsä. Maakuntauudistuksen yhteydessä tulisi hakea mallia, jonka tavoitteena olisi yksi asiakastietojärjestelmä, jossa eri osioita käytettäisiin sen mukaan, missä palvelussa asiakas on. Etenkin osatyökykyisten ja pitkäaikaistyöttömien kohdalla tulee kiinnittää huomiota sosiaali- ja terveyspalveluja ja kuntoutusprosesseja koskevien tietojen ajantasaisen tiedon rakentumiseen osaksi palvelutarpeen arviota ja työllistymissuunnitelmaa.

Maahanmuuttajien kohdalla tulee huomioida, että kotoutuminen ja kotoutumissuunnitelmat rakentuvat nykyisin laajassa, kunnan monien eri hallinnonalojen, te-palveluiden, koulutuskentän, yritysten ja 3.sektorin rajapinnassa. Osa palveluista tulee jatkossa olemaan maakunnassa ja osa peruskunnassa. Tämän työn moninaisuus tulee huomioida palveluja suunniteltaessa.

@kaustinen.fi:
Maakuntauudistukseen liittyy monia uusia lakeja. Niitä valmistellaan ja niistä lausutaan eri aikoina ja niiden kuitenkin pitäisi edistää samaa asiaa. Valmis kokonaisuus olisi helpompi hahmottaa ja siitä olisi helpompi lausua.

@joutsa.fi:

@liminka.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla. Lakiluonnoksessa ei ole riittävällä tavalla huomioitu kuntien ja kaupunkien rooleja ja resursseja aluekehittämisen ja kasvupalveluiden näkökulmasta. Erityisesti maakuntien keskuskaupunkien ja suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta lakiluonnos on puutteellinen ja kokonaisvaikutusarviointi suhteessa suuriin kaupunkiseutuihin on edelleen tekemättä.

@tammela.fi:
Asian valmistelu on ollut varsin nopeaa, ja se on liittynyt oleellisesti sekä maakuntauudistukseen että sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisuudistukseen. Syksyllä 2016 tulivat hallituksen linjaukset kasvupalvelusta, ja sen jälkeen on lakiluonnoksia ollut kommentoitavana tai luettavana useita eri versioita.

Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@tervo.fi:
Palvelua ei voi tuottaa ainoastaan sähköisen asioinnin keinoilla.

@hankasalmi.fi:
Digitaalisuuden korostaminen on ymmärrettävää ja järkevää. Itse lukuun sinällään ei ole muuta kommentoitavaa kuin se, että on erittäin positiivista, että pykälässä 26 mainitaan, että ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä”. On hyvä, että maakunnan ja kuntien yhteistyö tuodaan esiin laissa ja ainoa korjausesitys lakitekstiin olisi tältä osin se, että sanat ”tarpeen mukaan” poistettaisiin vielä tarpeettomina.

Ja on tuotava esiin myös se, että pykälässä 27 Järjestelmän avoimuus ja käytettävyys, olisi hyvä olla myös jollain tavoin esillä se, että myös kunnilla on oltava pääsy tähän palveluekosysteemiin ja hyvissä ajoin olisi pohdittava kuntien tiedonsaantioikeuksien rajat. Nykyisinhän tiedonsaantia on esimerkiksi työttömyyden kohdalla TE-toimistoissa tulkittu hyvinkin ahtaasti, vaikka toisaalta kunnilla on ollut vastuu esimerkiksi kuntouttavasta työtoiminnasta.

@lestijarvi.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@ahtari.fi:
Valmisteluprosessi näyttää toteutetun monipuolisesti.

@seinajoki.fi:
Hallituksen linjauksessa 4.3.2016 maakunnille siirtyvistä tehtävistä todennettiin, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Lakiesityksessä sopimusta ei enää tunnisteta. Esityksessä ei tuoda esille missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluita ilman yhtiöittämisvelvoitetta esim. liikelaitoksena on mahdollistettava etenkin markkinapuutetilanteessa.

@vierema.fi:
Maakuntauudistuskokonaisuudessa on useita lakihankkeita, jotka vaikuttavat lausuttavana olevaan esitykseen. On tärkeää, että kunnille jää riittävästi aikaa antaa lausuntonsa tilanteessa, jossa maakuntauudistuksen kokonaisuudesta, aikataulusta, kuntien uudesta roolista, rahoituspohjasta ja lainsäädännöstä on olemassa selkeä kokonaiskuva.

@lieksa.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan it-sehallinnollisuuden näkökulmasta.

@merikarvia.fi:
Kuntaliitto on kiinnittänyt huomiotasiihen että maakunnille siirrettävissä tehtävissä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan tai kuntien kanssa. Tämä esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista.

@ilomantsi.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@marttila.fi:
Malli painottuu liian vahvasti sähköisiin palveluihin. Kasvupalveluissa on jatkossakin tarvetta myös muuntyyppisille palvelumuodoille.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Asian valmistelu on ollut varsin nopeaa, ja se on liittynyt oleellisesti sekä maakuntauudistukseen että sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisenuudistukseen. Syksyllä 2016 tulivat hallituksen linjaukset kasvupalveluista, ja sen jälkeen on lakiluonnoksia ollut kommentoitava tai luettavana useita eri versioita.
Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauuditukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnavapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinollisuuden näkökulmasta.

@raakkyla.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@kaarina.fi:
-

@salla.fi:
Kuntarajapinta olisi pitänyt tarkemmin selvittää ja ottaa valmistelussa huomioon, erityisesti markkinapuutealueiden osalta.

@pornainen.fi:
Esityksen mukaan maakunnat ja kunta toimisivat kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Esityksessä on määritelty tehtävät: Maakunta vastaa entisistä valtioin (TE-palvelut, ELY-keskusten tehtävät) ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä, jotka yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Kunnat puolestaan vastaisiva telinvoimatehtäviin liittyvistä asioista kasvusta, työstä toimintaympäristöstä, johon kuuluu maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, kulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Esityksessä ei ole tarkemmin avattu mitä esim. elinkeinopolitiikka työllisyyden edistämien pitävät sisällään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja jossa on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin.

Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, niin toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiötoiminnan perustaksi.

Jos julkiselta puolelta estetään työllisyyden hoitoon liittyvä tuotanto, on hyvin kyseenalista miten asia hoidettaisiin markkinaehtoisesti huomioiden yksilön etu. Esimerkiksi pajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen. Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta työpajaan on epärealistinen.

Masentunut, päihdeongelmainen kuntouttavassa työtoiminnassa oleva nuori on kovin huono liikkumaan oin kilometriä kauemmaksi kotaan. Tästä johtuen työpajapalvelut tulee toteuttaa lähipalveluna. Samaa ongelmaa ei ole samassa mitassa työkokeilussa, opiskelijoina ja työllistettyinä olevien osalta. Tällöin työpajojen asiakkaat tulevat jakautumaan entistä enemmän kahtiajakoisesti niihin, jotka voisivat olla potentiaalista yhtiömallilla toimivan työpajan asiakkaita sekä niihin kuntoutettaviin nuoriin, joita on erittäin vaikea saada sitoutettua ja mahdollisesti sijoitettua työelämään tai koulutukseen. Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen malliin hyvyyteen maakuntauudistuksen jälkeisessä tilanteessa. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Liityntäpinta nyt valmisteilla olevaan maakuntauudistukseen, vaikeasti työllistettäviin nuoriin ja työpajatoimintaan syntyy siitä, että kuvatussa uudistuksen jälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan paitsi valmennuspalveluita, niin myös pajatoiminnan tuotannollisia tuotteita ja/tai palveluita kilpailukykyisesti. Myös alueellinen saavutettavuus toteutuu parhaiten tuottamalla palvelu kunnan toimesta ja ilman kilpailutusvelvoitetta tai yhtiöittämistä. Jos laki rajaa kunnan mahdollisuutta toimia pitkäaikaistyöttömien tai muutoin vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työllistämisen edistämiseksi, niin kunnilta ei myöskään voi periä työmarkkinatuen kuntaosaa (ns. Kelan sakkomaksua). tämä tulee huomioida työttömyysturvalain 14 luku 3 a § muutoksena.

Lakiehdotusten vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Kyseisen ryhmän heterogeenisyys jää maininnan tasolle ja uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

Uudistuksen myötä vastuu monialais

@pyhanta.fi:
Monituottajamalli on toimiva ratkaisu. Kunnilla on oltava riittävän laajat tiedonsaantioikeudet, jotta kuntien kehittämistyö ei vaikeudu..

@jkl.fi:
Aluekehitys- ja kasvupalvelulainsäädäntöön liittyvien substanssilakien (laki alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden rahoittamisesta, laki rekrytointi- ja osaamispalveluista ja laki kotoutumisen edistämisestä) tulisi olla ole lausunnolla ja käsittelyssä yhtä aikaa yleislain kanssa. Eriaikaisuuden vuoksi kokonaisuuden hahmottaminen joiltakin osin on vaikeaa.

@malax.fi:
Inga kommentarer.

@viitasaari.fi:
-

@kokkola.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla. Aihekokonaisuuteen liittyvät sub-stanssilait olisi ollut hyvä olla myös lausuntokierroksella mukana yhdessä lain alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista kanssa.

@polvijarvi.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@lempaala.fi:
Kuntaliiton näkemyksiä on pyydetty valmistelun yhteydessä. Kuntaliitto on kiinnittänyt huomiota mm., että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävissä tehtävissä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan tai kuntien kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista.

@soini.fi:
Maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kuntien kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista keskeisen tärkeää mahdollisuutta tunnista ja tämä mahdollisuus on palautettava lakiesitykseen.

@pyharanta.fi:
Teksti on suppea, joten sitä on hankala kommentoida.

@riihimaki.fi:
Lausuntokyselyyn vastaamisen suhteen toimintatapanne on huono, kun se on täytettävä kerralla.

@utsjoki.fi:
Maakunnista etäällä olevien kuntien kohdalla ongelmaksi voi tulla se, että ei ole tarpeeksi palvelujen tarjoajia. Tähän liittyen olisi pitänyt selvittää paremmin kuntarajapinta.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Propositionen borde inte skickas på remiss när den ännu är så halvfärdigt som det är. Sker stora ändringar efter att utlåtandena behandlas borde en ny möjlighet att ge utlåtanden ges. En grundlagsbedömning, särskilt i förhållande till GL 6 och 18 § skulle vara på sin plats exempelvis när det gäller medborgarnas jämlika möjligheter att få tillväxttjänster. En språkkonsekvensbedömning borde också göras.

@valtimo.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@jns.fi:
Hallituksen esitystä on leimannut tiukka-aikataulu. Toivottavasti riittävät taustaselvitykset ja muu asiantuntijatyö on ehditty tehdä riittävällä huolella. Monet toimintatavat tulevat muuttumaan paljon ja jos lain toimeenpanossa on suuria epäselvyyksiä, voivat paikalliset vaikutukset olla varsin ikäviä.

Kokonaisuuden hahmottamista vaikeuttaa se, että substanssilakien valmistelu ei tapahdu samassa aikataulussa.

@krs.fi:
Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pietarsaari.fi:
Valmisteluprosessin kuvaus vaikuttaa pääosin riittävältä, vaikka eräät sen keskeiset osiot tulevat vielä täydentymään nyt meneillään olevan lausuntokierroksen seurauksena.

@vaasa.fi:
Valmisteluprosessin kuvaus vaikuttaa pääosin riittävältä, vaikka eräät sen keskeiset osiot tulevat vielä täydentymään nyt meneillään olevan lausuntokierroksen seurauksena.

@pielavesi.fi:
Palvelua ei voi tuottaa ainoastaan sähköisen asioinnin keinoilla.

@sastamala.fi:
Maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muuan muassa kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista.

@kauniainen.fi:
Kauniaisten kaupunki pitää erittäin tärkeänä lakiehdotuksen ensimmäisen luvun 3 § ”Palvelujen kieli” lähtökohtaa asiakkaiden kielellisten oikeuksien turvaamisessa. Sen aidosta toteutumisesta käytännössä palvelujen toteuttamisessa tulee huolehtia jatkovalmisteluissa.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Valmisteltavia asioita on nyt paljon maakunnassa. Porrastettu toteutus eri toimialoilla tuottaisi paremman lopputuloksen, jolloin käytännön kokemukset antaisivat palautetta muutostarpeista, eli ensin tehtäisiin esim. pelkästään sote-uudistus ja näin pystyttäisiin hyödyntämään sen vaikutukset. Seuraavaan muutosvaiheeseen tuotaisiin ns. maakuntauudistus.

Riskien arviointi asian valmistelun rinnalla on tarpeen epäkohtien tunnistamiseksi.

@orivesi.fi:
Kuntaliiton näkemyksiä on pyydetty valmistelun yhteydessä. Kuntaliitto on kiinnittänyt huomiota mm., että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävissä tehtävissä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan tai kuntien kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Tämä tulisi lisätä lakiin.

@jamsa.fi:
Maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kuntien kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista keskeisen tärkeää mahdollisuutta tunnista ja tämä mahdollisuus on palautettava lakiesitykseen.

@ouka.fi:
Oulun kaupunki on huolissaan lainsäädännön valmistelun kokonaishallinnasta yleisesti sekä erityisesti pirstaloituneesta valmistelusta johtuvista epäselvyyksistä koskien kuntien yleistä toimivaltaa aluekehittämisen sekä kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksien järjestämisessä ja toteuttamisessa. Uudistuksen kokonaisvaikutusarviointi suhteessa kaupunkeihin on edelleen tekemättä ja monet linjaukset ovat päällekkäisiä tulevaisuuden kunnan elinvoima- ja elinkeinotehtävien kanssa.

@heinavesi.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@kitee.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@tampere.fi:
Lain valmistelussa tulee ottaa jatkossa paremmin huomioon suurten kaupunkien erityinen rooli elinvoima- ja kasvupalveluissa, samoin kuin edistää näiltä osin paremmin laissa maakuntien ja suurten kaupunkien yhteistyön mahdollisuuksia.

Suurten kaupunkien merkitys talouskasvun kannalta on selvästi niiden väestöosuutta suurempi. Työpaikat keskittyvät kaupunkeihin ja niitä syntyy kaupungeissa. Erityisesti innovatiivisuus keskittyy suuriin kaupunkeihin ja suurille kaupunkiseuduille. Tässä kaupunkiseutujen innovatiivisuudessa ja uusiutumiskyvyssä on osuutensa kaupunkien aktiivisella elinvoiman kehittämistyöllä ja panostuksilla. Kyse on laajasti myös hyvän kaupungin, kaupunkiympäristön, infrastruktuurin, liikennejärjestelmän, kulttuurin ja sosiaalisen eheyden kehittämisestä. Suurten kaupunkien luontainen merkitys elinvoiman, kilpailukyvyn, kasvun ja työlisyyden kannalta perustelee suurten kaupunkien erityisasemaa, koska kaupunkia voi parhaiten kehittää kaupunki itse.

Suurilla kaupungeilla on strategisesti merkittävä rooli laajasti paitsi elinvoimapalveluiden osalta myös niissä palveluissa, joissa ei ole markkinalähtöistä toimintaa. Tampereen kaupungilla on laaja kokemus palveluiden järjestämisroolista vuonna 2007 täysimääräisesti käyttöön otetun tilaaja-tuottajamallin kokemusten pohjalta.

Mikäli suurille kaupungeille annettava järjestämisvastuu ei ole mahdollinen, tulee jatkoval-mistelussa tarkastella mallia, jossa Uudenmaan ratkaisu laajennettaisiin koskemaan myös muita kansallisen kasvun ja kilpailukyvyn kannalta keskeisiä maakuntia (esim. Pirkanmaa).

@virrat.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote-ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopi-vuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@isokyro.fi:
Maakuntauudistuksen vaikutusten arviointi ja uudistukseen valmistautuminen on haastavaa johtuen lakien valmistelun eriaikaisuudesta ja keskeneräisyydestä.

@lapinlahti.fi:
Aihekokonaisuuteen liittyvät substanssilait olisi ollut hyvä olla myös lausuntokierroksella mukana yhdessä lain alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista kanssa.

@kannus.fi:
Alke- ja kasvupalvelulakia tarkentavat ns. substanssilait (laki rekrytointi- ja osaamispalveluista, laki kotouttamisen edistämisestä, laki alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluiden rahoittamisesta) ovat vasta alustavassa luonnosvaiheessa. Kohtuullista olisi ollut, että kyseinen lainsäädäntö olisi ollut viimeistellympänä lausuntopyynnön yhteydessä, sillä ne monilta osin tarkentavat ja linjaavat tästä laista avoimeksi jääviä kysymyksiä.

@toholampi.fi:
Valmistelussa tavoiteltavan lopputuloksen kannalta ollaan maakuntien näkökulmasta oikealla tiellä kohti maakuntien aitoa itsehallintoa, jossa maakunnalla on mahdollisuus omista lähtökohdistaan ja valitsemillaan toimenpiteillään vahvistaa alueellista kilpailukykyään. Maakunnille tulee jatkossa turvata mahdollisuus vaikuttaa myös muiden keskeisten alueelliseen kehittämiseen liittyvien lakiesitysten valmisteluun ja sisältöehdotuksiin.
Maakunta- ja soteuudistus on kyse yhdestä historian suurimmista hallinnonuudistusprosesseista. Valmistelulle annettu aikataulu on uudistuksen mittakaavaan suhteutettuna kohtuuttoman tiukka. Myös valmistelulle osoitetut taloudelliset resurssit ovat olleet niukat, ja valmistelua on tehty pitkälti alueen eri virastoissa ja organisaatioissa oman toimen ohella. Tämä koskee myös aluekehitys- ja kasvupalvelulainsäädäntöön ja -uudistukseen liittyvää valmistelua maakunnissa.
Alke- ja kasvupalvelulakia tarkentavat ns. substanssilait (laki rekrytointi- ja osaamispalveluista, laki kotouttamisen edistämisestä, laki alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluiden rahoittamisesta) ovat vasta alustavassa luonnosvaiheessa. Kohtuullista olisi ollut, että kyseinen lainsäädäntö olisi ollut viimeistellympänä lausuntopyynnön yhteydessä, sillä ne monilta osin tarkentavat ja linjaavat tästä laista avoimeksi jääviä kysymyksiä.
Toholammin kunta kiinnittää huomiota siihen, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Epäselväksi jää, missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu, varsinkaan 26.9.2016 strategiaistunnossa hyväksyttyjä linjauksia ei ole ollut nähtävillä.

@pedersore.fi:
Propositionen borde inte skickas på remiss när den ännu är så halvfärdig som den är. Sker stora ändringar efter att utlåtandena behandlas borde en ny möjlighet att ge utlåtanden ges. En grundlagsbedömning, särskilt i förhållande till GL 6 och 18 § skulle vara på sin plats exempelvis när det gäller medborgarnas jämlika möjligheter att få tillväxttjänster. En språkkonsekvensbedömning bör också göras.

@rautalampi.fi:
Laki on valmisteltu kiireellä, ei tukena tutkimustietoa, ei pilotteja . Vaarana on, että uuditus syö lapsensa.

@juva.fi:
Positiivista on, että lakiesityksessä tunnistetaan tulevien muutosten pitkä toteutumisaika, kuten myös maakuntien ja niiden olosuhteiden erilaisuus.

@lapinjarvi.fi:
Asian valmistelu käynnistettiin noin vuosi sitten. Valmistelu ei ole etenkään Uudellamaalla edennyt toivotussa aikataulussa vaan valmistelu on erittäin keskeneräinen. 15.3.2017 saatiin vasta lausunnolle Uudenmaan erillisratkaisu. Näin pikaisessa aikataulussa ei ole mahdollista toteuttaa hyvin valmisteltua uudistusta.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@sonkajarvi.fi:
Kokonaisuudistus on edelleen kesken ja hajanainen. Kunnille tulee antaa riittävästi aikaa asiaan tutustumiseen ja lausunnon antamiseen.

@kuopio.fi:
Lakimuutoksen valmistelun olisi pitänyt tapahtua avoimemmin. Muutoksen valmistelusta on ollut vaikea saada tietoa. Alueiden kasvusta todellisuudessa vastaavien keskuskaupunkiseutujen rooli valmistelussa on ollut minimaalinen.

@liperi.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@sysma.fi:
Esityksestä syntyy vaikutelma, että kokonaisuuden arviointi ei ole kenenkään hallussa.

@nivala.fi:
Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ-ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta). Lisäksi lainsäädännössä tulee huomioida kuntien vapauttaminen
sakkomaksuista, koskien työttömyyden hoitoa pitkäaikaistyöttömien osalta.(Tämä vastaus edelliseen kohtaan ja edellinen tähän)

@kangasala.fi:
Mm. Kuntaliitto on kiinnittänyt huomiota siihen, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Epäselväksi jää, missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu.

@perho.com:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden sekä kuntien elinvoimaisuuden vahvistamisen näkökulmasta.

Valmistelussa tavoiteltavan lopputuloksen kannalta ollaan oikealla tiellä kohti maakuntien aitoa itsehallintoa, jossa maakunnalla on mahdollisuus omista lähtökohdistaan ja valitsemillaan toimenpiteillään vahvistaa alueellista kilpailukykyään. Maakunnille tulee jatkossa turvata mahdollisuus vaikuttaa myös muiden keskeisten alueelliseen kehittämiseen liittyvien lakiesitysten valmisteluun ja sisältöehdotuksiin.

@kempele.fi:
Kuntaliitto kiinnittää huomiota siihen, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Epäselväksi jää, missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu, varsinkaan 26.9.2016 strategiaistunnossa hyväksyttyjä linjauksia ei ole ollut nähtävillä.

@eura.fi:
On vielä keskeneräinen.

@raseborg.fi:
Att informationen skall följa med kunden under processen samt att de som behöver den skall ha tillgång är en bra förnyelse. Underlättar görande av planer och ger ansvar att kunden deltar och utför enligt överenskommelse på alla nivåer. Att bilda servicepunkter där man lokalt kan få mångservice är även bra detta garanterar närservice och att "alla" ärenden kan skötas på samma plats. Vem som upprätthåller denna servicepunkt är oklart så även finansieringen vilket borde garanteras för att kunna sprida Navigator verksamheten jämlikt i hela Nyland. Nu har den byggts upp med ESF-finansiering och fungerar i huvudstadsregionen främst.

@merijarvi.fi:
Asiaa on viety eteenpäin liiallisella kiireellä eikä kaikkien sidosryhmien kanssa ole ehditty asiaa kunnolla valmistella. Esitys on tältä osin myös keskeneräinen eikä kaikilta osin ole vielä edes arvioitavissa.

@suomussalmi.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla ja aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@keuruu.fi:
Lakiesitys puuttuu ja rajaa kuntien toimintoja tarpeettomiksi tai mahdottomiksi tuottaa ilman omaa yhtiötä. Entä työmarkkinatukimaksut, joista kunta maksaa puolet ja maakunta puolet, onko kunnalla mahdollisuutta vaikuttaa maksun suuruuteen, ja jos on niin miten? Kehitysyhtiöiden toimintaa supistetaan rahoituksen osalta koska palvelujen myyntiä supistetaan ja että kehitysyhtiö kunnan sidosyhtiönä ei ole kelvollinen tuottajaksi kasvupalveluihin. Kehitysyhtiöt ovat syntyneet paikkakunnan yrittäjien tarpeesta ja yhteistyöstä.

@orimattila.fi:
Orimattilan kaupunki kiinnittää huomiota siihen, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lau-suntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Epäselväksi jää, missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu, varsinkaan 26.9.2016 strategiaistunnossa hyväksyttyjä linjauksia ei ole ollut nähtävillä.

@forssa.fi:
Kaupunki viittaa Suomen Kuntaliiton lausuntoon ja yhtyy siihen.

@vantaa.fi:
Valmistelussa on myönteisellä tavalla huomioitu pääkaupunkiseudun ominaispiirteet valmistelemalla Uudellamaalla erillisratkaisu, joka mahdollistaa kuntapohjaisen toimintamallin.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@parkano.fi:
Lain jatkovalmistelussa on pidettävä selkeänä se, että yleinen toimivalta alueella kuuluu kunnille ja maakunnalle vain erikseen määrätty toimivalta.

@pello.fi:
Asian valmistelussa kiinnittäisin huomiota toiseen alueiden rahoitusta koskevaan lainsäädäntöön, jossa mm. järjestämisen osalta mahdollistetaan monin paikoin että maakunta voi tulla kuntien toiminta-alueille, kuten kaavoitus, kulttuuri, elinkeinotoimi ja maaseutun kehittäminen, ilman että järjestämisvastuu kysymystä toimintojen suhteen määritellään. Käytännössä tämä voi tarkoittaa sitä että nyt perustettava maakunta voi näiltä osin ohjata liikaa kunnille jäävää elinvoiman edistämisen tehtävää, mikä pahimmassa tapauksessa voi johtaa maakunnan sisällä alueiden epätasa-arvoiseen kohteluun.

@vihti.fi:
Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 1
Esityksen mukaan maakunnat ja kunta toimisivat kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Esityksessä on määritelty tehtävät: Maakunta vastaa entisistä valtion (TE-palvelut, ELY-keskusten tehtävät) ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä, jotka yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Kunnat puolestaan vastaisivat elinvoimatehtäviin liittyvistä asioista kasvusta, työstä, toimintaympäristöstä, johon kuuluu maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Esityksessä ei ole tarkemmin avattu, mitä esim. elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen pitävät sisällään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja jossa on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin. Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, niin toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiötoiminnan perustaksi.

Jos kunnat ja niiden sidosyksiköt eivät voi käyttää järjestäjänä toimivan maakunnan tai Uudellamaalla kuntayhtymän tukia työllistämiseen ja maahanmuuttajien palveluihin, saattaa näiden palvelujen tuotanto jäädä vajavaiseksi yksilön edun kannalta. Esimerkiksi pajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen. Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta työpajaan, on epärealistinen.

Kuntouttavassa työtoiminnassa oleva nuori ei helposti liiku palvelujen piiriin kauaksi kotoaan. Tästä johtuen työpajapalvelut tulee toteuttaa lähipalveluna. Samaa ongelmaa ei ole samassa mitassa työkokeilussa, opiskelijoina ja työllistettyinä olevien osalta. Tällöin työpajojen asiakkaat tulevat jakautumaan entistä enemmän kahtiajakoisesti niihin, jotka voisivat olla potentiaalista yhtiömallilla toimivan työpajan asiakkaita sekä niihin kuntoutettaviin nuoriin, joita on erittäin vaikea saada sitoutettua ja mahdollisesti sijoitettua työelämään tai koulutukseen.

Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan pelkästään yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen mallin hyvyyteen. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Uudistuksen jälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan sekä valmennuspalveluita että pajatoiminnan tuotannollisia tuotteita ja/tai palveluita kilpailukykyisesti samalla työllistäen myös vaikeimmin työllistettävät.

Myös alueellinen saavutettavuus toteutuu parhaiten tuottamalla palvelu kunnan toimesta ja ilman kilpailutusvelvoitetta tai yhtiöittämistä. Jos laki rajaa kunnan mahdollisuutta toimia pitkäaikaistyöttömien tai muutoin vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työllistämisen edistämiseksi, niin kunnilta ei myöskään voi periä työmarkkinatuen kuntaosaa. Tämä tulee huomioida työttömyysturvalain 14 luku 3 a § muutoksena. Tällainen kuntien toimintamahdollisuuksien rajoittaminen heikentää myös kuntien mahdollisuuksia huolehtia alueensa elinvoimasta ja asukkaidensa hyvinvoinnista.

Lakiesityksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

Uudistuksen myötä vastuu monialaista tukea tarvitsevista nuorista on haj

@miehikkala.fi:
-

@vaala.fi:
Kiinteän laajakaistaverkon ulottaminen kaikkialle on entistä tärkeämpää, koska esityksen mukaan vaikutukset kasvupalvelujen saatavuuteen riippuvat ensisijaisesti siitä, kuinka hyvin palvelut digitalisoidaan ja minkälaiset laajakaistayhteydet asiakkailla on käytettävissään. Korostamme kuitenkin, että palvelua ei voi tuottaa ainoastaan sähköisen asioinnin keinoilla.

@alavus.fi:
Näyttää siltä, että valmisteluprosessi on toteutettu valtavasta kiireestä huolimatta kohtuullisen monipuolisesti. Ihmetystä herättää se, että kasvupalvelu-uudistuksessa Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrityspalvelut ja alueen yritysten kannalta tärkeät Maa- ja metsätalousministeriön yrityspalvelut tuotetaan tulevaisuudessakin eri logiikalla.

@nurmes.fi:
Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@espoo.fi:
Vaikka kasvupalvelulaissa ei säädetä Team Finland -organisaatioiden toiminnasta eikä valtakunnallisten kasvupalvelujen sisällöstä, käydään lain perusteluissa läpi kansainvälisten osaajien kytkemistä yritysten kasvun ja viennin tukemiseen. Kasvupalvelulain 15 § mukaan valtakunnalliset kasvupalvelut järjestetään lainsäädännön, määrärahojen ja toimiohjeiden mukaisesti. Myöhemmin valmisteltavassa erillislainsäädännössä tulee täsmentää kasvupalvelulain perusteiden ajatusta kansainvälisten osaajien roolista valtakunnallisten kasvupalveluiden säätelyn ja rahoituksen osalta. (kts esim. s. 7).

@vora.fi:
Propositionen borde inte skickas på remiss när den ännu är så halvfärdigt som det är. Sker stora ändringar efter att utlåtandena behandlas borde en ny möjlighet att ge utlåtanden ges. En grundlagsbedömning, särskilt i förhållande till GL 6 och 18 § skulle vara på sin plats exempelvis när det gäller medborgarnas jämlika möjligheter att få tillväxttjänster. En språkkonsekvensbedömning borde också göras.

@pirkkala.fi:
Kuntaliiton näkemyksiä on pyydetty valmistelun yhteydessä. Kuntaliitto on kiinnittänyt huomiota mm., että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävissä tehtävissä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan tai kuntien kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hollola.fi:
Eri aikainen lainsäädäntötyö sisältää riskejä. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen on tarkoituksenmukaista käydä läpi jatkovalmistelussa erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden sekä maakunnallisen itsehallinnon näkökulmasta.

Maakunnilla tulee olla mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa.

@suonenjoki.fi:
Palvelua ei voi tuottaa ainoastaan sähköisen asioinnin keinoilla.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@reisjarvi.fi:
Kasvupalvelujen monimuotoisuuden ja käytettävyyden toteuttamiseen on järjestettävä asiakaslähtöisesti. Maakuntien ja kuntien järjestelmiä on yhteen sovitettava riittävästi. Yhteistoiminnasta eri toimijoiden välillä on asetettava selkeitä tavoitteita. Tämä voidaan toteuttaa, ottamalla huomioon jo nyt kunnissa toimivien yhteispalvelupisteiden ja tulevan maakunnan väliset voimavarat. Niitä on mahdollista vahvistaa häivyttämällä kunnan ja valtion organisaatioiden väliset rajapinnat.

Sähköinen asiointi on otettava käyttöön asteittain ja henkilökohtaiselle ja tai alueelliselle ohjaukselle ja opastuksellle on asetettava riittävät resurssit. Pelkästään maakuntakeskuksissa tarjottavat palvelut eivät tue asiakkaiden yhdenvertaisuutta riittävästi.

@sotkamo.fi:
Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@janakkala.fi:
Asian valmistelu on ollut varsin nopeaa, ja se on liittynyt oleellisesti sekä maakuntauudistukseen että sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisuudistukseen. Syksyllä 2016 tulivat hallituksen linjaukset kasvupalvelusta, ja sen jälkeen on lakiluonnoksia ollut kommentoitavana tai luettavana useita eri versioita.

Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@uusikaupunki.fi:
-

16. Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 1

@kronoby.fi:
Kapitlet är i huvudsak klar och bra. Gällande de språkliga rättigheter skulle de vara viktigt att definiera också de privata tjänsteproducenternas skyldighet att erbjuda service på båda språken. Gällande finansieringen av servicen skulle det vara viktigt mer fler sporrande element

@rauma.fi:
Lakiluonnoksen mukaan kunnat tuottavat elinvoimapalveluja ja toteuttavat paikallista elinkeinopolitiikkaa yleisen toimivaltansa puitteissa. Luonnoksessa mainittujen saumattomien palveluketjujen muodostaminen ja toimivuus riippuvatkin siitä, kuinka hyvin löydetään yhteisymmärrys mm. asiakkaan palvelutarpeen arvioinnin suorittajasta.

Maakuntien kasvupalveluissa palvelujen maksullisuutta tulee myös tarkoin harkita. Mikä palvelu ja missä kohtaa se on maksullista?. Asiakkaiden tasavertaisuuteen tulee kiinnittää huomiota.

@joutsa.fi:
Maakunnan rooli jää oudoksi! Sillä ei ole kannustinta työllisyyden hoitoon. Rahoitus kasvaa, jos työttömyys lisääntyy? Kunnat joutuvat vastaamaan huonosta työllisyyden hoidosta.

@liminka.fi:
Kasvupalvelujen määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä.

Aluekehittämislailla säädetään ministeriöiden, maakuntien, kuntien ja muiden toimijoiden vuorovaikutukseen perustuvasta laaja-alaisesta ja monitasoisesta toiminnasta maan eri alueiden kehittämiseksi. Yleistä aluekehittämislakia ja luonteeltaan operatiivisempaa kasvupalvelulakia ei tulisi yhdistää. Yhdistämisellä aiheutetaan suurta hämmennystä suunniteltujen uusien maakuntien ja kaupunkien rooleissa ja työnjaossa.

Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. EU-politiikassa ja aluekehittämistoimenpiteissä on huomioitu kaupunkien erityislaatuisuus laaja-alaisesti ja vastaavasti kansallisessa aluepolitiikassa tulisi tunnistaa vastaavat kokonaisuudet ja suurten kaupunkiseutujen merkitys. Aluekehittämislaissa on huomioita Eurooppalainen paikkaperusteinen aluekehittäminen, jossa kaupungeilla ja niitä ympäröivillä maaseuduilla on omat aluekehittämisen ohjelmat ja toimenpiteet. MAL – ja kasvusopimukset on kirjattava aluekehittämislaissa kaupunkiseutujenkuntien ja valtion pysyviksi ja jatkuviksi aluekehittämistoimenpiteiksi.

@tammela.fi:
Ensimmäisessä luvussa säädetään mm. lain soveltamisalasta ja lain määritelmistä sekä palvelujen kielestä, rahoituksesta ja maksullisuudesta. 1 § 4 kohta yhdistää eri rahoitustoiminnat johdonmukaisiksi kokonaisuuksiksi. Yleiset säännökset ovat varsin selkeitä ja samoin käsitemääritelmä aluekehittäminen. Kasvupalvelujen käsite on osin epämääräinen, vaikka sitä määritellään tarkemmin lain muissa pykälissä.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

Alueen määrittely jää osin epäselväksi, erityisesti se, mitä tarkoitetaan valtion aluehallintoviranomaisen toimialueella

@kerava.fi:
Esityksen mukaan maakunnat ja kunta toimisivat kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Esityksessä on määritelty tehtävät: Maakunta vastaa entisistä valtion (TE-palvelut, ELY-keskusten tehtävät) ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä, jotka yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Kunnat puolestaan vastaisivat elinvoimatehtäviin liittyvistä asioista kasvusta, työstä, toimintaympäristöstä, johon kuuluu maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Esityksessä ei ole tarkemmin avattu mitä esim. elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen pitävät sisällään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja jossa on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin.

Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, niin toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiötoiminnan perustaksi.

Jos julkiselta puolelta estetään työllisyyden hoitoon liittyvä tuotanto, on hyvin kyseenalaista miten asia hoidettaisiin markkinaehtoisesti huomioiden yksilön etu. Esimerkiksi pajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen. Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta vaikka Keravalle työpajaan, on epärealistinen.

Masentunut, päihdeongelmainen kuntouttavassa työtoiminnassa oleva nuori on kovin huono liikkumaan noin kilometriä kauemmaksi kotoaan. Tästä johtuen työpajapalvelut tulee toteuttaa lähipalveluna. Samaa ongelmaa ei ole samassa mitassa työkokeilussa, opiskelijoina ja työllistettyinä olevien osalta. Tällöin työpajojen asiakkaat tulevat jakautumaan entistä enemmän kahtiajakoisesti niihin, jotka voisivat olla potentiaalista yhtiömallilla toimivan työpajan asiakkaita sekä niihin kuntoutettaviin nuoriin, joita on erittäin vaikea saada sitoutettua ja mahdollisesti sijoitettua työelämään tai koulutukseen.

Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen malliin hyvyyteen maakuntauudistuksen jälkeisessä tilanteessa. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Liityntäpinta nyt valmisteilla olevaan maakuntauudistukseen, vaikeasti työllistettäviin nuoriin ja työpajatoimintaan syntyy siitä, että kuvatussa uudistuksenjälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan paitsi valmennuspalveluita, niin myös pajatoiminnan tuotannollisia tuotteita ja/tai palveluita kilpailukykyisesti.

Myös alueellinen saavutettavuus toteutuu parhaiten tuottamalla palvelu kunnan toimesta ja ilman kilpailutusvelvoitetta tai yhtiöittämistä. Jos laki rajaa kunnan mahdollisuutta toimia pitkäaikaistyöttömien tai muutoin vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työllistämisen edistämiseksi, niin kunnilta ei myöskään voi periä työmarkkinatuen kuntaosaa (ns. Kelan sakko-maksua). Tämä tulee huomioida työttömyysturvalain 14 luku 3 a § muutoksena.

Lakiehdotuksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Kyseisen ryhmän heterogeenisyys jää maininnan tasolle, ja uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

Uudistuksen myötä vastuu monialaista tukea tarvitsevista nuorista on hajautumassa kuntiin, maakuntiin ja

@tervo.fi:
Aluekehittämisen kokonaisuuden pitäisi sisältää myös maaseuturahoitus. Mikäli MAVI jää erilliseksi virastoksi, tulisi yritysrahoitus irrottaa pois maaseuturahoituksen piiristä.

@hankasalmi.fi:
Kasvupalvelujen rahoitukseen viitataan vain pykälässä 4 ja todetaan, että rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain perusteella. Todettakoon tässä yhteydessäkin se, että rahoitusmalli ei voi jäädä nykyisen lausunnolla olevan rahoituslain kaltaiseksi. Ei voi olla niin, että tilanne on sen kaltainen, että kunnat ja valtio vastaavat työttömyyden kustannuksista – ja maakunta puolestaan vastaa työttömyyden hoidosta ja saa siihen rahoitusta lisää jos työttömyys kasvaa. Tilannehan on nurinkurinen. Sinällään on ymmärrettävää, että työttömyyden kasvaessa työmäärä kasvaa ja tarvitaan lisärahoitusta, mutta kyllä malli ohjaa tavoitteellisuutta väärään suuntaan. Siksi on hyvä, että tämän lain lukuun 3 ollaan säätämässä pykälää 15 b, jossa säädettäisiin valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, jos jonkun maakunnan alueella työttömyys ylittää maan keskimääräisen tason tai sen jonkin työssäkäyntialueen alueella työttömyys ylittää maakunnan keskimääräisen tason. Mutta myös rahoituslakiin tarvitaan muutosta.

@lestijarvi.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@mikkeli.fi:
Kasvupalvelujen rahoituksen osalta maakuntien mahdollisuus itse päättää, mihin resursseja kohdennetaan. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle tai kaupungille. Tällöin valtiolta siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa täysimääräisesti valtion toimesta.

@ahtari.fi:
Laki on aika haastava, sillä se pitää sisällään niin monta elementtiä: alueiden kehittämisen, työmarkkinoiden toimivuuden, kotoutumisen sekä yrittäjyyden ja yritystoiminnan edellytysten luomisen.

@seinajoki.fi:
Asiakkaan palvelutarve käsite tulisi määritellä, sillä käsitteellä on keskeinen merkitys palvelujen järjestämiseen. Asiakkuuksien hallinta tulisi määritellä sekä yritys- että henkilöasiakkaiden osalta.
Markkinapuute tulisi määritellä yhdenmukaisen toimintatavan osalta. Kasvupalveluiden rahoitus tulee osoittaa kohdennettuina erillismäärärahoina.
Asiakassetelissä ei tule olla omarahoitusosuutta silloin kun kyseessä on vaikeimmin työllistyvien henkilöasiakkaiden palvelut. Heidän tilanteensa edellyttää useimmiten monialaista palveluja ja palvelujen yhteensovittamista. Mikäli omarahoitusosuutta vaaditaan se lisää jo entuudestaan vaikeassa tilanteessa olevalle henkilöasiakkaalle lisäkustannuksia ja mahdollisesta vaikuttaa myöhemmin asiakasmaksujen perintään

@vierema.fi:
Pykälässä viisi perusteluissa esille tuotu asiakassetelimahdollisuus on kannatettava. Sillä voitaisiin mahdollisesti selkeyttää valinnanvapauteen liittyviä käytäntöjä.

@ranua.fi:
Kunnan vastuu elinvoiman kehittäjänä ja ylläpitäjänä vahvistuu entisestään sote-palveluiden siirtymisen jälkeen. Samaan aikaan taloudelliset resurssit vähenevät. Kehittäminen ja kasvupalvelut perustuvat asiakaslähtöisyyteen ja kunnan ominaispiirteisiin. Kunnalla on ajan tasalla oleva elinvoimaohjelma ja tiivis vuorovaikutus asiakkaidensa kanssa. Tehokkuus ja vaikuttavuus lähtevät tarpeiden tunnistamisesta, oikean tiedon tuottamisesta, tiedon vaihtamisesta sekä yhdessä tuotetuista ketteristä palveluista. Kunnan ja maakunnan välillä tulee olla saumaton elinvoiman kehittämistä koskeva tiedonvaihto ja suunnitelmien yhteensovittamisjärjestelmä. Yhteistyöllä vahvistetaan alueiden kehittämistä ja palvelumuotoilua, jotta tarjonta vastaa kuntalaisten elinvoimatarpeita.

@nousiainen.fi:
Lakiluonnoksen mahdollisuudet vastata HE esitettyihin tavoitteisiin ovat puutteelliset. Riskinä on, että tavoitteissa mainitun selkeämmän, tiiviin ja yksinkertaisemman järjestelmän sijaan luodaankin aiempaa sirpaleisempi palveluiden kirjo, jossa prosessien kokonaishallinta, pitkäjänteinen tavoitteellinen toiminta ei ole kenelläkään toimijalla.

@lieksa.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@ilomantsi.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@urjala.fi:
Lakiluonnos ei huomioi kuntien elinvoimatehtävää ja kunnille jäävää elinkeinojen kehittämistehtävää.

@marttila.fi:
Maaseuturahoituksen tulisi olla mukana aluekehittämisen kokonaisuudessa.

@akaa.fi:
Lakiluonnos ei huomio kuntien elinvoimatehtävää ja kunnille jäävää elinkeinojen kehittämistehtävää.

@hausjarvi.fi:
Ensimmäisessa luvussa säädetään mm. lain soveltamisalasta ja lain määritelmistä sekä palvelujen kielestä, rahoituksesta ja maksullisuudesta. 1 § 4 kohta yhdistää eri rahoituslaskelmat ja johdonmukaisiksi kokonaisuuksiksi. Yleiset säännökset ovat varsin selkeitä ja samoin käsitemääritelmä aluekehittäminen. Kasvupalvelujen käsite on toisin epämääräinen, vaikka sitä määritellään tarkemmin lain muissa pykälissä.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyvä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto toteuttaa hyväksyessään maakuntaohjelman. Käsitteitä, joita tulee täsmentää ovat asiakkuudenhallinta, tarvkartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät. Alueen määrittely jää osin epäselväksi, erityisesti se, mitä tarkoitetaan valtion aluehallintoviranomaisen toimialueella.

@raakkyla.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan hierarkian tulee näkyä siten, että kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@kaarina.fi:
Lakiluonnoksen mahdollisuudet vastata HE esitettyihin tavoitteisiin ovat puutteelliset. Riskinä on, että tavoitteissa mainitun selkeämmän, tiiviin ja yksinkertaisemman järjestelmän sijaan luodaankin aiempaa sirpaleisempi palveluiden kirjo, jossa prosessien kokonaishallinta, pitkäjänteinen tavoitteellinen toiminta ei ole kenelläkään toimijalla.

@nurmijarvi.fi:
Esityksen mukaan maakunnat ja kunta toimisivat kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Esityksessä on määritelty tehtävät: Maakunta vastaa entisistä valtion (TE-palvelut, ELY-keskusten tehtävät) ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä, jotka yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Kunnat puolestaan vastaisivat elinvoimatehtäviin liittyvistä asioista kasvusta, työstä, toimintaympäristöstä, johon kuuluu maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Esityksessä ei ole tarkemmin avattu mitä esim. elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen pitävät sisällään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja jossa on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin.

Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, joten toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiömuotoisen toiminnan perustaksi.

Jos julkiselta puolelta estetään työllisyyden hoitoon liittyvä tuotanto, on hyvin kyseenalaista miten asia hoidettaisiin markkinaehtoisesti huomioiden yksilön etu. Esimerkiksi työpajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen. Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta työpajaan, on epärealistinen.

Masentunut, päihdeongelmainen kuntouttavassa työtoiminnassa oleva nuori on kovin huono liikkumaan noin kilometriä kauemmaksi kotoaan. Tästä johtuen työpajapalvelut tulee toteuttaa lähipalveluna. Samaa ongelmaa ei ole samassa mitassa työkokeilussa, opiskelijoina ja työllistettyinä olevien osalta. Tällöin työpajojen asiakkaat tulevat jakautumaan entistä enemmän kahtiajakoisesti niihin, jotka voisivat olla potentiaalista yhtiömallilla toimivan työpajan asiakkaita sekä niihin kuntoutettaviin nuoriin, joita on erittäin vaikea saada sitoutettua ja mahdollisesti sijoitettua työelämään tai koulutukseen.
Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen malliin hyvyyteen maakuntauudistuksen jälkeisessä tilanteessa. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Liityntäpinta nyt valmisteilla olevaan maakuntauudistukseen, vaikeasti työllistettäviin nuoriin ja työpajatoimintaan syntyy siitä, että kuvatussa uudistuksen jälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan paitsi valmennuspalveluita, niin myös työpajatoiminnan tuotannollisia tuotteita ja/tai palveluita kilpailukykyisesti.
Myös alueellinen saavutettavuus toteutuu parhaiten tuottamalla palvelu kunnan toimesta ja ilman kilpailutusvelvoitetta tai yhtiöittämistä. Jos laki rajaa kunnan mahdollisuutta toimia pitkäaikaistyöttömien tai muutoin vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työllistämisen edistämiseksi, niin kunnilta ei myöskään voi periä työmarkkinatuen kuntaosaa (ns. Kelan sakkomaksua). Tämä tulee huomioida työttömyysturvalain 14 luku 3 a § muutoksena.

Lakiehdotuksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Kyseisen ryhmän heterogeenisyys jää maininnan tasolle, ja uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

Uudistuksen myötä vastuu monialaista tukea tarvitsevista nuorista on hajautumassa kuntiin, maakunti

@salla.fi:
Ei huomautettavaa.

@pyhanta.fi:
Rahoituslaki ei esitetyssä muodossa ole toimiva. Maakuntien kesken voi syntyä isoja eroja työttömyydessä, jolloin on oltava keinot puuttua tähän. Palveluiden maksullisuus määriteltävä tarkasti.

@malax.fi:
Inga kommentarer.

@viitasaari.fi:
-

@kokkola.fi:
Kasvupalvelujen määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. 5§:ssä pal-veluiden maksullisuus määritellään siten, että maakunnalliset kasvupalvelut ovat henkilöasiakkaille ja yritystoimintaa aloitettaessa maksuttomia. Maakunta päättää muilta perittävistä maksuista. Kuntien omistamien kehitysyhtiöiden tarjoamat yri-tyspalvelut ovat kaikille yrityksille maksuttomia, joten tässä syntyy selkeä ristiriita kunnan tarjoaman maksuttoman yrityspalvelun ja maakunnan tarjoaman maksull-sen palvelun välille.

@polvijarvi.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

@lempaala.fi:
Lakiluonnoksessa esitetään maakunnille kasvu- ja innovaatiopalveluissa strategisen linjaajan roolia aiemman lähinnä projektirahoittajan roolin sijaan. Kaupunkiseudut ja kunnat ovat kuitenkin pääosin vastanneet näiden elinvoimaponnistelujen rahoittamisesta. Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi strategi, jolla on myös resurssit kehittämiseen.

@soini.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Kasvupalvelu -käsitettä tulee rajata sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkiksi muotoon "laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista".

@pyharanta.fi:
Lain 5 §:ssä puhutaan muun kuin henkilöasiakkaan palveluista voidaan periä maksua. Mitä yksityiset elinkeinonharjoittajat ovat? Miten tytäryhtiöiden perustaminen käsitellään? Entä kunnan tytäryhtiöt?

@riihimaki.fi:
Esityksessä ei ole tarkemmin avattu mitä esim. elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen pitävät sisällään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja jossa on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin.

Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, niin toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiötoiminnan perustaksi.

Jos julkiselta puolelta estetään työllisyyden hoitoon liittyvä tuotanto, on hyvin kyseenalaista miten asia hoidettaisiin markkinaehtoisesti huomioiden yksilön etu. Esimerkiksi pajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen. Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta työpajaan, on epärealistinen.

Miksi maaseudun kehittämisasiat on jätetty tämän lainsäädännön ulkopuolelle?

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Möjligheten till en behörighetskonflikt mellan tillväxtreformen och landskapsreformen bör elimineras redan i lagens inledande motiveringar och genom hur ansvaret för att ordna tjänster fördelas. Det måste också nämnas att definitionen för termen tillväxttjänst är diffus och kräver en noggrannare förklaring. Mera beskrivande termer för tillväxttjänster skulle vara exempelvis företagstjänster, sysselsättningstjänster eller kompetenstjänster.

Gällande de språkliga rättigheterna skulle de vara viktigt att definiera också de privata tjänsteproducenternas skyldighet att erbjuda service på båda språken.

@valtimo.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Lakiehdotuksen 1. mom. 7 kohdasta ei käy ilmi, miten markkinaehtoinen ja kasvupalveluja tuottava kunnan omistama yhtiö toimii valinnanvapauden osalta.

Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pietarsaari.fi:
Kasvupalvelu-uudistuksen ja maakuntauudistuksen välisen toimivaltaristiriidan mahdollisuus tulee eliminoida jo lain alkuperusteluissa ja järjestämisvastuujaotteluissa. On myös mainittava, että kasvupalvelu-termin määritelmä on epämääräinen ja selkiyttämistä vaativa. Kasvupalveluja kuvaavampia termejä olisivat esimerkiksi yrityspalvelut, työllisyyspalvelut tai osaamispalvelut.

@ilmajoi.fi:
Kasvupalvelujen rahoitukseen tulisi sisältyä tulokselliseen toimintaan kannustavia kriteerejä. Kriteerien tulisi huomioida palvelutarpeet esitettyä kolmea muuttujaa laajemmin: maahanmuuttoon ja alueiden kasvupotentiaaliin liittyvät erityispiirteet tulisi huomioida vahvemmin. Koska kasvupalveluita tarjotaan myös työttömyysuhan alaisille sekä muille työssä oleville, tulisi kriteereissä ottaa huomioon alueen työvoiman määrä. Työttömien työnhakijoiden määrään ja työttömyysasteeseen perustuvat kriteerit voidaan nähdä ongelmallisena kannustinnäkökulmasta, sillä esitysluonnoksen mukaisessa laskennassa työttömien määrä ja työttömyysasteen kasvattaminen lisäävät maakunnan saaman valtionrahoituksen määrää. (4 §).

@vaasa.fi:
Kasvupalvelu-uudistuksen ja maakuntauudistuksen välisen toimivaltaristiriidan mahdollisuus tulee eliminoida jo lain alkuperusteluissa ja järjestämisvastuujaotteluissa. On myös mainittava, että kasvupalvelu-termin määritelmä on epämääräinen ja selkiyttämistä vaativa. Kasvupalveluja kuvaavampia termejä olisivat esimerkiksi yrityspalvelut, työllisyyspalvelut tai osaamispalvelut.

@siikajoki.fi:
Kasvupalvelujen rahoituskriteereissä yritysten toimipaikkojen määrää parempi kriteeri olisi esimerkiksi yksityisen sektorin työntekijöiden määrä. Työpaikkojen määrän painoarvo pitäisi olla esitettyä suurempi.

@karkkila.fi:
Kunnilla on jatkossakin elinvoimaan liittyviä tehtäviä, mutta niitä ei edes mainita ehdotuksen 1 luvussa.

@pielavesi.fi:
Maaseuturahoituksen tulisi myös olla aluekehittämisen kokonaisuudessa. Mikäli Maaseutuvirasto (MAVI) jää uudistuksessa erilliseksi virastoksi, tulee yritysrahoitus irrottaa maaseuturahoituksen piiristä.

@sastamala.fi:
Kasvupalvelutermi on harhaanjohtava, koska kasvupalvelulainsäädäntö tunnistaa vain valtion ja maakunnan kasvua tukevat toimet ja palvelut. Kunnat tuottavat merkittävän osan oman alueensa kasvua tuottavista palveluista. Luonnoksessa todetaan, että taloudellinen kasvu lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Kasvu ei pelkästään auta työvoimaresurssien siirtymistä työmarkkinoille vaikka sitä helpottaakin. Rakenne- ja pitkäaikaistyöttömien työmarkkinoille paluun tukemiseen tarvitaan monialaista tukea.

@ruokolahti.fi:
Kasvupalvelu-määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä mm. asiakkaiden näkökulmasta. Palvelun sisältö ei nyt avaudu riittävästi. Olisiko selkeämpää puhua edelleen valtakunnallisista ja maakunnan yritys- ja työvoimapalveluista?
”Kasvupalvelut”-määritelmässä tulee huomioida, että myös kuntien tarjoamat yrityspalvelut ovat luonteeltaan kasvupalvelujen kaltaisia, vaikka lakiesitys rajaa kuntien elinvoimatehtävät lainsäädännön ulkopuolelle.
1 § 2 mom. 5. kohtaan tulee lisätä kunnat yhtenä erityisenä osapuolena

@tervola.fi:
1§ Lain soveltamisala ja tavoitteet
Pykälän 4 kohdassa lain tavoitteeksi määritellään ”kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen sekä tässä laissa tarkoitettujen Euroopan unionin rakennerahastoista osarahoitettavien ohjelmien ja hankkeiden hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi”. Lain yksityiskohtaisissa perusteluissa sanotaan, että ”Kansallisen ja Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikkaan liittyvien menettelyjen mahdollisimman laaja yhteensovittaminen vähentää myös resurssitarpeita ja aikaansaa toimivammat menettelyt”.
Tervolan kunta pitää tärkeänä, että samassa yhteydessä käydään EU-rahoitukselle kansallisilla päätöksillä asetettuja vaatimuksia kriittisesti läpi ja poistetaan sellaiset vaatimukset, mitkä ovat turhia ja aiheuttavat hankkeiden toteuttajille tai hallinnolle turhaa työtä. Mikäli nykyiset EU-rahoituksen vaatimukset siirretään suoraan koskemaan myös kansallisia rahoitusvälineitä (esim. AIKO-rahoitus), tavoite niiden käyttämisestä nopeana ja joustavana välineenä loppuu.

2§ Määritelmät
Pykälän 1 momentin 2 kohdassa määritellään kasvupalvelun käsite ”Kasvupalvelulla tarkoitetaan valtion ja maakunnan toimenpiteitä 1 §:ssä tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi.”
1 § tarkoitettuja tavoitteita ovat mm: ”alueiden kehittämisen, kestävän taloudellisen kasvun, yrittäjyyden, työvoiman saatavuuden ja työmarkkinoiden toimivuuden sekä työllisyyden, työllistymisen, kotoutumisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen valtion ja maakuntien toimenpiteiden ja niiden järjestämisen palvelujen avulla” sekä ”kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen sekä tässä laissa tarkoitettujen Euroopan unionin rakennerahastoista osarahoitettavien ohjelmien ja hankkeiden hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi”.
Koska kasvupalveluihin viitataan lakiluonnoksen useissa pykälissä, ja sen ymmärtämisellä on suuri merkitys lain sisällön ymmärtämiseksi, kasvupalvelu- sanan sisältö tulisi määritellä tarkemmin kuin miten se on luonnoksessa tehty. Määrittelystä jää epäselväksi mm. se, tarkoitetaanko kasvupalvelulla myös maakuntaohjelman ja –strategian laatimista (alueiden kehittämisen edellytysten edistäminen maakuntien toimenpiteiden avulla)?

Myöhemmin lakiluonnoksessa selvennetään, että kasvupalveluilla tarkoitetaan pääasiassa nykyisten ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluja, mutta se olisi hyvä sisältää myös 2§ määrittelyihin.

@puolanka.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, siksi on selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. Kasvupalvelukäsitettä ei tule myöskään laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Aluekehittäminen puolestaan kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään.
Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ” valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”.

@ylojarvi.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalvelujen uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle. Lain ulkopuolelle jää kuitenkin valtaosa elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittävistä toimenpiteistä, mistä johtuen kasvupalvelu-termi on osin harhaanjohtava. Mikäli laissa tarkoitetaan ainoastaan työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalaan kuuluvia työvoima-, yritys- ja kotouttamispalveluita, tulisi tätä selkeyttää lain jatkovalmistelussa.

@salo.fi:
Palvelukokonaisuuden termien, järjestäjien sekä valtakunnallisen, maakunnallisen ja kunnallisen palveluiden järjestäjäroolien sekä yhteensovittamisen suunnitteluprosessin määrittely tarvitaan selkeyttämään yhteistoimintaa.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Aluekehittämistä tehdään monella eri tasolla valtiollisesti, alueellisesti ja paikallisesti, unohtamatta myös elinkeinoelämän vaikuttavuutta asiaan. Alueiden kehittämisen toimintaedellytysten kannalta eri toimijoiden välinen yhteistyö on välttämätöntä, jotta kasvua saadaan aikaan ja toimintaedellytykset kuntoon. Taloudellinen kasvu lisää parhaiten työllisyyttä ja ihmisten hyvinvointia. Taloudelliseen kasvuun vaikuttavia tekijöitä ovat mm. väestön koulutustaso, yrityksiin ja tutkimus- ja kehittämistoimintaan liittyvät investoinnit sekä saavutettavuus. Laissa on tuotava paremmin esiin kaupunkiseutujen ja kuntien rooli ja vaikuttavuus maakuntauudistuksessa.

@orivesi.fi:
Lakiluonnoksessa esitetään maakunnille kasvu- ja innovaatiopalveluissa strategisen linjaajan roolia aiemman lähinnä projektirahoittajan roolin sijaan. Kaupunkiseudut ja kunnat ovat kuitenkin pääosin vastanneet näiden elinvoimaponnistelujen rahoittamisesta. Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi strateginen toimija, jolla on myös resurssit kehittämiseen.

@jamsa.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epäselvä. Kasvupalvelu-käsitettä tulee rajata sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkiksi muotoon ”laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista”.

@ouka.fi:
Lakiin on kirjattava erityisasema suurille kaupunkiseuduille ja siten estettävä tämänhetkisen lakiesityksen tuomat toimivallan epäselvyydet ja päällekkäiset palvelut maakunta- ja kuntatasolla.

Kasvupalvelujen määritelmä jää ehdotuksessa epämääräiseksi, vaikka käytännössä kyse lienee nykyistenkaltaisten yritys- ja työvoimapalvelujen tuottamisesta uudella toimintatavalla.

@lieto.fi:
Lakiluonnoksen mahdollisuudet vastata HE esitettyihin tavoitteisiin ovat puutteelliset. Riskinä on, että tavoitteissa mainitun selkeämmän, tiiviin ja yksinkertaisemman järjestelmän sijaan luodaankin aiempaa sirpaleisempi palveluiden kirjo, jossa prosessien kokonaishallinta, pitkäjänteinen tavoitteellinen toiminta ei ole kenelläkään toimijalla.

@heinavesi.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@kirkkonummi.fi:
Kasvupalvelujen rahoitukseen tulisi sisältyä tuloksellisen toimintaan kannustavia kriteerejä. Kriteerien tulisi huomioida palvelutarpeet esitettyä kolmea muuttujaa laajemmin: maahanmuuttoon ja alueiden kasvupotentiaaliin liittyvät erityispiirteet tulisi huomioida vahvemmin. Koska kasvupalveluita tarjotaan myös työttömyysuhan alaisille sekä muille työssä oleville, tulisi kriteereissä ottaa huomioon alueen työvoiman määrä. Työttömien työnhakijoiden määrään ja työttömyysasteeseen perustuvat kriteerit voidaan nähdä ongelmallisena kannustinnäkökulmasta, sillä esitysluonnoksen mukaisessa laskennassa työttömien määrä ja työttömyysasteen kasvattaminen lisäävät maakunnan saaman valtionrahoituksen määrää. (4 §).

@sauvo.fi:
Lakiluonnoksen mahdollisuudet vastata HE esitettyihin tavoitteisiin ovat puutteelliset. Riskinä on, että tavoitteissa mainitun selkeämmän, tiiviin ja yksinkertaisemman järjestelmän sijaan luodaankin aiempaa sirpaleisempi palveluiden kirjo, jossa prosessien kokonaishallinta, pitkäjänteinen tavoitteellinen toiminta ei ole kenelläkään toimijalla.

@kitee.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@tuusula.fi:
Esityksen mukaan maakunnat ja kunta toimisivat kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Esityksessä on määritelty tehtävät: Maakunta vastaa entisistä valtion (TE-palvelut, ELY-keskusten tehtävät) ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä, jotka yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Kunnat puolestaan vastaisivat elinvoimatehtäviin liittyvistä asioista kasvusta, työstä, toimintaympäristöstä, johon kuuluu maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Esityksessä ei ole tarkemmin avattu mitä esim. elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen pitävät sisällään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja jossa on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin.

Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, niin toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiötoiminnan perustaksi.

Jos julkiselta puolelta estetään työllisyyden hoitoon liittyvä tuotanto, on hyvin kyseenalaista miten asia hoidettaisiin markkinaehtoisesti huomioiden yksilön etu. Esimerkiksi pajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen. Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta työpajaan, on epärealistinen.

Masentunut, päihdeongelmainen kuntouttavassa työtoiminnassa oleva nuori on kovin huono liikkumaan noin kilometriä kauemmaksi kotoaan. Tästä johtuen työpajapalvelut tulee toteuttaa lähipalveluna. Samaa ongelmaa ei ole samassa mitassa työkokeilussa, opiskelijoina ja työllistettyinä olevien osalta. Tällöin työpajojen asiakkaat tulevat jakautumaan entistä enemmän kahtiajakoisesti niihin, jotka voisivat olla potentiaalista yhtiömallilla toimivan työpajan asiakkaita sekä niihin kuntoutettaviin nuoriin, joita on erittäin vaikea saada sitoutettua ja mahdollisesti sijoitettua työelämään tai koulutukseen.
Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen malliin hyvyyteen maakuntauudistuksen jälkeisessä tilanteessa. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Liityntäpinta nyt valmisteilla olevaan maakuntauudistukseen, vaikeasti työllistettäviin nuoriin ja työpajatoimintaan syntyy siitä, että kuvatussa uudistuksenjälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan paitsi valmennuspalveluita, niin myös pajatoiminnan tuotannollisia tuotteita ja/tai palveluita kilpailukykyisesti.

Myös alueellinen saavutettavuus toteutuu parhaiten tuottamalla palvelu kunnan toimesta ja ilman kilpailutusvelvoitetta tai yhtiöittämistä. Jos laki rajaa kunnan mahdollisuutta toimia pitkäaikaistyöttömien tai muutoin vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työllistämisen edistämiseksi, niin kunnilta ei myöskään voi periä työmarkkinatuen kuntaosaa (ns. Kelan sakkomaksua). Tämä tulee huomioida työttömyysturvalain 14 luku 3 a § muutoksena.

Lakiehdotuksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Kyseisen ryhmän heterogeenisyys jää maininnan tasolle, ja uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

Uudistuksen myötä vastuu monialaista tukea tarvitsevista nuorista on hajautumassa kuntiin, maakuntiin ja markkinoille.

@tampere.fi:
Kasvupalvelu-termi on osin epäselvä ja harhaanjohtava. Mikäli laissa tarkoitetaan aino¬as-taan TEMin hallinnonalaan kuuluvia työvoima-, yritys- ja kotouttamispalveluita, tulee tätä selkeyttää lain jatkovalmistelussa.

Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hal-linnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalvelujen uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä -tuottaja -mallin pohjalle. Lain ulkopuolelle jää kuitenkin valtaosa elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittävistä toimenpiteistä, mistä johtuen kasvupalvelu-termi on osin harhaanjohtava.

Tavoitteet ovat pääosin oikein asetettuja mutta suurten kaupunkien erityisasema tulee huomioida jo lain tavoitteiden osalta nykyistä luonnosta vahvemmin.

@virrat.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut tarkoittavat nykyisten yritys-ja työvoimapalvelujen toteuttamista uudella toimintataval-la. Selkeintä olisi määritellä ne viittaamalla yritys-ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupal-velut” ei ole yleiskäsitteenä selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin. Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajen-taa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä.

Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoittei-siin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittämi-nen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtä-vään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehit-täminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ” valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuuden-hallinta, tarvekartoitus, asiakastieto, viranomaistehtävät, valinnanvapaus sekä mark-kinapuute.

@hameenlinna.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epäselvä. On tärkeää yksiselitteisesti kuvata käsitteen sisältö ja kasvupalveluihin kuuluvat tehtävät.

@lappeenranta.fi:
Kasvupalvelu-määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä mm. asiakkaiden näkökulmasta siten, että palvelun sisältö avautuisi paremmin. Olisiko selkeämpää puhua edelleen valtakunnallisista ja maakunnan yritys- ja työvoimapalveluista.

@lapinlahti.fi:
Laissa säädettäisiin alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluiden järjestämisestä. Luonnoksessa kasvupalvelulle ei ole kuitenkaan annettu yksiselitteistä sisältöä, vaan palvelujen sisältö määrittyy ehdotuksen mukaan kutakin toimijaa koskevassa erillislainsäädännössä taikka tulosohjauksen tai omistajaohjauksen yhteydessä. Ehdotuksessa jääkin väistämättä jossain määrin epäselväksi, mitä konkreettisia palveluita laki tulisi koskemaan.

Maakunnan tulisi ehdotuksen mukaan järjestäjänä ensisijaisesti pyrkiä löytämään useampia palveluntuottajia ja mahdollistamaan asiakkaille valinta näiden välillä. Järjestämisen ja tuottamisen jyrkkä erottaminen johtaa siihen, että järjestämistehtävän keskeiseksi sisällöksi jää markkinoiden luominen ja kilpailun synnyttäminen. Tavoitteiden ja keinojen sekoittuminen keskenään johtaa tilanteeseen, jossa järjestäjän huomio ja ajan mittaan myös asiantuntemus on markkinoiden toiminnassa itse kasvupalvelujen sijaan.

Ehdotus ei huomioi kuntien elinvoimatehtävää ja kunnille jäävää elinkeinojen kehittämistehtävää.

@kannus.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”.
Lakiehdotuksessa ei ilmene, että kotoutumisen kohteeksi tulevien turvapaikanhakijoiden ottamisessa päätösvalta on kunnalla.

@inga.fi:
Kasvupalvelujen rahoitukseen tulisi sisältyä tulokselliseen toimintaan kannustavia kriteerejä. Kriteerien tulisi huomioida palvelutarpeet esitettyä kolmea muuttujaa laajemmin: maahanmuuttoon ja alueiden kasvupotentiaaliin liittyvät erityispiirteet tulisi huomioida vahvemmin. Koska kasvupalveluita tarjotaan myös työttömyysuhan alaisille sekä muille työssä oleville, tulisi kriteereissä ottaa huomioon alueen työvoiman määrä. Työttömien työnhakijoiden määrään ja työttömyysasteeseen perustuvat kriteerit voidaan nähdä ongelmallisena kannustinnäkökulmasta, sillä esitysluonnoksen mukaisessa laskennassa työttömien
määrä ja työttömyysasteen kasvattaminen lisäävät maakunnan saaman valtionrahoituksen määrää. (4 §)

@hel.fi:
2 § Määritelmät

Pykälän 1 momentin 2 kohdassa määriteltäisiin kasvupalvelun käsite, jolla tarkoitettaisiin valtion ja maakunnan toimenpiteitä 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi. Lainkohdan yksityiskohtaisten perustelujen (s. 96) mukaan kasvupalvelujen käsite olisi laaja ja sitä tarkennettaisiin laissa kunkin palvelukokonaisuuden osalta tarkemmin. Määritelmä on tällaisenaan epätarkka ja käsitteen määritelmän pilkkominen eri lainkohtiin lisää riskiä sen väärästä tulkinnasta.

2 §:n 1 momentin 13 ja 14 kohdissa määriteltäisiin työtön työnhakija. Monet vammaiset, esim. kehitysvammaiset nuoret/nuoret aikuiset, siirtyvät kuntoutusrahalta suoraan eläkkeelle. Heillä saattaa olla taustalla ammattiopinnot, jotka on suoritettu erityisammattioppilaitoksessa. Eläkeläinen ei täytä työttömän henkilön määritelmää vaan hänet luetaan työnhakijaksi. Lakiesityksessä tulee pitää huolta siitä, ettei osatyökykyisen eläkeläisen työllistyminen sekä mahdollisesti työllistymiseen tarvittavien tukitoimien (pitkäaikainen työvalmennus) saaminen vaarannu työttömän työnhakijan määritelmän vuoksi.

3 § Palvelujen kieli

Pykälässä säädettäisiin palvelujen järjestämisessä käytettävästä kielestä. Sen mukaan maakunnan olisi järjestettävä palvelut siten, että jokaisella olisi oikeus käyttää sekä suomea että ruotsia. Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa tulisi ottaa kantaa siihen, miten maakunnat tosiasiallisesti voivat taata kielellisten oikeuksien toteutumisen, kun palvelujen tuottaminen siirretään markkinoille. Markkinapuutetilanteessa ruotsinkielisten palveluiden tosiasiallinen turvaaminen edellyttää julkisen palveluntuotannon mahdollisuutta.

@lohja.fi:
Esityksen yleinen rajaus, jossa kuntien elinvoimatehtävät suljetaan lain tavoitteiden ja soveltamisalan ulkopuolelle on esityksen tavoitteiden kannalta tarpeeton ja ongelmallinen. Kuntia ei edes mainita lain 1. luvussa, vaikka alueensa elinvoiman vahvistaminen on kuntain mukainen kunnan perustehtävä.

Kunnat vastaavat jatkossakin elinvoimatehtäviin läheisesti liittyvistä asioista kuten kasvusta, työstä sekä toimintaympäristöstä, johon kuuluvat maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Esimerkiksi työllisyyden hoito pitää sisällään rajapinnat asuntopolitiikkaan, sosiaalipolitiikkaan, koulutuksen ja osaamisen kehittämiseen ja syrjäytymisen ehkäisyyn. Monimutkaisten sosiaalisten ongelmien ratkaiseminen vaatii kaikkien siihen vaikuttavien tekijöiden huomioonottamista ja palveluiden vahvaa integraatiota, jossa asiakkaan tilanteeseen kyetään vaikuttamaan kokonaisuutena. Esitetty kasvupalvelulaki pirstoo ja markkinallistaa nämä palvelut, joka useissa tapauksissa vaikeuttaa tai estää kokonaisvaltaisen
tarkastelun ja vaikuttamisen. Uudenmaan osalta esitetty erillisratkaisu tekee asiasta entistäkin pirstoutuneemman.

@toholampi.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Toisaalta tekstissä puhutaan TEM:n hallinnonalan nykyisten työvoima-, yritys- ja kotouttamispalvelujen siirtymisestä maakuntaan, toisaalta kasvupalvelun käsitteellä viitataan laajasti valtion ja maakunnan toimiin lain tavoitteiden toteuttamisessa. Kasvupalvelu-käsitettä tulee selkeyttää/rajata em. tavalla sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkiksi muotoon ”laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista”.
Pykälä 4: kansallisten ja EU-menettelyjen yhteensovittamisessa ei tule kaventaa nykyisin kansallisella puolella olevaa joustavuutta verrattuna EU-säädösten sisältämiin menettelyihin.

@pedersore.fi:
Kapitlet är i huvudsak klar och bra. Gällande de språkliga rättigheter skulle de vara viktigt att definiera också de privata tjänsteproducenternas skyldighet att erbjuda service på båda språken. Gällande finansieringen av servicen skulle det vara viktigt mer fler sporrande element.

@masku.fi:
Lakiluonnoksen mahdollisuudet vastata HE esitettyihin tavoitteisiin ovat puutteelliset. Riskinä on, että tavoitteissa mainitun selkeämmän, tiiviin ja yksinkertaisemman järjestelmän sijaan luodaankin aiempaa sirpaleisempi palveluiden kirjo, jossa prosessien kokonaishallinta, pitkäjänteinen tavoitteellinen toiminta ei ole kenelläkään toimijalla.

@juva.fi:
Lakiesityksellä ei muuteta ministeriöiden vastuuta eikä työ- ja elinkeinoministeriön koordinoivaa roolia. Ministeriöiden ohjauksen yhteensovittaminen maakunnan toiminnan kanssa ei muuta nykyistä järjestelmää juurikaan siitä huolimatta, että kasvupalvelut ja alueiden kehittäminen liitetään maakuntatasolla kiinteämmin toisiinsa.

Ehdotuksessa maakunnan järjestämistehtävistä säädetään yksityiskohtaisesti markkinoiden toimimisesta ja kilpailun synnyttämisestä. Sen sijaan kasvupalvelujen sisällöstä ei ole vastaavaa sääntelyä. Markkinoiden hyödyntäminen pitäisi kuitenkin olla vain keino tavoitteiden saavuttamiseksi. Nyt tavoitteet ja keinot sekoittuvat toisiinsa. Vaarana on, että maakunnan fokus jää markkinoiden synnyttämiseen palveluiden sisällön ja laadun sijasta.

@naantali.fi:
Lakiluonnoksen mahdollisuudet vastata HE esitettyihin tavoitteisiin ovat puutteelliset. Riskinä on, että tavoitteissa mainitun selkeämmän, tiiviin ja yksinkertaisemman järjestelmän sijaan luodaankin aiempaa sirpaleisempi palveluiden kirjo, jossa prosessien kokonaishallinta, pitkäjänteinen tavoitteellinen toiminta ei ole kenelläkään toimijalla.

@kajaani.fi:
Maakunnallisella kasvupalvelulla tarkoitetaan palveluja, jotka maakunta järjestää alueellaan ja jotka kuuluvat maakuntalain 6 §:ssä määriteltyyn maakuntien tehtäväalaan. Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain mukaisen toimivaltansa rajoissa.

Lakiluonnoksen mukaan maakunnille jätetään harkintavaltaa kasvupalvelujen järjestämisessä, ja siksi ne määritellään väljästi. Maakuntien kasvupalvelut koostuvat ELY-keskusten ja TE-toimistojen sekä maakuntien liittojen niille siirtyvistä palveluista, eli käytännössä ne ovat nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen tuottamista uudella toimintatavalla. Lakia tulisi tarkentaa siten, että kasvupalvelut määritellään myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. Tätä tukee TEM:n markkinavuoropuheluselvityskin, jossa yksityisten palveluntuottajien kenttä jakautuu selkeästi kahtia, työvoima- ja rekrytointipalvelujen tuottajin ja yrityskonsultoinnin palvelujen tuottajin.

Epäselväksi jää, ja tarkentamista kaipaa palvelu ”luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle”. Mikäli se tarkoittaa nykyistä toimintatapaa jossa aluekehitysrahoitusta hyväksi käyttäen erityisesti korkeakoulut ja tutkimuslaitokset ylläpitävät ja kehittävät alueiden innovaatiojärjestelmiä ja –toimintoja, niin se muuttuu ymmärrettäväksi. Edelleen palvelu tarkoittanee mm. keksintöasiamiespalveluja yrityksille. Tekesin palvelut innovaatioiden luomiseksi jatkuvat valtakunnallisina kasvupalveluina.

@lapinjarvi.fi:
Ehdotuksessa todetaan, että kunnat tuottavat elin-voimapalveluja ja toteuttavat paikallista elinkeinopolitiikkaa yleisen toimivaltansa puitteissa. Lailla ei puututtaisi kuntien elinvoimatehtävän ja siihen liittyvien paikallisten palveluiden järjestämiseen. Maakunta päättäisi ainoastaan alueellisten elinvoimapalvelujen järjestämisestä. Asiakkaiden palvelut toteutettaisiin saumattomina palveluketjuina valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja sekä paikallisia elinvoimapalveluja yhteen sovittaen.

Miten yhteensovittaminen aiotaan tehdä? Tämä koskee myös kuntia hyvin suurelta osin, koska palveluita tuotetaan yhteistyössä tai maakunnallisten palveluiden toteutuminen vaikuttaa suoraan kuntien palvelujen tuottamiseen.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kouvola.fi:
Tulkitaanko esityksessä koko maakunnan kattavat elinvoimapalvelut alueellisiksi ja kunnan alueen paikallisiksi palveluiksi, joka kuntaliitoksia tehneellä kaupungilla tarkoittaa samalla seudullisia palveluja. Palveluissa tulee ottaa huomioon asiakaslähtöisyys kaupungin ja maakunnan tarjoamien palvelujen kesken. Palvelutarjonta ja sen hyödynnettävyys tulee olla selkeää asiakkaalle.

@sonkajarvi.fi:
Asiakassetelimalli hyvä.

@kuopio.fi:
Aluekehityslain ja kasvupalvelulain tulisi olla erillisiä lakeja, sillä kun kasvupalvelu- ja aluekehitysuudistusta tarkastellaan sen kanssa yhdessä toteutettavan maakuntauudistuksen kanssa, nousee kiistatta havainto epäselvyydestä ja päällekkäisyydestä elinvoiman kehittämisen toimivallassa.

Kehittämisen todelliset tekijät, ovat toisaalta yrityksiä, tutkimus- ja oppilaitoksia ja toisaalta itsehallintonsa, veropohjansa ja yleisen toimivaltansa kautta motivoituneita kaupunkeja ja kuntia.

”Kasvupalvelu” –termin käyttäminen lupaa palvelusisältöön ja resursseihin nähden liikaa. Se myös antaa viestin, että kasvupalvelut palvelevat vain kasvuhakuisia yrityksiä. Luontevampaa olisi lpuhua elinkeino- ja työvoimapalveluista.

@liperi.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@sysma.fi:
Esityksen päätavoite on luoda ja organisoida talouskasvua, työllisyyttä ja yrittäjyyden toimintaedellytyksiä vahvistava julkishallinnon rahoittamien ja järjestämien palveluiden kokonaisuus. Kuntia ei edes mainita lain 1.luvussa, vaikka alueensa elinvoiman vahvistaminen on kuntalain mukainen kunnan perustehtävä.
Kunnat vastaavat jatkossakin elinvoimatehtäviin läheisesti liittyvistä tehtävistä, kuten kasvusta, työstä sekä toimintaympäristöstä, johon kuuluvat maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen.

@nivala.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista, vaikka toimintatapa on uusi. Siksi olisi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin. Uhkana on palvelutuotannon keskittyminen.

@kurikka.fi:
Kunnat tulee selkeämmin huomioida elinvoiman vahvistajina ja maakunnilla tulee olla mahdollisuus siirtää kasvupalveluiden järjestämisvastuu kunnille. Tällöin valtionrahoitus tulee hoitaa täysimääräisenä kunnalle.

@kangasala.fi:
Lakiluonnoksessa esitetään maakunnille kasvu- ja innovaatiopalveluissa strategisen linjaajan roolia aiemman lähinnä projektirahoittajan roolin sijaan. Kaupunkiseudut ja kunnat ovat kuitenkin pääosin vastanneet näiden elinvoimaponnistelujen rahoittamisesta. Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi strategi, jolla on myös resurssit kehittämiseen.

@perho.com:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Käytännössä kasvupalvelut tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla ja siksi on selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan kasvupalvelut tulisi olla yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle.
Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin lakiin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@kempele.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Toisaalta tekstissä puhutaan TEM:n hallinnonalan nykyisten työvoima-, yritys- ja kotouttamispalvelujen siirtymisestä maakuntaan, toisaalta kasvupalvelun käsitteellä viitataan laajasti valtion ja maakunnan toimiin lain tavoitteiden toteuttamisessa. Kasvupalvelu-käsitettä tulee rajata em. tavalla sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkiksi muotoon ”laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista”.

Pykälä 4: kansallisten ja EU-menettelyjen yhteensovittamisessa ei tule kaventaa nykyisin kansallisella puolella olevaa joustavuutta verrattuna EU-säädösten sisältämiin menettelyihin.

@raseborg.fi:
Landskapen skall besluta om organisering av de regionala livskraftstjänsterna vilket även styr kommunens möjligheter och hur skall strukturen vara tydligt mellan riksomfattande, landskapsnivå och lokala livskraftstjänster är nog svårt att få fungerande. Vidare sägs att kommunen och staten har allmän kompetens och struktur för tjänsteproduktionen via ex. regionala utvecklingsbolag är det verkligen fungerande? Kommunen livskraftsuppgifter bör nog preciseras och även hur de produceras samt vad de innehåller. Två språkigheten viktig i val av serviceproducent. Användande av passiva stöd till aktiveringsåtgärder viktig.

@merijarvi.fi:
1 § 7 mom säätää palveluntuottajan yhtiömuotoiseksi sekä määrää, että maakunnan on yhtiöitettävä toimintansa mikäli aikoo tuottaa ko palveluja. Tällä asetetaan maakunnat ja alueet eriarvoiseen asemaan, koska joka alueelle ei tule riittämään yritysmuotoisia palvelujen tarjoajia. Maakunnan, samoin kuin kunnan kehitysyhtiöiden, tulisi pystyä tarjoamaan palveluita ilman yhtiöittämistä tai tiukkaa määrittelyä sidosksiköistä.

@suomussalmi.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan siinä tulee näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttavaa on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”.

Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto, viranomaistehtävät, valinnanvapaus sekä markkinapuute.

@keuruu.fi:
Lain tavoitteissa yhteistyön, työnjakona ja yhteisten tavoitteiden kautta onnistuva alueiden kehittämisen järjestelmä olisi mahdollista toteuttaa nykyiselläkin lainsäädännöllä jos yhteistyötä olisi tehty. Tavoitteet ovat työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan tavoitteita jo nykyisellääänkin. Tehtävien jakoa sekä palvelukokonaisuuksien määrittelyä pitää miettiä myös kuntien palvelutarjonnasta käsin. Monet kunnat ovat jo nykyisellään satsanneet palveluihin paljon, miten maakunnallinen määrittely toimisi paikallista paremmin. Tiettyjen palveluiden osalta jää epävarmaksi, onko kuntien syytä varautua täydentämään maakunnan kasvupalveluita omalla kustannuksellaan, vai voidaanko luottaa siihen että olemassa olevat kuntien vastuulla olevat palvelut voidaan ajaa alas.

@heinola.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä.

@kuhmoinen.fi:
Lakiluonnoksessa esitetään maakunnille kasvu- ja innovaatiopalveluissa strategisen linjaajan roolia aiemman lähinnä projektirahoittajan roolin sijaan. Kunnat ovat kuitenkin pääosin vastanneet näiden elinvoimaponnistelujen rahoittamisesta. Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi strateginen toimija, jolla on myös resurssit kehittämiseen.

@orimattila.fi:
Kasvupalvelun määritelmä ja kuntien rooli siinä on edelleen epäselvä. Toisaalta teks-tissä puhutaan TEM:n hallinnonalan nykyisten työvoima-, yritys- ja kotouttamispalvelu-jen siirtymisestä maakuntaan, toisaalta kasvupalvelun käsitteellä viitataan laajasti val-tion ja maakunnan toimiin lain tavoitteiden toteuttamisessa. Kasvupalvelu-käsitettä tu-lee rajata em. tavalla sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkik-si muotoon ”laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista”.

@forssa.fi:
Kasvupalvelujen käsite on osin epämääräinen, vaikka sitä määritellään lisää lain muissa pykälissä.

@vantaa.fi:
Laissa säädettäisiin alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluiden järjestämisestä. Luonnoksessa kasvupalvelulle ei ole kuitenkaan annettu yksiselitteistä sisältöä, vaan palvelujen sisältö määrittyy ehdotuksen mukaan kutakin toimijaa koskevassa erillislainsäädännössä taikka tulosohjauksen tai omistajaohjauksen yhteydessä. Ehdotuksessa jääkin väistämättä jossain määrin epäselväksi, mitä konkreettisia palveluita laki tulisi koskemaan. Järjestämislain tulisi olla arvioitavana yhtä aikaa erillislakien, kuten työllisyys- ja kotouttamislakien kanssa.

Maakunnan tulisi ehdotuksen mukaan järjestäjänä ensisijaisesti pyrkiä löytämään useampia palveluntuottajia ja mahdollistamaan asiakkaille valinta näiden välillä. Järjestämisen ja tuottamisen jyrkkä erottaminen johtaa siihen, että järjestämistehtävän keskeiseksi sisällöksi jää markkinoiden luominen ja kilpailun synnyttäminen. Tavoitteiden ja keinojen sekoittuminen keskenään johtaa tilanteeseen, jossa järjestäjän huomio ja ajan mittaan myös asiantuntemus on markkinoiden toiminnassa itse kasvupalvelujen sijaan.

Ehdotus ei huomioi kuntien elinvoimatehtävää ja kunnille jäävää elinkeinojen kehittämistehtävää.

Palvelujen kielestä ja tulkkauksesta on säädetty asianmukaisesti. Myös palvelujen rahoituksessa tulee huomioida erityisesti maahanmuuttajien palvelujen korkeammat kustannukset.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Lakiluonnoksen mahdollisuudet vastata HE esitettyihin tavoitteisiin ovat puutteelliset. Riskinä on, että tavoitteissa mainitun selkeämmän, tiiviin ja yksinkertaisemman järjestelmän sijaan luodaankin aiempaa sirpaleisempi palveluiden kirjo, jossa prosessien kokonaishallinta, pitkäjänteinen tavoitteellinen toiminta ei ole kenelläkään toimijalla.

@parkano.fi:
Lain jatkovalmistelussa on muistettava maakuntien keskuskaupungeista etäämmällä olevien työllistämisalueiden rooli. Maakunnan järjestämisvastuuta ei ole syytä hajauttaa, vaan luontaisen toiminnallisen työssäkäyntialueen keskuskaupungeille, kuten seutukaupungit, on annettava rooli neuvottelu- ja päätöksentekomenettelyissä.

Kasvupalveluissa, ja erityisesti työllistämispalveluissa on otettava huomioon kuntien toimintamahdollisuudet, paikallistuntemus ja asiakastyöhön vaadittava resurssi.

@pello.fi:
§2 maakunnan rooli on ylikorostunut suhteessa elinkeinojen kehittämiseen, joissa omilla alueillaan päätösvalta tulee olla kunnilla. Maakunnan tehtävä pitäisi olla näitä tukevien palveluiden tuottaminen.

§5 todetaan kunnan rooli elinvoima ja elinkeinopalveluiden järjestäjänä, rahoitusta koskevassa laissa kuitenkin todetaan ettei kunta, maakunta tai valtio saisi tuottaa päällekkäisiä palveluita, jonka johdosta tehtävien rajaaminen olisi tärkeää.

@vihti.fi:
Esityksen mukaan maakunnat ja kunta toimisivat kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Esityksessä on määritelty tehtävät: Maakunta vastaa entisistä valtion (TE-palvelut, ELY-keskusten tehtävät) ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä, jotka yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Kunnat puolestaan vastaisivat elinvoimatehtäviin liittyvistä asioista kasvusta, työstä, toimintaympäristöstä, johon kuuluu maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Esityksessä ei ole tarkemmin avattu, mitä esim. elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen pitävät sisällään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja jossa on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin. Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, niin toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiötoiminnan perustaksi.

Jos kunnat ja niiden sidosyksiköt eivät voi käyttää järjestäjänä toimivan maakunnan tai Uudellamaalla kuntayhtymän tukia työllistämiseen ja maahanmuuttajien palveluihin, saattaa näiden palvelujen tuotanto jäädä vajavaiseksi yksilön edun kannalta. Esimerkiksi pajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen. Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta työpajaan, on epärealistinen.

Kuntouttavassa työtoiminnassa oleva nuori ei helposti liiku palvelujen piiriin kauaksi kotoaan. Tästä johtuen työpajapalvelut tulee toteuttaa lähipalveluna. Samaa ongelmaa ei ole samassa mitassa työkokeilussa, opiskelijoina ja työllistettyinä olevien osalta. Tällöin työpajojen asiakkaat tulevat jakautumaan entistä enemmän kahtiajakoisesti niihin, jotka voisivat olla potentiaalista yhtiömallilla toimivan työpajan asiakkaita sekä niihin kuntoutettaviin nuoriin, joita on erittäin vaikea saada sitoutettua ja mahdollisesti sijoitettua työelämään tai koulutukseen.

Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan pelkästään yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen mallin hyvyyteen. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Uudistuksen jälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan sekä valmennuspalveluita että pajatoiminnan tuotannollisia tuotteita ja/tai palveluita kilpailukykyisesti samalla työllistäen myös vaikeimmin työllistettävät.

Myös alueellinen saavutettavuus toteutuu parhaiten tuottamalla palvelu kunnan toimesta ja ilman kilpailutusvelvoitetta tai yhtiöittämistä. Jos laki rajaa kunnan mahdollisuutta toimia pitkäaikaistyöttömien tai muutoin vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työllistämisen edistämiseksi, niin kunnilta ei myöskään voi periä työmarkkinatuen kuntaosaa. Tämä tulee huomioida työttömyysturvalain 14 luku 3 a § muutoksena. Tällainen kuntien toimintamahdollisuuksien rajoittaminen heikentää myös kuntien mahdollisuuksia huolehtia alueensa elinvoimasta ja asukkaidensa hyvinvoinnista.

Lakiesityksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

Uudistuksen myötä vastuu monialaista tukea tarvitsevista nuorista on hajautumassa kuntiin, maakuntiin ja markkinoille.

@miehikkala.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Toisaalta tekstissä puhutaan TEM:n hallinnonalan nykyisten työvoima-, yritys- ja kotouttamispalvelujen siirtymisestä maakuntaan, toisaalta kasvupalvelun käsitteellä viitataan laajasti valtion ja maakunnan toimiin lain tavoitteiden toteuttamisessa. Kasvupalvelu-käsitettä tulee rajata em. tavalla sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkiksi muotoon ”laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista”

@vaala.fi:
Lain tavoitteet ovat selkeästi muotoiltuja ja laissa on selkeästi huomioitu aluekehittämisen laaja-alaisuus. Lisäksi aluekehittämisen ja kasvupalvelujen suhde on hyvin kuvattu.

Lain soveltamisalassa on selkeästi määritelty, että laki sovelletaan TEM hallinnonalan tehtävien järjestämiseen. On hyvä, että 1§:ssä on myös todettu, että lakia ei sovelleta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto), Euroopan maatalouden tukirahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta rahoitettaviin tukiin liittyviin tehtäviin.

Vaikka suuri osa kasvupalveluista on maksuttomia, on huomioitava, että maakuntien eräistä tehtävistä perimät maksut eivät saa asettaa asukkaita ja yrityksiä eri arvoiseen asemaan eri puolilla Suomea.

@alavus.fi:
Laki on aika haastava, sillä se sisältää useita elementtejä: alueiden kehittämisen, työmarkkinoiden toimivuuden, kotoutumisen sekä yrittäjyyden ja yritystoiminnan edellytysten luomisen.

@nurmes.fi:
Nurmeksen kaupungin mielestä kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@espoo.fi:
Espoo pitää arvokkaana lakiehdotuksen ensimmäisen luvun 3 § lähtökohtaa asiakkaiden kielellisten oikeuksien turvaamisesta.

Kasvupalvelujen rahoitukseen tulisi sisältyä tulokselliseen toimintaan kannustavia kriteerejä (4 §).

Kasvupalvelujen rahoituskriteereissä yritysten toimipaikkojen määrää parempi kriteeri olisi yksityisen sektorin työntekijöiden määrä. Työpaikkojen määrän painoarvo pitäisi olla esitettyä suurempi. Vieraskielisten osuus tulisi olla myös kasvupalvelujen rahoituskriteeri (4 §). (Jakokriteetit, kts. esityksen s. 68.)

(Rahoitukseen liittyvistä kysymyksistä on kirjoitettu tarkemmin vastauksessa kysymykseen 8.)

@businesslappi.fi:
Kommentit lakiluonnokseen
Luku 1 Yleiset säännökset
6) Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 1

1 luku
1§ Lain soveltamisala ja tavoitteet
Pykälän 4 kohdassa lain tavoitteeksi määritellään ”kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen sekä tässä laissa tarkoitettujen Euroopan unionin rakennerahastoista osarahoitettavien ohjelmien ja hankkeiden hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi”. Lain yksityiskohtaisissa perusteluissa sanotaan, että ”Kansallisen ja Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikkaan liittyvien menettelyjen mahdollisimman laaja yhteensovittaminen vähentää myös resurssitarpeita ja aikaansaa toimivammat menettelyt”.

Sodankylän kunta ei kannata kansallisen ja EU-rahoituksen sääntöjen täydellistä yhdenmukaistamista ilman, että EU-rahoitukselle kansallisilla päätöksillä asetettuja vaatimuksia käydään kriittisesti läpi ja poistetaan sellaiset vaatimukset mitkä on turhia ja aiheuttavat hankkeiden toteuttajille tai hallinnolle turhaa työtä. Mikäli nykyiset EU-rahoituksen vaatimukset siirretään suoraan koskemaan myös kansallisia rahoitusvälineitä (esim. AIKO-rahoitus), tavoite niiden käyttämisestä nopeana ja joustavana välineenä loppuu. HUOM! lomarahojen tukikelpoisuus.

2§ Määritelmät
Pykälän 1 momentin 2 kohdassa määritellään kasvupalvelun käsite ”Kasvupalvelulla tarkoitetaan valtion ja maakunnan toimenpiteitä 1 §:ssä tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi.”
1 § tarkoitettuja tavoitteita ovat mm: ”alueiden kehittämisen, kestävän taloudellisen kasvun, yrittäjyyden, työvoiman saatavuuden ja työmarkkinoiden toimivuuden sekä työllisyyden, työllistymisen, kotoutumisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen valtion ja maakuntien toimenpiteiden ja niiden järjestämisen palvelujen avulla” sekä ”kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen sekä tässä laissa tarkoitettujen Euroopan unionin rakennerahastoista osarahoitettavien ohjelmien ja hankkeiden hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi”.

Koska kasvupalveluihin viitataan lakiluonnoksen useissa pykälissä, ja sen ymmärtämisellä on suuri merkitys lain sisällön ymmärtämiseksi, kasvupalvelu- sanan sisältö tulisi määritellä tarkemmin kuin miten se on luonnoksessa tehty. Määrittelystä jää epäselväksi mm. se, tarkoitetaanko kasvupalvelulla myös maakuntaohjelman ja –strategian laatimista (alueiden kehittämisen edellytysten edistäminen maakuntien toimenpiteiden avulla)?
Myöhemmin lakiluonnoksessa selvennetään, että kasvupalveluilla tarkoitetaan pääasiassa nykyisten ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluja, mutta se olisi hyvä sisältää myös 2§ määrittelyihin.

@loviisa.fi:
Vaikka esityksen mukaan maakunnat ja kunnat toimivat kumppaneina elinvoimaan liittyvissä tehtävissä, esityksessä ei ole kuitenkaan tarkemmin avattu, mitä tarkoitetaan esim. elinkeinopolitiikalla ja työllisyyspolitiikalla. Jos julkiselta puolelta viedään työllisyyden hoitoon liittyvä tuotantomahdollisuus, on hankala ymmärtää, miten asia voitaisiin hoitaa markkinaehtoisesti yksilön etu huomioiden.
Huomioitavaa on myös, että nuorten työpajatoimintaa säätelee Nuorisolaki, jonka alaiset muut palvelut ovat jäämässä kuntiin. Tätä ei ole huomioitu lainkaan lakiesityksessä.
Mikäli työllsiyyden hoitoon tähtäävät keinot viedään kunnilta, ei myöskään työmarkkinatuen kuntaosuuksille ole loogisyta perustetta.
Palveluiden yhteensovittaminen on pirstaloituneessa mallissa eirttäin haastavaa. koordinointi asiakkaan palvelutarpeesta hämärtyy.

@parikkala.fi:
Kasvupalvelujen kilpailullisen monituottajamallin vaikutuksissa on korostettu uusien markkinoiden synnyttämistä, vaikka jo nykyisellään ostopalveluilla on merkittävä osuus palvelutuotannossa (noin 290 miljoonaa euroa arvioidusta 400 milj. euron kasvupalvelumarkkinasta). Kokonaan uuden yritystoiminnan syntyminen etenkin pienille markkina-alueille tulee olemaan haasteellista. Vaikutustenarvioinnissa on tuotu esille, että pienet alueet kärsivät markkinapuutteesta tai ne joutuvat tekemään yhteistyötä palveluiden kilpailuttamisessa. Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan te-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään. Ongelmaa ei korjata nykyisellä lakiesityksellä, ei kilpailutuksilla eikä muilla laissa esitetyillä keinoilla.

@vora.fi:
Möjligheten till en behörighetskonflikt mellan tillväxtreformen och landskapsreformen bör elimineras redan i lagens inledande motiveringar och genom hur ansvaret för att ordna tjänster fördelas. Det måste också nämnas att definitionen för termen tillväxttjänst är diffus och kräver en noggrannare förklaring. Mera beskrivande termer för tillväxttjänster skulle vara exempelvis företagstjänster, sysselsättningstjänster eller kompetenstjänster.
Gällande de språkliga rättigheterna skulle de vara viktigt att definiera också de privata tjänsteproducenternas skyldighet att erbjuda service på båda språken.

@pirkkala.fi:
Lakiluonnoksessa esitetään maakunnille kasvu- ja innovaatiopalveluissa strategisen linjaajan roolia aiemman lähinnä projektirahoittajan roolin sijaan. Kaupunkiseudut ja kunnat ovat kuitenkin pääosin vastanneet näiden elinvoimaponnistelujen rahoittamisesta. Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi strategi, jolla on myös resurssit kehittämiseen.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Esityksen mukaan maakunnat ja kunta toimisivat kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Esityksessä on määritelty tehtävät: Maakunta vastaa entisistä valtion (TE-palvelut, ELY-keskusten tehtävät) ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä, jotka yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Kunnat puolestaan vastaisivat elinvoimatehtäviin liittyvistä asioista kasvusta, työstä, toimintaympäristöstä, johon kuuluu maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Miksi maaseudun kehittämisasiat on jätetty tämän lainsäädännön ulkopuolelle, vaikka niitä hoidetaan nykyisin nykyisten TE- toimistojen yhteydessä.

Esityksessä ei ole tarkemmin avattu mitä esim. elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen pitävät sisäl-lään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja siinä on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin.

Jos laki rajaa kunnan mahdollisuutta toimia pitkäaikaistyöttömien tai muutoin vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työllistämisen edistämiseksi, niin kunnilta ei myöskään voi periä työmarkkinatuen kuntaosaa (ns. Kelan sakkomaksua). Tämä tulee huomioida työttömyysturvalain 14 luku 3 a § muutoksena.

Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, niin toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiötoiminnan perustaksi.

Jos julkiselta puolelta estetään työllisyyden hoitoon liittyvä tuotanto, on hyvin kyseenalaista, miten asia hoidettaisiin markkinaehtoisesti huomioiden yksilön etu. Esimerkiksi pajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen.

Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta työpajaan, on epärealistinen. Masentunut, päihdeongelmainen kuntouttavassa työtoiminnassa oleva nuori on kovin huono liikkumaan noin kilometriä kauemmaksi kotoaan. Tästä johtuen työpajapalvelut tulee toteuttaa lähipalveluna. Samaa ongelmaa ei ole samassa mitassa työkokeilussa, opiskelijoina ja työllistettyinä olevien osalta. Tällöin työpajojen asiakkaat tulevat jakautumaan entistä enemmän kahtiajakoisesti niihin, jotka voisivat olla potentiaalista yhtiömallilla toimivan työpajan asiakkaita sekä niihin kuntoutettaviin nuoriin, joita on erittäin vaikea saada sitoutettua ja mahdollisesti sijoitettua työelämään tai koulutukseen.

Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen mallin hyvyyteen maakuntauudistuksen jälkeisessä tilanteessa. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Liityntäpinta nyt valmisteilla olevaan maakuntauudistukseen, vaikeasti työllistettäviin nuoriin ja työpajatoimintaan syntyy siitä, että kuvatussa uudistuksenjälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan paitsi valmennuspalveluita, niin myös pajatoiminnan tuotannollisia tuotteita ja/tai palveluita kilpailukykyisesti.

Uudistuksen myötä vastuu monialaista tukea tarvitsevista nuorista on hajautumassa kuntiin, maakuntiin ja markkinoille. Palvelujen yhteen sovittaminen on pirstaleisessa mallissa erittäin haastavaa.
Esityksen monituottajamalli ei yksin kykene vastaamaan kaikkiin palvelutarpeisiin, vaan tässä tarvitaan myös julkisen ja yksityisen palvelutuotannon yhteistyötä. Maakunnan ja kuntien on tärkeää yhdessä suunnitella tarvittavien toimenpiteiden ja palvelujen kokonaisuus niin, että maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kuntien elinvoimatehtävät tukevat t

@pori.fi:
Laissa säädettäisiin alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluiden järjestämisestä. Kasvupalveluille ei ole kuitenkaan lakiesityksessä annettu yksiselitteistä sisältöä ja määritelmä vaatisi selkiyttämistä. Esityksestä ei suoraan ja yksiselitteisesti ilmene, mitä konkreettisia palveluja laki tulisi koskemaan ja mitä ei. Lisäksi esitys ei huomioi riittävässä määrin kuntien nykyistä ja laaja-alaista elinvoima- ja kehittämistehtävää paikallisessa kehittämisessä.

@hollola.fi:
Kasvupalvelujen määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä.

@suonenjoki.fi:
Aluekehittämisen kokonaisuudessa tulisi olla myös maaseuturahoituksen.

@kolari.fi:
Kasvupalvelu –määritelmä jää epäselväksi. Kasvupalvelut voidaan nähdä erittäin laajaksi kokonaisuudeksi tavoitteiden suhteen, mutta lakiluonnoksessa keskitytään kuitenkin työ- ja elinkeinopalveluihin sekä alueiden kehittämiseen. Muita hallinnonaloja ei ole huomioitu ollenkaan, vaikka ne sisältyvät isoon kasvupalvelu -kuvaan.

@eurajoki.fi:
Uuden tyyppisessä toiminnassa määritelmät ovat keskeinen osa uutta lainsäädäntöä. Lakiluonnoksen alussa olevia määritelmiä tulisi joiltakin osin täydentää. Kasvupalvelun määritelmä vaatii selkeyttämistä. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä selkeä kaikille asiakkaille, esim. työnhakija-asiakkaat. Myöhemmissä luvuissa on asioita, jotka olisi syytä määritellä tarkemmin. Esim. 3 luvun 13 §:n 2 momentissa mainitaan, että kasvupalvelut olisi järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarve edellyttää. Lain yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että tarpeella ei tarkoiteta yksittäisten henkilöiden tai yritysten kokemaa subjektiivista tarvetta johonkin tiettyyn palveluun tai palvelutasoon, mutta perusteluista ei ilmene, miten asiakkaiden tarve tulee määrittää. Kyseinen tarvekartoituksen käsite on syytä määritellä laissa selkeästi. 4. luvun 23 §:n mukaan palveluntuottaja velvoitetaan tallentamaan asiakastiedot järjestelmiin. Selvyyden ja kokonaisvaltaisen palveluketjun varmistamiseksi tulisi määritellä, mitä tällaisilla asiakastiedolla tarkoitetaan. Myös 4. luvun markkinapuute tulisi määritellä lainsäädännössä. Perusteluissa olisi syytä tuoda esille se, millä menettelyllä markkinapuute selvitetään.

@rusko.fi:
Lakiluonnos ei vastaa hallituksen esityksen tavoitteisiin. Selkeämmän, yksinkertaisemman ja tiiviin järjestelmän sijaan ollaan luomassa sirpaleinen palveluiden kirjo, jossa asiakkuuksia eikä asiakasprosesseja johda kukaan.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Esityksen mukaan maakunnat ja kunta toimisivat kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Esityksessä on määritelty tehtävät: Maakunta vastaa entisistä valtion (TE-palvelut, ELY-keskusten tehtävät) ja maakuntien liittojen hoitamista tehtävistä, jotka yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Kunnat puolestaan vastaisivat elinvoimatehtäviin liittyvistä asioista kasvusta, työstä, toimintaympäristöstä, johon kuuluu maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka, työllisyyden edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.

Esityksessä ei ole tarkemmin avattu mitä esim. elinkeinopolitiikka ja työllisyyden edistäminen pitävät sisällään. Työllisyyden hoito on vahvasti sosiaalipoliittinen asia ja jossa on mukana myös syrjäytymisen ehkäisy. Asiassa on myös vahva rajapinta koulutuspalveluihin.

Kuntouttavassa työtoiminnassa kyse on vahvasti sosiaalisesta ja monialaisesta tuesta ja ohjauksesta, niin toiminta sopii kovin huonosti markkinoille ja yhtiötoiminnan perustaksi.

Jos julkiselta puolelta estetään työllisyyden hoitoon liittyvä tuotanto, on hyvin kyseenalaista miten asia hoidettaisiin markkinaehtoisesti huomioiden yksilön etu. Esimerkiksi pajatoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata siten, että myös muu kuin markkinaehtoinen ja yritysmäinen toteuttamisen tapa on mahdollinen. Samoin oletus siitä, että työpajojen asiakkaat tulisivat kaukaa naapurikuntien alueelta työpajaan, on epärealistinen.

Masentunut, päihdeongelmainen kuntouttavassa työtoiminnassa oleva nuori on kovin huono liikkumaan noin kilometriä kauemmaksi kotoaan. Tästä johtuen työpajapalvelut tulee toteuttaa lähipalveluna. Samaa ongelmaa ei ole samassa mitassa työkokeilussa, opiskelijoina ja työllistettyinä olevien osalta. Tällöin työpajojen asiakkaat tulevat jakautumaan entistä enemmän kahtiajakoisesti niihin, jotka voisivat olla potentiaalista yhtiömallilla toimivan työpajan asiakkaita sekä niihin kuntoutettaviin nuoriin, joita on erittäin vaikea saada sitoutettua ja mahdollisesti sijoitettua työelämään tai koulutukseen.
Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen malliin hyvyyteen maakuntauudistuksen jälkeisessä tilanteessa. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Liityntäpinta nyt valmisteilla olevaan maakuntauudistukseen, vaikeasti työllistettäviin nuoriin ja työpajatoimintaan syntyy siitä, että kuvatussa uudistuksenjälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan paitsi valmennuspalveluita, niin myös pajatoiminnan tuotannollisia tuotteita ja/tai palveluita kilpailukykyisesti.
Myös alueellinen saavutettavuus toteutuu parhaiten tuottamalla palvelu kunnan toimesta ja ilman kilpailutusvelvoitetta tai yhtiöittämistä. Jos laki rajaa kunnan mahdollisuutta toimia pitkäaikaistyöttömien tai muutoin vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työllistämisen edistämiseksi, niin kunnilta ei myöskään voi periä työmarkkinatuen kuntaosaa (ns. Kelan sakkomaksua). Tämä tulee huomioida työttömyysturvalain 14 luku 3 a § muutoksena.

Lakiehdotuksen vaikutusten arviointi heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien kannalta jää ohueksi. Kyseisen ryhmän heterogeenisyys jää maininnan tasolle, ja uudistusten vaikutuksia arvioidaan tarkemmin tämän ryhmän kohdalla ainoastaan maahanmuuttajien ja kotoutettavien osalta. Vaikutuksia muihin pitkäaikaistyöttömiin, työllistymiseen tukea tarvitseviin nuoriin, osatyökykyisiin ja muihin vaikeasti työllistettäviin ei arvioida lainkaan.

Uudistuksen myötä vastuu monialaista tukea tarvitsevista nuorista on hajautumassa kuntiin, maakuntiin ja markkinoille.

@reisjarvi.fi:
Lain soveltamisala ja määritelmät kattavat palvelukuvauksen. Alueiden kehittämisen tavoitteet on riittävästi kuvattu.

@sotkamo.fi:
Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.
Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”.
Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto, viranomaistehtävät, valinnanvapaus sekä markkinapuute.

@janakkala.fi:
Ensimmäisessä luvussa säädetään mm. lain soveltamisalasta ja lain määritelmistä sekä palvelujen kielestä, rahoituksesta ja maksullisuudesta. 1 § 4 kohta yhdistää eri rahoitustoiminnat johdonmukaisiksi kokonaisuuksiksi. Yleiset säännökset ovat varsin selkeitä ja samoin käsitemääritelmä aluekehittäminen. Kasvupalvelujen käsite on osin epämääräinen, vaikka sitä määritellään tarkemmin lain muissa pykälissä.
Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

Alueen määrittely jää osin epäselväksi, erityisesti se, mitä tarkoitetaan valtion aluehallintoviranomaisen toimialueella.

@uusikaupunki.fi:
Palvelukokonaisuuden termien, järjestäjien sekä valtakunnallisen, maakunnallisen ja kunnallisen palveluiden järjestäjäroolien sekä yhteensovittamisen suunnitteluprosessin määrittely tarvitaan selkeyttämään yhteistoimintaa.

@konnevesi.fi:
Rahoitusmallista saa käsityksen jossa kunnan ja valtio vastaavat työttömyyden kustannuksista ja maakunta vastaa työttömyyden hoidosta ja saa siihen työttömyyden kasvaessa siihen lisää rahoituksesta. Asia sinällään on ymmärrettävä mutta eroaa nykyisestä siinä, että kunnat katsovat kokonaisuutta työllisyyden hoidossa. Nyt ehdotetussa tämä ajatus voi kadota. Rahoituslakia onkin syytä tarkentaa tältä osin

17. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 1

@kronoby.fi:
3 § …samiska. Tjänsteproducenter på tvåspråkiga områden har en skyldighet att erbjuda service på båda språken samt på samiska. Landskapen kan bevilja undantag från skyldigheten om exempelvis marknaden tryggar att det på området finns ett tillräckligt utbud av tjänster på det mindre använda språket eller på samiska i hembygdsområdet.

@joutsa.fi:

@tammela.fi:
4 § tulisi lisätä maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymisestä. Alueiden kehittämisen ja maakunnan järjestämien kasvupalveluiden rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain perusteella.

@hankasalmi.fi:
Itse lukuun yksi ei ole, mutta siihen liittyen edellisen vastauksen mukaisesti todettakoon, että rahoituslakiin kohdistuu muutostoiveita ja olemme niistä erikseen lausuneet sen lain kohdalla.

Ja tämän lain luvun 3 ja § 15 b pykälä ”Valtion ja maakunnan vastuusta työllisyydestä” on erittäin tärkeä saada selkeäksi ja kattavaksi – vielä siitä ei valitettavasti ole saatu aikaiseksi edes luonnosta.

@seinajoki.fi:
Pykälä 1 momentissa 7: maakunta sopii alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Kunnat jäävät kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle vaikeimmin työllistyvien tarkoitetussa palvelukokonaisuudessa.

Pykälässä 4 kasvupalveluiden rahoitus kohdennettuna erillismäärärahana
Pykälässä 5 asiakassetelissä ei tule olla omarahoitusosuutta silloin kun kyseessä on vaikeimmin työllistyvien henkilöasiakkaiden palvelut.

@lieksa.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräyty-mistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@ilomantsi.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
4 § tulisi lisätä maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymisestä. Aluieiden kehittämisen ja maakunnan järjestämien kasvupalveluiden rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain perusteella.

@raakkyla.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely
aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@kaarina.fi:
-

@salla.fi:
Ei.

@jkl.fi:
1§: Lain soveltamisala ja tavoitteet

1) alueiden kehittämisen… jne edistäminen valtion ja maakuntien toimenpiteiden ja niiden järjestämien palvelujen avulla
- myös kunnat tulisi mainita mahdollisina palvelujen järjestäjinä. Perustelut jäljempänä.
5) luoda valtion ja maakuntien sekä eri toimijoiden yhteistyöhön, työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.
- muotoilu on epämääräinen; sanamuoto tulisi täsmentää ”eri toimijoiden” osalta.

@malax.fi:
Inga kommentarer.

@soini.fi:
2 § (Määritelmät) kasvupalvelua koskevan kohdan muuttaminen seuraavaan muotoon:

... .kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita...

@pyharanta.fi:
Edellisen kohdan huomioiminen jääköön lainvalmistelun ratkaistavaksi.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@valtimo.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely
aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@jns.fi:
- Tässä laissa tarkoitettava kasvupalvelu tulisi rajata tarkasti
- Esityksessä mainittu markkinapuute tulisi määritellä
- 5 §:ssä mainittu maksuttomuus yritystoiminnan aloittamiseen liittyvissä kasvupalveluissa tulisi määritellä. Mitä palveluja tällä tarkoitetaan?
-Asiakkuudenhallinta tulisi määritellä
-Tervekartoitus tulisi määritellä
· Asiakastieto tulisi määritellä

@krs.fi:
§3- Kieli. Tämän ehdotuksen mukaan ruotsin kielen asema heikkenee, koska ”yksikielinen valtion viranomainen ei ole velvollinen palvelemaan yleisöä molemmilla kansalliskielillä”.

Muilta osin viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

Luku 2 Alueiden kehittäminen (6-12 §)

@pietarsaari.fi:
Esitämme 1§ sisältöön seuraavaa tarkennusta: Lain tavoitteena on… ”luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä”.

@vaasa.fi:
Esitämme 1§ sisältöön seuraavaa tarkennusta: Lain tavoitteena on… ”luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä”.

@ruokolahti.fi:
1 § 2 momentin muutos seuraavasti:
5) luoda valtion, maakuntien ja kuntien sekä eri toimijoiden yhteistyöhön, työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.
1 luvun 2 § (Määritelmät) kohdan muuttaminen seuraavasti:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

@puolanka.fi:
Kasvupalvelujen määritelmään muutosesitys!

@salo.fi:
4 § Kasvupalveluiden rahoitus: myöntääkö myöhemmin pykälän 12 Aluejaot perusteella maksettavan tuen maakunta vai TEM?

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@jamsa.fi:
2 § :ssä kasvupalvelua koskeva kohta tulee muuttaa muotoon:
….kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita…

@ouka.fi:
Kasvupalvelujen rahoituksen ei tulisi olla yleiskatteellisia, jotta riittävä resurssointi nimenomaan kasvupalveluihin pystyttäisiin säilyttämään.

@heinavesi.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@kitee.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely
aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@tampere.fi:
Ei esityksiä.

@virrat.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraa-vaan muotoon:

Pykälän 1 momentin 2 kohdassa määriteltäisiin kasvupalveluilla tarkoitettavan valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima-ja yrityspalveluita, joiden asiakkai-siin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Luku 2 Alueiden kehittäminen (6-12§)

@kannus.fi:
1§:n 2 momentin kohtaan 1) muutos:…työllistymisen, pakolaisia ja oleskeluluvan saaneita ottaneissa kunnissa kotoutumisen ja yritystoiminnan.

@toholampi.fi:
2 § (Määritelmät) kasvupalvelua koskevan kohdan muuttaminen seuraavaan muotoon:
….kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.
5 § (Palvelujen maksullisuus):
Pykälässä 5 todetaan, että henkilöasiakkaalle tarjottava maakunnalliset kasvupalvelut ovat maksuttomia, mutta perusteluteksteissä puhutaan asiakassetelistä ja siihen liittyvästä omarahoitusosuudesta. Pykälä ja perustelut ovat ristiriidassa keskenään.
5 §. Palvelujen maksullisuus: yksityiskohtaiset perustelut s.99 "Asiakassetelin ei tarvitse kattaa koko palvelua, vaan asiakkaalta voidaan edellyttää myös omaa maksuosuutta ehtona asiakassetelin myöntämiselle. Omarahoitusosuutta ei tulisi edellyttää vielä siinä vaiheessa, jossa maakunta kartoittaa asiakkaan tarpeita, vaan vasta palvelutarpeen selvittyä ja asiakkaan valitessa varsinaista palveluntuottajaa."

@pedersore.fi:
3 § …samiska. Tjänsteproducenter på tvåspråkiga områden har en skyldighet att erbjuda service på båda språken samt på samiska. Landskapen kan bevilja undantag från skyldigheten om exempelvis marknaden tryggar att det på området finns ett tillräckligt utbud av tjänster på det mindre använda språket eller på samiska i hembygdsområdet.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely
aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@kempele.fi:
2 § (Määritelmät) kasvupalvelua koskevan kohdan muuttaminen seuraavaan muotoon:
….kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

5 § (Palvelujen maksullisuus):
Pykälässä 5 todetaan, että henkilöasiakkaalle tarjottava maakunnalliset kasvupalvelut ovat maksuttomia, mutta perusteluteksteissä puhutaan asiakassetelistä ja siihen liittyvästä omarahoitusosuudesta. Pykälä ja perustelut ovat ristiriidassa keskenään.

5 §. Palvelujen maksullisuus: yksityiskohtaiset perustelut s.99 "Asiakassetelin ei tarvitse kattaa koko palvelua, vaan asiakkaalta voidaan edellyttää myös omaa maksuosuutta ehtona asiakassetelin myöntämiselle. Omarahoitusosuutta ei tulisi edellyttää vielä siinä vaiheessa, jossa maakunta kartoittaa asiakkaan tarpeita, vaan vasta palvelutarpeen selvittyä ja asiakkaan valitessa varsinaista palveluntuottajaa."

@suomussalmi.fi:
Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely
4) aluekehittämisen ja sen rahoittamisen sekä tässä laissa tarkoitettujen
Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan:
2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@orimattila.fi:
Suomen Kuntaliiton esityksen mukaan pykälässä 5 todetaan, että henkilöasiakkaalle tarjottava maakunnalliset kasvupalvelut ovat maksuttomia, mutta perusteluteksteissä puhutaan asiakassetelistä ja siihen liittyvästä omarahoitusosuudesta. Pykälä ja pe-rustelut ovat ristiriidassa keskenään.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@miehikkala.fi:
-

@vaala.fi:
1§ Lain soveltamisala ja tavoitteet:
5) luoda valtion, maakuntien, kuntien sekä eri toimijoiden…. Lisätään kunnat.

@nurmes.fi:
Ehdotamme Pohjois-Karjalan maakuntaliiton tapaan, että lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:

Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely
aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@espoo.fi:
Maakuntien kasvupalvelujen rahoituksen ei tulisi olla yleiskatteellista (4 §).
Luku 2

@parikkala.fi:
Ehdotamme 4 §:n otsikkoon ja ensimmäiseen lauseeseen lisättävän maininnan aluekehittämisestä:

4 § Aluekehittämisen ja kasvupalvelujen rahoitus

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@eurajoki.fi:
Lain 1. luvun 2 §:n määritelmiä tulisi täydentää myös seuraavilta kohdin:

- Kasvupalvelu: pitää määritellä selkeämmin
- Valinnanvapaus: määritelmällä tulee olla yhteys sosiaali- ja terveysalan määritelmään
- Asiakkuuden hallinta tulee määritellä (mitä asiakkuuden hallinnalla tarkoitetaan ja erityisesti se, kenellä on siitä vastuu)
- Tarvekartoitus tulee määritellä
- Asiakastieto tulee määritellä
- Markkinapuute tulee määritellä

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@sotkamo.fi:
Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:
Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:
Lain tavoitteena on
3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely
aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen
4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja
5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

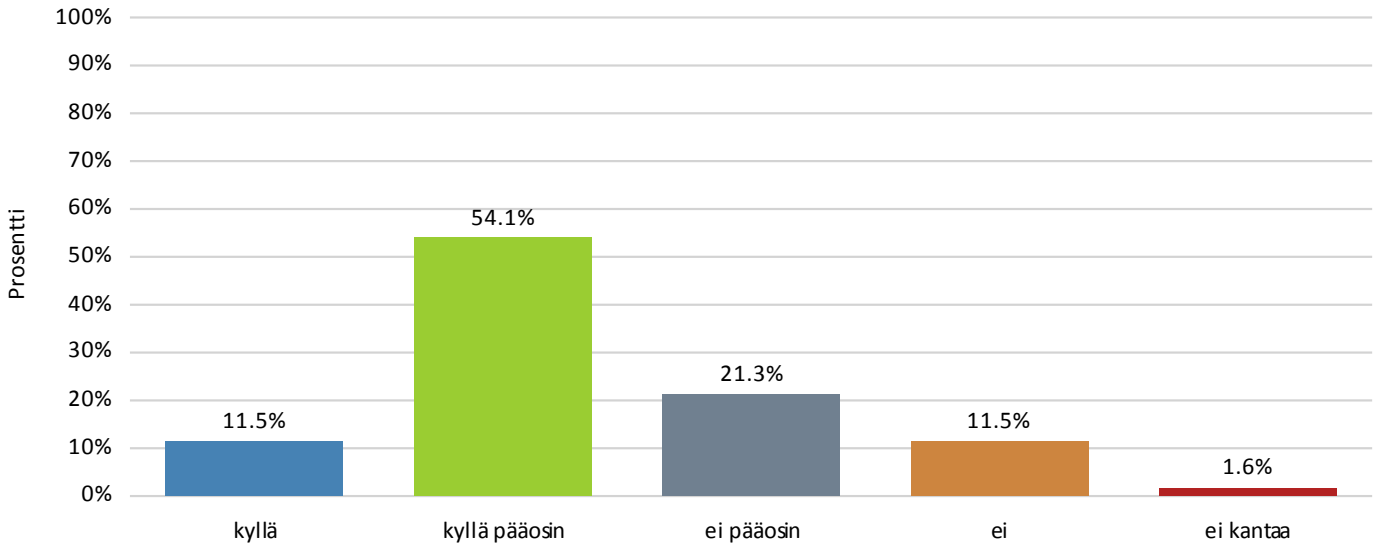
Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:
Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@janakkala.fi:
4 § tulisi lisätä maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymisestä. Alueiden kehittämisen ja maakunnan järjestämien kasvupalveluiden rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain perusteella.

@uusikaupunki.fi:
4 § Kasvupalveluiden rahoitus: myöntääkö myöhemmin pykälän 12 Aluejaot perusteella maksettavan tuen maakunta vai TEM?

18. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi aluekehittämisen vastuista (7 §)?

Luku 2 Alueiden kehittäminen (6-12 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	11,5%
kyllä pääosin	54,1%
ei pääosin	21,3%
ei	11,5%
ei kantaa	1,6%
N	183

19. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kinnula.fi:
Valtion toimet voivat viedä pohjan aluekehittämiseltä, siksi aluepolitiikkaa tulisi valtion osalta tarkentaa.

@kronoby.fi:
Krav på eller strävan till ett aktiv växelverkan med andra aktörer, exempelvis kommunerna och utvecklingsbolagen, kunde framgå ännu tydligare (§ 6, 1 mom), även om det kommer fram i § 7. Endast genom samarbete kan man nå livskraft, sysselsättning och en framgångsrik region. Funktionerna är också överlappande (landskapet ansvarigt på sitt område, kommunen på sitt – men landskapet täcker naturligtvis kommunen), vilket gör kravet på samarbete synnerligen relevant.

@korsnas.fi:
Landskapen borde ges möjligheter att hålla både beslutanderätt och finansiering av de olika tillväxttjänsterna i egen regi, om så anses ändamålsenligt. På så sätt kan man garantera att även med olika strukturer i de olika landskapen så kan ett funktionellt system byggas upp för att stöda områdets näringsliv.

@tornio.fi:
”Maakunta toimii oman alueensa aluekehittämisviranomaisena, ja tekee tässä tehtävässä yhteistyötä alueen kuntien kanssa.”
Kunnan ja maakunnan on sovittava aluekehittämisestä (neuvottelumekanismit, vievät aikaa, samoin asioiden valmistelu ja päätöksenteko). vrt. kasvupalvelut

@rauma.fi:
Lakiluonnoksen mukaan maakunnan keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskuskaupungin yhteistyö on välttämätöntä molempien osapuolten tehtävien hoitamiseksi. Lakiluonnoksessa ei huomioida seutujen veturikaupunkeja, joiden merkitys mm. alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksien kehittämisessä on käytännössä keskeinen.
Maakuntien liittojen ja ELY-keskusten alueellisten ennakointitehtävien kokoaminen maakunnan tehtäväksi on kannatettavaa.

@kaustinen.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aivan oikein valtion, maakuntien ja kuntien tehtäväksi. 6§:n mukaiset tavoitteet ovat ok.
Maakunnalla tulisi olla mahdollisuus rahoittaa myös kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävää yritysten kasvua ja työllisyyttä parantavaa yritysneuvontaa.

@joutsa.fi:
Maakunnat koostuu kunnista, jotka vastaava omalta osaltaan aluekehityksestä maakunnassa. Maakunta toimii yhdessä alueen kuntien kanssa.

@liminka.fi:
Aluekehittämisen vastuut on määritelty epäselvästi eikä lakiluonnoksessa ole riittävällä tavalla huomioitu kuntien ja kaupunkien rooleja ja resursseja aluekehittämisen ja kasvupalveluiden näkökulmasta. Erityisesti maakuntien keskuskaupunkien ja suurten kaupunkiseutujen näkökulmasta lakiluonnos on puutteellinen.

@tammela.fi:
Pykälään 7 liittyvät perustelutekstit selkeyttävät lainkohdan tulkintaa. Aluekehittämispäätöksen (2. mom) alaa tulisi laajentaa niin, että alueiden käytön valtakunnalliset linjaukset ja aluerakenteen suuntaviivat koottaisiin yhteen. Aluekehittämispäätökseen sisällytettäisiin siis merkittävät aluerakenne-, liikenne- ja logistiikkatavoitteet.

Pykälän maininta, että maakunta kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä ottaen huomioon kuntien erilaiset tarpeet ja vahvuudet, on tärkeä. Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä.
Ennakoinnin osalta etenkin lain perusteluissa tulisi todeta selkeämmin, että ennakointi on osa maakunnan yleiseen aluekehitystehtävään kuuluvaa prosessia, jota tarvitaan paitsi maakunnan omassa strategia- ja ohjelmatyössä niin myös valtion kanssa käytävän neuvottelun valmistelun osana.

Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun lainsäädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa. Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu maakuntien. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@kerava.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@hankasalmi.fi:
Periaatteessa pykälä 7 on selkeä. Se siitä on kuitenkin tuotava esiin, että sitä leimaa ministeriökeskeisyys täydentyneenä maakunnan vahvan roolin ajattelulla. Aluekehittämisessä onnistumisessa keskeinen rooli on kuitenkin nyt ja jatkossakin kunnilla ja sitä ei työ- ja elinkeinoministeriössä käytännössä tehdä.

Vastuu alueiden kehittäminen pykälässä odottaisi kuntien merkityksen nousevan voimakkaammin esille. Esimerkiksi lause pykälän kolmannen momentin lopussa kaipaa muutosta (koskien rakennerahasto-ohjelmaa) ”Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee ehdotukset valtioneuvoston käsittelyä varten yhteistyössä maakuntien, ministeriöiden ja muiden aluekehittämisen kannalta keskeisten tahojen kanssa.”

Eli kyllä tuossa lauseessa olisi syytä nostaa kunnat ihan selkeästi esille neuvottelun valmisteluun osallistuvina. Nykytilanteessa maakuntien liitot ovat kuntien liittoja ja niiden ainakin tulisi edustaa nimenomaan kuntia rakennerahastoneuvotteluissa. Maakuntauudistuksen jälkeen maakuntien liitot ovat omia itsehallinnollisia toimijoitaan ja kuntien kannan tulisi päästä mukaan rakennerahastoneuvotteluihin edelleen vahvasti sitten muuta kautta. Kuntien alueella ja kuntien tarpeista rakennerahastoja tulee nimittäin hyödyntää.

Samoin viidennen momentin ja koko pykälän viimeistä lausetta olisi syytä täydentää. Nyt se kuuluu ”Maakunta vastaa alueellisesta ennakoinnista ja siihen liittyvästä yhteensovittamisesta”. Kyseisen lauseen loppuun olisi syytä lisätä neljä sanaa ”yhteistyössä toiminta-alueensa kuntien kanssa”. Myös ennakoinnissa kunnat ovat avainasemassa ja niillä on keskeisin tieto oman alueensa tilanteesta.

@lestijarvi.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta.

@mikkeli.fi:
Aluekehittämisen vastuiden osalta lakiesityksessä ei ole esitetty suurta muutosta nykyiseen järjestelmään valtion ja maakunnan välisessä roolituksessa. Esityksen puute kuitenkin on, että se ei tunnista riittävällä tasolla kuntien roolia aluekehittämisen vauhdittajana. Näin ollen ko. asia olisi näyttävä selkeäämin siten, että kuntien ja erityisesti keskuskaupunkien rooli ja mahdollisuus päättää alueen kehittämiseen liittyvistä asioista olisi selkeämmin näkyvissä. Samoin kuntien omistamien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisilla varoilla rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on syytä selkeyttää.

Typ-laista ei ole mainintaa eikä esityksessä mainita kuntien työmarkkinatuen maksuosuuksista ja vastuista.

@seinajoki.fi:
Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovitettuna. Kehittämisen välineet säilyvät pääosin entisinä

Valtion ja maakuntien välinen neuvottelu on uusi ja keskeinen ohjausmenettely. Menettelyn onnistunut toteutuminen edellyttää erityisesti maakuntatason toimivaa yhteistyötä maakunnan ja kuntien välillä. Keskuskaupungeilla tulee olla mahdollisuus vaikuttaa ja osallistua neuvotteluun ja sen sisältöihin

@vierema.fi:
Kyseessä on niin laaja toimiala, että ymmärrettävästi vastuiden tarkka rajaaminen on vaikeaa.

@nousiainen.fi:
Pykälässä säädettäisiin, että vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnille niiden alueilla. Nykyisen aluekehittämislain (7/2014) kirjaus "vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla siten kuin tässä laissa säädetään" on esitettyä parempi. Kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella.

Pykälän kirjaukset ovat pitkälti vastaavia kuin nykyisessä aluekehittämislaissa. Kuntien näkökulmasta merkittävä ero syntyy kuitenkin siitä, että maakuntaliitto on kuntien omistama ja ohjaama kuntayhtymä, jonka tehtävät esitetään siirrettäväksi jossain määrin itsehallinnolliselle maakunnalle. Kuntien ohjausmahdollisuus maakunnan toimintaan ja ratkaisuihin poistuu. Kuntien lisäksi olisi hyvä huomioida kaupunkiseudut ja niiden kehittäminen. Kaupunkiseudut jäävät kokonaan lain ulkopuolelle vaikka ne ovat merkittäviä kasvun, kilpailukyvyn, innovaatioekosysteemien ja yritystoiminnan vauhdittajia.

@lieksa.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä. Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@merikarvia.fi:
Alueiden kehittämisen osalta lähtökohtana on oltava kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämistyössä. Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Tähän valmistautuminen vaatii maakunnalta kykyä riittävään yhteistyöhön kuntien kanssa.

@ilomantsi.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.
Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@marttila.fi:
Maakunnan ja kuntien välinen tehtävänjako jää vielä epäselväksi.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Pykälään 7 liittyvät perustelutekstit selkeyttävät lainkohdan tulkintaa. Aluekehittämispäätöksen (2. mom) alaa tulisi laajentaa niin, että alueiden käytön valtakunnalliset linjaukset ja aluerakenteen suuntaviivat koottaisiin yhteen. Aluekehittämispäätökseen sisällytettäisiin siis merkittävät aluerakenne-, liikenne- ja logistiikkatavoitteet.

@raakkyla.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta.
Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Yhteensovittaminen ei toteudu, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@kaarina.fi:
Pykälässä säädettäisiin, että vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnille niiden alueilla. Nykyisen aluekehittämislain (7/2014) kirjaus "vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla siten kuin tässä laissa säädetään" on esitettyä parempi. Kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella.
Pykälän kirjaukset ovat pitkälti vastaavia kuin nykyisessä aluekehittämislaissa. Kuntien näkökulmasta merkittävä ero syntyy kuitenkin siitä, että maakuntaliitto on kuntien omistama ja ohjaama kuntayhtymä, jonka tehtävät esitetään siirrettäväksi jossain määrin itsehallinnolliselle maakunnalle. Kuntien ohjausmahdollisuus maakunnan toimintaan ja ratkaisuihin poistuu. Kuntien lisäksi olisi hyvä huomioida kaupunkiseudut ja niiden kehittäminen. Kaupunkiseudut jäävät kokonaan lain ulkopuolelle vaikka ne ovat merkittäviä kasvun, kilpailukyvyn, innovaatioekosysteemien ja yritystoiminnan vauhdittajia.

@nurmijarvi.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@pornainen.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@pyhanta.fi:
Kuntien vastuuta ja osallisuutta vahvistettava, koska kunnissa tehdään se käytännön kehittämistyö. Kuntien panosta ennakoinnissa lisättävä.

@jkl.fi:
Lakiesityksen lause ”vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnilla niiden alueilla” on sisäisesti ristiriitainen. Kuuluuko Jyväskylän osalta vastuu alueen kehittämisestä Jyväskylän kaupungille vai Keski-Suomen maakunnalle, vai molemmille?

@kokkola.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun selkeästi aluetasoittain valtio-maakunta-kunta. Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa.

Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden asiakasrajapintojen täysimääräisen hyödyntämisen.

@polvijarvi.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@lempaala.fi:
Alueiden kehittämisen osalta lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä, kuten nykyisinkin. Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Siihen valmistautuminen vaatii maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa.

@soini.fi:
Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa.

Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

@alavieska.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat. Lain valmistelussa on onneksi säilytetty maakuntaohjelma keskeisenä työvälineenä ja toimintapa, että aluekehitystä toteuttavat pääsääntöisesti muu kuin maakuntahallinto itse tai sen ylläpitävät organisaatiot. EU:n rakenne ja aluepolitiikan kannalta on vaara, että uudistus siirtää painopistettä bottom up periaatteesta ”up bottom” periaatteeseen. Ylhäältä määritellään rahoitusperiaatteet, miten paikallistasolla ja kunnissa elinvoimaa kehitetään

@pyharanta.fi:
Maakunnalla ei ole yleistä toimialaa. Nyt käytännössä luodaan hyvin yleinen toimiala kuitenkaan konkretisoimatta mitä maakunnat saavat tehdä. Pelko on, että maakunnat ja kunnat tekevät jatkossakin päällekkäistä toimintaa.

@riihimaki.fi:
Kuntien ja maakunnan välinen työnjako jää epäselväksi.

@sievi.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat. Lain valmistelussa on onneksi säilytetty maakuntaohjelma keskeisenä työvälineenä ja toimintapa, että aluekehitystä toteuttavat pää-sääntöisesti muu kuin maakuntahallinto itse tai sen ylläpitävät organisaatiot. EU:n rakenne- ja aluepolitiikan kannalta on vaara, että uudistus siirtää painopistettä bottom up -periaatteesta ”up bottom” -periaatteeseen. Ylhäältä määritellään rahoitusperiaatteet, miten paikallistasolla ja kunnissa elinvoimaa kehitetään.

@korsholm.fi:
Krav på eller strävan till ett aktiv växelverkan med andra aktörer, exempelvis kommunerna och utvecklingsbolagen, kunde framgå ännu tydligare (§ 6, 1 mom), även om det kommer fram i § 7. Endast genom samarbete kan man nå livskraft, sysselsättning och en framgångsrik region. Funktionerna är också överlappande (landskapet ansvarigt på sitt område, kommunen på sitt – men landskapet täcker naturligtvis kommunen), vilket gör kravet på samarbete synnerligen relevant.

Anordnaren av tillväxttjänster bör ha möjlighet att rikta finansiering till den företagshandledning som bedrivs i kommunernas näringslivsavdelningar och utvecklingsbolag och som är avsedd att ge råd och anvisningar till företagen så att de kan använda sig av tillväxttjänster till stöd för sin tillväxt.

Vi föreslår följande specificering till § 6 mom 5: förbättra regionens egna styrkor och smarta specialisering samt främja deras kultur; samt som en ny punkt följande: utveckla regionernas internationella attraktionskraft samt främja och uppmuntra till ett växande internationellt samarbete.

@micropolis.fi:
Laissa huomioidaan hyvin kuntien elinvoimatehtävä ja rooli aluekehityksen edistäjänä, mikä on tärkeää kunnille. Lain toimeenpano ei saa vaarantaa kuntien edellytyksiä edistää yritysten toimintaympäristöä.

@valtimo.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.
Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@jns.fi:
Esitys pohjautuu varsin pitkälti nykyiseen kehittämisjärjestelmään, joka Joensuun kannalta on ollut toimiva ja yhteistyö maakunnan liiton sekä muiden toimijoiden kanssa hyvää.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@krs.fi:
Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Myös korkeakoulujen ja kehitysyksiköiden välistä yhteistyötä korostetaan, mikä on kehityksen kannalta välttämätöntä.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@pietarsaari.fi:
Tulevaisuuden Suomen kehittymisen kannalta kaupunkien merkitys ja niiden itsehallintonsa puitteissa kohdentamat elinvoimaresurssit perustelevat kiistatta kaupunkien vaatiman erityisaseman. Onkin syytä korostaa, että elinvoiman kehittämistehtävien linjaajan ja sen pääasiallisen rahoittajan on oltava sama toimija. Lain tavoitteeksi on myös kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, koska kyseessä oleva lainsäädäntö kattaa ainoastaan työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalat.
Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalvelujen käytössä.
Esitämme § 6:5 sisältöön seuraavaa tarkennusta: parantaa alueiden omia vahvuuksia ja älykästä erikoistumista sekä edistää niiden kulttuuria, sekä uutena kohtana: kehittää alueiden kansainvälistä vetovoimaisuutta sekä edistää ja rohkaista kasvavaan kansainväliseen yhteistyöhön.

@ilmajoi.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@kotka.fi:
Alueiden kehittämisen osalta lakiesitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä.

Uutena menettelynä esitetään mallia, jossa maakunta käy säännölliset keskustelut valtion kanssa maakunnan tilannekuvasta. On luotava käytäntö, jossa kunnat, kehittämisyhtiöt ja yritykset ovat keskustelussa mukana.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Kunnat ja kehittämisyhtiöt ovat yritysten lähipalvelijoita ja tällöin yritysneuvonnassa syntyvät kontaktit voidaan parhaiten hyödyntää yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa. Samalla yhteinen resursointi aktivoisi kuntia suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

Lakiluonnoksen mukaan alle 10 000 €:n rahoitusten myöntövaltuus voidaan delegoida muille kuin maakunnille. Tämä toisi kehittämisyhtiöiden palveluihin erittäin tarpeellisen lisän. Yritysten näkökulmasta tämä lisäisi rahoituksen saamisen joustavuutta ja sitä, että rahoitus kohdentuisi juuri oikeaan tarpeeseen oikeaan aikaan.

Lakiesityksen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina on kannatettava.

@vaasa.fi:
Tulevaisuuden Suomen kehittymisen kannalta kaupunkien merkitys ja niiden itsehallintonsa puitteissa kohdentamat elinvoimaresurssit perustelevat kiistatta kaupunkien vaatiman erityisaseman. Onkin syytä korostaa, että elinvoiman kehittämistehtävien linjaajan ja sen pääasiallisen rahoittajan on oltava sama toimija. Lain tavoitteeksi on myös kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, koska kyseessä oleva lainsäädäntö kattaa ainoastaan työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalat.
Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalvelujen käytössä.

Esitämme § 6:5 sisältöön seuraavaa tarkennusta: parantaa alueiden omia vahvuuksia ja älykästä erikoistumista sekä edistää niiden kulttuuria, sekä uutena kohtana: kehittää alueiden kansainvälistä vetovoimaisuutta sekä edistää ja rohkaista kasvavaan kansainväliseen yhteistyöhön.

@siikajoki.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat.

@karkkila.fi:
Kuntien rooli ja etenkin yhteistoiminta niiden ja muiden aluekehittämistä tekevien tahojen kanssa jää epäselväksi

@sastamala.fi:
On tärkeää ymmärtää aluekehittäminen laajempana kehittämis-, yhteensovittamis- sekä strategia- ja suunnittelukokonaisuutena kuin vain määriteltyinä palveluina tai palvelukokonaisuuksina.

@turku.fi:
Pykälässä säädettäisiin, että vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnille niiden alueilla. Nykyisen aluekehittämislain (7/2014) kirjaus "vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla siten kuin tässä laissa säädetään" on esitettyä parempi. Kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella. Toiseksi maakuntien alueilla ei ole muunlaisia alueita kuin kuntien alueita.

Pykälän kirjaukset ovat pitkälti vastaavia kuin nykyisessä aluekehittämislaissa. Kuntien näkökulmasta merkittävä ero syntyy kuitenkin siitä, että maakuntaliitto on kuntien omistama ja ohjaama kuntayhtymä, jonka tehtävät esitetään siirrettäväksi jossain määrin itsehallinnolliselle maakunnalle. Joka tapauksessa kuntien ohjausmahdollisuus maakunnan toimintaan ja ratkaisuihin poistuu. Tätä problematiikkaa ei käsitellä nyt lausunnon kohteena olevassa lakiesityksessä sen enempää kuin on tehty koko maakuntauudistuksen valmistelussa.

@ruokolahti.fi:
Kunnat ja niiden elinkeinoyhtiöt toimivat lähimpänä yritysrajapintaa ja toimivat kehityksen katalyytteinä. Yhteistyö maakunnan ja kunnan ja toisaalta maakunnan ja valtion välillä on perusedellytys lakiesitykseen kirjattujen aluekehitystavoitteiden toteuttamiseksi. Tätä voisi korostaa myös kasvupalveluja koskevissa lain yksityiskohtaisissa perusteluissa.

@puolanka.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain, mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Rakennerahasto-ohjelmien osalta vastuiden määrittelyssä ei ole huomioitu maakuntien itsehallinnollista asemaa riittävästi.

@hamina.fi:
Lakiesitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Keskeistä ovat edelleen maakuntaohjelmat ja EU - ohjelmat, mutta näiden lisäksi kehittämisvälineeksi nostetaan valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Tämä edellyttää toimivaa vuoropuhelua maakunnan kuntien ja maakunnan välillä.

Hallinnointi - ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi on hyvä tavoite.
Esityksen linjaus, että kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina on kannatettava.

Esityksen mukaan alle 10 000 euron rahoituksen myöntövaltuus voidaan delegoida muille kuin maakunnille. Esitys on hyvä ja kannatettava, koska se toisi seudun kehittämisyhtiöihin tarpeellisen uuden mahdollisuuden. Yritysten näkökulmasta se lisäisi rahoituksen joustavuutta ja sen kohdentumista oikeaan tarpeeseen ja oikeaan aikaan.

@ylojarvi.fi:
Aiemman projektirahoittajan roolin sijaan maakunnasta on lakiesityksen mukaan tulossa toinen strateginen toimija elinvoimatehtävien tuottamiseen. On kuitenkin huomioitava, että erityisesti suuret kaupungit ja kaupunkiseudut vastaavat nykyisin näiden elinvoimaponnistusten rahoituksesta. Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi merkittävä strateginen toimija, jolla on myös resurssit kehittämiseen - kaupunkiseudulla kaupunkiseudun kunnat, jotka voivat käyttää kehittämistyön toteutukseen kumppaneita, rahoittajia ja osaajia. Uusien maakuntien strateginen suunnittelu- ja ohjausrooli kasvupalveluissa vaatiikin muun muassa tältä osin lisäpohdintaa yhdessä kuntien kanssa.

@kauniainen.fi:
Esityksen mukaan Uudellamaalla aluekehittämistehtävistä vastaisi maakunta ja kasvupalveluiden järjestämisestä kuntayhtymä. Selkeämpi ratkaisu olisi kasvupalveluihin liittyvien aluekehitystehtävien kuuluminen kasvupalveluiden järjestäjän vastuulle.
Maakuntakaavan erillisen lainsäädännön valmistelussa on otettava lähtökohdaksi, että maakuntakaava ei muodosta oikeusvaikutusta kuntien yleis- ja asemakaavoitukselle.

@oulainen.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat omalla alueellaan. Lain valmistelussa on onneksi säilytetty maakuntaohjelma keskeisenä työvälineenä ja toimintapa, että aluekehitystä toteuttavat pääsääntöisesti muu kuin maakuntahallinto itse tai sen ylläpitävät organisaatiot. EU:n rakenne- ja aluepolitiikan kannalta on vaara, että uudistus siirtää painopistettä bottom up -periaatteesta ”up bottom” -periaatteeseen. Ylhäältä määritellään rahoitusperiaatteet, miten paikallistasolla ja kunnissa elinvoimaa kehitetään. Tehtävien määrittely kunnan kannalta epäselvä.

@aanekoski.fi:
Erityisesti suurimpien kaupunkien piirissä on huoli kaupunkien ja tulevien maakuntien roolista elinvoiman ja alueiden kehittämisen toimivallassa. Tämä roolitus on tarkennettava, jotta epäsovulta vältytään.

@orivesi.fi:
Alueiden kehittämisen osalta lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä, kuten nykyisinkin. Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Siihen valmistautuminen vaatii maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa.

@jamsa.fi:
Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Myönteisenä lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Kuntien ja maakunnan välistä vuoropuhelua on syytä tiivistää nykyisestä erityisesti kasvupalvelujen mutta myös aluekehittämisen näkökulmasta.
Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

@ouka.fi:
Kilpailukykyä tulee lisätä, ei haitata

Aluekehittämisjärjestelmän uudistamisessa on todettu, että maakunnat, valtio ja kunnat toimivat yhdessä. Kuntien osalta on todettu vain, että kunnat ovat edelleen yleisen toimivallan käyttäjiä. Tärkeimpänä tehtävänään kunnille on asetettu kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisan toimintaympäristön luominen. Tässä on kuntien ja erityisesti suurten kaupunkien sekä kaupunkiseutujen osalta suuri ristiriita. Aluekehittämislakiin olisi kirjattava tulevaisuuden kuntien rooli elinkeinojen ja elinvoiman kehittäjänä. Maakuntien tehtävä aluekehittämisviranomaisena ja EU-rakennerahastojen välittävänä toimielimenä on luotava tälle puitteet niin, että rahoittavana viranomaisena rajalliset raharesurssit on parhaiten käytössä. Valtion ja ministeriöiden tehtävä on antaa kansallinen viitekehys ja kansallisen tason tavoitteet kuntien ja kaupunkiseutujen työlle.

Kuntien ja kaupunkien roolit ja resurssit on kirjattava selkeästi aluekehittämis- ja kasvupalvelulakiin. Laissa tulee määritellä tarkoituksenmukainen työnjako ja resurssien kohdentaminen valtion, maakunnan ja erityisesti keskuskaupunkien kanssa. Työnjaosta huolimatta lain tulisi mahdollistaa joustava yhteistyö ja samalla estää päällekkäisen palvelutarjonnan syntyminen.

Kaupungeilla on tällä hetkellä iso rooli laissa tarkoitettujen kasvupalvelujen järjestämisessä ja tuottamisessa. Uudistuksessa tulee ottaa huomioon suurten kaupunkien keskeinen rooli Suomen kilpailukyvyn ylläpitämisessä, elinkeinoelämän uudistamisessa ja uusien työpaikkojen luomisessa. Uudistuksen valmistelussa on tämä suurten kaupunkien rooli sivuutettu.

Lakiin on kirjattava erityisasema keskeisille kaupunkiseuduille ja siten estettävä toimivallan epäselvyydet ja päällekkäiset palvelut maakunta- ja kuntatasolla.

@lieto.fi:
Pykälässä säädettäisiin, että vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnille niiden alueilla. Nykyisen aluekehittämislain (7/2014) kirjaus "vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla siten kuin tässä laissa säädetään" on esitettyä parempi. Kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella.
Pykälän kirjaukset ovat pitkälti vastaavia kuin nykyisessä aluekehittämislaissa. Kuntien näkökulmasta merkittävä ero syntyy kuitenkin siitä, että maakuntaliitto on kuntien omistama ja ohjaama kuntayhtymä, jonka tehtävät esitetään siirrettäväksi jossain määrin itsehallinnolliselle maakunnalle. Kuntien ohjausmahdollisuus maakunnan toimintaan ja ratkaisuihin poistuu. Kuntien lisäksi olisi hyvä huomioida kaupunkiseudut ja niiden kehittäminen. Kaupunkiseudut jäävät kokonaan lain ulkopuolelle vaikka ne ovat merkittäviä kasvun, kilpailukyvyn, innovaatioekosysteemien ja yritystoiminnan vauhdittajia.

@heinavesi.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.
Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@mynamaki.fi:
Pykälän kirjaukset ovat pitkälti vastaavia kuin nykyisessä aluekehittämislaissa. Kuntien näkökulmasta merkittävä ero syntyy kuitenkin siitä, että maakuntaliitto on kuntien omistama ja ohjaama kuntayhtymä, jonka tehtävät esitetään siirrettäväksi jossain määrin itsehallinnolliselle maakunnalle. Kuntien ohjausmahdollisuus maakunnan toimintaan ja ratkaisuihin poistuu.

@kirkkonummi.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@sauvo.fi:
Pykälässä säädettäisiin, että vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnille niiden alueilla. Nykyisen aluekehittämislain (7/2014) kirjaus "vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla siten kuin tässä laissa säädetään" on esitettyä parempi. Kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella.

Pykälän kirjaukset ovat pitkälti vastaavia kuin nykyisessä aluekehittämislaissa. Kuntien näkökulmasta merkittävä ero syntyy kuitenkin siitä, että maakuntaliitto on kuntien omistama ja ohjaama kuntayhtymä, jonka tehtävät esitetään siirrettäväksi jossain määrin itsehallinnolliselle maakunnalle. Kuntien ohjausmahdollisuus maakunnan toimintaan ja ratkaisuihin poistuu. Kuntien lisäksi olisi hyvä huomioida kaupunkiseudut ja niiden kehittäminen. Kaupunkiseudut jäävät kokonaan lain ulkopuolelle vaikka ne ovat merkittäviä kasvun, kilpailukyvyn, innovaatioekosysteemien ja yritystoiminnan vauhdittajia.

@kitee.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.
Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@tuusula.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@tampere.fi:
Lakiesityksen mukaan maakunnan tehtävänalaan kuuluisivat aluekehittämisviranomaisen tehtävät, alueen, sen elinkeinoelämän ja innovaatioympäristöjen kehittäminen ja rahoittaminen, näihin liittyvä koulutus ja osaamisen kehittäminen, kulttuurin edistäminen, yritys-, työ- ja elinkeinopalvelujen järjestäminen sekä kotoutumisen edistäminen siten kuin niistä laissa säädettäisiin.

Aluekehittämiseen liittyy alueen kehittämistä koskevien erilaisten strategioiden, suunnitelmien ja ohjelmien laatiminen ja näiden toimeenpano. Näiden tehtävien hoitamisessa ja niihin liittyvän yhteistyön varmistamisessa päävastuu olisi maakunnalla aluekehitysviranomaisena.

Aluekehittämisviranomaisen tehtäviin kuuluvat esityksen mukaan lisäksi alueen kansallisen aluepolitiikan ja EU:n alueita koskevien linjausten ja toimien yhteensovittaminen. Maakunta aluekehitysviranomaisena vastaisi eri ministeriöiden ja muiden valtakunnallisten toimijoiden kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja vastaisi siitä alueellaan.

Lakiesityksessä on päällekkäisyyksiä ja toimivaltaepäselvyyksiä maakunnan kaikkien tulevien tehtävien ja kuntien tehtävien välillä, mitkä haittaavat suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen kehittämistyötä. Päällekkäisyyksiä on erityisesti elinvoimatehtävien, mukaan lukien innovaatioympäristöjen kehittäminen, aluekehitystehtävissä todetut yliopistoyhteistyön johtaminen, kulttuuritehtävien päällekkäisyydet yms. osalta.

Aiemman projektirahoittajan roolin sijaan maakunnasta on lakiesityksen mukaan tulossa toinen strategi elinvoimatehtävien tuottamiseen - toistaiseksi strategi ilman merkittäviä resursseja, sillä suuret kaupungit ovat vastanneet näiden elinvoimaponnistusten rahoituksesta. Uusien maakuntien strateginen suunnittelu- ja ohjausrooli kasvupalveluissa vaatii lisäpohdintaa yhdessä kuntien kanssa.

Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi merkittävä strategi, jolla on myös resurssit kehittämiseen - kaupunkiseudulla kaupunkiseudun kunnat, jotka voivat käyttää kehittämistyön toteutukseen kumppaneita, rahoittajia ja osaajia.

@virrat.fi:
Laki jakaa alue kehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on oikea lähtökohta. Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen kes-kustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi-ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun lainsäädäntö ei koske muita kuin työ-ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.
.
Em. asia pykälä on 32, siirretään kohtaan 43

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukeviin elinvoimatehtäviin. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhti-öiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritys-ten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi ak-tivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työlli-syyttä tukeviin toimenpiteisiin. Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto-ja mui-den ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista ase-maa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuoh-jelmien osalta.

@hameenlinna.fi:
Pykälän lähtökohta on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. On kunnan toiminnan kannata tärkeää, että erilaiset tarpeet ja vahvuudet otetaan huomioon. Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiössä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukeviin kasvupalveluihin.

Lakiesityksessä on kannatettavaa myös se, että kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. On kuitenkin tärkeää ottaa huomioon kotouttamistoimien kokonaisuus, se että kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia erilaisia palveluja kuten myös kunnallisia palveluja. Kotoutumiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tähän prosessiin tulee liittää myös maaseutuohjelmien kautta tulevan rahoituksen synkronointi. Yhdenmukaistaminen ei kuitenkaan saa monimutkaistaa rahoitustoimintaa.

@isokyro.fi:
Riittävästi siltä osin kuin on kysymys maakunnasta ja valtiosta. Kuntien rooli jää jossain määrin epäselväksi. Kuntien roolia aluekehitystyössä tulisi vahvistaa, koska ne ovat monelta osin keskeisiä toimijoita kaavoituksessa ja palvelutuotannossa niin asukkaiden kuin yritystenkin osalta.

@lappeenranta.fi:
Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora kasvusopimus- ja neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin suurten kaupunkien ja niiden omien toimien ja verkostojen roolia ja suoraa sopimista valtion kanssa aluekehitykseen liittyen. Nyt esityksessä lähdetään siitä, että maakuntaohjelma määrittäisi sopimusten sisältöä lakiluonnoksen 11 § mukaan. Tähän mennessä kasvusopimusten sisältö on käytännössä ollut vuorovaikutteinen maakuntaohjelman kanssa eikä maakuntaohjelma ole suoraan ohjannut sopimusten sisältöä.

Esitetty maakuntamalli ja maakuntakaavoitustehtävän siirto perustettaville maakunnille poistaa kunnilta niiden tosiasiallisen kaavoitusmonopolin etenkin, koska kuntien välillisenkin vaikutusvallan ulkopuolella ratkaistavan oikeusvaikutteisen maakuntakaavan yleispiirteisyyden tasoa ei laissa säädellä. Tuleva maakunta voisi edelleenkin hyväksyä maankäyttöä ohjaavan strategisen maakuntakaavan kuitenkin siten, ettei se muodosta oikeusvaikutusta kuntien yleis- ja asemakaavoitukseen.

@lapinlahti.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuuta aluetasoittain valtio-maakunta-kunta. Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa.

Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden asiakasrajapintojen täysimääräisen hyödyntämisen.

@lahti.fi:
Lahden kaupungin kanta lausuntopyynnön kohteena olevaan aluekehittämistä koskevaan ehdotukseen on kriittinen. Nykyisessä laissa alueiden kehittämisestä todetaan, että ”vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla.” Mahdollinen maakuntahallinto tuo mukaan kolmannen vastuutahon nykyisten kahden lisäksi, mutta ei poista eikä edes merkittävästi vähennä kuntien tai ainakaan suurten kaupunkien vastuuta, eikä myöskään poista valtion vastuuta. Tämän vuoksi nykyisen aluekehityslain sisältöä ei tule yhdistää maakuntahallintoa koskevaan lainsäädäntöön se tulee pitää erillisenä lakina, joka määrittelee vastuiden jakautumisen valtion, maakuntien ja kuntien kesken.

Nykyinen ehdotus jättää erityisesti huomiotta suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen ratkaisevan merkityksen ja roolin maan kilpailukyvyn, kasvun, työllisyyden ja kansainvälistymisen kannalta. Kaupungeilla ja kaupungistumisella on kiistaton vaikutus talouden tuottavuuden paranemiseen ja talouskasvuun. Suomessa 14 suurimmalla kaupunkiseudulla asuu 68% väestöstä ja ne tuottavat 74% kansakunnan BKT:stä. Kaupungit myös panostavat vahvasti kasvun ja työllisyyden parantamiseen. Lisäksi kaupungeilla on hallussaan kasvun ja elinkeinopolitiikan kovat julkiset työkalut, maankäyttö, koko infrastruktuuri ja pitkälti liikenne ja asuminen. Kasvupalvelun alueella kaupungit toimivat myös pitkäaikaistyöttömyyden aiheuttamien ongelmien hoitamiseksi ja maahanmuuttajien kotouttamisessa.

Kaupunkien merkitystä, toimintaa ja panostuksia aluekehitykseen ei huomioida riittävästi esityksen aluekehittämistä säätelevissä pykälissä. Kun ehdotettua kasvupalvelu- ja aluekehitysuudistusta tarkastellaan sen kanssa yhdessä toteutettavan maakuntauudistuksen kanssa, nousee esiin havainto epäselvyydestä ja päällekkäisyydestä elinvoiman ja aluekehittämisen toimivallassa. Uudistuksen todetaan tarkoittavan vain nykyisten ELY-keskusten ja maakunnan liittojen tehtävien siirtämistä teknisesti uusille maakunnille. Kuitenkin uudistuksen perusteluissa kuvattaessa uusien maakuntien tehtäviä elinvoiman, kasvun ja työllisyyden kannalta, luodaan tilanne, jossa uudet maakunnat saavat aluekehittämisroolinsa kautta yhteistyötä johtavan, strategisen roolin toiminnoissa, joissa kaupunkien rahalliset panokset ovat tosiasiassa merkittävämmät kuin nykyiset maakunnan liittojen tai ELY-keskusten panostukset.

Lahden kaupunki esittää lausuntonaan, että maakunnan aluekehittämistehtävä rajataan laissa tarkasti ja suppeasti sekä kuntien yleistä toimivaltaa kunnioittaen. Tämä on välttämätöntä toimivaltaepäselvyyksien ja päällekkäisyyksien ehkäisemiseksi. Elinvoiman keittämistehtävien strateginen linjaaja, subjekti on oltava sama kuin kehittämistoimien rahoittaja. Vallan ja vastuun on näissäkin tehtävissä oltava samoissa käsissä.

Paras lopputulos alueiden ja koko Suomen elinvoiman kannalta saavutettaisiin siten, että yhdistettäisiin kaupunkien ja valtion nykyiset panostukset tuottamaan kasvua alueilla ja kaupunkiseuduilla. Tämä edellyttää kaupunkien roolin tunnustamista ja merkittävää vahvistamista lakiesityksessä. Lakiesitykseen pitäisi lisätä valtion ja suurten kaupunkien tai kaupunkiseutujen välinen suora sopimusmenettely, joka on jatkossakin tarpeen valtion ja kaupunkien kehittämispanostusten suuntaamiseksi yhteisesti sovittaviin painopisteisiin.

@kannus.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta.

Maakuntien ja kuntien välinen yhteistyö alueellisessa kehittämisessä on yleisellä tasolla todettu ao. pykälässä. Lakiluonnos kokonaisuudessaan sen sijaan jättää kuntien merkityksen ja roolin mm. työllisyyden edistämisessä (erityisesti pitkäaikaistyöttömät) ja elinkeinojen kehittämisessä ohueksi.

Kaikki maakunnat tulevat toimimaan nykyisen rakennerahastojen ohjelmakauden (2014-2020) ajan välittävinä toimieliminä. Muutos on perusteltu ja kannatettava erityisesti siksi, koska uudistuksen yhteydessä maakunnallinen rahoitusvolyymi kootaan yhteen ja alueellinen vaikuttavuus sitä kautta selkeästi kasvaa.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@inga.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@hel.fi:
Pykälän 1 momentin mukaan “Vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnilla niiden alueilla. Valtio vastaa valtakunnallisesta alueiden kehittämisestä. Maakunta toimii oman alueensa aluekehittämisviranomaisena, ja tekee tässä tehtävässä yhteistyötä alueen kuntien kanssa.”

Pykälän mukaan kunnat ovat vastuussa alueiden kehittämisestä alueellaan. Alueiden kehittämistä koskeva toimivalta on kuitenkin esitetty annettavaksi maakunnalle, joten kunnilla ei voi olla vastuuta alueiden kehittämisestä. Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa (s.101) muotoilua on lievennetty toteamalla ”Kunnat hoitavat monia alueiden kehittämisen kannalta merkittäviä osa-alueita kuten elinvoimaan ja fyysiseen toimintaympäristöön, kulttuuriin, koulutukseen ja muuhun paikalliseen kehittämiseen liittyviä tehtäviä. Myös erilaisilla kuntien yhteistyöorganisaatioilla voi olla merkittäviäkin alueiden kehittämiseen liittyviä tehtäviä, ja niiden asiantuntevuus on tärkeää huomioida. Kunnat delegoivat usein merkittäviäkin niiden aluekehittämisen kokonaisuuteen liittyviä tehtäviä esimerkiksi kuntien kehittämisyhtiöille.” Pykälän 1 momentti tulee korjata muotoon ”Vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan. Valtio vastaa valtakunnallisesta alueiden kehittämisestä. Maakunta toimii oman alueensa aluekehittämisviranomaisena, ja tekee tässä tehtävässä yhteistyötä alueen kuntien kanssa.”

Esitys on pääosin riittävän selkeä, mutta ei ratkaise nykyisen aluekehittämisjärjestelmän ongelmaa ja ylikorostaa tulevien maakuntien asemaa aluekehityksessä. Nykyisen ja lakiluonnoksen aluekehittämisjärjestelmän ongelmat tiivistyvät Uudellamaalla siihen, ettei maakunnalla ole ollut konkreettisia välineitä tai resursseja aluekehitykseen.

Esityksessä sivuutetaan suuret maakuntien keskuskaupungit, joiden aluekehittämiseen käyttämät resurssit ja välineet, kuten maankäyttö ja verotusoikeus, ovat keskeinen osa aluekehittämistä. Keskuskaupunkien kehityksellä on niiden omaa aluetta laajempi vaikutus aluekehitykseen, koska suurin osa yrityksistä ja työpaikoista sijaitsee kaupungeissa. Myös kasvupotentiaali on suurin suurissa kaupungeissa. Epäsuhta on suuri etenkin Uudellamaalla, jossa maakunnan rooli aluekehittämistehtävissä on jäänyt vähäiseksi verrattuna kaupunkeihin, joiden resursseihin ja valtion kanssa tekemiin sopimuksiin perustuu valtaosa alueen kehittämisestä.

@lohja.fi:
Kuntien ja maakunnan välinen työnjako jää hahmottumattomaksi.

@toholampi.fi:
Maakuntien ja kuntien välinen yhteistyö alueellisessa kehittämisessä on yleisellä tasolla todettu pykälässä 7. Lakiluonnos kokonaisuudessaan sen sijaan jättää kuntien merkityksen ja roolin mm. työllisyyden edistämisessä (erityisesti pitkäaikaistyöttömät) ja elinkeinojen kehittämisessä ohueksi. Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.
Alueellisen ennakoinnin merkityksen korostaminen ja tehtävien kokoaminen laaja-alaisesti maakuntiin on perusteltu ja kannatettava lisäys, joka osaltaan tukee maakunnallisten erityispiirteiden havainnointia ja kehittämistoimenpiteiden suuntaamista.
Kaikki maakunnat tulevat toimimaan nykyisen rakennerahastojen ohjelmakauden (2014-2020) ajan välittävinä toimieliminä. Muutos on perusteltu ja kannatettava erityisesti siksi, koska uudistuksen yhteydessä maakunnallinen rahoitusvolyymi kootaan yhteen ja alueellinen vaikuttavuus sitä kautta selkeästi kasvaa.
Uuden ohjelmakauden (2021+) valmistelussa maakuntien rooli keskeisenä toimijana on tunnustettava jo tässä vaiheessa, ja kansallisten tavoitteiden määrittelyyn tulee maakunnille antaa selkeä rooli.

@pedersore.fi:
Krav på eller strävan till ett aktiv växelverkan med andra aktörer, exempelvis kommunerna och utvecklingsbolagen, bör framgå ännu tydligare (§ 6, 1 mom), även om det kommer fram i § 7. Endast genom samarbete kan man nå livskraft, sysselsättning och en framgångsrik region. Funktionerna är också överlappande (landskapet ansvarigt på sitt område, kommunen på sitt – men landskapet täcker naturligtvis kommunen), vilket gör kravet på samarbete synnerligen relevant. Ytterligare förutsätter ett fungerande regionutvecklingsverksamhet att landskapen har tillräckliga resurser för detta.

@masku.fi:
Pykälässä säädettäisiin, että vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnille niiden alueilla. Nykyisen aluekehittämislain (7/2014) kirjaus "vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla siten kuin tässä laissa säädetään" on esitettyä parempi. Kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella.

@mantyharju.fi:
Maakunnan ja kuntien välisestä työnjaosta esityksen perustelussa todetaan, että maakunta ja kunta toimisivat edelleen kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Tämä on riittävä rajaus vastuista.

Typ-laista, kuntien työmarkkinatuen maksuosuuksista ja vastuista ei lakiesityksessä mainita mitään. Lakiesityksessä mainittu moniammatillinen yhteistyö kasvupalvelujen ja Sote-palvelujen kesken tulee varmistaa.

@naantali.fi:
Pykälän kirjaukset ovat pitkälti vastaavia kuin nykyisessä aluekehittämislaissa. Kuntien näkökulmasta merkittävä ero syntyy kuitenkin siitä, että maakuntaliitto on kuntien omistama ja ohjaama kuntayhtymä, jonka tehtävät esitetään siirrettäväksi jossain määrin itsehallinnolliselle maakunnalle. Kuntien ohjausmahdollisuus maakunnan toimintaan ja ratkaisuihin poistuu. Kuntien lisäksi olisi hyvä ottaa huomioon kaupunkiseudut ja niiden kehittäminen. Kaupunkiseudut jäävät kokonaan lain ulkopuolelle vaikka ne ovat merkittäviä kasvun, kilpailukyvyn, innovaatioekosysteemien ja yritystoiminnan vauhdittajia.

@lapinjarvi.fi:
Kunnilla on vastuu aluekehittämisestä myös. Miten tämä jatkossa resursoidaan?

@raahe.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat. Lain valmistelussa on onneksi säilytetty maakuntaohjelma keskeisenä työvälineenä ja toimintapa, että aluekehitystä toteuttavat pääsääntöisesti muu kuin maakuntahallinto itse tai sen ylläpitämät organisaatiot. EU:n rakenne- ja aluepolitiikan kannalta on vaara, että uudistus siirtää painopistettä bottom up -periaatteesta "up bottom" -periaatteeseen. Ylhäältä määriteltäisiin näin rahoitusperiaatteet, miten paikallistasolla ja kunnissa elinvoimaa kehitetään.

@kouvola.fi:
Esitykseen on kirjattu, että vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnilla niiden alueilla. Tekstin tulee olla yksiselitteistä kohdentamalla vastuu alueen sijaan toimivaltuuksiin. Alue helposti mielletään maantieteellisenä alueena.

@kuopio.fi:
Lakiehdotus ei tunnista/ tunnusta maakuntien keskuskaupunkien roolia aluekehittämisen kokonaisuudessa. Keskuskaupunkien tulisi olla osallisena valtakunnallisten alueiden kehittämisen painopisteiden laadinnassa. Myös työ- ja elinkeinoministeriön ja maakunnan roolit ovat ristiriitaiset. Aluekehittämisen tulisi olla enemmän alueilta lähtevää eikä ministeriövetoista.

@kimitoon.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@liperi.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.
Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@rovaniemi.fi:
”Maakunta toimii oman alueensa aluekehittämisviranomaisena, ja tekee tässä tehtävässä yhteistyötä alueen kuntien kanssa.”
Kunnan ja maakunnan on sovittava aluekehittämisestä (neuvottelumekanismit).

@sysma.fi:
Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnoinnin ja rahoituksen yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Lakiehdotuksessa ei ole huomioitu tulevan rahoituskauden vastuiden osalta maakuntien itsehallinnollista asemaa.

@nivala.fi:
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua ja kansainvälistymistä tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@kurikka.fi:
Aluekehittämisen osalta mennään aika pitkälle nykyisellä mallilla. Kuntien ja maakunnan työjako ei ole selkeästi kuvattuna. Kuntaa ei esityksessä tunnisteta aluekehittämisen toimijana.

@kangasala.fi:
Kuntien ja maakuntien saati seutukuntien tehtävänjako ei ole selkeä.

@sipoo.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@perho.com:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@kempele.fi:
Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti alue-kehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia perus-palveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@kalajoki.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat omalla alueellaan. Lain valmistelussa on onneksi säilytetty maakuntaohjelma keskeisenä työvälineenä ja toimintapa, että aluekehitystä toteuttavat pääsääntöisesti muu kuin maakuntahallinto itse tai sen ylläpitävät organisaatiot. EU:n rakenne- ja aluepolitiikan kannalta on vaara, että uudistus siirtää painopistettä bottom up -periaatteesta ”up bottom” -periaatteeseen. Ylhäältä määritellään rahoitusperiaatteet, miten paikallistasolla ja kunnissa elinvoimaa kehitetään.

@eura.fi:
Kuntien rooli tulisi määritellä laissa selkeämmin.

@raseborg.fi:
Regionutvecklingsmyndighet skall skapas och ersätter NTM-centralen samt Nylands förbund. Samarbeta med kommunerna viktigt men hur fungerar helheten och arbetsfördelningen idag och vad ändra för att få det bättre är viktigt ser inte ut att bli en klar reglering.

@merijarvi.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat. Lain valmistelussa on onneksi säilytetty maakuntaohjelma keskeisenä työvälineenä ja toimintapa, että aluekehitystä toteuttavat pääsääntöisesti muu kuin maakuntahallinto itse tai sen ylläpitävät organisaatiot. EU:n rakenne- ja aluepolitiikan kannalta on vaara, että uudistus siirtää painopistettä bottom up -periaatteesta ”up bottom” -periaatteeseen. Ylhäältä määritellään rahoitusperiaatteet, miten paikallistasolla ja kunnissa elinvoimaa kehitetään.

@suomussalmi.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukeviin elinvoimatehtäviin. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@keuruu.fi:
Vastuut ennallaan.

@heinola.fi:
Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@kuhmoinen.fi:
Alueiden kehittämisen osalta lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen taviotteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä, kuten nykyisinkin. Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Siihen valmistautuminen vaatii maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa.

@orimattila.fi:
Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uu-teen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö ke-hittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjes-telmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilan-nekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kans-sa. Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehit-tämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistä-minen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansal-lista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen lii-tetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien koko-naisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämis-vastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspal-veluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymi-seen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yh-teistyötä.

@forssa.fi:
Lain 7 §:ään liittyvät perustelutekstit selkeyttävät lainkohdan tulkintaa. Aluekehittämispäätöksen (2 mom.) alaa tulisi laajentaa niin, että alueiden käytön valtakunnalliset linjaukset ja aluerakenteen suuntaviivat koottaisiin yhteen. Aluekehittämispäätökseen sisällytettäisiin siis merkittävät aluerakenne-, liikenne- ja logistiikkatavoitteet.

Pykälän maininta, että maakunta kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä ottaen huomioon kuntien erilaiset tarpeet ja vahvuudet, on tärkeä. Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Ennakoinnista etenkin lain perusteluissa tulisi todeta tätä selkeämmin, että ennakointi on osa maakunnan yleiseen alue-kehitystehtävään kuuluvaa prosessia, jota tarvitaan paitsi maakunnan omassa strategia- ja ohjelmatyössä myös valtion kanssa käytävän neuvottelun valmistelun osana. On myös huomioitava paikallisilla tahoilla olevan alueensa toimijoiden ja yrityksien paras tuntemus. Vaikka rahoitus ja kokonaisohjaus tulisivatkin ylhäältäpäin, tarve ja ideat tulevat usein alhaaltapäin! Omana koko-naisuutenaan ovat kv-palvelut ja niiden tarkoituksenmukainen tuottaminen. Maakunta on riittävän laaja ja kokonaisvaltainen toimija niiden koordinoijaksi.

@vantaa.fi:
Uudellamaalla aluekehittämistehtävistä vastaisi maakunta ja kasvupalveluiden järjestämisestä kuntayhtymä. Monet esityksen kuudennessa pykälässä luetelluista aluekehittämisen tehtävistä, kuten kilpailukyvyn ja taloudellisen kasvun vahvistaminen sekä kestävän työllisyyden edistäminen, ovat kasvupalveluiden järjestämisen keskeisimpiä tavoitteita. Hallinnollisesti kevyempi ja selkeämpi ratkaisu olisi Uudellamaalla ollut kaikkein selvimmin kasvupalveluihin kytkeytyvien aluekehitystehtävien siirtäminen kasvupalveluiden järjestäjän vastuulle.

Uudistuksessa tulee huomioida maakuntien erilaiset lähtökohdat ja suurten kaupunkien sekä kaupunkiseutujen merkitys Suomen kilpailukyvylle ja suomalaisten hyvinvoinnille. Uudistuksen valmistelussa on sivuutettu suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen asema ja edelleen kasvava merkitys elinvoiman, talouskasvun ja työllisyyden vetureina.

Elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on keskeinen väline. Suoran neuvottelumenettelyn toimivuus on varmistettava myös jatkossa. Suurten kaupunkien omien toimien ja verkostojen rooli sekä suora sopiminen valtion kanssa tulee huomioida esityksessä selkeämmin. Sopimusten sisällön määrittely laissa ehdotuksen mukaisesti on ongelmallista. Sisältö tulisi jättää osapuolten sovittavaksi. Maakuntaohjelma ei aiemmin ole rajoittanut sopimusten sisältöä.

Uudenmaan kuntayhtymä tulisi mainita erikseen yhteistyötahona ehdotuksen 7 §:n kolmannessa ja viidennessä momentissa, joissa säädetään alueiden kehittämisen vastuusta.

@ylivieska.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat. Lain valmistelussa on onneksi säilytetty maakuntaohjelma keskeisenä työvälineenä ja toimintapa, että aluekehitystä toteuttavat pääsääntöisesti muu kuin maakuntahallinto itse tai sen ylläpitävät organisaatiot. EU:n rakenne- ja aluepolitiikan kannalta on vaara, että uudistus siirtää painopistettä bottom up -periaatteesta ”up bottom” -periaatteeseen. Ylhäältä määritellään rahoitusperiaatteet, miten paikallistasolla ja kunnissa elinvoimaa kehitetään.

@raisio.fi:
Pykälässä säädettäisiin, että vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnille niiden alueilla. Nykyisen aluekehittämislain (7/2014) kirjaus "vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla siten kuin tässä laissa säädetään" on esitettyä parempi. Kaupunkien ja kaupunkiseutujen alueilla tehtävä aluekehittäminen ylittää hallinnolliset rajat ja sen dynamiikka vaikuttaa laajalla alueella.
Pykälän kirjaukset ovat pitkälti vastaavia kuin nykyisessä aluekehittämislaissa. Kuntien näkökulmasta merkittävä ero syntyy kuitenkin siitä, että maakuntaliitto on kuntien omistama ja ohjaama kuntayhtymä, jonka tehtävät esitetään siirrettäväksi jossain määrin itsehallinnolliselle maakunnalle. Kuntien ohjausmahdollisuus maakunnan toimintaan ja ratkaisuihin poistuu. Kuntien lisäksi olisi hyvä huomioida kaupunkiseudut ja niiden kehittäminen. Kaupunkiseudut jäävät kokonaan lain ulkopuolelle vaikka ne ovat merkittäviä kasvun, kilpailukyvyn, innovaatioekosysteemien ja yritystoiminnan vauhdittajia.

@parkano.fi:
EU-ohjelmien ohella pitää jatkossakin kehittää myös Suomen omia kansallisia välineitä, kuten innovaatio- ja kehittämistoiminnan edistämistä Tekesin tapaan.

@pello.fi:
Maakunnan tehtävät määritellään edelleen liian laveasti. Onko esimerkiksi olemassa maakunnan yhteistä kulttuuria, jota vaalia vai koostuuko kulttuuri maakunnan osien kulttuureista ja näiden eroista.

Miten määritellään "kestävä tapa", onko tällöin kyseessä luontoarvot, työvaoiman tai palveluiden saatavuus vai jokin muu kriteeri?

@vihti.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi. Uudellamaalla aluekehittämistehtävistä vastaisi maakunta ja kasvupalveluiden järjestämisestä kuntayhtymä. Monet esityksen kuudennessa pykälässä luetelluista aluekehittämisen tehtävistä, kuten kilpailukyvyn ja taloudellisen kasvun vahvistaminen sekä kestävän työllisyyden edistäminen, ovat kasvupalveluiden järjestämisen keskeisimpiä tavoitteita. Hallinnollisesti kevyempi ja selkeämpi ratkaisu olisi Uudellamaalla ollut kaikkein selvimmin kasvupalveluihin kytkeytyvien aluekehitystehtävien siirtäminen kasvupalveluiden järjestäjän vastuulle.
Mekaaninen nykyisen maakuntakaavoituksen siirto uusille maakunnille ei ole mahdollista. Esitetty maakuntamalli ja maakuntakaavoitustehtävän siirto perustettaville maakunnille poistaa kunnilta niiden tosiasiallisen kaavoitusmonopolin etenkin, koska kuntien välillisenkin vaikutusvallan ulkopuolella ratkaistavan oikeusvaikutteisen maakuntakaavan yleispiirteisyyden tasoa ei laissa säädellä. Tuleva maakunta voisi edelleenkin hyväksyä maankäyttöä ohjaavan strategisen maakuntakaavan kuitenkin siten, ettei se muodosta oikeusvaikutusta kuntien yleis- ja asemakaavoitukseen.

@miehikkala.fi:
Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@nurmes.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@espoo.fi:
Uudistuksessa tulee ottaa huomioon maakuntien erilaisuus ja suurten kaupunkien keskeinen merkitys Suomen kilpailukyvylle ja suomalaisten hyvinvoinnille. Moniulotteisen ja monimutkaisen uudistuksen valmistelussa on sivuutettu suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen asema ja edelleen kasvava merkitys elinvoiman, talouskasvun ja työllisyyden vetureina.

Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin suurten kaupunkien ja niiden omien toimien ja verkostojen roolia ja suoraa sopimista valtion kanssa aluekehitykseen liittyen. Käytännössä suuret kaupungit ovat tehneet kasvu- ja muut aluekehittämisen sopimukset suoraan valtion kanssa ja on ongelmallista, että maakuntaohjelma määrittää sopimusten sisältöä lakiluonnoksen 11 § mukaan. Tähän mennessä kasvusopimusten sisältö on käytännössä ollut vuorovaikutteinen maakuntaohjelman kanssa eikä maakuntaohjelma ole suoraan rajoittanut tai ohjannut sopimusten sisältöä.

Mekaaninen nykyisen maakuntakaavoituksen siirto uusille maakunnille ei ole mahdollista. Esitetty maakuntamalli ja maakuntakaavoitustehtävän siirto perustettaville maakunnille poistaa kunnilta niiden tosiasiallisen kaavoitusmonopolin etenkin, koska kuntien välillisenkin vaikutusvallan ulkopuolella ratkaistavan oikeusvaikutteisen maakuntakaavan yleispiirteisyyden tasoa ei laissa säädellä. Tuleva maakunta voisi edelleenkin hyväksyä maankäyttöä ohjaavan strategisen maakuntakaavan kuitenkin siten, ettei se muodosta oikeusvaikutusta kuntien yleis- ja asemakaavoitukseen.

Uudellamaalla aluekehittämistehtävistä vastaisi maakunta ja kasvupalveluiden järjestämisestä kuntayhtymä. Monet esityksen kuudennessa pykälässä luetelluista aluekehittämisen tehtävistä, kuten kilpailukyvyn ja taloudellisen kasvun vahvistaminen sekä kestävän työllisyyden edistäminen, ovat kasvupalveluiden järjestämisen keskeisimpiä tavoitteita. Hallinnollisesti kevyempi ja selkeämpi ratkaisu olisi Uudellamaalla ollut kaikkein selvimmin kasvupalveluihin kytkeytyvien aluekehitystehtävien siirtäminen kasvupalveluiden järjestäjän vastuulle.

Esityksen seitsemännen pykälän kolmannessa ja viidennessä momentissa tulisi lueteltujen yhteistyötahojen lisäksi mainita eksplisiittisesti myös Uudellamaalla kasvupalveluiden järjestämisestä vastaava kuntayhtymä, koska Uudenmaan kasvupalveluiden järjestämisellä on koko lain tavoitteiden toteutumisen kannalta niin suuri merkitys alueen erityislaatuisuuden vuoksi.

@businesslappi.fi:
Vastuu alueiden kehittämisestä
Pykälän tekstissä on todettu, että ”Maakunnat vastaavat alueellaan aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta ja maakunnan yleisestä kehittämisestä sekä siihen liittyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä ja yhteistyöstä valtion viranomaisten, alueen keskuskaupunkien ja muiden kuntien, korkeakoulujen sekä muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa sekä Lapin maakunnassa saamelaiskäräjien sekä tarvittaessa muiden maakuntien
kanssa”.
On hyvä, että kansainvälisen yhteistyön merkitys on tässä huomioitu niin, että se koskee koko aluekehitystyötä ja maakunnan kehittämistä. Jotta maakuntien välisen yhteistyön ei voida tulkita koskevan ainoastaan Lappia, kappaleen muotoilua tulee muuttaa siten, että maininta yhteistyöstä muiden maakuntien kanssa siirretään Lapin maakuntaa kuvaavan saamelaiskäräjien kanssa tehtävää yhteistyötä kuvaavan lauseen eteen.

@tyrnava.fi:
Tehtävien ja resurssien jako on epäselvä, samoin vaikutukset hanke- ja kehitysrahoitukseen.

@savonlinna.fi:
Laki määrittelee aluekehityksen kolme aluetasoa (valtio-maakunta-kunta), jotka tekevät yhteistyötä. Tämä on hyvä ja selkeä lähtökohta.

@loviisa.fi:
Kuntien, maakunnan ja valtiollisen tason yhtymäpinta on epäselvä ja ongelmallinen.

@parikkala.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on oikea lähtökohta. On luontevaa, että lakiesitykseen on kirjattu, että kunnilla on vastuu alueiden kehittämisestä niiden alueilla, vaikkakaan lakiesityksellä ei ohjata kuntien elinvoimapolitiikkaa. Kunnat huolehtivat yleiseen toimivaltaan perustuen oman kuntansa alueella elinvoimapolitiikasta, sisältäen mm. maankäytön suunnittelun, innovaatio- ja korkeakoulupolitiikan sekä kulttuurin edistämistehtäviä. Kunnat toimivat lähimpänä yritysrajapintaa ja toimivat kehityksen katalyytteinä.

Yhteistyö maakunnan ja kunnan ja toisaalta maakunnan ja valtion välillä on perusedellytys lakiesitykseen kirjattujen aluekehitystavoitteiden toteuttamiseksi, jota voisi korostaa etenkin lain yksityiskohtaisissa perusteluissa myös kasvupalvelujen osalta.

@vora.fi:
Krav på eller strävan till ett aktiv växelverkan med andra aktörer, exempelvis kommunerna och utvecklingsbolagen, kunde framgå ännu tydligare (§ 6, 1 mom), även om det kommer fram i § 7. Endast genom samarbete kan man nå livskraft, sysselsättning och en framgångsrik region. Funktionerna är också överlappande (landskapet ansvarigt på sitt område, kommunen på sitt – men landskapet täcker naturligtvis kommunen), vilket gör kravet på samarbete synnerligen relevant.
Anordnaren av tillväxttjänster bör ha möjlighet att rikta finansiering till den företagshandledning som bedrivs i kommunernas näringslivsavdelningar och utvecklingsbolag och som är avsedd att ge råd och anvisningar till företagen så att de kan använda sig av tillväxttjänster till stöd för sin tillväxt.
Vi föreslår följande specificering till § 6 mom 5: förbättra regionens egna styrkor och smarta specialisering samt främja deras kultur; samt som en ny punkt följande: utveckla regionernas internationella attraktionskraft samt främja och uppmuntra till ett växande internationellt samarbete.

@pirkkala.fi:
Alueiden kehittämisen osalta lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä, kuten nykyisinkin. Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Siihen valmistautuminen vaatii maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lakiluonnoksesta puuttuu miten maakunta- ja kuntayhteistyö toteutetaan.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Kuntien, maakunnan ja Uudenmaalle perustettavan kuntayhtymän yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@pori.fi:
Lakiesityksen mukaan vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla alueillaan ja kunnilla niiden alueilla. Uudistuksessa tulee huomioida maakunnan yleisen kehittämisen rinnalla kaupunkien ja kaupunkiseutujen erityispiirteet sekä merkitys koko maan kasvulle ja kilpailukyvylle. Porin kaupunki pitää perusteltuna, että maakunnat vastaavat alueellaan aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta ja maakunnan yleisestä kehittämisestä yhteistyössä valtion viranomaisten, alueen keskuskaupunkien ja muiden kuntien, korkeakoulujen sekä muiden alueen kehittämiseen liittyvien tahojen kanssa. Tarve sopimuksellisuudesta ja sopimusmahdollisuudesta korostuu erityisesti Satakunnan kaltaisilla alueilla, jossa alueen kahden suurimman kaupungin osuus on yli puolet maakunnan kaikista resursseista keskeisillä elinvoimaisuuden tunnusluvuilla. Elinvoimapolitiikan ja aluekehittämisen vahvistaminen edellyttää, että suurilla ja keskisuurilla kaupunkiseuduilla on jatkossakin mahdollisuus solmia kasvusopimuksia tai vastaavia suorassa sopimuskumppanuudessa valtion kanssa. Suora sopiminen valtion kanssa tulee huomioida esityksessä selkeämmin.

@hollola.fi:
Aluekehittämisen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.

Lainsäädäntöesitys on hajanainen, koska se on koottu lähinnä teknisesti. Olisi ollut tärkeää hakea uudistuksella kokoavaa, yhtenäistä dynamiikkaa sen sijaan, että alueiden kehittäminen ja siihen kuuluva kasvupolitiikka ovat lain ulkopuolella.

Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@kolari.fi:
Kunnan rooli jää epäselväksi. Miten aluekehittämistä toteutetaan maakunnassa?

@rusko.fi:
Lakiesityksessä mainitaan, että vastuu alueen kehittämisestä on maakunnalla ja kunnalla sen alueella. Vastuun edellyttämät liityntäpinnat ovat kuitenkin täysin vailla määrittelyä.

@pyhajarvi.fi:
Ennakoivan rakennemuutoksen toimenpiteiden tuen vastuutus ministeriön ja maakunnan osalta tulee selventää lakiin.

@pyhajoki.fi:
Ongelmaksi uudistuksessa voi muodostua se, että maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja myös itse sitä rahoittavat. Lain valmistelussa on onneksi säilytetty maakuntaohjelma keskeisenä työvälineenä ja toimintapa, että aluekehitystä toteuttavat pääsääntöisesti muu kuin maakuntahallinto itse tai sen ylläpitämät organisaatiot. EU:n rakenne- ja aluepolitiikan kannalta on vaara, että uudistus siirtää painopistettä bottom up -periaatteesta ”up bottom” -periaatteeseen. Ylhäältä määriteltäisiin näin rahoitusperiaatteet, miten paikallistasolla ja kunnissa elinvoimaa kehitetään.

@mantsala.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Myös aluekehittämisen rooli maakunnassa jää epäselväksi.

@reisjarvi.fi:
Kuntien ja maakunnan yhdyspinta on epäselvä. Ongelmaksi voi muodostua, kun maakunnat vastaavat aluekehittämisestä ja sitä myös itse rahoittavat.

@sotkamo.fi:
Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoittain (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.
Em. asia pykälä on 32, siirretään kohtaan 43
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukeviin elinvoimatehtäviin. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@nokiankaupunki.fi:
Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu nykyiseen kehittämisjärjestelmään uuteen tilanteeseen sovellettuna. Lähtökohtana on kuntien ja maakunnan yhteistyö kehittämisen tavoitteiden ja toimenpiteiden määrittelyssä. Kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa.
Lain yhdeksi tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on sinänsä kannatettava, mutta yhteensovitus varsinkin EU-säädösten kanssa ei saa monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

@janakkala.fi:
Pykälään 7 liittyvät perustelutekstit selkeyttävät lainkohdan tulkintaa. Aluekehittämispäätöksen (2. mom) alaa tulisi laajentaa niin, että alueiden käytön valtakunnalliset linjaukset ja aluerakenteen suuntaviivat koottaisiin yhteen. Aluekehittämispäätökseen sisällytettäisiin siis merkittävät aluerakenne-, liikenne- ja logistiikkatavoitteet.

Pykälän maininta, että maakunta kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä ottaen huomioon kuntien erilaiset tarpeet ja vahvuudet, on tärkeä. Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä.
Ennakoinnin osalta etenkin lain perusteluissa tulisi todeta selkeämmin, että ennakointi on osa maakunnan yleiseen aluekehitystehtävään kuuluvaa prosessia, jota tarvitaan paitsi maakunnan omassa strategia- ja ohjelmatyössä niin myös valtion kanssa käytävän neuvottelun valmistelun osana.

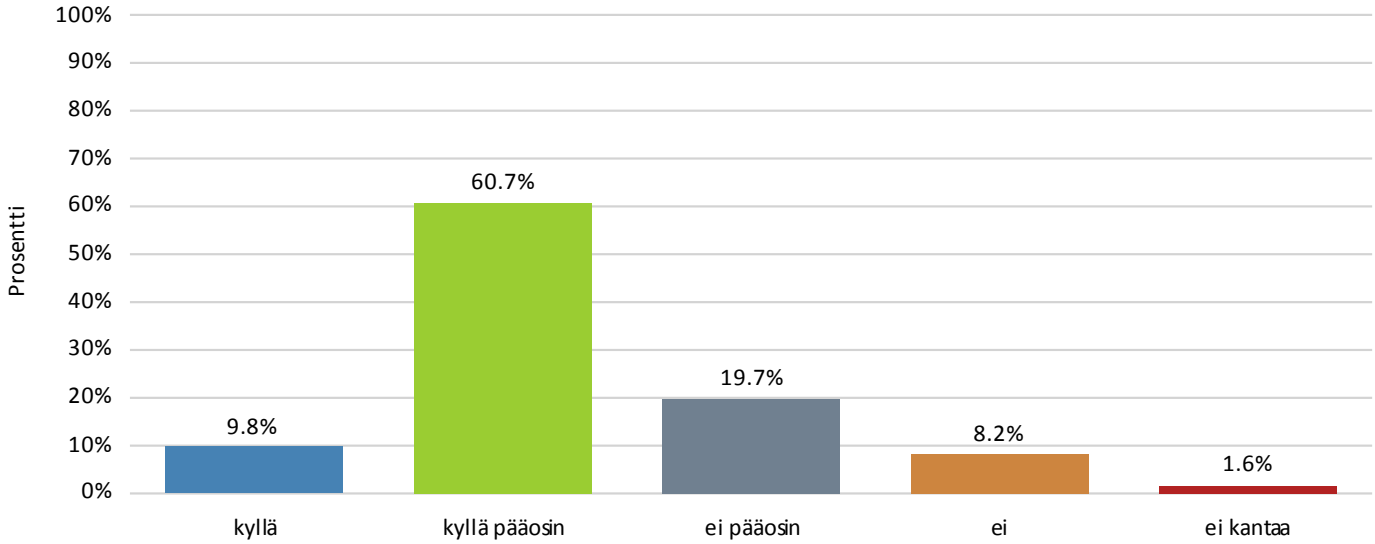
Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun lainsäädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa. Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu maakuntien kannalta riittävästi. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@uusikaupunki.fi:
-

@savukoski.fi:
Laki on sinänsä kohtalaisen selkeä, mutta ilmaan jää, mikä on kuntien rooli jatkossa?

@konnevesi.fi:
Kuntien merkitystä tulisi korostaa nykyistä enemmän. Esimerkiksi lauseeseen ”Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee ehdotukset valtioneuvoston käsittelyä varten yhteistyössä maakuntien, ministeriöiden ja muiden aluekehittämisen kannalta keskeisten tahojen kanssa” voisi hyvin lisätä myös kunnat.
Edellä kuvatun kaltaisiin lauseisiin, joista puuttuu maininta kunnista yhteistyökumppaneina, tulisi lisätä maininta kunnista.

20. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi aluekehittämisen järjestelmästä, rakennerahastojen hallinnoinnista ja aluekehittämiseen liitttyvästä yhteistyöstä (8, 9, 10, 11 ja 32 §)?

Nimi	Prosentti
kyllä	9,8%
kyllä pääosin	60,7%
ei pääosin	19,7%
ei	8,2%
ei kantaa	1,6%
N	183

21. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Kuntien rooli tulisi määritellä laissa selkeämmin.

@kronoby.fi:
Den statliga styrningen som föreslås är mycket strikt (årliga regionutvecklingsdiskussioner etc). Diskussioner och gemensamma mål är viktiga, men de måste ske med beaktande av landskapets självstyrelse och självständiga möjligheter att utveckla det egna landskapet (§§ 10 och 32). Bestämmelsen om samverkan med kommunerna är mycket viktigt i § 10 gällande uppgörande av landskapsprogrammet. Här kunde i motiveringarna specificeras ännu klarare att växelverkan ska ske i god tid och med verkliga möjligheter för kommunerna att påverka.

I landskapets samarbetsgrupp (§ 9) skulle det vara viktigt att ta in en bestämmelse om att i den ska finnas representanter för båda språkgrupperna samt för samerna i de landskap som är tvåspråkiga samt i Lappland.

@korsnas.fi:
De kommunalt ägda näringslivsbolagens roll borde fastställas som en del av den helhet som finansieras med offentliga medel.

@rauma.fi:
Lakiluonnos määrittelee yhteistyösopimuksen sopijatahot. Kuntia ei mainita tässä erillisenä ryhmänä,
joten lasketaanko kunnat ”muihin alueiden kehittämiseen osallistuviin tahoihin” ?

@kaustinen.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen aluekehittämisen väline. On tärkeää, että ohjelma valmistellaan yhteistyössä kuntien ja muiden alueen kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa.

@joutsa.fi:
Pykälä on maakunta ja valtio -keskeinen.

@liminka.fi:
Kaupunkiseutujen resurssit kasvun ja elinvoiman kehittämiseen tulee turvata aluekehittämislaissa - seuraavan rakennerahastokauden varat oltava käytössä alueilla nykyisenlaisena.

@tammela.fi:
8 § osalta muutos nykyiseen lainsäädäntöön ei ole merkittävä. Tärkeätä on, että kaikki maakunnat ovat välittäviä toimielimiä ja näin ollen vastaavat tuen myöntämisestä, maksamisesta ja seurannasta ellei maakunta muuta sovi. Maakunnan yhteistyöryhmän rooli ja tehtävät on määritelty 9 § ja myös siirtymäsäännöksissä.

10 § säädetään aluekehittämispäätöksestä, ja valmisteluun kuuluvat lain perusteluissa mainitut sidosryhmäkuulemiset. Erittäin tärkeää on, että aluekehittämispäätökseen liitetään maakuntakohtainen osa, jonka valmistelusta vastaa kukin maakunta osaltaan. Perusteluosassa todettu menettely siitä, että maakuntakohtainen osa toimisi osaltaan 32 §:ssä säädettyjen aluekehittämisen keskustelujen pohjana, on erittäin tärkeää ja tulisi kirjata lakiin. Maakuntakohtainen osa myös tarkentuisi ministeriöiden kanssa käytävissä neuvotteluissa. Tärkeää on myös se, että tarvittaessa maakuntakohtaista osaa voitaisiin tarkistaa vuosittain.

Maakuntastrategian lisäksi maakunnassa laaditaan maakuntaohjelman, joka tarkentaa maakunnan aluekehittämiseen liittyvien tehtävien toimeenpanoa. Maakuntaohjelma valmistellaan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti yhteistyössä eri tahojen kanssa. Maakuntaohjelman hyväksyy maakuntavaltuusto, ja tärkeää on se, että se on otettava huomioon alueella toimivien viranomaisten toiminnassa.

Perusteluosassa todetaan, että maakuntaohjelman laatiminen on sitä aluekehittämistehtävää, josta maakunta vastaa. Lisäksi todetaan, että valtakunnallisen alueiden kehittämisen kokonaisuuden kannalta olisi tärkeää, että maakuntaohjelmassa tarkasteltaisiin alueen kehittämiseen keskeisesti vaikuttavia osa-alueita kuten kasvupalvelujen, hyvinvoinnin, osaamisen, elinvoiman sekä saavutettavuuden kehittämistä maakunnassa sekä lisäksi sillä edistettäisiin maakunnan toimijoiden välistä yhteistyötä. Nämä ovat erittäin hyviä tarkennuksia ja perusteluja pykälään. Huomioitavaa on myös perusteluosan toteamus, että maakuntaohjelma on osa aluekehittämisjärjestelmää, mutta sen laatimisesta, sisällöstä ja toimeenpanosta päättää maakunta.

Sopimusmenettely 11 § on nykyisen alueiden kehittämislain mukainen.

32 § mukaan valtio ja maakunnat keskustelevat vuosittain alueiden kehittämisestä ja toimeenpanosta. Keskustelut perustuisivat aluekehittämisen ajankohtaiseen tilannekuvaan. Tavoitteena on lain mukaan löytää yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä. Tärkeätä on myös perusteluosassa todettu seikka, että neuvottelut käydään ennen maakuntalaissa tarkoitettuja taloudellisia neuvotteluja. Tilannekuvan määrittely tulee tehdä maakunnan ja valtion hyvässä yhteistyössä, koska neuvotteluilla on merkitystä maakunnan talousohjauksen ja talouden suunnitteluun liittyvään neuvotteluprosessiin.

@kerava.fi:
Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä ja vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Yhteistyösopimuksen laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuotetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien kehittämisyhtiöiden kautta.

@tervo.fi:
EU-rahoituksen päätöksenteko tulee kuulua maakunnan tehtäviin myös tulevilla rahastokausilla.

@hankasalmi.fi:
Pykälässä 32 alueiden kehittämisen keskustelut nousee taas maakunnan ja valtion rooli vahvasti keskeiseksi alueiden kehittämisessä, mutta kuntien roolia ei kuitenkaan ole unohdettu, sillä se tulee esimerkiksi pykälässä 10 esille. Edelleen kuitenkin haluamme korostaa kuntien voimakasta merkitystä aluekehittämisessä, mikä lain viimeistelyssä tulee pitää keskeisesti esillä.

@lestijarvi.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@mikkeli.fi:
Johdonmukaisen kokonaisuuden tavoittelu on sinänsä kannatettavaa, mutta yhteensovitus ei saa edelleen monimutkaistaa nykyistä kansallista ohjelma- ja hankerahoitustoimintaa.

@seinajoki.fi:
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämis- yhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kun- tien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien ke- hittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

@valkeakoski.fi:
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@vierema.fi:
Aluekehittämisen järjestelmä voi olla kuvatun kaltainen. On kuitenkin tärkeää, että asiakkaalle palvelut näyttäytyvät yksikertaisina, tavoitettavina ja toimivina. Asiakasrajapinta on oltava palveluiden toteutuksen suunnittelun painopiste.

@nousiainen.fi:
Esityksen 11 pykälässä säädettäisiin sopimusmenettelyistä. Esityksen mukaan yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Pykälän perustelujen mukaan yhteistyösopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset.

Kaupunkien ja/tai kaupunkiseutujen ja valtion välisten sopimusten korvaaminen valtion ja maakuntien kanssa tehtävillä sopimuksilla tai ylipäätään maakuntien ottaminen kaupunkien elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamiseksi tehtävien sopimusten lakisääteiseksi osapuoleksi voi vähentää sopimusmenettelyille ominaista dynamiikkaa ja vuorovaikutteisuutta. Esitetyn mukainen säädös muuttaisi suomalaista alue- ja kaupunkipolitiikaa ja heikentäisi merkittävästi kansallisen kilpailukyvyn parantamisen elementtejä.
Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. Tarve kaupunkien ja valtion kumppanuudelle ja siitä syntyvälle toimeenpanovoimalle ja toiminta-alustoille ei ole vähenemässä, vaan päinvastoin kasvaa entistä dynaamisemmassa elinkeinopolitiikan ympäristössä.

@lieksa.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@merikarvia.fi:
Rakennerahastojen hallinnoinnin osalta kyllä. Yhteistyön ja toimivalta- ja vastuukysymysten osalta ei.

@ilomantsi.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@marttila.fi:
EU-rahoituksen päätöksenteon tulisi kuulua maakunnan tehtäviin myös tulevilla rahastokausilla.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
8 § osalta muutos nykyiseen lainsäädäntöön ei ole merkittävä. Tärkeätä on, että kaikki maakunnat ovat välittäviä toimielimiä ja näin ollen vastaavat tuen myöntämisestä, maksamisesta ja seurannasta ellei maakunta muuta sovi.

@kokemaki.fi:
Esityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina. Kuitenkaan esimerkiksi nykyinen maakunnan yhteistyöryhmä, johon esityksessä viitataan (9§), ei edusta kaikkia maakunnan kuntia, vaan kuntajäsenet ovat pitkälti keskuskaupungin edustajia. Yhteistyöryhmän sihteeristössä ei nykyisten säädösten mukaan ole ollenkaan kuntajäseniä.

Yhteistyön järjestelmästä mainitaan MYR:n lisäksi ainoastaan pykälässä 11 Sopimusmenettelyt, jossa ehdotetaan nykyisen kaltaisen kaupunkien kanssa tehtävän sopimusmenettelyn jatkamista. Nykyinen menettely on kuitenkin käytössä ainoastaan suurimpien kaupunkien kanssa.

@raakkyla.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@kaarina.fi:
Esityksen 11 pykälässä säädettäisiin sopimusmenettelyistä. Esityksen mukaan yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Pykälän perustelujen mukaan yhteistyösopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset.
Kaupunkien ja/tai kaupunkiseutujen ja valtion välisten sopimusten korvaaminen valtion ja maakuntien kanssa tehtävillä sopimuksilla tai ylipäätään maakuntien ottaminen kaupunkien elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamiseksi tehtävien sopimusten lakisääteiseksi osapuoleksi voi vähentää sopimusmenettelyille ominaista dynamiikkaa ja vuorovaikutteisuutta. Esitetyn mukainen säädös muuttaisi suomalaista alue- ja kaupunkipolitiikaa ja heikentäisi merkittävästi kansallisen kilpailukyvyn parantamisen elementtejä.
Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. Tarve kaupunkien ja valtion kumppanuudelle ja siitä syntyvälle toimeenpanovoimalle ja toiminta-alustoille ei ole vähenemässä, vaan päinvastoin kasvaa entistä dynaamisemmassa elinkeinopolitiikan ympäristössä.

@nurmijarvi.fi:
Hallituksen esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa kunnissa ja maakuntatasolla. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää. Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi päinvastoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnan kannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa kuntien kehitysyhtiöiden osallistuminen kasvupalveluiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä ja vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Yhteistyösopimuksen laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuotetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien kehittämisyhtiöiden kautta.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@pornainen.fi:
Hallituksen esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa kunnissa ja maakuntatasolla. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittämisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää. Euroopan unioinin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukein siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi 0päinvstoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnankannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa niiden osallistuminen kasvupalveuiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukein siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaa ei ole peruteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä ja vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Yhteistyösopimuksen laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaa, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien kehittämisyhtiöiden kautta.

Maakuntauudistus ja toteutettavakasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö - maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveuja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntayhtymällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resurssonti aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@pyhanta.fi:
Kuntien merkitys aluekehittämisessä on keskeinen ja sen tulisi näkyä lainsäädännössä.

@jkl.fi:
32§: Alueiden kehittämisen keskustelut

Alueiden kehittämisen keskustelujen tarkoituksena on mm. ohjata palvelurakenteen kehittämistä sekä käsitellä maakunnan palvelutuotannon työnjakoa. Tästä syystä nämä keskustelut tulisi käydä joko kolmikantaisesti (valtio-maakunta-keskuskaupungit), tai vastaavat keskustelut pitäisi käydä valtion ja suurten kaupunkiseutujen kesken, koska maakunnan elinvoima ja menestys riippuu ratkaisevasti suurten kaupunkiseutujen/keskuskaupunkien elinvoimasta ja menestyksestä. Maakuntien ja suurten kaupunkiseutujen kesken aluekehittämisen keskustelut tapahtunevat luontevasti maakuntaohjelman, sen toteuttamissuunnitelman ja maakuntakaavan laatimisen yhteydessä.

@viitasaari.fi:
Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

@kokkola.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakenne-rahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@polvijarvi.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@lempaala.fi:
Rakennerahastojen hallinnoinnin osalta kyllä. Yhteistyön ja toimivalta- ja vastuukysymysten osalta ei.

@pyharanta.fi:
MYR kokoonpanosta ja asettamisesta sekä kelpoisuudesta voisi säätää tarkemmin.

@riihimaki.fi:
Toiminnan tuloksiin vaikuttaa oleellisesti tarkoitusta varten määritellyt resurssit ja niiden suhde maakunnan todellisiin tarpeisiin.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Den statliga styrningen som föreslås är mycket strikt (årliga regionutvecklingsdiskussioner etc). Diskussioner och gemensamma mål är viktiga, men de måste ske med beaktande av landskapets självstyrelse och självständiga möjligheter att utveckla det egna landskapet (§ 10 och § 32). Bestämmelsen om samverkan med kommunerna är mycket viktigt i § 10 gällande uppgörande av landskapsprogrammet. Här kunde i motiveringarna specificeras ännu klarare att växelverkan ska ske i god tid och med verkliga möjligheter för kommunerna att påverka.

I landskapets samarbetsgrupp (§ 9) skulle det vara viktigt att ta in en bestämmelse om att i den ska finnas representanter för båda språkgrupperna samt för samerna i de landskap som är tvåspråkiga samt i Lappland.

Kommunerna och deras utvecklingsbolag med inhouse-status kan fortsätta med sin nuvarande verksamhet med kommunernas egen finansiering och projektfinansiering, men de får inte producera tjänster som ska konkurrensutsättas på marknaden. Reformen kan emellertid ha indirekta konsekvenser på de näringslivstjänster som kommunerna själva producerar om företagen som erbjuder tillväxttjänster, som finansieras av landskapet, kommer att producera samma tjänster. Det här är inte ändamålsenligt.

@micropolis.fi:
Lailla on varmistettava kuntien ja kehittämisyhtiöiden mahdollisuus hyödyntää aluekehitysvaroja jatkossakin.

@valtimo.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Esityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina. Kuitenkaan esimerkiksi nykyinen maakunnan yhteistyöryhmä, johon esityksessä viitataan (9§), ei edusta kaikkia maakunnan kuntia, vaan kuntajäsenet ovat pitkälti keskuskaupungin edustajia. Yhteistyöryhmän sihteeristössä ei nykyisten säädösten mukaan ole ollenkaan kuntajäseniä. Yhteistyön järjestelmästä mainitaan MYR:n lisäksi ainoastaan pykälässä 11 Sopimusmenettelyt, jossa ehdotetaan nykyisen kaltaisen kaupunkien kanssa tehtävän sopimusmenettelyn jatkamista. Nykyinen menettely on kuitenkin käytössä ainoastaan suurimpien kaupunkien kanssa.
Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pietarsaari.fi:
Kunnat ja niihin in house -asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden roolia olisi hyvä vahvistaa määrittelemällä ne osaksi julkisesti rahoitettua kansallista elinkeinokokonaisuutta.

@ilmajoi.fi:
Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä sekä kuntien vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.
Lakiesityksessä tulisi mainita myös maakuntakaavoituksen siirtymisestä maakuntahallintoon: millä tavoin siirto nykyisiltä maakunnan liitoilta tapahtuu ja miten kaavoitus hoidetaan uusissa maakunnissa?

@vaasa.fi:
Kunnat ja niihin in house -asemassa olevat kehittämisyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden roolia olisi hyvä vahvistaa määrittelemällä ne osaksi julkisesti rahoitettua kansallista elinkeinokokonaisuutta.

@karkkila.fi:
Esityksessä kuvattu järjestelmä sinänsä on selkeä ja hyvin nykyisen kaltainen, mutta se ohittaa esim. kunnalliset kehitysyhtiöt kokonaan

@pielavesi.fi:
EU-rahoituksen päätöksenteko tulee kuulua maakunnan tehtäviin myös tulevilla rahastokausilla.

@sastamala.fi:
Maakuntaohjelman vaikuttamismekanismit ovat jatkossakin alueiden yhteistyöstä ja resurssienkäytöstä riippuvaisia ja niitä ei voi lainsäädännöllä muuttaa.

Maaseudun kehittämisen kytkeminen yleisempään aluekehittämiseen jää puuttumaan lakiehdotuksesta, ja se olisi tärkeää saada nykyistä kiinteämmäksi osaksi alueiden kehittämisen kokonaisuutta.

Lakiluonnoksessa todetaan, että maakuntien kehitys perustuu paljolti siihen, että koulutuksen suunnittelussa huomioidaan myös alueiden tarpeet ja korostetaan yhteistyötä korkeakoulujen ja muiden oppilaitosten kanssa. Maakuntalain 6 pykälän 10 kohdassa maakunnan tehtäväksi on määrätty lisäksi koulutustarpeiden ennakointi. Koulutus on kuitenkin jäämässä kuntien tehtäväksi maakuntauudistuksessa, joten yhteistyövelvoite kuntien kanssa on tuotava laissa vahvemmin esiin.

@turku.fi:
Esityksen 11 pykälässä säädettäisiin sopimusmenettelyistä. Esityksen mukaan yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Pykälän perustelujen mukaan yhteistyösopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset.

Kaupunkien ja/tai kaupunkiseutujen ja valtion välisten sopimusten korvaaminen valtion ja maakuntien kanssa tehtävillä sopimuksilla tai ylipäätään maakuntien ottaminen kaupunkien elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamiseksi tehtävien sopimusten lakisääteiseksi osapuoleksi ei tuo minkäänlaista lisäarvoa, vaan ennemminkin vähentää sopimusmenettelyille ominaista dynamiikkaa ja vuorovaikutteisuutta. Esitetyn mukainen säädös olisi dramaattinen virhe suomalaisessa alue- ja kaupunkipolitiikassa ja heikentäisi merkittävästi kansallisen kilpailukyvyn parantamisen elementtejä.

Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. Tarve kaupunkien ja valtion kumppanuudelle ja siitä syntyvälle toimeenpanovoimalle ja toiminta-alustoille ei ole vähenemässä, vaan päinvastoin kasvaa entistä dynaamisemmassa elinkeinopolitiikan ympäristössä.

@puolanka.fi:
Maakuntaohjelman asema on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma.

@salo.fi:
Esityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina. Kuitenkaan esimerkiksi nykyinen maakunnan yhteistyöryhmä, johon esityksessä viitataan (9§), ei edusta kaikkia maakunnan kuntia, vaan kuntajäsenet ovat pitkälti keskuskaupungin edustajia. Yhteistyöryhmän sihteeristössä ei nykyisten säädösten mukaan ole ollenkaan kuntajäseniä. Yhteistyön järjestelmästä mainitaan MYR:n lisäksi ainoastaan pykälässä 11 Sopimusmenettelyt, jossa ehdotetaan nykyisen kaltaisen kaupunkien kanssa tehtävän sopimusmenettelyn jatkamista. Nykyinen menettely on kuitenkin käytössä ainoastaan suurimpien kaupunkien kanssa.

@oulainen.fi:
Tehtävien määrittely kunnan kannalta epäselvä.

@aanekoski.fi:
Yhteistyössä/ aluekehittämiskeskusteluissa on tarpeen huomioida monipuolisesti eri toimijoiden näkökulmat (valtio/maakunta/keskuskaupungit/tärkeimmät teollisuuskaupungit), koska maakunnan menestys ja elinvoima riippuu ratkaisevasti maakunnan veturikaupungin asemasta, maakunnan saavutettavuudesta sekä keskeisten elinkeinotoimijoiden toimintaympäristöstä verkostoineen. Saavutettavuuteen tulisi kuulua myös maakunnan mahdollisuus järjestää liikennepalveluita alueelleen, esim. junavuoroja ostamalla sekä operoimalla lentoasemia.

@orivesi.fi:
Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiselle. Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toimintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@jamsa.fi:
Lakiesityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina, mutta kuntien laaja edustus päätettäessä aluekehittämisestä sekä rakennerahastojen hallinnoinnista tulee varmistaa maakunnan yhteistyöryhmässä, sen sihteeristössä sekä sopimusmenettelyistä (§11) päätettäessä.

@ouka.fi:
Elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus ja erilaiset kansalliset ohjelmat ovat olleet keskeinen väline. Tällaisen menettelyn mahdollisuus on varmistettava myös jatkossa. Valtion ja kaupunkiseutujen väliset sopimukset (kasvu- ja MAL sopimukset) tulee kirjata aluekehittämislakiin. Sopimukset laaditaan suoralla neuvottelumenettelyllä suurten kaupunkiseutujen ja ministeriöiden kesken hallituskaudeksi kerrallaan.

Käytännössä suuret kaupungit ovat tehneet kasvu- ja muut aluekehittämisen sopimukset suoraan valtion kanssa ja ne on sisällytetty sellaisenaan maakunnallisiin ohjelmiin. Sopimusten sisällön määrittely pitäisi edelleen olla vuorovaikutteinen maakuntaohjelman kanssa eikä sopimuksen sisältöjä tulisi määritellä 11 § mukaisesti niin, että maakuntaohjelma on sisältöjä rajaava.

Kaupungin resurssit kasvun ja elinvoiman kehittämiseen tulee turvata aluekehittämislaissa - seuraavan rakennerahastokauden varat on oltava käytössä alueilla/kaupungeilla nykyisenlaisena.

@lieto.fi:
Esityksen 11 pykälässä säädettäisiin sopimusmenettelyistä. Esityksen mukaan yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Pykälän perustelujen mukaan yhteistyösopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset.
Kaupunkien ja/tai kaupunkiseutujen ja valtion välisten sopimusten korvaaminen valtion ja maakuntien kanssa tehtävillä sopimuksilla tai ylipäätään maakuntien ottaminen kaupunkien elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamiseksi tehtävien sopimusten lakisääteiseksi osapuoleksi voi vähentää sopimusmenettelyille ominaista dynamiikkaa ja vuorovaikutteisuutta. Esitetyn mukainen säädös muuttaisi suomalaista alue- ja kaupunkipolitiikkaa ja heikentäisi merkittävästi kansallisen kilpailukyvyn parantamisen elementtejä.
Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. Tarve kaupunkien ja valtion kumppanuudelle ja siitä syntyvälle toimeenpanovoimalle ja toiminta-alustoille ei ole vähenemässä, vaan päinvastoin kasvaa entistä dynaamisemmassa elinkeinopolitiikan ympäristössä.

@heinavesi.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@iisalmi.fi:
Esityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina. Kuitenkaan esimerkiksi nykyinen maakunnan yhteistyöryhmä, johon esityksessä viitataan (9§), ei edusta kaikkia maakunnan kuntia, vaan kuntajäsenet ovat pitkälti keskuskaupungin edustajia. Yhteistyöryhmän sihteeristössä ei nykyisten säädösten mukaan ole ollenkaan kuntajäseniä. Yhteistyön järjestelmästä mainitaan MYR:n lisäksi ainoastaan pykälässä 11 Sopimusmenettelyt, jossa ehdotetaan nykyisen kaltaisen kaupunkien kanssa tehtävän sopimusmenettelyn jatkamista. Nykyinen menettely on kuitenkin käytössä ainoastaan suurimpien kaupunkien kanssa. Maakuntien kakkoskaupungeille ei jää riittävästi vaikutusmahdollisuuksia.

@kirkkonummi.fi:
Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä sekä kuntien vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Lakiesityksessä tulisi mainita myös maakuntakaavoituksen siirtymisestä maakuntahallintoon: millä tavoin siirto nykyisiltä maakunnan liitoilta tapahtuu ja miten kaavoitus hoidetaan uusissa maakunnissa?

@sauvo.fi:
Esityksen 11 pykälässä säädettäisiin sopimusmenettelyistä. Esityksen mukaan yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Pykälän perustelujen mukaan yhteistyösopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset.

Kaupunkien ja/tai kaupunkiseutujen ja valtion välisten sopimusten korvaaminen valtion ja maakuntien kanssa tehtävillä sopimuksilla tai ylipäätään maakuntien ottaminen kaupunkien elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamiseksi tehtävien sopimusten lakisääteiseksi osapuoleksi voi vähentää sopimusmenettelyille ominaista dynamiikkaa ja vuorovaikutteisuutta. Esitetyn mukainen säädös muuttaisi suomalaista alue- ja kaupunkipolitiikaa ja heikentäisi merkittävästi kansallisen kilpailukyvyn parantamisen elementtejä.

Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. Tarve kaupunkien ja valtion kumppanuudelle ja siitä syntyvälle toimeenpanovoimalle ja toiminta-alustoille ei ole vähenemässä, vaan päinvastoin kasvaa entistä dynaamisemmassa elinkeinopolitiikan ympäristössä.

@kitee.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@tuusula.fi:
Hallituksen esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa kunnissa ja maakuntatasolla. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää. Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi päinvastoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnan kannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa niiden osallistuminen kasvupalveluiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä ja vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Yhteistyösopimuksen laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuotetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien kehittämisyhtiöiden kautta.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@tampere.fi:
Järjestelmää helpottaisi, mikäli alueiden kehittämistä ohjaisi oma erillinen lakinsa.

@virrat.fi:
Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennera-hastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden la-kiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirty-mäsäädöksin.

@isokyro.fi:
Maakuntaohjelma tulee laatia tiiviissä yhteistyössä alueen kuntien kanssa.

@lahti.fi:
Kuten edellä todettu lakiesitys ei riittävällä tavalla tuo esiin suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen merkitystä Suomen kansantaloudelle. Lahden kaupunki pitää välttämättömänä, että kaupunkien rooli merkittävänä kehittämistoimien järjestäjänä, rahoittajana ja toteuttajana tuodaan esiin ja maakunnat velvoitetaan neuvotteluihin strategisista linjauksista maakunnan keskuskaupunkien kanssa.

Rakennerahasto-ohjelman välittävinä toimieliminä toimivat lakiesityksen mukaan kaikki 18 maakuntaa. Tämä tarkoittaa ”takapakkia” suhteessa nykyiseen tilanteeseen, jossa ko. tehtävät on keskitetty neljään ELY-keskukseen sekä Etelä- ja Länsi-Suomessa kahteen koordinoivaan maakunnan liittoon. Käytännössä esityksen myötä keskittämisellä saavutetut tuottavuusedut tullaan menettämään, mikä ei ole julkisen talouden kokonaisedun mukaista. Lahden kaupunki esittää, että lailla säädetään rakennerahastotehtävien hoitamisesta jatkossakin keskitetysti Etelä-Suomessa (eli yhtä maakuntaa suuremmalla alueella).

@kannus.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostaa kokonaisuuden, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@inga.fi:
Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä sekä kuntien vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Lakiesityksessä tulisi mainita myös maakuntakaavoituksen siirtymisestä maakuntahallintoon: millä tavoin siirto nykyisiltä maakunnan liitoilta tapahtuu ja miten kaavoitus hoidetaan uusissa maakunnissa?

@hel.fi:
Lakiesityksessä tulisi tuoda selkeämmin esiin suurten kaupunkien ja niiden omien toimien ja verkostojen roolia ja sopimista valtion kanssa aluekehitykseen liittyen. Käytännössä suuret kaupungit ovat tehneet kasvu- ja muut aluekehittämisen sopimukset suoraan valtion kanssa ja on ongelmallista, että maakuntaohjelma määrittää sopimusten sisältöä lakiluonnoksen 11 § mukaan. Tähän mennessä kasvusopimusten sisältö on käytännössä ollut vuorovaikutteinen maakuntaohjelman kanssa eikä maakuntaohjelma ole suoraan rajoittanut tai ohjannut sopimusten sisältöä.

@lohja.fi:
Lohjan kaupunki yhtyy tämän kysymyksen kohdalla KUUMA-kuntien lausuntoon:
Hallituksen esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa kunnissa ja maakuntatasolla. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää. Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi päinvastoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnan kannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa niiden osallistuminen kasvupalveluiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän
ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä ja vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Yhteistyösopimuksen laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuotetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien kehittämisyhtiöiden kautta.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös
tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@toholampi.fi:
Maakuntauudistus muuttaa maakuntien asemaa suhteessa valtioon ja suhteessa aluekehitysjärjestelmään. Maakuntien aluekehittäminen on keskeinen osa maakunnan itsehallintoa ja aluekehitysviranomaisen tehtävää, jota linjaa maakuntavaltuusto hyväksyessään maakuntaohjelma. Kasvupalvelu on yksi palvelukokonaisuus, jolla toteutetaan aluekehittämistä. Aluekehityksen ja kasvupalvelujen käsitteiden määritelmissä tulee säilyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi väline aluekehittämiselle.
Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostaa kokonaisuuden, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan. Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan yhdistäminen samalla, kun muiden hallinnonalojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat po. lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia liikaa. TEMin hallinnonalan
ulkopuolella olevia aluekehittämisen kokonaisuuksia ovat mm. osaamisen kehittäminen (OKM), maaseudun kehittäminen ja luonnonvarat (MMM), koulutuksen järjestäminen ja kulttuurin kehittäminen (OKM), asuin- ja elinympäristö (YM) sekä saavutettavuus (LVM).
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Sen sisältönä pitää olla aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan, sekä käsittämään myös maakuntien esitykset valtion toimenpiteiksi.
Eri asiakasprosesseihin kytkeytyy useita eri julkisia tahoja (Kela, kunnat, eri ministeriöt ja virastot, valtakunnallisten kasvupalvelujen tuottajat jne.) asiasta ja prosessista riippuen. Lakiesityksessä jäävät yhdyspinnat ko. viranomaisiin usein määrittelemättä samoin kuin se, että kuka loppujen lopuksi vastaa asiakkuuksista, kustakin prosessista ja sen kehittämisestä.
Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiselle. Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toimintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@pedersore.fi:
Den statliga styrningen som föreslås är mycket strikt (årliga regionutvecklingsdiskussioner etc). Diskussioner och gemensamma mål är viktiga, men de måste ske med beaktande av landskapets självstyrelse och självständiga möjligheter att utveckla det egna landskapet (§ 10 och 32). Bestämmelsen om samverkan med kommunerna är mycket viktigt i § 10 gällande uppgörande av landskapsprogrammet. Här kunde i motiveringarna specificeras ännu klarare att växelverkan ska ske i god tid och med verkliga möjligheter för kommunerna att påverka.

I landskapets samarbetsgrupp (§ 9) skulle det vara viktigt att ta in en bestämmelse om att i den ska finnas representanter för båda språkgrupperna samt för samerna i de landskap som är tvåspråkiga samt i Lappland.

@rautalampi.fi:
Lain valmistelu keskeneräinen, mitä pitemmälle esitystä lukee, sitä sekavammalta ja raakileelta asia vaikuttaa.

@masku.fi:
Esityksen 11 pykälässä säädettäisiin sopimusmenettelyistä. Esityksen mukaan yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Pykälän perustelujen mukaan yhteistyösopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset.

Kaupunkien ja/tai kaupunkiseutujen ja valtion välisten sopimusten korvaaminen valtion ja maakuntien kanssa tehtävillä sopimuksilla tai ylipäätään maakuntien ottaminen kaupunkien elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamiseksi tehtävien sopimusten lakisääteiseksi osapuoleksi voi vähentää sopimusmenettelyille ominaista dynamiikkaa ja vuorovaikutteisuutta. Esitetyn mukainen säädös muuttaisi suomalaista alue- ja kaupunkipolitiikaa ja heikentäisi merkittävästi kansallisen kilpailukyvyn parantamisen elementtejä.

Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. Tarve kaupunkien ja valtion kumppanuudelle ja siitä syntyvälle toimeenpanovoimalle ja toiminta-alustoille ei ole vähenemässä, vaan päinvastoin kasvaa entistä dynaamisemmassa elinkeinopolitiikan ympäristössä.

@naantali.fi:
Esityksen 11 pykälässä säädettäisiin sopimusmenettelyistä. Esityksen mukaan yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Pykälän perustelujen mukaan yhteistyösopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset.

Kaupunkien ja/tai kaupunkiseutujen ja valtion välisten sopimusten korvaaminen valtion ja maakuntien kanssa tehtävillä sopimuksilla tai ylipäätään maakuntien ottaminen kaupunkien elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamiseksi tehtävien sopimusten lakisääteiseksi osapuoleksi voi vähentää sopimusmenettelyille ominaista dynamiikkaa ja vuorovaikutteisuutta. Esitetyn mukainen säädös muuttaisi suomalaista alue- ja kaupunkipolitiikkaa ja heikentäisi merkittävästi kansallisen kilpailukyvyn parantamisen elementtejä.

Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. Tarve kaupunkien ja valtion kumppanuudelle ja siitä syntyvälle toimeenpanovoimalle ja toiminta-alustoille ei ole vähenemässä, vaan päinvastoin kasvaa entistä dynaamisemmassa elinkeinopolitiikan ympäristössä.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kouvola.fi:
Kuntien rooli aluekehitysjärjestelmässä sekä osallistuminen asioiden valmisteluun, vuorovaikutukseen ja yhteisyöhön (mm. maakunnan yhteistyöryhmän sihteeristö) tulee määrittää ja olla mahdollista.

@kuopio.fi:
Maakuntien keskuskaupunkien tulisi olla vahvemmin mukana aluekehittämiseen liittyvässä yhteistyössä. Maakuntien keskuskaupunkien kanssa tulisi tehdä sopimukset, jossa eri osapuolet sitoutuvat alueen kehittämiseen (vrt. kasvusopimukset/MAL-sopimukset). Olennaista on, että keskuskaupungeilla merkittävinä rahoittajina tulee olla mahdollisuus osallistua oman alueensa kehittämislinjausten valmisteluun ja sopia niiden toteuttamisesta valtion ja maakunnan kanssa.

@liperi.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@nivala.fi:
Rakennerahastovarojen hallinnointi on määritelty lainsäädännössä hyvin. Tuen myöntäminen, maksaminen ja seuranta on hyvä säilyttää välittävän toimielimen vastaamana kokonaisuutena. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää kuitenkin avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin. Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen väline ja on hyvä, että sillä lakisääteinen asema aluekehityksen ohjaavana asiakirjana.

@kurikka.fi:
Kunnat ovat resurssoineet ja kehittäneet omia elinkeinopalveluitaan, joten kasvupalveluiden osalta maakunnilla tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kunnille ja niiden kehittämistoimeen aluekehitys- ja yritysneuvontapalveluihin. Esityksen ei tule monimutkaistaa nykyistä mallia.

@kangasala.fi:
Yhteistyö- ja toimivalta - ja vastuukysymysten osata ei.

@sipoo.fi:
Hallituksen esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa kunnissa ja maakuntatasolla. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää. Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi päinvastoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnan kannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa niiden osallistuminen kasvupalveluiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä ja vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Yhteistyösopimuksen laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuotetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien kehittämisyhtiöiden kautta.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@perho.com:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina.

Maakuntauudistus muuttaa maakuntien asemaa suhteessa valtioon ja suhteessa aluekehitysjärjestelmään. Maakuntien aluekehittäminen on keskeinen osa maakunnan itsehallintoa ja aluekehitysviranomaisen tehtävää, jota linjaa maakuntavaltuusto hyväksyessään maakuntaohjelma. Kasvupalvelu on yksi palvelukokonaisuus, jolla toteutetaan aluekehittämistä. Aluekehityksen ja kasvupalvelujen käsitteiden määritelmissä tulee säilyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi väline aluekehittämiselle.
Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostaa kokonaisuuden, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan. Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan yhdistäminen samalla, kun muiden hallinnonalojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat po. lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia liikaa.

@kempele.fi:
Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiselle. Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toimintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@eura.fi:
Kunnilla tulee olla riittävä itsemääräämisoikeus kehittämis- ja kasvupalveluiden järjestämiseen.

@raseborg.fi:
Viktigt att stöden behandlas snabbt och effektivt samt med en byråkrati som är lämplig. Även mycket av dessa anslag kräver idag att regionen man söker för är stor för att man skall ha möjlighet att söka borde även stödas mindre helheter.

@suomussalmi.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@keuruu.fi:
Arviointikeskustelu kasvupalveluiden osalta pitäisi tehdä useammin kuin kerran vuodessa.
Esityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina. Kuitenkaan esimerkiksi nykyinen maakunnan yhteistyöryhmä, johon esityksessä viitataan (9§), ei edusta kaikkia maakunnan kuntia, vaan kuntajäsenet ovat pitkälti keskuskaupungin edustajia. Yhteistyöryhmän sihteeristössä ei nykyisten säädösten mukaan ole ollenkaan kuntajäseniä. Yhteistyön järjestelmästä mainitaan MYR:n lisäksi ainoastaan pykälässä 11 Sopimusmenettelyt, jossa ehdotetaan nykyisen kaltaisen kaupunkien kanssa tehtävän sopimusmenettelyn jatkamista. Nykyinen menettely on kuitenkin käytössä ainoastaan suurimpien kaupunkien kanssa.

@heinola.fi:
Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiselle. Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toimintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@kuhmoinen.fi:
Rakennerahastojen hallinnointi on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastojen välittävinä viranomaisina.

@orimattila.fi:
Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiselle. Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toi-mintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@forssa.fi:
Maakuntastrategian lisäksi maakunnassa laaditaan maakuntaohjelma, joka tarkentaa maakunnan aluekehittämiseen liittyvien tehtävien toimeenpanoa. Maakuntaohjelma valmistellaan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti yhteistyössä eri tahojen kanssa. Maakuntaohjelman hyväksyy maa-kuntavaltuusto. On tärkeää, että se otetaan huomioon alueella toimivien viranomaisten toiminnassa.

Lain 32 §:n mukaan valtio ja maakunnat keskustelevat vuosittain alueiden kehittämisestä ja toimeen-panosta. Keskustelut perustuisivat aluekehittämisen ajankohtaiseen tilannekuvaan. Tavoitteena on lain mukaan löytää yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä. Tärkeä on myös perusteluosassa todettu seikka, että neuvottelut käydään ennen maakuntalaissa tarkoitettuja taloudellisia neuvotteluja. Tilannekuvan määrittely tulee tehdä maakunnan ja valtion hyvässä yhteistyössä, koska neuvotteluilla on merkitystä maakunnan talousohjauksen ja talouden suunnitteluun liittyvään neuvotteluprosessiin.

@vantaa.fi:
Lakiesityksessä tulisi tuoda selkeämmin esiin suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen ja niiden omien toimien ja verkostojen roolia ja suoraa sopimista valtion kanssa aluekehitykseen liittyen. Käytännössä suuret kaupungit ja kaupunkiseudut ovat tehneet kasvu- ja muut aluekehittämisen sopimukset suoraan valtion kanssa ja on ongelmallista, että maakuntaohjelma määrittää sopimusten sisältöä lakiluonnoksen 11 § mukaan. Tähän mennessä kasvusopimusten sisältö on käytännössä ollut vuorovaikutteinen maakuntaohjelman kanssa eikä maakuntaohjelma ole suoraan rajoittanut tai ohjannut sopimusten sisältöä.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Esityksen 11 pykälässä säädettäisiin sopimusmenettelyistä. Esityksen mukaan yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa. Pykälän perustelujen mukaan yhteistyösopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset.
Kaupunkien ja/tai kaupunkiseutujen ja valtion välisten sopimusten korvaaminen valtion ja maakuntien kanssa tehtävillä sopimuksilla tai ylipäätään maakuntien ottaminen kaupunkien elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamiseksi tehtävien sopimusten lakisääteiseksi osapuoleksi voi vähentää sopimusmenettelyille ominaista dynamiikkaa ja vuorovaikutteisuutta. Esitetyn mukainen säädös muuttaisi suomalaista alue- ja kaupunkipolitiikaa ja heikentäisi merkittävästi kansallisen kilpailukyvyn parantamisen elementtejä.
Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. Tarve kaupunkien ja valtion kumppanuudelle ja siitä syntyvälle toimeenpanovoimalle ja toiminta-alustoille ei ole vähenemässä, vaan päinvastoin kasvaa entistä dynaamisemmassa elinkeinopolitiikan ympäristössä

@parkano.fi:
Esityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina. Kuitenkaan esimerkiksi nykyinen maakunnan yhteistyöryhmä, johon esityksessä viitataan (9§), ei edusta kaikkia maakunnan kuntia, vaan kuntajäsenet ovat pitkälti keskuskaupungin edustajia. Yhteistyöryhmän sihteeristössä ei nykyisten säädösten mukaan ole ollenkaan kuntajäseniä. Yhteistyön järjestelmästä mainitaan MYR:n lisäksi ainoastaan pykälässä 11 Sopimusmenettelyt, jossa ehdotetaan nykyisen kaltaisen kaupunkien kanssa tehtävän sopimusmenettelyn jatkamista. Nykyinen menettely on kuitenkin käytössä ainoastaan suurimpien kaupunkien kanssa; sopimusmenettely on käyttökelpoinen elinvoiman vahvistamisessa myös seutukaupunkien tai seudullisten elinkeinoyhtiöiden kanssa.

@vihti.fi:
Hallituksen esitys ei tunnista riittävästi kuntien ja kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa kunnissa ja maakuntatasolla. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä saa heikentää. Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden toiminnasta. EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

Yhteistyösopimuksen (11 §) laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuotetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien kehittämisyhtiöiden kautta.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisi syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kuntien ja kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kuntaryhmällä, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin

@miehikkala.fi:
Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiselle. Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toimintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@vaala.fi:
EU-rahoituksen päätöksenteko tulee kuulua maakunnan tehtäviin myös tulevilla rahastokausilla.

@nurmes.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@espoo.fi:
-

@businesslappi.fi:
8§ Euroopan unionin rakennerahasto-ohjelman hallinnointi Pykälässä todetaan, että ”Välittävä toimielin vastaa tuen myöntämiseen, maksamiseen ja seurantaan liittyvistä tehtävistä siten, kuin niistä rahoituslaissa erikseen säädetään. Välittävällä toimielimellä tulee olla riittävät edellytykset tehtävän hoitamiseen”.

Rakennerahasto-ohjelman hallintoviranomaisen on huolehdittava siitä, että välittäville toimielimille varataan tähän tehtävään riittävät resurssit niin, että maakunnan toimintamenorahoja ei tarvitse siihen käyttää.

9§ Maakunnan yhteistyöryhmä
Pykälässä säädetään, että ”Maakunnassa on aluekehittämispäätöksen, maakuntastrategian ja maakuntaohjelman alueen kehittämiseen vaikuttavien muiden suunnitelmien ja sopimusten sekä kansallisten ja Euroopan unionin osarahoittamisen ohjelmien toimeenpanon strategista yhteensovittamista varten maakunnan yhteistyöryhmä”.

Koska maakunnan yhteistyöryhmällä on lakiesityksen mukaan kasvava strateginen rooli myös muuhun aluekehitykseen kuin rakennerahastoihin liittyen, sen toimintaan on varattava resurssit maakunnan toimintamenobudjettiin. Nykyisin MYRrin kustannukset maksetaan joko rakennerahastojen teknisestä tuesta tai maakunnan liittojen toimintamenoista (kuntien rahoituksella).
SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

12§ Aluejaot
Pykälässä säädetään aluejaosta ”Valtioneuvosto voi määrätä maan heikoimmin kehittyneet alueet kehittämistarpeiden perusteella I ja II-tukialueiksi”.
Lakiesitykseen olisi hyvä lisätä tieto siitä, mikä merkitys tukialuemäärittelyllä on alueiden kehittämisen toimenpiteisiin?

@loviisa.fi:
Esityksessä ei tunnisteta riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa.
Kuntien merkitys alueen kehittämistyössä tulisi mainita selkeämmin.

@vora.fi:
Den statliga styrningen som föreslås är mycket strikt (årliga regionutvecklingsdiskussioner etc). Diskussioner och gemensamma mål är viktiga, men de måste ske med beaktande av landskapets självstyrelse och självständiga möjligheter att utveckla det egna landskapet (§ 10 och § 32).
Bestämmelsen om samverkan med kommunerna är mycket viktigt i § 10 gällande uppgörande av landskapsprogrammet. Här kunde i motiveringarna specificeras ännu klarare att växelverkan ska ske i god tid och med verkliga möjligheter för kommunerna att påverka.
I landskapets samarbetsgrupp (§ 9) skulle det vara viktigt att ta in en bestämmelse om att i den ska finnas representanter för båda språkgrupperna samt för samerna i de landskap som är tvåspråkiga samt i Lappland.
Kommunerna och deras utvecklingsbolag med inhouse-status kan fortsätta med sin nuvarande verksamhet med kommunernas egen finansiering och projektfinansiering, men de får inte producera tjänster som ska konkurrensutsättas på marknaden. Reformen kan emellertid ha indirekta konsekvenser på de näringslivstjänster som kommunerna själva producerar om företagen som erbjuder tillväxttjänster, som finansieras av landskapet, kommer att producera samma tjänster. Det här är inte ändamålsenligt.

@pirkkala.fi:
Rakennerahastojen hallinnointi on selkeä. Yhteistyön ja toimivalta- ja vastuukysymysten osalta ei.

@kauhajoki.fi:
Esityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina. Kuitenkaan esimerkiksi nykyinen maakunnan yhteistyöryhmä, johon esityksessä viitataan (9§), ei edusta kaikkia maakunnan kuntia, vaan kuntajäsenet ovat pitkälti keskuskaupungin edustajia. Yhteistyöryhmän sihteeristössä ei nykyisten säädösten mukaan ole ollenkaan kuntajäseniä. Yhteistyön järjestelmästä mainitaan MYR:n lisäksi ainoastaan pykälässä 11 Sopimusmenettelyt, jossa ehdotetaan nykyisen kaltaisen kaupunkien kanssa tehtävän sopimusmenettelyn jatkamista. Nykyinen menettely on kuitenkin käytössä ainoastaan suurimpien kaupunkien kanssa

@hyvinkaa.fi:
Hallituksen esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa kunnissa ja maakuntatasolla. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää.

Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi päinvastoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnan kannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa niiden osallistuminen kasvupalveluiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

Vastaava tilanne on myös kuntien omistamissa muissa yhtiöissä, jotka toimivat po. lainsäädännön vaikutuspiirissä. Tällaisia yrityksiä on mm. kuntien neuvontapalvelu- ja koulutusyhtiöt.

Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä ja vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Yhteistyösopimuksen laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuotetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien yhtiöidensä kautta.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yritys-palveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yli-opistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitys-yhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@pori.fi:
Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon ja päätäntävallan näkökulmasta kannatettava ja tärkeä linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat voivat toimia rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina.

@hollola.fi:
Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiselle. Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toimintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@suonenjoki.fi:
EU-rahoituksen päätöksenteko tulee kuulua maakunnan tehtäviin myös tulevilla rahastokausilla.

@kolari.fi:
Kuntien rooli aluekehittämisessä jää epäselväksi. Kunnilla tulee jatkossakin olla mahdollisuus hyödyntää rakennerahastoa monipuolisesti alueiden ja toimintaympäristön kehittämisessä.

@pihtipudas.fi:
Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

@rusko.fi:
Lakiesityksen mukaan sopimusmenettelyllä ohjattaisiin maakunnan, viranomaisten ja muiden aluekehittäjien toimintaa. Sopii epäillä maakuntien kykyä dynaamiseen ja vuorovaikutteiseen sopimusohjaukseen.

@pyhajarvi.fi:
Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta/koko maa- akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Hallituksen esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa kunnissa ja maakuntatasolla. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää. Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi päinvastoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnan kannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa niiden osallistuminen kasvupalveluiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

Lakiesityksessä tulee tuoda selkeämmin esiin kuntien merkitys alueen kehittämistyössä ja vaikuttamismahdollisuudesta aluekehitykseen liittyen.

Yhteistyösopimuksen laatimisessa tulee olla mukana kaikki kunnat, jotta varmistetaan, että paikalliset erityisominaisuudet huomioidaan ja tuotetaan palvelukokonaisuuksia, jotka tukevat ja täydentävät toisiaan. Lisäksi pitäisi huolehtia siitä, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa alueella esim. kuntien kehittämisyhtiöiden kautta.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@reisjarvi.fi:
Lakiesityksessä tulee tuoda esille selkeästi kuntien rooli ja vaikuttamismahdollisuudet alueiden kehittämisessä.

@sotkamo.fi:
Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@nokiankaupunki.fi:
Järjestelmää selkeyttäisi, mikäli olisi oma erillinen lakinsa alueiden kehittämiselle.
Alueiden kehittämisessä on kysymys laajasta järjestelmätason horisontaalisesta toimintatavasta, kun taas kasvupalvelut koskevat yksittäisiä konkreettisia päätöksiä ja toimenpiteitä.

@janakkala.fi:
8 § osalta muutos nykyiseen lainsäädäntöön ei ole merkittävä. Tärkeätä on, että kaikki maakunnat ovat välittäviä toimielimiä ja näin ollen vastaavat tuen myöntämisestä, maksamisesta ja seurannasta ellei maakunta muuta sovi. Maakunnan yhteistyöryhmän rooli ja tehtävät on määritelty 9 § ja myös siirtymäsäännöksissä.

10 § säädetään aluekehittämispäätöksestä, ja valmisteluun kuuluvat lain perusteluissa mainitut sidosryhmäkuulemiset. Erittäin tärkeää on, että aluekehittämispäätökseen liitetään maakuntakohtainen osa, jonka valmistelusta vastaa kukin maakunta osaltaan. Perusteluosassa todettu menettely siitä, että maakuntakohtainen osa toimisi osaltaan 32 §:ssä säädettyjen aluekehittämisen keskustelujen pohjana, on erittäin tärkeää ja tulisi kirjata lakiin. Maakuntakohtainen osa myös tarkentuisi ministeriöiden kanssa käytävissä neuvotteluissa. Tärkeää on myös se, että tarvittaessa maakuntakohtaista osaa voitaisiin tarkistaa vuosittain.
Maakuntastrategian lisäksi maakunnassa laaditaan maakuntaohjelman, joka tarkentaa maakunnan aluekehittämiseen liittyvien tehtävien toimeenpanoa. Maakuntaohjelma valmistellaan voimassa

olevan lainsäädännön mukaisesti yhteistyössä eri tahojen kanssa. Maakuntaohjelman hyväksyy maakuntavaltuusto, ja tärkeää on se, että se on otettava huomioon alueella toimivien viranomaisten toiminnassa.

Perusteluosassa todetaan, että maakuntaohjelman laatiminen on sitä aluekehittämistehtävää, josta maakunta vastaa. Lisäksi todetaan, että valtakunnallisen alueiden kehittämisen kokonaisuuden kannalta olisi tärkeää, että maakuntaohjelmassa tarkasteltaisiin alueen kehittämiseen keskeisesti vaikuttavia osa-alueita kuten kasvupalvelujen, hyvinvoinnin, osaamisen, elinvoiman sekä saavutettavuuden kehittämistä maakunnassa sekä lisäksi sillä edistettäisiin maakunnan toimijoiden välistä yhteistyötä. Nämä ovat erittäin hyviä tarkennuksia ja perusteluja pykälään.
Huomioitavaa on myös perusteluosan toteamus, että maakuntaohjelma on osa aluekehittämisjärjestelmää, mutta sen laatimisesta, sisällöstä ja toimeenpanosta päättää maakunta.
Sopimusmenettely 11 § on nykyisen alueiden kehittämislain mukainen.

32 § mukaan valtio ja maakunnat keskustelevat vuosittain alueiden kehittämisestä ja toimeenpanosta. Keskustelut perustuisivat aluekehittämisen ajankohtaiseen tilannekuvaan. Tavoitteena on lain mukaan löytää yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä. Tärkeätä on myös perusteluosassa todettu seikka, että neuvottelut käydään ennen maakuntalaissa tarkoitettuja taloudellisia neuvotteluja. Tilannekuvan määrittely tulee tehdä maakunnan ja valtion hyvässä yhteistyössä, koska neuvotteluilla on merkitystä maakunnan talousohjauksen ja talouden suunnitteluun liittyvään neuvotteluprosessiin.

@uusikaupunki.fi:
Esityksessä korostetaan kuntien merkitystä aluekehittämisen ja elinvoimaisuuden toimijoina. Kuitenkaan esimerkiksi nykyinen maakunnan yhteistyöryhmä, johon esityksessä viitataan (9§), ei edusta kaikkia maakunnan kuntia, vaan kuntajäsenet ovat pitkälti keskuskaupungin edustajia. Yhteistyöryhmän sihteeristössä ei nykyisten säädösten mukaan ole ollenkaan kuntajäseniä. Yhteistyön järjestelmästä mainitaan MYR:n lisäksi ainoastaan pykälässä 11 Sopimusmenettelyt, jossa ehdotetaan nykyisen kaltaisen kaupunkien kanssa tehtävän sopimusmenettelyn jatkamista. Nykyinen menettely on kuitenkin käytössä ainoastaan suurimpien kaupunkien kanssa.

@savukoski.fi:
Kuntien rooli jää hämäräksi.

@konnevesi.fi:
Kuntien merkitystä aluekehityksessä tulee korostaa läpi koko lakiluonnoksen.

22. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 2

@kronoby.fi:
I § 12 skulle det vara viktigt att statsrådet inte genom sina beslut om stödområden förvränger konkurrensen eller riktar åtgärder på ett sätt som styr exempelvis företagsetableringar över förvaltningsgränser.

@korsnas.fi:
Projektfinansiering för utvecklings- och innovationsverksamhet borde åtskiljas från de tjänster som ska konkurrensutsättas

@joutsa.fi:

@tammela.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystoimintaan.

Ennakoivan rakennemuutoksen toimintatapa tulee huomioida luvun 2 perusteluissa.

@tervo.fi:
Maakunnilla tulee olla vahva päätösvalta alueiden kehittämisen painopisteistä. Valtioneuvoston hyväksymän aluekehittämispäätöksen maakuntakohtaisella osalla tulee olla merkittävä painoarvo. Maakunnan ja kuntien tulee voida aidosti johtaa ja linjata alueiden kehittämistä sekä kasvupalveluita ja näihin on oltava riittävät resurssit.

@hankasalmi.fi:
Ei ole aiempien sanallisten perustelujen lisäksi

@lestijarvi.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@lieksa.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@ilomantsi.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@marttila.fi:
Maakunnilla tulee olla vahva päätösvalta alueiden kehittämisen painopisteistä.
Maakunnan ja kuntien tulee voida aidosti johtaa ja linjata alueiden kehittämistä sekä kasvupalveluita ja näihin on oltava riittävät resurssit.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystoimintaan.

Ennankoivan rakennemuutoksen toimintatapa tulee huomioida luvun 2 perusteluissa.

@raakkyla.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@kaarina.fi:
-

@imatra.fi:
Esityksen 10 § 3. momentti (”[v]altioneuvoston asetuksella voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä aluekehittämispäätöksen valmistelusta ja sisällöstä”) antaa valtioneuvostolle mahdollisuuden varsin laajat valtuudet puuttua myöhemmin aluekehittämisen käytäntöihin asetuksen annettavien säädösten kautta. Toisaalta on tunnistettava, että nykyisen lainsäädännön muutos on laaja, koko yhteiskuntaa koskeva prosessi ja se tulee todennäköisesti vaatimaan tarkentavia säädöksiä.

@malax.fi:
Strategisk samordningen med jord- och skogsbrukspolitikens och fiskeripolitikens stödstrukturer borde garanteras.

@viitasaari.fi:
-

@polvijarvi.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@lempaala.fi:
Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalvelujen käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysmääräisen hyödyntämisen yritysten ja kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa. Yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

@soini.fi:
Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti ja kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen mal- ja kasvusopimuksista ovat positiivisia. Tällaista sopimuspohjaista kehittämistä tulee edelleen voida jatkaa ja kehittää.

@pyharanta.fi:
Onko perusteltua edelleen laatia erikseen maakuntastrategia ja maakuntaohjelma sekä mahdolliset toimeenpanosuunnitelmat? Voisiko tätä yksinkertaistaa.

Jos maakunnalla on itsehallinto, niin miksi valtioneuvoston pitää tehdä päätöksiä alueiden kehittämisen painopisteistä tai muista osa-alueista. Eikö sen pitäisi olla maakunnan oman strategian tehtävä.

Lakiehdotuksen 12 §:n osalta pitäisi pystyä tekemään päätös myös maakunnan sisällä siitä, että jotku kunnat voidaan määritellä II-alueeksi, jos olosuhteet ovat merkittävässä määrin erilaiset kuin kasvukeskuksissa. Määrittelyssä ei tule huomioida toisen maakunnan aluetta vaikuttavana tekijänä.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Projektfinansiering till utvecklings- och innovationsverksamheten måste separeras från de tjänster som ska konkurrensutsättas. Projekt som avser att utveckla förutsättningarna för verksamhetsomgivning och innovationsverksamhet är omfattande helheter som har koppling till företags- och sysselsättningsstödsverksamhet/högskoleverksamhet. Dessutom är det skäl att nämna att det mångfasetterade internationella samarbetet på olika nivåer lämnas i detta förslag utan tillbörlig uppmärksamhet.

@valtimo.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@jns.fi:
Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti. Kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen keskinäisistä mal- ja kasvusopimuksista ovat positiivisia. Tällaista sopimuspohjaista kehittämistä tulee edelleen voida tässä laissa säädetyn toiminnan rinnalla jatkaa ja kehittää. Joensuun näkökulmia asiaan on kuvattu kohdassa 6.

@pietarsaari.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritysja korkeakoulutoimintaan. Lisäksi on syytä mainita, että hyvin monimuotoinen ja eritasoinen kansainvälinen yhteistyö jää tässä ehdotuksessa vaille asianmukaista huomiota.

@vaasa.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja korkeakoulutoimintaan. Lisäksi on syytä mainita, että hyvin monimuotoinen ja eritasoinen kansainvälinen yhteistyö jää tässä ehdotuksessa vaille asianmukaista huomiota.

@pielavesi.fi:
Maakunnilla tulee olla vahva päätösvalta alueiden kehittämisen painopisteistä. Valtioneuvoston hyväksymän aluekehittämispäätöksen maakuntakohtaisella osalla tulee olla merkittävä painoarvo. Maakunnan ja kuntien tulee voida aidosti johtaa ja linjata alueiden kehittämistä sekä kasvupalveluita ja näihin on oltava riittävät resurssit.

@tervola.fi:

7§ Vastuu alueiden kehittämisestä
Pykälän tekstissä on todettu, että ”Maakunnat vastaavat alueellaan aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta ja maakunnan yleisestä kehittämisestä sekä siihen liittyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä ja yhteistyöstä valtion viranomaisten, alueen keskuskaupunkien ja muiden kuntien, korkeakoulujen sekä muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa sekä Lapin maakunnassa saamelaiskäräjien sekä tarvittaessa muiden maakuntien kanssa”.
Merkille pantavaa on, että kansainvälisen yhteistyön merkitys on tässä huomioitu niin, että se koskee koko aluekehitystyötä ja maakunnan kehittämistä.
Jotta maakuntien välisen yhteistyön ei voida tulkita koskevan ainoastaan Lappia, kappaleen muotoilua tulee muuttaa siten, että mainінta yhteistyöstä muiden maakuntien kanssa siirretään Lapin maakuntaa kuvaavan saamelaiskäräjien kanssa tehtävää yhteistyötä kuvaavan lauseen eteen.

8§ Euroopan unionin rakennerahasto-ohjelman hallinnointi
Pykälässä todetaan, että ”Välittävä toimielin vastaa tuen myöntämiseen, maksamiseen ja seurantaan liittyvistä tehtävistä siten, kuin niistä rahoituslaissa erikseen säädetään. Välittävällä toimielimellä tulee olla riittävät edellytykset tehtävän hoitamiseen”.
Rakennerahasto-ohjelman hallintoviranomaisen on huolehdittava siitä, että välittäville toimielimille varataan tähän tehtävään riittävät resurssit niin, että maakunnan toiminta-menorahoja ei tarvitse siihen käyttää.

9§ Maakunnan yhteistyöryhmä
Pykälässä säädetään, että ”Maakunnassa on aluekehittämispäätöksen, maakuntastrategian ja maakuntaohjelman alueen kehittämiseen vaikuttavien muiden suunnitelmien ja sopimusten sekä kansallisten ja Euroopan unionin osarahoittamisen ohjelmien toimeenpanon strategista yhteensovittamista varten maakunnan yhteistyöryhmä”.
Koska maakunnan yhteistyöryhmällä on lakiesityksen mukaan kasvava strateginen rooli myös muuhun aluekehitykseen kuin rakennerahastoihin liittyen, sen toimintaan on varattava resurssit maakunnan toimintamenobudjettiin. Nykyisin MYRrin kustannukset maksetaan joko rakennerahastojen teknisestä tuesta tai maakunnan liittojen toimintamenoista (kuntien rahoituksella).

12§ Aluejaot
Pykälässä säädetään aluejaosta ”Valtioneuvosto voi määrätä maan heikoimmin kehittyneet alueet kehittämistarpeiden perusteella I ja II-tukialueiksi”. Lakiesitykseen olisi hyvä lisätä tieto siitä, mikä merkitys tukialuemäärittelyllä on alueiden kehittämisen toimenpiteisiin.

@oulainen.fi:

Ei kommenttia.

@orivesi.fi:

Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalvelujen käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysmääräisen hyödyntämisen yritysten ja kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa. Yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti. Kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen keskinäisistä mal- ja kasvusopimuksista ovat positiivisia. Tällaista sopimuspohjaista kehittämistä tulee edelleen voida tässä laissa säädetyn toiminnan rinnalla jatkaa ja kehittää.

@jamsa.fi:

Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti ja kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen mal-. ja kasvusopimuksista ovat olleet myönteisiä. Sopimusmenettelyä tulee jatkaa ja laajentaa se kattamaan seutukaupungit luonnollisine työssäkäyntialueineen sekä kehittyvät kaupunkikäytävät / kasvualueet.

@ouka.fi:

Vrt kohta 62. Liitteenä on erillinen lausunto

@heinavesi.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@kitee.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@tampere.fi:
Valtion ja suurten kaupunkiseutujen välisestä sopimuspohjaisesta kehittämisestä on hyviä kokemuksia. Tätä suoraa sopimuspohjaista yhteistyötä tulee jatkaa myös uudistusten jälkeen.

Koska suurilla kaupungeilla on vahvasti tunnistettu tehtävä aluekehityksen vetureina, tulee niiden osallistuminen aluekehittämisen ja sitä koskevan rahoituksen keskusteluun (32 §) kirjata lakiin.

@hameenlinna.fi:
Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla ja kasvukäytävillä tuettu myös sopimuspohjaisesti. Kokemus kasvusopimuksesta on positiivinen. Tällaista kehittämistä tulee edelleen voida jatkaa tässä laissa säädetyn toiminnan rinnalla.

@kannus.fi:
Lakiehdotuksen 7 §:ssä asetetaan perusteettomasti maakuntien keskuskaupungit muita kuntia parempaan asemaan. Myös tässä lakiehdotuksen kohdassa olisi esiintuotava kuntien yhdenvertaisen kohtelun vaatimus.

@toholampi.fi:
Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti. Tällaista sopimuspohjaista kehittämistä tulee edelleen voida tässä laissa säädetyn toiminnan rinnalla jatkaa ja kehittää.
8 § (Euroopan unionin rakennerahasto-ohjelman hallinnointi): Pykälän kolmannessa momentissa todetaan, että välittävällä toimielimellä tulee olla riittävät edellytykset tehtävän hoitamiseen. Välittävän toimielimen edellytyksistä tehtävän hoitamiseen säädetään EU:n komission yleisasetuksessa, tämä tulee tarkentaa pykäläkohtaan.
Uutena asiana lainsäädäntöön on nostettu maakuntakohtaisen osion liittäminen valtioneuvoston hyväksymään aluekehittämispäätökseen vahvistaa maakuntaohjelman merkitystä ja on pohjana kasvupalvelulain mukaisille ministeriön kanssa käytäville keskusteluille sekä maakuntalain mukaisille neuvotteluille.

@pedersore.fi:
I § 12 skulle det vara viktigt att statsrådet inte genom sina beslut om stödområden förvränger konkurrensen eller riktar åtgärder på ett sätt som styr exempelvis företagsetableringar över förvaltningsgränser.

@lapinjarvi.fi:
Vastuiden todetaan olevan valtakunnallisia, mutta menevät silti hyvin seikkaperäisesti alueelliselle tasolle. Uhkakuvana on, että maakunta vaarantaa alueellisen kehittymisen tasapuolisesti sekä kuntien mahdollisuuden kehittää omaa toimintaansa omista lähtökohdistaan.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@sysma.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritysten toimintaan ja työllisyyden edistämiseen.

@nivala.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yrityskehitykseen sekä alueelliseen tutkimustoimintaan.

@kangasala.fi:
-

@perho.com:
Uutena asiana lainsäädäntöön on nostettu maakuntakohtaisen osion liittäminen valtioneuvoston hyväksymään aluekehittämispäätökseen vahvistaa maakuntaohjelman merkitystä ja on pohjana kasvupalvelulain mukaisille ministeriön kanssa käytäville keskusteluille sekä maakuntalain mukaisille neuvotteluille.

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@kempele.fi:
Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti. Kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen keskinäisistä mal- ja kasvusopimuksista ovat positiivisia. Tällaista sopimuspohjaista kehittämistä tulee edelleen voida tässä laissa säädetyn toiminnan rinnalla jatkaa ja kehittää.

8 § (Euroopan unionin rakennerahasto-ohjelman hallinnointi): Pykälän kolmannessa momentissa todetaan, että välittävällä toimielimellä tulee olla riittävät edellytykset tehtävän hoitamiseen. Välittävän toimielimen edellytyksistä tehtävän hoitamiseen säädetään EU:n komission yleisasetuksessa, tämä tulee tarkentaa pykäläkohtaan.

@suomussalmi.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee ymmärtää erillisenä tehtäväalueena kilpailutettavista yrityspalveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@kuhmoinen.fi:
Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinvoimatoimessa tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalvelujen käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa.

@orimattila.fi:
Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti. Ko-kemukset valtion ja kaupunkiseutujen keskinäisistä Mal - ja kasvusopimuksista ovat positiivisia. Tällaista sopimuspohjaista kehittämistä tulee edelleen voida tässä laissa säädetyn toiminnan rinnalla jatkaa ja kehittää eri maakunnissa.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@parkano.fi:
Luontaisen toiminnallisen työssäkäyntialueen keskuskaupungeille, kuten seutukaupungit / kuntien yhdessä muodostamat seudut, on annettava rooli neuvottelu- ja päätöksentekomenettelyissä.

@pello.fi:
Alueiden kehittäminen pitäisi olla alueiden tehtävää, maakunnan tehtävä on tukea tätä tarvittavin asiantuntija ja tukipalveluin.

@miehikkala.fi:
Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti. Kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen keskinäisistä mal- ja kasvusopimuksista ovat positiivisia. Tällaista sopimuspohjaista kehittämistä tulee edelleen voida tässä laissa säädetyn toiminnan rinnalla jatkaa ja kehittää.

@vaala.fi:
Aluekehittämistehtävässä onnistuminen vaatii maakunnilta laaja-alaista ymmärrystä ja pidämme hyvänä, että maakunnan yhteistyöryhmä määritellään edelleen laissa. Ryhmälle tuleekin antaa maakunnissa merkittävä rooli. Maakunnan yhteistyöryhmässä tulee olla tarpeeksi laaja alueellinen edustus ja MYRin edustajan tulee voida olla myös kuntaedustaja.

Maakunnan ja kuntien tulee voida aidosti johtaa ja linjata alueiden kehittämistä sekä kasvupalveluita ja näihin on oltava riittävät resurssit.

@nurmes.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@espoo.fi:
-

@vora.fi:
Projektfinansiering till utvecklings- och innovationsverksamheten måste separeras från de tjänster som ska konkurrensutsättas. Projekt som avser att utveckla förutsättningarna för verksamhetsomgivning och innovationsverksamhet är omfattande helheter som har koppling till företags- och sysselsättningsstödsverksamhet/högskoleverksamhet. Dessutom är det skäl att nämna att det mångfasetterade internationella samarbetet på olika nivåer lämnas i detta förslag utan tillbörlig uppmärksamhet.

@pirkkala.fi:
Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalvelujen käytössä. Se mahdollistaisi kuntien yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysmääräisen hyödyntämisen yritysten ja kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@sotkamo.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee ymmärtää erillisenä tehtäväalueena kilpailutettavista yrityspalveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@nokiankaupunki.fi:
Kasvua ja elinvoimaisuutta on kaupunkiseuduilla tuettu myös sopimuspohjaisesti.
Kokemukset valtion ja kaupunkiseutujen keskinäisistä mal- ja kasvusopimuksista ovat
positiivisia. Tällaista sopimuspohjaista kehittämistä tulee edelleen voida tässä laissa
säädetyn toiminnan rinnalla jatkaa ja kehittää.

@janakkala.fi:
Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystoimintaan.
Ennakoivan rakennemuutoksen toimintatapa tulee huomioida luvun 2 perusteluissa.

@uusikaupunki.fi:

-

23. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 2

@kronoby.fi:
§ 6, 1 mom - …bygger på en kontinuerlig och aktiv dialog mellan ministerierna…

§ 9, 1 mom. ….allmänna bestämmelser. Minst en representant för den finska eller svenska befolkningen samt för samerna skall ingå i samarbetsgruppen i tvåspråkiga områden och för samernas del i Lappland.

@joutsa.fi:
Kunnan mukaan vahvemmin.

@tammela.fi:
Lisäysehdotukset §:ään 7.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

@hankasalmi.fi:
Pykälään 7 esitetyt muutokset on esitetty ja perusteltu jo aiemmassa vastauskohdassa, mutta toistetaan ne tässä

7 pykälän kolmannen momentin loppuun esitämme lisäystä, eli kuntien mainitsemista rakennerahastoista neuvoteltaessa:

”Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee ehdotukset valtioneuvoston käsittelyä varten yhteistyössä maakuntien, ministeriöiden, kuntien ja muiden aluekehittämisen kannalta keskeisten tahojen kanssa.”

7 pykälän viidennen momentin ja koko pykälän viimeistä lausetta olisi syytä täydentää lisäämällä sen loppuun yhteistyössä toiminta-alueensa kuntien kanssa

”Maakunta vastaa alueellisesta ennakoinnista ja siihen liittyvästä yhteensovittamisesta yhteistyössä toiminta-alueensa kuntien kanssa”.

@nousiainen.fi:
11 §: Korvataan virke "Yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa." seuraavalla virkkeellä: "Yhteistyösopimus voidaan laatia maakunnan, kunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten tai muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa siten, kuin sopimuksen luonteen perusteella katsotaan tarkoituksenmukaiseksi."

@lieksa.fi:
Ehdotus poistettavaksi:
§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestävällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa alue-kehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@ilomantsi.fi:
Ehdotus poistettavaksi:
§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestävällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Lisäysehdotus §:ään 7.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjaukset päätetään alukehittämispäätöksessä. Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa paikalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

@raakkyla.fi:
Ehdotus poistettavaksi:
§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestävällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@kaarina.fi:
11 §: Korvataan virke "Yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa." seuraavalla virkkeellä: "Yhteistyösopimus voidaan laatia maakunnan, kunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten tai muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa siten, kuin sopimuksen luonteen perusteella katsotaan tarkoituksenmukaiseksi."

@jkl.fi:
7§: Vastuu alueiden kehittämisestä

Vastuu alueiden kehittämisestä on ensisijaisesti kunnilla omilla alueillaan ja toissijaisesti maakunnilla. Valtio vastaa valtakunnallisesta alueiden kehittämisestä. Maakunta toimii oman alueensa aluekehitysviranomaisena ja tekee tässä tehtävässä yhteistyötä kuntien kanssa.

32§: Alueiden kehittämisen keskustelut

Maakuntalain 13§:ssä tarkoitetun neuvottelun tueksi ja valtioneuvoston ja alueiden välisen yhteistyön edistämiseksi valtio ja maakunnat sekä maakuntien keskuskaupungit keskustelevat …
Keskustelujen tarkoituksena on valtion, maakuntien ja suurten kaupunkiseutujen yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä.

@viitasaari.fi:
-

@pyharanta.fi:
-

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
§ 9, 1 mom ….allmänna bestämmelser. Minst en representant för den finska eller svenska befolkningen samt för samerna skall ingå i samarbetsgruppen i tvåspråkiga områden och för samernas del i Lappland.

@valtimo.fi:
Ehdotus poistettavaksi:
§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestävällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@jns.fi:
-

@krs.fi:
7§ mom 5 lisäys: maakuntien keskuskaupunkien lisäksi seutukaupungeilla/seutukaupunkipareilla on toiminnallisina työssäkäyntialueiden keskuksina keskeinen vaikutus maakunnan elinvoimaisuuteen.
”Maakunnan keskuskaupunkien ja seutujen keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskus- ja seutukaupunkien yhteistyö on välttämätöntä osapuolten tehtävien hoitamiseksi.”

@turku.fi:
7 §: Muutetaan pykälän ensimmäinen virke kuulumaan seuraavasti: "Vastuu alueiden kehittämisestä on maakunnilla ja kunnilla."

11 §: Korvataan virke "Yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa." seuraavalla virkkeellä: "Yhteistyösopimus voidaan laatia maakunnan, kunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten tai muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa siten, kuin sopimuksen luonteen perusteella katsotaan tarkoituksenmukaiseksi."

@puolanka.fi:
Pykälän 7 (uudelleen muotoilu/muutosesitys)

@ylojarvi.fi:
Ei ehdotuksia.

@salo.fi:
7§ mom 5 lisäys: maakuntien keskuskaupunkien lisäksi seutukaupungeilla on toiminnallisina työssäkäyntialueiden keskuksina keskeinen vaikutus maakunnan elinvoimaisuuteen.
”Maakunnan keskuskaupunkien ja seutujen keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskus- ja seutukaupunkien yhteistyö on välttämätöntä osapuolten tehtävien hoitamiseksi.”

12§ mom 2. Lisäykseksi maininta siitä, että rakennemuutoksen tuen alueen toimijoille myöntää Työ- ja elinkeinoministeriö yhdessä kunnan tai työssäkäyntialuetta edustavan organisaation kanssa tehdyn suunnitelman mukaisesti.

@kauniainen.fi:
Uudellamaalla 9 § mukaisessa maakunnan yhteistyöryhmässä tulee olla kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän edustaja.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
32§: Alueiden kehittämisen keskustelut

Alueiden kehittämisen keskusteluja on tarpeen käydä valtion ja maakunnan sekä keskusteluihin liittyvien kuntien kesken säännöllisesti tavoiteasetannan ja toimeenpanon näkökulmasta.

Katsomme, että maakunnan kuntien tulisi olla kutsuttuina osapuolina em. keskusteluissa.

@jamsa.fi:
7§ Vastuu alueiden kehittämisestä on ensisijaisesti kunnilla omilla alueillaan ja toissijaisesti maakunnilla. Valtio vastaa valtakunnallisesta alueiden kehittämisestä. Maakunta toimii oman alueensa aluekehittämisviranomaisena ja tekee tässä tehtävässä yhteistyötä kuntien kanssa.
7 § mom 5 tulee täydentää siten, että tunnistetaan seutukaupunkien rooli toiminnallisina työssäkäyntialueiden keskuksina ja vaikuttajina maakunnan elinvoimaisuuteen.

@ouka.fi:
Kaupungin resurssit kasvun ja elinvoiman kehittämiseen tulee turvata ja kirjoittaa aluekehittämislakiin. Seuraavan rakennerahastokauden varat on oltava käytössä alueilla/kaupungeilla nykyisenlaisena.

Valtion ja kaupunkiseutujen väliset sopimukset (kasvu- ja MAL sopimukset) tulee kirjata aluekehittämislakiin. Sopimukset laaditaan suoralla neuvottelumenettelyllä suurten kaupunkiseutujen ja ministeriöiden kesken hallituskaudeksi kerrallaan.

Käytännössä suuret kaupungit ovat tehneet kasvu- ja muut aluekehittämisen sopimukset suoraan valtion kanssa ja ne on sisällytetty sellaisenaan maakunnallisiin ohjelmiin. Sopimusten sisällön määrittely pitäisi edelleen olla vuorovaikutteinen maakuntaohjelman kanssa eikä sopimuksen sisältöjä tulisi määritellä 11 § mukaisesti niin, että maakuntaohjelma on sisältöjä rajaava.

@lieto.fi:
11 §: Korvataan virke "Yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa." seuraavalla virkkeellä: "Yhteistyösopimus voidaan laatia maakunnan, kunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten tai muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa siten, kuin sopimuksen luonteen perusteella katsotaan tarkoituksenmukaiseksi."

@heinavesi.fi:
Ehdotus poistettavaksi:
§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestävällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@mynamaki.fi:
11 §: Korvataan virke "Yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa." seuraavalla virkkeellä: "Yhteistyösopimus voidaan laatia maakunnan, kunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten tai muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa siten, kuin sopimuksen luonteen perusteella katsotaan tarkoituksenmukaiseksi."

@iisalmi.fi:
7§ mom 5 lisäys: maakuntien keskuskaupunkien lisäksi seutukaupungeilla on toiminnallisina työssäkäyntialueiden keskuksina keskeinen vaikutus maakunnan elinvoimaisuuteen.
”Maakunnan keskuskaupunkien ja seutujen keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskus- ja seutukaupunkien yhteistyö on välttämätöntä osapuolten tehtävien hoitamiseksi.”

@sauvo.fi:
11 §: Korvataan virke "Yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa." seuraavalla virkkeellä: "Yhteistyösopimus voidaan laatia maakunnan, kunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten tai muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa siten, kuin sopimuksen luonteen perusteella katsotaan tarkoituksenmukaiseksi."

@kitee.fi:
Ehdotus poistettavaksi:
§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestävällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@tampere.fi:
Ei ehdotuksia.

@virrat.fi:
Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” lisäyksenä momentti:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis-tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja kos-kevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee val-tioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausun-nosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa. Em. sisältö tulee säilyttää uudessa lainsäädännössä myös maakuntia koskevana.

Luku 3 Kasvupalvelut ja niiden järjestäminen (13–20§)

@lahti.fi:
11§:ään ehdotetaan lisättäväksi mahdollisuus solmia suoria sopimuksia valtion ja suurten kaupunkien kesken, ilman sopimusten kytkentää ao. maakuntaohjelmaan. On tärkeää säilyttää nykyisenkaltainen sopimuskäytäntö (nykyisin kasvu- ja MAL-sopimukset) erityisesti silloin, kun sopimusten toimenpiteiden rahoitus tulee suoraan valtiolta ja ao. kaupungeilta.

@kannus.fi:
7 §:n 5 momentista olisi poistettava sanat ”keskuskaupunkien ja muiden..siten, että pykälässä olisi … valtion viranomaisten, alueen kuntien, korkeakoulujen…..

@pedersore.fi:
§ 6, 1 mom - …bygger på en kontinuerlig och aktiv dialog mellan ministerierna…

§ 9, 1 mom. ….allmänna bestämmelser. Minst en representant för den finska eller svenska befolkningen samt för samerna skall ingå i samarbetsgruppen i tvåspråkiga områden och för samernas del i Lappland.

@masku.fi:
11 §: Korvataan virke "Yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa." seuraavalla virkkeellä: "Yhteistyösopimus voidaan laatia maakunnan, kunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten tai muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa siten, kuin sopimuksen luonteen perusteella katsotaan tarkoituksenmukaiseksi."

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kouvola.fi:
11§ ”voidaan laatia yhteistyösopimuksia” muutetaan muotoon ”…maakuntien tulee esittää yhteistyösopimusten laatimista yhteistyötahoille…”

@liperi.fi:
Ehdotus poistettavaksi:
§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestävällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@suomussalmi.fi:
Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:
Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.
Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.
Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.
Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@keuruu.fi:
7§ mom 5 lisäys: maakuntien keskuskaupunkien lisäksi seutukaupungeilla on toiminnallisina työssäkäyntialueiden keskuksina keskeinen vaikutus maakunnan elinvoimaisuuteen. ”Maakunnan keskuskaupunkien ja seutujen keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskus- ja seutukaupunkien yhteistyö on välttämätöntä osapuolten tehtävien hoitamiseksi.”

@vantaa.fi:
Ehdotuksen 8 §:n 5 momentissa nimettäisiin välittävät toimielimet, joita olisivat maakunnat, työ- ja elinkeinoministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö sekä Innovaatiorahoituskeskus Tekes. Tähän tulee lisätä Uudenmaan erillisratkaisun myötä syntyvä kuntayhtymä.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
11 §: Korvataan virke "Yhteistyösopimus laaditaan maakunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten ja muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa." seuraavalla virkkeellä: "Yhteistyösopimus voidaan laatia maakunnan, kunnan, toimenpiteiden rahoittamiseen osallistuvien viranomaisten tai muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa siten, kuin sopimuksen luonteen perusteella katsotaan tarkoituksenmukaiseksi."

@parkano.fi:
7§ mom 5 lisäys: maakuntien keskuskaupunkien lisäksi seutukaupungeilla on toiminnallisina työssäkäyntialueiden keskuksina keskeinen vaikutus maakunnan elinvoimaisuuteen.
”Maakunnan keskuskaupunkien ja seutujen keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskus- ja seutukaupunkien yhteistyö on välttämätöntä osapuolten tehtävien hoitamiseksi.”

@vihti.fi:
Esityksen pykälässä 32 olisi luontevampaa puhua maakuntien sijaan alueellisista kasvupalveluiden järjestäjästä tai vaihtoehtoisesti mainita maakuntien rinnalla alueiden kehittämisen keskusteluissa edustettuina olevien tahojen joukossa myös kasvupalveluiden järjestämisestä Uudellamaalla vastaava kuntayhtymä.
Uudellamaalla 9 § mukaisessa maakunnan yhteistyöryhmässä tulee olla kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän edustaja.

@miehikkala.fi:
-

@nurmes.fi:
Esitämme Pohjois-Karjalan maakuntaliiton esityksen mukaisesti:

Ehdotus poistettavaksi:
§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestävällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

"Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä."

Ehdotus muutettavaksi:
Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

"Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa."

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@espoo.fi:
Esityksen pykälässä 32 olisi luontevampaa puhua maakuntien sijaan alueellisista kasvupalveluiden järjestäjästä tai vaihtoehtoisesti mainita maakuntien rinnalla alueiden kehittämisen keskusteluissa edustettuina olevien tahojen joukossa myös kasvupalveluiden järjestämisestä Uudellamaalla vastaava kuntayhtymä.

Uudellamaalla 9 § mukaisessa maakunnan yhteistyöryhmässä tulee olla kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän edustaja.

@parikkala.fi:
Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Luku 3 Kasvupalvelut ja niiden järjestäminen (13-20 §)

@vora.fi:
§ 9, 1 mom ….allmänna bestämmelser. Minst en representant för den finska eller svenska befolkningen samt för samerna skall ingå i samarbetsgruppen i tvåspråkiga områden och för samernas del i Lappland.

@kauhajoki.fi:
7§ mom 5 lisäys: maakuntien keskuskaupunkien lisäksi seutukaupungeilla on toiminnallisina työssäkäyntialueiden keskuksina keskeinen vaikutus maakunnan elinvoimaisuuteen.
”Maakunnan keskuskaupunkien ja seutujen keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskus- ja seutukaupunkien yhteistyö on välttämätöntä osapuolten tehtävien hoitamiseksi.”

@pyhajarvi.fi:
§ 6, aluekehittämisen tavoitteet:
Ennakoivan rakennemuutoksen edistäminen ja toimenpiteiden vahvistaminen ja monipuolistaminen tulee kirjata lakiin.

§ 12 Aluejaot:
Ennakoivan rakennemuutoksen tukialueiksi nimeämisen tulee olla valtioneuvoston määräysvallassa myös. Äkillisen rakennemuutoksen tukialueeksi ei tälläkään hetkellä nimetä alueita tai kuntia, joissa rakennemuutos nähdään tapahtuvan tulevaisuudessa selkeällä aikajänteellä. ERM-tukialue on tällä hetkellä normeeraamatta.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@sotkamo.fi:
Lisäsysehdotukset luvun 2 7 §:ään :

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:
Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.
Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@janakkala.fi:
Lisäysehdotukset §:ään 7.
Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

@uusikaupunki.fi:
7§ mom 5 lisäys: maakuntien keskuskaupunkien lisäksi seutukaupungeilla on toiminnallisina työssäkäyntialueiden keskuksina keskeinen vaikutus maakunnan elinvoimaisuuteen.

”Maakunnan keskuskaupunkien ja seutujen keskuskaupunkien vaikutus maakunnan elinkeinoelämään on keskeinen ja maakunnan ja keskus- ja seutukaupunkien yhteistyö on välttämätöntä osapuolten tehtävien hoitamiseksi.”

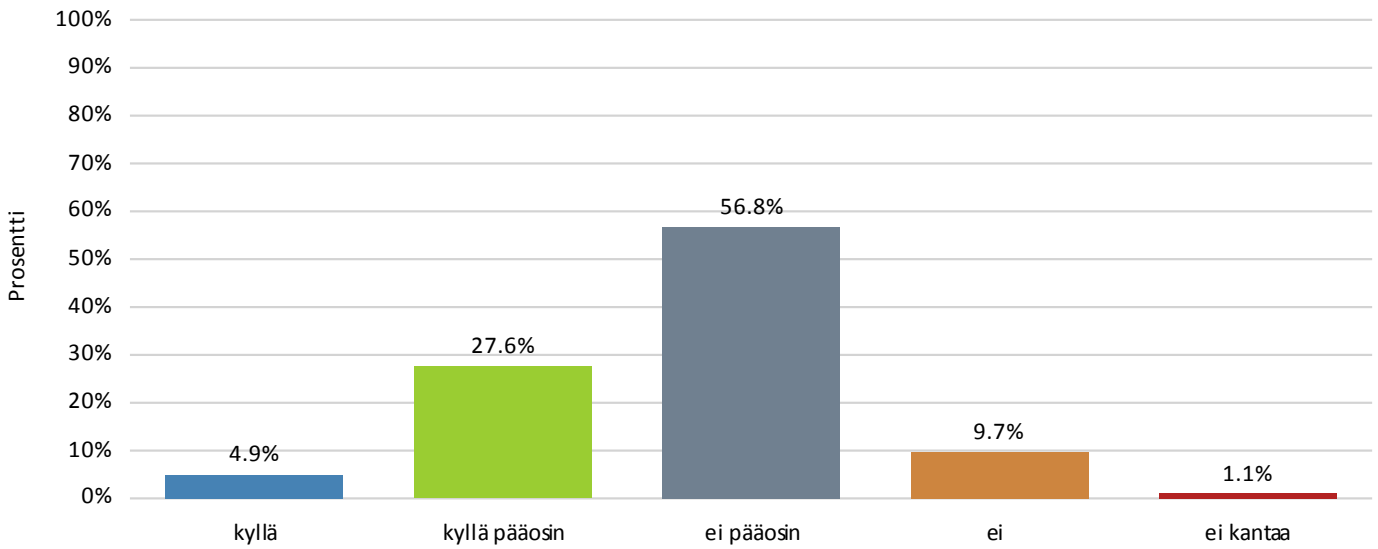
12§ mom 2. Lisäykseksi maininta siitä, että rakennemuutoksen tuen alueen toimijoille myöntää Työ- ja elinkeinoministeriö yhdessä kunnan tai työssäkäyntialuetta edustavan organisaation kanssa tehdyn suunnitelman mukaisesti.

@konnevesi.fi:
7 § 3 momentin loppuun lisäyskuntien mainitsemista rakennerahastoista neuvoteltaessa: ”Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee ehdotukset valtioneuvoston käsittelyä varten yhteistyössä maakuntien, ministeriöiden, kuntien ja muiden aluekehittämisen kannalta keskeisten tahojen kanssa.”

7 § 5 momentin ja koko pykälän viimeistä lausetta olisi syytä täydentää lisäämällä sen loppuun ”Maakunta vastaa alueellisesta ennakoinnista ja siihen liittyvästä yhteensovittamisesta yhteistyössä toiminta-alueensa kuntien kanssa”.

24. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi maakunnan vastuusta ja järjestämistehtävistä?

Luku 3 Kasvupalvelut ja niiden järjestäminen (13-20 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	4,9%
kyllä pääosin	27,6%
ei pääosin	56,8%
ei	9,7%
ei kantaa	1,1%
N	185

25. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Kunnilla tulee olla riittävä itsemääräämisoikeus kehittämis- ja kasvupalveluiden järjestämiseen.

@kinnula.fi:
Katso seuraava kohta

@kronoby.fi:
I § 16 är det viktigt att trygga möjligheterna för kommunernas utvecklingsbolag och landskapets producent att ordna tillväxttjänster. I § 17 borde 1 mom. 3 punkten möjliggöra att landskapet kan producera tillväxttjänster i alla händelser, också när det finns konkurrens. Sedan väljer kunden den producent som bäst motsvarar dess behov. Bolagiseringsskyldigheten är också onödig i och med att det hindrar en effektiv användning av person- och ekonomiska resurser. Istället kunde man trygga en fri marknad och kundens valmöjligheter via exempelvis krav på mycket omfattande bruk av servicesedlar (och ett smidigt och snabbt registreringsförfarande för de företag som erbjuder servicen).

I 17 § skulle det också vara viktigt att framhäva kravet på samarbete mellan tjänsteproducent för sysselsättning av långtidsarbetslösa, kommunerna och landskapets affärsverk som handhar social- och hälsovården (samt dess eventuella tjänsteproducenter). Ett samarbete är absolut nödvändigt för att kommunernas ska ha en möjlighet att sysselsätta långtidsarbetslösa.

@karvia.fi:
Pykälä 19 § koskee palvelujen yhteensovittamista. Säännös on selkeä, mutta käytännön toteutuksen onnistumista se ei vielä takaa. Asiakasryhmän tunnistaminen ja eteenpäin ohjaaminen muiden palveluiden piiriin on kustannusten kannalta merkittävää.

@tornio.fi:
Lain mukaisia kasvupalveluja järjestetään harkinnanvaraisesti.

@rauma.fi:
Lakiluonnoksen 16 § kuvattu palvelusisältö on huomattavasti laajempi, kuin nykyiset ELY-keskusten ja TE-toimistojen tuottamat palvelut (vrt. hallituksen linjaus 5.4.2016). Esim. yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen liittyvät palvelut tuotetaan tällä hetkellä kuntien tai kuntien rahoittamien elinkeino- ja kehitysyhtiöiden tai uusyrityskeskusten kautta. Näiden palveluiden tuottaminen EU-rakennerahastovaroin ei ole kannatettavaa vaan aiheuttaisi päällekkäisyyttä.

Sopimuksellisen seudullisen yrityspalveluyhteistyön ja Yritys-Suomi –palvelun tulevaisuuteen ei hallituksen esityksessä oteta kantaa, vaikka esitys monen operatiivisen toiminnon tulevaisuutta linjaakin.

Päätökset yrityksen hakemasta tuesta tulisi maakunnan aina hoitaa omana viranomaistehtävänään (18 §).

Palveluketjujen ja palvelukokonaisuuksien määrittelemisessä eri tuottajien välillä tulee huomioida myös maakunnan järjestämisvastuun ulkopuolelle jäävät palvelut ja niiden tuottajat, kuten kunnat ja kuntien omistamat elinkeino- ja kehitysyhtiöt (19 §).

Vaikeasti työllistyviin viitataan lakiesityksessä 19 §:n perusteluissa, jossa mainitaan kasvupalvelujen yhteensovittaminen esimerkiksi sosiaali- ja terveyspalvelujen kanssa. Vastuu palveluiden yhteensovittamisesta ja asiakasohjauksesta olisi jatkossa maakunnalla ja sille palveluja tuottavalla toimijalla.
Tavoitteeksi asetetaan, että asiakkaat saavat tarvitsemansa palvelut tarpeidensa mukaisina ja johdonmukaisina kokonaisuuksina siitä riippumatta, minkä nimisestä tai minkä hallinnonalan toimintaan liittyvistä palveluista on kysymys. Työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta (TYP)istä ja sen toiminnan jatkuvuudesta ei kuitenkaan oteta lakiluonnoksessa selkeää kantaa. Toiminta on lakisääteistä ja nykyisin velvoittavaa jokaisessa kunnassa, joten palvelun toteuttamiseen tulisi ottaa kantaa. Näkemyksemme mukaan hyvin toimiva TYP-työ/toimintamalli tulisi turvata myös jatkossa.

@kaustinen.fi:
13§:n (Kasvupalvelut)tavoite lähtee oikein asiakkaiden ja yritysten tarpeista ja pyrkii maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamiseen. Kuitenkaan maakunta ei voi sopia kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta, edes siinä tilanteessa, kun markkinat eivät toimi!
16§ Maakunnan tulee huolehtia siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Vaativa tehtävä maakunnalle, koska monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

@joutsa.fi:

@liminka.fi:
Pykälään 13 on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakunnan ja kuntien kesken. Kuitenkaan maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta edes markkinapuutetilanteessa. Lakiesitys ei tunnista riittävästi tarvetta kuntien ja kunnallisten kehittämisyhtiöiden sekä maakunnan väliselle yhteistyölle.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

15 b §:ssä linjataan valtion ja maakunnan vastuuta työllisyydestä. Pykälä on tässä vaiheessa keskeneräinen ja sisällöltään täysin epäselvä. Työllisyyden hoidon vastuut on tarpeen koota yhden toimijan kokonaisvastuulle ja vastuunjako tulee selkeästi määritellä lainsäädännössä.

Palveluohjaus ja tietopalvelun järjestäminen on kuvattu epäselvästi ja tätä tulisi tarkentaa. Lisäksi tietopalvelut ja tiedon kulun varmistaminen olisi hyvä avata selkeämmin, jotta palvelun järjestäjän ja tuottajan välinen asiakastiedon hallinta säilyy aukottomana, turvaten asiakkaalle parhaan palvelun.

@tammela.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi sekä maakunnan tasolla että maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä on maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi haastava. Monituottajamalli ei sovi helposti yhden luukun periaatteeseen, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi oikeutta sopia kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälässä 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Yksittäinen yritys on sekä kunta-, maakunta- että valtakunnan tason yrityspalveluiden asiakas. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Lakiesityksessä oleva kirjoittamatta jäänyt §15b tulee määrittämään keskeisellä tavalla maakunnan vastuuta työllistämisessä. Kyseinen pykälä liittyy merkittävästi siihen, millaisin toimin ja resurssein maakunnissa hallitaan poikkeuksellisia työttömyyspiikkejä ja -tilanteita. Tämän vuoksi ko. pykälästä pitää järjestää erillinen lausuntomahdollisuus sen valmistuttua.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Sama ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Tehtävä on vaikea toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnalla on velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Toimeenpanon kannalta olennaista on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Jos maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, lakiehdotus käytännössä johtaa näiden vastuiden siirtymiseen tuottajille.

Asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Sopimuksellinen yhteistyö niiden kanssa ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin.

Maakuntien viranomaistehtäviä on tarpeen laajentaa kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimiseen työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.

@kerava.fi:
Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa. On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Myöskään yhdyspintoja Uudenmaan erillisratkaisuun ei ole huomioitu.

Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esim. asetuksessa.

@veteli.fi:
Kuntien ja maakunnan välillä on oltava mahdollisuus sopia palvelujen tuottamisesta joustavammin. Markkinapuute on liian epämääräinen käsite.

@tervo.fi:
Rahoitus puuttuu. Lisäksi tarkennusta vaatii palveluketjujen ja palvelukokonaisuuksien koordinointi, jotta asiakas ohjataan asiakkaiden kannalta tarkoituksenmukaisiin palveluihin ja niiden yhdistelmiin. Valtion ja maakunnan vastuu työllisyydestä puuttuu luonnoksesta vielä kokonaan. Lisäksi kunnan rooli on epäselvä.

@hankasalmi.fi:
Pykälä 15 b, eli valtion ja maakunnan vastuu työllisyydestä, on tärkeä, mutta säädetäänkö siinä riittävän selkeästi kyseisestä asiasta jää pimeän peittoon, koska valmistelussa ei ole löydetty asiaan vielä minkäänlaista ratkaisua.

@lestijarvi.fi:
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.

@mikkeli.fi:
Viittaus kuntien ja keskuskaupunkien elinvoimatehtäviin ei täsmenny ja se jää suurelta osin tunnistamatta.

Järjestämisvastuussa viitataan maahanmuuttajiin yhtenä ryhmänä ja mainitaan erikseen ryhmän heterogeenisyys. Tämä heterogeenisyys koskee henkilöasiakkaita kokonaisuutena. Esityksessä ei riittävästi kiinnitetä huomiota asiakasryhmien segmentointitarpeeseen. Esitys luottaa siihen, että palvelut ”järjestyvät” luonnostaan.

Esityksessä mainitut palvelukokonaisuudet pohjautuvat TE-palvelujen nykyiseen tarjontaan. Tämä tuo hyvän lähtökohdan jatkuvuudelle, mutta toisaalta sitoo uudistusta vanhaan palvelumalliin.

@ahtari.fi:
ERittäin hyvä asia, että maakunnan on laadittava järjestämisvastuuseen kuuluvusta tehtävistä ja palveluista omavalvontaohjelma.

@seinajoki.fi:
Valtakunnalliset kasvupalvelutuottajat ja niiden ohjaus on määritelty selkeästi ja toimijat nimeten. Järjestämisvastuun haasteet ovat maakuntatason vastuun, palveluiden järjestämisen ja tuottamisen kokonaisuudessa.

Uudistus asettaa palvelukokonaisuuksille ja koordinoinnille suuria haasteita sekä maakunnan että kuntien ja kaupunkien sekä palvelutuottajien välille ja erityisesti palveluita käytettävien asiakkaiden osalta, koska esimerkiksi tuottajien määrä kasvaa. Eriytyminen voi johtaa hallinnon moninkertaistumiseen ja nostaa kustannuksia, mikä on päinvastainen vaikutus uudistuksen tavoitteeseen nähden.

Työllisyyden edistäminen linkittyy mm. elinkeino-, koulutus-, talous- ja sosiaalipolitiikkaan ja yhdistettynä yritys- ja elinkeinopalveluihin, jota kunnissa toteutetaan. Työllisyyden edistämiseksi tarvitaan paikallistasoinen kokonaisvaltainen palveluprosessi, saumaton polku työllisyyteen, johon kytketään aina tarvittaessa kuntien tarjoamat työllisyyttä edistävät palvelut ja tuki, Kelan palvelut, TE-palvelut (kasvupalvelut) sekä muiden palveluita tarjoavat tahot, kuten oppilaitokset, yritykset ja yhdistykset sekä järjestöt. Lakiesityksen myötä syntyy uhka palveluiden siiloutumisesta ja järjestelmän pirstaloitumisesta entisestään. Kokonaisuuden hallinta edellyttää toiminnan koordinointia, johon liittyy myös tarkoituksenmukaisten palvelujen tarjonta ja niiden kilpailuttaminen.

Maakunnan tulee sopia kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta sekä mahdollisuudesta siirtää tai jakaa järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kaupungille, joilla on taloudelliset ja muita voimavaroja tehtävien järjestämiseen maakunnan arvioinnin mukaan. Laissa on mahdollistettava kaupunkien palveluiden tuottaminen myös markkinapuutetilanteessa. Kuntien tulee voida päättää niiden työttömien palvelujen toteuttamisesta ilman yhtiöittämisvelvoitetta, joiden työttömyyden aikaisesta työmarkkinatuesta ne maksavat osan.

Lakiesityksessä jossa maakunta järjestää palvelut jää avoimeksi missä ja miten asiakasrajapinta maakuntakonsernissa hoidetaan, miten maakunta selvittää asiakas- ja palvelutarpeet ja mistä asiakas palvelut löytää ja miten palvelut rahoitetaan. Nykyisessä toimintamallissa kunnissa ja valtion hallinnonalalla edellä mainitut tiedot ovat saatavilla ja hyödynnettävissä. Kilpailullisessa markkinavetoisessa ehdotuksessa ei ole takuita (puolueettoman) tietojen saatavuudesta.

Lakiehdotuksessa ei ilmene, miten maakunta toteuttaa järjestämistehtävänsä jos maakunnalta puuttuu kosketus asiakasrajapintaan. Kustannustehokas ja tuloksellinen kasvupalveluiden toteutus edellyttää maakuntien viranomaistehtävien laajentamista kasvupalveluiden palveluohjaukseen ja toimimista asiakkaiden alkuvaiheen palvelupisteenä.

@valkeakoski.fi:
Kunnan tehtävänä on kehittää elinvoimaa alueellaan ja edistää asukkaidensa hyvinvointia. Tämä tulevaisuudessakin kunnalle kuuluva tehtävä on huomioitava säädettäessä maakunnan ja kunnan tehtäväjaosta.

Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Ehdotus on osin keskeneräinen. Esimerkiksi 15 b § valtion ja maakunnan vastuusta työllisyydestä täydentyy ehdotuksen mukaan myöhemmin. Kuitenkin kysymys on erittäin keskeinen.

@vierema.fi:
Kyseessä on niin laaja toimiala, että ymmärrettävästi vastuiden tarkka rajaaminen on vaikeaa. Valtion, maakunnan ja kunnan vastuiden keskinäisen suhteen määrittely on jäänyt varsin löyhäksi.

@kuusamo.fi:
Maakunnan tulee velvoittaa kasvupalvelujen tuottajat tiiviiseen yhteistyöhön kuntien elinvoimatehtäviä toteuttavien tahojen kanssa.

@nousiainen.fi:
Hallituksen esityksessä todetaan, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palvelujen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Luonnoksesta ei ilmene, mikä rooli ja merkitys kuntien kanssa käydyillä neuvotteluilla on, miten maakunnalle syntyy kokonaisnäkemys alueen kokonaisuudesta ja miten kyetään huomioimaan paikalliset erot.
Kuntaliiton hallitus on todennut 26.10.2016 hyväksymässään hallituksen esitystä maakuntauudistukseksi koskeneessa lausunnossaan kasvupalveluiden järjestämisestä seuraavaa: ”Esityksessä työllisyys- ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE-hallinnolta maakunnalle. Kuntaliiton mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys- ja yrityspalveluihin suuntaamat panokset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tekemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”
Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelujen lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanokset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta.
Tämän lausunnon antaja toteaa Kuntaliiton hallituksen lausunnon kannatettavaksi ehdotukseksi.

Hallituksen esityksessä todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Miten mahdollistetaan vuoropuhelu, joka mahdollistaa palveluiden yhteensovittamisen ja asiakkaiden liikkumisen tarpeidensa mukaisesti palveluiden ja palveluntuottajien välillä? Lisäksi tiedonsiirron mahdollisuudet nykylainsäädännön puitteissa ovat rajalliset. Saattaa edellyttää lakimuutoksia viranomaisten välisen tiedonsiirron mahdollistamiseksi. Mikä rooli asiakkaalla on tässä järjestelmässä?

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden neuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaaman rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Valtakunnallisia kasvupalveluita ei ole lakiluonnoksessa esitetty avattavan markkinalähtöisiksi ja kilpailullisiksi. Tämä asettaa valtakunnalliset ja maakunnalliset kasvupalvelut eriarvoiseen asemaan. Team Finland-toimijoille on olemassa myös yksityisillä markkinoilla toimivia kilpailijoita, jotka voisivat tarjota vastaavia palveluita. Team Finland-toimijoita korostetaan tässä lakiluonnoksessa esimerkiksi investointien edistämistyössä ja kansainvälistymisessä. Käytännössä yritysten asiakaspalaute on ollut Team Finland-kokonaisuudesta varsin huonoa. Ulkomaisten investointien houkuttelussa kansallisella Invest in Finlandilla ei ole maakunnissa ollut merkittävää roolia. Koska toiminta ei ol

@lieksa.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapin-nassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yh-teistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.

Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalve-luita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

3 luku 14 §:ssä tulisi mainita myös kunnat kasvupalvelujen asiakkaina.

Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…

Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä muuto

@merikarvia.fi:
Toimivalta- ja vastuukysymyksiin maakunnan ja kuntien välillä olisimme toivoneet selvennystä.

@ilomantsi.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.
Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.
Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.
Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

3 luku 14 §:ssä tulisi mainita myös kunnat kasvupalvelujen asiakkaina.
Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…
Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä muutoksia

@urjala.fi:
Lakiluonnos on osin keskeneräinen. Esimerkiksi 15 b § valtion ja maakunnan vastuusta työllisyydestä täydentyy lakiluonnoksen mukaan myöhemmin. Kysymys on kuitenkin erittäin keskeinen maakunnan kannalta. Lakiluonnoksen mukaan myöhemmin säädettäisiin vastuusta tapauksissa, joissa työttömyysaste poikkeaa liiaksi maakunnan työssäkäyntialueiden kesken. Lisäksi erikseen säädettäisiin valtion toimenpiteistä, jos tavoite ei täyty. Mahdollinen sääntely ei vaikuta kannustavalta.

Lakiluonnoksen mukaan kunnalle ei tulisi jäämään velvoitteita työllisyyden hoitamiseksi. Työmarkkinatuen rahoitusosuus tulee näin ollen siirtää myös pois kuntien vastuulta.

@marttila.fi:
Säätely rahoituksesta puuttuu. Lisäksi tarkennusta vaatii palveluketjujen ja palvelukokonaisuuksien koordinointi, jotta asiakas ohjataan asiakkaiden kannalta tarkoituksenmukaisiin palveluihin ja niiden yhdistelmiin.

Valtion ja maakunnan vastuu työllisyydestä puuttuu luonnoksesta vielä kokonaan. Lisäksi kunnan rooli on epäselvä.

@akaa.fi:
Lakiluonnos on osin keskeneräinen. Esimerkiksi 15 b § valtion ja maakunnan vastuusta työllisyydestä täydentyy lakiluonnoksen mukaan myöhemmin. Kysysmys on kuitenkin erittäin keskeinen maakunnan kannalta. Lakiluonnoksen mukaan myöhemmin säädettäisiin vastuuta tapauksissa, joissa työttömyysaste poikkeaa liiaksi maakunnan työssäkäyntialueiden kesken. Lisäksi erikseen säädettäisiin valtion toimenpiteistä, jos tavoite ei täyty. Mahdollinen sääntely ei vaikuta kannustavalta.

Lakiluonnoksen mukaan kunnalle ei tulisi jäämään velvoitteita työllisyyden hoitamiseski. Työmarkkinatuen rahoitusosuus tulee näin ollen siirtää myös pois kuntien vastuulta.

@hausjarvi.fi:
Pykälään 13 (kasvupalvelut) on kirjattu selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi sekä maakunnan tasolla että maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä on maakunnan järjestämisetehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi haastava. Monituottajamalli ei sovi helposti yhden luukun periaatteeseen, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi oikeutta sopia kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta ei edes markkinapuutetilanteessa.

@kokemaki.fi:
Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään yhdessä kuntien kanssa.

Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi Edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa.

Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien nykyisten tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.

Kasvupalvelujen järjestämisvastuuta ei kuitenkaan tule hajauttaa maakunnan sisällä vaan se tulee pitää lakiesityksen mukaisesti maakuntakohtaisena. Vastuun jakaminen ja resurssien pirstalointi johtaisi kasvupalvelujen näivettymiseen maakuntakeskusalueiden ulkopuolella.

@raakkyla.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.
Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.
Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.
Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

3 luku 14 §:ssä tulisi mainita myös kunnat kasvupalvelujen asiakkaina.
Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…
Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä muutoksia. Em. tila

@kaarina.fi:
Hallituksen esityksessä todetaan, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palvelujen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Luonnoksesta ei ilmene, mikä rooli ja merkitys kuntien kanssa käydyillä neuvotteluilla on, miten maakunnalle syntyy kokonaisnäkemys alueen kokonaisuudesta ja miten kyetään huomioimaan paikalliset erot.
Kuntaliiton hallitus on todennut 26.10.2016 hyväksymässään hallituksen esitystä maakuntauudistukseksi koskeneessa lausunnossaan kasvupalveluiden järjestämisestä seuraavaa: ”Esityksessä työllisyys- ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE-hallinnolta maakunnalle. Kuntaliiton mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys- ja yrityspalveluihin suuntaamat panokset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tekemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”
Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelujen lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanokset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta.
Tämän lausunnon antaja toteaa Kuntaliiton hallituksen lausunnon kannatettavaksi ehdotukseksi.
Hallituksen esityksessä todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Miten mahdollistetaan vuoropuhelu, joka mahdollistaa palveluiden yhteensovittamisen ja asiakkaiden liikkumisen tarpeidensa mukaisesti palveluiden ja palveluntuottajien välillä? Lisäksi tiedonsiirron mahdollisuudet nykylainsäädännön puitteissa ovat rajalliset. Saattaa edellyttää lakimuutoksia viranomaisten välisen tiedonsiirron mahdollistamiseksi. Mikä rooli asiakkaalla on tässä järjestelmässä?
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden neuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaaman rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Valtakunnallisia kasvupalveluita ei ole lakiluonnoksessa esitetty avattavan markkinalähtöisiksi ja kilpailullisiksi. Tämä asettaa valtakunnalliset ja maakunnalliset kasvupalvelut eriarvoiseen asemaan. Team Finland-toimijoille on olemassa myös yksityisillä markkinoilla toimivia kilpailijoita, jotka voisivat tarjota vastaavia palveluita. Team Finland-toimijoita korostetaan tässä lakiluonnoksessa esimerkiksi investointien edistämistyössä ja kansainvälistymisessä. Käytännössä yritysten asiakaspalaute on ollut Team Finland-kokonaisuudesta varsin huonoa. Ulkomaisten investointien houkuttelussa kansallisella Invest in Finlandilla ei ole maakunnissa ollut merkittävää roolia. Koska toiminta ei ole a

@nurmijarvi.fi:
Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Tällainen linjaus rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Myöskään yhdyspintoja Uudenmaan erillisratkaisuun ei ole huomioitu.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esim. asetuksessa.

@imatra.fi:
Maakunnan ja kuntien välinen vastuusuhde jää lakiesityksessä vähälle määrittelylle ja antaa osittain ristiriitaisen kuvan verrattuna todellisiin panostuksiin.

@pornainen.fi:
Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhauen voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinpuutetilanne määriteltävä kasvupalvelulaissa esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palvelutuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimintaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan silta tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Tällainen linjaus rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Myöskään yhdyspintoja Uudenmaan erillisratkaisuun ei ole huomioitu.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esim. asetuksessa.

@pyhanta.fi:
Maakunnan ja valtion vastuut työllisyyden hoidosta määriteltävä tarkemmin.

@jkl.fi:
Lakiehdotuksessa sanotaan: ”Kasvupalveluita järjestetään ja tuotetaan valtakunnallisesti ja maakunnallisesti.” Niitä tuotetaan tällä hetkellä huomattavan paljon myös paikallisesti, eikä ole mitään syytä, miksi näin ei voitaisi menetellä jatkossakin, erityisesti jos kunnat ovat niiden maksajina. Laissa pitäisi olla säännös mahdollisuudesta sopia palvelujen järjestämisestä maakunnan ja kuntien kesken.

Toiseksi, jos maakunnat järjestämisvastuullisina voivat joissakin tilanteissa (ns. markkinapuute) olla myös palvelujen tuottamisvastuussa, niin tämän pitäisi olla mahdollista myös kunnille, sikäli kun niillä on tarvittavat resurssit. Kunnat samoin kuin maakunnat voivat perustaa tuottajayhtiöitä, mikäli sellainen katsotaan tarpeelliseksi. Kuntien kehittämisyhtiöt ovat juuri tällaisia tuottajayhtiöitä.

@kokkola.fi:
Pykälään 13 on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakunnan ja kuntien kesken. Kuitenkaan kilpai-luneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta edes markkinapuutetilanteessa. Lakiesitys ei tunnista riittä-västi tarvetta kunta/kunnallinen kehittämisyhtiö – maakunta/valtio akselin yhteis-työlle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kunnallisten kehittämisyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan osana palveluiden tarjontaketjua.

15 b §:ssä linjataan valtion ja maakunnan vastuuta työllisyydestä. Pykälä on tässä vaiheessa keskeneräinen ja epäselvä, tähän toivotaan selkeämpää määrittelyä vastuunjaosta ja lisäystä myös kuntien roolista työllisyyden hoidossa.

Palveluohjaus ja tietopalvelun järjestäminen on kuvattu epäselvästi ja tätä tulisi tarkentaa. Lisäksi tietopalvelut ja tiedon kulun varmistaminen olisi hyvä avata selkeämmin, jotta palvelun järjestäjän ja tuottajan välinen asiakastiedon hallinta säilyy aukottomana, turvaten asiakkaalle parhaan palvelun.

@polvijarvi.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin.

Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

@lempaala.fi:
Toimivalta- ja vastuukysymykset maakunnan ja kuntien välillä jäävät osin epäselviksi.

@soini.fi:
Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta.

Maakunnan tulee myös voida delegoida järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle
/ kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää. Kaupunkineuvos Markku Andersson teki 2015 Työ- ja elinkeinoministeriön toimeksiannosta selvityksen kehitysyhtiöiden nykytilasta ja toiminnan edellytyksistä kuntien ja valtion työ- ja elinkeinopolitiikan edistämisessä. Raportissaan "Kehittämisyhtiö - toimiva innovaatio" Andersson teki useita nopeasti toteuttavia toimenpide-ehdotuksia sekä esitti käynnistettäväksi "suomalainen kehittämisyhtiö 2020 - toimintamallin" valmistelun. Raportti ja sen suositukset ovat ajankohtaisia ja ne tulee ottaa huomioon kasvupalvelu-uudistuksen valmistelussa

@alavieska.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalveluuudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

@pyharanta.fi:
Olisi järkevämpää yhteensovittamisen sijaan, siirtää koko kasvupalvelut kunnille tai yhteistoiminta-alueille.

@utsjoki.fi:
14§, 1 momentti: tarkoitetaanko tällä sitä, että mainittujen yritysten, maakuntien ja kuntien, jotka katsotaan valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaiksi tulee olla sekä kasvua että kansainvälsitymistä tavoittelevia?
14§, 2 momentti:tarkoittaako tämä sitä, että kansainvälistymistä ja kasvua tavoittelevat yritykset... ovat vain valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita, eli että maakunnallisiin kasvupalveluihin ei sisälly kansainvälistymiseen liittyviä toimenpiteitä? Erityisesti raja-alueilla, joissa kansainvälisyys on arkipäivää, tämä laittaa yritykset eriarvoiseen asemaan.

@sievi.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.” Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

@korsholm.fi:
I § 16 är det viktigt att trygga möjligheterna för kommunernas utvecklingsbolag och landskapets producent att ordna tillväxttjänster. I § 17 borde 1 mom 3 punkten möjliggöra att landskapet kan producera tillväxttjänster i alla händelser, också när det finns konkurrens. Sedan väljer kunden den producent som bäst motsvarar dess behov. Bolagiseringsskyldigheten är också onödig i och med att det hindrar en effektiv användning av person- och ekonomiska resurser. Istället kunde man trygga en fri marknad och kundens valmöjligheter via exempelvis krav på mycket omfattande bruk av servicesedlar (och ett smidigt och snabbt registreringsförfarande för de företag som erbjuder servicen).

I 17 § skulle det också vara viktigt att framhäva kravet på samarbete mellan tjänsteproducent för sysselsättning av långtidsarbetslösa, kommunerna och landskapets affärsverk som handhar social- och hälsovården (samt dess eventuella tjänsteproducenter). Ett samarbete är absolut nödvändigt för att kommunernas ska ha en möjlighet att sysselsätta långtidsarbetslösa.

@micropolis.fi:
Yhteensovitus kuntien elinvoimatehtävien kanssa jää epäselväksi.

@valtimo.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.
Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.
Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.
Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

3 luku 14 §:ssä tulisi mainita myös kunnat kasvupalvelujen asiakkaina.
Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…
Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä muutoksia.

@jns.fi:
Joensuun kaupunki yhtyy kannassaan Kuntaliiton lausuntoon. Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.

Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelun lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanostukset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työnjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta. Asiassa olisi mahdollista edetä myös kokeilujen kautta, jolloin lähtökohtaisesti kaupunki toimisi järjestäjänä tai palvelutarpeen arvioijana/ohjaajana tarkoituksenmukaisten kasvupalvelujen osalta.

@krs.fi:
Kasvun merkitystä ei ole määritelty kuten ei myöskään, miten maakunta ja kunta tekevät yhteistyötä tämän kasvun luomiseksi.

Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään yhdessä kuntien kanssa.

Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi Edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien nykyisten tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.
Kasvupalvelujen järjestämisvastuuta ei kuitenkaan tule hajauttaa maakunnan sisällä vaan se tulee pitää lakiesityksen mukaisesti maakuntakohtaisena.

@pietarsaari.fi:
Toimivaltaepäselvyys maakuntien ja erityisesti suurten kaupunkien välillä tulee huomioida.
Maakuntalakiehdotuksessa esitetään määriteltäväksi ne tehtävät, jotka maakunta voisi ottaa hoidettavakseen ja joista ei välttämättä säädettäisi yksityiskohtaisesti erityislainsäädännössä. Tässä tapauksessa on kyse maakunnan yleisestä toimialasta, joka olisi rajoitettu vain säännöksestä ilmeneviin tehtäväaloihin. Rajaus on perusteltu ja sen tulee olla sopusoinnussa myös alueiden kehittämisen ja kasvupalvelulain kanssa.
Pykälään 13 on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntienkin kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi hyvin haastavana. Kyseinen malli ei mahdollista niin sanottua yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ideaalimalli.
Ydinkysymykseksi kokonaisuudessa muodostuu se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintanaan vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaa käytännössä edellä mainittujen vastuiden siirtymiseen tuottajille.
Tältä osin ehdotus ontuu myös siksi, että asiakasrajapinnassa toimivat kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Kunnat hoitavat tänä päivänä kaikki nuorten tukipalveluja ja työllisyyttä koskevat kokonaisuudet. Sosiaalitoimen, koulujen ohjaajien ja psykologien sekä kolmannen sektorin välinen yhteistyö toimii hyvin ja on edelleen vahvistunut kokeilupohjalta käynnistettyjen Ohjaamo-verkostojen kautta. Lakiesityksessä jää epäselväksi, kenen vastuulle nämä hyvinvoinnin turvaamiseksi tärkeät tukipalvelut kuuluvat tulevaisuudessa.

@ilmajoi.fi:
Työnhakija-asiakasta koskevien viranomaispäätösten (18 §) ja asiakasohjauksen prosessin (19 §) erottaminen toisistaan on käytännössä vaikeaa. Lakiehdotuksen mukaan ensiksi mainittu on järjestäjän ja jälkimmäinen ensisijaisesti tuottajan vastuulla. Lakiesityksen 19 § mukaan kasvupalvelujen järjestäjän on huolehdittava palveluja tarvitsevien asiakasryhmien ja asiakkaiden tunnistamisesta. Tehtävä on vaikea, kun asiakasrajapinta käytännössä siirtyy palvelujen tuottajalle.

Lausunto hallituksen esityksestä alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista
Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esimerkiksi asetuksessa.
On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö.

@kotka.fi:
Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta.

@vaasa.fi:
Toimivaltaepäselvyys maakuntien ja erityisesti suurten kaupunkien välillä tulee huomioida. Maakuntalakiehdotuksessa esitetään määriteltäväksi ne tehtävät, jotka maakunta voisi ottaa hoidettavakseen ja joista ei välttämättä säädettäisi yksityiskohtaisesti erityislainsäädännössä. Tässä tapauksessa on kyse maakunnan yleisestä toimialasta, joka olisi rajoitettu vain säännöksestä ilmeneviin tehtäväaloihin. Rajaus on perusteltu ja sen tulee olla sopusoinnussa myös alueiden kehittämisen ja kasvupalvelulain kanssa.

Pykälään 13 on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntienkin kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi hyvin haastavana. Kyseinen malli ei mahdollista niin sanottua yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ideaalimalli.

Ydinkysymykseksi kokonaisuudessa muodostuu se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintanaan vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaa käytännössä edellä mainittujen vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus ontuu myös siksi, että asiakasrajapinnassa toimivat kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Kunnat hoitavat tänä päivänä kaikki nuorten tukipalveluja ja työllisyyttä koskevat kokonaisuudet. Sosiaalitoimen, koulujen ohjaajien ja psykologien sekä kolmannen sektorin välinen yhteistyö toimii hyvin ja on edelleen vahvistunut kokeilupohjalta käynnistettyjen Ohjaamo-verkostojen kautta. Lakiesityksessä jää epäselväksi, kenen vastuulle nämä hyvinvoinnin turvaamiseksi tärkeät tukipalvelut kuuluvat tulevaisuudessa.

@siikajoki.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Vaarana on, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta.

@karkkila.fi:
Erityisesti Uudenmaan tilanne vastuun osalta tulee olemaan sekava kun toimijana on erillinen kuntayhtymä, jonka jäseniä kaikki kunnat eivät ehkä ole. Maakunnan tulee lisäksi huomioida kasvupalveluita järjestäessään kuntien elinvoimatehtävät.

@pielavesi.fi:
Rahoitus puuttuu esityksestä. Lisäksi tarkennusta vaatii palveluketjujen ja palvelukokonaisuuksien koordinointi, jotta asiakas ohjataan asiakkaiden kannalta tarkoituksenmukaisiin palveluihin ja niiden yhdistelmiin. Valtion ja maakunnan vastuu työllisyydestä puuttuu luonnoksesta vielä kokonaan. Lisäksi kunnan rooli on epäselvä.

@sastamala.fi:
Maakunnilla tulee olla mahdollisuus sopia kasvupalvelujen tuottamisesta alueellaan ainakin markkinapuutetilanteissa. Sopimusmahdollisuus antaa enemmän mahdollisuuksia työnjaollisesti järkevien palvelukokonaisuuksien muodostamiseen kustannustehokkaasti. Sopimusmahdollisuus antaa mahdollisuudet hyödyntää jo kunnissa olevaa asiantuntemusta palvelujen tuottamisessa.

@turku.fi:
Esityksen 13 pykälässä säädettäisiin, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät sekä pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen. Esityksen 16 pykälän perustelujen mukaan maakunnan järjestämisvastuulle säädettyjen palvelukokonaisuuksien sisällöt saattavat pitää sisällään myös sellaisia palveluja, joita tuotetaan valtakunnallisesti tai maakuntien alueella kuntien toimesta.

Erityisesti suuret kaupungit panostavat merkittävästi yleisen toimialansa puitteissa elinvoimaa ja kilpailukykyä edistäviin toimenpiteisiin. Toimenpiteet ovat integroituina kaupungin muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kaupungin, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole aina ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

Lakiesityksen 16 pykälän säädös maakunnan vastuusta toiminnan yhteensovittamiseksi kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa ei takaa pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa esitettyä pyrkimystä siihen, ettei maakunta laajenna palveluvalikoimaansa epätarkoituksenmukaisesti toimintaan, jota esimerkiksi kunta jo tarjoaa tietyllä alueella.

Kaupungin näkökulmasta ei ole nähtävissä minkäänlaista lisäarvoa siitä, että maakunnalle säädetään erityinen toimivalta sellaisiin toimintoihin, joita kaupunki yleisen toimivaltansa puitteissa jo järjestää. Yhteensovittamisen vastuun säätäminen maakunnalle on omiaan mahdollistamaan päällekkäiset toiminnot ja epätarkoituksenmukaiset rakenteet. Vastuista ja rooleista tulisi säätää voimakkaammin siten, että huomioitaisiin resursointi, toimeenpanovoima ja tarkoituksenmukaisuus. Tämä ei ole mahdollista muutoin kuin antamalla kaupungeille ja kaupunkiseuduille suurempi, tosiasiallista tilannetta vastaava rooli.

@ruokolahti.fi:
Esityksen tavoitteet kasvusta, työllisyyden parantamisesta ja yritysten toimintaedellytysten kehittämisestä ovat kannatettavia, mutta liian avoimeksi jää, millä konkreettisilla toimenpiteillä tai resursseilla nämä tavoitteet saavutetaan. Nykyisellään työllistymispalvelut koetaan hahmottumattomiksi ja hajallaan oleviksi. Vastauksena tähän lakiesityksen 16 §:ssä säädetään, että ”Vastuu palveluiden yhteensovittamisesta ja asiakasohjauksesta olisi jatkossa maakunnalla ja sille palveluja tuottavalla toimijalla” sekä ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Vastuu on kovin painava, kun palveluntuottajat ovat kilpailuasetelmassa toisiinsa nähden. Maakuntien tehtävänä tulisi olla vähintään vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien palveluohjaus. Maakunnan yhtiöiden tulisi voida osallistua palvelutuotannon kilpailutuksiin myös ilman markkinapuutetta tai niiden pitäisi voida toimia myös ilman yhtiöittämisvelvoitetta esim. juuri vaikeimmin työllistettävien palvelujen kohdalla, joissa on selkeä yhteys sote-palvelujhin. Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Maakunnille tulisi vastuu myös siitä, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maakunnan keskimääräistä tasoa. Tämän lisäksi säädettäisiin ”valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Lakiin ei pidä missään tapauksessa kirjata tällaisia vastuita. Vain siinä tapauksessa, että pykälään kirjattaisiin valtiolta tuleva lisätuen saaminen vaikeaan työttömyystilanteeseen, voisi jotain tämänkaltaista sääntelyä harkita.

@tervola.fi:

13§ Kasvupalvelut
Pykälässä säädetään, että ”Kasvupalvelut on järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarve edellyttää”.
Kasvupalvelujen järjestämisessä ja tuottamisessa on otettava huomioon myös maakunnan ja kunnan tarve, joten maakunta ja kunta on mainittava pykälässä asiakkaan lisäksi.

14§ Kasvupalvelujen asiakkaat
Pykälän 1 momentissa säädetään, että ”Valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita ovat kasvua ja kansainvälistymistä tavoittelevat sekä innovaatioiden kehittämistä, kaupallistamista ja hyödyntämistä tavoittelevat yritykset, maakunnat ja kunnat, sekä sellaiset kasvupalveluihin liittyvää tutkimustoimintaa harjoittavat yhteisöt, virastot ja laitokset, joiden toiminta tähtää kasvupalvelun tavoitteiden edistämiseen”.
Tarkoitetaanko tällä tekstillä sitä, että mainittujen yritysten, maakuntien ja kuntien, jotka katsotaan valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaiksi tulee olla sekä kasvua että kansainvälistymistä tavoittelevia? Jos yritykset, maakunnat ja kunnat ovat vain kansallista kasvua tavoittelevia niin ne eivät voi olla tässä määriteltyjä asiakkaita?
Miten maakuntien ja kuntien kasvun ja kansainvälisyyden tavoittelu määritellään? Jos kasvun ja kansainvälistymisen tavoittelulla tarkoitetaan pelkästään yrityksiä, sana ”yritykset” on lisättävä ensimmäiseen lauseeseen.
Käytettäessä määrittäviä ja poissulkevia sanoja ”ja”, ”sekä”, ”tai”, tulee olla erityisen tarkkana, koska niillä voi olla suuri merkitys silloin, kun lakia tulkitaan.
Pykälän 2 momentissa sanotaan, että ”Maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita ovat 1 momentissa tarkoitetut kasvua tavoittelevat yritykset, luonnolliset henkilöt, yritykset, muut yhteisöt ja säätiöt…..”
Tarkoittaako tämä sitä, että kansainvälistymistä ja kasvua tavoittelevat yritykset, luonnolliset henkilöt, yritykset, muut yhteisöt ja säätiöt… ovat vain valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita, eli maakunnallisiin kasvupalveluihin ei sisälly kansainvälistymiseen liittyviä toimenpiteitä?
Keitä ovat ”kasvua tavoittelevat luonnolliset henkilöt” tai ”kasvua tavoittelevat muut yhteisöt ja säätiöt”? Minkälaisia kasvupalveluja he voivat saada?

15b§
Lakiluonnoksessa on tämän pykälän kohdalla luonnosteksti, jossa sanotaan pykälän täydentyvän tekstillä jossa ”säädetään …. maakunnille vastuu siitä, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maakunnan keskimääräistä tasoa”.
Pykälän tekstimuotoilu on saatava kommentoitavaksi ennen kuin se hyväksytään lähetettäväksi eduskunnan käsittelyyn, koska maakuntien välillä on suuria eroja siinä, miten tähän pystytään maakunnan sisällä vaikuttamaan.

16§ Maakunnalliset kasvupalvelut
Pykälän 1 momentin teksti ”Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia” on huonosti muotoiltu, se pitää muotoilla uudestaan. Epäselväksi jää esim. mitä tarkoittaa osaamisen järjestäminen maakunnallisena kasvupalveluna?

18§ Maakunnan viranomaistehtävät
Pykälässä määritellään maakunnan hoidettavat kasvupalveluihin liittyvät viranomaistehtävät.
Maakunnan viranomaistehtäviksi ei lakiluonnoksessa ole katsottu rahoituksen myöntämistä muiden kuin henkilöille kohdistuvien tukien ja lisäksi yrityksille myönnettävien muiden (minkä muiden?), yli 10 000 euron tukien osalta.
Rahoituspalvelut tulee jättää kokonaan julkisten hallintotehtävien piiriin ilman myönnettävän tuen suuruuteen sidottuja poikkeuksia.
Pykälässä säädetään myös, että Rakennerahastojen rahoituspäätökset katsotaan viranomaistehtäviksi ohjelmakauden 2014-2020 osalta.
Kansall

@puolanka.fi:

Pykälään 13 on kirjattu hyvin selkeä kasvupalvelujen yhteensovittaminen niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta.
Monituottajamallihan nimenomaan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

@hamina.fi:
Esityksessä ehdotetaan työllisyys - ja yrityspalveluiden järjestämisvastuun siirtämistä TE - toimistoilta maakunnille. Kunnan kannalta on tärkeää, että maakunnan ja sen kuntien pitää voida sopia tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan oikeus siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle pitää hyväksyä.

Esityksessä esitetään siirrettäväksi maakunnallisesti järjestettäväksi kasvupalveluiksi palveluita, jotka eivät ole nykyisin Ely - keskusten tai maakuntaliittojen vastuulla. Innovaatiotoiminnan edistäminen ja ulkomaisten investointien sijoittumispalvelut ovat nykyisin palveluita, joissa kunnat ovat aktiivisia toimijoita. Kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt rahoittavat ja toteuttavat näihin liittyviä toimintoja. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen tason palveluiden yhteensovittaminen ja kehittäminen tulisi nostaa vahvemmin esiin lainsäädännössä.

Valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa valtion toimesta.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä sekä kuntien elinkeinotoimen kautta että seudullisten kehittämisyhtiöiden kautta.

On tärkeää, että yritysneuvonnassa syntyvät kontaktit voidaan mahdollisimman hyvin hyödyntää yritysten kasvussa ja innovaatiotoiminnoissa ja myös tukisi kuntien panostusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Laissa tulee turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys - ja työvoimapalveluista. Maakunta käyttää omaa harkintavaltaansa sen jälkeen kunnan kunnat ja maakunta ovat asiasta keskenään neuvotelleet.

Valtakunnallisten palvelukeskustehtävien suhde maakuntien kasvupalvelutehtäviin on esityksessä kirjattu epäselvästi. Maakunnan omaa roolia tulee vahvistaa.

@salo.fi:
Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään yhdessä kuntien kanssa.

Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi Edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle ja sijoittumisneuvonta sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Innovaatiotoiminnan palveluissa ja ulkomaisten investointien houkuttelussa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien nykyisten tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.

@kauniainen.fi:
Lakiehdotuksen mukaan työnhakijaa koskevat viranomaispäätökset ovat järjestäjän vastuulla ja asiakasohjaus ensisijaisesti tuottajan vastuulla. Lakiesitystä tulee täsmentää niin, että vastuut ja tehtävät ovat selkeät.
Kasvupalvelujen järjestäjän isona haasteena on asiakasryhmien ja asiakkaiden tunnistaminen, sillä asiakasrajapinta on käytännössä palvelujen tuottajalla.

@oulainen.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai se tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

Työllisyyspalveluissa voisi mahdollistaa vaihtoehtona kuntien tai kuntien yhtiöiden tuottamat palvelut, koska usein kunnissa on paras asiantuntemus oman alueen työpaikoista ja työllistymismahdollisuuksista sekä alueen työnhakijoista.

@aanekoski.fi:
Kasvupalveluita järjestetään ja tuotetaan valtakunnallisesti ja maakunnallisesti. Niitä tuotetaan tällä hetkellä paljon myös paikallisesti. Miksi näin ei voisi tehdä myös jatkossa, etenkin jos kunnat toimivat ko. palveluiden maksajina? Työllisyydenhoidon vastuunjako ei ole vielä täsmentynyt riittävästi. Miten hoidetaan tietohallintojärjestelmien käyttö ja tietosuoja, kun toimintoja yksityistetään työllisyyspuolella? Työmarkkinatuen kuntaosuus? Miten pystytään hoitamaan kilpailukykyisesti vaikeimmin työllistyvien palvelut? Mikä on kuntien vastuu jatkossa - onko sitä?

@orivesi.fi:
Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”
Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelun lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanostukset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työnjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta. Asiassa olisi mahdollista edetä myös kokeilujen kautta, jolloin lähtökohtaisesti kaupunki toimisi järjestäjänä tarkoituksenmukaisten kasvupalvelujen osalta.

@jamsa.fi:
Laissa tulee määritellä, että kasvupalvelujen kokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään yhdessä kuntien kanssa. Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Kasvupalvelujen järjestämisvastuuta ei tule hajauttaa maakunnan sisällä vaan se tulee pitää lakiesityksen mukaisesti maakuntakohtaisena.
Maakunnan tulee kuitenkin voida delegoida järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille (tai sen sidosyksikköasemassa olevalle yhtiölle), joilla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voi tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista
Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalvelujen käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Lakiehdotuksessa tuodaan esiin maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä, vaan valtaosin kuntien ja kehittämisyhtiöiden osarahoittamia, toteuttamia ja hallinnoimia kokonaisuuksia. Esimerkiksi edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle, innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Lakiehdotusta on näiltä osin täsmennettävä.
Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista tarveharkintaan pohjautuen, mutta maakunnan edellytyksiä ja resursseja vastata kokonaisuudesta ei ole riittävästi arvioitu. Lakiesityksestä ei selviä, kenellä on tosiasiallinen vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. On huomioitava, että kunnat tuottavat nykyisellään laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niille olisi säädettävä lakiin mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta).
Kasvupalvelujen vastuukysymykset, tehtävänmäärittelyt sekä lain voimassaoloaikana, että siirtymävaiheessa on määrittelemättä, mikä on merkittävä riski sekä asiakkaan, että toimijoiden näkökulmasta. Kuntien kannalta suureksi riskiksi tunnistetaan se, että palveluketjujen sekä ohjaus- ja neuvontapalvelujen toimimattomuus ja riittämättömyys, voi johtaa lisääntyvään tarpeeseen tuottaa maakunnan palvelutuotantoa täydentävää lähipalvelua tai palvelunohjausta kuntien budjettivaroin.

@ouka.fi:
Lakiehdotuksessa ei oteta huomioon mitenkään kuntien ja varsinkaan isojen kaupunkien tämänhetkisiä satsauksia nykyisiin palveluihin työllisyyden, elinkeino- ja innovaatiopolitiikan suhteen, jolloin rakentuu asiakkaille erittäin huonosti hahmottuva kokonaisuus ja päällekkäinen palvelutarjonta.

§ 13 on selkeästi kirjattu yhteistyötavoite kasvupalvelujen yhteensovittamisesta kuntien ja maakuntien kesken. Kuitenkin kilpailullinen monituottajamalli ja se että maakunnilla ei ole sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta edes markkinapuutetilanteessa käytännössä estää lakiin kirjoitetun tavoitteen resurssien yhdistämisestä.

Lisäksi on epäselvää onko esityksessä ajateltu myös kunnille vastuita työllisyyden hoidon työmarkkinatuen kuntarahoitusosuuden osalta? Työllisyyden hoito tulee olla yhden toimijan vastuulla. Toimintaan liittyvät resurssit tulee suunnata alueellisten palvelutarpeiden mukaisesti sekä tietojärjestelmät tulee olla vastuutoimijan lisäksi myös toimintaan liittyvien sidostoimijoiden käytössä. Kaupunkien elinkeinolähtöinen työllisyyspalvelumalli on kestävä ja tehokas ratkaisu työllisyyden palvelurakenteeksi.

Mikäli kunnille ei jää vastuuta velvoitteita työllisyyden hoitamiseksi tulisi myös työmarkkinatuen rahoitusosuus siirtää pois kuntien vastuulta.

@lieto.fi:
Hallituksen esityksessä todetaan, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palvelujen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Luonnoksesta ei ilmene, mikä rooli ja merkitys kuntien kanssa käydyillä neuvotteluilla on, miten maakunnalle syntyy kokonaisnäkemys alueen kokonaisuudesta ja miten kyetään huomioimaan paikalliset erot.
Kuntaliiton hallitus on todennut 26.10.2016 hyväksymässään hallituksen esitystä maakuntauudistukseksi koskeneessa lausunnossaan kasvupalveluiden järjestämisestä seuraavaa: ”Esityksessä työllisyys- ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE-hallinnolta maakunnalle. Kuntaliiton mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys- ja yrityspalveluihin suuntaamat panokset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tekemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”
Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelujen lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanokset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta.
Tämän lausunnon antaja toteaa Kuntaliiton hallituksen lausunnon kannatettavaksi ehdotukseksi.
Hallituksen esityksessä todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Miten mahdollistetaan vuoropuhelu, joka mahdollistaa palveluiden yhteensovittamisen ja asiakkaiden liikkumisen tarpeidensa mukaisesti palveluiden ja palveluntuottajien välillä? Lisäksi tiedonsiirron mahdollisuudet nykylainsäädännön puitteissa ovat rajalliset. Saattaa edellyttää lakimuutoksia viranomaisten välisen tiedonsiirron mahdollistamiseksi. Mikä rooli asiakkaalla on tässä järjestelmässä?
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden neuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaaman rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.
Valtakunnallisia kasvupalveluita ei ole lakiluonnoksessa esitetty avattavan markkinalähtöisiksi ja kilpailullisiksi. Tämä asettaa valtakunnalliset ja maakunnalliset kasvupalvelut eriarvoiseen asemaan. Team Finland-toimijoille on olemassa myös yksityisillä markkinoilla toimivia kilpailijoita, jotka voisivat tarjota vastaavia palveluita. Team Finland-toimijoita korostetaan tässä lakiluonnoksessa esimerkiksi investointien edistämistyössä ja kansainvälistymisessä. Käytännössä yritysten asiakaspalaute on ollut Team Finland-kokonaisuudesta varsin huonoa. Ulkomaisten investointien houkuttelussa kansallisella Invest in Finlandilla ei ole maakunnissa ollut merkittävää roolia. Koska toiminta ei ole aluei

@heinavesi.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.

Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

3 luku 14 §:ssä tulisi mainita myös kunnat kasvupalvelujen asiakkaina.

Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…

Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä muutoks

@mynamaki.fi:
Lakiluonnoksesta ei käy selvästi ilmi, kuka määrittelee ja miten määritellään kasvupalveluiden sisältö, laajuus ja laatu asiakkaiden tarpeiden mukaiseksi? Miten määritellään asiakkaan mahdollisuus vaihtaa palveluntuottajaa kesken asiakassuhteen, mikäli asiakas ei ole tyytyväinen palveluntuottajaan? Miten palveluntuottajia arvioidaan ja voidaanko palveluntuottajalta evätä mahdollisuus toimia palveluntuottajana saadun asiakaspalautteen perusteella?

@iisalmi.fi:
Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään YHDESSÄ kuntien kanssa.

Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi Edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien NYKYISTEN tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.
Kasvupalvelujen järjestämisvastuuta ei kuitenkaan tule hajauttaa maakunnan sisällä vaan se tulee pitää lakiesityksen mukaisesti maakuntakohtaisena. Vastuun jakaminen ja resurssien pirstalointi johtaisi kasvupalvelujen näivettymiseen maakuntakeskusalueiden ulkopuolella.

Maakunnan tulisi voida siirtää järjestämisvastuuta laajasti myös kunnille niin halutessaan, laki ei saa sitoa käsiä.

@kirkkonummi.fi:
Työnhakija-asiakasta koskevien viranomaispäätösten (18 §) ja asiakasohjauksen prosessin (19 §) erottaminen toisistaan on käytännössä vaikeaa. Lakiehdotuksen mukaan ensiksi mainittu on järjestäjän ja jälkimmäinen ensisijaisesti tuottajan vastuulla. Lakiesityksen 19 § mukaan kasvupalvelujen järjestäjän on huolehdittava palveluja tarvitsevien asiakasryhmien ja asiakkaiden tunnistamisesta. Tehtävä on vaikea, kun asiakasrajapinta käytännössä siirtyy palvelujen tuottajalle.

Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Laissa tulisi etukäteen määritellä keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuottajalle asetetaan. Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esimerkiksi asetuksessa.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö.

@sauvo.fi:
Hallituksen esityksessä todetaan, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palvelujen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Luonnoksesta ei ilmene, mikä rooli ja merkitys kuntien kanssa käydyillä neuvotteluilla on, miten maakunnalle syntyy kokonaisnäkemys alueen kokonaisuudesta ja miten kyetään huomioimaan paikalliset erot.

Kuntaliiton hallitus on todennut 26.10.2016 hyväksymässään hallituksen esitystä maakuntauudistukseksi koskeneessa lausunnossaan kasvupalveluiden järjestämisestä seuraavaa: ”Esityksessä työllisyys- ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE-hallinnolta maakunnalle. Kuntaliiton mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys- ja yrityspalveluihin suuntaamat panokset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tekemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.” Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelujen lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanokset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta.

Tämän lausunnon antaja toteaa Kuntaliiton hallituksen lausunnon kannatettavaksi ehdotukseksi.

Hallituksen esityksessä todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Miten mahdollistetaan vuoropuhelu, joka mahdollistaa palveluiden yhteensovittamisen ja asiakkaiden liikkumisen tarpeidensa mukaisesti palveluiden ja palveluntuottajien välillä? Lisäksi tiedonsiirron mahdollisuudet nykylainsäädännön puitteissa ovat rajalliset. Saattaa edellyttää lakimuutoksia viranomaisten välisen tiedonsiirron mahdollistamiseksi. Mikä rooli asiakkaalla on tässä järjestelmässä?

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden neuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaaman rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Valtakunnallisia kasvupalveluita ei ole lakiluonnoksessa esitetty avattavan markkinalähtöisiksi ja kilpailullisiksi. Tämä asettaa valtakunnalliset ja maakunnalliset kasvupalvelut eriarvoiseen asemaan. Team Finland-toimijoille on olemassa myös yksityisillä markkinoilla toimivia kilpailijoita, jotka voisivat tarjota vastaavia palveluita. Team Finland-toimijoita korostetaan tässä lakiluonnoksessa esimerkiksi investointien edistämistyössä ja kansainvälistymisessä. Käytännössä yritysten asiakaspalaute on ollut Team Finland-kokonaisuudesta varsin huonoa. Ulkomaisten investointien houkuttelussa kansallisella Invest in Finlandilla ei ole maakunnissa ollut merkittävää roolia. Koska toiminta ei

@kitee.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.
Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.
Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.
Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

3 luku 14 §:ssä tulisi mainita myös kunnat kasvupalvelujen asiakkaina.
Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…
Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä muutoksia. Em

@tuusula.fi:
Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Tällainen linjaus rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Myöskään yhdyspintoja Uudenmaan erillisratkaisuun ei ole huomioitu.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esim. asetuksessa.

@tampere.fi:
Lakiluonnoksessa tulee huomioida suurten kaupunkien merkitys ja toiminta nykyistä luonnosta selkeämmin.

Mikäli suurille kaupungeille annettava järjestämisvastuu ei ole mahdollinen, tulee jatkovalmistelussa tarkastella mallia, jossa Uudenmaan ratkaisu laajennettaisiin koskemaan myös muita kansallisen kasvun ja kilpailukyvyn kannalta keskeisiä maakuntia (esim. Pirkanmaa).

Tampereen kaupunki esittää, että nämä esitetyt vaihtoehdot (suurten kaupunkien järjestämisvastuu tai Uudenmaan mallin laajennus) otetaan huomioon lain jatkovalmistelussa. Tampereen kannalta keskeinen peruste on se, että Tampereen kaupunkiseudun olosuhteet, tarpeet sekä elinvoima- ja kasvupanostukset ovat hyvin pitkälti verrannollisia pääkaupunkiseudun erityisratkaisuun. Ratkaisun laajentaminen koskemaan muita suuria kaupunkeja selkeyttäisi työnjakoja ja tehostaisi kasvupalvelujen vaikuttavuutta. Asiassa voidaan edetä myös kokeilujen kautta, jolloin kaupunki voi toimia järjestäjänä määriteltyjen tarkoituksenmukaisten kasvupalvelujen osalta.

Kasvupalvelujen järjestäjillä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä (esim. yritysten syntyä, kasvua ja kansainvälistymistä tukevat palvelut). Tämä edistäisi kunnissa ja kehitysyhtiöissä syntyvien kontaktien parhaan hyödyntämisen. Kuntien ohjauksessa olevien kehitysyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksessa erityisesti syytä selkeyttää.

@virrat.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä on kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamalli ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys -ja työvoimapalvelujen järjestämisen optimaalinen malli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakun-nalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälä 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) Valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvu-palvelujen yritysasiakkaiden määrittely on lakiluonnoksessa sama. Yksittäinen yritys voi olla nyt ja jatkossa asiakas niin kunta-, maakunta -kuin valtakunnan tason yritys-palveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määritte-lyssä näkyy kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäk-si siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Kuinka maakunta toteuttaa pykälien 16 ja 19 säädökset kilpailullisessa mo-nituottajamallissa jossa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista? Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotusta ei ole mah-dollista toteuttaa senkään vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin.

Laaja markkinaehtoisuus, julkisen tuotannon kapeus ja yhtiöittämisvelvollisuus voivat etäännyttää kasvupalveluiden kansanvaltaista ohjausta. Lainsäädännössä jää epä-selväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella?

@hameenlinna.fi:
Yhdymme kuntaliiton kannanottoon siitä, että maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat tehtävien hoitamiseksi. Valtiolta maakunnille siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista.

@isokyro.fi:
Kuntien ja maakunnan yhteinen strategiatyö tulee olla aluekehittämistyössä ja alueen elinvoiman parantamisen keskiössä. Kasvupalvelujen tulee kehittyä hallintokulttuurista palvelukulttuuriksi.

@lapinlahti.fi:
Pykälään 13 on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakunnan ja kuntien kesken. Kuitenkaan kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta edes markkinapuutetilanteessa. Lakiesitys ei tunnista riittävästi tarvetta kunta/kunnallinen kehittämisyhtiö – maakunta/valtio akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kunnallisten kehittämisyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan osana palveluiden tarjontaketjua.

15 b §:ssä linjataan valtion ja maakunnan vastuuta työllisyydestä. Pykälä on tässä vaiheessa keskeneräinen ja epäselvä, tähän toivotaan selkeämpää määrittelyä vastuunjaosta ja lisäystä myös kuntien roolista työllisyyden hoidossa. Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin.
Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntämisen kieltäminen ja oman tuotannon salliminen ainoastaan markkinapuutetilanteessa pakkoyhtiöittämisellä rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, on markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa tarkemmin. Samoin tulee määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Ehdotus on osin keskeneräinen. Esimerkiksi 15 b § valtion ja maakunnan vastuusta työllisyydestä täydentyy ehdotuksen mukaan myöhemmin. Kuitenkin kysymys on erittäin keskeinen maakunnan kannalta. Ehdotuksen mukaan myöhemmin säädettäisiin vastuusta tapauksissa, joissa työttömyysaste poikkeaa liiaksi maakunnan työssäkäyntialueiden kesken. Lisäksi erikseen säädettäisiin valtion toimenpiteistä, jos tavoite ei täyty. Kun maakunnalle asetetaan velvoitteita tämän suhteen, tulee tämä huomioida myös maakuntien rahoituksessa. Pykälän tekstimuotoilu on saatava maakuntien käsittelyyn ennen kuin lakiehdotus lähetetään eduskunnan käsiteltäväksi.

Koska kunnalle ei ehdotuksen mukaan tulisi jäämään velvoitteita työllisyyden hoitamiseksi, myös työmarkkinatuen rahoitusosuus tulee siirtää pois kuntien vastuulta. TYP toimintamallin tulee kuulua maakunnan järjestämistehtäviin.

@lahti.fi:
HE:ssä maakuntalaiksi (7§) annetaan maakunnalle mahdollisuus sopia järjestämisvastuun siirtämisestä toiselle maakunnalle. Lisäksi maakunta voi sopia järjestämisvastuun siirtämisestä kunnalle, silloin kun siitä erikseen laissa säädetään. HE:ssä laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista tällaista mahdollisuutta ei tunnisteta. Lahden kaupunki edellyttää, että kasvupalvelujen osalta on lailla säädetään maakunnalle mahdollisuus siirtää järjestämisvastuu kasvupalveluista noin 10 suurimmalle kaupungille, joilla on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi.

Paras tapa ehkäistä päälleikäisiä toimintoja maakuntien kasvupalveluissa ja suurten kaupunkien elinvoimatehtävien välillä on siirtää järjestämisvastuu kasvupalvelutehtävistä suurimmille kaupungeille. Mikäli järjestämisvastuu kuitenkin olisi maakunnalla, tulee maakunnan järjestämisvastuulla olevat kasvupalvelut rajata selkeästi ja yksiselitteisesti 16§:ssä.

@kannus.fi:
Maakuntien ja kuntien roolien selkeä kuvaaminen esim. työllisyydenhoidossa puuttuu. Työllisyyden hoidon koko kenttä tulisi huomioida ja olla maakunnan hallussa (ei pelkästään kasvupalveluihin liittyvä). Erityinen huoli on vaikeasti työllistettävistä ja työnjaosta tähän liittyen. Kunnat toimivat tällä hetkellä maksajan roolissa, mutta riittäviä välineitä, jotta asiaan voitaisiin konkreettisesti vaikuttaa ei ole käytettävissä (yksilönsuojaan liittyvä tiedonpuute).
Valtakunnallisesti tuotettavien yrityspalvelujen ero maakunnallisesti tuotettaviin tulee määritellä selkeämmin, jotta asiakkaan ohjaus palvelujen piiriin saadaan nykyistä selkeämmäksi.

@inga.fi:
Työnhakija-asiakasta koskevien viranomaispäätösten (18 §) ja asiakasohjauksen prosessin (19 §) erottaminen toisistaan on käytännössä vaikeaa. Lakiehdotuksen mukaan ensiksi mainittu on järjestäjän ja jälkimmäinen ensisijaisesti tuottajan vastuulla. Lakiesityksen 19 § mukaan kasvupalvelujen järjestäjän on huolehdittava palveluja tarvitsevien asiakasryhmien ja asiakkaiden tunnistamisesta. Tehtävä on vaikea, kun asiakasrajapinta käytännössä siirtyy palvelujen tuottajalle.

Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Laissa tulisi etukäteen määritellä keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuottajalle asetetaan.

Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esimerkiksi asetuksessa.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö.

@hel.fi:
Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää siten merkittävää julkisen vallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Esityksessä maakunnan järjestämistehtävistä ja vastuusta säädetään laveasti, mikä voi aiheuttaa sen, että maakunnissa järjestetään erilaisia kasvupalveluja. Maakunnan järjestämistehtävistä tulisi säätää minimipalvelut, joita maakunnan on järjestettävä. Esityksessä tulisi tarkemmin säätää varsinaisessa pykäläehdotuksessa maakunnan järjestämisvastuu heikossa työmarkkina-asemassa olevien palvelujen saatavuudesta ja miten maakunta vastaa kyseisitä palveluista tilanteessa, jossa riittävän monipuolisia ja asiantuntevia yksityisiä palveluntuottajia ei ole olemassa.

@lohja.fi:
Maakunnan ja kuntien vastuunjako kaipaa selvyyttä. Erityisen sekavaksi vastuunjako muodostuu Uudellamaalla, jossa kasvupalveluihin muodostuu erillinen kuntayhtymä, johon kuuluu mahdollisesti vain osa maakunnan kunnista.

Laissa tulee mahdollistaa maakunnan oma ja muiden julkisyhteistöjen sidosyhtiöiden hyödyntäminen. Maakunnalla tulee olla mahdollisimman laaja valta päättää tarkoituksenmukaisimmista tuotantotavoista.

@toholampi.fi:
Toholammin kunnan mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.
Toholammin kunta huomauttaa lisäksi, ettei ole myöskään esitetty asiallista perustetta sille, että 18 olisi tarkoituksenmukaisin kasvupalveluiden järjestäjien lukumäärä. Ainakin suurissa maakunnissa niitä voisi siten olla useampiakin.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia
myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää. (TEM raportteja 39/2015).
Maakuntien vastuu työllisyyden hoidossa tulee olemaan keskeistä, samoin kuin kunnilla säilyy työllisyyden hoidon vastuuta. Lakiluonnoksessa selkeää vastuu- ja tehtävämatriisia ei ole löydettävissä. Jatkovalmistelussa on olennaisen tärkeää, että maakunnan ja kunnan vastuut kuvataan seikkaperäisesti. Kasvupalvelukäsitettä tulee selkeyttää, päällekkäisyyksiä ei synny ja roolit ovat selkeitä.
Kasvupalveluissa otetaan kantaa siihen, miten palvelut, joita ei ole vielä tarkemmin määritelty (ja tarkentuvat vasta substanssilaeissa) tulee järjestää. Tämä jättää osan lain piiriin kuuluvista vastuista vielä auki.
Maakuntien ja kuntien roolien selkeä kuvaaminen esim. työllisyydenhoidossa uupuu. Työllisyyden hoidon koko kenttä tulisi huomioida ja olla maakunnan hallussa (ei pelkästään kasvupalveluihin liittyvä). Erityinen huoli on vaikeasti työllistettävistä ja työnjaosta tähän liittyen. Kunnat toimivat tällä hetkellä maksajan roolissa, mutta riittäviä välineitä, jotta asiaan voitaisiin konkreettisesti vaikuttaa ei ole käytettävissä (yksilönsuojaan liittyvä tiedonpuute).
Valtakunnallisesti tuotettavien yrityspalvelujen ero maakunnallisesti tuotettaviin tulee määritellä selkeämmin, jotta asiakkaan ohjaus palvelujen piiriin saadaan nykyistä selkeämmäksi.

@pedersore.fi:
I § 16 är det viktigt att trygga möjligheterna för kommunernas utvecklingsbolag och landskapets producent att ordna tillväxttjänster. I § 17 borde 1 mom. 3 punkten möjliggöra att landskapet kan producera tillväxttjänster i alla händelser, också när det finns konkurrens. Sedan väljer kunden den producent som bäst motsvarar dess behov. Bolagiseringsskyldigheten är också onödig i och med att det hindrar en effektiv användning av person- och ekonomiska resurser. Istället kunde man trygga en fri marknad och kundens valmöjligheter via exempelvis krav på mycket omfattande bruk av servicesedlar (och ett smidigt och snabbt registreringsförfarande för de företag som erbjuder servicen).

I 17 § skulle det också vara viktigt att framhäva kravet på samarbete mellan tjänsteproducent för sysselsättning av långtidsarbetslösa, kommunerna och landskapets affärsverk som handhar social- och hälsovården (samt dess eventuella tjänsteproducenter). Ett samarbete är absolut nödvändigt för att kommunernas ska ha en möjlighet att sysselsätta långtidsarbetslösa.

@masku.fi:
Hallituksen esityksessä todetaan, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palvelujen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Luonnoksesta ei ilmene, mikä rooli ja merkitys kuntien kanssa käydyillä neuvotteluilla on, miten maakunnalle syntyy kokonaisnäkemys alueen kokonaisuudesta ja miten kyetään huomioimaan paikalliset erot.

Kuntaliiton hallitus on todennut 26.10.2016, että Kuntaliiton mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys- ja yrityspalveluihin suuntaamat panokset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tekemisen resursseina, ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.” Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelujen lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanokset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta.

Tämän lausunnon antaja toteaa Kuntaliiton hallituksen lausunnon kannatettavaksi ehdotukseksi.

Hallituksen esityksessä todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Miten mahdollistetaan vuoropuhelu, joka mahdollistaa palveluiden yhteensovittamisen ja asiakkaiden liikkumisen tarpeidensa mukaisesti palveluiden ja palveluntuottajien välillä? Lisäksi tiedonsiirron mahdollisuudet nykylainsäädännön puitteissa ovat rajalliset.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden neuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaaman rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Päävastuu investointien ja ulkomaisten yritysten houkuttelussa tulee olla kuitenkin jatkossakin kaupunkiseuduilla, kaupungeilla ja kunnilla. Päävastuu yritysten kansainvälistymispalveluista tulee olla alueella eikä kansallisilla toimijoilla.

Lakiluonnoksesta ei käy selvästi ilmi, kuka määrittelee ja miten määritellään kasvupalveluiden sisältö, laajuus ja laatu asiakkaiden tarpeiden mukaiseksi? Miten määritellään asiakkaan mahdollisuus vaihtaa palveluntuottajaa kesken asiakassuhteen, mikäli asiakas ei ole tyytyväinen palveluntuottajaan? Miten palveluntuottajia arvioidaan ja voidaanko palveluntuottajalta evätä mahdollisuus toimia palveluntuottajana saadun asiakaspalautteen perusteella?

@juva.fi:
Järjestämistehtävän sisällöstä ei säädetä riittävällä tarkkuudella. Kunnan tehtävänä on kehittää elinvoimaa alueillaan. Tämä tulevaisuudessakin kunnalle kuuluva tehtävä on huomioitava säädettäessä maakunnan ja kunnan tehtäväjaosta. Nyt ehdotuksessa todetaan vain, että tehtäväjaosta neuvotellaan. Koska maakunnilla ei ole yleistä toimivaltaa, tulisi tehtävät määritellä tarkemmin.

@leppavirta.fi:
Lakiesitys ei huomioi mahdollisuutta siirtää kasvupalvelutehtävien tuottamista isojen kuntien / kaupunkien hoidettaviksi.

@mantyharju.fi:
Miten järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii siitä, että saman sisältöisissä valtion ja maakunnan kasvupalveluissa ja kunnan elinvoimatehtävän piirissä ei synny päällekkäisyyttä? Miten järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii siitä, että ”palveluntuottajat toimivat keskenään yhteistyössä” - kilpailullisessa monituottajamallissahan yritykset kilpailevat keskenään asiakkaista?

Kunnilla tulisi olla oikeus palvelujen tuottamiseen ainakin markkinapuutetilanteessa. Lakiesitys ei tätä nyt mahdollista.

Esityksessä mainitut palvelukokonaisuudet pohjautuvat TE-palvelujen nykyiseen tarjontaan. Tämä tuo hyvän lähtökohdan jatkuvuudelle, mutta toisaalta sitoo uudistusta vanhaan palvelumalliin. Edelleen on riskinä, että syntyy palvelukapeikkoja, jolloin kunnat joutuvat luomaan täydentävää palvelua kuntalaisille kasvupalveluissa ja työllisyyden hoidossa. Tällöin saattaa syntyä päällekkäisyyksiä.

@naantali.fi:
Hallituksen esityksessä todetaan, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palvelujen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Luonnoksesta ei ilmene, mikä rooli ja merkitys kuntien kanssa käydyillä neuvotteluilla on, miten maakunnalle syntyy kokonaisnäkemys alueen kokonaisuudesta ja miten kyetään ottamaan huomioon paikalliset erot.

Kuntaliiton hallitus on todennut 26.10.2016 hyväksymässään hallituksen esitystä maakuntauudistukseksi koskeneessa lausunnossaan kasvupalveluiden järjestämisestä seuraavaa: ”Esityksessä työllisyys- ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE-hallinnolta maakunnalle. Kuntaliiton mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys- ja yrityspalveluihin suuntaamat panokset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tekemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”

Naantalin kaupunki pitää Kuntaliiton hallituksen lausuntoa perusteltuna.

Hallituksen esityksessä todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Miten mahdollistetaan vuoropuhelu, joka mahdollistaa palveluiden yhteensovittamisen ja asiakkaiden liikkumisen tarpeidensa mukaisesti palveluiden ja palveluntuottajien välillä? Lisäksi tiedonsiirron mahdollisuudet nykylainsäädännön puitteissa ovat rajalliset. Ongelman ratkaiseminen saattaa edellyttää lakimuutoksia viranomaisten välisen tiedonsiirron mahdollistamiseksi.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden neuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaaman rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Innovaatioympäristöjä ja -ekosysteemejä ei luoda hetkessä eikä ostopalveluina. Ekosysteemit kokoavat erilaisia toimijoita ja toimenpiteitä työskentelemään yhdessä. Kumppanuuteen perustuva kehittäminen vaatii toimijoilta verkostoitumista, ja yritysten verkottamisessa vaaditaan toimijakentän ja alueen hyvää tuntemusta. Paikallisen tahon innovaatioekosysteemin vuorovaikutusta ylläpitävä taholla – esimerkiksi seudullisella elinkeinoyhtiöllä – ja ekosysteemin muilla toimijoilla pitäisi säilyä toimivat yhteistyösuhteet ja toimintaprosessit maakuntauudistuksesta huolimatta. Vuorovaikutuksen ylläpitäminen ja kehittäminen edellyttää pitkäjänteistä, luotettavaa toimijaa, jota ei voida hoitaa lyhytaikaisella projektirahoituksella tai ostopalveluilla. Tämä on todettu myös Valtioneuvoston Innovaatioekosysteemejä käsittelevässä julkaisussa (28/2017). Turun seudulla – kuten muillakin suurilla kaupunkiseuduilla - toteutetaan jos nyt proaktiivista ja strategista ekosysteemien rakentamista ja kehittämistä, joissa keskeistä on yhteisen vision ja luottamuksen rakentaminen eri toimijoiden kanssa.

Lakiluonnoksesta ei käy selvästi ilmi, kuka määrittelee ja miten määritellään kasvupalveluiden sis

@kajaani.fi:
Edellä kohdassa 8) huomiot keskeisiin tavoitteisiin ja ehdotuksiin sekä kohdassa 16) huomiot lakiehdotuksen lukuun 1.

@lapinjarvi.fi:
Palvelutarpeen arvioinnissa ei voida käyttää alueellisia perusteita esim. yritysten määrän tai sijainnin perusteella.

@raahe.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu "Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuistan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy."

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liityviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

@sonkajarvi.fi:
Keskinäinen vastuitten määrittely (kunta, maakunta, valtio) tulisi olla selkeämpi.

@kuopio.fi:
Kasvupalvelut- terminä rajaa asiakkaina ulos pitkäaikais- ja rakennetyöttömät sekä yritykset, jotka eivät ensisijaisesti tavoittele kasvua. Rajanveto valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen välillä on epäselvä. Huolta aiheuttaa erityisesti se miten yritysten kansainvälistymistä edistetään paikallisesti.

@kimitoon.fi:
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@liperi.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamalli ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.
Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.
Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.
Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

3 luku 14 §:ssä tulisi mainita myös kunnat kasvupalvelujen asiakkaina.
Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…
Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä muutoksia. Em. ti

@rovaniemi.fi:
Lain mukaisia kasvupalveluja järjestetään harkinnanvaraisesti.

@nivala.fi:
Lainsäädännössä epäselväksi jää työllisyys- ja yrityspalveluiden vastuunjako kuntien ja maakunnan välillä. Lakiesityksestä ei käy ilmi, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä.

Lisäksi on epäselvää, onko esityksessä ajateltu myös kunnille vastuita työllisyyden hoidon työmarkkinatuen kuntarahoitus
osuuden osalta Kasvupalveluiden valmistelussa on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden synnyttäminen.

@kurikka.fi:
Kuntien ja maakuntien vastuujako jää epäselväksi. Maakuntien on sovittava kuntien kanssa tehtävienjaosta, yhteistyömalleista ja siitä miten resurssit kohdentuvat. Maakunnilla tulee olla mahdollisuus siirtää palveluiden järjestämisvastuu kunnille. Mikäli alueella ei ole toimivia markkinoita on lailla mahdollistettava kunnallisten palveluiden tuottaminen.

@kangasala.fi:
Edelleen toimivalta- ja vastuukysymykset epäselviä.

@sipoo.fi:
Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Tällainen linjaus rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Myöskään yhdyspintoja Uudenmaan erillisratkaisuun ei ole huomioitu.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esim. asetuksessa.

@perho.com:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen tavoitemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla on nähtävissä, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset käytännössä kilpailevat asiakkaista keskenään.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus ei käytännössä toteudu sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.

@kempele.fi:
Esityksessä työllisyys ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE - hallinnolta maakunnalle. Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kes-ken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.

Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelun lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanostukset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työnjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta. Asiassa olisi mahdollista edetä myös kokeilujen kautta, jolloin lähtökohtaisesti kaupunki toimisi järjestäjänä tarkoituksenmukaisten kasvupalvelujen osalta.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpi-teisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

@kalajoki.fi:
Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy. Lakiesityksessä ei ole riittävästi tunnistettu kuntakentän keskeistä roolia yrityspalvelujen järjestämisessä. Maakunnalle ei tule antaa jo hyvin toimivien kunnallisten yrityspalvelujen kanssa päällekkäisiä yrityspalvelutehtäviä. Päällekkäisesti järjestettävät yrityspalvelut ovat kalliita ja asiakkaan kannalta on epäselvää, kuka palveluja tuottaa.

Lakiluonnoksessa tulee rajautua organisoimaan TE-toimiston ja ELY-keskuksen tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen yritys- ja työllisyyspalveluiden kanssa. Lakiluonnosta voidaan tulkita niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella. Lakiluonnos myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti.

Työllisyyspalveluissa voisi mahdollistaa vaihtoehtona kuntien tai kuntien yhtiöiden tuottamat palvelut, koska usein kunnissa on paras asiantuntemus oman alueen työpaikoista ja työllistymismahdollisuuksista sekä alueen työnhakijoista.

@raseborg.fi:
Mycket kring samordnande och samarbete samt e-tjänster vilket nog blir en stor utmaning till många delar som t.ex. landskapets storlek, regionens geografiska område. Man har stor tro på e-tjänster vilket fungerar till vissa delar men inte kan ersätta personlig service och bedömning för kunden eller företagen. Det man beskriver att erbjuds idag fungerar inte jämlikt i hela Nyland vilket medför att kommunen i många fall tvingast ersätta den personliga servicen för att nå bra aktivering. TE-tjänsternas service utbud ser endast bra ut i text hur skall man garantera att de fungerar i tillväxttjänsterna i praktiken är avgörande. Företagsutvecklingsbolagens roll i framtiden måste avgöras med tanke på dessa föreslagna förändringar.

@merijarvi.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.” Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

Työllisyysasioiden hoidossa tulee varmistaa, että tulevassa mallissa myös vaikeammin työllistyvät ja pitkäaikaistyöttömät otetaan huomioon maakunnallisesti/valtakunnallisesti. Vaarana on, että etenkin kaupallisessa mallissa ko. työttömät jäävät ilman palveluita. Vastuuta heistä ei voi siirtää pelkästään kunnille.

@suomussalmi.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.
Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys. Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. Lakiluonnoksen kaksi keskeistä palvelujen ohjaamiseen ja ohjautumiseen liittyvää kohtaa eli palveluohjaus (17 §) ja palvelujen yhteensovittaminen (19 §) eivät ehdotetussa kilpailullisessa monituottajamallissa ilman maakunnan omaa koordinoivaa palveluohjausta toteudu asiakkaiden tarpeiden mukaisesti. Siksi on tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.
Kansanvallan toteutumisen näkökulmasta laaja markkinaehtoisuus, julkisen tuotannon kapeus ja yhtiöittämisvelvollisuus jo sinänsä voivat välillistää ja etäännyttää kasvupalveluiden kansanvaltaista ohjausta.
Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…

@keuruu.fi:
Kasvupalveluiden järjestäjänä myös kunnan kehittämisyhtiöt / elinkeino- sekä työllisyyspalvelujen toiminnot olisi otettava mukaan järjestämistehtävissä, tällöin paikallisuus alueen yritysten sekä asiakkaiden palvelujen kehittämisessä pysyy myös prioriteettina. Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään YHDESSÄ kuntien kanssa.

Maakunnallisina palveluina järjestettävät rekrytointi, osaaminen, yritystoiminta ja yrittäjyys voivat toimia palveluntuottajien tuottamina paremmin, mutta entä vaikeammin työllistyvien palvelut?
Miten varmistetaan, ettei tule keskenään päällekkäisiä tai ristiriitaisia palveluja?
Miten varmistetaan palveluntuottajien palveluiden yhteensovittaminen? Entä tilanteessa, kun asiakas vaihtaa palveluntuottajaa, miten tieto seuraa – liikesalaisuus?
Omavalvontaohjelman tekeminen tärkeää, se ei saa pitkittyä liikaa, toivottavaa on että palvelutuotanto saadaan käyntiin nopeasti.
§ 15 b:n sisältö seurauksineen on avoin.

Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi Edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien NYKYISTEN tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.
Kasvupalvelujen järjestämisvastuuta ei kuitenkaan tule hajauttaa maakunnan sisällä vaan se tulee pitää lakiesityksen mukaisesti maakuntakohtaisena. Vastuun jakaminen ja resurssien pirstalointi johtaisi kasvupalvelujen näivettymiseen maakuntakeskusalueiden ulkopuolella.

@heinola.fi:
Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa.

@kuhmoinen.fi:
Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee voida myös siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi tällöin myös jakaa järjestämisvastuuta kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys- ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnan alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.

@orimattila.fi:
Orimattilan kaupunki toteaa, että Kuntaliiton hallitus on todennut 20.10.2016 hyväk-symässään hallituksen esitystä maakuntauudistukseksi koskeneessa lausunnossaan kasvupalveluiden järjestämisestä seuraavaa: ”Esityksessä työllisyys ja yrityspalvelui-den järjestämisvastuu siirretään valtion TE - hallinnolta maakunnalle. Kuntaliiton mie-lestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakun-nan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoi-tamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtä-vät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”

Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelun lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseu-tujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanostukset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyt-tyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työnjakoja ja tehostai-si julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta. Asiassa olisi mahdollista edetä myös kokeilujen kautta, jolloin lähtökohtaisesti kaupunki toimisi järjestäjänä tarkoituk-senmukaisten kasvupalvelujen osalta.

Lisäksi on todettava, ettei ole myöskään esitetty asiallista perustetta sille, että 18 olisi tarkoituksenmukaisin kasvupalveluiden järjestäjien lukumäärä.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kas-vua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittä-misyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työlli-syyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista ko-konaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

@forssa.fi:
Lain 16 §:ssä rekrytointi ja osaaminen -palvelukokonaisuus viittaa ilmeisesti TE-toimiston nykyisen osaamisen kehittämisen ja työnvälityksen palvelun integroivaan malliin. Periaate on tarkoituksenmukainen. Perinteisiä työnhakupalveluja olisi toisaalta tarpeen tarkastella uudestaan entistä kokonaisvaltaisemmin. Tähän viitataankin esityksessä. Osaamisen kehittäminen toistuu eri palvelukokonai-suuksissa, mikä viitannee painotettuun toimintaan tai tarkentumattomuuteen. Rajapintoja esim. opetuksen järjestämiseen ei ole avattu. Jää epäselväksi, onko palvelutarpeen arviointi tai asiakassuunnitelman tekeminen erillinen vai integroitu prosessi näissä kokonaisuuksissa vai tehdäänkö se omana selvitysvaiheena. Monialaisten nykyisten palvelumallien yhteen sovitus ei selkeydy esityksessä. Yksi kohderyhmä ovat nuoret alle 30-vuotiaat ja nuorisotakuun kokonaisuus. Toinen on TYP-toiminnan kokonaisuus, johon on integroitu myös Kelan kuntoutuspalvelut ja nykyään myös toimeentulotuen perusosa sekä muita etuuksia. Tämä tulisi huomioida lakiesityksessä.

Lain 17 §:n mukaan kunnille jäisi edelleen ns. velvoitetyöllistäminen. Tällä hetkellä asiakkaille ei kuitenkaan merkittävissä määrin etsitä ratkaisuja avoimilta markkinoilta tai koulutuksesta, jolloin kuntiin ohjautuu kasvava määrä velvoitetyöllistettäviä. Malli ei ota huomioon kunnan elinvoimatavoitteiden mukaista työvoimapotentiaalia.

Lain 19 §:ssä TYP-palvelun osa-alueiden yhteensovittamisesta vastuu olisi maakunnalla. Tällä hetkellä osa palveluista TYP-toiminnassa on kuntien tai kuntayhtymien tuottamia. Esityksestä ei ilmene kuntien vastaavan toiminnan resursointia.

Vaikeasti työllistyviä ei voida velvoittaa hankkimaan palveluja omatoimisesti. Yhteiskunnan täytyy selvittää heidän palvelutarpeensa ja tarjota heille palveluja aktiivisesti.

Palveluiden järjestämisvastuun epäyhteneväisyys voi johtaa huonoon vaikuttavuuteen ja kielteiseen asiakaskokemukseen. Mikäli kuntien nykyistä kokonaisuutta työllisyydenhoidossa pilkotaan tai ositetaan, integraatio vähenee. Kuntien työllisyyttä edistävien palvelujen kokonaisuus on tällä hetkellä mittava ja palvelee useita eri kohderyhmiä. Tältä osin myös synergiaa voidaan hyödyntää. Mikäli vastuunjakoa on tehtävä, tulee harkita palveluiden jättämistä kunnille tai maakunnalle mahdollisuutta sopia kuntien kanssa riittävän ja taloudellisesti järkevän kokonaisuuden hoidosta. Se tukee palvelu-ketjuajattelua sekä kustannustehokasta toimintatapaa.

@vantaa.fi:
Kaupungeilla on tällä hetkellä merkittävä rooli kasvupalvelujen järjestämisessä ja tuottamisessa. Kunnan tehtävänä on kehittää elinvoimaa alueellaan ja edistää asukkaidensa hyvinvointia. Tämä tulevaisuudessakin kunnalle kuuluva tehtävä on huomioitava säädettäessä maakunnan ja kunnan tehtäväjaosta. Tehtäväjaon on oltava paitsi selvä, myös tarkoituksenmukainen ja toimiva.

Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntämisen kieltäminen ja oman tuotannon salliminen ainoastaan markkinapuutetilanteessa pakkoyhtiöittämisellä rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, on markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa tarkemmin. Samoin tulee määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maahanmuuttajaryhmän palveluiden suunnittelussa tulisi huomioida erityisesti ryhmän heterogeenisyys. Työttömänä työnhakijana olevaa maahanmuuttajaa tulisi tukea työllistymisen ohella myös riittävän suomen tai ruotsin kielen taidon sekä muiden yhteiskunnassa tarvittavien tietojen ja taitojen hankkimisessa sekä mahdollisuuksissa osallistua yhdenvertaisena jäsenenä yhteiskunnan toimintaan. Maakunnan ja kunnan välinen työnjako ei tästä lakiesityksestä selviä.

Ehdotus on osin keskeneräinen. Esimerkiksi 15 b § valtion ja maakunnan vastuusta työllisyydestä täydentyy ehdotuksen mukaan myöhemmin. Kuitenkin kysymys on erittäin keskeinen sekä maakunnan että Uudenmaan kuntayhtymän kannalta. Ehdotuksen mukaan myöhemmin säädettäisiin vastuusta tapauksissa, joissa työttömyysaste poikkeaa liiaksi maakunnan työssäkäyntialueiden kesken. Lisäksi erikseen säädettäisiin valtion toimenpiteistä, jos tavoite ei täyty. Mahdollinen sääntely ei vaikuta kannustavalta.

Jatkovalmistelussa on huomioitava, että Uudenmaan alueella valvonta kohdistuisi kunnallisen itsehallinnon suojan piiriin kuuluvaan kuntayhtymään, jolloin sekä velvoitteita että valvontaa ja seuraamuksia koskevien säännösten täytyy olla riittävän tarkkoja ja lakitasoisia.

Ehdotuksen mukaan maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Miten sovitetaan yhteen maakunnan lakisääteiset ja kunnan osittain ei-lakisääteiset palvelut? Kunta voi ja saa tarjota ei-lakisääteisiä tehtäviä, jos se katsoo niiden edistävän kunnan elinvoimaa.

Koska kunnalle ei ehdotuksen mukaan tulisi jäämään velvoitteita työllisyyden hoitamiseksi, myös työmarkkinatuen rahoitusosuus tulee siirtää pois kuntien vastuulta. TYP toimintamallin tulee kuulua maakunnan tai Uudenmaan kuntayhtymän järjestämistehtäviin.

Uudenmaan kasvupalvelukuntayhtymän r

@ylivieska.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

@raisio.fi:
Hallituksen esityksessä todetaan, että maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto alueensa ja palvelujen asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Luonnoksesta ei ilmene, mikä rooli ja merkitys kuntien kanssa käydyillä neuvotteluilla on, miten maakunnalle syntyy kokonaisnäkemys alueen kokonaisuudesta ja miten kyetään huomioimaan paikalliset erot.
Kuntaliiton hallitus on todennut 26.10.2016 hyväksymässään hallituksen esitystä maakuntauudistukseksi koskeneessa lausunnossaan kasvupalveluiden järjestämisestä seuraavaa: ”Esityksessä työllisyys- ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE-hallinnolta maakunnalle. Kuntaliiton mielestä maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista. Kuntien työllisyys- ja yrityspalveluihin suuntaamat panokset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tekemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.”
Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelujen lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanokset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun. Ratkaisu selkeyttäisi työjakoja ja tehostaisi julkisten kasvupalveluvoimavarojen vaikuttavuutta.
Tämän lausunnon antaja toteaa Kuntaliiton hallituksen lausunnon kannatettavaksi ehdotukseksi.
Hallituksen esityksessä todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Miten mahdollistetaan vuoropuhelu, joka mahdollistaa palveluiden yhteensovittamisen ja asiakkaiden liikkumisen tarpeidensa mukaisesti palveluiden ja palveluntuottajien välillä? Lisäksi tiedonsiirron mahdollisuudet nykylainsäädännön puitteissa ovat rajalliset. Saattaa edellyttää lakimuutoksia viranomaisten välisen tiedonsiirron mahdollistamiseksi. Mikä rooli asiakkaalla on tässä järjestelmässä?
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Tämä mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden neuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaaman rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Valtakunnallisia kasvupalveluita ei ole lakiluonnoksessa esitetty avattavan markkinalähtöisiksi ja kilpailullisiksi. Tämä asettaa valtakunnalliset ja maakunnalliset kasvupalvelut eriarvoiseen asemaan. Team Finland-toimijoille on olemassa myös yksityisillä markkinoilla toimivia kilpailijoita, jotka voisivat tarjota vastaavia palveluita. Team Finland-toimijoita korostetaan tässä lakiluonnoksessa esimerkiksi investointien edistämistyössä ja kansainvälistymisessä. Käytännössä yritysten asiakaspalaute on ollut Team Finland-kokonaisuudesta varsin huonoa. Ulkomaisten investointien houkuttelussa kansallisella Invest in Finlandilla ei ole maakunnissa ollut merkittävää roolia. Koska toiminta ei ole

@parkano.fi:
Ks. myös Parkanon kaupungin sähköpostilla lähettämä lausunto.
Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään YHDESSÄ kuntien kanssa.

Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi Edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien NYKYISTEN tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.
Kasvupalvelujen järjestämisvastuuta ei kuitenkaan tule hajauttaa maakunnan sisällä vaan se tulee pitää lakiesityksen mukaisesti maakuntakohtaisena. Vastuun jakaminen ja resurssien pirstalointi johtaisi kasvupalvelujen näivettymiseen maakuntakeskusalueiden ulkopuolella. Sen sijaan työllistämispalveluissa tulee tarkastella yleisemmin kuntien toimintamahdollisuuksien lisäämistä sekä riittävää paikallistuntemusta ja resurssia asiakaspalveluun.

@pello.fi:
Palveluiden pääsääntöinen järjestäminen sähköisesti rajaa pienten kuntien asukkaat tehokkaasti palveluiden ulkopuolelle, koska infra ICT:n osalta on osittain hyvinkin puutteellinen.

@vihti.fi:
Palvelutarpeen arvioinnin, palvelujen käyttöön liittyvän neuvonnan ja velvollisuuksista ja etuuksista liittyvän tiedottamisen osalta palvelujen järjestäjän ja tuottajan välinen työnjako jää osin epäselväksi (17 §). Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Työnhakija-asiakasta koskevien viranomaispäätösten (18 §) ja asiakasohjauksen prosessin (19 §) erottaminen toisistaan on käytännössä vaikeaa. Lakiehdotuksen mukaan ensiksi mainittu on järjestäjän ja jälkimmäinen ensisijaisesti tuottajan vastuulla. Lakiesitystä tulisi täsmentää niin että asiakasohjauksen vastuista ja viranomaistehtävistä syntyy selkeä kuva.

Lakiesityksen 19 § mukaan kasvupalvelujen järjestäjän on huolehdittava palveluja tarvitsevien asiakasryhmien ja asiakkaiden tunnistamisesta. Tehtävä on vaikea, kun asiakasrajapinta käytännössä siirtyy palvelujen tuottajalle.

Maakunnallisista kasvupalveluista säädetään sinänsä selkeästi (16 §, 19 §), mutta käytännön tasolla palvelukokonaisuuksien muodostaminen markkinoilta ostettavista palveluista, yhteensovittaminen muiden palveluiden kanssa sekä palvelun tuottajien yhteistyöstä ja siihen kytkeytyvästä palveluiden asiakaslähtöisyydestä huolehtiminen on haaste.

@miehikkala.fi:
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää. (TEM raportteja 39/2015).

@vaala.fi:
§ 13 mukaan kasvupalveluita järjestetään ja tuotetaan valtakunnallisesti ja maakunnallisesti. Nykyisin kasvupalveluita järjestetään ja tuotetaan myös kuntakohtaisesti ja seudullisesti mm. elinkeinoyhtiöiden kautta. Lain mukaan maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon kuntien elinvoimatehtävät ja pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen.

Kunnat hoitavat elinvoimatehtäviä hyvin moninaisesti. Elinvoimatehtävät sinällään on määrittelemätön termi.
Kyseiseen tehtävään kuuluu monella elinkeinoyhtiöllä ja kunnalla myös kasvupalvelulain mukaisia tehtäviä. Aloittavien yritysten palvelut ovat yleensä maksuttomia. Osalla kehittämisyhtiöistä ja kunnista myös muut yritysten palvelut ovat maksuttomia, osa taas perii maksua. Kuntien elinvoimatehtävien hoitoon liittyvää valtionosuudenjakoperustetta ei ole.

Sivulla 61 on todettu seuraavaa: ”Maakunta ja kunta toimisivat edelleen kumppaneina elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa. Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Jos maakunta pystyy synnyttämään kestävää talouskasvua, uusia yrityksiä ja uusia työpaikkoja, sillä on positiivisia vaikutuksia myös kuntien elinvoimaisuuteen. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös muun muassa maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.
Kunnat voisivat myös toimia maakunnallisten kasvupalvelujen tuottajina omistamiensa yhtiöiden kautta, jos yhtiö ei ole sidosyksikköasemassa kuntaan.”

Sivulla 63 todetaan, että ”Lakiesityksessä luodaan pääkaupunkiseudulle kuntayhtymään pohjautuva erillisratkaisu. Pääkaupunkiseudun voidaan katsoa olevan hyvin erilaisessa tilanteessa, kun ottaa huomioon talouden ja työmarkkinoiden tunnusluvut sekä maahanmuuttajien määrän.” Myös harvaan asuttumaaseutu on toimintaympäristöltään ja markkinatilanteeltaan täysin erilainen alue muuhun Suomeen verrattuna. Välimatkat ovat pitkät ja markkinaehtoisessa toiminnassa niin työllisyys kuin yrityspalveluissa riskinä on palvelujen etääntyminen ja saavutettavuuden heikentyminen. Tämä on tuotu esille myös lain vaikuttavuusarvioinnissa. Harvaan asutulla alueella tulisi voida soveltaa myös kasvupalveluiden tuottamisessa hankintalain 15 pykälää. Tällöin kunnalliset kehittämisyhtiöt voisivat edelleenkin toimia paikallisesti yrityspalveluiden tuottajina vaikka ne olisivatkin sidosyksikköasemassa kuntaan.

@alavus.fi:
Monituottajamalli poikkeaa aiemmin tavoitellusta yhden luukun periaatteen –mallista.
Kilpailuneutraliteetti estää sen, että maakunta sopii kunnan kanssa palvelujen järjestämisestä myös markkinapuutetilanteessa.
Omavalvontaohjelmavaade maakunnan järjestämisvastuulle kuuluvista tehtävistä ja palveluista on hyvä.

@nurmes.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamalli ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämisyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.

Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa.
Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä muutoksia. Em. tilanteessa palvelujen saatavuuden turvaamiseksi maakunnan tulee olla valmis käynnistämään oma kasvupalvelutuotantonsa varsin nopealla aikataululla. Tähän ei ole reaalisia mahdollisuuksia, jos maakunta on jo ehtinyt lopettaa oman palvelutuotantonsa.

@espoo.fi:
Palvelutarpeen arvioinnin, palvelujen käyttöön liittyvän neuvonnan ja velvollisuuksista ja etuuksista liittyvän tiedottamisen osalta palvelujen järjestäjän ja tuottajan välinen työnjako jää osin epäselväksi (17 §). Työnhakija-asiakasta koskevien viranomaispäätösten (18 §) ja asiakasohjauksen prosessin (19 §) erottaminen toisistaan on käytännössä vaikeaa. Lakiehdotuksen mukaan ensiksi mainittu on järjestäjän ja jälkimmäinen ensisijaisesti tuottajan vastuulla. Lakiesitystä tulisi täsmentää niin että asiakasohjauksen vastuista ja viranomaistehtävistä syntyy selkeä kuva.

Lakiesityksen 19 § mukaan kasvupalvelujen järjestäjän on huolehdittava palveluja tarvitsevien asiakasryhmien ja asiakkaiden tunnistamisesta. Tehtävä on vaikea, kun asiakasrajapinta käytännössä siirtyy palvelujen tuottajalle.

Maakunnallisista kasvupalveluista säädetään sinänsä selkeästi (16 §, 19 §), mutta käytännön tasolla palvelukokonaisuuksien muodostaminen markkinoilta ostettavista palveluista, yhteensovittaminen muiden palveluiden kanssa sekä palvelun tuottajien yhteistyöstä ja siihen kytkeytyvästä palveluiden asiakaslähtöisyydestä huolehtiminen on haaste (vrt. vastaus edellä kysymyksiin 12 ja 13).

@businesslappi.fi:
13§ Kasvupalvelut
Pykälässä säädetään, että ”Kasvupalvelut on järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarve edellyttää”.

Kasvupalvelujen järjestämisessä ja tuottamisessa on otettava huomioon myös maakunnan tarve, joten maakunta on mainittava pykälässä asiakkaan lisäksi. Sekä tarvittaessa kuntatason erillisjärjestelyt heikkotasoisilla markkina-alueilla.

14§ Kasvupalvelujen asiakkaat
Pykälän 1 momentissa säädetään, että ”Valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita ovat kasvua ja kansainvälistymistä tavoittelevat sekä innovaatioiden kehittämistä, kaupallistamista ja hyödyntämistä tavoittelevat yritykset, maakunnat ja kunnat, sekä sellaiset kasvupalveluihin liittyvää tutkimustoimintaa harjoittavat yhteisöt, virastot ja laitokset, joiden toiminta tähtää kasvupalvelun tavoitteiden edistämiseen”.

Tarkoitetaanko tällä tekstillä sitä, että mainittujen yritysten, maakuntien ja kuntien jotka katsotaan valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaiksi tulee olla sekä kasvua että kansainvälistymistä tavoittelevia? Jos yritykset, maakunnat ja kunnat ovat vain kansallista kasvua tavoittelevia niin ne eivät voi olla tässä määriteltyjä asiakkaita?

Paikallismarkkinoilla hajautettujen ja kiertotalouden ratkaisuissa voidaan luoda erittäin merkittävää alue- ja kansantaloudellista vaikutusta. Viennin edistämisen rinnalle on nostettava tuontia korvaavat kehittämistoimet sekä yksityisillä kuin myös muilla toimijoilla.

Miten maakuntien ja kuntien kasvun ja kansainvälisyyden tavoittelu määritellään? Jos kasvun ja kansainvälistymisen tavoittelulla tarkoitetaan pelkästään yrityksiä, sana ”yritykset” on lisättävä ensimmäiseen lauseeseen.
Käytettäessä määrittäviä ja poissulkevia sanoja ”ja”, ”sekä”, ”tai”, tulee olla erityisen tarkkana, koska niillä voi olla suuri merkitys silloin, kun lakia tulkitaan.

Pykälän 2 momentissa sanotaan, että ”Maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita ovat 1 momentissa tarkoitetut kasvua tavoittelevat yritykset, luonnolliset henkilöt, yritykset, muut yhteisöt ja säätiöt…..”

Tarkoittaako tämä sitä, että kansainvälistymistä ja kasvua tavoittelevat yritykset, luonnolliset henkilöt, yritykset, muut yhteisöt ja säätiöt… ovat vain valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita, eli maakunnallisiin kasvupalveluihin ei sisälly kansainvälistymiseen liittyviä toimenpiteitä?

Keitä ovat ”kasvua tavoittelevat luonnolliset henkilöt” tai ”kasvua tavoittelevat muut yhteisöt ja säätiöt”? Minkälaisia kasvupalveluja he voivat saada? Näiden kohderyhmien tulee olla yhdenvertaisessa asemassa kansainvälisyyttä tavoittelevien yhtiöiden kanssa.

15b§
Lakiluonnoksessa on tämän pykälän kohdalla luonnosteksti, jossa sanotaan pykälän täydentyvän tekstillä jossa ”säädetään …. maakunnille vastuu siitä, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maakunnan keskimääräistä tasoa”.

Pykälän tekstimuotoilu on saatava maakuntien kommentoitavaksi ennen kuin se hyväksytään lähetettäväksi eduskunnan käsittelyyn, koska maakuntien välillä on suuria eroja siinä, miten tähän pystytään maakunnan sisällä vaikuttamaan.
16§ Maakunnalliset kasvupalvelut

Pykälän 1 momentin teksti ”Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia” on huonosti muotoiltu, se pitää muotoilla uudestaan. Epäselväksi jää esim. mitä tarkoittaa osaamisen järjestäminen maakunnallisena kasvupalveluna?

18§ Maakunnan viranomaistehtävät

Pykälässä määritellään maakunnan hoidettavat kasvupalveluihin liittyvät viranomaistehtävät.
Maakunnan viranomaistehtäviksi ei lakiluonnoksessa o

@savonlinna.fi:
Lakiin tulisi kirjata maakuntien ja talousalueita edustavien keskuskuntien välinen kasvusopimus, jossa määritellään yhdessä kasvupalveluiden toteuttamisesta, elinkeinopoliittisista tavoitteista ja resursoinnista maakuntien ja kaupunkien välillä.

@loviisa.fi:
Asiakkaan palvelutarpeen arviointi tulee säilyttää viranomaispalveluna.

@vora.fi:
I § 16 är det viktigt att trygga möjligheterna för kommunernas utvecklingsbolag och landskapets producent att ordna tillväxttjänster. I § 17 borde 1 mom 3 punkten möjliggöra att landskapet kan producera tillväxttjänster i alla händelser, också när det finns konkurrens. Sedan väljer kunden den producent som bäst motsvarar dess behov. Bolagiseringsskyldigheten är också onödig i och med att det hindrar en effektiv användning av person- och ekonomiska resurser. Istället kunde man trygga en fri marknad och kundens valmöjligheter via exempelvis krav på mycket omfattande bruk av servicesedlar (och ett smidigt och snabbt registreringsförfarande för de företag som erbjuder servicen).
I 17 § skulle det också vara viktigt att framhäva kravet på samarbete mellan tjänsteproducent för sysselsättning av långtidsarbetslösa, kommunerna och landskapets affärsverk som handhar social- och hälsovården (samt dess eventuella tjänsteproducenter). Ett samarbete är absolut nödvändigt för att kommunernas ska ha en möjlighet att sysselsätta långtidsarbetslösa.

@pirkkala.fi:
Toimivalta- ja vastuukysymykset maakunnan ja kuntien välillä jäävät osin epäselviksi.

@kauhajoki.fi:
Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään YHDESSÄ kuntien kanssa.

Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi Edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien NYKYISTEN tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.
Kasvupalvelujen järjestämisvastuuta ei kuitenkaan tule hajauttaa maakunnan sisällä vaan se tulee pitää lakiesityksen mukaisesti maakuntakohtaisena. Vastuun jakaminen ja resurssien pirstalointi johtaisi kasvupalvelujen näivettymiseen maakuntakeskusalueiden ulkopuolella.

@hyvinkaa.fi:
Lakiesityksessä asiakkaalla käsitetään mm. yritys, kasvuyritys, työllistettävä, työtön, heikoimmassa työmarkkina-asemassa olijat, maahanmuuttajat ja kotoutettavat. Kaikki em. asiakkaisiin ei voi soveltaa kaikkia lakiesityksessä olevia säädöksiä. Puhumalla kaikissa tapauksissa asiakkaista yksilöimällä, mitä tarkoitetaan, syntyy hyvin sekava kuva vastuista ja järjestämistehtävistä.

Henkilöasiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Maakunnan järjestämisvastuulle kuuluvien yritysasiakkaiden palvelutarpeiden arviointi ei luontaisesti istu maakunnan tai kuntayhtymän rooliin. Järjestämistehtävänsä hoitamiseksi heidän on tunnettava alueensa yritykset. Maakunnan valitsemien kasvupalvelujen tuottajien on myös tunnettava yritykset, jotta he osaisivat tarjota näille yrityksille palveluja. Harva yritys lienee kiinnostunut avaamaan oveaan monille eri tahoille ja konsulttiyrityksille.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilantees-sa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Tällainen linjaus rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Myöskään yhdyspintoja Uudenmaan erillisratkaisuun ei ole huomioitu.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esim. asetuksessa.

@pori.fi:
Kaupungeilla on nykyisin merkittävä rooli kasvupalveluiden järjestämisessä ja tuottamisessa. Kunnan tehtävä on omalla alueellaan vahvistaa elinvoiman ja kasvun edellytyksiä sekä edistää asukkaiden hyvinvointia. Kunnan tulevassa roolissa korostuu entistä vahvemmin elinvoiman mahdollistamiseen ja hyvinvoinnin edistämiseen liittyvät tekijät, joka pitäisi huomioida säädettäessä maakunnille ja kunnille kuuluvien tehtävien työnjaosta. Maakuntien ja kuntien työnjaon pitäisi olla mahdollisimman selkeä ja toimiva. Mahdolliset tehtävien raja- tai yhdyspinnat pitäisi kyetä tunnistamaan lakia säädettäessä.

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on lähtökohtaisesti perusteltua. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei ole kuitenkaan kaikilta osin toimivin vaihtoehto. Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksiköiden kieltäminen sekä oman tuotannon salliminen vain markkinapuutetilanteessa pakkoyhtiöittämisellä rajaa ulos palveluiden vaihtoehtoisia tuottamistapoja ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. On tärkeää, että palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja vaikuttavuudessa. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesitys on keskeneräinen vaikeasti työllistyvien työnhakijoiden osalta. Esityksestä ei selviä, kenellä on jatkossa vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava työvoima- ja yrityspalvelujen alueellisen kokeilun tavoin mahdollisuus ottaa halutessaan kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä. Yhtiöittämisen ulkopuolelle pitäisi jättää vaikeammin työllistyville henkilöille suunnattu palvelukokonaisuus, johon sisältyy työ- ja toimintakyvyn sekä palvelutarpeen arviointia (ns. TYP-toiminta). Jos kunnalle ei lakiehdotuksen mukaisesti jää velvoitteita työllisyyden hoitamiseksi, on myös kuntien työmarkkinatuen rahoitusosuus siirrettävä pois kuntien vastuulta.

@hollola.fi:
Kasvupalvelujen yhteensovittaminen, tuottajien välinen yhteistyö ja yhden luukun periaate on vaikeasti toteutettavissa monituottajamallissa. Epäselväksi jää se, kenen vastuulla on asiakkaan palvelujen koordinointi ja palveluohjaus.

Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta.

Kasvupalvelujen järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa.

@suonenjoki.fi:
Rahoitus puuttuu.

@kolari.fi:
Kuntien rooli suhteessa maakunnan kasvupalveluihin jää epäselväksi. Yritystoiminta ja yrittäjyys –palvelukokonaisuus tulisi integroida paremmin maakunnan ja kuntien kanssa, jotta asiakas saa mahdollisimman jouhevaa palvelua. Team Finland –palvelut ovat kaukana ja huonosti harvaanasutun Tunturi-Lapin yrittäjien saatavilla.

Jos palveluita pyöritetään EU-rakennerahaston varoin, pitää palveluiden pysyvyys kuitenkin pystyä varmistamaan, jotta yrittäjille tai yrittäjiksi aikoville ei tarvitse suunnitella toimintaansa ohjelmakausien mukaan.

Kansainvälistymisen osalta tulisi ottaa huomioon matkailuvienti, joka tarvitsee erilaista tukea kuin perinteinen tavaravienti. Ei riitä, että kansainvälistyminen jää Team Finland –palveluiden varaan.

Yrityksille kasvupalvelujen kokonaisuus tulisi näyttäytyä mahdollisimman selkeänä polkuna eikä liiallisena vaihtoehtojen tarjoamana.

@somero.fi:
Lakiesitysluonnoksen lähtökohtana on, että maakunta tulee järjestämään palvelunsa neuvoteltuaan kuntien kanssa. Jonkin verran hämärän peittoon jää, kuinka syvällinen merkitys käytävillä neuvotteluilla on ja miten palvelutarjonnan kokonaisuus määräytyy, jos kunnilla on erisuuntaisia näkemyksiä asian suhteen.

@eurajoki.fi:
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat ehdotetussa mallissa maakunnalle uusia tehtäviä. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaiden palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Pykälässä 16 todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palveluntuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Voidaan perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset kilpailevat keskenään asiakkaista.
Jos maakunta voi toimia kasvupalvelujen tuottajana vain markkinapuutetilanteessa eikä palveluohjausta ja tietopalvelua ole määritelty maakunnan viranomaistehtäväksi, jää palveluohjauksen toteutus käytännössä useiden eri yksityisten palveluntuottajien vastuulle. Mallissa jää epäselväksi se, miten asiakkaiden palveluohjaus voi toteutua tehokkaasti ja koordinoidusti ja kenellä on vastuu sitä, että asiakas saa tarvitsemansa palvelut. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluu myös vastuu palvelujen yhteensovittamisesta asiakkaiden palvelutarpeiden mukaisesti. Mikäli palvelut tuotetaan monen yksityisen palveluntuottajan toimesta, siirtyy vastuu tunnistaa yhteen sovittamista edellyttäviä palveluja yksityiselle palveluntuottajalle. Yritysten ansaintalogiikka ja yksittäisen palveluntuottajan liiketoiminnallinen intressi saattavat kuitenkin johtaa siihen, että ohjausta muiden tuottajien palveluihin tai palvelujen yhteensovittamista ei tapahdu.
Satakunnan ELY-keskuksen näkemyksen mukaan on suuri riski sille, että palveluohjaus (16, 17 §) ja palvelujen yhteensovittaminen (19 §) eivät ehdotetussa kilpailullisessa monituottajamallissa toteudu asiakkaiden tarpeiden mukaisesti ilman maakunnan omaa koordinoivaa palveluohjausta. Objektiivisesti ja maakunnassa yhdenmukaisella tavalla tehty palvelutarpeen arviointi on olennainen seikka palvelujen osuvuuden takaamiseksi erityisesti henkilöasiakkaille. Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, palvelujen tuottamisen perusperiaatetta kilpailullisesta monituottajamallista ei tarvitsisi muuttaa. Esitys on perusteltavissa myös maakunnan asiakaslähtöisen toiminnan kokonaisuudella ja palveluintegraatiolla, sillä sote- uudistuksessa lainsäädäntövalmistelu lähtee periaatteesta, jossa maakunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Mikäli kasvupalveluihin valittaisin sama toimintamalli, maakunnalla olisi mahdollisuus aidosti yhteen sovittaa sosiaali- ja terveyspalveluita sekä kasvupalveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas tehokkaammin palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

@rusko.fi:
Lakiesityksen mukaan maakunnan tulee järjestää palvelut ja palvelutuotanto asiakkaiden tarpeiden mukaisesti neuvoteltuaan kuntien kanssa. Esityksestä ei ilmene, mikä kunnan rooli neuvottelussa on.

Esityksessä todetaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii palvelutuottajien koordinaatiosta. Järjestämisvastuussa oleva maakunta ei kykene johtamaan asiakkuuksia eikä asiakaslähtöisiä palveluprosesseja. Pelkästään asiakkuuksien johtamiseen tarvittava asiakastieto ei ole maakunnan käytössä.

@pyhajarvi.fi:
§ 15b on yhä esittämättä.

@pyhajoki.fi:
Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELYkeskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi.
Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin on määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

@mantsala.fi:
Asiakkaiden palvelutarpeen arviointi on säädettävä ensisijaisesti maakunnan viranomaistehtäväksi, koska arvioinnissa käytännössä päätetään asiakkaan saamista palveluista ja/tai asiakkaan oikeudesta eri palvelukokonaisuuksiin. Palvelutarvearviointi sisältää näin ollen viranomaisvallan käyttöä. Toteutusta viranomaistehtävänä puoltaa myös se, että palvelutarpeen arviointi on lakiluonnosten mukaan kytköksissä työnhaun voimassaoloon ja siten henkilön toimeentuloon.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Tällainen linjaus rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Myöskään yhdyspintoja Uudenmaan erillisratkaisuun ei ole huomioitu.

Palveluiden kannusteet ja sanktiot tulee luoda esim. asetuksessa.

@reisjarvi.fi:
Maakuntien on huomioitava kuntien elinvoimatehtävät järjestäessään lain edellyttämät kasvupalvelut. Yhteensovittamisesta tulisi sopia tarkemmin, jotta kunnat ja maakunnat eivät toimisi paikallistasolla toisistaan erillään tai vastakkaisesti.

@sotkamo.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.
Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.
Pykälässä 16 säädetään, että ” Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.
Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. Lakiluonnoksen kaksi keskeistä palvelujen ohjaamiseen ja ohjautumiseen liittyvää kohtaa eli palveluohjaus (17 §) ja palvelujen yhteensovittaminen (19 §) eivät ehdotetussa kilpailullisessa monituottajamallissa ilman maakunnan omaa koordinoivaa palveluohjausta toteudu asiakkaiden tarpeiden mukaisesti. Siksi on tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.
Kansanvallan toteutumisen näkökulmasta laaja markkinaehtoisuus, julkisen tuotannon kapeus ja yhtiöittämisvelvollisuus jo sinänsä voivat välillistää ja etäännyttää kasvupalveluiden kansanvaltaista ohjausta.

Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. "tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden…", "järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia", 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina…, otettava huomioon…, 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi…

@nokiankaupunki.fi:
Työllisyys ja yrityspalveluiden järjestämisvastuu siirretään valtion TE - hallinnolta maakunnalle. Maakunnan tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä, työnjaosta ja resurssien kohdentamisesta.
Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle / kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi. Maakunta voisi myös tällöin jakaa järjestämisvastuun kunnan tai kuntien kesken, mikäli se on tarkoituksenmukaista. Nämä valtiolta maakunnalle siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaisesti kokonaan valtion varoista.
Kuntien työllisyys - ja yrityspalveluihin suuntaamat panostukset säilyvät kunnilla alueen ja kunnan elinvoiman tukemisen resursseina ellei maakunnan ja maakunnan kuntien tai maakunnan ja yksittäisen kunnan kesken toisin sovita.
Kasvupalveluiden järjestämisvastuun siirrosta sopimisen tarve korostuu suurimmilla kaupunkiseuduilla, jolloin maakunta vastaisi muun alueensa kasvupalveluista. Tämän tulisi olla myös jatkovalmistelun lähtökohtana tilanteessa, jossa näiden kaupunkiseutujen olosuhteet, tarpeet ja kasvupanostukset ovat pitkälti verrannollisia jo hyväksyttyyn pääkaupunkiseudun erillisratkaisuun.
Ei ole myöskään esitetty asiallista perustetta sille, että 18 olisi tarkoituksenmukaisin kasvupalveluiden järjestäjien lukumäärä. Ainakin suurissa maakunnissa niitä voisi siten olla useampiakin.
Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin. Kuntien määräysvallassa olevien kehittämisyhtiöiden toiminnallista roolia osana julkisin varoin rahoitettua kansallista elinkeinopoliittista kokonaisuutta on uudistuksen yhteydessä syytä selkeyttää.

@janakkala.fi:
Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi sekä maakunnan tasolla että maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä on maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi haastava. Monituottajamalli ei sovi helposti yhden luukun periaatteeseen, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi oikeutta sopia kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälässä 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Yksittäinen yritys on sekä kunta-, maakunta- että valtakunnan tason yrityspalveluiden asiakas. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.
Lakiesityksessä oleva kirjoittamatta jäänyt §15b tulee määrittämään keskeisellä tavalla maakunnan vastuuta työllistämisessä. Kyseinen pykälä liittyy merkittävästi siihen, millaisin toimin ja resurssein maakunnissa hallitaan poikkeuksellisia työttömyyspiikkejä ja -tilanteita. Tämän vuoksi ko. pykälästä pitää järjestää erillinen lausuntomahdollisuus sen valmistuttua.

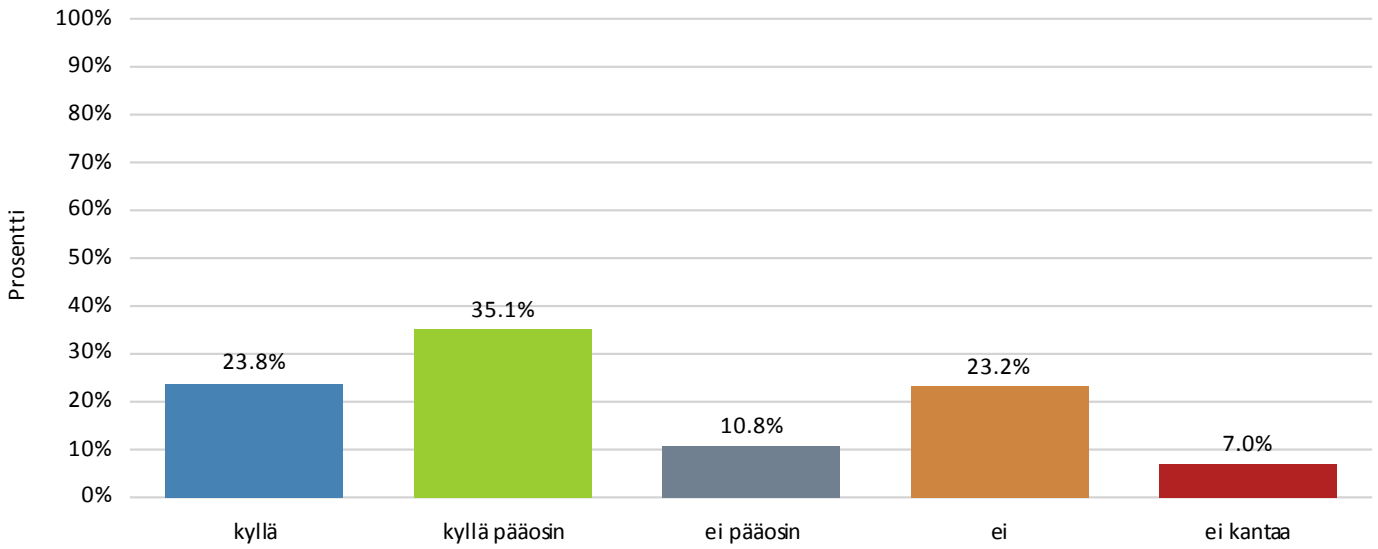
Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Sama ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Tehtävä on vaikea toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.
Maakunnalla on velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Toimeenpanon kannalta olennaista on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Jos maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, lakiehdotus käytännössä johtaa näiden vastuiden siirtymiseen tuottajille.

Asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Sopimuksellinen yhteistyö niiden kanssa ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin.
Maakuntien viranomaistehtäviä on tarpeen laajentaa kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimiseen työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteenä.

@uusikaupunki.fi:
Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään yhdessä kuntien kanssa. Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi Edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyö edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien nykyisten tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.

@savukoski.fi:
Kasvupalvelut maakunnallistetaan ja yksityistetään, tämä tulee selväksi.

26. Tulisiko lailla säätää, mitkä palvelut maakunnan tulee minimissään järjestää?

Nimi	Prosentti
kyllä	23,8%
kyllä pääosin	35,1%
ei pääosin	10,8%
ei	23,2%
ei kantaa	7,0%
N	185

27. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kronoby.fi:
För att trygga en jämlik service i olika delar av landet skulle det vara bra att bestämma kring en miniminivå. Viktigt är dock att lämna stora möjligheter för landskapet att självständigt svara för anordning (och produktion).

@uurainen.fi:
Sellainen selkeyttäisi tilannetta ja myös ennaltaehkäisisi ristiriitatilanteita. Osa maakunnista tulee joka tapauksessa tuottamaan enemmän palveluja kuin toiset, joten olisi hyvä määrittää minimivaatimustaso.

@karvia.fi:
Kansalaisten yhdenvertaisuuden takaamiseksi minitason määrittely on tärkeää. Erot maakuntien välillä tulevat määrittelyn jälkeenkin muodostumaan sioiksi, mutta minitaso on syytä määritellä.

@korsnas.fi:
Lagstiftningen borde vara möjligast enkel och entydig. Landskapen bör ges möjligheter och förutsättningar att utforma en verksamhetsmodell som är anpassad till just det landskapet i fråga. Landskapet bör kunna avtala om samarbete med områdets kommuner och städer så att välfungerande praxis kan fortbestå och utvecklas.

@tornio.fi:
Selkeä työnjako valtion, maakunnan ja kunnan välillä. Kunnan oikeus järjestää kasvupalveluja.

@kaustinen.fi:
On luotettava siihen, että maakunnassa osataan ja halutaan järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Valtakunnallinen ohjaus toteutuu ministeriön ja maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@joutsa.fi:

@liminka.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset kasvupalvelut.

@tammela.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun perusteella maakunta järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@kerava.fi:
Perusperiaatteet, vastuut ja velvoitteet pitää löytyä lainsäädännöstä.

@tervo.fi:
Minimipalveluille tulee turvata rahoitus.

@hankasalmi.fi:
Mielestämme asia on kuitenkin riittävällä tasolla pykälässä 17 huomioitu jo

@lestijarvi.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@mikkeli.fi:
Työllisyyspoliittiset tehtävät, joiden laiminlyönti haittaisi esim. valtakunnallista työvoiman ohjausta, kuntien kustannuksia ja työvoimatarjontaa.

@ahtari.fi:
Maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaalla on oikeus valita haluamansa palveluntuottaja maakunnan järjestämisvastuunsa mukaisesti nimeämien palveluntuottajien joukosta. Maakunnan reuna-alueilla olevan asiakkaan tulisi voida hankkia palveluntuottaja tarvittaessa naapurimaakunnan / maakuntien palveluntuottajilta, jos tämä on asiakkaalle edullisempi vaihtoehto.

@seinajoki.fi:
Lainsäädännöllä tulisi säätää vain minimireunaehdot, joiden järjestäminen ja tuottaminen on maakuntien itse ratkaistava. Minimipalveluiden säädännön sijaan määritellään yleiset kriteerit, joiden kautta palvelutuotanto järjestetään. Järjestämistehtävässä sopiva malli informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien keskustelumenettelyssä

Maakunnilla tulee olla mahdollisuus sopia kasvupalvelujen tuottamisesta alueellaan. Sopimusmahdollisuus antaa tilaa ja mahdollisuuksia työnjaollisesti järkevien palvelukokonaisuuksien muodostamiseen ja paremman mahdollisuuden kunnissa jo olevan asiantuntemuksen hyödyntämiseen ja tuottamiseen ilman yhtiöittämisvelvoitetta.

@valkeakoski.fi:
Maakunnalla ei ole maakuntakiehdotuksen mukaan yleistä toimialaa, joten sen tehtävistä tulee aina säätää laissa.

@vierema.fi:
Säätelyllä pitää varmistaa se, että myös maakunnan keskuskaupunkien reuna-alueen asiakkaat saavat riittävät palvelut.

@multia.fi:
Osa maakunnista tulee joka tapauksessa tuottamaan enemmän palveluja kuin toiset maakunnat. Tämän vuoksi tulee määritellä minimi vaatimustaso.

@nousiainen.fi:
Määrittely selkeyttäisi eri toimijoiden roolit (kunta, maakunta, valtio).

@lieksa.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@merikarvia.fi:
Kokonaisroolituksen ja vastuunjaoon tulisi olla mahdollisimman selkeä.

@ilomantsi.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@urjala.fi:
Maakunnalla ei ole maakuntalakiehdotuksen mukaan yleistä toimialaa, joten maakunnan tehtävistä tulee aina säätää laissa.

@marttila.fi:
Minipalveluista tulee säätää ja niille tulee myös turvata rahoitus valtion toimesta.

@akaa.fi:
Maakunnalla ei ole maakuntalakiehdotuksen mukaan yleistä toimialaa, joten maakunnan tehtävistä tulee aina säätää laissa.

@hausjarvi.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun perusteella maakunta järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus nykymuodossaan sisältää perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanon sopiva malli on informaatio ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@raakkyla.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@kaarina.fi:
Määrittely selkeyttäisi eri toimijoiden roolit (kunta, maakunta, valtio).

@imatra.fi:
Riskinä on, että rahat eivät riitä kuin sote-palveluihin mikäli minimiä ei määritellä.

@salla.fi:
Vain näin voidaan turvata riittävät palvelut markkinapuutealueilla, harvaan asuttujen maakuntien pienissä kunnissa.

@pyhanta.fi:
Ei Tarvitse säätää minimipalveluja vaan on tarpeen määritellä kriteerit, joiden puitteissa on maakunnan oma palvelutuotanto.

@jkl.fi:
Sen sijaan tulisi säätää, että maakunta ei voi järjestää kuntien kanssa päällekkäisiä palveluja. Monet kunnat, ml. Jyväskylä, ovat ottamassa elinkeinopolitiikan hoitoa entistä enemmän omiin käsiinsä, myös kehittämisyhtiöiden aiemmin hoitamia tehtäviä. Tässä tilanteessa, kun palvelujen järjestäminen ja tuottaminen on murroksessa, ei pitäisi olla mahdollista, että maakunnat ottavat hoitaakseen tehtäviä, joita kunnat jo hoitavat tai voivat itse järjestää.

@viitasaari.fi:
Kansalaisten yhdenvertaisuuden kannalta esitys olisi perusteltu.

@kokkola.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset kasvupalvelut.

@polvijarvi.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@lempaala.fi:
Lisäksi myös se, mitä maakunta enimmillään järjestää. Kokonaisroolitus ja vastuunjako tulee olla selkeä.

@soini.fi:
Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa.

@pyharanta.fi:
Yhdenvertaisuuden vuoksi ja kilpailunvääristymisen ehkäisemiseksi myös maksimissaan.

@utsjoki.fi:
Vain näin turvataan riittävät palvelut alueilla, joilla ei ole tarpeeksi palvelutarjontaa (markkinapuutealueet) eli lähinnä harvaan asuttujen maakuntien pienissä kunnissa.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
För att trygga en jämlik service i olika delar av landet skulle det vara bra att bestämma kring en miniminivå. Viktigt är dock att lämna stora möjligheter för landskapet att självständigt svara för anordning (och produktion).

@micropolis.fi:
Vähimmäispalveluiden säätäminen selventää toimijoiden tehtävänjakoa.

@valtimo.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@jns.fi:
Itsehallintoisilla maakunnilla on paras näkemys siitä millaisia palveluja sen tulee järjestää ottaen huomioon maakunnan erityistarpeet sekä muiden palvelujen tuottajien palvelut ja resurssit niiden tuottamiseen.

@krs.fi:
Pykälä 17 riittää säätämän palveluista, mutta ei välttämättä riitä turvaamaan palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

@pietarsaari.fi:
Lainsäädännön tulee asiassa olla mahdollisimman yksiselitteistä. Toisaalta on voitava luottaa maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Maakuntien tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle tai kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi.

@vaasa.fi:
Lainsäädännön tulee asiassa olla mahdollisimman yksiselitteistä. Toisaalta on voitava luottaa maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Maakuntien tulee voida sopia alueen kuntien kanssa tarkoituksenmukaisesta yhteistyöstä ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuu yhdelle tai useammalle kunnalle tai kaupungille, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseksi.

@pielavesi.fi:
Minimipalveluille tulee turvata rahoitus.

@sastamala.fi:
Yhdenvertaisuuden näkökulmasta tulee määritellä minimitason palvelut, joita on jokaisessa maakunnassa tarjolla.

@ruokolahti.fi:
Jos laki antaa mahdollisuuden erittäinkin vaihtelevaan palvelutarjontaan eri maakuntien välillä, asiakkaiden yhdenvertaisuus kärsii. Ei ole perusteltavaa, että esimerkiksi yrityksille tarjottavat palvelut voivat olla riippuvaisia yrityksen sijaintimaakunnasta.

@puolanka.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut.

@hamina.fi:
ks. edellä.

@ylojarvi.fi:
Työllisyydenhoidon käynnistyvissä alueellisissa kokeiluissa luotavat hyvät yhteistyömallit tulee mahdollistaa lainsäädännöllisten vastuiden osalta myös kasvupalvelulaissa.

@kauniainen.fi:
Laissa ei tule yksityiskohtaisemmin säätää palvelutuotannosta.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Kansalaisten tasavertaisen kohtelun vuoksi minimipalvelutaso tulisi määrittää. Alueiden erityispalvelutarpeet on myös syytä huomioida.

@orivesi.fi:
Lisäksi myös se, mitä maakunta enimmillään järjestää. Kokonaisroolitus ja vastuunjako tulee olla selkeä.

@jamsa.fi:
Laissa tulee välttää yksityiskohtaista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Tärkeintä on säätää vastuista läpinäkyvästi ja nykyisten kasvupalveluntuottajien palvelukokonaisuus huomioon ottaen. Lopullinen päätös palveluntuotannosta tulee tehdä maakunnan harkintaan perustuen sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa.

@ouka.fi:
Eri toimijoiden roolien selkeyden takia on palvelut yleisellä tasolla tarpeen kirjata lakiin. Maakunnan/kaupungin itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava haluun ja kykyyn järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset palvelut.

@lieto.fi:
Määrittely selkeyttäisi eri toimijoiden roolit (kunta, maakunta, valtio)

@heinavesi.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@iisalmi.fi:
Jos palveluita ei ole saatavilla markkinoilta, ne tulee järjestää muulla tavoin.

@sauvo.fi:
Määrittely selkeyttäisi eri toimijoiden roolit (kunta, maakunta, valtio)

@kitee.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@tampere.fi:
Tampereen kaupunkiseutu on mukana valtakunnallisessa työllisyydenhoidon kuntakokeilussa erittäin laajalla kohderyhmällä ja palveluavauksilla. Kokeilua johdetaan Tampereen kaupungin työllisyydenhoidon palveluyksiköstä. Kokeilun kautta luotavia rakenteita ja yhteistyömalleja on tärkeää hyödyntää täysimääräisesti myös kokeilun päättymisen jälkeen. Kokeilu mahdollistaa kaupunkiseudun vahvan roolin työllisyydenhoidon järjestämisessä ja tämä tulee huomioida lainsäädännöllisten vastuiden osalta myös kasvupalvelulaissa.

@virrat.fi:
Yhdenvertaisuuden periaatteiden näkökulmasta tämä on perusteltua. Minimisään-nösten lisäksi maakuntakohtaisesti käyttöönotettavat joustavat palvelukokonaisuudet ovat toimiva ratkaisu

@hameenlinna.fi:
Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuus päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista.

@sulkava.fi:
Pykälä 17 riittää säätämän palveluista, mutta ei välttämättä riitä turvaamaan palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

@lapinlahti.fi:
Maakunnalla ei ole maakuntakiehdotuksen mukaan yleistä toimialaa, joten sen tehtävistä tulee aina säätää laissa. Tehtävistä säädettäessä on syytä pysyä yleisellä tasolla, jotta järjestämisvastuussa olevalla taholla on käytännön mahdollisuus toimia paikallisesti parhaalla tavalla. Tämä on tärkeää myös maakunnan itsehallinnon vahvistamiseksi.

@lahti.fi:
Markkinaolosuhteet palvelujen tuotannolle tulevat olemaan hyvin erilaiset maan eri osissa ja se voi johtaa vahvaan eriytymiseen myös sen suhteen, mitä palveluja maakunnissa päätetään järjestää. Kansalaisten yhdenvertaisuuden näkökulmasta olisi tärkeää, että lailla säädettäisiin tarkasti kasvupalvelut, jotka maakuntien tulisi järjestää ja jotka olisivat saatavilla koko maassa. Maakunnallisten kasvupalvelujen tarkka määrittely lainsäädännössä helpottaisi kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista ja ehkäisisi päällekkäisten toimintojen syntyä.

@kannus.fi:
Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle.

@hel.fi:
Tällä varmistettaisiin maakuntien palvelutarjonnan yhtenäisyys välttämättömien kasvupalvelujen osalta. Osan palveluista tulee olla valtakunnallisia asiakasnäkökulmasta palveluiden/järjestelmän yksinkertaisuuden, ohjauksen ja neuvonnan keskittämishyötyjen ja työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi. Esimerkiksi sähköiset työnvälitys- ja rekrytointipalvelut tai koulutusten tarjonta eivät voi olla täysin maakuntakohtaisia tai riippuvaisia siitä, mistä maakunnasta ja miltä palveluntuottajalta yritys- tai henkilöasiakas hakee palveluita.

@toholampi.fi:
Pykälä 17 riittää säätämään palveluista, mutta ei välttämättä riitä turvaamaan palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

@pedersore.fi:
För att trygga en jämlik service i olika delar av landet skulle det vara bra att bestämma kring en miniminivå. Viktigt är dock att lämna stora möjligheter för landskapet att självständigt svara för anordning (och produktion).

@masku.fi:
Määrittely selkeyttäisi eri toimijoiden roolit (kunta, maakunta, valtio)

@juva.fi:
Perustuslain mukaisen tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi tulisi minimipalvelut määritellä.

@leppavirta.fi:
Ei liian tiukkaa lakisääntelyä. Huomioitava maakuntien erilaisuus.

@naantali.fi:
Määrittely selkeyttäisi eri toimijoiden rooleja (kunta, maakunta, valtio).

@kajaani.fi:
Edellä kohdassa 16) Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 1.
Lisäksi lakiluonnoksen 30§ mahdollistaa sen, että valtioneuvosto voi tarvittaessa täsmentää kasvupalvelujen strategisia tavoitteita maakuntien järjestämisvastuulle kuuluvien kasvupalvelujen osalta mm. palvelujen yhdenvertaisen saatavuuden turvaamiseksi.

@lapinjarvi.fi:
Laissa ei pidä mennä liian yksityiskohtaiseen määrittelyyn, koska tällöin laki vanhenee nopeasti. Kaikkia mahdollisia tilanteita ei myös osata valmisteluvaiheessa huomioida.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kouvola.fi:
Maakunnan tarjoamien kasvupalvelujen osalta tulee taata asiakkaiden yhdenvertaisuus eri maakuntien välillä myös niissä tilanteissa, joissa jokin maakunta tarjoaa asiakkaalle tarkoituksenmukaisempaa asiakaspalvelua omaan maakuntaan verrattuna.

@sonkajarvi.fi:
Tällä turvataan tasavertaisempi palvelujen saanti myös maaseutumaisilla alueilla.

@kuopio.fi:
Maakunnalla tulee olla alueellaan mahdollisuus järjestää niitä palveluja, joita sen alue tarvitsee. Lailla säädettyjen palvelujen osuus tulisi olla erittäin pieni.

Palvelujen harkinnanvaraisuus ja rahoituksen yleiskatteellisuus johtanee siihen, että harkintaa siitä, mihin resurssit kohdennetaan joutuu paikallisesti tekemään. Olennaista on, että yhteistyö kuntiin ja muihin yhteistyökumppaneihin toimii hyvin, jottei alueella tehdä päällekkäistä työtä ja tieto eri osapuolten välillä kulkee.

@liperi.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@rovaniemi.fi:
Tärkeää selkeä työnjako valtion, maakunnan ja kunnan välillä. Kunnilla tulee olla oikeus järjestää kasvupalveluja.

@sysma.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun perusteella maakunta järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on maakuntien neuvottelumenettely.

@nivala.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun ja alueellisen tasa-arvoisuuden varmistamiseksi.

@kurikka.fi:
Maakunnille tulee kuitenkin jäädä selkeä harkintavalta kasvupalveluiden tuottamisesta maakunnan alueella. Näin on mahdollista rakentaa toimivia kokonaisuuksia ja huomioida maakuntien erilaiset toimintaympäristöt.

@kangasala.fi:
Kokonaisroolitus ja vastuunjako tulee olla selkeä.

@perho.com:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@kempele.fi:
Pykälä 17 riittää säätämän palveluista, mutta ei välttämättä riitä turvaamaan palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

@raseborg.fi:
Viktigt med klar arbetsfördelning och helhetsansvar både gällande ekonomi samt tjänster som produceras. Oklart ännu kring kommunens framtida ansvar i sysselsättningen t.ex. kring verkstadsverksamhet, Rehabiliterande arbetsverksamhet för svårt sysselsatta samt unga. Valfrihet bland de tjänster som finns eller inte finns att erbjuda kommer att skapa oreda då det finns många svårt sysselsatta som är bra på att glida mellan tjänsterna i långa tider utan att något går vidare. Invandrarna är också en utmanande grupp som idag har svårt att hitta sin plats på arbetsmarkanden och nuvarande service utbud har inte lyckats med denna bit. I yrkesvägledning och liknande för unga fungerar idag uppsökande ungdomsarbete som viktigt lokalt stöd hur kommer dess befogenheter och finansiering se ut i framtiden är viktigt att lösning hittas.

@merijarvi.fi:
Asiakkaiden tulee saada yhdenvertaiset palvelut riippumatta siitä missä maakunnassa / alueella asuvat.

@suomussalmi.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää antaa perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@keuruu.fi:
Vähimmäispalvelut kunnissa / maakunnassa kaikilla alueilla esim. siirtymäkauden aikana olisi turvattava. Lähipalveluiden saatavuus on varmistettava, pelkät digitaaliset palvelut eivät riitä.

@heinola.fi:
Pykälä 17 riittää säätämään palveluista, mutta ei välttämättä riitä turvaamaan palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

@kuhmoinen.fi:
Lisäksi myös se mitä maakunta enimmillään järjestää. Kokonaisroolitus ja vastuunjako tulee olla selkeä.

@orimattila.fi:
Pykälä 17 riittää säätämän palveluista, mutta ei välttämättä riitä turvaamaan palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asian-tuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

@forssa.fi:
Kaupunki viittaa Suomen Kuntaliiton asiaa koskevaan lausuntoon ja yhtyy siihen.

@vantaa.fi:
Maakunnalla ei ole maakuntakiehdotuksen mukaan yleistä toimialaa, joten sen tehtävistä tulee aina säätää laissa.

Uudenmaan maakunnan osalta erillisratkaisu tarkoittaa sitä, että kuntayhtymän tehtävistä ja rahoituksesta säädettäessä on huomioitava perustuslain kunnallisen itsehallinnon suoja. Kunnan ja kuntayhtymän tehtävistä tulee säätää laissa ja tehtäviä annettaessa niihin tulee rahoitusperiaatteen mukaisesti myös osoittaa rahoitus. Kuntayhtymän tulee voida itsenäisesti päättää miten se palvelut järjestää. Vastaavalla tavalla myös maakunnan tosiasiallista itsenäisyyttä on syytä arvioida ehdotuksessa kriittisesti.

Tehtävistä säädettäessä on syytä pysyä yleisellä tasolla, jotta järjestämisvastuussa olevalla taholla on käytännön mahdollisuus toimia paikallisesti parhaalla tavalla. Yksityiskohtainen sääntely jäykistää järjestelmää. Esimerkiksi Uudenmaan kuntayhtymän osalta tehtävistä määrätään tarkemmin perussopimuksessa kuntayhtymää perustettaessa.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Määrittely selkeyttäisi eri toimijoiden roolit (kunta, maakunta, valtio)

@parkano.fi:
Valtionohjaus tulee keskittää yksityiskohtaisen sääntelyn sijaan strategisiin kysymyksiin. Maakuntien ja kuntien tulee alueella neuvotella toimintatavoista ja yhteistyöstä keskenään.

@pello.fi:
Rajaus helpottaisi eri toimijoiden välistä roolia sekä selkeyttäisi rakennetta niiden tuottajien osalta.

@vihti.fi:
On oikea periaate, että laissa ei säädetä yksityiskohtaisemmin palvelutuotannosta. Toisaalta maakuntien rahoituksen yleiskatteellisuuden vuoksi kasvupalvelujen rahoitus ja siten palvelutuotanto saattavat joissain maakunnissa vaarantua.

@miehikkala.fi:
Pykälä 17 riittää säätämän palveluista, mutta ei välttämättä riitä turvaamaan palvelujen yhdenvertaista saatavuutta. Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

@vaala.fi:
Minimipalveluille tulee turvata rahoitus ja alueellinen kattavuus.

@alavus.fi:
Maakunta järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut.
Maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaalla on oikeus valita haluamansa palveluntuottaja maakunnan järjestämisvastuunsa mukaisesti nimeämien palveluntuottajien joukosta. Asiakkaan tulee voida hankkia palveluntuottaja tarvittaessa myös muun maakunnan palveluntuottajilta, jos tämä on asiakastarpeen parhaiten tyydyttävä vaihtoehto.

@nurmes.fi:
Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@espoo.fi:
On oikea periaate, että laissa ei säädetä yksityiskohtaisemmin palvelutuotannosta. Toisaalta maakuntien rahoituksen yleiskatteellisuuden vuoksi kasvupalvelujen rahoitus ja siten palvelutuotanto saattavat joissain maakunnissa vaarantua. Tätä kysymystä on arvioitu laveammin vastauksessa kysymykseen 8.

@businesslappi.fi:
Kuntien elinvoimaisuuden näkökulmasta asioiden hyvä hoito turvaa palvelut.

@savonlinna.fi:
Huomiota tulisi kiinnittää lähipalveluina tuotettaviin kasvupalveluihin, koska yrityskannasta on valtaosa mikroyrityksiä, joissa yrittäjälle on tärkeää palveluiden saavutettavuus omalta talousalueelta.

@loviisa.fi:
Mikäli palveluita ei määritellä, jää lain keskeinen sisältö hämäräksi ja liikaa tulkintoja sekä soveltamista toimijoiden välille.

@parikkala.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle.

@vora.fi:
För att trygga en jämlik service i olika delar av landet skulle det vara bra att bestämma kring en miniminivå. Viktigt är dock att lämna stora möjligheter för landskapet att självständigt svara för anordning (och produktion).

@pirkkala.fi:
Lisäksi myös se, mitä maakunta enimmillään järjestää. Kokonaisroolitus ja vastuunjako tulee olla selkeä. Periaate yksityisten palvelujen hyödyntämisestä on hyvä ja yrittäjyyttä tukeva.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@saarijarvi.fi:
Useassa kunnassa (n. 190 kpl) on toiminut vuosien ajan yhteispalvelulakiin perustuen asiointipalveluja tarjoavia yhteispalvelu/asiointipisteitä. TE-toimisto on monen yhteispalvelupisteen sopimuskumppani. Yhteispalvelupisteissä on tarjolla mm. etäasiointimahdollisuus. Maakunnille ollaan osoittamassa yhteispalvelun järjestäminen ja kehittäminen. Kasvupalvelujen järjestämistä ja tuottamista suunniteltaessa on jätetty huomioimatta miten yhteispalvelupisteitä voitaisiin tulevassa maakuntamallissa hyödyntää.

@pori.fi:
Kuntien tehtävistä tulee säätää laissa. Kunnille tehtäviä annettaessa niihin tulee rahoitusperiaatteen mukaisesti myös osoittaa rahoitus. Sääntelyn yksityiskohtaisuuden purkua pitää edelleen jatkaa.

@hollola.fi:
Nykyisessä tilanteessa kunnat ovat joutuneet ottamaan roolia valtion palvelutehtävästä yritysten osalta, koska valtio ei ole vastannut velvoitteistaan yrittäjyyden tarpeiden ja palveluohjauksen näkökulmasta. Myös tulevassa rakenteessa on riskinä, että maakunta vastaa vain osaan yrittäjyyden tarpeista. Riskiä lisää maakunnan palveluvelvoitteen epämääräisyys.

@kolari.fi:
Maakunnan tulisi yhteistyössä harvaanasutun alueen kuntien kanssa miettiä minimipalvelutaso huomioiden jälleen alueiden erityispiirteet.

@pihtipudas.fi:
Kansalaisten yhdenvertaisuuden kannalta esitys olisi perusteltu.

@eurajoki.fi:
Lakitasolla olisi syytä määritellä, mitkä palvelut maakunnan tulee minimissään järjestää kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä selkeyttäisi henkilö- ja yritysasiakkaita tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän, ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Esim. työllistämisessä tärkeä rahoitusinstrumentti palkkatuki mukaan lukien yrittäjäksi ryhtyvän starttiraha on tämänhetkisen tiedon valossa maakunnan harkinnanvarainen palvelu. Voi kuitenkin olla perusteltua, että palkkatuki olisi rahoituspalveluna käytössä kaikissa maakunnissa. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa.

@rusko.fi:
Toimijoiden roolit tulee selkeyttää. Palveluiden järjestämisen minimimäärittely ei kuitenkaan riitä selkeyttämään ohjausjärjestelmää.

@pyhajarvi.fi:
On syytä jättää harkintavalta maakunnille. Kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittaminen ratkaisee uudistuksen onnistumisen varsin suurelta osin.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@sotkamo.fi:
- Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää antaa perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.
- Toisaalta kansalaisten yhdenvertaisuuden periaatteiden valossa tämä voisi olla perusteltua. Minimisäännösten lisäksi maakuntakohtaisesti käyttöönotettavat joustavat palvelukokonaisuudet ovat toimiva ratkaisu.

@nokiankaupunki.fi:
Laissa tulee välttää liiallista ohjausta ja turvata maakunnan mahdollisuudet päättää tarpeellisista yritys- ja työvoimapalveluista. Päätös perustuu maakunnan harkintaan sen jälkeen, kun maakunta on käynyt tarpeesta neuvottelut alueensa kuntien kanssa. Valtionohjauksen tulisi keskittyä poliittisesti strategisiin kysymyksiin. Sen sijaan palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

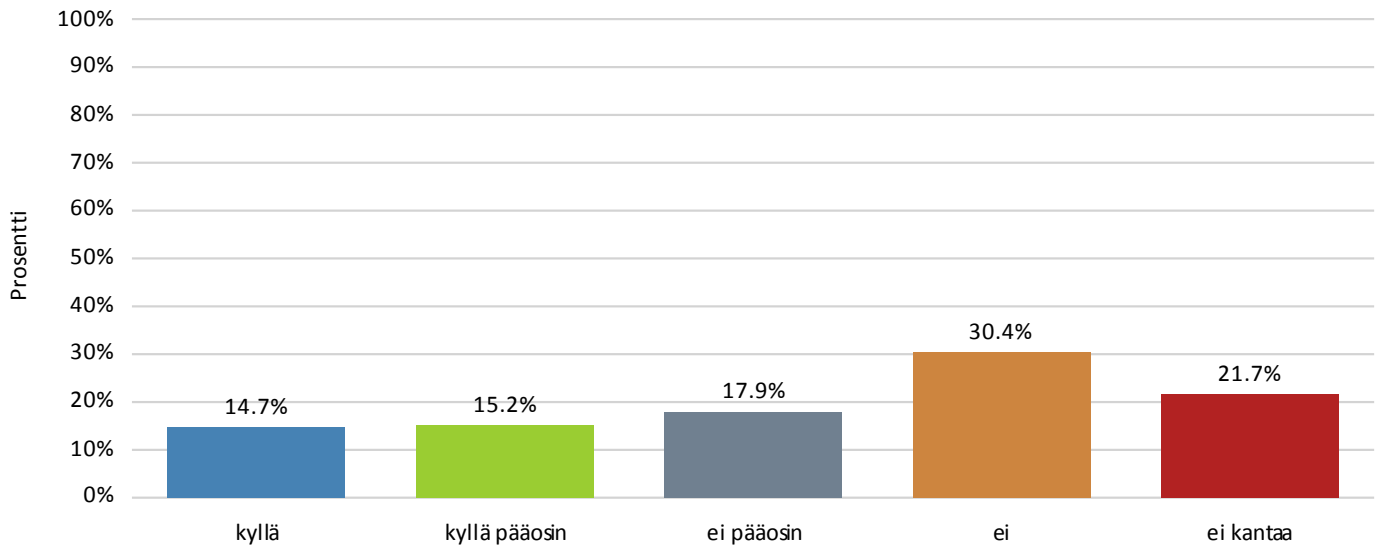
@janakkala.fi:
Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun perusteella maakunta järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

Palvelutarvekartoituksen järjestäminen henkilöasiakkaille maakunnan tuottamana tulisi säätää lailla. Velvoitetyöllistäminen (17 §) tulisi säätää maakunnan tehtäväksi siten, että maakunta järjestää ja tuottaa työllistämisvelvoitteen piirissä olevalle työpaikan. 19 § Palvelujen yhteensovittamiseen tulee kiinnittää erityistä huomiota, myös siihen, että palveluja voi saada samanaikaisesti useilta tuottajilta, jolloin palvelujen koordinoinnilla on erityinen merkitys ja koordinoinnin tulisi olla maakuntien
tuottamaa, osana palvelujen vaikuttavuuden seurantaa.

@uusikaupunki.fi:
-

@savukoski.fi:
Tulisi huolehtia siitä, että elinkeinopalvelut neuvonta ym. on riippumatonta ja puolueetonta. Nyt uhkana on, että palveluja tarjoavat yritykset suosivat toisia yrityksiä, joihin voi olla suora tai todennäköisemmin epäsuorayhteys.

28. Onko lakiluonnoksessa tuotu tarpeeksi selkeästi esiin mahdollisten valtakunnallisten palvelukeskustehtävien (toimitila- ja kiinteistö, talous- ja henkilöstö sekä ICT-tehtävät) suhde maakuntien kasvupalvelutehtäviin?

Nimi	Prosentti
kyllä	14,7%
kyllä pääosin	15,2%
ei pääosin	17,9%
ei	30,4%
ei kantaa	21,7%
N	184

29. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kinnula.fi:
Kyseisissä pykälissä ei ollut mitään mainintaa asiasta kysymyksessä esitettyjen palvelujen osalta. Oliko kysymyksessä virhe, koska muuten tehtävänjako oli selkeä näissä pykälissä.

@kronoby.fi:
Den statliga styrningen är för stor. Viktigt skulle vara att skapa statliga kompetenscentra för att hjälpa landskapen, men låta beslutsfattandet och ägandet (ex i fråga om fastigheter) vara kvar på landskapsnivå. Landskapen bör ha möjligheter att grunda egna bolag fför exempelvis stödtjänster eller ICT-lösningar.

@uurainen.fi:
Tämä osio on vaikeaselkoinen.

@tornio.fi:
Kaikkien valtakunnallisten ja kunnallisten kasvupalvelujen järjestäjien pitäisi voida tukeutua samoihin järjestelmiin

@joutsa.fi:
Hieman epämääräisesti, mutta riittävästi.

@liminka.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli määritellään maakuntalaissa. Maakuntalain määrittely on tällä hetkellä puutteellinen.

Esityksessä on vahvistettava maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta kasvupalvelujen järjestämisessä. Rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olla julkista hallintotoimintaa.

@tammela.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti olennaista ovat ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

@kerava.fi:
Tukipalvelujen tuottamista ei tule sekoittaa kasvupalvelujen tuottamiseen.

@hankasalmi.fi:
Tämä ei kyllä tule laissa selkeästi esille nyt

@lestijarvi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

@ahtari.fi:
Ei ole tuotu selkeästi esiin. Osittain näitä ksäitellään 5. luvussa.

@seinajoki.fi:
Kasvupalvelutehtävien tukipalvelutehtävien hoitaminen on lakiluonnoksessa esitetty ratkaistavaksi osana uutta maakuntahallintoa palvelevien valtakunnallisten palvelukeskusten toimintaa. Tavoitteena tämä on oikea ratkaisu.

@vierema.fi:
Asia tarkentunee valmistelun edetessä.

@multia.fi:
Koko osio on vaikeaselkoinen.

@nousiainen.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Lausunnonantajan näkemyksen mukaan maakunnat olisivat itsehallinnollisia yksiköitä, joiden tukipalvelujen järjestämisen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@lieksa.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.
Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@ilomantsi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.
Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.
Sen sijaan operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@urjala.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.

@akaa.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.

@hausjarvi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyja valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti olennaista ovat ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

@raakkyla.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.
Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.
Sen sijaan operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@kaarina.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Lausunnonantajan näkemyksen mukaan maakunnat olisivat itsehallinnollisia yksiköitä, joiden tukipalvelujen järjestämisen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@nurmijarvi.fi:
Tukipalvelujen tuottamista ei tule sekoittaa kasvupalvelujen tuottamiseen.

@imatra.fi:
Tavoiteasetanta maakuntien suhteen jää epäselväksi.

@salla.fi:
Maakuntien erityispiirteet tulee riittävällä tavalla ottaa huomioon, jotta järjestäminen tehokkaasti on mahdollista.

@pornainen.fi:
Tukipalvelujen tuottamista ei tule sekoittaa kasvupalvelujen tuottamiseen.

@pyhanta.fi:
Lakiehdotus epäselvä tältä osin.

@kokkola.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Operatiivisesti on oleellista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallin-taa ja palvelujen yhteensovittamista.

@polvijarvi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@pyharanta.fi:
Ei tätä ainakaan selvästi ole säädetty.

@riihimaki.fi:
Valtakunnalliset palvelukeskusasiatkin ovat osin vielä täsmentymättömiä.

@utsjoki.fi:
Tulee huomioida maakuntien erilaisuus ja esimerkiksi pitkät välimatkat.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Den statliga styrningen är för stor. Viktigt skulle vara att skapa statliga kompetenscentra för att hjälpa landskapen, men låta beslutsfattandet och ägandet (ex i fråga om fastigheter) vara kvar på landskapsnivå. Landskapen bör ha möjligheter att grunda egna bolag för exempelvis stödtjänster eller ICT-lösningar.

@valtimo.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.
Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.
Sen sijaan operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@jns.fi:
On epäselvää, voiko tukipalvelujen järjestäminen olla maakuntien päätettävissä. Esimerkiksi Siun sote – kuntayhtymän talous- ja henkilöstöhallinto-, ICT- ja muissa tukipalveluissa on luotu toimivia paikallisia yhteistyöratkaisuja joita pitäisi voida maakunnan niin halutessa jatkaa.

@krs.fi:
Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pietarsaari.fi:
Suhde ja palvelun harkinnanvaraisuus jää epäselväksi. Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa.

@ilmajoi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.

@vaasa.fi:
Suhde ja palvelun harkinnanvaraisuus jää epäselväksi. Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa.

@siikajoki.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.

@sastamala.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa.

@turku.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Turun kaupungin näkemyksen mukaan maakunnat olisivat itsehallinnollisia yksiköitä, joiden tukipalvelujen järjestämisen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@ruokolahti.fi:
Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko sillä erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivia valtakunnallista palvelukeskuksia vai maakuntalain mukaisia palvelukeskuksia.
Ylipäätänsä maakuntien harkintaa kaventavat pakolliset tehtävien organisointitavat ovat itsehallinnon kannalta ongelmallisia.

@puolanka.fi:
Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti ovat olennaisia ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”

Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@hamina.fi:
ks. edellä

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa.

@kauniainen.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.
Valinnanvapauden tulee ulottua myös tukipalvelujen tuotantotapaan. Valtakunnallisten palvelukeskusten hyödyntäminen tulee olla vapaaehtoista.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@ouka.fi:
Mikäli kasvupalvelut järjestetään keskuskaupunkilähtöisesti kuten tässä lausunnossa on esitetty, ei laissa tule olla velvollisuutta käyttää ko. mahdollisesti rakentuvia palvelukeskuksia.

@lieto.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Lausunnonantajan näkemyksen mukaan maakunnat olisivat itsehallinnollisia yksiköitä, joiden tukipalvelujen järjestämisen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@heinavesi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@mynamaki.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.

@kirkkonummi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.

@sauvo.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Lausunnonantajan näkemyksen mukaan maakunnat olisivat itsehallinnollisia yksiköitä, joiden tukipalvelujen järjestämisen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@kitee.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.
Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.
Sen sijaan operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@tuusula.fi:
Tukipalvelujen tuottamista ei tule sekoittaa kasvupalvelujen tuottamiseen.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@virrat.fi:
Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista, sillä valtakunnalliset palvelukeskukset ovat maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat asiakashallintaa ja palvelujen yhteensovittamista. Pykälässä 28 todetaan järjestelmäalustojen yhtenäi-syydestä ”Työ-ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmä-alustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvu-palvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on riittävä.

Lakiehdotuksen 26§, säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun sää-döksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ-ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalve-luja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevas-ta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtä-vään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen kuuluu, että maakunta vastaa osaltaan asiakkuuden hallinnasta ja päivittää asiakastiedot valtakunnallisesti yhtenäiseen tie-tojärjestelmään .

@hameenlinna.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa.
Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@sulkava.fi:
Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko kirjauksella erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta vai olisiko kyseessä toimintojen kytkentä osaksi maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa. Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.

@lappeenranta.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten hyödyntäminen pitäisi olla vapaaehtoista paitsi valtakunnallisten työnvälitysjärjestelmän ja siihen liittyvien tilastojärjestelmien osalta.

@lahti.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Tietojärjestelmistä on mainintoja kasvupalvelulain 5. luvussa ja lisäksi niistä tullaan säätämään erillislaki.

@inga.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.

@hel.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten tehtävien toteutumista ei ole riittävästi määritelty lakiesityksessä eikä niiden suhdetta maakuntien kasvupalvelutehtäviin pystytä arvioimaan lakiesityksen perusteella. Monituottajamallia ja järjestämisen ja tuottamisen erottamista ei ole arvioitu suhteessa siihen, kuinka keskitetyt tehtävät pystytään mallissa käytännössä hoitamaan. Maakuntia ei tule velvoittaa keskitettyjen palvelukeskusten käyttöön, vaan valinnanvapauden tulee ulottua myös tukipalveluiden tuotantotapaan.

@toholampi.fi:
Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko kirjauksella erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta vai olisiko kyseessä toimintojen kytkentä osaksi maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa. Lähtökohtaisesti Toholammin kunta katsoo, että maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.
Prosessit on rakennettava asiakkaiden näkökulmasta mahdollisimman helpoiksi, sekä järjestäjän ja tuotannon näkökulmasta mahdollisimman tehokkaiksi. Lakiesitys ei oikein ota tähän mitään kantaa, mutta ei toivottavasti synnytä mitään esteitäkään. Palvelujen digitoinnissa on myös muistettava ne asiakkaat, joiden mahdollisuudet käyttää palveluita tietoverkkojen kautta ovat syystä tai toisesta rajatut, ja turvata palvelujen saatavuus heillekin. Digitaalisten palvelujen synkronointi maakunnan muihin palveluihin on sekin huomioitava.

@pedersore.fi:
Den statliga styrningen är för stor. Viktigt skulle vara att skapa statliga kompetenscentra för att hjälpa landskapen, men låta beslutsfattandet och ägandet (ex i fråga om fastigheter) vara kvar på landskapsnivå. Landskapen bör ha möjligheter att grunda egna bolag fför exempelvis stödtjänster eller ICT-lösningar.

@rautalampi.fi:
kts. kohta 62

@masku.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Lausunnonantajan näkemyksen mukaan maakunnat olisivat itsehallinnollisia yksiköitä, joiden tukipalvelujen järjestämisen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@juva.fi:
Valtakunnalliset palvelukeskukset puolustavat paikkaansa silloin, kun ne keventävät hallintoa tuottamatta siihen jäykistäviä tekijöitä.

@leppavirta.fi:
Linjaus kaikkien tukipalveluiden osalta olisi oltava yksiselitteinen.

@naantali.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Lausunnonantajan näkemyksen mukaan maakunnat olisivat itsehallinnollisia yksiköitä, joiden tukipalvelujen järjestämisen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@lapinjarvi.fi:
Ei realistiselle tasolle.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@sonkajarvi.fi:
Vaatii tarkentamista.

@liperi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.
Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.
Sen sijaan operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Merkittävä on lakiehdotuksen 26 §, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@sysma.fi:
Operatiivisesti olennaista ovat ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integraatiota.

@nivala.fi:
-

@kurikka.fi:
Tukipalveluiden keskittäminen maakuntahallintoa palvelevien keskusten yhteyteen on kannatettava ratkaisu.

@kangasala.fi:
-

@sipoo.fi:
Tukipalvelujen tuottamista ei tule sekoittaa kasvupalvelujen tuottamiseen.

@perho.com:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.
Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”
Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@kempele.fi:
Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko kirjauksella erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta vai olisiko kyseessä toimintojen kytkentä osaksi maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa.

Lähtökohtaisesti maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maa-kuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.

@suomussalmi.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.
Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.
Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”
Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluu, että maakunta vastaa osaltaan asiakkuuden hallinnasta ja päivittää asiakastiedot valtakunnallisesti yhtenäiseen tietojärjestelmään.

@keuruu.fi:
Työhallinnon ja Elyn työpaikkojen ja työntekijöiden turvaaminen on otettu huomioon. Kuntien satsaukset työllisyyspalveluiden henkilöstön suhteen jäävät kunnan kontolle, päätökset mitä tehdään henkilöstölle.
Lakiesityksestä selviää mahdollisuuksia. Myös näiden palvelukeskustehtävien osalta tulee ottaa huomioon kustannustehokkuus.

@heinola.fi:
Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa.

Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.

@orimattila.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnal-liset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashal-lintaa ja palvelujen integrointia. Tietojärjestelmistä on mainintoja kasvupalvelulain 5. luvussa ja lisäksi niistä tullaan säätämään erillislaki.

@forssa.fi:
Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä. Niiden tulisi voida päättää tukipalvelujen järjestämisestä. Mahdolliset tukipalveluja koskevat säännökset tulisi ottaa maakuntalakiin. Tähän lakiin ei ole tarkoituksenmukaista sisällyttää palvelukeskusten roolia koskevia määrittelyjä.

@vantaa.fi:
Uudenmaan kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus, mutta ei velvollisuutta käyttää maakuntien palvelukeskusten palveluja.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Lausunnonantajan näkemyksen mukaan maakunnat olisivat itsehallinnollisia yksiköitä, joiden tukipalvelujen järjestämisen tulee olla maakuntien päätettävissä.

@parkano.fi:
Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä, joten tukipalvelujen järjestäminen tulee olla niiden päätettävissä.

@vihti.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi. Valtakunnallisten palvelukeskusten hyödyntäminen pitäisi olla vapaaehtoista (oikeus käyttää) myös siirtymäkauden jälkeen paitsi valtakunnallisten työnvälistysjärjestelmän (työmarkkinatori) ja siihen liittyvien tilastojärjestelmien osalta.

Yksi tärkeimmistä valtakunnallisesti tuotettavista resursseista on valtakunnallisesti järjestetty, digitalisoitu ja eri toimijoille avoin työnvälityspalvelu, ”työmarkkinatori”. Tämän työnvälityspalvelun aikataulu ja käytettävyys eri osapuolille on yksi uudistuksen avaintekijöistä. Kysymys on erityisen oleellinen kun järjestäminen ja tuotanto eriytetään: eri toimijoille avoin työnvälityspalvelu voi toimia yhdistävänä tekijänä. Ilman sitä riski toiminnan hajanaisuudesta kasvaa. Toimiva, valtakunnallinen työnvälitysjärjestelmä on myös välttämätön yli maakuntarajojen tapahtuvan työvoiman liikkuvuuden kannalta.

@miehikkala.fi:
Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko kirjauksella erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta vai olisiko kyseessä toimintojen kytkentä osaksi maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa.

@vaala.fi:
Lakiluonnoksessa kunnalla säilyy edelleen vastuu velvoitetyöllistämisestä muiden kasvupalveluiden siirtyessä maakunnan järjestettäväksi. Velvollisuuden täyttämiseksi kunnille on turvattava tähän resurssit.

@alavus.fi:
Ei ole tuotu selkeästi esiin. Osittain näitä käsitellään 5. luvussa

@espoo.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli jää lakiluonnoksessa epäselväksi.

Valtakunnallisten palvelukeskusten hyödyntäminen pitäisi olla vapaaehtoista (oikeus käyttää) myös siirtymäkauden jälkeen paitsi valtakunnallisten työnvälistysjärjestelmän (työmarkkinatori) ja siihen liittyvien tilastojärjestelmien osalta.

Yksi tärkeimmistä valtakunnallisesti tuotettavista resursseista on valtakunnallisesti järjestetty, digitalisoitu ja eri toimijoille avoin työnvälityspalvelu, ”työmarkkinatori”. Tämän työnvälityspalvelun aikataulu ja käytettävyys eri osapuolille on yksi uudistuksen avaintekijöistä. Kysymys on erityisen oleellinen kun järjestäminen ja tuotanto eriytetään: eri toimijoille avoin työnvälityspalvelu voi toimia yhdistävänä tekijänä. Ilman sitä riski toiminnan hajanaisuudesta kasvaa. Toimiva, valtakunnallinen työnvälitysjärjestelmä on myös välttämätön yli maakuntarajojen tapahtuvan työvoiman liikkuvuuden kannalta.

@businesslappi.fi:
Ei selkeää kuvaa ICT-palveluiden osalta, eivät ole riittävät.

@loviisa.fi:
Mahdotonta kommentoida asiaa esityksen perusteella (esim. palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä).

@parikkala.fi:
Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko kirjauksella erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta vai olisiko kyseessä toimintojen kytkentä osaksi maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa.

Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.

@vora.fi:
Den statliga styrningen är för stor. Viktigt skulle vara att skapa statliga kompetenscentra för att hjälpa landskapen, men låta beslutsfattandet och ägandet (ex i fråga om fastigheter) vara kvar på landskapsnivå. Landskapen bör ha möjligheter att grunda egna bolag för exempelvis stödtjänster eller ICT-lösningar.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Tukipalvelujen tuottamista ei tule sekoittaa kasvupalvelujen tuottamiseen.

@hollola.fi:
Tietojärjestelmien integraatio, niiden ylläpito ja yhteensovittaminen ei ole selkeästi ymmärrettävä.
Samoin palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.

@kolari.fi:
Valtakunnalliset palvelukeskustehtävät eivät tule lakiehdotuksessa selkeästi esille.

@somero.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei ole kuvattu yksityiskohtaisella, vaan lähinnä yleisellä tasolla.

@eurajoki.fi:
Lakiehdotuksesta ei käy ilmi, hoitaako valtakunnallinen palvelukeskus maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden maksatukset, jos maksatukset eivät ole maakunnan viranomaistehtäviä.

@rusko.fi:
Jos maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä, niiden tulee päättää myös omien tukipalveluidensa järjestämisestä.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Tukipalvelujen tuottamista ei tule sekoittaa kasvupalvelujen tuottamiseen.

@sotkamo.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.
Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.
Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”
Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluu, että maakunta vastaa osaltaan asiakkuuden hallinnasta ja päivittää asiakastiedot valtakunnallisesti yhtenäiseen tietojärjestelmään.

@nokiankaupunki.fi:
Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko kirjauksella erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta vai olisiko kyseessä toimintojen kytkentä osaksi maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa.
Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.

@janakkala.fi:
Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti olennaista ovat ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

@uusikaupunki.fi:
-

@konnevesi.fi:
Kokonaisuudessaan sote- ja maakuntauudistuksessa ns. tukipalveluiden kohta on jäämässä hämmästyttävän vähällle huomiolle. Erityisen haasteelliseksi tilanne tulee pienissä kunnissa joissa yhdellä henkilöiden toimenkuva sisältää tehtäviä useilta eri alueilta jotka nyt siirtyvät maakunnan alaisiksi tehtäviksi. Miten kunnissa järjestellään toiminnot niiden henkilöiden osalta joidenka tehtävistä 40 % siirtyy maakunnalle.

30. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 3

@kronoby.fi:
20 § om landskapens egenkontroll är viktig och välbehövlig, men det är också viktigt att programmet för egenkontroll inte blir för byråkratiskt. Viktigt är också att det skulle finnas ett obereoende nationellt organ för kvalitetsgranskning.

I motiveringarna till § 15 om de riksomfattande tillväxttjänsterna skulle det vara viktigt att nämna att det också finns regionala skillnader, exempelvis till den del att Viexpo i Österbotten och Mellersta Österbotten sköter den verksamhet som Finpro tillhandahåller i övriga delar av landet.

@uurainen.fi:
Asiakkaan oikeus vaihtaa palveluntuottajaa tulisi määritellä tarkemmin. Vaihtamista tulee väistämättä tapahtumaan syystä tai toisesta.

@rauma.fi:
Ratkaisut vaikeasti työllistyvien palvelumallista jäävät lakiehdotuksessa maakunnan tahtotilan varaan, joka taas voi johtaa asiakkaat eriarvoiseen asemaan riippuen siitä, kuinka hyvin maakunta, jossa asiakas asuu, huomioi asiakkaiden palvelut ja niiden yhteensovittamisen. Lisäksi riskinä on maakunnallinen palvelumalli, joka saattaa pirstaloida palvelutarjontaa entisestään. TYP-lain ja TYP-palvelumallin vahvistamisen tavoitteena oli kaikkien kuntalaisten yhdenvertaisuus saada monialaista yhteispalvelua. Näin ollen vaikeimmin työllistyvien huomioitta jättäminen erityisen tuen tarpeen kohderyhmänä, vie kehitystä taaksepäin.

@joutsa.fi:

@tammela.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiesityksen 17 § 2 mom. perusteluosassa esitetään, että maakunta vastaisin palvelujen käyttöön liittyvästä neuvonnasta, palvelutarpeen arvioinnista ja asiakkaan ohjaamisesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Maakunnan olisi huolehdittava erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden ohjauksesta ja neuvonnasta osoittamalla selkeästi palvelun tuottajat, joista asiakas voisi valita.
Erityisesti vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien henkilöiden palvelujen osalta on ristiriitaista, että toisaalta maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluu em. pykälän 1 mom. mukaan palvelujen tarveharkinta, mutta harkitun päätöksenteon elementit eli asiakkaiden ohjaus ja neuvonta velvoitetaan ulkoistamaan palveluntuottajille.

@tervo.fi:
Lakiluonnoksessa kunnalla säilyy edelleen vastuu velvoitetyöllistämisestä muiden kasvupalveluiden siirtyessä maakunnan järjestettäväksi. Velvollisuuden täyttämiseksi kunnille on turvattava tähän resurssit.

@multia.fi:
Palvelujen käyttäjän eli asiakkaan oikeus vaihtaa palvelutuottaja tulisi määritellä tarkemmin.

@lieksa.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@ilomantsi.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@urjala.fi:
Maakuntien rooliksi tulevat viranomaistehtävät ja valvontavastuu eivät saa lisätä julkisen talouden kustannuspainetta.

@marttila.fi:
Lakiluonnoksessa kunnalla säilyy edelleen vastuu velvoitetyöllistämisestä muiden kasvupalveluiden siirtyessä maakunnan järjestettäväksi. Tämä ei tunnu tarkoituksenmukaiselta, mutta jos näin todella toimitaan, on kunnille turvattava resurssit velvollisuuden täyttämiseksi.

@akaa.fi:
Maakuntien rooliksi tulevat viranomaistehtävät ja valvontavastuu eivät saa lisätä julkisen talouden kustannuspainetta.

@raakkyla.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@kaarina.fi:
-

@nurmijarvi.fi:
”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.”
Kuinka huolehditaan siitä, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken?

@salla.fi:
3 luvun 19 §:n mukaisessa menettelyssä olisi "Arjen turvaa" toimintamallin mukaiset ratkaisut hyviä harvaan asutuissa maakunnissa olevien pienten kuntien palvelutarpeen määrittämisessä ja palvelujen yhteensovittamisessa eri toimijoiden välillä.

@kokkola.fi:
Esityksessä on vahvistettava maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta kasvupalvelujen järjestämisessä. Rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olla julkista hallintotoimintaa.

@polvijarvi.fi:
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@soini.fi:
Keskeinen asia on valtakunnallisten ja maakunnallisten palvelujen yhteensovitus päällekkäisyyksien välttämiseksi, ei niinkään se, että valtakunnallisilla palveluilla ohjattaisiin samalla maakunnallisia palveluja.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät myöskään riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö - maakunta/valtakunta akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja tulee tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen.

Kehitysyhtiöt ovat ratkaisevassa roolissa, kun halutaan varmistaa, että maakunnallisia ja valtakunnallisia kasvupalveluja hyödyntävät ne, joille palveluista on eniten hyötyä. Vuonna 2016 SEKES-verkoston kehitysyhtiöt neuvoivat mm. TeamFinland - palveluista noin 4000 yritystä, joista yli 1000 ohjautui TeamFinland-palveluputkeen.

@pyharanta.fi:
Kasvupalvelujen asiakkailla on lakiehdotuksen 14.3 §:n mukaan oikeus valita haluamansa palvelutuottaja maakunnan järjestämisvastuulla olevista palvelutarjoajista. Nykyisellään yritykset hankkivat tarvitsemiaan palveluja itse, joka markkinataloudessa on normaalitoimintamalli. Miksi nämä kustannukset sosialisoidaan yhteiskunnan vastuulle?

Lakiehdotuksen 15 b §:n idea on selvä tuloautomaatti heikon työllisyyden alueille ja tarkoittaa merkittävää tulonsiirtoa Etelä- ja Länsi-Suomesta Itä- ja Pohjois-Suomeen ilman oikeastaan minkäänlaista kustannusarviota.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@valtimo.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@jns.fi:
Kunnan rooli on merkittävä monialaisen työllistymispalvelun järjestämisessä, palvelun tarve ei tule poistumaan.

@ilmajoi.fi:
Lakiehdotuksessa sanotaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Kuinka huolehditaan siitä, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken?

@pielavesi.fi:
Lakiluonnoksessa kunnalla säilyy edelleen vastuu velvoitetyöllistämisestä muiden kasvupalveluiden siirtyessä maakunnan järjestettäväksi. Velvollisuuden täyttämiseksi kunnille on turvattava tähän resurssit. Mikäli TYP-yhteistoimintamalli lopetetaan, kapenee kuntien rooli työllisyyden hoidossa. Uhkana on, että palvelut näiltä osin pirstaloituu ja palveluiden yhteensovittaminen heikkenee.

Lakiluonnoksessa kuntien rooli jää epäselväksi eikä kuntien työllisyyttä edistäviä palveluja ja panostuksia ole riittävästi tunnistettu. Epäselväksi jää myös kunnan ja maakunnan välinen tehtävänjako.

@turku.fi:
Lakiesityksen 15b pykälästä ei sen puutteellisuuden vuoksi voida lausua.

Lakiesityksen 16 pykälän mukaan maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia. Maakunta voisi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 § 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa.

Lausunnossaan maakuntalakiesityksestä Turun kaupunki katsoi, että maakuntalain 6 § 1 momentin 9 kohdan kirjauksen tulee kuvata paremmin maakunnan tehtäväalan luonnetta huomioiden, että erityisesti suurilla kaupunkiseuduilla kaupungit ovat jo pitkään vastanneet elinkeinoelämän ja innovaatioympäristöjen kehittämisestä yhdessä alueen elinkeinoelämän, korkeakoulujen ja muiden kumppaneiden kanssa. Kaupungin näkemyksen mukaan täsmentämätön tehtäväala on omiaan luomaan päällekkäisen rakenteen kaupunkien toteuttaman elinkeinoelämän ja innovaatioympäristöjen kehittämisen kanssa.

Lausunnon kohteena olevan lakiesityksen 16 pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa kuvatut yritystoiminta ja yrittäjyys- ja edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle -palvelukokonaisuuksien määritelmät kuvaavat täysin Turun kaupunkiseudulla kuntien rahoituksella toteutettuja palveluja. Näiltä osin lakiesitys muodostaisi kokonaisuudessaan päällekkäisen palvelurakenteen kuntien toiminnan kanssa ja sekoittaisi kuntien yleisen ja maakunnan erityisen toimivallan.

Turun kaupungin näkemyksen mukaan suurille kaupunkiseuduille on annettava työkalut, joita ne tarvitsevat elinvoima- ja kilpailukykytehtävässään. Näihin työkaluihin sisältyy yksiselitteinen toimivalta alueen elinkeino- ja innovaatiopolitiikassa, työllisyyden hoidossa, kotoutumisen edistämisessä sekä maankäyttö-, asumis- ja liikenneasioissa (MAL). Tästä syystä lakiesityksen 16 § tulee muuttaa mahdollistavaksi siten, että maakunnallisen ratkaisun rinnalla myös muut järjestämisen tavat ovat mahdollisia erityisesti suurilla kaupunkiseuduilla.

Innovaatioympäristöjä ja – ekosysteemejä ei luoda hetkessä eikä ostopalveluina. Ekosysteemit kokoavat erilaisia toimijoita ja toimenpiteitä työskentelemään yhdessä. Kumppanuuteen perustuva kehittäminen vaatii toimijoilta verkostoitumista, ja yritysten verkottamisessa vaaditaan toimijakentän ja alueen hyvää tuntemusta. Paikallisen tahon innovaatioekosysteemin vuorovaikutusta ylläpitävä taholla – esimerkiksi seudullisella elinkeinoyhtiöllä – ja ekosysteemin muilla toimijoilla pitäisi säilyä toimivat yhteistyösuhteet ja toimintaprosessit maakuntauudistuksesta huolimatta. Vuorovaikutuksen ylläpitäminen ja fasilitointi edellyttävät pitkäjänteistä, luotettavaa toimijaa, jota ei voida hoitaa lyhytaikaisella projektirahoituksella tai ostopalveluilla. Tämä on todettu myös Valtioneuvoston Innovaatioekosysteemejä käsittelevässä julkaisussa (28/2017) . Turun seudulla – kuten muillakin suurilla kaupunkiseuduilla - toteutetaan jo nyt proaktiivista ja strategista ekosysteemien rakentamista ja fasilitointia, joissa keskeistä on yhteisen vision ja luottamuksen rakentaminen eri toimijoiden kanssa.

Team Finland-toimijoita korostetaan lakiesityksessä esimerkiksi investointien edistämistyössä ja kansainvälistymisessä. Käytännössä yritysten asiakaspalaute on ollut Team Finland-kokonaisuudesta varsin huonoa. Ulkomaisten investointien houkuttelussa kansallisella Invest in Finlandilla ei ole maakunnissa ollut merkittävää roolia. Koska toiminta ei ole alueilla ollut tuloksekasta on epätodennäköistä, että se paranisi maakuntauudistuksenkaan myötä. Investointien houkuttelussa alueen ja sen toimintaympäristöjen ja yritysten tuntemus on erittäin tärkeää ja valtakunnallisen palvelutarjoajan kautta ei tuntemus ole koskaan samalla tasolla,

@puolanka.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 puolestaan rajaa maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

@ylojarvi.fi:
Maakunnan rooli kasvupalvelujen yhteensovittamisessa tulee olla ennen kaikkea yhteistyöhön perustuva. Maakunnalla voisi olla asiassa koordinointivastuu, muttei varsinaista toimivaltaa kuntien yli.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Työllisyydenhoidon vastuunjako ei ole vielä kokonaan täsmentynyt. Miten hoidetaan tietohallintojärjestelmien käyttö ja tietosuoja kun toimintoja yksityistetään työllisyyspuolella? Miten pystytään hoitamaan kilpailukykyisesti vaikeimmin työllistyvien palvelut? Mikä on kuntien vastuu jatkossa - onko sitä?

@jamsa.fi:
Kasvupalvelujen osalta keskeisimmät asiat ovat 1) vastuiden selkeyttäminen 2) valtakunnallisten, maakunnallisten ja kuntien tuottamien palvelujen yhteensovittaminen päällekkäisyyksien välttämiseksi ja 3) asiakkaan monialaisen palveluohjauksen järjestäminen toimijoiden yhteistyössä. Kuntien ja kehittämisyhtiöiden yhdyspinta kasvupalvelun asiakkaisiin tulee tunnistaa, tunnustaa ja hyödyntää osana palvelujen tarjontaketjua.

@heinavesi.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@kirkkonummi.fi:
Lakiehdotuksessa sanotaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Kuinka huolehditaan siitä, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken?

@kitee.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@tuusula.fi:
”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.”
Kuinka huolehditaan siitä, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken?

@tampere.fi:
Ei huomioita.

@virrat.fi:
Lakiluonnoksessa jää epäselväksi, mihin perustuu siinä esitetty 10 000 €:n raja, jota pienemmät tuet eivät olisi viranomaistehtäviä yrityksille myönnettävissä muissa tuis-sa. Julkisten varojen päätösvallan siirtäminen viranomaistehtävien ulkopuolelle vaatii selkeät perustelut.

@kannus.fi:
Lakiehdotukseen olisi lisättävä lausuma, että maakunnan toimet ja tuet eivät ole ristiriidassa kunnan päätöksien tai kunnan toimivaltaan kuuluvien tehtävien kanssa.

@inga.fi:
Lakiehdotuksessa sanotaan, että järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja. Kuinka huolehditaan siitä, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken?

@hel.fi:
14 § Kasvupalvelujen asiakkaat

Pykälän 3 momentin mukaan maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaalla on oikeus valita haluamansa palveluntuottaja maakunnan järjestämisvastuunsa mukaisesti nimeämien palveluntuottajien joukosta, jollei tässä tai muussa laissa toisin säädetä.

Pykälän yksityiskohtaisten perustelujen (s.106) mukaan ”momentin mukaan ellei tässä laissa tai muualla lainsäädännössä toisin säädetä, maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaalla olisi oikeus valita haluamansa palveluntuottaja maakunnan järjestämisvastuunsa mukaisesti nimeämien palveluntuottajien joukosta. Tällä tarkoitetaan asiakkaan oikeutta hyödyntää myös minkä tahansa muun maakunnan maakunnallisia kasvupalveluita, kunhan kyseisellä palvelulla tähdätään ko. palvelua järjestävän maakunnan alueen kasvuun. Käytännössä tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että asiakkaan olisi tarkoitus työllistä siihen maakuntaa, josta palvelua hakee tai voitaisiin tulkita, että yrityspalvelu kehittää ko. maakunnan elinkeinotoimintaa.” Rahoitusta koskevassa tähän esitykseen liityvässä lakiehdotuksessa tulisi turvata kasvupalveluiden rahoitus maakunnan ulkopuolisten asiakkaiden osalta.

15 b § Valtion ja maakunnan vastuu työllisyydestä

Pykälän kuvaus on niin puutteellinen, ettei siitä voida lausua.

16 § Maakunnalliset kasvupalvelut

Pykälän 1 momentin mukaan maakunnallisella kasvupalvelulla tarkoitetaan palveluja, jotka maakunta järjestää alueellaan ja jotka kuuluvat maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdassa määriteltyyn maakuntien tehtäväalaan.

Maakuntien toimialan määritteleminen ainoastaan viittaamalla maakuntalain sisältämään tehtäväluetteloon on ongelmallista. Kasvupalveluiden palvelukokonaisuuksia ja sisältöä on selostettu laajasti yksityiskohtaisissa perusteluissa, mutta maakunnalliset kasvupalvelut tulisi määritellä tarkkarajaisemmin kasvupalveluita koskevassa laissa.

Lisäksi tulisi määritellä miltä osin kasvupalveluissa on kysymys julkisista hallintotehtävistä, jotka siirretään viranomaisilta yksityisille palveluntuottajille. Perustuslain 124 §:n mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Perutuslain asettamat edellytykset korostavat tehtävää hoitavien henkilöiden koulutuksen ja asiantuntemuksen merkitystä sekä riittävää julkista valvontaa. Lisäksi siirron edellytyksenä on, että tehtävän hoitamisessa voidaan turvata muun muassa yhdenvertaisuus, yksilön kielelliset oikeudet, menettelylliset oikeudet ja muutoksenhakumahdollisuus sekä toimivat vastuujärjestelyt. Perustuslain edellytys hyvän hallinnon vaatimusten turvaamisesta yksityisen hoitaessa julkista hallintotehtävää on pitkälti turvattu hallintolailla, jossa säädetään hyvän hallinnon perusteista sekä hallintoasiassa noudatettavasta menettelystä. Hallintolakia sovelletaan yksityiseen sen hoitaessa julkista hallintotehtävää. Lakiehdotuksen 35 §:ssä hallintolain soveltamisala on kuitenkin rajoitettu julkisomisteisiin palveluntuottajiin, joten jää epäselväksi miten tosiasiallisesti varmistutaan siitä, että perusoikeudet, oikeusturva ja hyvän hallinnon vaatimukset on riittävällä tavalla turvattu.

Pykälässä tulisi myös määritellä riittävän tarkkarajaisesti mitkä yksityisten toimijoiden tuotettavaksi siirtyvistä julkisista hallintotehtävistä sisältävät julkisen vallan käyttöä. Hyvän hallinnon turvaamiseksi olisi syytä mainita erikseen, että näitä tehtäviä hoitaviin yksityisiin sovelletaan hallintolakia ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia. Jotta voitaisiin arvioida täyttyvätkö perustuslain edellytykset si

@toholampi.fi:
Keskeinen asia on valtakunnallisten ja maakunnallisten palvelujen yhteensovitus päällekkäisyyksien välttämiseksi, ei niinkään se, että valtakunnallisilla palveluilla ohjattaisiin samalla maakunnallisia palveluja. Maakunta on järjestämiensä palvelujen osalta vastuussa ensi sijassa maakuntavaltuustolle, ei valtiolle.
Työllistymistä edistävää monialaista yhteispalvelua (TYP-toimintamalli) on kehitetty jo yli kymmenen vuotta. Toiminta muuttui lakisääteiseksi vuonna 2015, jolloin kunnat saivat tehtäväkseen TYP-johtajuuden. Kunnat ovat pitäneet tehtävää tärkeänä, kehittäneet ja resursoineet yhteispalveluun merkittävästi. Kunnilla on TYP-johtajuuteen ja erilaisten palveluiden yhteensovittamiseen tarvittavaa erityisosaamista, ammattitaitoista henkilöstöä, toimitiloja ja välineitä.
Monialaisen palvelun tarve ei tule jatkossakaan poistumaan, eikä TYP-yhteispalvelulakia tule lopettaa, vaan se tulee päivittää vuoden 2019 alusta voimaan kaavailtujen uudistusten myötä maakunnille siirtyvien TE-toimistojen palvelujen sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta. Kuntien ja maakuntien tulee voida sopia, kuinka monialaista palvelua tarvitsevien palvelut järjestetään ja TYP-johtajuus tulee voida säilyä kunnilla. Eri toimijoiden palvelujen yhteensovittamisen ja kuntien tarjoamien työllisyyttä edistävät palveluiden ja Kelan tarjoamien palveluiden tulee olla jatkossakin merkittävä osa kokonaisuutta.
Toholammin kunta pitää erittäin tärkeänä, että asiakaslähtöistä TYP-toimintamallia kehitetään ja vahvistetaan entisestään tulevien uudistusten rinnalla.

@pedersore.fi:
20 § om landskapens egenkontroll är viktig och välbehövlig, men det är också viktigt att programmet för egenkontroll inte blir för byråkratiskt. Viktigt är också att det skulle finnas ett obereoende nationellt organ för kvalitetsgranskning.

I motiveringarna till § 15 om de riksomfattande tillväxttjänsterna skulle det vara viktigt att nämna att det också finns regionala skillnader, exempelvis till den del att Viexpo i Österbotten och Mellersta Österbotten sköter den verksamhet som Finpro tillhandahåller i övriga delar av landet.

@kajaani.fi:
Lakia aiotaan täydentyy 15§ pykälällä, jossa säädetään valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa ja maakunnille vastuu siitä, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maakunnan keskimääräistä tasoa. Lisäksi säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu. Tällaisen velvoitteen säätäminen on kyseenalaista. Esimerkiksi pienemmissä maakunnissa yksittäinen suuri yritystoiminnan rakennemuutos voi nostaa työttömyyden erittäin korkealle tasolle, jolloin vastuu voi toteutua julkisen hallinnon toimenpiteistä huolimatta.

Lakiluonnoksessa ei ole selvitystä, mihin perustuu 18§:ssä mainittu alle 10.000 euron yritystukien jättäminen pois maakunnan viranomaistehtävistä. Mikäli se on ajateltu tavalla tai toisella kuuluvan palveluntuottajien tehtäviin, niin sitäkään ei ole missään tarkennettu. Julkisen rahoituksen päätösvallan siirtoa viranomaistehtävien ulkopuolelle ei tule tehdä.

@lapinjarvi.fi:
Eri maakunnissa ja maakunnan eri kunnissa on erilaiset ongelmat. Esimerkiksi Uudellamaalla on pääkaupunkiseudulla huomattavasti enemmän laitettava panostusta maahanmuuttoasioihin kun taas vastaavasti itäisellä Uudellamaalla haasteena on työllisyys ja työpaikkojen riittävyys. Tämä pitää huomioida Uudenmaan tasolla. Pääkaupunkiseutu ei voi olla määrittävä tekijä kasvupalveluiden kehittämiselle ja rahoittamiselle.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@rovaniemi.fi:
Kaikkien valtakunnallisten ja kunnallisten kasvupalvelujen järjestäjien pitäisi voida tukeutua samoihin järjestelmiin.

@sysma.fi:
Erityisesti vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien henkilöiden osalta on ristiriitaista, että maakuntien järjestämisvastuuseen kuuluu palvelujen tarveharkinta, mutta asiakkaiden ohjaus ja neuvonta velvoitetaan ulkoistamaan palveluntuottajille.

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@sipoo.fi:
”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.”
Kuinka huolehditaan siitä, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken?

@kempele.fi:
Keskeinen asia on valtakunnallisten ja maakunnallisten palvelujen yhteensovitus päällekkäisyyksien välttämiseksi, ei niinkään se, että valtakunnallisilla palveluilla ohjattaisiin samalla maakunnallisia palveluja. Maakunta on järjestämiensä palvelujen osalta vastuussa ensi sijassa maakuntavaltuustolle, ei valtiolle.

15b§: aiotaan esittää lisättäväksi pykälä, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa jne. Lisäksi ei ole määritelty valtion mahdollisia toimenpiteitä ao. tilanteessa. Laissa ei voi tällaista vastuuta säätää.

Työllistymistä edistävää monialaista yhteispalvelua (TYP-toimintamalli) on kehitetty jo yli kymmenen vuotta. Toiminta muuttui lakisääteiseksi vuonna 2015, jolloin kunnat saivat tehtäväkseen TYP-johtajuuden. Kunnat ovat pitäneet tehtävää tärkeänä, kehittäneet ja resursoineet yhteispalveluun merkittävästi. Kunnilla on TYP-johtajuuteen ja erilaisten palveluiden yhteensovittamiseen tarvittavaa erityisosaamista, ammattitaitoista henkilöstöä, toimitiloja ja välineitä. TYP-verkostoja on tällä hetkellä 33.
Monialaisen palvelun tarve ei tule jatkossakaan poistumaan, eikä TYP-yhteispalvelulakia tule lopettaa, vaan se tulee päivittää vuoden 2019 alusta voimaan kaavailtujen uudistusten myötä maakunnille siirtyvien TE-toimistojen palvelujen sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta. Kuntien ja maakuntien tulee voida sopia, kuinka monialaista palvelua tarvitsevien palvelut järjestetään ja TYP -johtajuus tulee voida säilyä kunnilla. Eri toimijoiden palvelujen yhteensovittamisen ja kuntien tarjoamien työllisyyttä edistävät palveluiden ja Kelan tarjoamien palveluiden tulee olla jatkossakin merkittävä osa kokonaisuutta.

@raseborg.fi:
De skyldigheter som blir kvar på grundkommunen gällande sysselsättning är lämnade på hälft. Kommunen skall fortsättningsvis har sysselsättningsskyldighet i 6 månader för personer över 57 år. Andra klara uppgifter finns ej och man borde se detta som ett helhets paket och ta ställning till följande: Rehabiliterande arbetsverksamhet, arbetsprövning, ungdomsverkstadsverksamhet, uppsökande ungdomsarbete, utkomstskydd för arbetslösa, kommunens andel av arbetsmarknadsstödet, arbete med stöd, personer som inte är arbetsmarkanden tillförfogande men lyfter arbetsmarkandsstöd idag. Samservice för arbetslösa har körts igång 2016 och varit på kommunens ansvar att dra nu tänker man överföra detta på landskapet utan att ha utvärdera hur det fungerar och vad som skulle vara en bra arbetsfördelning i framtiden.

@suomussalmi.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.
Lakiluonnoksessa jää epäselväksi, mihin perustuu siinä esitetty 10 000 €:n raja, jota pienemmät tuet eivät olisi viranomaistehtäviä yrityksille myönnettävissä muissa tuissa. Julkisten varojen päätösvallan siirtäminen viranomaistehtävien ulkopuolelle vaatii selkeät perustelut.

@keuruu.fi:
Omavalvontaohjelman tekeminen tärkeää, se ei saa pitkittyä liikaa, toivottavaa on että palvelutuotanto saadaan käyntiin nopeasti.

@heinola.fi:
Keskeinen asia on valtakunnallisten ja maakunnallisten palvelujen yhteensovitus päällekkäisyyksien välttämiseksi, ei niinkään se, että valtakunnallisilla palveluilla ohjattaisiin samalla maakunnallisia palveluja. Maakunta on järjestämiensä palvelujen osalta vastuussa ensi sijassa maakuntavaltuustolle, ei valtiolle.

Monialaisen palvelun tarve ei tule jatkossakaan poistumaan, eikä TYP-yhteispalvelulakia tule lopettaa, vaan se tulee päivittää vuoden 2019 alusta voimaan kaavailtujen uudistusten myötä maakunnille siirtyvien TE-toimistojen palvelujen sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta. Kuntien ja maakuntien tulee voida sopia, kuinka monialaista palvelua tarvitsevien palvelut järjestetään ja TYP_johtajuus tulee voida säilyä kunnilla. Eri toimijoiden palvelujen yhteensovittamisen ja kuntien tarjoamien työllisyyttä edistävät palveluiden ja Kelan tarjoamien palveluiden tulee olla jatkossakin merkittävä osa kokonaisuutta.

Asiakaslähtöistä TYP-toimintamallia tulee kehittää ja vahvistaa entisestään tulevien uudistusten rinnalla.

@orimattila.fi:
Keskeinen asia on valtakunnallisten ja maakunnallisten palvelujen yhteensovitus päällekkäisyyksien välttämiseksi, ei niinkään se, että valtakunnallisilla palveluilla oh-jattaisiin samalla maakunnallisia palveluja. Maakunta on järjestämiensä palvelujen osalta vastuussa ensi sijassa maakuntavaltuustolle, ei valtiolle.

Työllistymistä edistävää monialaista yhteispalvelua (TYP-toimintamalli) on kehitetty jo yli kymmenen vuotta. Toiminta muuttui lakisääteiseksi vuonna 2015, jolloin kunnat saivat tehtäväkseen TYP-johtajuuden. Kunnat ovat pitäneet tehtävää tärkeänä, kehit-täneet ja resursoineet yhteispalveluun merkittävästi. Kunnilla on TYP-johtajuuteen ja erilaisten palveluiden yhteensovittamiseen tarvittavaa erityisosaamista, ammattitaitois-ta henkilöstöä, toimitiloja ja välineitä. TYP-verkostoja on tällä hetkellä 33.

Monialaisen palvelun tarve ei tule jatkossakaan poistumaan, eikä TYP-yhteispalvelulakia tule lopettaa, vaan se tulee päivittää vuoden 2019 alusta voimaan kaavailtujen uudistusten myötä maakunnille siirtyvien TE-toimistojen palvelujen sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta. Kuntien ja maakuntien tulee voida sopia, kuinka monialaista palvelua tarvitsevien palvelut järjestetään ja TYP_johtajuus tulee voida säi-lyä kunnilla. Eri toimijoiden palvelujen yhteensovittamisen ja kuntien tarjoamien työlli-syyttä edistävät palveluiden ja Kelan tarjoamien palveluiden tulee olla jatkossakin mer-kittävä osa kokonaisuutta.

@forssa.fi:
Työllistymistä edistävää monialaista yhteispalvelua eli TYP-toimintamallia on kehitetty yli 10 vuotta. Toiminnasta tuli lakisääteistä vuonna 2015, jolloin kunnat saivat tehtäväkseen TYP-johtajuuden. Kaupunki pitää tehtävää tärkeänä. Se kehittää yhteispalvelua ja resursoi siihen. Monialaisen palvelun tarve säilyy jatkossakin. TYP-palvelulakia tulee päivittää maakunnille siirtyvien TE-toimistojen palvelujen sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta. Kuntien ja maakuntien tulee voida sopia, kuinka monialaista palvelua tarvitsevien palvelut järjestetään. TYP-johtajuuden tulee säilyä kunnilla. TYP-toimintamallia tulee kehittää ja vahvistaa tulevien uudistusten rinnalla.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@parkano.fi:
Kunnat ovat pitäneet työllistämistä tärkeänä ja itse resurssoineet siihen sekä pyrkineet kehittämään yhteistyötä elinkeinoyhtiöiden ja yritysten kanssa. Tähän on annettava kunnille kunnon toimintamahdollisuudet.

@vihti.fi:
Lakiesityksen mukaan ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Tämä on erittäin tärkeää, tällöin tulee luoda edellytykset sille, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken.

@miehikkala.fi:
-

@nurmes.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

@espoo.fi:
-

@loviisa.fi:
Tukipalveluita ja kasvupalveluita ei pidä sekoittaa.

@pirkkala.fi:
Palveluissa ensisijaisesti hyödynnettävä sähköinen asiointi on hyvä tavoite, kunhan loppuasiakkaiden yksilölliset valmiudet sähköiseen asiointiin ratkaistaan. Käytännössä sähköisen asioinnin rinnalla tulee järjestää vaihtoehto tai tuki loppukäyttäjälle.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@saarijarvi.fi:
Monet kunnat järjestävät ja tuottavat mm. työvalmennuspalveluja omilla työpajoillaan tai ostopalveluna. Lakiesityksen mukaan kunta ei voi jatkossa olla palveluntuottaja. Kunnat kuitenkin todennäköisesti myös jatkossa tarjoavat vapaaehtoisia työvoimapalveluja samalla kun maakunta ostaa mahdollisesti samankaltaisia palveluja markkinoilta tai tuottaa ne itse. Maakunta tulisi velvoittaa yhteen sovittamaan kasvupalvelut ja kuntien elinvoimatehtävät päällekkäisyyksien välttämiseksi ja niin että palvelut ovat asiakkaalle tasalaatuisia ja vaikuttavia järjestäjästä riippumatta.

@hyvinkaa.fi:
Lakiluonnoksessa esitetään seuraavaa: Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.

Kuinka huolehditaan siitä, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken?

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtisi lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.”
Kuinka huolehditaan siitä, että kiinteä ja sujuva yhteys kuntien elinvoima- ja elinkeinopalveluiden ja työllisyyden edistämiseen tähtäävien palveluiden välillä saadaan säilymään maakunnan/ kuntayhtymän huolehtiessa koordinaatiosta palveluntuottajien kesken?

@sotkamo.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.
Lakiluonnoksessa jää epäselväksi, mihin perustuu siinä esitetty 10 000 €:n raja, jota pienemmät tuet eivät olisi viranomaistehtäviä yrityksille myönnettävissä muissa tuissa. Julkisten varojen päätösvallan siirtäminen viranomaistehtävien ulkopuolelle vaatii selkeät perustelut.

@janakkala.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.
Lakiesityksen 17 § 2 mom. perusteluosassa esitetään, että maakunta vastaisin palvelujen käyttöön liittyvästä neuvonnasta, palvelutarpeen arvioinnista ja asiakkaan ohjaamisesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Maakunnan olisi huolehdittava erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden ohjauksesta ja neuvonnasta osoittamalla selkeästi palvelun tuottajat, joista asiakas voisi valita.

Erityisesti vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien henkilöiden palvelujen osalta on ristiriitaista, että toisaalta maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluu em. pykälän 1 mom. mukaan palvelujen tarveharkinta, mutta harkitun päätöksenteon elementit eli asiakkaiden ohjaus ja neuvonta velvoitetaan ulkoistamaan palveluntuottajille.

@uusikaupunki.fi:
-

31. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 3

@kronoby.fi:
§ 17. 1 mom. 3 punkten omformuleras enligt följande; styrning av landskapets tjänsteproduktion som sker antingen i landskapets affärsverk eller i bolagsform.

@joutsa.fi:

@tammela.fi:
Lakiesityksen 3. luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke tulee kirjata muotoon:

”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti tulee kirjata muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä. Rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.
3. luvun 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät): Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa

@seinajoki.fi:
15b§ valtion toimenpiteistä maakunnan työttömyystilanteen vaikeutuessa on lisätty lakiesitykseen ilman etukäteiskeskustelua. Asiasta ei tule antaa lainsäädäntöä, vaan se kuuluu maakuntien itsehallintoon.

Säädösmuutosesitys 3 luvun 17§: maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalvelujen järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7§:ssä säädetyn mukaisesti.

18§ määritellään rahoitustehtävät kokonaisuudessaan viranomaistehtäviksi.

@nousiainen.fi:
13 §: Muokataan virke "Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät sekä pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen." kuulumaan seuraavasti:
"Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Maakunnat eivät järjestä sellaisia kasvupalveluja, jotka olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

15b §: POISTETAAN
Epärealistinen tavoite kun otetaan huomioon maakuntien suuret erot. Ei ole riittävän selkeästi esitetty, mitä toimenpiteitä pitäisi toteuttaa, jotta maakunta pääsisi keskimääräiselle tasolle. Siirretäänkö työttömiä toiseen maakuntaan, jotta päästään tavoitteeseen? Tuleeko toimintaan lisäresursseja, mikäli keskimääräiset tasot ylitetään? Kohdassa ei ole riittävän selkeästi esitetty myöskään mitkä ovat valtion toimet jos tavoitteet eivät toteudu.

16 §: Muutetaan 2 momentti kuulumaan seuraavasti: "Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia silloin, kun kunta, jolla on tehtävään tarvittavat resurssit, ei järjestä niitä. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa. Maakunta ei järjestä tässä momentissa mainittuja kasvupalveluja, mikäli ne olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

@lieksa.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.
Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.
Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.
Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) muutettaisiin:
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@ilomantsi.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.
Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.
Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.
Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) muutettaisiin:
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelun tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin liittyvät järjestämistehtävät.

@raakkyla.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.
Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.
Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.
Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) muutettaisiin:
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@kaarina.fi:
13 §: Muokataan virke "Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät sekä pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen." kuulumaan seuraavasti:
"Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Maakunnat eivät järjestä sellaisia kasvupalveluja, jotka olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."
15b §: POISTETAAN
Epärealistinen tavoite kun otetaan huomioon maakuntien suuret erot. Ei ole riittävän selkeästi esitetty, mitä toimenpiteitä pitäisi toteuttaa, jotta maakunta pääsisi keskimääräiselle tasolle. Siirretäänkö työttömiä toiseen maakuntaan, jotta päästään tavoitteeseen? Tuleeko toimintaan lisäresursseja, mikäli keskimääräiset tasot ylitetään? Kohdassa ei ole riittävän selkeästi esitetty myöskään mitkä ovat valtion toimet jos tavoitteet eivät toteudu.
16 §: Muutetaan 2 momentti kuulumaan seuraavasti: "Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia silloin, kun kunta, jolla on tehtävään tarvittavat resurssit, ei järjestä niitä. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa. Maakunta ei järjestä tässä momentissa mainittuja kasvupalveluja, mikäli ne olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

@salla.fi:
19 §: Lapin maakunnassa pilotoidun ja kehitetyn "Arjen turvaa" -toimintamallin käyttöönotto palvelujen yhteensovittamisessa.

@jkl.fi:
13§: Kasvupalvelut

Kasvupalveluita järjestetään ja tuotetaan valtakunnallisesti, maakunnallisesti ja paikallisesti. Kasvupalvelut on järjestettävä ja tuotettava… Maakunnat ja kunnat yhteensovittavat tehokkaasti toistensa järjestämät ja tuottamat kasvupalvelut ja elinvoimatehtävät.

Maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaat:
yritykset on mainittu kahteen kertaan -> asiakkaita ovat luonnolliset henkilöt, kasvua tavoittelevat ja muut yritykset sekä muut yhteisöt, jotka … säätiöt ovat ”muita yhteisöjä”, joten niitä ei tarvitse mainita erikseen.

16§: Valtion ja maakunnan vastuu työllisyydestä

2. momentti: ”Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia.”
Sanajärjestyksen korjaus: … järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palveluja sekä luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle.

19§: Palvelujen yhteensovittaminen

”Maakuntien on huolehdittava … asiakasta koskevan tiedon hyödyntämisestä eri tuottajien välillä.” Jos kyseessä on henkilöasiakas, tietojen luovuttaminen ilman erityisiä tätä koskevia uusia säännöksiä ei ole mahdollista. Tämän vuoksi esim. kunnat eivät tällä hetkellä voi saada tietoa työttömistä työnhakijoista, vaikka se olisi monin tavoin hyödyksi.

@soini.fi:
Pykälän 18 kohdasta 2 on poistettava maininta 10 000 euron ylittävästä summasta. Rahoituksen myöntämisen tulee säilyä julkisena viranomaistehtävänä.

@pyharanta.fi:
Ehdotuksen 15 b §:tä ei pidä toteuttaa.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@valtimo.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.
Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.
Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.
Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) muutettaisiin:
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@jns.fi:
-

@turku.fi:
13 §: Muokataan virke "Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät sekä pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen." kuulumaan seuraavasti:

"Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Maakunnat eivät järjestä sellaisia kasvupalveluja, jotka olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

16 §: Muutetaan 1 ja 2 momentti kuulumaan seuraavasti:

"Maakunnallisella kasvupalvelulla tarkoitetaan palveluja, jotka maakunta järjestää alueellaan ja jotka kuuluvat maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdassa määriteltyyn maakuntien tehtäväalaan. Tässä laissa tarkoitettujen maakunnallisten kasvupalveluiden järjestäminen voidaan antaa kunnan tai kuntayhtymän tehtäväksi sopimuksella, lailla säätämällä tai kun kunta tai kuntayhtymä, jolla on riittävät valmiudet, ottaa palveluiden järjestämisen tehtäväkseen.

Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa. Maakunta ei järjestä tässä momentissa mainittuja kasvupalveluja, mikäli ne olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

@puolanka.fi:
Muutosesitys 17 §:ään… Rahoitustehtävien määrittely kokonaisuudessaan viranomaistehtäväksi
18§:n 2-kohdan muuttaminen

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@jamsa.fi:
Pykälän 18 (maakunnan viranomaistehtävät) kohdasta 2 on poistettava maininta 10 000 euron ylittävästä summasta. Rahoituksen myöntämisen tulee säilyä julkisena viranomaistehtävänä.

@lieto.fi:
13 §: Muokataan virke "Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät sekä pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen." kuulumaan seuraavasti:
"Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Maakunnat eivät järjestä sellaisia kasvupalveluja, jotka olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."
15b §: POISTETAAN
Epärealistinen tavoite kun otetaan huomioon maakuntien suuret erot. Ei ole riittävän selkeästi esitetty, mitä toimenpiteitä pitäisi toteuttaa, jotta maakunta pääsisi keskimääräiselle tasolle. Siirretäänkö työttömiä toiseen maakuntaan, jotta päästään tavoitteeseen? Tuleeko toimintaan lisäresursseja, mikäli keskimääräiset tasot ylitetään? Kohdassa ei ole riittävän selkeästi esitetty myöskään mitkä ovat valtion toimet jos tavoitteet eivät toteudu.
16 §: Muutetaan 2 momentti kuulumaan seuraavasti: "Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia silloin, kun kunta, jolla on tehtävään tarvittavat resurssit, ei järjestä niitä. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa. Maakunta ei järjestä tässä momentissa mainittuja kasvupalveluja, mikäli ne olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

@heinavesi.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.
Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) muutettaisiin:
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@mynamaki.fi:
15b §: POISTETAAN
Epärealistinen tavoite kun otetaan huomioon maakuntien suuret erot. Ei ole riittävän selkeästi esitetty, mitä toimenpiteitä pitäisi toteuttaa, jotta maakunta pääsisi keskimääräiselle tasolle. Siirretäänkö työttömiä toiseen maakuntaan, jotta päästään tavoitteeseen? Tuleeko toimintaan lisäresursseja, mikäli keskimääräiset tasot ylitetään? Kohdassa ei ole riittävän selkeästi esitetty myöskään mitkä ovat valtion toimet jos tavoitteet eivät toteudu.

16 §: Muutetaan 2 momentti kuulumaan seuraavasti: "Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia silloin, kun kunta, jolla on tehtävään tarvittavat resurssit, ei järjestä niitä. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa. Maakunta ei järjestä tässä momentissa mainittuja kasvupalveluja, mikäli ne olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

@sauvo.fi:
13 §: Muokataan virke "Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät sekä pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen." kuulumaan seuraavasti:

"Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Maakunnat eivät järjestä sellaisia kasvupalveluja, jotka olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

15b §: POISTETAAN

Epärealistinen tavoite kun otetaan huomioon maakuntien suuret erot. Ei ole riittävän selkeästi esitetty, mitä toimenpiteitä pitäisi toteuttaa, jotta maakunta pääsisi keskimääräiselle tasolle. Siirretäänkö työttömiä toiseen maakuntaan, jotta päästään tavoitteeseen? Tuleeko toimintaan lisäresursseja, mikäli keskimääräiset tasot ylitetään? Kohdassa ei ole riittävän selkeästi esitetty myöskään mitkä ovat valtion toimet jos tavoitteet eivät toteudu.

16 §: Muutetaan 2 momentti kuulumaan seuraavasti: "Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia silloin, kun kunta, jolla on tehtävään tarvittavat resurssit, ei järjestä niitä. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa. Maakunta ei järjestä tässä momentissa mainittuja kasvupalveluja, mikäli ne olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

@kitee.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.
Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.
Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.
Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) muutettaisiin:
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@tampere.fi:
13 §: Muokataan virke ”Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät sekä pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen” kuulumaan seuraavasti:

”Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kun-tien elinvoimatehtävät. Maakunnat eivät järjestä sellaisia kasvupalveluja, jotka olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut.”

16 §: Muutetaan 1 ja 2 momentti kuulumaan seuraavasti:

"Maakunnallisella kasvupalvelulla tarkoitetaan palveluja, jotka maakunta järjestää alueellaan ja jotka kuuluvat maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdassa määriteltyyn maakuntien tehtäväalaan. Tässä laissa tarkoitettujen maakunnallisten kasvupalveluiden järjestäminen voidaan antaa kunnan tai kuntayhtymän tehtäväksi sopimuksella, lailla säätämällä tai kun kunta tai kuntayhtymä, jolla on riittävät valmiudet, ottaa palveluiden järjestämisen tehtäväkseen.

Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, innovaatioiden kehittämisen edellytyksiä luovia sekä kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa. Maakunta ei järjestä tässä momentissa mainittuja kasvupalveluja, mikäli ne olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

@virrat.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17§:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 mo-mentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:

Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maa-kuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti. Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä jär-jestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvi-on mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

@hameenlinna.fi:
Lakiesityksen 3. luvun 17§:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke tulee kirjata muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalvelujen järjestämisestä, ellei sei ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7§:ssä säädetyn mukaisesti.

@lahti.fi:
16§:ssä (Maakunnalliset kasvupalvelut) tulee mahdollisimman selkeästi ja yksiselitteisesti kuvata ja rajata maakuntien järjestämisvastuulla olevat kasvupalvelut. Lisäksi tulee poistaa 2. momentin lause:
”Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6§:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa.”

17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke tulee kirjata muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.
Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että
18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 3 kohta kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet” ja poistetaan loppuosa ”jos haetun tuen arvo ylittää 10 000 euroa”.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirto vaarantaa hyvän hallinnon ja avoimuuden vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten HE on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Lahden kaupunki ei pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää vastuuta rahoituspäätöksistä palveluja tuottavien yksityisten toimijoiden toteutettavaksi.

@kannus.fi:
16 §:n 4 momentin viimeinen lause:.. Maakunnan ja valtakunnallisten kasvupalvelun tuottajan on yhdessä varmistettava, että palvelukokonaisuus on tarkoituksenmukainen, eivätkä eri toimet ja tuet ole keskenään tai kunnan päätöksien ja toimivaltaan kuuluvien tehtävien kanssa ristiriitaisia tai päällekkäisiä.

19 §:n loppuun olisi lisättävä: Palvelujen yhteensovittamisessa ei saa vaikeuttaa kunnan järjestämien palvelujen toteuttamista

@toholampi.fi:
§ 14 Valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalveluiden asiakkaitten raja on hämärä, ja sitä tulisi selkeyttää.
§ 15b tulisi poistaa kokonaan.
Valtakunnallisia kasvupalveluita ei ole myöskään määritelty lainsäädännössä tarkemmin (vrt. § 16 Maakunnalliset kasvupalvelut).
§ 17 Myös nuorten työllisyyden edistäminen (alle 25 -vuotiaat/alle 29 -vuotiaat) tulisi huomioida lainsäädännössä erikseen (vrt. 57 vuotta täyttäneet).
Maakuntien viranomaistehtäväksi tulisi lisätä myös EU -rakennerahastojen välittävän viranomaisen tehtävät myös tulevana kautena vuodesta 2021 eteenpäin
Pykälän 18 (maakunnan viranomaistehtävät) kohdasta 2 on poistettava maininta 10 000 euron ylittävästä summasta. Rahoituksen myöntämisen tulee säilyä julkisena viranomaistehtävänä (myös alle 10 000 euron tuet). Nyt esitetty julkisen vallan siirto palvelun tuottajalle merkitsisi lakiluonnoksessa esitettyjen rakenteiden myötä mm. valvontaan ja seurantaan liittyviä lisäkustannuksia, joita rahoituspäätösten siirtämisestä tullut mahdollinen lisäarvo ei välttämättä kompensoi. Lisäksi on huomioitava rakennerahastovaroin rahoitettavien toimien osalta seurannan ja raportoinnin tuomat velvoitteet maakunnalle. Suuri osa rahoituksesta on EU-osarahoitteista rahaa, joka vaatii oman seurantansa.

@pedersore.fi:
§ 17. 1 mom. 3 punkten omformuleras enligt följande; styrning av landskapets tjänsteproduktion som sker antingen i landskapets affärsverk eller i bolagsform.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.
Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.
Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.
Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) muutettaisiin:
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@perho.com:
Perhon kunta tukee Keski-Pohjanmaan liiton lausunnossaan esille tuotuja muutosehdotuksia:

§ 14 Valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalveluiden asiakkaitten raja on hämärä, ja sitä tulisi selkeyttää.

§ 15b tulisi poistaa kokonaan.

Valtakunnallisia kasvupalveluita ei ole myöskään määritelty lainsäädännössä tarkemmin (vrt. § 16 Maakunnalliset kasvupalvelut).

§ 17 Myös nuorten työllisyyden edistäminen (alle 25 -vuotiaat/alle 29 -vuotiaat) tulisi huomioida lainsäädännössä erikseen (vrt. 57 vuotta täyttäneet).

§ 18 Maakunnan viranomaistehtäviin tulee sisällyttää myös alle 10 000 € yrityksille myönnettävät tuet.
Maakuntien viranomaistehtäväksi tulisi lisätä myös EU -rakennerahastojen välittävän viranomaisen tehtävät myös tulevana kautena vuodesta 2021 eteenpäin.

@kempele.fi:
Pykälän 18 (maakunnan viranomaistehtävät) kohdasta 2 on poistettava maininta 10 000 euron ylittävästä summasta. Rahoituksen myöntämisen tulee säilyä julkisena viranomaistehtävänä. Nyt esitetty julkisen vallan siirto palvelun tuottajalle merkitsisi lakiluonnoksessa esitettyjen rakenteiden myötä mm. valvontaan ja seurantaan liittyviä lisäkustannuksia, joita rahoituspäätösten siirtämisestä tullut mahdollinen lisäarvo ei välttämättä kompensoi. Lisäksi on huomioitava rakennerahastovaroin rahoitettavien toimien osalta seurannan ja raportoinnin tuomat velvoitteet maakunnalle. Suuri osa rahoituksesta on EU-osarahoitteista ra-haa, joka vaatii oman seurantansa.

@suomussalmi.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että
18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät)
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@orimattila.fi:
Hallituksen lakiesityksen pykälän 18 (maakunnan viranomaistehtävät) kohdasta 2 on kuntaliiton esityksen mukaisesti poistettava maininta 10 000 euron ylittävästä summas-ta. Rahoituksen myöntämisen tulee säilyä julkisena viranomaistehtävänä. Nyt esitetty julkisen vallan siirto palvelun tuottajalle merkitsisi lakiluonnoksessa esitettyjen raken-teiden myötä mm. valvontaan ja seurantaan liittyviä lisäkustannuksia, joita rahoitus-päätösten siirtämisestä tullut mahdollinen lisäarvo ei välttämättä kompensoi. Lisäksi on huomioitava rakennerahastovaroin rahoitettavien toimien osalta seurannan ja rapor-toinnin tuomat velvoitteet maakunnalle. Suuri osa rahoituksesta on EU-osarahoitteista rahaa, joka vaatii oman seurantansa.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
13 §: Muokataan virke "Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät sekä pyrkivät kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokkaaseen yhteensovittamiseen." kuulumaan seuraavasti:
"Maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään ja tuottaessaan huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät. Maakunnat eivät järjestä sellaisia kasvupalveluja, jotka olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."
15b §: POISTETAAN
Epärealistinen tavoite kun otetaan huomioon maakuntien suuret erot. Ei ole riittävän selkeästi esitetty, mitä toimenpiteitä pitäisi toteuttaa, jotta maakunta pääsisi keskimääräiselle tasolle. Siirretäänkö työttömiä toiseen maakuntaan, jotta päästään tavoitteeseen? Tuleeko toimintaan lisäresursseja, mikäli keskimääräiset tasot ylitetään? Kohdassa ei ole riittävän selkeästi esitetty myöskään mitkä ovat valtion toimet jos tavoitteet eivät toteudu.
16 §: Muutetaan 2 momentti kuulumaan seuraavasti: "Maakunnallisina kasvupalveluina voidaan järjestää rekrytointeja ja osaamista, yritystoimintaa ja yrittäjyyttä, luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle, kansainvälistymistä ja rahoitusta koskevia palvelukokonaisuuksia silloin, kun kunta, jolla on tehtävään tarvittavat resurssit, ei järjestä niitä. Maakunta voi lisäksi järjestää alueellaan myös muita palvelukokonaisuuksia tai palveluita maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaisen toimivaltansa rajoissa. Maakunta ei järjestä tässä momentissa mainittuja kasvupalveluja, mikäli ne olisivat vastaavia kuin kuntien elinvoimatehtäväänsä toteuttaessaan järjestämät palvelut."

@miehikkala.fi:
Pykälän 18 (maakunnan viranomaistehtävät) kohdasta 2 on poistettava maininta 10 000 euron ylittävästä summasta. Rahoituksen myöntämisen tulee säilyä julkisena viranomaistehtävänä. Nyt esitetty julkisen vallan siirto palvelun tuottajalle merkitsisi lakiluonnoksessa esitettyjen rakenteiden myötä mm. valvontaan ja seurantaan liittyviä lisäkustannuksia, joita rahoituspäätösten siirtämisestä tullut mahdollinen lisäarvo ei välttämättä kompensoi. Lisäksi on huomioitava rakennerahastovaroin rahoitettavien toimien osalta seurannan ja raportoinnin tuomat velvoitteet maakunnalle. Suuri osa rahoituksesta on EU-osarahoitteista rahaa, joka vaatii oman seurantansa.

@vaala.fi:
14§ valtakunnallisten kasvupalveluiden asiakkaiksi on määritelty: yritykset, maakunnat, kunnat sekä sellaiset kasvupalveluihin liittyvää tutkimus- ja kehitystoimintaa harjoittavat yhteisöt, virastot ja laitokset, joiden toiminnan tavoitteena on myös 1 luvun 1 §:ssä määriteltyjen kasvupalvelujen tavoitteiden edistäminen. Huomauttamme, että valtakunnallisten kasvupalvelujen piirissä on oltava myös maa- ja metsätalousyritykset, toiminimet sekä liiketoimintaa harjoittavat yhdistykset. Kasvupalvelujen tulee olla saatavilla kaikille elinkeinotoimintaa harjoittaville

13§ ja 14§ on lievä ristiriita. 13§ todetaan, että: ”Kasvupalvelut olisi järjestettävä ja tuotettava sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisina kuin asiakkaiden tarve edellyttää.” 14§ kuitenkin todetaan:” Asiakas ei kuitenkaan voi edellyttää maakunnalta tiettyä palvelua tai tapaa palvella, sillä perusteella, että sitä tarjotaan jossain toisessa maakunnassa, jos kyseinen palvelu ei kuulu maakunnan palveluvalikoimaan.”

14§ on myös täsmennettävä, valtakunnalliset kasvupalvelut on oltava laajasti yrittäjien käytössä. Välitön kansainvälistyminen ei voi olla määräävä kriteeri.

15b§:ssä todetaan: ” ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa ja maakunnille vastuu siitä, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maakunnan keskimääräistä tasoa.” Vaatimus on liian epäselvä. Automaattisesti puolet keskiarvosta muodostuu keskiarvon yläpuolen arvoista. On syytä määritellä tarkemmin, mitä tarkoittaa olennaisesti.

@nurmes.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.

Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) lisättäisiin:

7) henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointi, palvelusuunnitelman laatiminen, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottaminen sekä palveluohjaus. Tällöin palveluiden tuottamisen perusperiaatetta markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa

@espoo.fi:
-

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@sotkamo.fi:
Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.
Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.
Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että
18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.
Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.
Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät)
Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@janakkala.fi:
Lakiesityksen 3. luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke tulee kirjata muotoon:
”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. 18 § (Maakunnan
viranomaistehtävät) 2 momentti tulee kirjata muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”
Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä. Rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

3. luvun 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät): Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa

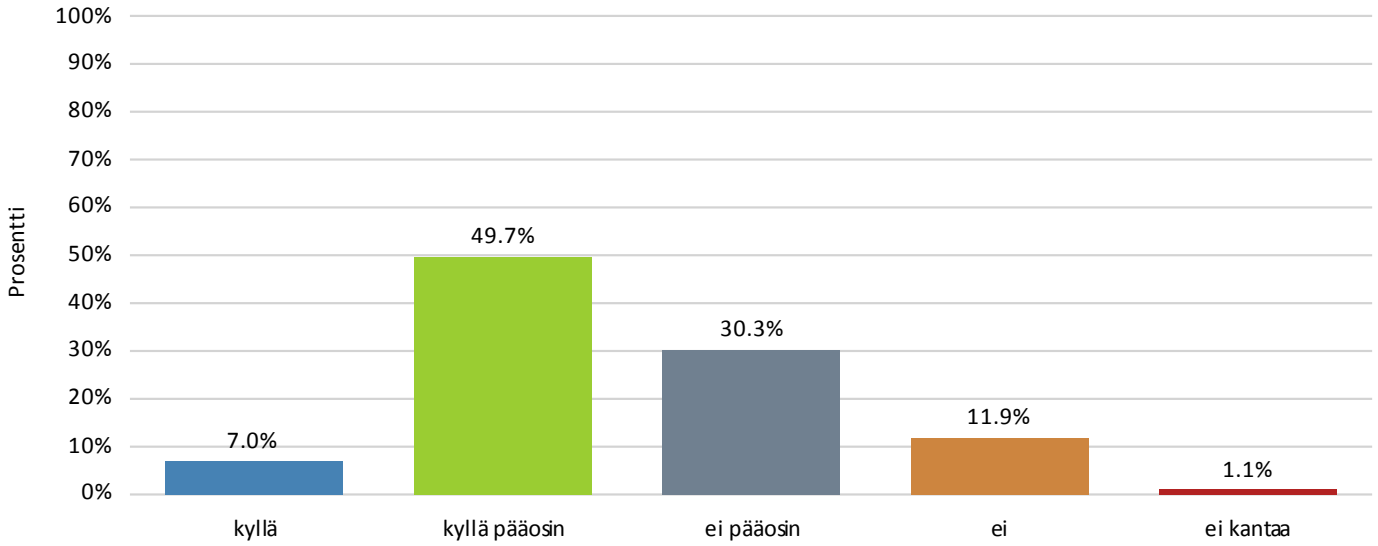

@uusikaupunki.fi:
-

---

32. Onko monituottajamalliin pohjautuva ratkaisu tarkoituksenmukainen, jotta kasvupalvelu-uudistuksen tavoitteet saavutetaan?

Luku 4 Kasvupalvelujen tuottaminen (21-24 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	7,0%
kyllä pääosin	49,7%
ei pääosin	30,3%
ei	11,9%
ei kantaa	1,1%
N	185

33. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Edellyttää maakunnan ohjausta ja valvontaa.

@kinnula.fi:
Kuten kohdassa 6) totesimme, monituottajamalli on näennäistä metro-polialueen ulkopuolella. Voi aiheuttaa palvelujen pirstaloitumista.

@kronoby.fi:
Målet är bra och viktigt, men lösningen kunde vara en annan. Som ovan konstaterats är åtskiljande av ordnandet och den egna tjänsteproduktionen enligt § 23 onödigt byråkratiskt och en lösning som är kostnadsdrivande och delvis leder till överlappande funktioner. Detta kunde man komma förbi exempelvis genom att införa servicesedlar inom alla tjänstesegment och på det sättet trygga kundens fria val. I samma paragraf bör man stryka villkoret kring marknadsbrist. Landskapen bör alltid ha möjlighet att också driva produktion, annat vore orimligt i förhållande till deras självstyre. Däremot kan konkurrensen och det fria valet tryggas på ett annat sätt (exempelvis via servicesedlar och krav på en smidig registrering via anmälningsförfarande) och på det sättet utsätts landskapet för konkurrens vilket också driver fram nya lösningar och inbesparingar på samma sätt som man i lagförslaget vill göra genom att inte tillåta landskapen att konkurrera. På det sättet tryggar man också en friare konkurrens än genom att exempelvis ge möjlighet till upphandling av tjänsterna.

@uurainen.fi:
Markkinapuutetilanteet pienissä kunnissa saattavat haitata tavoitteiden saavuttamista, mutta suuremmissa kunnissa monituottajamalli voi toimia hyvinkin.

@karvia.fi:
Laadunvalvonta ja asiakastyytyväisyyden mittaaminen on tärkeää, jotta pystytään seuraamaan saavatko asiakkaat sellaista palvelua, kun kussakin tilanteessa tarvitsevat ja ovatko kustannukset oikeassa suhteessa palvelun laatuun.

@korsnas.fi:
Enligt förslaget får landskapet producera endast vid situationer med marknadsbrist. Detta gör landskapet till en svag strategisk koordinator. Det egna landskapets produktion är en garanti för att det överhuvudtaget finns grundförutsättningar för att producera tjänster ifall marknaden av någon anledning inte fungerar eller slutar att fungera.

@tornio.fi:
Maakunnalla tai kunnalla oltava lakiin perustuva velvoite ja oikeus sovittaa yhteen palvelukokonaisuudet ja palveluketjut sekä yritysten elinkaaren palvelut.
Asiakkaan valinnan vapaus ok.

@rauma.fi:
Monituottajamalliin pohjautuva ratkaisu on periaatteessa tarkoituksenmukainen, mikäli maakunnan tuottamien kasvupalvelujen sisältö muodostuu nykyisistä ELY-keskusten ja TE-toimistojen tehtävistä. Ratkaisun mukanaan tuomia kustannussäästöjä on erittäin haastavaa ainakaan tässä vaiheessa arvioida saavutettavan.

@kaustinen.fi:
Monituottajamalli ei yksityisten palvelujentarjoajien puuttuessa toimi yhtä hyvin koko maassa. Monituottajamalliin liittyvä aito valinnanvapaus edellyttää asiakkaalta osaamista ja aktiivisuutta. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja ja mahdollistaisi myös oman palvelutuotannon ja kuntien palvelutuotannon.

@joutsa.fi:
Tarpeellinen ratkaisu.

@liminka.fi:
Monituottajamalli lakiluonnoksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta huomioisi riittävästi maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli olisi hyvä toteuttaa niin, että se mahdollistaisi sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjaavuuteen. Yksityisiä palveluntuottajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palveluissa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Lakiluonnoksesta ei saa selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä ja miten vaikeasti työllistyvien palvelut on tarkoitus järjestää. Työllisyyden hoito tulee jatkossa olla yhden toimijan vastuulla. Kuntien ja kaupunkien elinkeinolähtöinen työllisyyspalvelumalli on kestävä ja tehokas ratkaisu työllisyyden palvelurakenteeksi. Resurssien tehokkaan kohdentamisen ja vaikuttavan elinkeinopolitiikan kannalta on keskeistä yhteen sovittaa valtion ja kaupunkien toimintamallit ja yhteistyöverkostot.

@tammela.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot toimeenpanon kannalta. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin ja järjestöjen kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.
Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon hallittu lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa. Lainsäädännön tulee mahdollistaa esimerkiksi järjestöjen rooli kumppanuussopimuksin, ilman yhtiöittämispakkoa. Ilman järjestöjen panosta on olemassa vaara, että suuri osa palveluista katoaa.
Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista.

@kerava.fi:
Julkisen sektorin mahdollisuus kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkinen toimija on puolueeton ja toiminta voittoa tavoittelematonta. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan molempien sekä yksityisen että julkisen sektorin erityisosaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Yksityiset palveluntuottajat poimivat helpot asiakkaat. Yksityisillä konsulteilla ei ole yhtä kokonaisvaltaista näkemystä asiakkaan tarpeista ja palveluketjuista.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuottajalle asetetaan. Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Julkisia yrityspalveluja on syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluketjua.

Vaikka lainsäädännöllä pyritään estämään se, etteivät palvelun tuottajat voi harjoittaa ns. kermankuorintaa, on se erittäin todennäköistä, jos odotuksena on matala hinta ja tehokkuus. Palvelujen toteutus markkinoilla vaarantaa palvelun saannin yhdenvertaisuuden ja laadun. Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen osalta että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin.

Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

@hankasalmi.fi:
Monituottajamallia ehdottomasti tarvitaan, mutta se on haasteellista saada toteutumaan palvelujen pirstaloituessa tämän muutoksen myötä. Hyvä tiedonhallinta ja toimivat tietojärjestelemät voivat olla suureksi avuksi monituottajamallin toteutumisessa

@lestijarvi.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.
Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

@mikkeli.fi:
Yksityisten palvelutuottajien hyödyntäminen palvelujen järjestämisessä on myönteistä. Toisaalta tämä tulisi määritellä kuntien palvelutuotannon oheen.

Markkinalähtöinen palvelujen järjestäminen edellyttää, että on olemassa tosiasiallisesti markkinat. Esitys luo kuvaa tilanteesta, jossa energiaa käytetään markkinoiden luomiseen sen sijaan, että sitä käytettäisiin palvelujen järjestämiseen. Palvelutarve, joka on jo nyt kunnissa olemassa, on jätetty huomioimatta.

Erityinen haaste on vaikeasti työllistettävien ohjautuminen palvelujen piiriin itsenäisesti ja esityksestä ei selviä, kenellä on vastuu ko. ryhmästä.

@seinajoki.fi:
Keskus- ja kasvukaupungeilla tulisi olla erityisasema kasvupalveluissa ja työllisyyspalveluissa kaupunkiseutujen ja itsehallinnon näkökulmasta. Maakunnan tulee itse arvioida ja päättää mitkä palvelut on järkevää hankkia kilpailullisesti markkinoilta ja mitkä kaupunki tuottaa itse ilman yhtiöittämisvelvoitetta.

Kaupunki tai aluekunnat voisivat vastata nykyisten tehtäviensä lisäksi kokonaan tai osaksi maakuntahallinnon ja valtion aluehallintotehtävistä, esimerkiksi innovaatio- ja korkeakoulupolitiikka, elinvoimapolitiikka, työllisyyden edistäminen, joukkoliikenne, sosiaalinen eheys ja alueen yleinen kehittäminen. Kaupunkien elinvoimatehtävien tavoitteet ovat samansuuntaisia kasvupalveluiden tavoitteiden kanssa.

Näkemys markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisäämisestä monituottajamallissa on sinänsä kannatettavaa, kun kyseessä on nopeasti työllistyvät henkilöasiakkaat ja yritykset. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kaikilta osin sovellu erityisesti vaikeasti työllistyvien ja osan kotoutujien palveluprosesseihin. Lakiesityksessä ei selviä missä on vastuu vaikeasti työllistyvien ja pitkäaikaistyöttömien palveluista. Maakunnalla tulee olla sopimusmahdollisuus kuntien/kaupunkien kanssa kasvupalvelujen tuottamisesta alueellaan (vaikeasti työllistyvät ja kotoutujat), jolloin kuntien/kaupunkien erityisryhmien asiantuntijuus palvelujen tuottamisessa hyödynnetään. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle tulee jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyvät palvelutarpeen, työ- ja toimintakyvyn arvioinnit, työpajatoiminta, matala kynnyksen työpaikkojen räätälöinti, piilotyöpaikkojen etsiminen sekä palvelujen yhteensovittamisen esimerkiksi sote-palveluiden kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on säädetty laissa laajaksi ellei sitä rajoiteta. Asiakkaiden kyky ja taito hahmottaa oma tilanne ja esteet työllistymiselle ei aina onnistu ilman ohjausta ja neuvontaa. Nopeat muutokset työmarkkinoilla ja työelämässä sekä tiedon hyödyntäminen on haastavaa. On luotava koordinoiva asiakasohjausmalli, jossa asiakas tarvittaessa saa riittävää tietoa ja ohjausta erilaisista palveluista erityisesti vaikeasti ja pitkäaikaistyöttömille sekä kotoutujille. Uudistuksessa myönteistä on palveluiden laadun kehittäminen ja työnjaon täsmentyminen yksityisen ja julkisen sektorin välille silloin kun kyseessä ei ole erityistukea tarvitsevat asiakasryhmät.

Kaupungit ovat käyttäneet ja käyttävät työllisyyteen erittäin merkittäviä resursseja ja monipuolista toimintaa ja asiantuntemusta on kertynyt laajasti. Työllisyyden edistäminen ja pitkäaikaistyöttömyyden ongelmien hoitaminen tulee olla tiiviissä yhteydessä kaupungin muuhun elinvoimatehtävään ja koordinoitua sen kanssa. Pitkäaikaistyöttömyyden ydin ja kotouttaminen edellyttää moniammatillista palvelua ja käytännössä usein kädestä pitäen asiakkaan opastamista ja ohjausta työmarkkinakelpoisuuden vahvistamisessa eteenpäin. Markkinaehtoinen toteuttaminen ei sovellu työllisyyspalveluihin kasvupalvelu-uudistuksessa.

@valkeakoski.fi:
Onko kyse monituottajamallista, koska esityksessä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa.

Riittävä siirtymäaika monituottajamallin käyttöön ottamiselle on välttämätön. Tietojärjestelmien päivittäminen ja uudistaminen edellyttävät riittävää siirtymäaikaa. Uudistus on osa maakunta- ja sote-uudistusta, jossa eri hallinnonaloilla toteutetaan erittäin suuria uudistuksia hyvin lyhyessä aikataulussa. Erilaisten tietojärjestelmien ja digitaalisten palvelujen uudistaminen yhtäaikaisesti tässä laajuudessa johtaa todennäköisesti markkinoilla väliaikaiseen resurssien niukkuuteen ja hintojen nousuun.

@vierema.fi:
Monituottajamallin toimivuus edellyttää sitä, että maakunta asettaa palveluntarjoajille selkeät ja läpinäkyvät kriteerit, jotka ovat ymmärrettäviä niin tuottajille kuin asiakkaillekin.

@multia.fi:
Suurimmissa kunnissa monituottajamalli voi toimia hyvin. Markkinapuute tilanteet maaseudun pienissä kunnissa haittaavat tavoitteiden saavuttamista.

@nousiainen.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kuntien ja kaupunkien oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Tätä vaihtoehtoa ei ole lakiesityksessä arvioitu.
Jo nyt Turun seudulla on olemassa yrityspalveluiden monituottajamalli, jossa hyödynnetään kuntien omia, seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palveluntuottajia. Ratkaisuna siis monituottajamalli ei ole uusi. Riskinä on tiedon sirpaloituminen silloin, kun tarvittaisiin kokonaisnäkemystä. Miten kyetään rakentamaan sen kaltaiset mekanismit, jotka palvelevat ensisijaisesti asiakkaan ja maakunnan etua. Riskinä on myös järjestettävien palveluiden määritteleminen palveluntuottajien näkökulmasta.

Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@lieksa.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kan-sainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@merikarvia.fi:
Asiakkaan valintamahdollisuus ja markkinaehtoisuus toteutuvat suurimmissa kaupungeissa. Harvaan asutuilla alueilla monituottajamalliin hyötyjä ei todennäköisesti saavuteta.

@ilomantsi.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@urjala.fi:
Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteutumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään. Lakiluonnoksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palvelutuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle.

Riittävä siirtymäaika monituottajamallin käyttöön ottamiselle on välttämätön. Esimerkiksi tietojärjestelmien päivittäminen ja uudistaminen edellyttävät riittävää siirtymäaikaa. Uudistus on osa maakunta- ja sote-uudistusta, jossa eri hallinnonaloilla toteutetaan erittäin suuria uudistuksia hyvin lyhyessä aikataulussa.

@akaa.fi:
Mallin kutsuminen monituottjamalliksi on kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteutumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään. Lakiluonnoksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palvelutuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle.

Riittävä siirtymäaika monituottajamallin käyttöön ottamiselle on välttämätön. Erimerkiski tietojärjestelmien päivittäminen ja uudistaminen edellyttävät riittävää siirtymäaikaa. Uusidtus on osa maakunta- ja sote -uudistusta, jossa eri hallinnonaloilla toteutetaan erittäin suuria uudistuksia hyvin lyhyessä aikataulussa.

@hausjarvi.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot toimeenpanon kannalta. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin ja järjestöjen kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnavapausmallin kanssa.

@raakkyla.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostuisivat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuisivat, muodostuisiko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden. "Markkinavimmassa" yhden luukun periaate on unohtunut.

@kaarina.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kuntien ja kaupunkien oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Tätä vaihtoehtoa ei ole lakiesityksessä arvioitu.
Jo nyt Turun seudulla on olemassa yrityspalveluiden monituottajamalli, jossa hyödynnetään kuntien omia, seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palveluntuottajia. Ratkaisuna siis monituottajamalli ei ole uusi. Riskinä on tiedon sirpaloituminen silloin, kun tarvittaisiin kokonaisnäkemystä. Miten kyetään rakentamaan sen kaltaiset mekanismit, jotka palvelevat ensisijaisesti asiakkaan ja maakunnan etua. Riskinä on myös järjestettävien palveluiden määritteleminen palveluntuottajien näkökulmasta.
Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@nurmijarvi.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku 4.3.8 Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten yhdistelmämallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Julkisen sektorin mahdollisuus kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkinen toimija on puolueeton ja toiminta voittoa tavoittelematonta. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan molempien sekä yksityisen että julkisen sektorin erityisosaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuottajalle asetetaan. Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Julkisia yrityspalveluja on syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluketjua.

Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen osalta että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin.

Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

@salla.fi:
Markkinapuutealueilla tulisi kunnilla taikka kuntaomisteisilla yhtiöillä ilman Inhouse asema rajoitetta olla mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja ja vastaavasti maakunnalla oikeus sopimuksella ostaa näitä palveluja. Muutoin vaarantuvat lain tavoite ja tarkoitus tämän tyyppisillä alueilla ja asiakkaiden yhdenvertaisuus ei toteudu.

@pornainen.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku 4.3.8. Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja voittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorinoman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten yhdistelmämallienkäytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteutumaan, julkinen palvelutuotanto kielletään.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuottajalla asetetaan. Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Julkisia yrityspalveluja on syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluketjua.

Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen osalta että työllisyyden tekemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin.

Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

@pyhanta.fi:
Monituottajamalli on tarpeellinen ja toimiva, kun pystytään turvaamaan eri toimijoiden yhteistyö ja saadaan tarvittaessa tieto siirtymään toimijalta toiselle.

@jkl.fi:
Lakiehdotuksessa rinnastetaan kaikenlaiset ’kasvupalvelut’, sekä yritys- että henkilöasiakkaita koskevat. Tämä on perusteetonta eikä johda parhaaseen lopputulokseen. Eri palvelut vaativat erilaisia järjestämisen ja tuottamisen tapoja ja niistä pitäisi voida valita kulloinkin tehokkain yhdistelmä. Markkinaehtoiset palvelut eivät monissa tapauksissa sovi henkilöasiakkaille (esim. työttömille työnhakijoille), ja samoin kuin SOTE-palveluissa, myös kasvupalveluissa on mahdollista, että yksityiset palveluyhtiöt eivät ole kiinnostuneita esim. niin sanotusta työttömyyden ’kovasta ytimestä’, koska palvelujen tuottaminen sille on vaativaa ja kallista.

@malax.fi:
Att landskapet får producera bara vid marknadsbrist gör landskapet till en svag strategisk koordinator. Landskapets egen produktion är samtidigt en garanti för att det finns en grundförutsättning att producera tjänster ifall marknaden av någon anledning slutar att producera.

@viitasaari.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Lakiesityksestä ei selviä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Kunnalla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelu-kokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilo-työpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta).

Kiinnitämme huomiota siihen, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Epäselväksi jää, missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu. Kunnan mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@kokkola.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta huomioisi riittävästi maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli olisi hyvä toteuttaa niin, että se mahdollistaisi sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laa-jaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjaavuuteen. Yksityisiä palveluntuottajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palveluissa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

@polvijarvi.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

@lempaala.fi:
Asiakkaan valintamahdollisuus ja markkinaehtoisuus toteutuvat etenkin kasvukeskuksissa. Syrjäisemmillä
alueilla monituottajamalliin hyötyjä ei todennäköisesti saavuteta

@soini.fi:
Palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti ja muodostettavat maakunnat ovat erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa.

Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Jos julkinen palvelutuotanto lisätään monitoimijamalliin, tulee ratkaisusta tarkoituksenmukaisempi.

@alavieska.fi:
Mahdollisissa markkinapuutetilanteessa tulee huomioida kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta mahdollisena palvelutuottajana.

@pyharanta.fi:
Ongelmaksi muodostuu se, että todennäköisesti markkinaehtoinen konsultaatio siirtyy laajasti julkisesti maksettavaksi.

@riihimaki.fi:
Mikä on kuntien, kehittämisyhtiöiden ja oppilaitosten rooli yritys- työllisyyspalveluiden tuottamisessa? Yritysten neuvontapalveluissa voi tulla päällekkäisyyksiä esim. alkavien yritysten palvelut.

Yritysten perusneuvontapalveluissa merkittävimpiä toimijoita ovat tällä hetkellä kunnat ja kuntien omistamat yhtiöt. Näiden palveluiden toteutus on tällä hetkellä omalla alueella toimivaa ja kustannustehokasta. Uudistuksessa kannattaisi suunnata kasvupalveluihin maakunnille varattu rahoitus erikoistuneempien yrityspalveluiden hankkimiseen markkinoilta. Tällaisia voisivat olla, maakunnan harkinnan mukaan, esimerkiksi yritysten kansainvälistymiseen liittyvät palvelut, kasvu- ja start-up-yrityksille suunnatut palvelut kuten yrityshautomo-, yrityskiihdyttämö-, liiketoiminnan kehittämissparraus, pääomarahoituksen hakuun liittyvät palvelut, neuvontapalvelut liittyen sukupolvenvaihdokseen, veroneuvontapalvelut, markkinoinnin ja myynnin kehittämispalvelut, talouden tervehdyttämispalvelut.

Lakiehdotus ei estä sitä, että muodostuisi päällekkäistä palvelutarjontaa, jossa kunnan rahoittamat yrityspalvelut ja maakunnan markkinoilta hankkimat yrityspalvelut kilpailevat keskenään. Voi olla hyväkin, että kunnat harkintansa mukaan osallistuvat kukin päättämällään tavalla yrityspalveluiden tuottamiseen, mutta olisi syytä varmistaa, että kuntien ja maakunnan palvelutarjonta mahdollisimman hyvin täydentää toistaan.

Mahdollistaako laki yrityspalveluiden käytön yli maakuntarajojen?

@utsjoki.fi:
On tärkeää kirjata lakiin myös mahdollisuus siihen, että kunnat voivat toimia kasvupalvelujen tuottajina ja vastaavasti maakunnalla oikeus sopimuksella ostaa näitä palveluja. Tällä tavalla turvataan palvelujen saatavuuteen liittyvä yhdenvertaisuus.

@sievi.fi:
Mahdollisissa markkinapuutetilanteessa tulee huomioida kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta mahdollisena palvelutuottajana.

@korsholm.fi:
Målet är bra och viktigt, men lösningen kunde vara en annan. Som ovan konstaterats är åtskiljande av ordnandet och den egna tjänsteproduktionen enligt § 23 onödigt byråkratiskt och en lösning som är kostnadsdrivande och delvis leder till överlappande funktioner. Detta kunde man komma förbi exempelvis genom att införa servicesedlar inom alla tjänstesegment och på det sättet trygga kundens fria val. I samma paragraf bör man stryka villkoret kring marknadsbrist. Landskapen bör alltid ha möjlighet att också driva produktion, annat vore orimligt i förhållande till deras självstyre. Däremot kan konkurrensen och det fria valet tryggas på ett annat sätt (exempelvis via servicesedlar och krav på en smidig registrering via anmälningsförfarande) och på det sättet utsätts landskapet för konkurrens vilket också driver fram nya lösningar och inbesparingar på samma sätt som man i lagförslaget vill göra genom att inte tillåta landskapen att konkurrera. På det sättet tryggar man också en friare konkurrens än genom att exempelvis ge möjlighet till upphandling av tjänsterna.

@micropolis.fi:
Nykyisen mallin selkeyttäminen on tärkeää. Mikäli monituottajamalli onnistuu selkeytyksessä, on sen käyttöönotto perusteltua. Onnistuminen edellyttää järjestäjältä vahvaa hankintaosaamista ja alojen tuntemusta. On tärkeää, että hankinnoissa otetaan huomioon laadulliset kriteerit, kuten esityksen taustoissa esimerkkinä käytetty työnhakijoiden työllistymisprosentti.

@valtimo.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@jns.fi:
Monimuotoisuutta tarvitaan, myöskin kuntien tuottamat palvelut tulee huomioida kokonaisuutta tarkasteltaessa.

@krs.fi:
Puutteellista, että nykyisiä kehitysyhtiöitä ei sisällytetä kasvupalvelujen tuotantoon. Useiden kasvupalvelujen tuottajien järjestelmä tämä voi toimia suuremmilla paikkakunnilla, mutta maaseudulla ja pienemmillä paikkakunnilla tämän järjestämistä ei ole suunniteltu mitenkään.

Herää kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjalta ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettupalvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@pietarsaari.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaa huomioon maakunnalliset olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa siten, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja. Samalla tulisi mahdollistaa kuntien toimiminen palveluntuottajina. Julkisen elinvoimapolitiikan tehtävänä on toimia alueensa kehityksen katalyyttina ja edistää yritysten, oppilaitosten, tutkimuksen ja innovaatiotoiminnan sekä niihin liittyvien yhteistyösuhteiden kehitystä. Elinvoimapolitiikan strategista ohjausta ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti. Hankkeissa tarvittavaa asiantuntemusta on kuitenkin mahdollista hankkia markkinoilta. Esimerkiksi työllisyyspalveluissa tällaisia kokonaisuuksia ovat ainakin osittain rekrytointi, valmennus ja koulutus.
Uudet muodostettavat maakunnat ovat melko erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavalla tavalla sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat huomattavia haasteita. Valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista. Digitaalisia palveluja on kehitettävä käyttäjäystävällisiksi ja joustaviksi.

@ilmajoi.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku ”4.3.8 Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset” kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

@kotka.fi:
Lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Kotoutumisen osalta lakiesitys on melko kevyt ja herättää kysymyksiä. Maakuntien ja kuntien kotouttamistoimien yhteensovittaminen on tärkeää. Onko ajateltu vain nykyisiä ELY-keskusten tehtäviä kotoutumisessa? Kuntien rooli myös tässä on keskeinen. Kotoutumisesta tullaan antamaan oma sisältölakin (laki kotoutumisen edistämisestä), johon sisältyvät mm. säännökset kuntien tehtävistä, eli kunnilla tulee säilymään kotouttamisvastuuta.

@vaasa.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaa huomioon maakunnalliset olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa siten, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja.

Julkisen elinvoimapolitiikan tehtävänä on toimia alueensa kehityksen katalyyttina ja edistää yritysten, oppilaitosten, tutkimuksen ja innovaatiotoiminnan sekä niihin liittyvien yhteistyösuhteiden kehitystä.
Elinvoimapolitiikan strategista ohjausta ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti. Hankkeissa tarvittavaa asiantuntemusta on kuitenkin mahdollista hankkia markkinoilta. Esimerkiksi työllisyyspalveluissa tällaisia kokonaisuuksia ovat rekrytointi, valmennus ja koulutus.

Uudet muodostettavat maakunnat ovat melko erilaisia väestö- työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavalla tavalla sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat huomattavia haasteita. Valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista. Digitaalisia palveluja on kehitettävä käyttäjäystävällisiksi ja joustaviksi.

@siikajoki.fi:
Kattavan monituottajamallin soveltuvuudesta nuorten, pitkäaikaistyöttömien ja maahanmuuttajien
palveluihin voidaan esittää vain arvailuja. Riskejä liittyy esimerkiksi palvelutarpeen arviointiin ja palveluohjaukseen.

Mahdollisessa markkinapuutetilanteessa tulee huomioida kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta mahdollisena palvelutuottajana.

@karkkila.fi:
Esitys rajaa palvelujen tuotantomallia määräämällä maakunnan tuotannon viimesijaiseksi ja velvoittamalla yhtiöittämiseen. Julkisen toimijan tuottajana toimimisen rajaaminen viimesijaiseksi vaihtoehdoksi on kyseenalaista viranomaisvallan käyttöä edellyttävien palvelujen takia. Esitys ei ota kantaa palvelujen laatuun ja sen valvontaan. Myöskään palvelutarpeen määrittämiseen ei oteta kantaa.

@sastamala.fi:
Monituottajamallin toimivuus edellyttää, että on tarjolla / kilpailutettu asiakkaiden palvelutarpeen mukaisia palveluntuottajia. Onnistuneen hankinnan / kilpailutuksen edellytys puolestaan on, että on tunnistettu asiakkaiden palvelutarpeet ja palveluilla pystytään vastaamaan näihin palvelutarpeisiin.

Nykymallin ongelma julkisissa työvoima- ja yrityspalveluhankinnoissa on se, että kilpailutetut hankinnat eivät vastaa asiakkaiden palvelutarpeita koska asiakkaiden palvelutarvetta ei ole arvioitu eikä asiakkaita ole tavattu. On synnytetty kyllä uutta palvelutuotantoa mutta palvelut eivät ole johtaneet työmarkkinakynnyksen ylitykseen eli palvelujen vaikuttavuus on jäänyt olemattomaksi.

Vaikeimmin työllistyvien palveluiden vieminen markkinaehtoiseen toimintamalliin tulee aiheuttamaan laajasti nykyisen kaltaisen kustannustehottomuus ongelman. Maakunnallista palvelutuotantoa koskevassa sääntelyssä, tulisi kiinnittää huomiota niiden toimijoiden osaamisen varmistamiseen, jotka tuottavat palveluja vaikeasti työllistyville asiakkaille. Asiakasohjaustyötä tekevän henkilön osaamisvaatimuksissa tulisi korostaa monialaista osaamista ja pyrkiä ylittämään nykyisen sääntelyn hallinnolliset esteet sekä hyödyntää yksittäisen asiantuntijan poikkihallinnollista osaamista asiakasohjauksessa (esimerkiksi sosiaali- terveyspalveluihin ja työvoimapalveluihin koskevan osaamisen hyödyntämistä asiakasohjauksessa). Tavoitteena on saada työllisyyden parissa toimivan henkilöstön osaaminen vastaamaan tämän päivän vaihtuvia asiakasohjaus- ja palvelutarpeita.

@turku.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei Turun kaupungin arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kaupungin oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Lakiesityksen puute on, että tällaista vaihtoehtoa ei ole arvioitu.

Lakiesityksessä ehdotetaan järjestäjän ja tuottajan eriyttämistä niin sanotun tilaaja/tuottaja-mallin mukaisesti. Turun kaupunki näkee, että monituottajamallin voimakkaampi tuominen esimerkiksi työllisyyspalveluihin on perusteltua. Sen sijaan kasvupalveluiden tematiikkaan sisältyvä elinkeinopolitiikka, kilpailukyvyn ja innovaatioympäristöjen ja –alustojen rakentaminen sekä kansainvälisten tai kansallisten investointien edistäminen eivät ole tuotteistettavia, normitettavia palvelukokonaisuuksia. Turun kaupunki arvioi, että esitetyllä monituottajamallilla ei kokonaisuutena saavuteta esityksen tavoitteita. Näissä kokonaisuuksissa kaupunkiseutujen merkitys erityisesti korostuu ja kaupungit ovat niissä rahoittajia, strategeja ja toimeenpanevia voimia. Tehtävät sisältyvät kaupunkien elinvoimatehtäviin, jotka ovat alaltaan laajoja ja perustuvat kuntien yleiseen toimivaltaan sekä aitoon kannustavuuteen työpaikkojen lisääntymisen ja verotulojen kasvun kautta. Palvelut ovat integroituina kaupungin muuhun toimintaan ja ovat osa päivittäistä johtamista. Vahvassa yhteistyössä kaupungin, korkeakoulujen ja elinkeinoelämän kesken toteutettavat elinkeino- ja innovaatiopalvelut eivät ole ennakoitavissa, vaan edellyttävät nopeaa reagointia ja luovaa päätöksentekoa.

Markkinapuute on ilmeinen niiden työnhakija-asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen. Nämä henkilöt ovat hyötyneet muun muassa kuntien vastuulla olleista TYP-toiminnasta, työ- ja toimintakyvyn arvioinneista sekä osaamiskartoituksista, kuntouttavasta työtoiminnasta, työpaja- ja työkeskustoiminnasta sekä pitkäaikaistyöttömien työllistämisestä kuntien palvelukseen tai edelleen yrityksiin. Näiden palveluiden vieminen monituottajamallin mukaisesti markkinoille on haastavaa ilman huomattavaa julkisen sektorin taloudellista lisäpanostusta.

Uudistuksen tavoitteet voitaisiin saavuttaa vahvistamalla kaupunkien järjestämisroolia maakunnallisen mallin vaihtoehtona ja mahdollistamalla kaupungin oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Lakiesityksen puute on, että tällaista vaihtoehtoa ei ole arvioitu.

@ruokolahti.fi:
Monituottajamalli ei ota huomioon maakuntien erilaisia olosuhteita. Syntyvät markkinat kasvukeskuksissa ja toisaalta korkean työttömyyden maakunnissa ovat kovin erilaiset, jolloin myös palvelujen yhdenvertainen saatavuus vaarantuu.
Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnilla olisi suurempi vastuu vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien palveluohjauksesta. Myös oma, yhtiöitetty palvelutuotanto pitäisi olla mahdollista myös muulloin kuin varsinaisessa markkinapuutetilanteessa ja yhtiöittämisvelvoitetta ei olisi silloin, kun on kyseessä erittäin vaikeassa työmarkkina-asemassa olevat, sekä työllistymis- että sote-palveluja tarvitsevat asiakasryhmät.
Malli on myös haasteellinen asiakkaan näkökulmasta; miten sujuvat sosiaali- ja terveyspalvelut sekä työllisyyspalvelut saadaan sovitettua järkevästi yhteen. Malli edellyttää asiakkailta todennäköisesti paljon omatoimisuutta, mikä ei välttämättä kaikkein hankalimpien asiakasryhmien kohdalla ole helppoa saada toteutumaan.

@tervola.fi:
22§ Järjestämisen ja oman palvelutuotannon erottaminen
Pykälän 1 momentissa säädetään, että ”Maakunnan tuottaessa itse kasvupalveluja sen on annettava palvelujen tuottaminen maakunnan yhtiön tai yhteisön hoidettavaksi”.
”Kasvupalvelut” termi on määriteltävä tarkemmin. Jos kasvupalveluilla tarkoitetaan ”alueiden kehittämisen edellytysten edistämistä valtion ja maakuntien toimenpiteiden avulla”, kuuluuko siihen ohjelma- ja strategiatyö? Jos kuuluu, pitääkö niiden osalta maakunnan antaa ne yhtiön tai yhteisön hoidettavaksi?
On tärkeää kirjata lakiin myös mahdollisuus siihen, että kunnat voivat toimia kasvupalvelujen tuottajana, jos maakunnassa niin sovitaan.

@puolanka.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka myös ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa.

@hamina.fi:
Yksityisiä tuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla yhtä kattavasti tarjolla. Maakunnat ovat erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja esimerkiksi työllisyyspalveluita tarjoavia toimijoita ei ole kattavasti läheskään kaikilla alueilla. Monituottajamallin suurimpia haasteita ovat taloudellisesti kannattavan palvelutuotannon synnyttäminen, työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen sekä elinvoiman kasvattaminen. Enemmän tukea tarvitsevat työllistämiseen liittyvät asiakkaat ovat kaikkein haastavimman tilanteen edessä.

Monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palvelutuotanto. Yhtiöittämisvelvoite voi olla haasteellinen toimintamalli, joka ei tue palveluiden kehittämistä. Esitys palveluiden tuottamisesta perustuu oletukseen, että markkinat syntyvät kaikille kohderyhmille tasaisesti ja kattavasti ei ole uskottava TEM:n asiaan liittyvien raporttien perusteella.

Byrokratian lisäämistä palveluiden tuottamisessa tulee välttää kaikin keinoin. Palveluiden hoitaminen maakunnan itsensä toimesta tai yhteistyössä ao. kuntien kanssa olisi luonteva vaihtoehto ja palveluiden tuottamisen kannalta tehokkaampi.

Kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä henkilöistä? Olosuhteet, joissa pitkäaikaistyöttömyys on laaja ongelma, pystyykö maakunta näissä olosuhteissa asiaa mitenkään ratkaisemaan ja antaako uusi lainsäädäntö tähän riittävästi keinoja. Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluita ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kuntien kasvupalveluiden tuottamista pitää edistää lainsäädännöllä aktiivisesti.

Asiakkaan valinnanvapauden toteutuminen edellyttää, että yksityisiä palveluita on riittävästi saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

@kauniainen.fi:
Kattavan monituottajamallin soveltuvuutta nuorten, pitkäaikaistyöttömien ja maahanmuuttajien palveluihin pitää tarkastella kriittisesti. Kasvupalvelujen järjestäjän rooliin kuuluvasta lakiuudistuksen tavoitteita edistävästä palvelukokonaisuuksien hankinnasta ei tässä mittakaavassa ole Suomessa vielä kokemuksia. Riskit liittyvät mm. palvelutarpeen arviointiin, palveluohjaukseen, ja yksittäisen palveluntuottajan tuloksellisuuden ja laadun arviointiin sekä tähän liittyvään hankintaosaamiseen.
Toiminnan yhtiöittämisvelvoite ja kilpailullistaminen eivät edistä lakiehdotuksen asettamien tavoitteiden saavuttamista. Toimivassa monituottajamallissa yhdistyisivät julkisen palvelutuottajan, yksityisten palveluntuottajien ja järjestöjen palvelutuotannot. Ne toimisivat yhdessä, erikseen ja erilaisina hybrideinä.

@oulainen.fi:
Erityisesti mahdollisissa markkinapuutetilanteessa tulee huomioida kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta mahdollisena palvelutuottajana. Muutoinkin rajapinta kunnallisten elinkeinopalvelujen kanssa on tarkasteltava ennen kasvupalvelutuottajien kilpailutuksia.

Kuntien asema palvelujen tuottajana laissa selkeytettävä ja täsmennettävä.

@aanekoski.fi:
Eri kasvupalvelut vaativat erilaisia järjestämisen ja tuottamisen tapoja, riippuen siitä onko kyseessä yritys- vai henkilöasiakas. Asiakkaan valinnanmahdollisuus lisääntyy monituottajamallissa, mikä on tietyissä palveluissa hyvä. Palveluseteli sopii hyvin valinnanvapauden piirissä oleviin palveluihin. Osa työllisyyspuolen palveluista on sen luonteisia, että asiakas ei kykene itse valitsemaan oikeaa palvelua, tällöin on oltava ohjaus.

@orivesi.fi:
Asiakkaan valintamahdollisuus ja markkinaehtoisuus toteutuvat etenkin kasvukeskuksissa. Syrjäisemmillä alueilla monituottajamalliin hyötyjä ei todennäköisesti saavuteta.

@jamsa.fi:
Palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti ja muodostettavat maakunnat ovat erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa.
Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Jos julkinen palvelutuotanto lisätään monitoimijamalliin, tulee ratkaisusta tarkoituksenmukaisempi.

@ouka.fi:
Monituottajamalli ja markkinalähtöisyys eivät kaikilta osin ole sopivia elinkeinopolitiikan tai kasvupalvelujen tehtäviin ja moni asia on sidoksissa muihin kaupunkikonsernin toiminteisiin. Tämän vuoksi pitäisi jättää palvelujen järjestäjän harkintaan miltä osin palvelut on järkevää hankkia markkinoilta ja mitkä maakuntataso tai keskuskaupunki tuottaa itse.

Lakiehdotushan mahdollistaakin tällaisen tilanteen valtakunnallisten kasvupalvelujen osalta (§21).

@lieto.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kuntien ja kaupunkien oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Tätä vaihtoehtoa ei ole lakiesityksessä arvioitu.
Jo nyt Turun seudulla on olemassa yrityspalveluiden monituottajamalli, jossa hyödynnetään kuntien omia, seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palveluntuottajia. Ratkaisuna siis monituottajamalli ei ole uusi. Riskinä on tiedon sirpaloituminen silloin, kun tarvittaisiin kokonaisnäkemystä. Miten kyetään rakentamaan sen kaltaiset mekanismit, jotka palvelevat ensisijaisesti asiakkaan ja maakunnan etua. Riskinä on myös järjestettävien palveluiden määritteleminen palveluntuottajien näkökulmasta.
Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@heinavesi.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@mynamaki.fi:
Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@iisalmi.fi:
Markkinapuutostilanteen määrittely ja ratkaiseminen tulisi määritellä löyhästi, jotta maakunta voi päättää sen ratkaisemisesta itsenäisesti. Digitaalinen saatavuus ei ole riittävä peruste markkinoiden toimivuudesta.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@kirkkonummi.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku ”4.3.8 Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset” kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten hybridimallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Tällainen linjaus rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

Kirkkonummen kunta näkee myös tarpeelliseksi, että esityksessä huomioidaan yhdistystoiminta ja 3. sektori mahdollisina palveluiden toteuttajina.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin. Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan yrityspohjaisen valmennuspalveluiden tuottamisen malliin hyvyyteen maakuntauudistuksen jälkeisessä tilanteessa. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Liityntäpinta nyt valmisteilla olevaan maakuntauudistukseen, vaikeasti työllistettäviin nuoriin ja työpajatoimintaan syntyy siitä, että kuvatussa uudistuksenjälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan paitsi valmennuspalv

@sauvo.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kuntien ja kaupunkien oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Tätä vaihtoehtoa ei ole lakiesityksessä arvioitu.

Jo nyt Turun seudulla on olemassa yrityspalveluiden monituottajamalli, jossa hyödynnetään kuntien omia, seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palveluntuottajia. Ratkaisuna siis monituottajamalli ei ole uusi. Riskinä on tiedon sirpaloituminen silloin, kun tarvittaisiin kokonaisnäkemystä. Miten kyetään rakentamaan sen kaltaiset mekanismit, jotka palvelevat ensisijaisesti asiakkaan ja maakunnan etua. Riskinä on myös järjestettävien palveluiden määritteleminen palveluntuottajien näkökulmasta.

Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@kitee.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@tuusula.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku 4.3.8 Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten yhdistelmämallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Julkisen sektorin mahdollisuus kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkinen toimija on puolueeton ja toiminta voittoa tavoittelematonta. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan molempien sekä yksityisen että julkisen sektorin erityisosaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuottajalle asetetaan. Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Julkisia yrityspalveluja on syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluketjua.

Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen osalta että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin.

Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

@tampere.fi:
Suurten kaupunkien elinkeinotoimella on merkittävä rooli alueiden kehityksen katalyyttinä yhteistyössä alueen elinkeinoyhtiöiden, kehitysyhtiöiden, oppi- ja tutkimuslaitosten, elinkeinoelämän ja muiden sidosryhmien kanssa. Samoin suurten kaupunkien elinvoimaroolissa korostuu tiukkenevan kansainvälisen kilpailun myötä (osaajat, investoinnit, kävijät) tulevaisuudessa aiempaa enemmän kansainvälisen yhteistyön ja kansainvälisyyden edistämisen rooli. Näiden tehtävien tulee jatkossa olla merkittävässä asemassa suurten kaupunkien osalta myös tulevaisuudessa. Elinkeino- ja elinvoimapolitiikan strategista ohjausta ja ekosysteemikehittämistä ei lähtökohtaisesti voi toteuttaa markkinaehtoisesti.

Yhtiöittämisvelvoite on lähtökohtaisesti varsin raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palveluiden kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palvelutuotanto, jota ei tule rajata ulkopuolelle. Mikäli julkinen palvelutuotanto lisätään monituottajamalliin, on ratkaisu esitystä tarkoituksenmukaisempi ja toimivampi.

Lakiesityksen olettamus, että kaikille palvelusektoreille syntyy uudistuksessa markkinalähtöistä toimintaa, ei ole todennäköinen. On syytä huomioida, että yksityisiä palveluntuottajia ei ole nykytilanteessakaan kaikilla alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Palveluiden tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat selkeitä haasteita tulevassa mallissa. Markkinapuute lie selkein niiden asiakkaiden palveluissa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistymisensä edistämiseksi. Tämä on esimerkki palvelutuotannosta, jossa palvelun hoitaminen (maakunnan tai) kunnan itsensä toimesta olisi huomattavasti markkinaehtoista tuotantoa luontevampi tapaa tuottaa palvelut.

Kunnat maksavat yli 300 päivää työttömänä olleiden työmarkkinatukimenoista merkittävän osan. Jos rahoitusjärjestelmään ei ole tulossa tältä osin muutosta v. 2019 alusta, kunnilla tulee olla aiempaa paremmat mahdollisuudet järjestää ja tuottaa kohderyhmän palvelut. Em. tilanteessa kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle tulee jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus (TYP-toiminta). Kotoutumisen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä. Kotouttamisessa korostuu jatkossa aiempaakin keskeisemmin maahanmuuttajien osaamisen tunnistaminen ja osaamisen kehittäminen, mikä puolestaan kytkeytyy vahvasti kunnan elinkeinopolitiikkaan.

Suurten kaupunkien kannalta myös palveluiden tuottamiskenttää kehitettäessä on keskeistä huomioida jatkovalmistelussa, että suurten kaupunkien erityisaseman huomioiminen kasvu- ja työllisyyspalveluissa voisi jättää kaupungin oman itsehallinnon piiriin kysymyksen siitä, mitkä palvelut on tarkoituksenmukaista hankkia markkinoilta ja mitkä kaupunki tuottaa itse (suurten kaupunkien järjestämisvastuu).

@virrat.fi:
Maakuntien olosuhde-erot huomioiden näin laajan systeemisen uudistuksen riskien hallinta edellyttää uudistuksen vaiheittaista etenemistä maan eri osissa. Monituotta-jamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kun-tasektorin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty laajaksi. Käytännössä monituottajamallin aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä pal-veluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautu-vuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla. Uudet muodostettavat maakunnat ovat eri-laisia väestö-, työvoima -ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannatta-vasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvat-taminen ovat haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat enemmän tukea työllistyäkseen. Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmista-mista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista.

Maakunnan tulisi voida tuottaa kasvupalveluja markkinapuutetilanteessa maakunnan liikelaitoksen palveluna. Yhtiöittämisvelvollisuus aiheuttaa ylimääräisiä kustannuksia ja lisää hallinnollisia tehtäviä. Kun maakunta voi tuottaa esityksen mukaan kasvupal-veluja vain markkinapuutetilanteessa, ei ns. kilpailuneutraliteetti vaarannu. Valinnan-vapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

@hameenlinna.fi:
Uusien maakuntien alueet ovat kovin erilaisia, eikä yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ole yhtä kattavasti. Kaavaillussa mallissa on haasteena palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti. Toteutuuko työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen tai elinvoiman kasvattaminen? Tärkeää on saada myös palveluja niille, jotka tarvitsevat paljon tukea työllistyäkseen.

Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kuntien julkinen palvelutuotanto. Se tulisi sisällyttää monitoimijamalliin. Myös järjestöt toimijoina tulisi lisätä malliin. Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli.

Markkinoihin perustuva palvelutuotanto sopii huonosta vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin. Lain tulee olla heidän palvelujen osalta joustavampi.

@lappeenranta.fi:
Malli rajaa toimintatapoja asettamalla oman tuotannon viimesijaiseen asemaan ja pakottaa yhtiöttämiseen. Julkisen sektorin intressi kehittää ja tarjota palveluja on yrityksiä laajempi.

Maakunnan järjestämiin palveluihin kuuluu olennaisena osana asiakkaiden valinnan vapaus. Vaikeasti työllistyvien asiakkaiden kohdalla tämä tarkoittaa todennäköisesti lisääntyvää palveluohjauksen tarvetta ja mahdollisesti samalla palvelujen pirstaloitumista. Sen sijaan, että kohdennettaisiin resursseja kasvavaan palveluohjaukseen, voisi maakunta ottaa vastuun vaikeimmin työllistettävien palvelukokonaisuuden tuottamisesta. Yksityisellä palvelutuotannolla pystytään turvaamaan ja täydentämään asiakkaiden valinnanvapautta kuten tähänkin asti on tehty mm. valmennuspalvelujen osalta.

@lapinlahti.fi:
Kyseessä ei ole todellinen monituottajamalli, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen. Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten monituottajamallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Ehdotuksessa markkinapuutteen kuvaus on yksinkertaistettu eikä anna riittävää ohjetta markkinapuutteen tunnistamiseksi vaihtelevissa tilanteissa. Käytännössä markkinapuutetilanteet voivat olla hyvin moninaisia ja käytännön tunnistaminen on vaikeaa. Markkinatilanteen jatkuva tarkkailu ja markkinoiden arviointi johtavat vaikutusarvioidenkin mukaan resurssien kohdistamiseen hallintoon. Markkinoita ei synny myöskään tasaisesti eri kohderyhmille, kuten nuorille, maahanmuuttajille, vaikeasti työllistettäville ja kouluttamattomille. Esitetyn kaltainen malli tulee luomaan suuria eroja maakuntien välille yksityisen tuotannon osalta.

Riittävä siirtymäaika monituottajamallin käyttöön ottamiselle on välttämätön.

@lahti.fi:
Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Kuntien on mahdollista lakiesityksen mukaan osallistua kasvupalvelujen tuotantoon vain markkinoilla toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien näkökulmasta osallistuminen markkinaehtoisten palvelujen tuottamiseen ei käytännössä olisi kovin tarkoituksenmukaista. Periaatteellisesti on kuitenkin tärkeää, että kunnat voisivat – niin halutessaan – olla omistamassa kasvupalveluyrityksiä.

@kannus.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa.
Maakunnan itsensä, kuntien ja kuntien omistamien organisaatioiden mahdollisuus tuottaa palveluja on mahdollistettava lainsäädännössä (sopimuksellinen yhteistyö).
Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan. Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa ovat hyvin erilaisia ja markkinapuute lienee suurimmassa osassa maakunnista todennäköinen. Monituottajamallin toimeenpano on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Siirtymävaiheen tulee olla riittävän pitkä ja maakunnille tulee antaa mahdollisuus tehdä ulkoistuksia palanen kerrallaan. Tällä varmistettaisiin järjestämistehtävien hallittu toteutus ja katkeamaton palveluketju asiakkaalle siirtymävaiheessa.
Lainsäädännöllä tulisi säätää vain minimireunaehdot, joiden järjestäminen ja tuottaminen on maakuntien itse ratkaistava.

@inga.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku ”4.3.8 Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset” kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten hybridimallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Maakunnan oman tuotannon ja julkisten toimijoiden sidosyksikköjen hyödyntäminen pitää mahdollistaa. Ei ole järkevää, että oma tuotanto sallitaan ainoastaan markkinapuutetilanteessa ja pakkoyhtiöittämisellä. Tällainen linjaus rajaa ulos kaksi mahdollista tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa.

Inkoon kunta näkee myös tarpeelliseksi, että esityksessä huomioidaan yhdistystoiminta ja 3. sektori mahdollisina palveluiden toteuttajina.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinapuutetilanne määritettävä kasvupalvelulaissa esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä)/valtakunta-akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä
yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin. Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

Kokemukset sosiaalisista yrityksistä tai enemmänkin niiden puute eivät rohkaise uskomaan yrityspohjaisen
valmennuspalveluiden tuottamisen malliin hyvyyteen maakuntauudistuksen jälkeisessä tilanteessa. Reilun kymmenen vuoden aikana vahvasta julkisesta subventiosta huolimatta sosiaalisista yrityksistä ei ole saatu kannattavia ja kilpailukykyisiä vapaille markkinoille. Liityntäpinta nyt valmisteilla olevaan maakuntauudistukseen, vaikeasti työllistettäviin nuoriin ja työpajatoimintaan
syntyy siitä, että kuvatussa uudistuksenjälkeisessä tilanteessa yrityspohjalta toimivien toimijoiden tulisi pystyä tuottamaan
paitsi valmennuspalvelui

@hel.fi:
Tuotantotapoja ei tulisi rajata asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen. Toimiva monituottajamalli olisi julkisen palvelutuotannon, yksityisten palveluntuottajien ja järjestöjen palvelutuotantojen kokonaisuus, jossa hyödynnettäisiin kaikkien eri tuotantotapojen parhaita puolia.

Markkinoilla toimivalla tuottajalla voi olla intressi tarjota palveluita ensisijaisesti helpoimmille kohderyhmille, arvioida asiakkaan palvelutarve todellista pienemmäksi tai suuremmaksi tai hankkia asiakkaakseen helpoimmin työllistyviä. Tämä voi johtaa palveluiden määrän kasvuun väärillä kohderyhmillä ja joidenkin asiakasryhmien jäämiseen todellisuudessa vaille palveluita siitä huolimatta, että asiakas on palveluntuottajien listoilla.

Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen pois valikoimasta estää myös erilaisten hybridimallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto esitetyllä tavalla rajataan pois.

Esitys korostaa maakuntien itsenäistä roolia ja alueellisten tarpeiden huomiointia. Maakuntien vapaus toteuttaa järjestämistehtävänsä haluamallaan tavalla ei kuitenkaan toteudu, jos järjestämis- ja tuottamistapoja rajataan. Esityksellä kavennetaan myös mahdollisuuksia joustaviin ja toisiaan täydentäviin yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksiin. Esityksen tavoitteissa tuodaan esiin, että maakunnille tulee markkinoita hyödyntämällä ”aito mahdollisuus räätälöidä palveluiden sisältö alueen tarpeisiin parhaiten sopivaksi”, mutta samaan aikaan esityksessä lähdetään siitä, että markkinatoimijat rakentavat itse tulokselliset toimintamallit, mikä kaventaa maakunnan mahdollisuuksia räätälöidä palveluiden sisältöjä.

Esityksen mukainen aikataulu ja yhtiöittämisvelvollisuus sekä kilpailullistamisen toteuttaminen käytännössä kerralla ovat ristiriidassa sen kanssa miten lakiesityksessä arvioidaan sitä, miten ja millaisin resurssein kasvupalvelumarkkinat syntyvät ja toimivat.

@lohja.fi:
Esitetty laki on vahvasti maakunnan itsehallintoa ja palveluiden tuottamistapoja rajaava. Julkisen toimijan oman tuotannon viimesijaisuus ja yhtiöittämisvelvoite tekevät monituottajamalli-käsitteen käytön kyseenalaiseksi. Laissa tulisi mahdollistaa todellinen monituottajamalli, jossa maakunta voi itse valita oman tuotannon, yhtiömuotoisen tuotannon ja erilaisten yhdistelmien välillä asiakkaansa saaman palvelun laadun varmistamiseksi ja integraation mahdollistamiseksi.

Kuntien ja kuntien yhtiöiden tarjoamat palvelut tulee mahdollistaa osaksi palveluiden kokonaisuutta.

@toholampi.fi:
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.
Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Jos julkinen palvelutuotanto lisätään monitoimijamalliin, silloin ratkaisu on tarkoituksenmukaisempi. Lakiehdotuksen ajatus palvelujen tuottamisesta on, että markkinat syntyvät jokaiselle kohderyhmälle (mm. nuoret, maahanmuuttajat, vaikeasti työllistettävät, työssä oleville, kouluttamattomille) tasaisesti ja laaja-alaisesti. Tätä olettamusta eivät edes työ- ja elinkeinoministeriön tuottamat raportit ja julkaisut (mm. Owalgroupin tekemä selvitys) tue.
Vaikeasti työllistyvien osalta yhtiöittämisvelvoite itsessään vaikuttaa tarpeettomalta ja tosiasiassa byrokratiaa lisäävältä tilanteissa, joissa on selvää, ettei markkinaehtoista tuotantoa tule olemaan (palvelun tarve on marginaalinen, vaikeasti kaupallistettava tai palvelu sisältäisi myös viranomaistehtäviä). Palvelun hoitaminen maakunnan itsensä toimesta tai tapauskohtaisesti maakunnan ja kunnan yhteistyössä olisi käytännössä huomattavasti luontevampi tapa tuottaa palvelut.
Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteen sovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen.
Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta on todettava, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.
Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@pedersore.fi:
Målet är bra och viktigt, men lösningen kunde vara en annan. Som ovan konstaterats är åtskiljande av ordnandet och den egna tjänsteproduktionen enligt § 23 onödigt byråkratiskt och en lösning som är kostnadsdrivande och delvis leder till överlappande funktioner. Detta kunde man komma förbi exempelvis genom att införa servicesedlar inom alla tjänstesegment och på det sättet trygga kundens fria val. I samma paragraf bör man stryka villkoret kring marknadsbrist. Landskapen bör alltid ha möjlighet att också driva produktion, annat vore orimligt i förhållande till deras självstyre. Däremot kan konkurrensen och det fria valet tryggas på ett annat sätt (exempelvis via servicesedlar och krav på en smidig registrering via anmälningsförfarande) och på det sättet utsätts landskapet för konkurrens vilket också driver fram nya lösningar och inbesparingar på samma sätt som man i lagförslaget vill göra genom att inte tillåta landskapen att konkurrera. På det sättet tryggar man också en friare konkurrens än genom att exempelvis ge möjlighet till upphandling av tjänsterna.

@rautalampi.fi:
Kuntien merkityksellinen rooli sivuutettu.

@masku.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kuntien ja kaupunkien oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Tätä vaihtoehtoa ei ole lakiesityksessä arvioitu.

Jo nyt Turun seudulla on olemassa yrityspalveluiden monituottajamalli, jossa hyödynnetään kuntien omia, seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palveluntuottajia. Ratkaisuna siis monituottajamalli ei ole uusi. Riskinä on tiedon sirpaloituminen silloin, kun tarvittaisiin kokonaisnäkemystä. Miten kyetään rakentamaan sen kaltaiset mekanismit, jotka palvelevat ensisijaisesti asiakkaan ja maakunnan etua. Riskinä on myös järjestettävien palveluiden määritteleminen palveluntuottajien näkökulmasta.

Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@juva.fi:
Monituottajamalli on periaatteessa tarkoituksenmukainen. Kuitenkin, julkisten toimijoiden oma tuotanto asetetaan siinä viimesijaiseen asemaan. Käytännössä on vaarana, että esimerkiksi isot julkisomisteiset koulutusorganisaatiot perustavat keinotekoisia yksityisiä toimijoita kilpailemaan markkinoilla. Maakuntien kilpailuttamat kokonaisuudet tulevat olemaan melko suuria kokonaisuuksia, joihin aidosti yksityiset toimijat eivät välttämättä pääse vastaamaan.

Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen saattaa estää myös erilaisten aitojen monituottajamallien käytön palveluiden kehittämisessä. Kansainväliset kokemukset mm. Hollannista osoittavat, että työvoimapalvelujen epäonnistuneella yksityistämisellä voidaan saada paljon vahinkoa aikaan.

@leppavirta.fi:
Maakuntien eroavaisuuksista johtuen ainoa mahdollinen toimintamalli. Tulisi mahdollistaa myös julkinen palvelutuotanto.

@mantyharju.fi:
Monituottajamalli on sinänsä kannatettava, mutta se tulisi toteuttaa maakunnan järjestämisvastuuta kunnioittaen niin, että se mahdollistaisi myös oman palvelutuotannon ja sopimusmahdollisuuden kuntien kanssa. Valinnanvapausmalli olisi silloin yhdenmukainen sote-valinnanvapausmallin kanssa, ja siinä olisi helpompi huomioida eri maakuntien erilaiset olot kilpailutilanteessa ja palvelujen järjestämisessä.

Yksityisten palvelutuottajien hyödyntäminen palvelujen järjestämisessä on myönteistä. Toisaalta tämä tulisi määritellä kuntien palvelutuotannon rinnalle. Markkinalähtöinen palvelujen järjestäminen edellyttää, että on olemassa tosiasiallisesti markkinat. Huolena on, että markkinat eivät toimi kaikkialla Suomessa suunnitellusti.

@naantali.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kuntien ja kaupunkien oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Tätä vaihtoehtoa ei ole lakiesityksessä arvioitu.

Jo nyt Turun seudulla on olemassa yrityspalveluiden monituottajamalli, jossa hyödynnetään kuntien omia, seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palveluntuottajia. Ratkaisuna siis monituottajamalli ei ole uusi. Riskinä on tiedon sirpaloituminen silloin, kun tarvittaisiin kokonaisnäkemystä. Miten kyetään rakentamaan sen kaltaiset mekanismit, jotka palvelevat ensisijaisesti asiakkaan ja maakunnan etua. Riskinä on myös järjestettävien palveluiden määritteleminen palveluntuottajien näkökulmasta.

Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@kajaani.fi:
Huomiot vaikutuksista ja muutostarpeista edellä kohdissa 8) ja 13).

@raahe.fi:
Mahdollisissa markkinapuutetilanteissa tulee huomioida kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta mahdollisena palvelun tuottajana.

@sonkajarvi.fi:
Monituottajamalli on kannatettava, mutta sopimusten ja palvelukriteerien tulee olla selkeitä.

@kuopio.fi:
Työllisyys- ja yrityspalveluista tulisi voida sopia paikallisesti. Vaikuttavuuden näkökulmasta olisi järkevintä, että esim. maakunnan keskuskaupunki ottaisi selkeämmin vastuuta ko. kokonaisuudesta, jolloin resurssit ja taloudellinen intressi saada aikaan vaikuttavuutta (työpaikkoja, työllisyyttä, verotuloja) olisivat ”samoissa käsissä”.

Yhtiöittämisvelvoitteen koskiessa myös kuntien työllisyyspalveluja kertoo vahvasti siitä, ettei lain valmistelussa ole ollut ymmärrystä kuntien tekemästä työstä eikä kuntien kohdentamasta taloudellisesta panostuksesta työllisyyden edistämiseeni. Todellisuudessa laki sulkee kunnat ja kuntaomisteiset yhtiöt vahvasti ulos työllisyyspalveluista ja muista kasvupalveluista, koska vain markkinaehtoiset yhtiöt voivat osallistua kasvupalvelujen tuottamiseen. Ratkaisu ei tule eheyttämään asiakkaiden palveluketjuja vaan päinvastoin. Jonkun on koordinoitava asiakaspalveluja yhteen ja se maksaa. Koordinoiva rooli olisi luontainen kunnille, koska kunnat toimivat lähellä asiakasta. Maakunnalla tulee olla oikeus sopia kuntien tarkoituksenmukaisesta työnajosta ja resurssien kohdentamisesta. Maakunnan tulee myös voida siirtää järjestämisvastuuta joissakin palveluissa yhdelle tai useammalle kunnalle/kaupungille, silloin kun näillä on riittävät voimavarat hoitaa järjestämistehtävä. Siirtyvät tehtävät tulee rahoittaa rahoitusperiaatteen mukaan valtion varoista.
Aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen paitsi sitä, että tarjolla on palveluja myös asiakkaan aktiivisuutta ja kyvykkyyttä hakeutua palveluihin. Kasvupalvelulaki ei edes tunnista monialaisia palveluja tarvitsevaa kohderyhmää ja jättää ison henkilökohtaista tukea ja palvelujen yhteensovittamista tarvitsevan työttömien joukon pärjäämään markkinoilla pirstaleisessa järjestelmässä.

Maakunnalla tulee olla mahdollisuus itse paikallisesti päättää siitä, miten monituottajamalli alueella toteutetaan. Esim. missä palveluissa ja missä mitassa käytetään asiakasseteleitä ja mitkä palvelujen kilpailuttamisen kriteereistä.

@liperi.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@rovaniemi.fi:
Maakunnalla tai kunnalla oltava lakiin perustuva velvoite ja oikeus sovittaa yhteen palvelukokonaisuudet ja palveluketjut sekä yritysten elinkaaren palvelut.
Asiakkaan valinnan vapaus ok.

@sysma.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa mainitulla tavalla ei ole paras mahdollinen toimintamalli, joka ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan vastuu olisi mahdollisimman laaja ja mahdollistaisi myös maakunnan oman palvelutuotannon. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluihin, koska niissä palvelun tuotanto ja asiakkaan elämäntilanteeseen liittyvä päätöksenteko ja asiakkaan oikeus tukiin liittyvät kiinteästi toisiinsa. Lainsäädännön tulee mahdollistaa esimerkiksi järjestöjen rooli palveluntuottajina kumppanuussopimuksin, ilman yhtiöittämispakkoa. Ilman järjestöjen panosta on olemassa vaara, että suuri osa palveluista katoaa.

@nivala.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavatoimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde- ja toimintaympäristöerot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen sote-valinnanvapausmallin kanssa. Monituottajamalli palvelee isoja kasvukeskuksia eikä koko maakunnan tasapuolista kehittämistä.

@kurikka.fi:
Mahdollistava monituottajamalli on kannatettava, mikäli maakunta voi valita oman tuotannon, yhtiömuotoisen tuotannon tai erityyppisten yhdistelmien välillä. Markkinavetoinen malli ei välttämättä sovellu vaikeimmin työllistettävien tai pitkäaikaistyöttömien palveluun, joissa taas kunnilla on resurssit ja pitkä kokemus. Pelkona on, että näihin ei synny alueellista markkinaa.

@kangasala.fi:
Asiakkaan valintamahdollisuus ja markkinaehtoisuus toteutuvat etenkin kasvukeskuksissa. Syrjäisemmillä alueilla monituottajamalliin hyötyjä ei todennäköisesti saavuteta.

@sipoo.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku 4.3.8 Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten yhdistelmämallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Julkisen sektorin mahdollisuus kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkinen toimija on puolueeton ja toiminta voittoa tavoittelematonta. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan molempien sekä yksityisen että julkisen sektorin erityisosaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuottajalle asetetaan. Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Julkisia yrityspalveluja on syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluketjua.

Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen osalta että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin.

Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

@perho.com:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei kuitenkaan ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Maakunnat ovat erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti.

Monituottajamallin toimeenpano on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Siirtymävaiheen tulee olla riittävän pitkä ja maakunnille tulee antaa mahdollisuus tehdä ulkoistuksia palanen kerrallaan. Tällä varmistettaisiin järjestämistehtävien hallittu toteutus ja katkeamaton palveluketju asiakkaalle siirtymävaiheessa.

Rahoituspalvelut ja rakennerahastotehtävät tulee jättää kokonaan julkisten hallintotehtävien piiriin.

Lainsäädännöllä tulisi säätää vain minimireunaehdot, joiden järjestäminen ja tuottaminen on maakuntien itse ratkaistava.

@kempele.fi:
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palve-lussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Jos julkinen palvelutuotanto lisätään monitoimijamalliin, silloin ratkaisu on tarkoituksenmukaisempi. Lakiehdotuksen ajatus palvelujen tuottamisesta on, että markkinat syntyvät jokaiselle kohderyhmälle (mm. nuoret, maahanmuuttajat, vaikeasti työllistettävät, työssä oleville, kouluttamattomille) tasaisesti ja laaja-alaisesti. Tätä olettamusta eivät edes työ- ja elinkeinoministeriön tuottamat raportit ja julkaisut (mm. Owalgroupin tekemä selvitys) tue.

Vaikeasti työllistyvien osalta yhtiöittämisvelvoite itsessään vaikuttaa tarpeettomalta ja tosiasiassa byrokra-tiaa lisäävältä tilanteissa, joissa on selvää, ettei markkinaehtoista tuotantoa tule olemaan (palvelun tarve on marginaalinen, vaikeasti kaupallistettava tai palvelu sisältäisi myös viranomaistehtäviä). Palvelun hoitaminen maakunnan itsensä toimesta tai tapauskohtaisesti maakunnan ja kunnan yhteistyössä olisi käytännössä huomattavasti luontevampi tapa tuottaa palvelut.
Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteensovitettuja palv-luja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen? Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuh-teissa. Maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdolli-suus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@kalajoki.fi:
Kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta tulee olla jatkossakin mahdollista palvelutuottajana. Muutoinkin rajapinta kunnallisten elinkeinopalvelujen kanssa on tarkasteltava ennen kasvupalvelutuottajien kilpailutuksia.

@eura.fi:
Edellyttää maakunnan ohjausta ja valvontaa.

@raseborg.fi:
Special lösning för Nyland är inte bra det skapar nya flera nivåer i organisations strukturen vilket alltid försvårar smidigt förfarande. Att enbart bolag skall få producera tjänsterna blir svårt idag kan t.ex. inte privata producera rehabiliterande arbetsverksamhet hur i framtiden är viktigt att lösa.

@merijarvi.fi:
Mahdollisissa markkinapuutetilanteessa tulee huomioida kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta mahdollisena palvelutuottajana.

@suomussalmi.fi:
Sinänsä monituottajamalli on tarkoituksenmukainen lähtökohta kasvupalvelu-uudistuksessa, ja kilpailu mahdollistaa nykyistä kattavamman ja ketterämmän asiakaslähtöisen palvelukehityksen. Maakuntien olosuhde-erot huomioiden näin laajan systeemisen uudistuksen riskien hallinta edellyttää kuitenkin uudistuksen vaiheittaista etenemistä maan eri osissa.
Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Maakunnan tulisi voida tuottaa kasvupalveluja markkinapuutetilanteessa maakunnan liikelaitoksen palveluna. Yhtiöittämisvelvollisuus aiheuttaa ylimääräisiä kustannuksia ja lisää hallinnollisia tehtäviä. Kun maakunta voi tuottaa esityksen mukaan kasvupalveluja vain markkinapuutetilanteessa, ei ns. kilpailuneutraliteetti vaarannu. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.
Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.
Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista.

@keuruu.fi:
Kuntien ja erityisesti pitkäaikaistyöttömien ja osatyökykyisten työllistämisen kannalta ratkaisua ei voi pitää perusteltuna. Kunnalla tulee olla mahdollisuus tuottaa näitä palveluja.

@heinola.fi:
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.
Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle.

Vaikeasti työllistyvien osalta yhtiöittämisvelvoite itsessään vaikuttaa tarpeettomalta ja tosiasiassa byrokratiaa lisäävältä tilanteissa, joissa on selvää, ettei markkinaehtoista tuotantoa tule olemaan (palvelun tarve on marginaalinen, vaikeasti kaupallistettava tai palvelu sisältäisi myös viranomaistehtäviä). Palvelun hoitaminen maakunnan itsensä toimesta tai tapauskohtaisesti maakunnan ja kunnan yhteistyössä olisi käytännössä huomattavasti luontevampi tapa tuottaa palvelut.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteensovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa.

@kuhmoinen.fi:
Maakuntien olosuhde-erot huomioiden näin laajan systeemisen uudistuksen riskien hallinta edellyttää uudistuksen vaiheittaista etenemistä maan eri osissa. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa.

@orimattila.fi:
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäk-seen.

Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuo-tanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Jos julkinen palvelutuotanto lisätään monitoimi-jamalliin, silloin ratkaisu on tarkoituksenmukaisempi. Lakiehdotuksen ajatus palvelu-jen tuottamisesta on, että markkinat syntyvät jokaiselle kohderyhmälle (mm. nuoret, maahanmuuttajat, vaikeasti työllistettävät, työssä oleville, kouluttamattomille) tasaisesti ja laaja-alaisesti. Tätä olettamusta eivät edes työ- ja elinkeinoministeriön tuottamat ra-portit ja julkaisut.

Vaikeasti työllistyvien osalta yhtiöittämisvelvoite itsessään vaikuttaa tarpeettomalta ja tosiasiassa byrokratiaa lisäävältä tilanteissa, joissa on selvää, ettei markkinaehtoista tuotantoa tule olemaan (palvelun tarve on marginaalinen, vaikeasti kaupallistettava tai palvelu sisältäisi myös viranomaistehtäviä). Palvelun hoitaminen maakunnan itsensä toimesta tai tapauskohtaisesti maakunnan ja kunnan yhteistyössä olisi käytännössä huomattavasti luontevampi tapa tuottaa palvelut.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyy-teen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vas-tuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteen sovitettuja palve-luja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuu-desta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta Kuntaliitto on todennut, että maakunnan mah-dollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopi-muksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustu-en. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tar-koitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyk-sen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@forssa.fi:
Monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto. Sitä ei saisi rajata ulkopuo-lelle. Maakunnan edellytetään tuottavan palvelua, kun ei ole yksityistä palvelua. Toimintamallista saattaa tulla joustamaton. Tällöin tulisi voida hyödyntää kuntien osaamista ja resursseja. Maakunnan järjestämisvastuun tulisi mahdollistaa kuntasektorin ja järjestöjen kanssa tehtävät sopi-mukset. Kunnilla tulisi olla mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä.

Yhtiöittämisvelvoite on tarpeeton etenkin vaikeasti työllistyvien palveluiden järjestämisessä. Yritykset eivät ilmeisestikään ryhdy näitä palveluita järjestämään. Yhtiöittämisen ulkopuolelle olisi voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus. Siihen sisältyvät esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, ns. matalan kynnyksen työpaikkojen luominen sekä TYP-toiminta. Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja tulisi mahdollistaa kasvupalvelulainsäädännössä.

@vantaa.fi:
Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten monituottajamallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Julkisen palvelutuotannon lisääminen monituottajamalliin olisi tarkoituksenmukaista. Lain vaikutusarviointien mukaan ehdotettu malli voi lisätä tarjontaa osassa maata, mutta vaikuttavuutta mallin ei arvioida parantavan.

Ehdotuksessa markkinapuutteen kuvaus on yksinkertaistettu eikä anna riittävää ohjetta markkinapuutteen tunnistamiseksi vaihtelevissa tilanteissa. Käytännössä markkinapuutetilanteet voivat olla hyvin moninaisia ja käytännön tunnistaminen on vaikeaa. Markkinatilanteen jatkuva tarkkailu ja markkinoiden arviointi johtavat vaikutusarvioidenkin mukaan resurssien kohdistamiseen hallintoon.

Työ- ja elinkeinoministeriön tuottamat raportit ja julkaisut (mm. Oosi) eivät tue ehdotuksen olettamusta markkinoiden syntymisestä tasaisesti ja laaja- alaisesti jokaiselle kohderyhmälle, kuten nuorille, maahanmuuttajille, vaikeasti työllistettäville ja kouluttamattomille.

Riittävä siirtymäaika monituottajamallin käyttöön ottamiselle on välttämätön. Esimerkiksi tietojärjestelmien päivittäminen ja uudistaminen edellyttävät riittävää siirtymäaikaa. Uudistus on osa maakunta- ja sote-uudistusta, jossa eri hallinnonaloilla toteutetaan erittäin suuria uudistuksia hyvin lyhyessä aikataulussa. Erilaisten tietojärjestelmien ja digitaalisten palvelujen uudistaminen yhtäaikaisesti tässä laajuudessa johtaa todennäköisesti markkinoilla väliaikaiseen resurssien niukkuuteen ja hintojen nousuun.

@narpes.fi:
En förutsättning för att utbudet av tillväxttjänster på landsbygden ska kunna garanteras är att även små producenter får tillträde till marknaden. Till producenter bör även kunna godkännas bolag som är anknutna enheter till kommuner.

@ylivieska.fi:
Mahdollisissa markkinapuutetilanteessa tulee huomioida kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta mahdollisena palvelutuottajana.

@raisio.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kuntien ja kaupunkien oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Tätä vaihtoehtoa ei ole lakiesityksessä arvioitu.
Jo nyt Turun seudulla on olemassa yrityspalveluiden monituottajamalli, jossa hyödynnetään kuntien omia, seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palveluntuottajia. Ratkaisuna siis monituottajamalli ei ole uusi. Riskinä on tiedon sirpaloituminen silloin, kun tarvittaisiin kokonaisnäkemystä. Miten kyetään rakentamaan sen kaltaiset mekanismit, jotka palvelevat ensisijaisesti asiakkaan ja maakunnan etua. Riskinä on myös järjestettävien palveluiden määritteleminen palveluntuottajien näkökulmasta.
Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@parkano.fi:
Vastuu ja kuntien rooli vaikeasti työllistettävistä on epäselvä.

@pello.fi:
valtakunnan taholta rakenne on selkeä, maakunnan osalta rakenne jää edelleen avoimeksi. Kysymykseksi nousee se että laskeeko suunniteltu toteutusmalli turhaa byrokratiaa vai lisääkö se sitä.

@vihti.fi:
Kattavan monituottajamallin soveltuvuutta nuorten, pitkäaikaistyöttömien ja maahanmuuttajien palveluihin pitää tarkastella kriittisesti. Kasvupalvelujen järjestäjän rooliin kuuluvasta lakiuudistuksen tavoitteita edistävästä palvelukokonaisuuksien hankinnasta ei tässä mittakaavassa ole Suomessa vielä kokemuksia. Riskit liittyvät mm. palvelutarpeen arviointiin, palveluohjaukseen, ja yksittäisen palveluntuottajan tuloksellisuuden ja laadun arviointiin sekä tähän liittyvään hankintaosaamiseen.

Esityksessä ei ole laadun valvontaan eikä palveluntuottajilta vaadittaviin laadullisiin kriteereihin liittyviä määrittelyjä. Laaja markkinaehtoisuus palvelutuotannossa saattaa vaarantaa sekä kotouttamisen että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin.

Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

@miehikkala.fi:
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palveluntuotanto, jota ei saa rajata ulkopuolelle. Jos julkinen palvelutuotanto lisätään monitoimijamalliin, silloin ratkaisu on tarkoituksenmukaisempi. Lakiehdotuksen ajatus palvelujen tuottamisesta on, että markkinat syntyvät jokaiselle kohderyhmälle (mm. nuoret, maahanmuuttajat, vaikeasti työllistettävät, työssä oleville, kouluttamattomille) tasaisesti ja laaja-alaisesti. Tätä olettamusta eivät edes työ- ja elinkeinoministeriön tuottamat raportit ja julkaisut (mm. Owalgroupin tekemä selvitys) tue.

Vaikeasti työllistyvien osalta yhtiöittämisvelvoite itsessään vaikuttaa tarpeettomalta ja tosiasiassa byrokratiaa lisäävältä tilanteissa, joissa on selvää, ettei markkinaehtoista tuotantoa tule olemaan (palvelun tarve on marginaalinen, vaikeasti kaupallistettava tai palvelu sisältäisi myös viranomaistehtäviä). Palvelun hoitaminen maakunnan itsensä toimesta tai tapauskohtaisesti maakunnan ja kunnan yhteistyössä olisi käytännössä huomattavasti luontevampi tapa tuottaa palvelut.

Maakunnalle on lakiluonnoksessa annettu laaja ja viimekätinen vastuu mm. työllisyyteen liittyvistä kasvupalveluista. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluisi mm. vastuu kasvupalvelujen yhteensovittamisesta palvelukokonaisuuksiksi sekä toiminnan yhteensovittaminen kunnan, valtion ja maakunnan muiden palvelujen kanssa. Myös palvelujen tuottajille on osoitettu vastuuta huolehtia siitä, että yhteensovitettuja palveluja tarvitseva asiakas saa ne tarkoituksenmukaisena kokonaisuutena ja että hänet tarvittaessa ohjataan muun tahon järjestämisvastuulla olevien palvelujen piiriin. Herää kuitenkin kysymys, onko maakunnalla riittäviä edellytyksiä ja resursseja kokonaisuudesta vastaamiseen. Lakiesityksen pohjata ei kuitenkaan selviä se, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Valinnanvapaus-lainsäädännön osalta esim. Kuntaliitto on todennut, että maakunnan mahdollisuudet ohjata tuottajia ovat rajallisia ja vaativat runsaasti yksityiskohtaisia sopimuksia, sopimusten valvontaa ja tuottajakorvausten erityisehtoja.

Kunnat tuottavat laajasti työllisyyttä edistäviä palveluja ja niillä on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Miehikkälässä vaikeimmin työllistyvien kohdalla työpajatoiminnalla on tärkeä merkitys työttömyyden hoidossa ja työkyvyn palauttamisessa. Työpajatoiminta mahdollistaa myös alueen ikäihmisille kotiin annettavien ja kohtuuhintaisten palvelujen saatavuuden, kuten esim. siivouksen ja polttopuiden kannon.

@vaala.fi:
Yksityisten palvelutuottajien rooli on kokonaisuudessaan epäselvä.

@nurmes.fi:
Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palvelutuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@espoo.fi:
Kattavan monituottajamallin soveltuvuutta nuorten, pitkäaikaistyöttömien ja maahanmuuttajien palveluihin pitää tarkastella kriittisesti. Kasvupalvelujen järjestäjän rooliin kuuluvasta lakiuudistuksen tavoitteita edistävästä palvelukokonaisuuksien hankinnasta ei tässä mittakaavassa ole Suomessa vielä kokemuksia. Riskit liittyvät mm. palvelutarpeen arviointiin, palveluohjaukseen, ja yksittäisen palveluntuottajan tuloksellisuuden ja laadun arviointiin sekä tähän liittyvään hankintaosaamiseen. Näitä kysymyksiä on tarkemmin avattu vastauksissa kysymyksiin 8, 10, 13 ja 25.

@businesslappi.fi:
22§ Järjestämisen ja oman palvelutuotannon erottaminen
Pykälän 1 momentissa säädetään, että ”Maakunnan tuottaessa itse kasvupalveluja sen on annettava palvelujen tuottaminen maakunnan yhtiön tai yhteisön hoidettavaksi”.
Viittaamme tässä 2 § määrittelyjen yhteydessä annettuihin kommentteihin. ”Kasvupalvelut” termi on määriteltävä tarkemmin. Jos kasvupalveluilla tarkoitetaan ”alueiden kehittämisen edellytysten edistämistä valtion ja maakuntien toimenpiteiden avulla”, kuuluuko siihen ohjelma- ja strategiatyö? Jos kuuluu, pitääkö niiden osalta maakunnan antaa ne yhtiön tai yhteisön hoidettavaksi?
On tärkeää kirjata lakiin myös mahdollisuus siihen, että kunnat voivat toimia kasvupalvelujen tuottajana, jos maakunnassa niin sovitaan.

@tyrnava.fi:
Sinänsä monituottajamalli on kannatettava ajatus, mutta tiukasti linjattuna, yhtiöittämisvelvoitteineen ja yhdistettynä hankintalakiin, se johtaa ikävään lopputilanteeseen erityisetsi pienempien kuntien näkökulmasta. Se myös vaikeuttaa yhteistyötä kuntien välillä ja toisaalta voi johtaa isojen monopolien syntymiseen sekä toisaalta siihen, että palvelutarjonnan vajavaisuudesta johtuen yritykset eivät saa kaipaamaansa palvelua.

@savonlinna.fi:
Yhteiskunnan rahoittamien konsulttimarkkinoiden itsetarkoituksellinen luominen ei itsessään edistä muuta tavoitetta kuin konsulttitoiminnan liiketoiminnan kasvua yhteiskuntarahoitteisesti. Ehkä vetäytyminen kokonaan yrityskonsultointi markkinoilta voisi avata terveemmät ja asiakaslähtöiset markkinat alan yrityksille. Lisäksi sääntelystä ja hallinnoinnista vapautuisi resursseja kentällä tehtävään alueen elinvoiman yrityslähtöiseen edistämiseen.

Uudistuksen tavoitteet toteutuvat parhaiten maakuntakeskuksissa, jotka voivat integroida maakuntakeskuskaupungin elinkeinopolitiikan ja kasvupalvelut asiakkaan kannalta tarkoituksenmukaiseksi ja kilpailukykyiseksi paketiksi. Rinnakkaistalousalueilla esityksen tavoitteet eivät toteudu ja yritysten palveluvalikoima entisestään pirstoutuu, etääntyy ja asiakastuntemus heikentyy.

@loviisa.fi:
Toiminnan yhtiöittämisvaatimus ja julkisen toimijan asettaminen viimesijaiseksi vaihtoehdoksi ei tue ajatusta monituottajamallista.

@parikkala.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi laajempi vaikeasti työllistyvien palveluohjauksen näkökulmasta. Myös oma, yhtiöitetty palvelutuotanto pitäisi olla mahdollista myös muulloin kuin varsinaisessa markkinapuutetilanteessa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

@vora.fi:
Målet är bra och viktigt, men lösningen kunde vara en annan. Som ovan konstaterats är åtskiljande av ordnandet och den egna tjänsteproduktionen enligt § 23 onödigt byråkratiskt och en lösning som är kostnadsdrivande och delvis leder till överlappande funktioner. Detta kunde man komma förbi exempelvis genom att införa servicesedlar inom alla tjänstesegment och på det sättet trygga kundens fria val. I samma paragraf bör man stryka villkoret kring marknadsbrist. Landskapen bör alltid ha möjlighet att också driva produktion, annat vore orimligt i förhållande till deras självstyre. Däremot kan konkurrensen och det fria valet tryggas på ett annat sätt (exempelvis via servicesedlar och krav på en smidig registrering via anmälningsförfarande) och på det sättet utsätts landskapet för konkurrens vilket också driver fram nya lösningar och inbesparingar på samma sätt som man i lagförslaget vill göra genom att inte tillåta landskapen att konkurrera. På det sättet tryggar man också en friare konkurrens än genom att exempelvis ge möjlighet till upphandling av tjänsterna.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku 4.3.8 Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten yhdistelmämallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Julkisen sektorin mahdollisuus kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkinen toimija on puolueeton ja toiminta voittoa tavoittelematonta. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan molempien sekä yksityisen että julkisen sektorin erityisosaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuotta-jalle asetetaan. Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Julkisia yrityspalveluja on syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluketjua.

Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin.

Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

@pori.fi:
Monituottajamalli ei lähtökohtaisesti toteudu. Lakiehdotuksen monituottajamallista puuttuu kokonaan kuntien julkinen palvelutuotanto. Aito monituottajuus ei voi toteutua, jos esityksessä rajataan tuotantotapojen asettamisella julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoitetaan toiminnan yhtiöittämiseen. Julkisen sektorin oman tuotannon rajoittaminen estää erilaisten monituottajuuteen liittyvien vaihtoehtoisten ja joustavien mallien käyttämisen palveluiden kehittämisessä. Julkinen palvelutuotanto pitäisi tasavertaisuuden nimissä lisätä monituottajamalliin. Lisäksi monituottajamalliin siirtyminen edellyttää riittävän pitkää siirtymäaikaa. Käytettävissä olevat tutkimukset eivät tue lakiesitykseen sisältyvää oletusta markkinoiden muodostumisesta tasapuolisesti kaikille kohderyhmille, kuten vaikeasti työllistyville tai maahanmuuttajille.

@hollola.fi:
Yhtiöittämisvelvoite on raskas ja hidas toimintamalli, joka ei tue palvelujen kehittämistä.
Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja, mahdollistaen myös oman palvelutuotannon ja sopimukset kuntasektorin kanssa.

@kolari.fi:
Monituottajamalli ei ole ratkaisu laadukkainen palvelujen saatavuuteen harvaanasutulla alueella. Kuntien rooli alueiden kehittämisessä ja yritystoiminnan ja työllisyyden hoitajana olisi otettava paremmin huomioon ja toiminnalle olisi annettavat myös rahallisia resursseja. Nyt julkinen toimija jää yksityistämisen varjoon, vaikka molempia tarvitaan. Myös maakunnan oma palvelutuotanto pitäisi ottaa huomioon.

@somero.fi:
Valittu malli herättää kysymyksiä ja huolenaiheita erityisesti aktiivisen työvoimapolitiikan toimenpiteisiin, joiden tulee perustua oikea-aikaisiin ja työnhakua edistäviin palveluihin myös vaikeimmin työllistyvien osalta.

@pihtipudas.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Lakiesityksestä ei selviä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Kunnalla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelu-kokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilo-työpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta).

Kiinnitimme huomiota siihen, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Epäselväksi jää, missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu. Kunnan mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@eurajoki.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja mahdollistaen myös maakunnan oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa

@rusko.fi:
Esitetyllä mallilla ei saavuteta lakiesityksen tavoitteita. Kuntien oma palvelutuotanto yksityisen palvelutuotannon rinnalla tulee säilyttää. Tällä hetkellä hyödynnetään kuntien omia, yhteisiä seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palvelutuottajia. Uusi järjestelmä entisestään sirpaloittaa mallia. Malli mahdollistaa myös palvelutuottajan ottavat roolin asiakkuuksien johtajana ja asiakasprosessien omistajana, mikä sille ei millään muotoa kuulu.

@pyhajarvi.fi:
Maakunnalla oltava mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja muutoinkin kun markkinapuutteen vallitessa.

@pyhajoki.fi:
Mahdollisissa markkinapuutetilanteessa tulee huomioida kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa oleva toiminta mahdollisena palvelutuottajana.

@mantsala.fi:
Lakiluonnoksen vaikutusarvioinnin luku 4.3.8 Organisointiuudistuksen välittömät kysyntävaikutukset kumoaa ne perustelut, joita monituottajamallilla väitetään muualla esityksessä saavutettavan. Mallin kutsuminen monituottajamalliksi on ylipäätään kyseenalaista, koska siinä rajataan tuotantotapoja asettamalla julkisen toimijan oma tuotanto viimesijaiseen asemaan ja velvoittamalla toiminnan yhtiöittämiseen.

Julkisen sektorin intressissä on kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkisen sektorin oman tuotannon rajaaminen estää myös erilaisten yhdistelmämallien käytön palveluiden kehittämisessä. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan sekä yksityisen että julkisen sektorin osaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Julkisen sektorin mahdollisuus kehittää ja tarjota palveluita on yrityksiä laajempi. Julkinen toimija on puolueeton ja toiminta voittoa tavoittelematonta. Palvelutuotannon kehittämiseen tarvitaan molempien sekä yksityisen että julkisen sektorin erityisosaamista ja panoksia. Lain tavoitteet eivät tule toteumaan, jos julkinen palvelutuotanto kielletään.

Esityksessä ei oteta kantaa laadun valvontaan eikä siihen minkälaisia laadullisia kriteereitä palveluntuottajalle asetetaan. Esityksessä ei myöskään oteta kantaa miten palveluntarve määritellään.

Julkisia yrityspalveluja on syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluketjua.

Lakiluonnos vaarantaa yhtiöittämisvaateella sekä kotouttamisen osalta että työllisyyden tukemisen osalta (etenkin kuntouttava työtoiminta) eri palvelujen yhteensovittamisen. Työllistämispalveluilla ja maahanmuuttajapalveluilla on tiivis yhteys sosiaalipalveluihin. Tämä yhteys tulee säilyttää jatkossakin.

Uudistuksen onnistumisen kannalta keskeistä on, että erilaiset palvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan asiakastarpeiden perusteella.

@reisjarvi.fi:
Monituottajamallin hyötyjen ennakoiminen on vaikeaa. Yhtiöittämisvelvoitteen toteuttaminen maakunnissa edellyttää riittävää siirtymäaikaa.

Markkinapuutetilanteessa on hyväksyttävä kuntien tai kuntien sidosyksikköasemassa olevien yhtiön tmv. toiminta mahdollisena palvelujen tuottajana

@sotkamo.fi:
Sinänsä monituottajamalli on tarkoituksenmukainen lähtökohta kasvupalvelu-uudistuksessa, ja kilpailu mahdollistaa nykyistä kattavamman ja ketterämmän asiakaslähtöisen palvelukehityksen. Maakuntien olosuhde-erot huomioiden näin laajan systeemisen uudistuksen riskien hallinta edellyttää kuitenkin uudistuksen vaiheittaista etenemistä maan eri osissa.

Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Maakunnan tulisi voida tuottaa kasvupalveluja markkinapuutetilanteessa maakunnan liikelaitoksen palveluna. Yhtiöittämisvelvollisuus aiheuttaa ylimääräisiä kustannuksia ja lisää hallinnollisia tehtäviä. Kun maakunta voi tuottaa esityksen mukaan kasvupalveluja vain markkinapuutetilanteessa, ei ns. kilpailuneutraliteetti vaarannu. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.
Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.
Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista.

@nokiankaupunki.fi:
Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

@janakkala.fi:
Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot toimeenpanon kannalta. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin ja järjestöjen kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon hallittu lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa. Lainsäädännön tulee mahdollistaa esimerkiksi järjestöjen rooli kumppanuussopimuksin, ilman yhtiöittämispakkoa. Ilman järjestöjen panosta on olemassa vaara, että suuri osa palveluista katoaa.

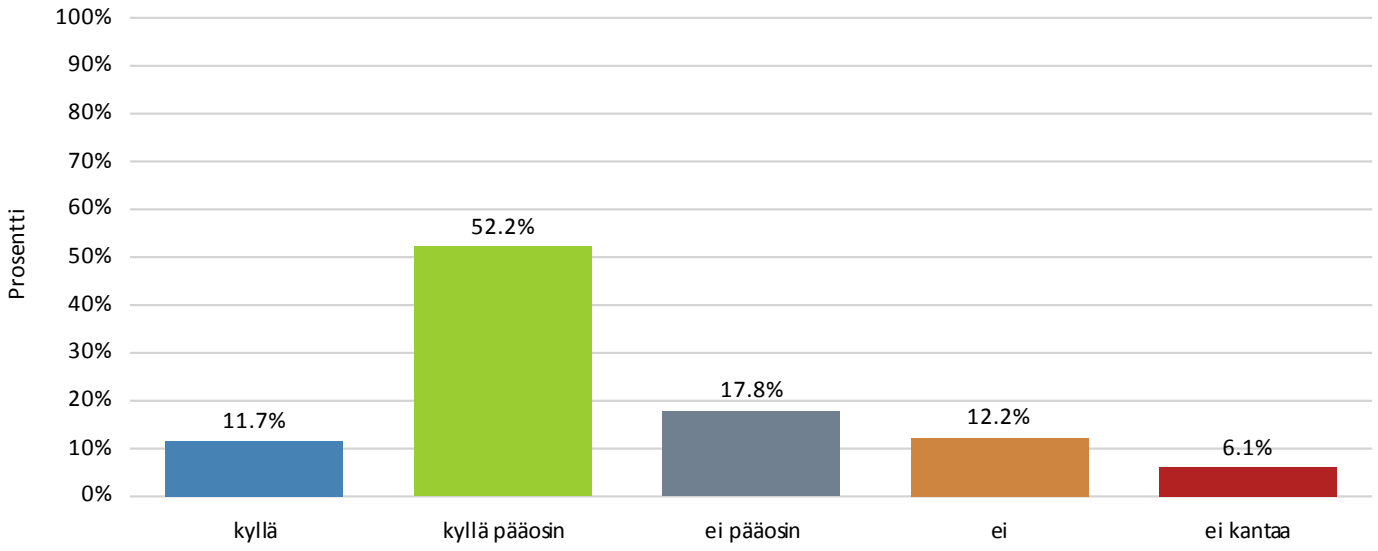
Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista.

@uusikaupunki.fi:
-

@savukoski.fi:
Uhkana on, että yritykset valikoivat asiakkaat ja vaikeasti työllistyvät jäävät maakuntien hoidettaviksi

@konnevesi.fi:
Hyvä tiedonhallinta, -saatavuus ja toimivat tietojärjestelmät ovat keskeisessä osassa jotta monituottajamalli saadaan toimivaksi. Pienissä kunnissa monituottajamalli tulee tuskin toimimaan pitkäaikaistyöttöminen osalta.

34. Säädetäänkö laissa tarpeeksi selkeästi kasvupalvelun tuottajien velvoitteista (huomioiden myös 35 § Hallintomenettely ja julkisuus)?

Nimi	Prosentti
kyllä	11,7%
kyllä pääosin	52,2%
ei pääosin	17,8%
ei	12,2%
ei kantaa	6,1%
N	180

35. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kinnula.fi:
Vain maakunnan velvoitteet on selkeästi lueteltu, muille ne luovat vain mahdollisuuksia. Tätä olisi tarkennettava.

@kronoby.fi:
En bestämmelse om regional spridning av tjänsterna kunde tas in i bestämmelsen, även om iakttagande av landskapsstrategin delvis borde trygga detta.

Viktigt är att exempelvis kommunernas utvecklingsbolag och samkommunernas utbildningsbolag har möjlighet att erbjuda tillväxttjänster. Bestämmelsen om anknuten enhet får skapa oöverstigliga hinder för detta.

Här är det viktigt att servicen ges på båda nationalspråken i tvåspråkiga områden och på samiska inom samernas hembygdsområde. Det är viktigt att kunduppgifterna förs in på kundens språk så att den språkliga servicen garanteras i hela servicekedjan.

@kaustinen.fi:
Tuottajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta ja hallintolakia sen hoitaessa kasvupalvelujen julkisia hallintotehtäviä. Tuottajien velvollisuuksien toteutumisen seuranta vaatii järjestäjältä osaamista, huomattavaa resurssointia ja sitä on käytännössä vaikea ennakolta arvioida.

@joutsa.fi:

@liminka.fi:
Kasvupalvelujen tuottajien velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakolta.

@tammela.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajan velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@kerava.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan.

@tervo.fi:
Yksityisten palvelutuottajien rooli on kokonaisuudessaan epäselvä.

@hankasalmi.fi:
Velvoitteet ovat kattavia ja ohjaavat palvelutuottajiksi myös vastuullisia ja osaavia palvelutuottajia.

@lestijarvi.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.
Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@mikkeli.fi:
Asiakasinformaation tuottaminen ja sen luovuttaminen herättävät edelleen kysymyksiä. Mitä tarkoittaa esim. velvollisuus tiedottaa asiakasta muista palveluntarjoajista? Nykyään TE-viranomaiset käyttävät vain omalla alueellaan olevia palveluntuottajia. Markkinalähtöisyyden lisääntyessä tarjontaa tulisi olla vielä enemmän ja esityksessä jää epäselväksi miten tämä toiminta käytännössä toteutetaan kunnan näkökulmasta katsottuna.

@ahtari.fi:
Aina jää mahdollisuus noukkia rusinat pullasta.

@seinajoki.fi:
Lakiesityksessä ei selkeästi ilmene miten huomioidaan valtakunnallinen ja maakunnallinen tasavertaisuus ja palveluiden monipuolisuus erilaisten palvelutarpeiden osalta, mistä ja miten maakunta hakee tietonsa
palvelutarpeista puolueettomista lähteistä palvelutarpeiden toteamiseksi. Se miten maakunta selvittää palvelutarpeet vaikuttavat resurssien, kriteerien, hintojen ja palvelutuottajien valintaan. Ehdotuksessa ei ilmene miten maakunta selvittää markkinapuutteen ja asiakastarpeet maakunnan jäädessä kauaksi asiakasrajapinnasta. Tämä vaikuttaa velvoitteiden asettamiseen ja niiden vaikutushyötyihin. Lakiesityksessä palveluntuottajaa velvoitetaan tuottamaan informaatiota, esityksessä ei kuitenkaan huomioida mahdolliset liiketoimintasalaisuuksiin liittyvät kysymykset tiedonvaihtoon ja sen jakamiseen sekä miten arvioidaan puolueettomasti asiakkaan tilanteen edistymiseksi riittävä tieto jos palveluntuottaja vaihtuu myös tulosperusteisen rahoituksen osalta. Velvoitteiden osalta yksilön ja yritysten tietosuoja tulisi turvata.

@valkeakoski.fi:
Lakiehdotuksessa kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa, mutta kovin vähän suhteesta asiakkaaseen. Ehdotus ei ota kantaa kysymykseen, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet esimerkiksi tilanteessa, jossa asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa.

Vuonna 2018 kansallisesti voimaan saatettava tietosuojadirektiivi edellyttää entistä tiukempia vaatimuksia ja myös tuntuvia taloudellisia sanktioita henkilötietojen käsittelylle. Henkilötietojen hyödyntämiseen liiketoiminnassa ei ole nyt lausuttavana olevassa ehdotuksessa kiinnitetty huomiota.

@kuusamo.fi:
Aluetaloudelliset perusteet huomioitava.

@nousiainen.fi:
Maakunnallisen kasvupalvelujen tuottajan palveluksessa olevaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Miten edellä todettu tullaan lainsäädännöllisesti järjestämään ja miten tullaan määrittelemään? Miten varmistetaan asiakastiedon tallentaminen sekä tiedon siirtäminen toiselle palvelun tuottajalle?

@lieksa.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuot-tajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@ilomantsi.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@urjala.fi:
Kasvupalvelujen tuottajien velvoitteista säädetään lakiluonnoksen lisäksi erikseen valmisteltavassa erillislainsäädännössä. Tuottajien velvollisuuksien kokonaisuus ei ole vielä arvioitavissa.

Kasvupalveluissa ja etenkin työllistymistä edistävissä palveluissa käsitellään henkilötietoja. Osittain arkaluontoisenkin tiedon keräämisestä, luovuttamisesta ja käyttämisestä palveluntuottajien toimesta, tuottajien välillä tai järjestäjän ja tuottajan välille ei ehdotuksessa ole säädetty. Suunniteltu toimintamalli edellyttäisi kuitenkin tietojen siirtoa eri toimijoiden välillä.

@marttila.fi:
Yksityisten palveluntuottajien rooli jäänyt epäselväksi.

@akaa.fi:
Kasvupalvelujen tuottajien velvoitteista säädetään lakiluonnoksen lisäksi erikseen valmisteltavassa erillislainsäädännössä. Tuottajien velvoillisuuksien kokonaisuus ei ole vielä arvioitavissa.

Kasvupalveluissa ja etenkin työllistymistä edistävissä palveluissa käsitellään henkilötietoja. Osittain arkaluontoisenkin tiedon keräämisestä, luovuttamisesta ja käyttämisestä palvelutuottajien toimesta, tuottajien välillä tai järjestäjän ja tuottajan välille ei ehdotuksessa ole säädetty. Suunniteltu toimintamalli edellyttäisi kuitenkin tietojen siirtoa ei toimioiden välillä.

@hausjarvi.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajan velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida.

@raakkyla.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää lisäsääntelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@kaarina.fi:
Maakunnallisen kasvupalvelujen tuottajan palveluksessa olevaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Miten edellä todettu tullaan lainsäädännöllisesti järjestämään ja miten tullaan määrittelemään? Miten varmistetaan asiakastiedon tallentaminen sekä tiedon siirtäminen toiselle palvelun tuottajalle?

@nurmijarvi.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan.

@salla.fi:
Asiakkaiden yhdenvertaisten palveluiden turvaaminen ja velvoite tähän markkinapuutealueilla, erityisesti harvaan asuttujen maakuntien pitkien etäisyyksien pienissä kunnissa.

@pornainen.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan.

@pyhanta.fi:
Velvoitteet on oltava sellaisia, että palveluntuottajan on täytettävä ne ennen kuin saa toimintaoikeuden. (Vrt. sote)

@jkl.fi:
23§:n viimeinen momentti käytännössä kieltää kuntien kehittämisyhtiöiltä maakunnallisten kasvupalvelujen tuottamisen. Jyväskylällä ei omistane kehittämisyhtiöitä 1.1.2019, mutta tämä säännös ei välttämättä ole tarkoituksenmukainen kaikissa maakunnissa.

@viitasaari.fi:
-

@kokkola.fi:
Kasvupalvelujen tuottajien velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakolta.

@polvijarvi.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@soini.fi:
Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin.

@pyharanta.fi:
Ongelmaksi erityisesti 35 §:n osalta voi tulla tulkintahankaluudet. Jos hallintolain ja julkisuuslain soveltamisalamääritelmät ovat loogisesti erilaisia, joka voi johtaa lisäsoveltamisalamääritelmällä yllättäviin lopputuloksiin. Tässä tulisi myös ottaa kantaa rikoslain ja vahingonkorvauslain soveltamiseen, kun esim. yhtiöissä ei ole virkavastuullisia.

@riihimaki.fi:
Velvoitteet edellyttävät tarkkojen tai ainakin vähimmäiskriteerien määrittelyä kasvupalvelulaeissa.

@utsjoki.fi:
Tulee turvata asiakkaiden yhdenvertainen palvelujen saatavuus ja siten kirjata velvollisuus palvelujen tuottamiseen markkinapuutealueilla, erityisesti harvaan asuttujen maakuntien pitkien etäisyyksien pienissä kunnissa.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
En bestämmelse om regional spridning av tjänsterna kunde tas in i bestämmelsen, även om iakttagande av landskapsstrategin delvis borde trygga detta.

Viktigt är att exempelvis kommunernas utvecklingsbolag och samkommunernas utbildningsbolag har möjlighet att erbjuda tillväxttjänster.

Här är det viktigt att servicen ges på båda nationalspråken i tvåspråkiga områden och på samiska inom samernas hembygdsområde. Det är viktigt att kunduppgifterna förs in på kundens språk så att den språkliga servicen garanteras i hela servicekedjan.

@valtimo.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Puutteellista, ettei esim. yritysneuvontaa tuottaville yksityisille yhtiöille ei ole laatukriteeriohjeita.

Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pietarsaari.fi:
Yleisesti ottaen tulee huolehtia siitä, että sellaiset asia- ja tehtäväkokonaisuudet, joilla on suurta merkitystä yksilölle tai yhteiskunnalle säilytettäisiin riittävässä määrin julkisen toiminnan ja valvonnan piirissä oikeudenmukaisuuden, yhdenvertaisuuden ja yhteiskunnallisen kokonaisedun toteutumisen takaamiseksi.
Velvoite noudattaa maakuntastrategiaa on keskeinen vaade, josta myös muut tehtävät voidaan mielekkäästi johtaa.
Vastuu pitkäaikaistyöttömien palveluista tulisi olla maakunnan vastuulla, mikä olisi luontevaa, kun sosiaalihuollon tehtävät siirtyvät maakunnalle. Tällöin tulisi ottaa uudelleen tarkastelu myös kuntien osavastuu työmarkkinatuen rahoituksesta.

@ilmajoi.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan. Palvelusopimusten laatiminen edellyttää uudenlaista hankintaosaamista kasvupalvelujen järjestäjältä. Tähän osaamiseen liittyvät puutteet muodostavat riskin sille että asiakastarpeiden sijaan kokonaisuutta ohjaavat yksittäisen tuottajien intressit.

@vaasa.fi:
Yleisesti ottaen tulee huolehtia siitä, että sellaiset asia- ja tehtäväkokonaisuudet, joilla on suurta merkitystä yksilölle tai yhteiskunnalle säilytettäisiin riittävässä määrin julkisen toiminnan ja valvonnan piirissä oikeudenmukaisuuden, yhdenvertaisuuden ja yhteiskunnallisen kokonaisedun toteutumisen takaamiseksi. Velvoite noudattaa maakuntastrategiaa on keskeinen vaade, josta myös muut tehtävät voidaan mielekkäästi johtaa.

Pitkäaikaistyöttömien osalta todetaan, että tämän kokonaisuuden tulisi olla maakuntien vastuulla. Sosiaalihuollon tehtävien maakuntaan siirtymisen näkökulmasta myös tämä ratkaisu on luonteva.

@karkkila.fi:
Tuottajille ei esityksessä määritellä toiminnan laatuun liittyviä velvoitteita

@pielavesi.fi:
Yksityisten palvelutuottajien rooli on kokonaisuudessaan epäselvä.

@sastamala.fi:
Toteutuminen markkinaehtoisesta palvelumallista edellyttää maakunnan selkeää ohjeistusta ja valvontaa.

Kuntien rooli elinvoimatehtävien suhteen on vielä jäsentymätön. Valmistelun edetessä kuntien rooli ja tehtävät kirkastunee ja kunnat pääsevät rakentamaan elinvoimapalvelujansa.

@turku.fi:
Lakiesityksen 23 pykälässä säädettäisiin kasvupalvelun tuottajan velvollisuuksista. Palvelukokonaisuuksien ja palveluketjujen osalta kirjaukset ovat sinänsä perusteltuja, mutta niiden toteutuminen edellyttää vankkaa ja uudenlaista hankintaosaamista kasvupalvelujen järjestäjältä. Osaamisen puuttumiseen liittyvät puutteet muodostavat riskin sille, että asiakastarpeiden sijaan kokonaisuutta ohjaavat yhtäältä yksittäisten tuottajien intressit tai toisaalta valtion tai maakunnan pahimmillaan epätarkoituksenmukaisiksi ja joustamattomiksi muodostetut prosessit.

Pykälän 2 momentin mukaan maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan palveluksessa olevaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Rikoslain 40 luvun 12 §:n 1 momentin mukaan 40 luvun virkamiestä koskevia säännöksiä sovelletaan myös julkista luottamustehtävää hoitavaan henkilöön ja julkista valtaa käyttävään henkilöön.

Esityksessä maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan palveluksessa olevan rikosvastuu määriteltäisiin julkisten hallintotehtävien mukaan, eikä julkisen vallan käytön mukaan, kuten rikoslaissa. Tämä voi aiheuttaa käytännössä soveltamisongelmia jos virkavastuu on ulotettu koskemaan kaikkia kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä, myös sellaisia, jotka eivät sisällä julkisen vallan käyttöä. Virkavastuuta koskevia rangaistussäännöksiä ei tulisi säätää, mikäli ei selkeästi säädetä niistä vastuista, joiden rikkomista koskevista säännöksistä on kysymys. Hyvän hallinnon takeita, oikeusturvaa ja perusoikeuksien turvaamista koskevista vaatimuksista aiheutuvat velvollisuudet yksityiselle palveluntuottajalle on syytä yksilöidä riittävän tarkkarajaisesti.

Esityksen 35 pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että kasvupalveluja tuottavan maakunnan ja kunnan määräysvallassa olevan yksikön ylläpitäjän toimintaan sovelletaan hallintolakia (434/2003) tämän lain mukaisessa toiminnassa myös silloin, kun palvelun tuottaja on osakeyhtiö, yhdistys tai muu yhteisö. Pykälän sanamuoto rajoittaa hallintolain soveltamisen vain maakunnan ja kuntien omistamien palveluntuottajien toimintaan hallintolain esteellisyyssäännöksiä lukuun ottamatta, joita sovellettaisiin kaikkiin palveluntuottajiin. Perustuslain 124 §:ssä tarkoitetut hyvän hallinnon vaatimukset on kuitenkin pitkälti turvattu hallintolailla, jota hallintolain 2 §:n 3 momentin mukaan sovelletaan yksityiseen sen hoitaessa julkista hallintotehtävää. Esityksen 35 §:n 1 momentti tulisi muuttaa siten, että hallintolakia sovellettaisiin kaikkiin palveluntuottajiin niiden hoitaessa julkisia hallintotehtäviä.

Esityksen 35 pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että kasvupalvelujen tuottajan toiminnan julkisuuteen sovellettaisiin, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään viranomaisen toiminnan julkisuudesta. Säännöksessä on rajattu julkisuuslain soveltuvuus vain julkisomisteisiin yhtiöihin. Pykälän perustelujen mukaan valmistelun yhteydessä ei ole nähty perusteita sille, että eri palveluja tuottaviin yksityisiin toimijoihin sovellettaisiin julkisuuslain velvoitteita 2 momentissa säädettyä laajemmin.

Julkisuuslain soveltamisen rajoittaminen vain maakunnan ja kuntien omistamien palveluntuottajien toimintaan ei ole perustuslain 124 §:n asettamien hyvän hallinnon vaatimusten ja perusoikeuksien vaarantumattomuuden edellytysten mukainen. Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 4 §:n 2 momentin mukaan sitä sovelletaan julkista hallintotehtävää hoitavaan yhteisöön. Lakia viranomaisten toiminnan julkisuudesta tulee soveltaa julkisomisteisten yhtiöiden lisäksi myös yksityisomisteisiin yhtiöihin niiden tuottaessa kasvupalveluja. Lakiesityksessä haetaan markkinoilla palveluita tuottaville tahoille kilpailuneutraliteettia, joten sil

@ruokolahti.fi:
Lakiesityksessä pitäisi käydä paremmin ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet asiakkaisiin päin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin

@puolanka.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen.

@hamina.fi:
ks. edellä.

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Laissa käytännössä kielletään kuntien kehittämisyhtiöiltä kasvupalveluiden tuottaminen. Äänekoskella on siirretty kehitysyhtiön tarjoamat palvelut kaupungin elinvoimayksikköön, jolloin säännös ei vaikuta, mutta muilla alueilla se voi olla haaste.

@jamsa.fi:
§ 35 edellyttää tarkennusta mm. palveluntuottajan velvollisuuksista asiakkaan suuntaan

@ouka.fi:
Tuottajan velvollisuuksissa ei kuvata kovin selkeästi suhteessa asiakkaan saamaan palveluun. Velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakkoon.

@lieto.fi:
Maakunnallisen kasvupalvelujen tuottajan palveluksessa olevaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Miten edellä todettu tullaan lainsäädännöllisesti järjestämään ja miten tullaan määrittelemään? Miten varmistetaan asiakastiedon tallentaminen sekä tiedon siirtäminen toiselle palvelun tuottajalle?

@heinavesi.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@kirkkonummi.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan. Palvelusopimusten laatiminen edellyttää uudenlaista hankintaosaamista kasvupalvelujen järjestäjältä. Tähän osaamiseen liittyvät puutteet muodostavat riskin sille että asiakastarpeiden sijaan kokonaisuutta ohjaavat yksittäisen tuottajien intressit.

@sauvo.fi:
Maakunnallisen kasvupalvelujen tuottajan palveluksessa olevaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Miten edellä todettu tullaan lainsäädännöllisesti järjestämään ja miten tullaan määrittelemään? Miten varmistetaan asiakastiedon tallentaminen sekä tiedon siirtäminen toiselle palvelun tuottajalle?

@kitee.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@tuusula.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@virrat.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakolta. Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@isokyro.fi:
Tuottajan velvoitteiden toteutumisen valvonta vaatii merkittäviä resursseja.

@lahti.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää lisäsäätelyn tarpeen. On ehdottoman tärkeää, että kaikkeen julkisin varoin tuotettuun toimintaan sovelletaan keskeisiä hallintolain ja julkisuuslain periaatteita. Lakiehdotuksen 35§:n viittaukset näihin lakeihin on kuitenkin epäselvästi ilmaistu. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@kannus.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@inga.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan. Palvelusopimusten laatiminen edellyttää uudenlaista hankintaosaamista kasvupalvelujen järjestäjältä. Tähän osaamiseen liittyvät puutteet muodostavat riskin sille, että asiakastarpeiden sijaan kokonaisuutta ohjaavat yksittäisen tuottajien intressit.

@hel.fi:
23 § Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan velvollisuudet

Pykälässä tulisi yksilöidä julkisen hallintotehtävän hoitamisen edellytyksenä olevat velvollisuudet. Pykälän 2 momentin mukaan maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan palveluksessa olevaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Rikoslain 40 luvun 12 §:n 1 momentin mukaan 40 luvun virkamiestä koskevia säännöksiä sovelletaan myös julkista luottamustehtävää hoitavaan henkilöön ja julkista valtaa käyttävään henkilöön. Luvun 11 §:ssä on määritelty mitä julkisen vallan käytöllä tarkoitetaan.

Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan palveluksessa olevan rikosvastuu määriteltäisiin siis julkisten hallintotehtävien, ei julkisen vallan käytön mukaan, kuten rikoslaissa. Tämä voi aiheuttaa käytännössä soveltamisongelmia jos virkavastuu on ulotettu koskemaan kaikkia kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä, myös sellaisia jotka eivät sisällä julkisen vallan käyttöä. Säännös on ongelmallinen sillä virkavastuuta koskevia rangaistussäännöksiä ei voida säätää, ellei selkeästi säädetä niistä vastuista, joiden rikkomista koskevia säännöksistä on kysymys. Hyvän hallinnon takeita, oikeusturvaa ja perusoikeuksien turvaamista koskevista vaatimuksista aiheutuvat velvollisuudet yksityiselle palveluntuottajalle on syytä yksilöidä riittävän tarkkarajaisesti, vähintäänkin viittauksella hallintolakiin ja niihin muihin lakeihin, joita julkisen hallintotehtävän hoitamiseen sovelletaan.

35 § Hallintomenettely ja julkisuus

Perustuslain 124 §:n mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Laissa tulee tarkkarajaisesti määritellä missä yksityisille tuotettavaksi annettavissa kasvupalveluissa on kysymys perustuslain 124 §:n mukaisesta julkisen hallintotehtävän hoitamisesta.

Pykälän 1 momentin mukaan kasvupalveluja tuottavan maakunnan ja kunnan määräysvallassa olevan yksikön ylläpitäjän toimintaan sovelletaan hallintolakia (434/2003) tämän lain mukaisessa toiminnassa myös silloin, kun palvelun tuottaja on osakeyhtiö, yhdistys tai muu yhteisö. Hallintolain esteellisyyssäännöksiä sovelletaan kuitenkin kaikessa palvelun tuottajan toiminnassa. Mainitun lain 28 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohtaa sovelletaan palvelun tuottajaan sekä palvelun tuottajan muodostamaan kirjanpitolaissa (1336/1997) tarkoitettuun konserniin kuuluvaan yhteisöön vain asiassa, jossa palvelun tuottajan ja yhteisön edut ovat ristiriidassa keskenään tai jossa asian tasapuolinen käsittely sitä edellyttää.

Pykälän 1 momentin sanamuoto rajoittaa hallintolain soveltamisen vain maakunnan ja kuntien omistamien palveluntuottajien toimintaan hallintolain esteellisyyssäännöksiä lukuun ottamatta, joita sovellettaisiin kaikkiin palveluntuottajiin. Hallintolakia ei siis esityksen mukaan sovellettaisi yksityisten palveluntuottajien toiminnassa, lukuun ottamatta esteellisyyssäännöksiä. Perustuslain 124 §:ssä tarkoitetut hyvän hallinnon vaatimukset on kuitenkin pitkälti turvattu hallintolailla, jota hallintolain 2 §:n 3 momentin mukaan sovelletaan yksityiseen sen hoitaessa julkista hallintotehtävää. Hallintolain soveltamista koskeva lakiluonnoksen 35 §:n 1 momentti tulisi muuttaa siten, että maakunnan ja kunnan määräysvaltaa koskeva rajoitus poistettaisiin ja hallintolakia sovellettaisiin kaikkiin palveluntuottajiin niiden hoitaessa julkisia hallintotehtäviä.

Myöskään 1 momentin palveluntuottajan esteellisyyttä koskevalle rajaukselle ”tilanteisiin, joissa palvelun t

@lohja.fi:
Markkinalähtöisen toiminnan onnistumisen kannalta tuottajille asetettavat kriteerit ja niiden valvonta ovat ensiarvoinen asia.

@toholampi.fi:
Kasvupalvelujen tuottajien velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakolta.
Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin.

@pedersore.fi:
landskapsstrategin delvis borde trygga detta.

Viktigt är att exempelvis kommunernas utvecklingsbolag och samkommunernas utbildningsbolag har möjlighet att erbjuda tillväxttjänster. Bestämmelsen om anknuten enhet får skapa oöverstigliga hinder för detta.

Här är det viktigt att servicen ges på båda nationalspråken i tvåspråkiga områden och på samiska inom samernas hembygdsområde. Det är viktigt att kunduppgifterna förs in på kundens språk så att den språkliga servicen garanteras i hela servicekedjan.

@rautalampi.fi:
Teoriassa, mutta käytännön toteutus jää epäselväksi.

@masku.fi:
Esitetyllä monituottajamallilla ei arvion mukaan saavuteta esityksen tavoitteita. Tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollistamalla kuntien ja kaupunkien oma palvelutuotanto yksityisen sektorin rinnalla kaikissa tilanteissa. Tätä vaihtoehtoa ei ole lakiesityksessä arvioitu.

Jo nyt Turun seudulla on olemassa yrityspalveluiden monituottajamalli, jossa hyödynnetään kuntien omia, seudullisia, kansallisia sekä yksityisiä palveluntuottajia. Ratkaisuna siis monituottajamalli ei ole uusi. Riskinä on tiedon sirpaloituminen silloin, kun tarvittaisiin kokonaisnäkemystä. Miten kyetään rakentamaan sen kaltaiset mekanismit, jotka palvelevat ensisijaisesti asiakkaan ja maakunnan etua. Riskinä on myös järjestettävien palveluiden määritteleminen palveluntuottajien näkökulmasta.

Aiemmissa linjauksissa on lähdetty siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@juva.fi:
Ehdotuksessa ei säädetä tuottajien velvollisuuksista suhteessa asiakkaisiin, vain suhteessa maakuntaan.

@mantyharju.fi:
Asiakasinformaation tuottaminen ja sen luovuttaminen herättävät edelleen kysymyksiä. Mitä tarkoittaa esim. velvollisuus tiedottaa asiakkaalle muista palveluntarjoajista ja kuinka sitä valvotaan?

@naantali.fi:
Maakunnallisen kasvupalvelujen tuottajan palveluksessa olevaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Miten edellä todettu tullaan lainsäädännöllisesti järjestämään ja miten tullaan määrittelemään? Miten varmistetaan asiakastiedon tallentaminen sekä tiedon siirtäminen toiselle palvelun tuottajalle?

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kouvola.fi:
Toiminnan vaikuttavuuden ohjaaminen ja seuranta on jätetty kuvaamatta.

@kuopio.fi:
Herää kysymys riittävätkö maakunnan resurssit todellisuudessa ohjaamaan ja valvomaan palveluntuottajia, jotta velvoitteita noudatetaan.

@liperi.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@sysma.fi:
Monituottajamallissa tuottajan velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennnakolta.

@nivala.fi:
-

@kurikka.fi:
Haettaessa lisää markkinalähtöisyyttä on palveluiden tarjontaakin oltava nykyistä laajemmin. Palveluiden tuottamiselle on asetettava selkeät kriteerit. On tarkemmin selvitettävä miten asiakastiedon tuottaminen ja luovuttaminen järjestetään ja miten se hoidetaan puolueettomasti ja siten, että myös asiakkaiden tietosuoja huomioidaan.

@kangasala.fi:
Toimijoiden roolit ovat edelleen epäselvät.

@sipoo.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan.

@perho.com:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.
Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin on ilmaistu sekavasti ja se asettaa julkisuuslain velvoitteiden kannalta julkiset, markkinoilla toimivat, ja yksityiset toimijat eriarvoiseen asemaan.

@kempele.fi:
Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palvelun-tuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin

@suomussalmi.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.
Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.
23 §:n kohtaan tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@keuruu.fi:
Velvoitteet jäävät liiaksi kuinkin maakunnan määriteltäväksi. Tuottajien valtakunnallisten vähimmäiskriteerien määrittelyä tulisi harkita, ellei rekisteröintiä vaadita.

@heinola.fi:
Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin.

@orimattila.fi:
Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin vi-ranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin

@forssa.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisesti aiheuttaa tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajan velvollisuuksien toteutumista on käytännössä vaikea arvioida ennakolta.

@vantaa.fi:
Lakiehdotuksessa kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa viranomaisiin kuten maakuntaan ja kuntayhtymään, mutta kovin vähän suhteesta asiakkaaseen. Ehdotus ei ota kantaa kysymykseen, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet esimerkiksi tilanteessa, jossa asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa.

Kasvupalvelujen tuottajien velvoitteista säädetään ehdotuksen lisäksi erikseen valmisteltavassa erillislainsäädännössä. Tuottajien velvollisuuksien kokonaisuus ei ole vielä arvioitavissa.

Kasvupalveluissa ja etenkin työllistymistä edistävissä palveluissa käsitellään henkilötietoja. Osittain arkaluontoisenkin tiedon keräämisestä, luovuttamisesta ja käyttämisestä palveluntuottajien toimesta, tuottajien välillä tai järjestäjän ja tuottajan välillä ei ehdotuksessa ole säädetty. Suunniteltu toimintamalli edellyttäisi kuitenkin tietojen siirtoa eri toimijoiden välillä. Vuonna 2018 kansallisesti voimaan saatettava tietosuojadirektiivi edellyttää entistä tiukempia vaatimuksia ja myös tuntuvia taloudellisia sanktioita henkilötietojen käsittelylle. Henkilötietojen hyödyntämiseen liiketoiminnassa ei ole nyt lausuttavana olevassa ehdotuksessa kiinnitetty huomiota.

@narpes.fi:
Som skyldighet bör intas att producenterna ska tillhandahålla tjänster på finska och svenska i tvåspråkiga landskap.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Maakunnallisen kasvupalvelujen tuottajan palveluksessa olevaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan kasvupalveluihin liittyviä julkisia hallintotehtäviä. Miten edellä todettu tullaan lainsäädännöllisesti järjestämään ja miten tullaan määrittelemään? Miten varmistetaan asiakastiedon tallentaminen sekä tiedon siirtäminen toiselle palvelun tuottajalle?

@parkano.fi:
Asiakaspalvelun toimintamalli ja resurssit on turvattava kaikilla seutukunnilla ja paikallistasolla.

@vihti.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan. Palvelukokonaisuuksien ja -ketjujen osalta 24 § kirjaukset ovat oikean suuntaisia, mutta niiden toteutuminen edellyttää uudenlaista hankintaosaamista kasvupalvelujen järjestäjältä. Tähän osaamiseen liittyvät puutteet muodostavat riskin sille, että asiakastarpeiden sijaan kokonaisuutta ohjaavat yksittäisen tuottajien intressit.

@miehikkala.fi:
Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin.

@vaala.fi:
Lähtötilanteessa maakunnallisten kriteerien ja vaatimusten määrittelyn tulee edistää kasvupalvelumarkkinoiden syntymistä. Esimerkiksi pienet toimijat voivat tarjota yhtä yksittäistä palvelua. Toimijoille asetettavia palvelukokonaisuusvaatimuksia ei saa laatia liian laajoiksi, vaan mahdollistaviksi.

Kasvupalveluiden tuottajiin on myös otettava jatkuvasti uusia toimijoita, tiettyjä tuottajia ei saa valita määräämättömäksi ajaksi ilman uusien mukaan tulo mahdollisuutta.

Maakunnalla tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@alavus.fi:
Palvelutuottajalla on mitä ilmeisimmin mahdollisuus valita ns. parhaat asiakkaat.

@nurmes.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@espoo.fi:
Palvelukokonaisuuksien ja -ketjujen osalta 24 § kirjaukset ovat oikean suuntaisia, mutta niiden toteutuminen edellyttää uudenlaista hankintaosaamista kasvupalvelujen järjestäjältä. Tähän osaamiseen liittyvät puutteet muodostavat riskin sille että asiakastarpeiden sijaan kokonaisuutta ohjaavat yksittäisen tuottajien intressit.

Pykälän 35 osalta kts. 43.

@savonlinna.fi:
Velvoitteiden valvonta tullaan ottamaan maakuntahallinnossa raskaasti ja työläästi, ja lisääntyvä raportointi lisää sekä hallinnoijan ja tuottajan kustannuksia ja osoittaa selvästi palvelun tuottajalle., kuka on asiakas? Ei yritys, vaan maakuntahallinto. Pitemmän päälle tuottajalle ei pitäisi luoda muita velvoitteita kuin tuottaa sopimuksen mukaisia palveluita sovitulla laadulla ja sovituilla kustannuksilla.

@loviisa.fi:
Kaikkia pavelutuottajia pitää koskea samat säännöt.

@vora.fi:
En bestämmelse om regional spridning av tjänsterna kunde tas in i bestämmelsen, även om iakttagande av landskapsstrategin delvis borde trygga detta.
Viktigt är att exempelvis kommunernas utvecklingsbolag och samkommunernas utbildningsbolag har möjlighet att erbjuda tillväxttjänster.
Här är det viktigt att servicen ges på båda nationalspråken i tvåspråkiga områden och på samiska inom samernas hembygdsområde. Det är viktigt att kunduppgifterna förs in på kundens språk så att den språkliga servicen garanteras i hela servicekedjan.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@saarijarvi.fi:
Työmarkkinatuen rahoitusvastuun jakaminen kunnan ja valtion kesken on jäänyt uudistuksessa vielä epäselväksi. Kun kunnille ei lakiehdotuksen mukaan ole tulossa palvelujen tuottamis- eikä järjestämisvastuuta myös rahoitusvastuun tulee siirtyä näistä vastaaville tahoille.

@hyvinkaa.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan.

@pori.fi:
Kasvupalvelujen tuottajien velvoitteista säädetään ehdotuksen lisäksi erikseen valmisteltavassa erillislainsäädännössä. Tuottajien velvollisuuksien kokonaisuus ei ole tämän vuoksi vielä arvioitavissa.

@hollola.fi:
Esityksessä jää jossain määrin epäselväksi, mitä konkreettisia palveluita laki koskisi: kasvupalvelulle ei ole annettu yksiselitteistä sisältöä. Kun samalla kunnat suljetaan palvelutuotannon ulkopuolelle, tulisi määritelmän olla selkeä ja yksiselitteinen.

Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin

@kolari.fi:
Velvoitteet tulisivat lähtöisin olla asiakkaiden tarpeista eikä tuottajien lähtökohdista. Alueiden erityispiirteet tulisi ottaa huomioon tuottajien velvoitteita pohdittaessa.

@rusko.fi:
Miten virkavastuu palvelutuottajan osalta määritellään ja miten varmistetaan oikean asiakastiedon oleminen oikeassa paikassa.

@pyhajarvi.fi:
Palveluketjujen osalta liityntä kuntien elinvoimapalveluihin tulee kaikissa tapauksissa olla mukana velvoitteissa.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Markkinalähtöisesti tuotettavissa kasvupalveluissa on tärkeätä määritellä tarkat kriteerit siitä, kuka palveluja voi tuottaa huomioiden laadun vähimmäiskriteerit sekä miten palvelujen laatua valvotaan

@reisjarvi.fi:
Palvelujen tuottajalle on asetettava riittävät kriteerit ja valvontamekanismit.

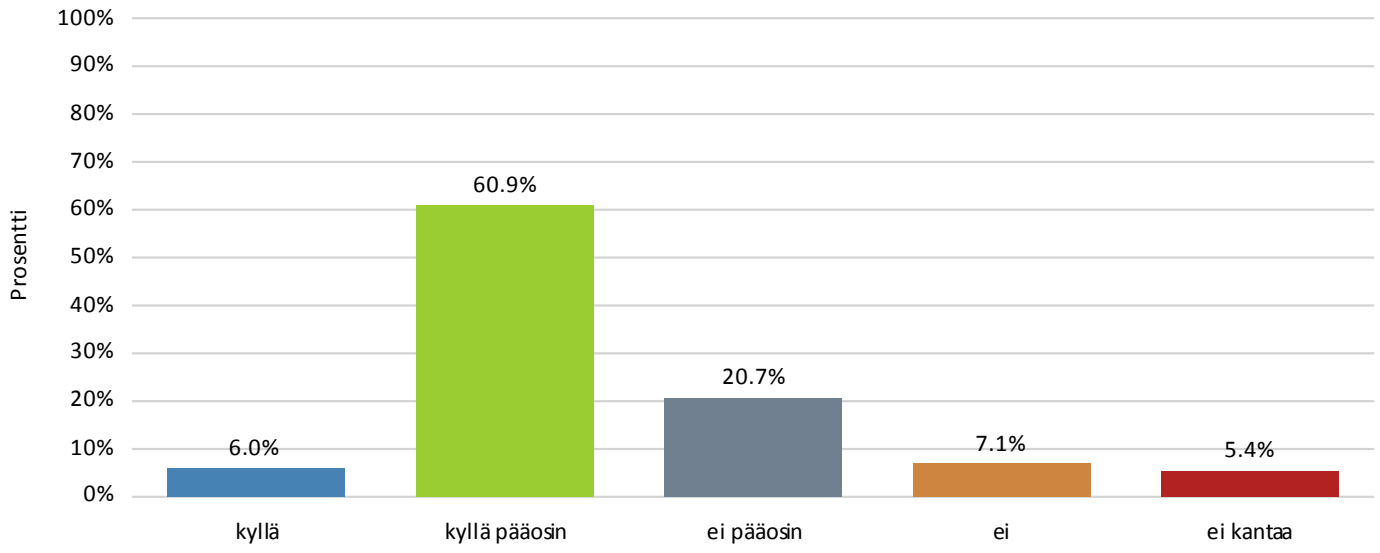
@sotkamo.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.
Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@nokiankaupunki.fi:
Lakiesityksessä kuvataan kasvupalvelujen tuottajien velvoitteita suhteessa toisiin viranomaisiin/maakuntaan/kuntayhtymään, mutta ei juurikaan suhteesta asiakkaaseen. Esityksestä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin.

@janakkala.fi:
Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajan velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@uusikaupunki.fi:
-

36. Mahdollistaako laki riittävällä tavalla asiakkaan valinnanvapauden toteutumisen?

Nimi	Prosentti
kyllä	6,0%
kyllä pääosin	60,9%
ei pääosin	20,7%
ei	7,1%
ei kantaa	5,4%
N	184

37. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Laki mahdollistaa, mutta olennaista on, että kunnat ja maakunnat tuottavat riittävästi ja monipuolisesti tuottavat palveluita.

@kinnula.fi:
Vain teoriassa, palveluntuottajien määrä vasta luo valinnanvapauden.

@kronoby.fi:
Kundens valfrihet är en bra princip, men den kunde genomföras också genom en omfattande användning av servicesedlar.

@uurainen.fi:
Valinnanvapaus on todennäköisesti sidoksissa alueen väestöpohjaan.

@karvia.fi:
Palveluita ei välttämättä kaikkialla ole tasapuolisesti saatavilla ja niiden laadussa voi olla isojakin eroja. Asiakkaille tulisi olla tarjolla riittävästi tietoa palveluntuottajista, jotta osaa osaa valita, mistä palvelun ottaa.

@korsnas.fi:
Valfriheten befrämjas inte nödvändigtvis av en marknadsmodell som eventuellt domineras av upphandlingar som gjort av stora aktörer eller konsortier av aktörer. Det går inte att på förhand säga någonting om konsekvenserna, eftersom genomförandet beror på vilken sorts genomförande landskapet går in för.

@tornio.fi:
Kaupungit huolehtivat yritysten toimintaympäristön kehittämisestä. Kunnalla on tieto yrityksen ja henkilöasiakkaan tarpeesta. Maakunnan rooliin sopii tarpeen mukaisten palvelujen hankinta ja rahoitus tarvittaviin kasvupalveluihin.
Maakunta kilpailuttaa mm. kuntouttavan työtoiminnan palvelut.

@rauma.fi:
Valinnanvapauden toteutumisen haasteena on riittävän ja puolueettoman tiedon jakaminen palveluista asiakkaille.
Vaikka maakunnan järjestämiin palveluihin kuuluu olennaisena osana asiakkaiden valinnan vapaus, vaikeasti työllistyvien asiakkaiden kohdalla tämä tarkoittaa todennäköisesti lisääntyvää palveluohjauksen tarvetta. Valinnanvapauteen kuuluu myös laadukas palvelutarpeen arviointi - näille asiakkaille tulee taata mahdollisuus tuettuun valinnanvapauteen ja on huolehdittava siitä, ettei asuinkunta aiheuta eriarvoisuutta palvelujen saannin suhteen. Valinnanvapaudessa tulee myös minimoida palveluntuottajien hyödyn maksimointia ts. kaikille kohderyhmille tulisi olla palveluja saatavilla.

@kaustinen.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus, mutta koska yksityisiä markkinoita ei synny joka puolelle Suomea samalla tavalla, niin oikea ratkaisu on antaa maakuntien järjestäjänä luoda tarkoituksenmukainen tuottamismalli alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella.

@joutsa.fi:
Pitkäaikaistyöttömien ja vaikeasti työllistyvien tilanne on haasteellinen.
Jos kilpailua ei ole, eikä palvelutuottajia, maaseudulla valinnanvapaus ei toteudu.

@liminka.fi:
Maakuntien tulisi järjestäjänä ratkaista alueen palvelutarpeiden ja -markkinoiden tarkoituksenmukainen alueellinen tuottamismalli yhteistyössä kuntien kanssa.

@tammela.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. On mahdollista, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Valinnanvapautta vahvistaa, mikäli maakunnilla ja kunnilla on oikeus tuottaa erityisesti vaikeasti työllistyvien henkilöasiakkaiden palveluja.
Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@kerava.fi:
Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluja ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalvelujen velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@hankasalmi.fi:
Isoilla kaupunkiseuduilla palvelutuotannossa asiakkaan valinnanvapaus pääsääntöisesti palveluissa toteutunee hyvin. Alueellinen eriarvoisuus lisääntyy, kun palveluja ei juurikaan maaseutumaisissa kunnissa ole jatkossa todennäköisesti saatavilla, kuten lain oma yleisperustelukin kuvaa.

Pitkäaikaistyöttömyyden hoidossa tämän lakiesityksen mukaan eteneminen, johtaisi suuriin haasteisiin ja riskeihin ja asiakkaan aito palvelunsaanti jopa vaaraantuisi. Tähän olemme ottaneet kantaa laajemmin jo aiemmin lausunnossamme

@lestijarvi.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.
Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@mikkeli.fi:
On todennäköistä, ettei valinnanvapaus tuo kaikissa maakunnissa ja kaikille asiakasryhmille sitä hyötyä, mitä haetaan. Vaarana on, että yritykset valitsevat ”helpoimmin” palveltavat asiakkaat.

@ahtari.fi:
Ei välttämättä. Maakunta päättää resurssiensa puitteissa tarjottavat palvelut. Niukat reusrssit kaventavat palveluntarjontaa, mikä taas heikentää valinnanvapautta.

@seinajoki.fi:
Valinnanvapaus, jossa asiakkaalla on vapaus valita palveluntuottaja on merkittävä kohta lakiesityksessä, mutta sen toteutuminen jää osin epäselväksi. Valinnanvapaudesta tulisi esittää erillinen kohta, jossa käsitellään asiakkaan oikeudet ja velvollisuudet. Yhtiöittämisvelvoite ja toistaiseksi epäselvä laaja valinnanvapaus asettavat suuria vaikeuksia integraation toteutumiselle vaikeimminkin työllistyvien osalta. Valinnanvapaus ja tuottaminen tulisi määritellä siten, että maakunta voi palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden perusteella ratkaista tarkoituksenmukaisen tuottamismallin myös sopimuksin kunnan/kaupungin kanssa.

Valinnanvapaus edellyttää asiakkailta entistä suurempaa omatoimisuutta ja kykyä ratkaista tilannettaan koskevia erityiskysymyksiä. Esityksessä ei huomioida miten henkilöasiakkaiden joiden palvelutarpeet ovat moninaiset, miten heidän osaltaan palveluiden valinta toteutuu ja palveluiden integroituminen toimiviksi palvelukokonaisuuksiksi ja -ketjuiksi. Asiakasohjaus ja asiakkaan ohjautuminen oikeaan palveluun oikea-aikaisesti ja siihen liittyvä tiedonkulku on haasteellinen. Sähköisten digipalveluiden lisääntyessä on todennäköistä, että asiakas ohjautuu valintansa perusteella väärään palveluun mikäli riittävää ohjausta ja neuvontaa ei ole saatavilla. Lakiehdotuksessa ei ilme miten tilanne tulisi lainsäädännön kautta ratkaista. Valinnanvapaus tulisi toteuttaa esimerkiksi nykyistä palvelusetelien käyttöönottoa laajentamalla.

@vierema.fi:
Valinnanvapaus toteutuu, jos palvelujen saatavuus koko maakunnan alueella turvataan.

@multia.fi:
Valinnanvapaus on sidoksissa alueen väestöpohjaan.

@nousiainen.fi:
Uudistus ei tuo muutosta nykyiseen. Asiakkaiden valinnanvapaus esimerkiksi yrityspalveluissa toteutuu nytkin. Yritykset toivovat mahdollisimman selkeää palvelupolkua, yhden luukun periaatetta ja hyvää verkostojen, toimintaympäristöjen ja alueen tuntemusta.

Niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on tahto, mahdollisuudet valita tai asiakkaat jotka tarvitsevat palvelua tietyn helposti etukäteen määriteltävän ajan, valinnanvapauden voidaan katsoa toteutuvan pääosin riittävällä tavalla. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua? Suuri merkitys on myös sillä, miten vuoropuhelu sotepalveluiden ja kasvupalveluiden välillä tullaan rakentamaan joidenkin asiakasryhmien kohdalla.

@lieksa.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvu-palvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli –järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland –verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@merikarvia.fi:
Markkinaehtoisuus toteutuu suurimmissa kaupungeissa. Harvaan asutuilla alueilla ei niinkään.

@ilomantsi.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli –järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland –verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@urjala.fi:
Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Lakiluonnosta tulisi täsmentää sellaisten tilanteiden varalta, joissa henkilöasiakkaan valinnanvapaus ja palveluntuottajan palvelukokonaisuus tai -ketju ovat keskenään ristiriidassa.

@akaa.fi:
Valinnanvapaus on myönteinen asisa, mutta käytännössä valinnavapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Lakiluonnosta tulisi täsmentää sellaisten tilanteiden varalta, joissa henkiöasiakkaan valinnanvapaus ja palveluntuottajan palvelukokonaisuus tai -ketju ovat keskenään ristiriidassa.

@hausjarvi.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. On mhadollista, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada riittävästi sopivia palvelujen tuottajia.

@raakkyla.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli –järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland –verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.
Järjestelmä on asiakkaille liian monimutkainen.

@kaarina.fi:
Uudistus ei tuo muutosta nykyiseen. Asiakkaiden valinnanvapaus esimerkiksi yrityspalveluissa toteutuu nytkin. Yritykset toivovat mahdollisimman selkeää palvelupolkua, yhden luukun periaatetta ja hyvää verkostojen, toimintaympäristöjen ja alueen tuntemusta.

Niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on tahto, mahdollisuudet valita tai asiakkaat jotka tarvitsevat palvelua tietyn helposti etukäteen määriteltävän ajan, valinnanvapauden voidaan katsoa toteutuvan pääosin riittävällä tavalla. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua? Suuri merkitys on myös sillä, miten vuoropuhelu sotepalveluiden ja kasvupalveluiden välillä tullaan rakentamaan joidenkin asiakasryhmien kohdalla.

@nurmijarvi.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveluiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@salla.fi:
Markkinapuutealueilla ei tasavertaisia mahdollisuuksia.

@pornainen.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailutta palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveuiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palveluntarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palveluntarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@pyhanta.fi:
Suurilla kaupunkiseuduilla valinnanvapaus toteutuu hyvin. Syrjäseuduilla valinnanvapauden toteutuminen voi jäädä haaveeksi.

Pitkäaikaistyöttömyyden kohdalla ehdotus jättää liikaa vastuuta asiakkaalle itselleen.

@jkl.fi:
Yritysasiakkaiden osalta pääosin kyllä, henkilöasiakkaiden osalta pääosin ei. Yritysasiakkaiden osalta lakiehdotuksen säännökset valinnanvapaudesta todennäköisesti toimivat, mikäli markkinapuutetta ei ole. Sen sijaan henkilöasiakkaiden, erityisesti pitkäaikaistyöttömien, osalta valinnanvapaus on vaarassa jäädä kuolleeksi kirjaimeksi. Pitkäaikaistyöttömyyden hoito vaatii monesti moniammatillista osaamista ja arkaluontoistakin tietoa asiakkaista ja heidän tilanteestaan, minkä vuoksi heidän palvelunsa eivät voi olla markkinoiden hoidettavissa kuin hyvin pieneltä osin.

@malax.fi:
Valfriheten befrämjas inte nödvändigtvis av en marknadsmodell som eventuellt domineras av upphandlingar, som gjorts av stora aktörer eller konsortier av aktörer. Det är på förhand svårt att säga något om konsekvenserna, eftersom genomförandet beror på vilken sorts genomförande landskapen går in för.

@viitasaari.fi:
Aitoa valinnanvapautta ei välttämättä muodostu harvaan asutuilla alueilla.

@kokkola.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei kuitenkaan välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Valinnanvapaus ei tule toteutumaan yhtäläisesti koko maassa. Tämä alueellinen realiteetti on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Maakuntien tulisikin järjestäjänä ratkaista alueen palvelutarpeiden ja -markkinoiden tarkoituksenmukainen alueellinen tuottamismalli yhteistyössä kuntien kanssa.

@polvijarvi.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@lempaala.fi:
Lakiehdotuksessa valinnanvapaus toteutuu ainakin kasvukeskuksissa, joissa ei ole markkinapuutteita.

@soini.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

Aito valinnanvapaus edellyttää myös riittävää tietoa eri kasvupalveluista ja niiden saatavuudesta. Tässä isoon rooliin nousee kehittämisyhtiöiden tekemä yritysten ohjaus kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä ja kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa tähän ohjaustehtävään rahoitusta.

@pyharanta.fi:
-

@riihimaki.fi:
Miten valinnanvapaus toteutuu niillä alueilla, joilla ei ole asiaa koskevaa kilpailua?
Jääkö asiakkaalle mahdollisuus tehdä valintoja muutoinkaan rajallisten resurssien puitteissa tuotettuihin palveluihin?

Onko huomioitu esim. miten heikommassa työmarkkina-asemassa olevat tai maahanmuuttajat kykenevät tekemään valintoja?

@utsjoki.fi:
Markkinapuutealueilla ei yhdenvertaista valinnan mahdollisuutta.

@sievi.fi:
Mikäli palvelua on saatavissa usealta palvelutuottajalta, ongelmaksi voi muodostua markkinapuutetilanne.

@korsholm.fi:
Kundens valfrihet är en bra princip, men den kunde genomföras också genom användning av servicesedlar.

@micropolis.fi:
Yritysten osalta valinnanvapaus mahdollistuu, mutta työnhakijoiden osalta toteutuminen on epäselvä. Kaikilla työnhakija-asiakkailla ei ole kykyä hahmottaa omaa tilannettaan suhteessa tarjolla oleviin palveluihin, joten on epäselvää, miten he pystyisivät hyödyntämään vallinnanvapautta.

@valtimo.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli –järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland –verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@jns.fi:
Markkinatilanteesta riippuu kuinka valinnanvapaus voi toteutua. Asiakkaan valinnanvapaus voi olla hyvä asia silloin, kun asiakkaalla on osaamista ja resursseja (aikaa, tietoa tms.) tehdä perusteltuja valintoja. Joensuun kehittämisyhtiöiden pitkä käytännön kokemus yritysten kehittämisen parissa toimimisesta viittaisi valitettavasti toiseen suuntaan. Vaikka osaamista olisikin, ei yritysjohdolla varsinkaan kasvuyrityksissä ole aikaa perehtyä erilaisten kehityskumppaneiden valintaan. Myöskin henkilöasiakkaiden osalta (esim. pitkäaikaistyöttömät) tilanne voi olla vastaavanlainen palvelujen piiriin hakeutumisen osalta. Tämän johdosta kaikkien asiakkaiden kohdalla valinnanvapaus ei toimi, vaan tarvitaan palvelutarpeen arviointia, ohjausta ja asiakkaan kannalta selkeitä palvelupolkuja.

@krs.fi:
Lakiehdotuksessa ei oteta kantaa tämän järjestämiseen, jos palveluntuottajia ei ole. Lakiehdotus rajoittaa kunnallisten yhtiöiden mahdollisuuksia, mutta ei tarjoa vaihtoehtoja.

Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

@pietarsaari.fi:
Monituottajamalliin liittyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluja on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Joidenkin asiakasryhmien kohdalla on kuitenkin välttämätöntä, että julkisilla toimijoilla säilyy varsin vahva neuvonta- ja ohjausvelvollisuus. Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja työllisyyspalvelujen tarjoajia on monella alueella niukasti. On muistattava ja otettava huomioon, että valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa.

@ilmajoi.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.
Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@vaasa.fi:
Monituottajamalliin liittyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluja on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja työllisyyspalvelujen tarjoajia on monella alueella niukasti. On muistattava ja otettava huomioon, että valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa.

@siikajoki.fi:
Esitystä tulisi täsmentää sellaisten tilanteiden varalta, joissa henkilöasiakkaan valinnanvapaus ja palveluntuottajan palvelukokonaisuus tai -ketju ovat keskenään ristiriidassa.

@karkkila.fi:
Esitys kyllä edistää valinnanvapautta, mutta sen todellinen toteutuminen edellyttää kaikkialla maassa toimivia markkinoita ja vaihtoehtoisia tuottajia.

@sastamala.fi:
Valinnanvapaus toteutuu, mikäli osaavia palveluntuottajia on riittävästi tarjolla myös keskusalueiden ulkopuolella ja asiakas saa tarvittaessa ohjausta palveluiden piiriin hakeutuessaan.

@turku.fi:
Asiakkaiden valinnanvapaus esimerkiksi yrityspalveluissa ja monissa työllistymistä edistävissä palveluissa toteutuu jo nykyisin. Yritykset toivovat mahdollisimman selkeää palvelupolkua, yhden luukun periaatetta ja hyvää verkostojen, toimintaympäristöjen ja alueen tuntemusta.

Niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on tahto, mahdollisuudet valita tai asiakkaat jotka tarvitsevat palvelua tietyn helposti etukäteen määriteltävän ajan, valinnanvapauden voidaan katsoa toteutuvan pääosin riittävällä tavalla. Sen sijaan monituottajamalliin sisältyvä valinnanvapaus ja asiakkaan itseohjautuvuuteen nojaaminen on haastavaa osalle kotoutujista. Edelleen, pasiivinen ja työmarkkinavalmiuksiltaan heikompi työnhakija voi hämmentyä ja passivoitua edelleen. Nykyisessä mallissa työnhakuprosessin erilaiset vaiheet ja siihen liittyvä palvelutarpeen arviointi ja palveluohjaus ovat pääsääntöisesti yhden toimijan, TE-toimiston hallinnassa, ja työnhakija-asiakas voi helposti mieltää tähän prosessiin liittyvän "yhden luukun". Jatkossa prosessi hajoaa monen toimijan toiminnaksi. Suuri merkitys on myös sillä, miten vuoropuhelu sote-palveluiden ja kasvupalveluiden välillä tullaan rakentamaan.

@ruokolahti.fi:
Valinnanvapaus toteutuu siellä, missä on monipuolista palvelutarjontaa, Näin ei koko maan mittakaavassa todennäköisesti tule olemaan. Siksi maakunnille tulisi olla enemmän harkintaa sovittaa ratkaisuja vallitseviin olosuhteisiin, esimerkiksi siten, että maakunnan omistama yhtiö voisi osallistua kilpailuun palvelujen tuottamisesta.

@puolanka.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Realismia on, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Tästä johtuen valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon ja jättää maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

@kauniainen.fi:
Pääkaupunkiseudulla ja Uudellamaalla on jo nyt useampia palveluntuottajia, eli valinnanvapaus toteutuu. Markkinapuutetta voi kuitenkin olettaa alkuvaiheessa esiintyvän esim. vaikeasti työllistyvien palveluissa.

@oulainen.fi:
Mikäli kasvupalvelua on saatavissa usealta palvelutuottajalta eikä ole pakotettu hankkimaan palvelua juuri tietyltä taholta.

@aanekoski.fi:
Yritysasiakkaiden osalta valinnanvapaus palveluiden suhteen toimii todennäköisesti, jos markkinavajetta ei ole.

Henkilöasiakkaiden osalta, varsinkin pitkäaikaistyöttömyyden puolella tarvitaan monialaista osaamista, asiakkuuden hallintaa ja arkaluonteisten tietojen käsittelyä, jolloin asiakas ei mahdollisesti kykene tekemään valintoja. Tällainen palvelutarve ei voi olla markkinoiden hoidettavissa kuin osittain.

@orivesi.fi:
Lakiehdotuksessa valinnanvapaus toteutuu ainakin kasvukeskuksissa, joissa on riittävästi toimijoita markkinoilla.

@jamsa.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluja on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.
Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.
Aito valinnanvapaus edellyttää riittävää tietoa eri kasvupalveluista ja niiden saatavuudesta. Tässä isoon rooliin nousevat palveluohjaukseen liittyvät kysymykset. Kuntien ja kehittämisyhtiöiden yhdyspinta kasvupalvelun asiakkaisiin tulee tunnistaa, tunnustaa ja hyödyntää osana palvelujen tarjontaketjua. Maakunnille tulee säätää mahdollisuus kohdentaa tähän kuntien tai kehitysyhtiöiden tuottamaan palveluohjaukseen tai välitystehtävään rahoitusta.

@ouka.fi:
Monituottaja -malliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä, tilanne saattaa ajautua jopa paradoksaalisen ristiriitaiseksi yksittäisen työnhakijan ja yhteiskunnan työllisyyspoliittisten tavoitteiden näkökulmasta.

Eri maakunnilla on käytännössä hyvin erilainen markkinatilanne yksityisten palvelujen suhteen. Käytännössä vain pääkaupunkiseudulla on riittävä yrityskanta palvelujen tuottamiseen monituottajamallilla.

@lieto.fi:
Uudistus ei tuo muutosta nykyiseen. Asiakkaiden valinnanvapaus esimerkiksi yrityspalveluissa toteutuu nytkin. Yritykset toivovat mahdollisimman selkeää palvelupolkua, yhden luukun periaatetta ja hyvää verkostojen, toimintaympäristöjen ja alueen tuntemusta.
Niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on tahto, mahdollisuudet valita tai asiakkaat jotka tarvitsevat palvelua tietyn helposti etukäteen määriteltävän ajan, valinnanvapauden voidaan katsoa toteutuvan pääosin riittävällä tavalla. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua? Suuri merkitys on myös sillä, miten vuoropuhelu sotepalveluiden ja kasvupalveluiden välillä tullaan rakentamaan joidenkin asiakasryhmien kohdalla.

@heinavesi.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli –järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland –verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@iisalmi.fi:
Markkinoiden toimivuudessa syrjäseuduilla on haasteita.

@kirkkonummi.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Lakiesitystä tulisi täsmentää sellaisten tilanteiden varalta, joissa henkilöasiakkaan valinnanvapaus ja palveluntuottajan palvelukokonaisuus tai -ketju ovat keskenään ristiriidassa. Esityksestä ei käy selväksi, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, ja missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@sauvo.fi:
Uudistus ei tuo muutosta nykyiseen. Asiakkaiden valinnanvapaus esimerkiksi yrityspalveluissa toteutuu nytkin. Yritykset toivovat mahdollisimman selkeää palvelupolkua, yhden luukun periaatetta ja hyvää verkostojen, toimintaympäristöjen ja alueen tuntemusta.

Niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on tahto, mahdollisuudet valita tai asiakkaat jotka tarvitsevat palvelua tietyn helposti etukäteen määriteltävän ajan, valinnanvapauden voidaan katsoa toteutuvan pääosin riittävällä tavalla. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua? Suuri merkitys on myös sillä, miten vuoropuhelu sotepalveluiden ja kasvupalveluiden välillä tullaan rakentamaan joidenkin asiakasryhmien kohdalla.

@kitee.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.
Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli –järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland –verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@tuusula.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveluiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@tampere.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei ole edellytyksiä.

Kaikilla alueilla ei myöskään ole palveluntarjoajia yhtä kattavasti.

@virrat.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Maa-kuntien järjestäjänä tulee saada ratkaista alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkki-noiden ja – tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palve-luntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisil-le alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja va-linnanvapautta.

Sähköisten palvelujen ja itseohjautuvuuden lisääntyessä on vaarana, että asiakas ohjautuu valintansa perusteella väärään palveluun tai palvelu osoittaudu oikeaksi. Lainsäädännössä tulisi määritellä missä tilanteessa asiakas voi vaihtaa palvelutuotta-jaa.

@hameenlinna.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Asiakkaalta edellytetään itseohjautuvuutta ja aktiivisuutta. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelun tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla yhtä kattavasti. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palvelutuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

@isokyro.fi:
Markkinat eivät tule toteutumaan samalla tavalla koko maassa jonka vuoksi maakunnilla tulee olla mahdollisuus rakentaa oma markkinatilanteeseen soveltuva tuottajamalli.

@lappeenranta.fi:
Valinnanvapaus voi olla heikosti saavutettavissa pienten asiakasvolyymien vuoksi.

@lapinlahti.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus ei tule toteutumaan yhtäläisesti koko maassa. Tämä alueellinen realiteetti on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Maakuntien tulisikin järjestäjänä ratkaista alueen palvelutarpeiden ja -markkinoiden tarkoituksenmukainen alueellinen tuottamismalli yhteistyössä kuntien kanssa. Kiinnitämme huomiota myös siihen, että heikossa työmarkkina-asemassa olevalla asiakkaalla ei välttämättä ole tosiasiallista kykyä valita palveluntuottajien palveluista itselleen parhaimpia palveluja.

@lahti.fi:
Kilpailulliseen monituottajamalliin perustuva valinnanvapaus edellyttää, että useiden palveluntuottajien tuottamia palveluja on saatavilla ja että asiakkaat ovat aiempaa aktiivisempia ja itseohjautuvampia. Kaikkien asiakasryhmien osalta tämä ei ole mahdollista. Alueet ovat myös hyvin erilaisessa asemassa markkinamekanismin toimivuuden suhteen: osalla alueista – erityisesti suurilla kaupunkiseuduilla – palveluntuottajia todennäköisesti tulee olemaan riittävästi, mutta harvaan asutuilla alueilla tilanne voi olla toinen. Lakiesityksessä tulisi nykyistä paremmin ottaa huomioon alueiden erilaiset lähtökohdat ja sallia lähtökohtaisesti erilaiset ratkaisumallit maan eri osissa.

@kannus.fi:
Valinnanvapaus ei kuitenkaan tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on syytä ottaa huomioon.
Tarkoituksenmukainen tuottamismalli tulee jättää maakuntien ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja -markkinoiden ja -tarjonnan perusteella.
Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan kriteerien asettaminen palveluntuottajille siten, että myös harvaanasutuille ja syrjäisemmille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.
Harkinnanvaraisten valtakunnallisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland -verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@inga.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Lakiesitystä tulisi täsmentää sellaisten tilanteiden varalta, joissa henkilöasiakkaan valinnanvapaus ja palveluntuottajan palvelukokonaisuus tai -ketju ovat keskenään ristiriidassa. Esityksestä ei käy selväksi, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, ja missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@hel.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Esitys ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Pääkaupunkiseudulla ja kasvukeskuksissa valintaan kykenevien ja motivoituneiden asiakkaiden vaikutusmahdollisuudet omiin palveluihinsa saattavat lisääntyä valinnanmahdollisuuksien kasvaessa. Valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus. Valinnan perusteena onkin oltava helposti saatavissa olevaa puolueetonta ja luotettavaa tietoa palveluntuottajista ja heidän tarjoamiensa palvelujen sisällöstä. Tiedon integraatio tulee mahdollistaa ja varmistaa, jotta asiakastieto liikkuu eri tuottajien välillä yhteen toimivien tietojärjestelmien ja yhteiskäyttöalustojen avulla. Hyvin toteutettuna asiakkaan kaikkia tarvittavia tietoja hyödyntävä ja yhdistävä asiakassuunnitelma auttaa asiakaskohtaisen integraation toteutumista.

Lakiluonnoksessa ja julkaistuissa sisältölakien raakaversioissa ei oteta kantaa tilanteisiin, joissa henkilöasiakas kieltäytyy palveluntuottajan tarkoituksenmukaisena pitämästä, laajempaan palveluketjuun tai palvelukokonaisuuteen kuuluvasta palvelusta vedoten valinnanvapauteen. Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveluiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

@lohja.fi:
Valinnanvapauden edistäminen on myönteinen asia. Sen toteutuminen edellyttää kuitenkin riittäviä valinnan vaihtoehtoja ja esitetyssä mallissa toimivia markkinoita. Niiden toteutuminen kaikkialla Suomessa on hyvin epävarmaa.

Koska osa kasvupalveluista edellyttää joka tapauksessa viranomaisvallan käyttöä, on julkisten toimijoiden oma palveluntuotanto syytä sallia.

@toholampi.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.
Harkinnanvaraisten valtakunnallisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland -verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@pedersore.fi:
Kundens valfrihet är en bra princip, men den kunde genomföras också genom en omfattande användning av servicesedlar.

@rautalampi.fi:
Teoria ja käytäntö on kaksi eri asiaa. Esim. Pohjois-Savon pienissä kunnissa todellista valinnanvapautta on vaikea saada realisoitua.

@masku.fi:
Uudistus ei tuo muutosta nykyiseen. Asiakkaiden valinnanvapaus esimerkiksi yrityspalveluissa toteutuu nytkin. Yritykset toivovat mahdollisimman selkeää palvelupolkua, yhden luukun periaatetta ja hyvää verkostojen, toimintaympäristöjen ja alueen tuntemusta.

Niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on tahto, mahdollisuudet valita tai asiakkaat jotka tarvitsevat palvelua tietyn helposti etukäteen määriteltävän ajan, valinnanvapauden voidaan katsoa toteutuvan pääosin riittävällä tavalla. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua? Suuri merkitys on myös sillä, miten vuoropuhelu sotepalveluiden ja kasvupalveluiden välillä tullaan rakentamaan joidenkin asiakasryhmien kohdalla.

@juva.fi:
Asiakkaiden valinnanvapaus ei tule toteutumaan läheskään kaikissa maakunnissa tai alueilla, mikä esityksessä kylläkin osin tunnistetaan. Palveluiden sisältö ja laatu ovat valinnanvapautta tärkeämpää. Heikossa työmarkkina-asemassa olevalla asiakkaalla ei välttämättä ole tosiasiallista kykyä valita itselleen soveltuvia palveluja.

@leppavirta.fi:
Maan eri osissa markkinapuutteesta johtuen ei ole tasapuolinen kaikille.

@mantyharju.fi:
Valinnanvapauden toteutuminen edellyttää asiakkaan kykyä ja halua toteuttaa omaa valinnanvapauttaan, henkilöasiakaspuolella kulttuuri on pitkään ollut velvoittava ja viranomaisvaltaa korostava. Myös palvelutuottajilta edellytetään kykyä ja halua toteuttaa aidosti maakunnan ja kunnan strategiaa.

On todennäköistä, ettei valinnanvapaus tuo kaikissa maakunnissa ja kaikille asiakasryhmille sitä hyötyä, mitä haetaan.

@naantali.fi:
Uudistus ei tuo muutosta nykyiseen. Asiakkaiden valinnanvapaus esimerkiksi yrityspalveluissa toteutuu nytkin. Yritykset toivovat mahdollisimman selkeää palvelupolkua, yhden luukun periaatetta ja hyvää verkostojen, toimintaympäristöjen ja alueen tuntemusta.

Niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on tahto, mahdollisuudet valita tai asiakkaat jotka tarvitsevat palvelua tietyn helposti etukäteen määriteltävän ajan, valinnanvapauden voidaan katsoa toteutuvan pääosin riittävällä tavalla. Ottaako rakenne huomioon riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua? Suuri merkitys on myös sillä, miten vuoropuhelu sote-palveluiden ja kasvupalveluiden välillä tullaan rakentamaan joidenkin asiakasryhmien kohdalla.

@kajaani.fi:
Valinnanvapaus ei tule toteutumaan yhtäläisesti koko maassa. Eri alueilla on aivan erilaiset lähtökohdat saada aikaan toimivat yksityiset markkinat. Lakiehdotusta tulee muuttaa siltä osin mm. edellä kohdassa 8 kuvatulla tavalla.

@lapinjarvi.fi:
Ei ole valinnanvapautta, jos ei ole mistä valita.

@raahe.fi:
Mikäli palvelua on saatavissa usealta palveluntuottajalta. Ongelmaksi voi muodostua markkinapuutetilanne.

@kouvola.fi:
Valinnanvapaus on mainittu, mutta sen toteutumisen varmistamista eri maakunnissa tai maakuntien rajojen läheisyydessä ole kuvattu. Asiakkaiden yhdenvertaisuus ei toteudu, kun jokin maakunta tarjoaa korkealuokkaisempaa kasvupalvelu kuin mitä laissa edellytetään kaikkien maakuntien järjestävän.

@sonkajarvi.fi:
Valinnanvapausmahdollisuus on turvattava myös keskuskaupunkien ulkopuolella.

@kuopio.fi:
Valinnanvapauden toteutuminen on kiinni siitä, onko alueella palveluntarjoajia riittävästi olemassa ja miten monituottajamalli alueella käytännössä toteutetaan.

@liperi.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli –järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland –verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@rovaniemi.fi:
Kaupungit huolehtivat yritysten toimintaympäristön kehittämisestä. Kunnalla on tieto yrityksen ja henkilöasiakkaan tarpeesta. Maakunnan rooliin sopii tarpeen mukaisten palvelujen hankinta ja rahoitus tarvittaviin kasvupalveluihin. Maakunta kilpailuttaa mm. kuntouttavan työtoiminnan palvelut.

@sysma.fi:
Markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. On mahdollista, että eri maakunnissa on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada riittävästi sopivia palveluntuottajia. Valinnanvapaus ei täten olisi yhtäläinen koko maassa. Erityisesti ongelmia on harvaan asutuilla alueilla ja syrjäytymisvaarassa olevilla asiakkailla.

@nivala.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule toteutumaan yhdenvertaisena maakunnan eri alueilla.

@kurikka.fi:
Valinnanvapaus edellyttää asiakkaalta omatoimisuutta. Saadaanko mallilla luotua toimivia markkinoita jokaiselle alueelle, jolloin asiakkaiden tasavertaisuus toteutuisi? Jos näin ei ole, on mahdollistettava kunnallisen/julkisen toiminnan edellytykset.

@kangasala.fi:
Valinnanvapaus toteutuu ainakin kasvukeskuksissa.

@sipoo.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveluiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@perho.com:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@kempele.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

@eura.fi:
Laki mahdollistaa, mutta olennaista on, että kunnat ja maakunnat tuottavat riittävästi ja monipuolisesti palveluita.

@merijarvi.fi:
Mikäli palvelua on saatavissa usealta palvelutuottajalta. Ongelmaksi voi muodostua markkinapuutetilanne, joka on hyvin todennäköinen etenkin harvaan asutuilla reuna-alueilla. Tällöin asiakkaat joutuvat eriarvoiseen asemaan asuinpaikkansa takia.

@suomussalmi.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.
Sähköisten palvelujen ja itseohjautuvuuden lisääntyessä on vaarana, että asiakas ohjautuu valintansa perusteella väärään palveluun tai palvelu ei muuten vain osoittaudun oikeaksi. Lainsäädännössä tulisi määritellä missä tilanteessa asiakas voi vaihtaa palvelutuottajaa.
Vaikka asiakkaan valinnanvapauden lisääminen on lain kantavia periaatteita, se ei erotu lain otsikointirakenteesta, vaan valinnanvapautta koskeva säännös on hankalasti löydettävissä 14 §:n sisältä. Asiakkaan näkökulmasta valinnanvapautta koskeva säännökset olisi syytä otsikoida erikseen esimerkiksi tekemällä 14 §:n otsikkoon lisäyksen ”ja valinnanvapaus”.

@keuruu.fi:
Monituottajuus yhtiöittämisineen suosii isompia paikkakuntia, kasvukeskusten ulkopuolella valinnanvapaus voi jäädä vähäiseksi.

@heinola.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

@pargas.fi:
Fungerar troligen bra i tätorter, sämre i glesbygden.

@kuhmoinen.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Haasteena käytännö toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palvelutuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä niin sanotuille haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palveluntuotantoa ja valinnanvapautta.

@orimattila.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

@forssa.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Markkinoita ei synny lainsäädännön pakottamana. Eri alueilla on merkittäviä eroja saada riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnan-vapaus ei ole yhtäläinen koko maassa. Maakuntien tulisi voida järjestäjänä ratkaista alueen palvelu-tarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja -tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Valinnanvapaus paranee, mikäli maakunnilla ja kunnilla on oikeus tuottaa erityisesti vaikeasti työllistyvien henkilöasiakkaiden palveluja.
Ongelmana on, pystyykö järjestäjä asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä vaikeasti työllistyville saadaan palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@vantaa.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Lakiluonnoksessa ja julkaistuissa sisältölakien raakaversioissa ei myöskään oteta kantaa tilanteisiin, joissa henkilöasiakas kieltäytyy palveluntuottajan tarkoituksenmukaisena pitämästä, laajempaan palveluketjuun tai palvelukokonaisuuteen kuuluvasta palvelusta vedoten valinnanvapauteen. Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveluiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

Ehdotuksesta ei käy ilmi miten toimitaan palveluja yhteen sovitettaessa niiden palvelujen osalta, jotka eivät kuuluisi valinnanvapauden piiriin. Heikossa työmarkkina-asemassa olevalla asiakkaalla ei välttämättä ole tosiasiallista kykyä valita palveluntuottajien palveluista itselleen parhaimpia palveluja.

@ylivieska.fi:
Mikäli palvelua on saatavissa usealta palvelutuottajalta. Ongelmaksi voi muodostua markkinapuutetilanne.

@raisio.fi:
Uudistus ei tuo muutosta nykyiseen. Asiakkaiden valinnanvapaus esimerkiksi yrityspalveluissa toteutuu nytkin. Yritykset toivovat mahdollisimman selkeää palvelupolkua, yhden luukun periaatetta ja hyvää verkostojen, toimintaympäristöjen ja alueen tuntemusta.

Niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on tahto, mahdollisuudet valita tai asiakkaat jotka tarvitsevat palvelua tietyn helposti etukäteen määriteltävän ajan, valinnanvapauden voidaan katsoa toteutuvan pääosin riittävällä tavalla. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua? Suuri merkitys on myös sillä, miten vuoropuhelu sotepalveluiden ja kasvupalveluiden välillä tullaan rakentamaan joidenkin asiakasryhmien kohdalla.

@pello.fi:
Jos palveluntarjoajia on yksi (maakunta) lisääkö tämä valinnanvapautta, mielestäni ei.

@vihti.fi:
Valinnanvapaus on myönteinen asia, käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus. Pääkaupunkiseudulla ja Uudellamaalla on jo nyt palvelutarjontaa moniin kasvupalveluihin liittyen. Palvelutarjontaa tulee todennäköisesti paljon lisää sekä kotimaasta että kansainvälisiltä toimijoilta. Markkinapuutetta voi olettaa alkuvaiheessa esiintyvän ainakin vaikeasti työllistyvien palveluissa.

Lakiesitystä tulisi täsmentää sellaisten tilanteiden varalta, joissa henkilöasiakkaan valinnanvapaus ja palveluntuottajan palvelukokonaisuus tai -ketju ovat keskenään ristiriidassa
Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveluiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.
Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai julkisien työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

@miehikkala.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

@vaala.fi:
Harvaan asutulla alueella valinnanvapautta voi rajoittaa vähäinen joukko tarjoajia.

@alavus.fi:
Ei välttämättä. Maakunta päättää resurssiensa puitteissa tarjottavat palvelut. Niukat resurssit kaventavat palveluntarjontaa, mikä taas heikentää valinnanvapautta.

@nurmes.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli –järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti valtion järjestämät kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@espoo.fi:
Pääkaupunkiseudulla ja Uudellamaalla on jo nyt palvelutarjontaa moniin kasvupalveluihin liittyen. Palvelutarjontaa tulee todennäköisesti paljon lisää sekä kotimaasta että kansainvälisiltä toimijoilta. Markkinapuutetta voi olettaa alkuvaiheessa esiintyvän vaikeasti työllistyvien palveluissa. Lakiesitystä tulisi täsmentää sellaisten tilanteiden varalta, joissa henkilöasiakkaan valinnanvapaus ja palveluntuottajan palvelukokonaisuus tai -ketju ovat keskenään ristiriidassa

@savonlinna.fi:
Palvelutarjonnan priorisointi maakunnittain saattaa aiheuttaa markkinapuutteen maakunnassa toimivalle yritykselle, joka ei kuulu maakunnan nk strategisille aloille

@loviisa.fi:
Laki ei takaa riittävää palvelutuotantoa, jotta asiakkaalle syntyisi aito mahdollisuus valintaan. Ylipäätään järjestelmän toimivuus edellyttää, että alueella on riittävästi paveluntuottajia.

@parikkala.fi:
Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Maakunnille tulisi järjestäjinä antaa edellytykset ratkaista alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Yksi keskeinen tekijä valinnanvapauden ja aidon kilpailun varmistamisessa olisi, että maakunnan omistama yhtiö voisi osallistua kilpailuun palvelujen tuottamisesta maakunnan järjestämisvastuuseen pohjautuvaan tarveharkintaan perustuen.

@vora.fi:
Kundens valfrihet är en bra princip, men den kunde genomföras också genom användning av servicesedlar.

@pirkkala.fi:
Lakiehdotuksessa valinnanvapaus toteutuu ainakin kasvukeskuksissa, joissa ei ole markkinapuutteita.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveluiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.
Maahanmuuttajilla harvoin on kotoutumisen alkuvaiheessa tarpeeksi tietoa suomalaisesta yhteiskunnasta, jotta hän osaisi itse hakeutua ja ohjautua oikeiden palvelujen piiriin, joten valinnanvapaus ei erityisesti hyödytä maahanmuuttajia.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@pori.fi:
Lakiesityksen tavoitteena on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Hallituksen esityksessä valinnanvapaus on määritelty koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Käytännössä valinnanvapauden toteutuminen ja taso määrittyvät vasta alueellisen tai paikallisen tarjonnan ja kilpailutusten kautta. Kilpailullisia markkinoita ei ole mahdollista saada aikaan lainsäädännön pakottamina. Valinnanvapauden toteutumista on näin ollen olemassa olevan tiedon näkökulmasta mahdoton arvioida sekä henkilö- että yritysasiakkaan näkökulmasta. Lisäksi esityksestä ei käy mitenkään ilmi, miten palveluja yhteen sovitettaessa toimitaan niiden palveluiden kohdalla, jotka eivät tulisi kuulumaan valinnanvapauden piiriin.

@hollola.fi:
Lähtökohtaisesti valinnanvapaus lisääntyy. Alueiden kilpailutilanne kuitenkin vaihtelee, markkinat eivät ole kaikkialla olemassa ja niitä voi olla osin vaikea synnyttää harvaanasutuille alueille.

@kolari.fi:
Harvaanasutulla alueella ei välttämättä ole suurta tarjontaa valinnanvapautta ajatellen. Epäselväksi jää, kuka arvioi palvelutarpeen. Valinnanvapautta tärkeämpää on kuitenkin se, että palvelut ovat laadukkaita ja niitä on ylipäätään tarjolla riittävästi.

@pihtipudas.fi:
Aitoa valinnanvapautta ei välttämättä muodostu harvaan asutuilla alueilla.

@eurajoki.fi:
Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön keinoin. Viitaten lakiluonnoksen markkinatilannetta koskeviin arvioihin ja selvityksiin realismia on, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa.

@rusko.fi:
Uudistus ei paranna nykytilaa. Asiakkaan valinnanvapaus toimii yrityspalveluissa tälläkin hetkellä. Se, mitä yritykset toivovat on, että palvelupolut ovat selkeitä ja asiakkuutta johtaa taho, jolla on hyvä toimintaympäristön, verkostojen ja alueen tuntemus.

Uudistuksen rakenne ei mahdollista asiakkuuksien segmentointia riittävällä tavalla.

@pyhajarvi.fi:
Tuotettavien kasvupalveluiden kokonaisuudet osoittavat todellisen valinnanvapauden toteutumisen.

@pyhajoki.fi:
Mikäli palvelua on saatavissa usealta palvelutuottajalta. Ongelmaksi voi muodostua markkinapuutetilanne.

@mantsala.fi:
Valinnanvapaus on määritelty lakiluonnoksessa koskemaan tilanteita, joissa samaa palvelua tuottaa useampi palveluntuottaja. Lakiluonnos ei ota tätä laajemmin kantaa valinnanvapauteen tai siihen, kuinka maakunta kilpailuttaa palvelut ja kuinka ne ryhmitellään asiakkaan saataville tai kuka arvioi palvelutarpeen ja asiakkaan oikeuden palveluihin. Nämä kaikki ovat keskeinen osa valinnanvapauteen liittyviä muuttujia.

Valinnanvapaus on myönteinen asia, mutta käytännössä valinnanvapauden taso määrittyy vasta kilpailutusten ja paikallisen tarjonnan kautta. Siten valinnanvapaus voi jäädä mallissa valtakunnallisesti vähäiseksi. Valinnanvapautta merkittävämmäksi muodostuvat asiakkaan kannalta palveluiden sisältö, riittävyys, laatu ja monipuolisuus.

Esityksessä ei täsmennetä sitä, mikä on yksittäisen palveluntuottajan mahdollisuus ketjuttaa palveluita ja miten, missä vaiheessa ja millä perustein asiakkaalla on oikeus valinnanvapauteen vedoten vaihtaa palveluntuottajaa tai olla vastaanottamatta palvelua. Palveluntuottajan vapaus räätälöidä palveluketjut ja asiakkaan vapaus valita palvelunsa ovat osittain ristiriidassa. Asiakkaan valinnanvapautta ei myöskään ole arvioitu riittävästi suhteessa lain 17 §:n palvelutarveharkintaan, kasvupalveluiden velvoittavuuteen ja moitittavasta menettelystä asiakkaalle aiheutuviin sanktioihin.

Kaikki eivät kykene tekemään omatoimisesti valintoja. Heikoimmassa työmarkkina-asemassa olevien sosiaalisiin lähtökohtiin perustuvien palvelujen toteutus markkinaehtoisesti ei ole tarkoituksenmukaista. Asiakas ei välttämättä kykene arvioimaan ensisijaista palvelutarvettaan. Asiakkaan tulisi olla kykenevä tunnistamaan palvelutarvettaan ja sitä, tarvitseeko hän työllistämistä edistäviä palveluja, vaikka hän olisi pikemminkin terveyttä, toimintakykyä tai elämänhallintaa ylläpitävien tai kehittävien palvelujen tarpeessa. Tällaisessa tilanteessa yhteistyö tai asiakasvastuun siirto sosiaali- ja terveyspalvelujen tai kunnan työllisyyspalvelujen suuntaan on välttämätöntä.

Esityksessä olevaa kasvupalvelujen yritystukea ei voi myöntää yksityinen palvelujen tuottaja, koska yritystuen myöntäminen on julkisen vallan käyttöä.

@reisjarvi.fi:
Kyllä mahdollistaa, jos palvelusetelijärjestelmää toteutetaan.
Edellyttää myös riittävästi palveluja tarjoavia yrityksiä tai kolmannen sektorin toimijoita.

@sotkamo.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.
Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.
Sähköisten palvelujen ja itseohjautuvuuden lisääntyessä on vaarana, että asiakas ohjautuu valintansa perusteella väärään palveluun tai palvelu ei muuten vain osoittaudun oikeaksi. Lainsäädännössä tulisi määritellä missä tilanteessa asiakas voi vaihtaa palvelutuottajaa.
Vaikka asiakkaan valinnanvapauden lisääminen on lain kantavia periaatteita, se ei erotu lain otsikointirakenteesta, vaan valinnanvapautta koskeva säännös on hankalasti löydettävissä 14 §:n sisältä. Asiakkaan näkökulmasta valinnanvapautta koskeva säännökset olisi syytä otsikoida erikseen esimerkiksi tekemällä 14 §:n otsikkoon lisäyksen ”ja valinnanvapaus”.

@nokiankaupunki.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellytyksiä. Myöskään yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti, erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

@janakkala.fi:
Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Asiakkaan valinnanvapaus on haasteellista, kun asiakas ei itse tunnista kaikkia palvelutarpeitaan. Markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. On mahdollista, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Valinnanvapautta vahvistaa, mikäli maakunnilla ja kunnilla on oikeus tuottaa erityisesti vaikeasti työllistyvien henkilöasiakkaiden palveluja.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@uusikaupunki.fi:
-

@savukoski.fi:
Ruuhka-Suomessa kyllä, syrjäseuduilla ei.

@konnevesi.fi:
Todennäköisesti alueellinen eriarvoisuus lisääntyy koska maaseutumaisilla alueilla ei ole palveluja samassa määrin saatavilla kuin kaupunkiseuduilla. Tästä johtuen on laissa taattava mahdollisuus luoviin, alueiden erilaisuuden huomioiviin ratkaisuihin.

38. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 4

@kronoby.fi:
Det kunde vara klokt att i lagen ta in bestämmelser om kundens ansvar och skyldigheter. Nu definieras inte om man samtidigt kan använda sig av flera tjänsteproducenter och hur betalningstrafiken i så fall sköts (ex flera bolag som erbjuder sysselsättningsåtgärder för samma person – får de i så fall ersättning först när personen sysselsatts? Och flera bolag som erbjuder mindre företagsstöd – finns det risk för producentshopping?). Någon allmän bestämmelse skulle kanske vara på sin plats gällande detta.

Dessutom skulle det här vara på plats med en bestämmelse om fulla möjligheter till service över landskapsgränserna. Nu framgår detta endast i motiveringarna.

@joutsa.fi:

@liminka.fi:
Yhtiöittämisvelvollisuus tulisi määritellä laissa tarkemmin tai täydentää asetuksella. On huomioitava kuinka maakunnan kunnat voivat olla osallisina yhtiöissä sekä miten yhtiön sidosyksikköasema määritellään.

@tervo.fi:
Maakunnalla tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@hankasalmi.fi:
ei ole

@seinajoki.fi:
Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden kokonaisvaikuttavuuden kannalta vaiheittainen etenevä toteutusmalli on välttämätön. Markkinoiden avaaminen tulee tehdä hallitusti riittävän pitkän siirtymävaiheen aikana.

@nousiainen.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten mahdollisesta markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen. Mitä se tarkoittaa mm. henkilöstölle?

@lieksa.fi:
3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@ilomantsi.fi:
3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@urjala.fi:
Palveluiden tuottajaksi rekisteröityminen on järjestettävä vaivattomaksi ja turvalliseksi eikä se saa lisätä toimijan hallinnollista taakkaa.

@akaa.fi:
Palveluiden tuottajaksi rekisteröityminen on järjestettävä vaivattomaksi ja turvalliseksi eikä se saa lisätä toimijan hallinnollista taakkaa.

@raakkyla.fi:
3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@kaarina.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten mahdollisesta markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen. Mitä se tarkoittaa mm. henkilöstölle?

@pyhanta.fi:
Yhtiöittämispakko varsinkin pienissä kunnissa lisää tarpeetonta byrokratiaa.

@viitasaari.fi:
-

@kokkola.fi:
Yhtiöittämisvelvollisuus tulisi määritellä laissa tarkemmin tai täydentää asetuksella. On huomioitava kuinka maakunnan kunnat voivat olla osallisina yhtiöissä sekä miten yhtiön sidosyksikköasema määritellään.

@polvijarvi.fi:
Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@pyharanta.fi:
Jos maakunta hetkenä a toteaa, ettei kilpailua ole ja luo oman yhtiön, miten hetkessä b pystytään turvaamaan, että julkinen yhtiö ei vääristä kilpailua eli miten turvataan myöhemmin markkinaan pyrkivien tulo?

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Det kunde vara klokt att i lagen ta in bestämmelser om kundens ansvar och skyldigheter. Nu definieras inte om man samtidigt kan använda sig av flera tjänsteproducenter och hur betalningstrafiken i så fall sköts (exempelvis flera bolag som erbjuder sysselsättningsåtgärder för samma person – får de i så fall ersättning först när personen sysselsatts? Och flera bolag som erbjuder mindre företagsstöd – finns det risk för producentshopping?). Någon allmän bestämmelse skulle kanske vara på sin plats gällande detta.

Dessutom skulle det här vara på plats med en bestämmelse om fulla möjligheter till service över landskapsgränserna. Nu framgår detta endast i motiveringarna.

@micropolis.fi:
Tällä hetkellä kunnat paikkaavat TE-palvelujen riittämättömyyttä esimerkiksi asiakkaan palvelutarpeen arvioinnissa ja toteuttamisessa.

@valtimo.fi:
3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

@pielavesi.fi:
Maakunnalla tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Kunnilla pitäisi olla rooli paikallisten kasvupalvelujen kilpailuttajana ja tietyiltä osin tuottajanakin. Osa vaikeammin työllistyvien palveluista voi olla mahdotonta saada markkinoille kilpailukykyisiksi.

@lieto.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten mahdollisesta markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen. Mitä se tarkoittaa mm. henkilöstölle?

@heinavesi.fi:
3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@sauvo.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten mahdollisesta markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen. Mitä se tarkoittaa mm. henkilöstölle?

@kitee.fi:
3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@lappeenranta.fi:
Vaikeasti työllistyvien työmarkkina-aseman parantaminen edellyttää elinkeino-, työllisyys-, koulutus-, terveys-, kuntoutus- ja sosiaalipalvelujen tehokasta integroimista palvelukokonaisuudeksi. Maakunnan tuottamista kasvupalveluista säänneltäessä tuleekin huomioida pitkään työttömänä olleen asiakkaan moninaiset palvelutarpeet ja näiden yhteensovittamisen tarpeet. Maakunnalla on käytännössä järjestämisvastuu kaikista niistä palveluista, joita vaikeasti työllistettävä usein tarvitsee.

Kuntien roolia työmarkkinatuen kuntaosuuden maksajana on perusteltu usein kuntien järjestämisvastuulla sosiaali- ja terveyspalveluista. Sote- ja maakuntauudistuksessa työmarkkinatuen kuntaosuus tulisi siirtää palveluista järjestämisvastuulliselle maakunnalle tai kokonaan valtion maksettavaksi. Kunnilla ei ole tosiasiallista mahdollisuutta vaikuttaa työmarkkinatuen kuntaosuuteen enää uudistuksen jälkeen.
Uudistuksen toteutuessa esitetyn mukaisesti, kunnan mahdollisuus vaikuttaa pitkäaikaistyöttömien palveluihin muuttuu radikaalisti, kun sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämisvastuu siirtyy maakuntiin. Samalla siirtyy henkilöstö, jolla on paras asiantuntemus pitkäaikaistyöttömien palvelujen turvaamiseen. Etelä-Karjalassa on tutkittu pitkäaikaistyöttömyyden ja sote-palveluiden käytön välistä yhteyttä tietojohtamisen välinein ja pystytty osoittamaan, että pitkäaikaistyöttömillä palveluiden käyttö on huomattavasti laajempaa.

Maakunnalle on siirtymässä sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen että TE-hallinnon alaisten palvelujen järjestämisvastuu. Vaikeimmin työllistettävien osalta maakunnalla on parhaat edellytykset vastata ko. ryhmän palvelutarpeisiin ja samalla vastata ko. ryhmän työmarkkinatuen kuntaosuuksista. Kunnat voisivat sille jäävien tehtävien näkökulmasta vastata nuorten (alle 29-v) työllistymisestä, palveluohjauksesta (Ohjaamo) yhteistyössä maakunnan kanssa ja kantaa vastuun ko. ryhmän sakkomaksuista. Nuorisotyöttömyydenehkäisy on kunnille luonnollinen tehtävä toisen asteen koulutuksen järjestämisvastuun sekä nuorisotoimen ja elinkeinotoiminnan kautta. Nuorisotakuun toteuttaminen edellyttää kuitenkin yhteistyötä tulevan maakunnan (TE-hallinto ja sote) kanssa. Ohjaamo-toiminnasta saatujen kokemusten perusteella tämä edellyttää sitovia sopimuksia henkilöresurssin (TE-hallinnon ja sote:n) kohdentamisesta ennaltaehkäisevään toimintaan. Rahoitusmalliin tulisi luoda kannustin, joka sitoo nämä toimijat yhteisiin tavoitteisiin ja estää osaoptimoinnin.

Vaikeasti työllistyvät ovat merkittävä työvoimapotentiaali, joka huomattavalta osin vaikuttaa osaavan työvoiman saatavuuden varmistamiseen. Suurimpina ongelmina vaikeasti työllistyvien työllistymisessä ovat puutteet heidän ammatillisessa osaamisessaan. Maakunnassa tulee olla valmius reagoida koulutus- ja valmennuspalveluilla nopeasti työttömien osaamisvajeisiin ja työmarkkinoiden osaamisvaatimuksiin. Maakunnalla tulisi olla käytössään ja vastuulla myös osaamisen kehittämiseen liittyviä palveluja. OKM:n vastuulle siirtyvä työvoimakoulutus ei ole maakunnallinen kasvupalvelu, jolloin merkittävä aikuiskoulutuksen muoto on jäämässä maakunnan järjestämisvastuun ulkopuolelle. Lakiluonnoksessa rekrytointi- ja osaamispalveluista säännellään kasvupalvelukoulutuksesta, mutta tämä ei sellaisenaan takaa maakunnan tarvitseman koulutuspalvelun saatavuutta. Alueiden ja yritysten kilpailukyky ja kasvu voidaan varmistaa vain sillä että työvoimavarannon osaamisesta pidetään huolta ja kaikki potentiaalinen työvoima on yrityselämän käytössä. Panostuksia tulisi tehdä huomattavasti nykyistä enemmän siihen suuntaan, että työttömyyden vaihtoehtona olisi aina mahdollisuus kehittää omaa osaamistaan.

Tietojärjestelmät (Kysymykset 40 ja 41 ja/tai ja 53)

Usean eri toimijan palveluja tarvitsevien asiakkaiden kohdalla tiedon kulusta huolehtiminen on tärk

@kannus.fi:
Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää kunnallisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa.

@hel.fi:
21 § Kasvupalvelujen tuottajat

Pykälän 3 momentiksi tulisi selvyyden vuoksi ottaa lisäys siitä, että kuntien omistamilla yhtiöillä on oikeus tuottaa palveluita koko maakunnan alueella.

22 § Järjestämisen ja oman palvelutuotannon erottaminen

Markkinapuutetilanne nähdään esityksessä ensisijaisesti tilanteena, jossa markkinoilla ei ole lainkaan palveluntuottajia. Markkinapuutetilanne on kuitenkin huomattavasti monimutkaisempi kokonaisuus ja täydellinen markkina mahdollista ainoastaan teoriassa. Tavoitteena oleva kilpailullisuus ja palvelurakenteen monipuolisuus jäävät ehdotuksessa vajaiksi, koska mahdollisuus yhtiöittämättömään julkiseen palveluntuotantoon on suljettu pois.

Maakunnan oman tuotannon kieltäminen lukuun ottamatta markkinapuutetilannetta rajaa perusteetta tapaa tuottaa palvelut ja vähentää saatavilla olevien palveluiden monipuolisuutta. Laajasti ajatellen yhden tuotantotavan poissulkeminen rajoittaa kilpailun ehtoja ja siten tehokkuutta sekä järjestämisvastuullisen toimijan omaa valinnanvapautta ja autonomiaa. Palveluntuottajien lisäksi myös erilaisten tuotantotapojen tulee voida kilpailla keskenään tehokkuudessa ja palveluiden vaikuttavuudessa. Myös julkisen sektorin oman tuotannon muussakin kuin yhtiömuodossa, on voitava kilpailla yksityisen palvelutuotannon kanssa kustannustehokkuuden ja monipuolisen ja laadukkaan palvelutarjonnan varmistamiseksi. Palvelujen tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi maakunnan tulisi voida tuottaa kasvupalveluja muulloinkin kuin markkinapuutetilanteessa.

Koska maakunta on vastuussa tarjottavista palveluista ja resurssien riittävyydestä, olisi markkinapuutetilanne myös määriteltävä esitystä tarkemmin. Samasta syystä tulisi etukäteen määritellä myös keinot siihen, kuinka maakunta varmistaa palveluntuottajien riittävät resurssit ja kuinka toimitaan tilanteessa, jossa yksityinen palveluntuottaja ei pysty tuottamaan siltä tilattuja palveluja esimerkiksi mahdollisessa konkurssi- tai sopimusrikkomustilanteessa.

EU:n valtiontukilainsäädännön ja markkinapuutetilannetta koskevan yhtiöittämisvelvollisuuden sekä järjestämisvastuun välillä on ristiriita. Markkinapuutetilanne voi syntyä myös silloin, kun palvelun tuottaminen ei ole yksityisille yrityksille ja sijoittajille taloudellisesti kannattavaa. Markkinapuutetilannetta koskevaan yhtiöittämisvelvollisuuteen sisältyy riski tilanteista, joissa maakunnan on järjestettävä palvelu perustamalla yhtiö tuottamaan taloudellisesti kannattamatonta palvelua, mutta EU:n valtiontukisäädökset estävät tukemasta tätä markkinoilla toimivaa yritystä. Maakunta olisi kuitenkin edelleen palveluista järjestämisvastuussa maakunnan asukkaalle. Tämä voi johtaa tilanteeseen, jossa maakunta joko joutuu kannattamattoman yrityksensä konkurssin jälkeen aina perustamaan uuden yhtiön tuottamaan palveluita, tai maksamaan palvelun tuottamisesta niin paljon, että palvelun tuottaminen markkinoilla tulee yrityksille kannattavaksi. Tämän estämiseksi maakunnalla tulisi aina olla mahdollisuus omaan palveluntuotantoon muissakin muodoissa kuin yhtiöitettynä, silloin kun maakunnalla on näistä palveluista lailla säädetty järjestämisvastuu. Muussa tapauksessa järjestämisvastuusta huolimatta lakisääteisten kasvupalvelujen saatavuutta asiakkaalle ja palvelun kustannustehokkuutta ei voida varmistaa.

@toholampi.fi:
Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa.
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

@pedersore.fi:
Det kunde vara klokt att i lagen ta in bestämmelser om kundens ansvar och skyldigheter. Nu definieras inte om man samtidigt kan använda sig av flera tjänsteproducenter och hur betalningstrafiken i så fall sköts (ex flera bolag som erbjuder sysselsättningsåtgärder för samma person – får de i så fall ersättning först när personen sysselsatts? Och flera bolag som erbjuder mindre företagsstöd – finns det risk för producentshopping?). Någon allmän bestämmelse skulle kanske vara på sin plats gällande detta.

Dessutom skulle det här vara på plats med en bestämmelse om fulla möjligheter till service över landskapsgränserna. Nu framgår detta endast i motiveringarna.

@masku.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten mahdollisesta markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen. Mitä se tarkoittaa mm. henkilöstölle?

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@nivala.fi:
-

@kurikka.fi:
Lain tulee varmistaa, että ns. hankalimmatkin tapaukset saadaan haltuun ja hoidettua.

@kangasala.fi:
-

@perho.com:
Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa.

@kempele.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palvelu-prosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

@kalajoki.fi:
On järkevä koota kasvupalvelut jatkossa yhteisen organisaation alle maakunnan alueella, mutta sen järjestämiseksi ei tulisi edellyttää keinotekoista yhtiöittämistä. Maakunnallisille kasvupalveluille tulisi mahdollistaa oman palvelutuotannon täydentäminen ostopalvelujen kautta.

@raseborg.fi:
Producerande av tjänsterna är nog viktigt att noga överväga vad kan skötas av privata och vad bör vara myndighetsfunktion samt annan lågtröskel service för svårt sysselsatta. Allt kan inte lösas genom bolagisering i framtiden måste finnas alternativ.

@keuruu.fi:
Maakunnalla suuri vastuu siitä että alueiden tasaveroisuus toteutuu. Jos palveluiden rakentuminen vie aikaa n. 10 vuotta kuten esityksessä arvioitiin, on se pitkä aika olla markkinapuutetilanteessa ja paikata sitä.

@pargas.fi:
Hur blir det med långtidsarbetslösa, vem tar ansvaret och med vilka resurser?

@orimattila.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suun-taus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten mahdollisesta markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen. Mitä se tarkoittaa mm. henkilöstölle?

@parkano.fi:
Nykyiset kunnalliset ja kuntien elinkeinoyhtiöiden sekä TE-palvelujen yhteistyön hyvät toimintamallit on tunnistettava ja niitä on vahvistettava, eikä pidä siirtyä sellaiseen maakunnallisesti keskitettyyn toimintamalliin, jossa asiakaskontaktit ja paikallistuntemus katoavat.

@miehikkala.fi:
Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

@nurmes.fi:
Luonnoksen mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämisyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitää hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@espoo.fi:
-

@savonlinna.fi:
Pitkäaikaistyöttömien palvelut ovat jääneet huomiotta, myöskään sote -ratkaisu ei vastaa pitkäaikaistyöttömien työllisyyden edistämiseen.

Pitkäaikaistyöttömien joukko tulee olemaan myös jatkossa suuri. Toimivia työmarkkinoita pitkäaikaistyöttömien tarpeisiin ei ole olemassa, eivätkä asiakkaan itseohjautuvuuteen ja aktiivisuuteen pohjautuvat palvelut tavoita tähän ryhmään kuuluvia. Myöskään markkinaehtoiset toimijat eivät näyttäisi olevan kiinnostuneita tästä ryhmästä, eritoten mikäli hankinnat ovat tulosperusteisia. Pelkona on, että maakuntamalli pirstaloi palvelutarjontaa entisestään eikä löyhä yhteistyövelvoite takaa riittäviä palveluja henkilökohtaista tukea ja palvelujen yhteensovittamista tarvitseville työttömille.

Kunnat pitävät työllisyyttä elinvoiman avaintekijänä. Kunnat ovat myös panostaneet työllisyyden edistämiseen sekä vahvoin henkilöstöresurssein että rahallisesti. Kuntaliiton arvion mukaan kuntien panostus erilaisiin työllistymistä edistäviin palveluihin, tukiin ja avustuksiin oli vuonna 2015 noin 400 miljoonaa euroa. Lisäksi kunnat maksoivat 408 miljoonaa euroa työmarkkinatukimaksuja. Tämä panostus on jäänyt maakunta- ja sote -uudistuksen valmistelussa täysin huomiotta.

Vuosina 2015–2016 toteutetuissa kuntakokeiluissa todettiin palvelujen integraation tarve ja hyöty pitkäaikaistyöttömien asiakkaiden auttamisessa. Myös tulevaisuudessa tarvitaan integroiva toimija, joka vastaa palvelujen koordinoinnista. Työllistymistä edistävä monialainen yhteispalvelu (TYP) on esimerkki toimivasta integraattorimallista. TYPissä kunta, Kela ja TE -toimisto yhdessä arvioivat työttömän palvelutarpeet, suunnittelevat työllistymisen edistämiseksi tarkoituksenmukaiset palvelukokonaisuudet sekä vastaavat työllistymisen edistämisestä ja seurannasta. Palvelu on henkilökohtaista, kohdennettua ja yksittäisen asiakkaan tarpeista lähtevää.

Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Hyvää ei kannata hajottaa, sillä hajottamisen myötä hukataan osaaminen ja resurssit ja pahimmassa tapauksessa myös osa näistä työttömänä olevista ihmisistä!

@parikkala.fi:
Lakiesityksen 21 § listaa valtakunnalliset palveluntuottajat, jotka nimeää TEM. Perusteluista ei selviä, millä kriteereillä mahdollinen yksityinen toimija voisi toimia valtakunnallisena palveluntarjoajana kasvupalveluissa.

@vora.fi:
Det kunde vara klokt att i lagen ta in bestämmelser om kundens ansvar och skyldigheter. Nu definieras inte om man samtidigt kan använda sig av flera tjänsteproducenter och hur betalningstrafiken i så fall sköts (exempelvis flera bolag som erbjuder sysselsättningsåtgärder för samma person – får de i så fall ersättning först när personen sysselsatts? Och flera bolag som erbjuder mindre företagsstöd – finns det risk för producentshopping?). Någon allmän bestämmelse skulle kanske vara på sin plats gällande detta.
Dessutom skulle det här vara på plats med en bestämmelse om fulla möjligheter till service över landskapsgränserna. Nu framgår detta endast i motiveringarna.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@suonenjoki.fi:
Maakunnalla tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@reisjarvi.fi:
Tietojärjestelmät on luotava käyttäjäystävälliseksi. Asiakkaan tiedot kysytään vain kerran. Tieto seuraa asiakasta valtion, maakunnan ja kunnan tai muiden järjestäjien palvelussa. Tietoa täydentävien järjestelmien käyttöönotto edistää ja helpottaa toimintaa.
Kuntia rajapinta järjestelmissä on jäänyt kokonaan huomioimatta

@uusikaupunki.fi:
-

39. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 4

@kronoby.fi:
§ 22 omskrivs helt enligt principen att landskapet kan verka på marknaden och produktionen inte behöver bolagiseras. Kundernas valfrihet tryggas via krav på servicesedlar för alla tjänster som produceras på marknaden.

@kaustinen.fi:
Lisättävä maakunnan oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena, kuten soten valinnanvapaudessa.
Lisättävä kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen tuottajana.

@joutsa.fi:

@tammela.fi:
Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena.
Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana ainakin markkinapuutetilanteessa.

@hankasalmi.fi:
Toivoisimme pykälään 22 muutosta, joka mahdollistaisi tiettyjen kasvupalvelutehtävien tuottamisen julkisena palveluja ilman kilpailuttamisvelvoitetta ja yhtiöittämispakkoa maakunnan harkinnalla. Erityisesti nämä tehtävät voisivat koskea pitkäaikaistyöttömyyden hoitoa. Tällainen muutos edellyttäisi kuitenkin lain perusteisiinkin muutosta ja siksi tällaista muutosta ei voi vain esittää yhden pykälän täydennyksenä.

@seinajoki.fi:
22§ 3 momentti: Maakunnalla on sopimusmahdollisuus kuntien kanssa kasvupalvelun tuottamisesta alueellaan. Vaikeimmin työllistyvien osalta ilman yhtiöittämisvelvoitetta.
Markkinapuutteessa maakunnalla ja kunnalla mahdollisuus tarjota palveluita esimerkiksi liikelaitoksena.

@lieksa.fi:
23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@ilomantsi.fi:
23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena. Muutosesitys pykälään 23:kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana ainankin markkinapuutetilanteessa.

@raakkyla.fi:
23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@kaarina.fi:
-

@salla.fi:
22 § 4 mom (uusi momentti)

Markkinapuutealueilla maakunta voi erityisillä perusteilla antaa palvelujen tuottamistehtävän taikka sen osan sopimuksella kunnan taikka kuntaomisteisen yhtiön suoritettavaksi ilman Inhouse asema rajoitetta.

@jkl.fi:
21§: Kasvupalvelujen tuottajat

Lisäys: Paikallisten kasvupalvelujen tuottajat valitsee kunta, mikäli sille on laissa säädetty tai muutoin joiltain osin osoitettu kasvupalvelujen järjestämisvastuuta.

23§: Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan velvollisuudet

Pykälän viimeinen momentti voidaan poistaa.

24§: Palveluja koskeva sopimus tai päätös

Lisäys: Mitä edellä on säädetty maakunnasta kasvupalvelun tuottamista koskevan sopimuksen tai päätöksen tekijänä, pätee yhtä lailla kuntaan, silloin kun sille on laissa säädetty tai muutoin joiltain osin osoitettu kasvupalvelujen järjestämisvastuuta.

@viitasaari.fi:

-

@kokkola.fi:

23 §: Valmisteltava kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana markkinapuutetilanteessa.

@pyharanta.fi:

-

@sievi.fi:

Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:

§ 22 omskrivs helt enligt principen att landskapet kan verka på marknaden och produktionen inte behöver bolagiseras. Kundernas valfrihet tryggas via krav på servicesedlar för alla tjänster som produceras på marknaden.

@valtimo.fi:

23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@jns.fi:

-

@ruokolahti.fi:

22 §:stä pitäisi poistaa virke:
Maakunta saa tuottaa sen järjestämisvastuulle kuuluvia kasvupalveluja vain silloin, kun palveluja ei ole muutoin saatavilla (markkinapuute).

@puolanka.fi:

Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena
Muutosesitys pykälään 23: kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen tuottajana

@ylojarvi.fi:

Ei kantaa.

@oulainen.fi:

Ei kommenttia.

@heinavesi.fi:

23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@kitee.fi:

23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@tampere.fi:

Ei kantaa.

@virrat.fi:

Muutosesitys pykälään 22: kuntien mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperus-teisena tuottajana markkinapuutetilanteessa

kohtaan ”Sääntelyn lähtökohtana on, että maakunta tuottaa sen järjestämisvastuulle kuuluvia kasvupalveluja vain silloin, kun kyseisten palvelujen kohtuullista saatavuutta ei muutoin voida varmistaa. Tällainen markkinapuute voidaan todeta eri tavoin; han-kintalain mukaisessa kilpailutuksessa ei saada yhtään tarjousta, tietyn palvelun tuot-tajaksi ei ole rekisteröityneitä palvelun tuottajia, tai erikseen ja muulla tavoin tehdyn markkinakartoituksen perusteella.

Lisäys ”Markkinapuutetilanteessa maakunta voi tehdä sopimuksen palvelujen tuot-tamisesta yhden tai useamman kunnan kanssa.”

@hameenlinna.fi:

Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana

@isokyro.fi:

Kunnille ja kuntien omistamille yhtiöille tulisi mahdollistaa toimia kasvupalvelujen tuottajana.

@hel.fi:

Järjestämisen ja oman tuotannon erottamista koskeva 22 § tulee poistaa lakiluonnoksesta.

@toholampi.fi:

23 §: Valmisteltava kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana markkinapuutetilanteissa.

@pedersore.fi:

§ 22 omskrivs helt enligt principen att landskapet kan verka på marknaden och produktionen inte behöver bolagiseras. Kundernas valfrihet tryggas via krav på servicesedlar för alla tjänster som produceras på marknaden.

@raahe.fi:

Ei kommenttia.

@liperi.fi:

23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@sysma.fi:
Lainsäädännön tulisi mahdollistaa maakuntien tai yhteistoiminta-alueiden oma palvelutuotanto.

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@suomussalmi.fi:
Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena (valmisteltava)
Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana markkinapuutetilanteessa (valmisteltava)

@forssa.fi:
Kaupunki esittää 22 §:ään muutosta, jonka mukaan omaa tuotantoa voidaan harjoittaa yhtiössä. Kaupunki esittää 23 §:ään muutosta, jonka mukaan kuntien ja kuntien omistamien yhtiöiden on mahdollista tuottaa kasvupalveluja sopimuksen nojalla ainakin markkinapuutetilanteessa.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@miehikkala.fi:
-

@espoo.fi:
-

@parikkala.fi:
Poistettavaksi esitetään virke § 22:ssä:
Maakunta saa tuottaa sen järjestämisvastuulle kuuluvia kasvupalveluja vain silloin, kun palveluja ei ole muutoin saatavilla (markkinapuute).

@vora.fi:
§ 22 omskrivs helt enligt principen att landskapet kan verka på marknaden och produktionen inte behöver bolagiseras. Kundernas valfrihet tryggas via krav på servicesedlar för alla tjänster som produceras på marknaden.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@sotkamo.fi:
Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena (valmisteltava)
Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana markkinapuutetilanteessa (valmisteltava)

@janakkala.fi:
Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena.

Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana ainakin markkinapuutetilanteessa.

@uusikaupunki.fi:
-

40. Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 5

@kronoby.fi:
Ett gemensamt system och en gemensam systemplattform som fungerar på båda språken är av största vikt för att kundens fria val ska kunna fungera på önskvärt sätt. Det är också viktigt att det är så billigt att ansluta sig att det inte utgör ett hinder för mindre tjänsteproducenter.

Även om digitalisering är bra och eftersträvansvärt (§ 25) kan det för start-ups eller mindre företag vara viktigt att också få service öga mot öga på en fysisk plats. Några sådana ställen borde erbjudas i varje landskap (ex i regionstäderna eller decentraliserat så att servicen kommer ut till företagen).

@uurainen.fi:
Voisiko valtio hoitaa kaikkien käyttöön tulevien järjestelmien luomisen / tilaamisen? Jos yksi järjestelmä annettaisiin palveluntuottajaksi valittavien käyttöön, niin silloin kilpailutuksessa oleellista ei olisi järjestelmä vaan asiantuntijuus ja asiakaspalvelun taso.

@rauma.fi:
Asiakastietojen käsittelyä ja rekisterinpitoa koskevaa lainsäädäntöä on tarpeen uudistaa siirryttäessä monituottajamalliin ja avattaessa palvelutuotantoa yksityisen sektorin toimijoille.
Uusien palvelualustojen rakentamisen sijaan tulisi koota yhteen jo nyt käytössä olevat ratkaisut ja niiden yhteensovittaminen palvelukokonaisuuksiin.
Vaihtoehtoisesti tavoitteena olisi kattava asiakastietojärjestelmä, jonka osioita käytettäisiin sen mukaan, missä palvelussa asiakas on. Mikäli järjestelmiä on useita, tulisi huolehtia järjestelmien selkeydestä ja siitä, että järjestelmät ”seurustelevat keskenään” niin paljon kuin mahdollista.
Myös eri kohderyhmien asiakkaiden osalta tulisi miettiä heidän tarpeisiinsa räätälöityjä sähköisiä palveluja (esim. Omakanta, Omakansa ja asiointitilirajapinnat suhteessa palveluntuottajiin).

@kaustinen.fi:
Sähköisen asioinnin ja digitaalisten palvelujen lisääminen edellyttävät selkeyttämistä sekä linjauksia sekä järjestäjille, että tuottajille vaativat tietojärjestelmävaatimuksiin.

@joutsa.fi:

@liminka.fi:
Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuudenhallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Asiakastietojärjestelmien tulee olla järjestetty siten, että myös kunnilla on mahdollisuus niihin päästä. Näin toimien vältetään päällekkäisiä järjestelmiä ja tehostetaan asiakaspalvelua.

@tammela.fi:
Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä: ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.”
Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen kuuluisi luontevasti, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@kerava.fi:
Tärkeintä on että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla.

@hankasalmi.fi:
Kuntien pääsy järjestelmien kautta saataviin tietoihin joissain perustelluissa tapauksissa pitää pykälän 27 sisällä harkita, eikä kuntia ainakaan oman alueensa elinvoimasta huolehtivana julkisen viranomaisena kannata rajata tiedosta kokonaan ulos. Pykälä 26 onneksi kuntien ja maakunnan yhteistyöhön viittaakin.

@lestijarvi.fi:
Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@mikkeli.fi:
Kasvupalvelujen tuottamiseen liittyvän asiakastiedon hallinta on merkittävä kysymys. Tämä kaipaa kokonaisratkaisua jo ilman maakuntauudistustakin. Lakiesityksessä ei ole mainittu kuntien järjestämää toimintaa (esim. työpajatoiminta) ja niiden sisältämät asiakastietojärjestelmät. Jos kunnilla on lakiesityksen mukaan mahdollisuus ”edistää työllisyyttä” oman elinvoimatehtävänsä kautta, tarkoittaako tämä, että kunnat myös järjestävät organisoitua toimintaa, johon liittyy asiakkuuksia työllisyydenhoidossa? Onko tällainen asiakastieto irrallaan kasvupalveluista?

@ahtari.fi:
Laki käsittelee asiaa aika yleisluonteisesti. Mukautuvat ja täsmentyvät käytännön kokemuksen karttuessa.

@seinajoki.fi:
Monikanavaisuus palvelujen tuottamisessa on kannatettavaa. Esityksessä ei tarkenneta miten yhteen sovitetut palvelukokonaisuudet toteutetaan, kun niihin voi sisältyä kuntien, maakuntien tai valtion palveluja. Miten varmistetaan ja seurataan tarkoituksenmukaisuuden toteutumista silloin, kun henkilöasiakkaat siirtyvät palvelusta toiseen palveluun ilman perusteettomia viiveitä tai katkoja kilpailullisessa markkinavetoisissa yhtiöissä?

Esityksessä ei huomioida järjestelmiin vaikuttavaa lainsäädäntöä. On todennäköistä, että järjestelmien avoimuus, yhteensopivuus muiden järjestelmien kanssa aiheuttaa ongelmia. Esityksessä ei tuoda esille miten toteutuu tiedonvaihto esimerkiksi tietosuojan osalta. Kilpailulla markkinoilla toimivilla palvelun tuottajilla on käytössään omia järjestelmiä. Tuleeko palveluntarjoajien avata omat järjestelmänsä muille palvelun tarjoajille? Vastaavasti jos palvelutarjoajien omia järjestelmiä ei avata tiedon saatavuus ei toteudu riittävällä tavalla. Miten on huomioitu yritysten tietojen julkisuus ja suhde yksityisiin palveluntuottajiin? Ja kuntien osalta? Ovatko valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalveluiden tietovarannot yhteisessä käytössä myös yksityisten palvelutuottajien osalta?

Esityksessä ei ilmene miten vaikeimmin työllistyvien ja esimerkiksi kotoutujien kasvokkainen ohjaus ja neuvonta sekä selkokieliset digitaaliset alustat toteutuvat yhteen sovitetuilla palvelukokonaisuuksilla. Asetetaanko henkilöasiakkaiden palveluille kiinteä toimipaikka, kun esityksessä ei yritysasiakkaiden palveluille niin esitetä toteutuvan ja miten toimipaikka määräytyy?

@valkeakoski.fi:
Järjestelmien määrittely, kilpailutus, integraatio, hankinta ja toteutus eivät ole mahdollisia suunnitellussa aikataulussa.

@multia.fi:
Valtion tulee hoitaa kaikkien tulevien järjestelmien valmistelu, suunnittelu, luominen ja tilaaminen. Ei ole kenenkään edun mukaista eikä järkevää, että jokainen 18 maakuntaa valmistelee ja luo omat järjestelmät.

@nousiainen.fi:
Lakiluonnoksessa todetaan, että kasvupalveluja järjestettäessä pyritään monimuotoiseen sekä digitaalisen palvelutarjonnan ja sähköisen asioinnin mahdollistaviin toimintamalleihin. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua?

Hallituksen esityksessä todetaan, että Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan on tallennettava asiakastiedot maakunnan nimeämiin valtakunnallisiin järjestelmiin. ICT ratkaisut ovat valmistelun tässä vaiheessa ratkaisematta. Tässä yhteydessä määriteltävä tarkkaan ja lailla säädettävä keillä on pääsy mihinkin tietoon, minkälaisin rajoituksin ja missä tilanteissa. Syntyykö palveluntuottajille automaattinen oikeus yhteisiin tietojärjestelmiin silloin, kun maakunta on hyväksynyt kasvupalvelujen tuottajaksi? Miten pääsy asiakastietoihin määritellään, antaako asiakas automaattisesti ja mahdollisesti miten rajoitetun pääsyn tietoihinsa esimerkiksi tullessaan kasvupalveluiden asiakkaaksi? Miten näiden valvonta tullaan toteuttamaan?

Miten asiakkuuksien johtaminen ja hallinta toteutetaan? Miten kunnat saavat tietoa oman kunnan asukkaiden ja yritysten palveluiden toteutumisesta? Asiakastietojen jääminen vain tilaajan ja tuottajan välille ei edistä kuntien elinvoiman kehittämistä jos kunnat eivät saa tarpeellisia tietoja omien yritystensä tarpeista. Alueen yritysten ja niiden palvelutarpeiden olennainen tuntemus on kunnilla ja kehittämisyhtiöillä. Työnhakija-asiakkaiden osalta keskeinen ongelma valtion ja kuntien jaetun vastuun järjesetelmässä on ollut kuntien vaikea pääsy valtion tietojärjestelmään. Riippumatta siitä, miten vastuut jaetaan uudistuksen jälkeen, on olennaisen tärkeää, että kunnille annetaan pääsy kasvupalveluissa käytettäviin tietojärjestelmiin.

@lieksa.fi:
Lakiehdotuksen 28 § todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valta-kunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tuke-vasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuulu-vaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@ilomantsi.fi:
Lakiehdotuksen 28 § todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@urjala.fi:
Tavoitetta valtakunnallisia kasvupalveluita tukevista järjestelmistä sekä niiden yhteensovittamisesta maakunnallisten kasvupalveluiden välillä voi pitää lähtökohtaisesti kannatettavana, vaikka ehdotus jää tulkinnanvaraiseksi.

@akaa.fi:
Tavoittetta valtakunnallisia kasvupalveluita tukevista järjestelmistä sekä niiden yhteensovittamisesta maakunnallisten kasvupalveluiden välillä voi pitää lähtökohtaisesti kannatettavana, vaikka ehdotus jää tulkinnanvaraiseksi.

@hausjarvi.fi:
Lakiehdotuksen 28 pykälässä todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä. Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalvleuja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen kuuluisi luontevasti, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkauuden hallintaan, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@raakkyla.fi:
Lakiehdotuksen 28 § todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@kaarina.fi:
Lakiluonnoksessa todetaan, että kasvupalveluja järjestettäessä pyritään monimuotoiseen sekä digitaalisen palvelutarjonnan ja sähköisen asioinnin mahdollistaviin toimintamalleihin. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua?

Hallituksen esityksessä todetaan, että Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan on tallennettava asiakastiedot maakunnan nimeämiin valtakunnallisiin järjestelmiin. ICT ratkaisut ovat valmistelun tässä vaiheessa ratkaisematta. Tässä yhteydessä määriteltävä tarkkaan ja lailla säädettävä keillä on pääsy mihinkin tietoon, minkälaisin rajoituksin ja missä tilanteissa. Syntyykö palveluntuottajille automaattinen oikeus yhteisiin tietojärjestelmiin silloin, kun maakunta on hyväksynyt kasvupalvelujen tuottajaksi? Miten pääsy asiakastietoihin määritellään, antaako asiakas automaattisesti ja mahdollisesti miten rajoitetun pääsyn tietoihinsa esimerkiksi tullessaan kasvupalveluiden asiakkaaksi? Miten näiden valvonta tullaan toteuttamaan?

Miten asiakkuuksien johtaminen ja hallinta toteutetaan? Miten kunnat saavat tietoa oman kunnan asukkaiden ja yritysten palveluiden toteutumisesta? Asiakastietojen jääminen vain tilaajan ja tuottajan välille ei edistä kuntien elinvoiman kehittämistä jos kunnat eivät saa tarpeellisia tietoja omien yritystensä tarpeista. Alueen yritysten ja niiden palvelutarpeiden olennainen tuntemus on kunnilla ja kehittämisyhtiöillä. Työnhakija-asiakkaiden osalta keskeinen ongelma valtion ja kuntien jaetun vastuun järjesetelmässä on ollut kuntien vaikea pääsy valtion tietojärjestelmään. Riippumatta siitä, miten vastuut jaetaan uudistuksen jälkeen, on olennaisen tärkeää, että kunnille annetaan pääsy kasvupalveluissa käytettäviin tietojärjestelmiin.

@nurmijarvi.fi:
Tärkeintä on että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla.

@salla.fi:
Digitaalisten ja sähköisten palvelujen käyttö edellyttää toimivia tietoliikenneyhteyksiä. Harvaan asutuilla alueilla, esim Lapissa, ei ole valokuituun perustuvaa kiinteää laajakaistaa toteutettuna kuin pienessä osassa maakuntaa. Tämän vuoksi lain tämän luvun tavoitteet eivät voi yhdenvertaisesti toteutua ennenkuin riittävän kattava kiinteä laajakaistajärjestelmä on rakennettu.
Samoille alueille kohdistuu myös markkinapuute ja kaupallisten palvelujen vähäisempi tarjonta. Tämän vuoksi korostuu tarve lähellä asiakkaita (yriykset ja työnhakijat) oleviin palveluihin.

@pyhanta.fi:
Digitaalinen palveluntarjonta ja sähköinen asiointi voivat jäädä syrjäseutujen välineiksi, mikäli niistä muodostuu palvelutarjonnan perusta. Varsinkin aloittavat yrittäjät tarvitsevat henkilökohtaisia kontakteja toiminnan käynnistämiseen. Mikäli palveluntarjoajille ei määrätä kiinteää toimipaikkaa, palvelut keskittyvät suuriin kaupunkeihin.
Kuntien tiedonsaantioikeudet on määriteltävä selkeästi.

@jkl.fi:
Saattaa olla ennenaikaista säätää yhteisistä järjestelmistä ennen kuin tiedetään, millaisia järjestelmiä maakunnat aikovat SOTE-palvelujen osalta käyttää, ts. toteutuuko yhteisten järjestelmien vaatimus niissä. Ellei, niin todennäköinen vaihtoehto lienee maakunnan tai joidenkin maakuntien yhteiset järjestelmät. Lisäksi on kaiketi mahdollista, että myös kuntia tulee yhteisten palveluyhtiöiden omistajiksi. Tämä mahdollisuus on syytä ottaa huomioon lakitekstissä.

@malax.fi:
Inga kommentarer.

@kokkola.fi:
Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuudenhallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Asiakastietojärjestelmien tulee olla jär-jestetty siten, että myös kunnilla on mahdollisuus niihin päästä. Näin toimien vältetään päällekkäisiä järjestelmiä ja tehostetaan asiakaspalvelua.

Pyrkimys digitaaliseen palvelutarjontaan ei saa tarkoittaa sitä, että asiakaspalvelu tuotetaan täysin sähköisten kanavien kautta.

@polvijarvi.fi:
Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@lempaala.fi:
Tärkeää on siirtyminen nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen niiden asiakasryhmien kohdalla, joille se on mahdollista. Tärkeää ovat sujuvat palveluketjut ja –kokonaisuudet palveluja järjestävien ja tuottavien organisaatioiden rajapinnoista huolimatta.

@alavieska.fi:
Valtakunnalliset ja maakunnalliset järjestelmät lakiluonnos varmistaa ja CRM järjestelmien yhteensovittamisen, mutta kuntiin rajanpintaa ei ole huomioitu. Tähän tulee kiinnittää huomiota ja määritellä/kuvata lakiluonnokseen, miten tietojen siirtyminen varmistetaan, ettei arvokas tieto paikallistasolla,kunnilla tai kuntien muodostamilla yhtiöillä tai vastaavilla organisaatioilla, on, ei jää hyödyntämättä.

@pyharanta.fi:
Ylipäätänsä johonkin lakiin tulisi tehdä kirjaus siitä, että maakunnan tai yhtiöiden käytössä saa olla vain sellaisia tietojärjestelmiä, joiden rajapinnat mahdollistavat järjestelmien ristiinkytkennän ilman erillisiä kustannuksia.

@riihimaki.fi:
On hyvä, että yhteisiä tietojärjestelmiä rakennetaan päällekkäisyyksien poistamiseksi.
Asiakaspalvelu pelkkien tietojärjestelmien kautta monimutkaisissa ja -tahoisissa yritysasioissa voi viivästyttää tarpeettomasti yritysten kehittämistä.

@sievi.fi:
Valtakunnalliset ja maakunnalliset järjestelmät lakiluonnos varmistaa ja CRM-järjestelmien yhteensovittamisen, mutta kuntiin rajapintaa ei ole huomioitu. Tähän tulee kiinnittää huomiota ja määritellä/kuvata lakiluonnokseen, miten tietojen siirtyminen varmistetaan, ettei arvokas tieto paikallistasolla, kunnilla tai kuntien muodostamilla yhtiöillä tai vastaavilla organisaatioilla, on, ei jää hyödyntämättä.

@korsholm.fi:
Ett gemensamt system och en gemensam systemplattform som fungerar på båda språken är av största vikt för att kundens fria val skall kunna fungera på önskvärt sätt. Det är också viktigt att det är så billigt att ansluta sig att det inte utgör ett hinder för mindre tjänsteproducenter.

Även om digitalisering är bra och eftersträvansvärt (§ 25) kan det för start-ups eller mindre företag vara viktigt att också få service öga mot öga på en fysisk plats. Några sådana ställen borde erbjudas i varje landskap (ex i regionstäderna eller decentraliserat så att servicen kommer ut till företagen).

@micropolis.fi:
Lähipalvelujen saatavuus tulee varmistaa. Digitalisaation painottuminen palvelutarjonnassa on haastavaa etenkin osatyökykyisten työnhakijoiden kohdalla. Laissa tulisi varmistaa ensisijaisena palveluna henkilökohtainen kasvokkain kohtaaminen, jotta henkilökohtainen kasvupolku saadaan rakennettua yhteisymmärryksessä ja tilannearvio voidaan rakentaa realistisesti. Tämä edistäisi myös tavoiteltua yhteistyötä sote-palveluiden kanssa.

Työnhakijoiden palvelun resurssointi tulee tehdä vakavuudella erityisesti alueella, jossa on korkea työttömyys kuten Pohjois-Pohjanmaalla. Asiakaskontaktiin tarvitaan nykyistä enemmän henkilöstöä. Tämänhetkinen malli, jossa TE-toimiston resurssit ovat niukat suhteessa palveltavan asiakaskunnan määrään, ei voi toimia jatkossakaan.

@valtimo.fi:
Lakiehdotuksen 28 § todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@jns.fi:
Tietojärjestelmistä, tietovarannoista ja teknologiasta ei tulisi antaa lakitasoisia määräyksiä. Toiminnan pitäisi perustua mahdollisimman paljon avoimeen dataan, julkisen tiedon liikkuvuuteen ja yhteen kertaan tapahtuvaan raportointiin/tiedonkeruuseen.

Kasvupalvelujen tuottaminen on vain kevyesti määriteltyä ja maakunnat voivat kukin itsenäisesti määritellä kriteerit palveluntuottajille, on vaikea kuvitella tietojärjestelmää, joka toimisi yhteisenä alustana kaikille palveluntarjoajille. Kun etenkin kasvuyrityksillä on toimipisteitä useasti kansallisesti ja kansainvälisesti useilla alueilla, olisi yhteinen alusta sinänsä tarpeellinen. Myös uusi EU:n tietoturvalainsäädäntö asettanee rajoituksia ja haasteita tällaisen yhteisen tiedonhallinta-alustan kehittämiselle.

@krs.fi:
Tarkennettujen suuntaviivojen mukaan järjestäjä ja tuottaja erotetaan toisistaan. Samalla todetaan, että palveluntuottajat voivat olla yrityksiä, julkisia yhtiöitä ja kolmannen sektorn toimijoita.

Yhdymme Kuntaliiton lausuntoon:

”Tietojärjestelmistä, tietovarannoista ja perusteknologiasta ei tule säädellä laissa. Tiedon liikkuminen pitää varmistaa, koska ei ole mitään tarvetta estää julkisen tiedon liikkumista. Erikoislainsäädäntö hankaloittaa tietojen siirtämistä ja lainsäädäntöä pitäisi purkaa ja yksinkertaistaa. Esimerkiksi kunnilla on 200 lakisääteistä velvoitetta toimittaa tietoa yhdelle ja samalle valtiolle. Ei pitäisi rakentaa päällekkäisiä tietovarantoja, eikä kerätä samoja tietoja moneen kertaan. Lainsäädännön tulisi tukea
laaja-alaisemmin tiedon yhteiskäyttöä yli sektorirajojen. Tämän kehityksen turvaamiseksi tulee
lainsäädännössä säätää vain tietojen hyödyntämisestä avoimien rajapintojen kautta. Avoimien rajapintojen toteutuksessa tulee huomioida kansallinen palveluarkkitehtuuri. Lain tulee myös mahdollistaa tietojen hyödyntäminen avoimien rajapintojen kautta.
Lain tulee mahdollistaa pitkällä aikavälillä, että toiminnasta syntyviä tietoja voidaan hyödyntää
automaattisesti. Laissa tulee varmistaa se, että päällekkäisiä tietovarantoja ei rakenneta ja poistetaan päällekkäinen tietojen kerääminen.”

@pietarsaari.fi:
Palveluiden kaikkinainen monimuotoisuus, joka huomioi mahdollisimman monet eri kansalaisryhmät ja
hyödyntää onnistuneesti erilaisia, myös toimivia digitaalisia järjestelyjä ja ratkaisuja, on kannatettavaa. Tämä
edellyttää tietenkin sitä, että digitaalisten palveluiden laatutaso ja joustavuus ja jopa tapauskohtainen
muokattavuus mahdollistavat asian. Lisäksi digitaalisten palvelujen käyttö edellyttää joidenkin
asiakasryhmien ryhmien kohdalla henkilökohtaista ohjausta, mikä tulisi huomioida kasvupalvelujen
rahoituksessa osana maakuntien viranomaistehtävää.

@ilmajoi.fi:
Tärkeintä on, että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla.
Pykälissä 25–28 ja niiden perusteluissa kuvattu valtakunnallinen tietojärjestelmä (työmarkkinatori) jää lakiesityksen
perusteella osin epäselväksi. Tällaisen tietojärjestelmän valmistuminen ajallaan, ja sen toimivuus ja käytettävyys kaikille
osapuolille ovat uudistuksen onnistumisen ja palvelujen asiakaslähtöisyyden kannalta avainasia.

@vaasa.fi:
Palveluiden kaikkinainen monimuotoisuus, joka huomioi mahdollisimman monet eri kansalaisryhmät ja hyödyntää onnistuneesti erilaisia, myös toimivia digitaalisia järjestelyjä ja ratkaisuja, on kannatettavaa. Tämä edellyttää tietenkin sitä, että digitaalisten palveluiden laatutaso ja joustavuus ja jopa tapauskohtainen muokattavuus mahdollistavat asian.

@karkkila.fi:
Järjestelmien osalta olennaista on, että niissä tiedot seuraavat asiakasta

@sastamala.fi:
On hyvä, että käytettävien järjestelmien osalta pyritään mahdollisimman suureen yhteiskäytettävyyteen.

@turku.fi:
Lakiesityksen 25 pykälän perusteluissa todetaan, että palveluissa hyödynnetään tehokkaasti sekä tiedon hallintaa että digitaalisia toimintamalleja ja palvelutuotanto nojaa periaatteisiin, joiden mukaan tieto ilmoitetaan vain kerran, tieto seuraa asiakasta ja että tiedot ovat niitä tarvitsevien saatavilla.

Tällä hetkellä Turun kaupunkiseudulla alueen yritysten ja niiden palvelutarpeiden olennainen tuntemus on kaupunkiseudun kunnilla ja seudullisilla kehittämisyhtiöillä. Työnhakija-asiakkaiden osalta keskeinen ongelma valtion ja kuntien jaetun vastuun järjestelmässä on ollut kuntien vaikea pääsy valtion tietojärjestelmään. Riippumatta siitä, miten vastuut jaetaan uudistuksen jälkeen, on olennaisen tärkeää, että kunnille annetaan pääsy kasvupalveluissa käytettäviin tietojärjestelmiin.

@ruokolahti.fi:
Tietojärjestelmiä koskevat säännösehdotukset vaativat selkeyttämistä. Vastuukysymykset järjestelmien
ylläpidosta ja kehittämisestä ovat lakiesityksen 26 §:n valossa epäselvät.
Kuntien yritys- ja työllisyyspalveluita ei ole huomioitu lainkaan. Yhteistyö kuntien ja maakuntien välillä ja
palvelujen yhteensovittaminen myös tällä tasolla olisi helpompaa yhteisten asiakastietojen avulla.

@puolanka.fi:
Huom. 25 §: Yritysasiakkaiden palveluille ei aseteta kiinteää toimipaikkaa koskevia vaatimuksia.

@ylojarvi.fi:
Ei huomioita

@salo.fi:
Järjestämisessä on syytä hyödyntää digitaalisuuden mahdollisuudet ja varmistaa laaja järjestelmien yhteensopivuus myös eri organisaatioiden välillä.

@kauniainen.fi:
Valtakunnallinen tietojärjestelmä (työmarkkinatori) jää lakiesityksen perusteella osin epäselväksi. Tietojärjestelmän valmistuminen ajallaan, sen yhteentoimivuus ja käytettävyys kaikille osapuolille tulee olla jatkosuunnittelun keskeinen tavoite.

@oulainen.fi:
Lakiluonnos mahdollistaa valtakunnallisten ja maakunnallisten CRM-järjestelmien yhteensovittamisen, mutta kuntiin rajanpintaa ei ole huomioitu. Tähän tulee kiinnittää huomiota ja määritellä / kuvata lakiluonnokseen, miten tietojen siirtyminen varmistetaan. Tavoitteena tulee olla, ettei arvokas olemassa oleva asiakastieto paikallistasoilla eli kunnilla tai kuntien muodostamilla yhtiöillä jää hyödyntämättä.

@aanekoski.fi:
Kasvupalvelut on järjestettävä monimuotoisesti ja selkeästi digitaalisuutta hyödyntäen yhteisissä järjestelmissä tietosuoja huomioiden. Tavoite on hyvä, mutta onko se mahdollinen vielä? Onko selvää millaisia SOTE-järjestelmiä käytetään milläkin tasolla ja miten se sitoo eri toimijoita myös muiden järjestelmien osalta? Järjestelmät tulisi toteuttaa ja ylläpitää sellaisina, että kaikki maakunnat ja kunnat pystyvät tukeutumaan palvelujen järjestäjinä samoihin järjestelmiin.

Järjestelmien tulisi olla yhteensopivia ja tietojen vaihdon eri toimijoiden kesken tulisi olla tietoturvallista, mutta samalla myös saumatonta.

@orivesi.fi:
Tärkeää on siirtyminen nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen niiden asiakasryhmien kohdalla, joille se on mahdollista. Tärkeää ovat sujuvat palveluketjut ja –kokonaisuudet palveluja järjestävien ja tuottavien organisaatioiden rajapinnoista huolimatta.

@ouka.fi:
Tavoitteita erilaisten asiakkuus- tai vastaavien järjestelmien yhteensovittamisesta valtakunnallisten, maakunnallisten ja kuntien järjestelmien välillä voidaan pitää kannatettavana mutta ehdotus jää ylimalkaiseksi mitä tällaiset käytännössä tarkoittaisivat.

@lieto.fi:
Lakiluonnoksessa todetaan, että kasvupalveluja järjestettäessä pyritään monimuotoiseen sekä digitaalisen palvelutarjonnan ja sähköisen asioinnin mahdollistaviin toimintamalleihin. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua?
Hallituksen esityksessä todetaan, että Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan on tallennettava asiakastiedot maakunnan nimeämiin valtakunnallisiin järjestelmiin. ICT ratkaisut ovat valmistelun tässä vaiheessa ratkaisematta. Tässä yhteydessä määriteltävä tarkkaan ja lailla säädettävä keillä on pääsy mihinkin tietoon, minkälaisin rajoituksin ja missä tilanteissa. Syntyykö palveluntuottajille automaattinen oikeus yhteisiin tietojärjestelmiin silloin, kun maakunta on hyväksynyt kasvupalvelujen tuottajaksi? Miten pääsy asiakastietoihin määritellään, antaako asiakas automaattisesti ja mahdollisesti miten rajoitetun pääsyn tietoihinsa esimerkiksi tullessaan kasvupalveluiden asiakkaaksi? Miten näiden valvonta tullaan toteuttamaan?
Miten asiakkuuksien johtaminen ja hallinta toteutetaan? Miten kunnat saavat tietoa oman kunnan asukkaiden ja yritysten palveluiden toteutumisesta? Asiakastietojen jääminen vain tilaajan ja tuottajan välille ei edistä kuntien elinvoiman kehittämistä jos kunnat eivät saa tarpeellisia tietoja omien yritystensä tarpeista. Alueen yritysten ja niiden palvelutarpeiden olennainen tuntemus on kunnilla ja kehittämisyhtiöillä. Työnhakija-asiakkaiden osalta keskeinen ongelma valtion ja kuntien jaetun vastuun järjestelmässä on ollut kuntien vaikea pääsy valtion tietojärjestelmään. Riippumatta siitä, miten vastuut jaetaan uudistuksen jälkeen, on olennaisen tärkeää, että kunnille annetaan pääsy kasvupalveluissa käytettäviin tietojärjestelmiin.

@heinavesi.fi:
Lakiehdotuksen 28 § todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@kirkkonummi.fi:
Tärkeintä on, että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla.

Pykälissä 25–28 ja niiden perusteluissa kuvattu valtakunnallinen tietojärjestelmä (työmarkkinatori) jää lakiesityksen perusteella osin epäselväksi. Tällaisen tietojärjestelmän valmistuminen ajallaan, ja sen toimivuus ja käytettävyys kaikille osapuolille ovat uudistuksen onnistumisen ja palvelujen asiakaslähtöisyyden kannalta avainasia.

@sauvo.fi:
Lakiluonnoksessa todetaan, että kasvupalveluja järjestettäessä pyritään monimuotoiseen sekä digitaalisen palvelutarjonnan ja sähköisen asioinnin mahdollistaviin toimintamalleihin. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua?

Hallituksen esityksessä todetaan, että Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan on tallennettava asiakastiedot maakunnan nimeämiin valtakunnallisiin järjestelmiin. ICT ratkaisut ovat valmistelun tässä vaiheessa ratkaisematta. Tässä yhteydessä määriteltävä tarkkaan ja lailla säädettävä keillä on pääsy mihinkin tietoon, minkälaisin rajoituksin ja missä tilanteissa. Syntyykö palveluntuottajille automaattinen oikeus yhteisiin tietojärjestelmiin silloin, kun maakunta on hyväksynyt kasvupalvelujen tuottajaksi? Miten pääsy asiakastietoihin määritellään, antaako asiakas automaattisesti ja mahdollisesti miten rajoitetun pääsyn tietoihinsa esimerkiksi tullessaan kasvupalveluiden asiakkaaksi? Miten näiden valvonta tullaan toteuttamaan?

Miten asiakkuuksien johtaminen ja hallinta toteutetaan? Miten kunnat saavat tietoa oman kunnan asukkaiden ja yritysten palveluiden toteutumisesta? Asiakastietojen jääminen vain tilaajan ja tuottajan välille ei edistä kuntien elinvoiman kehittämistä jos kunnat eivät saa tarpeellisia tietoja omien yritystensä tarpeista. Alueen yritysten ja niiden palvelutarpeiden olennainen tuntemus on kunnilla ja kehittämisyhtiöillä. Työnhakija-asiakkaiden osalta keskeinen ongelma valtion ja kuntien jaetun vastuun järjesetelmässä on ollut kuntien vaikea pääsy valtion tietojärjestelmään. Riippumatta siitä, miten vastuut jaetaan uudistuksen jälkeen, on olennaisen tärkeää, että kunnille annetaan pääsy kasvupalveluissa käytettäviin tietojärjestelmiin.

@kitee.fi:
Lakiehdotuksen 28 § todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@tuusula.fi:
Tärkeintä on että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla.

@tampere.fi:
Ei huomioita.

@virrat.fi:
Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ-ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujär-jestelmien käyttövelvoitteet.”

Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. On tar-peen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuu-luvaan yhteensovittamiseen kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä. La-kiehdotuksen mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot yhteisiin järjestelmiin. Epäselväksi jää, onko valmistelussa varmistettu tämän esityksen suhde julkisuusla-kiin terveystiedoista ja henkilötietolakiin. Ongelmallista ja epäselvää on myös se, miten varmistetaan yritysten liikesalaisuuksien säilyminen suhteessa yksityisiin palve-luntuottajiin.

@lahti.fi:
Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmistä ollaan lisäksi säätämässä oma erityislakinsa, joten pelkän kasvupalvelulain pohjalta on mahdoton arvioida muodostuvaa kokonaisuutta.

@inga.fi:
Tärkeintä on, että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla. Pykälissä 25–28 ja niiden perusteluissa kuvattu valtakunnallinen tietojärjestelmä (työmarkkinatori) jää lakiesityksen perusteella osin epäselväksi. Tällaisen tietojärjestelmän valmistuminen ajallaan, ja sen toimivuus ja käytettävyys kaikille osapuolille ovat uudistuksen onnistumisen ja palvelujen asiakaslähtöisyyden kannalta avainasia.

@hel.fi:
25 § Kasvupalvelujen monimuotoisuus ja yhdessä käytettävyys

Pykälän mukaan yritysasiakkaiden palveluille ei aseteta kiinteää toimipaikkaa koskevia vaatimuksia. Esityksestä ei käy ilmi, miten varmistutaan siitä, että ilman kiinteää toimipaikkaa toteutettavat yritysasiakkaiden palvelut eivät ole välillisesti syrjiviä esimerkiksi iäkkäille tai vammaisille yrittäjille. Samoin ilman toimipaikkaa järjestettävien palvelujen osalta on huolehdittava siitä, että jos maakunta on lakiluonnoksen 5 §:n mukaisesti päättänyt muiden kuin henkilöasiakkaiden palvelujen maksullisuudesta, toteutuu viranomaisen velvollisuus vastaanottaa käteistä rahaa.

26 § Kasvupalvelujen järjestämistä ja tuottamista tukevat järjestelmät

Pykälän yksityiskohtaisten perustelujen (s.127) mukaan ”Palveluintegraation kannalta on tärkeää myös, että esimerkiksi asiakastiedot ovat palvelun tuottajan käytettävissä. Tämän varmistamiseksi tulisi jokaisen maakunnalle kasvupalveluja tuottavan tahon tallentaa asiakastiedot yhteiseen asiakasrekisteriin yhteiskäyttöisiä valtakunnallisia tietojärjestelmäpalveluja käyttäen. Näin toimimalla jokaisen maakuntien järjestämisvastuulle kuuluvia palveluja saaneen asiakkaan tiedot ovat kootusti rekisterissä ja siten muiden palvelun tuottajien saatavissa sieltä. Edellä olevan johdosta on asiakastietojen käsittelyä ja rekisterinpitoa koskevaa lainsäädäntöä tarpeen uudistaa. Uudistuksen tavoitteena tulee olla esimerkiksi salassapidon, asiakkaan antaman valtuutuksen tai muiden käyttöoikeuksia koskevien säännösten yksinkertaistaminen.” Esityksen perusteella ei ole mahdollista arvioida, miten EU:n tietosuoja-asetus on tarkoitus huomioida lakiesityksessä. Jos mainituilla esimerkeillä säännösten yksinkertaistamisesta tarkoitetaan salassapitosäädösten löyhentämistä, henkilötietojen käsittelyn perusteena olevan suostumuksen muuttamista yleisluonteisemmaksi ja käyttöoikeuksien myöntämisen ja valvonnan keventämistä, ovat tavoitteet mahdollisesti ristiriidassa EU:n tietosuoja-asetuksen kanssa.

27 § Järjestelmien avoimuus ja käytettävyys ja 28 § Järjestelmäalustojen yhteisyys

27 §:n 3 momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja tukevat järjestelmät tulee toteuttaa ja ylläpitää sellaisina, että kaikki maakunnat tukeutuvat palvelujen järjestäjinä samoihin järjestelmiin. 28 §:n mukaan työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteentoimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.

Tiedon integraatio tulee mahdollistaa ja varmistaa, jotta asiakastieto liikkuu eri tuottajien välillä yhteen toimivien tietojärjestelmien ja yhteiskäyttöalustojen avulla. Yhteisen tietojärjestelmän, digitaalisten alustojen sekä yhteisen asiakasrekisterin kehittäminen on keskeistä palvelujen integroinnille ja saumattomien palveluketjujen toteutumiselle.

Yhteisistä järjestelmistä ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista säätää lailla. Laissa pitäisi määritellä eri toimijoiden roolit ja vastuut, näin myös tietojärjestelmien yhteentoimivuuden kehittämisen osalta. Lain pitäisi antaa puitteet, tarkempia määräyksiä voidaan antaa asetuksina ja JHS standardeina.

@lohja.fi:
Asiakkaan kannalta on oleellista, että tiedot kysytään vain kerran ja ne liikkuvat hänen mukanaan eri palveluntuottajalta toiselle.

@toholampi.fi:
Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuudenhallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Asiakastietojärjestelmien tulee olla järjestetty siten, että myös kunnilla on mahdollisuus niihin päästä. Näin toimien vältetään päällekkäisiä järjestelmiä ja tehostetaan asiakaspalvelua.
Pyrkimys digitaaliseen palvelutarjontaan ei saa tarkoittaa sitä, että asiakaspalvelu tuotetaan täysin sähköisten kanavien kautta.
Tietojärjestelmistä, tietovarannoista ja perusteknologiasta ei tule säädellä laissa. Tiedon liikkuminen pitää varmistaa, koska ei ole mitään tarvetta estää julkisen tiedon liikkumista. Erikoislainsäädäntö hankaloittaa tietojen siirtämistä ja lainsäädäntöä pitäisi purkaa ja yksinkertaistaa. Esimerkiksi kunnilla on 200 lakisääteistä velvoitetta toimittaa tietoa yhdelle ja samalle valtiolle. Ei pitäisi rakentaa päällekkäisiä tietovarantoja, eikä kerätä samoja tietoja moneen kertaan.
Lainsäädännön tulisi tukea laaja-alaisemmin tiedon yhteiskäyttöä yli sektorirajojen. Tämän kehityksen turvaamiseksi tulee lainsäädännössä säätää vain tietojen hyödyntämisestä avoimien rajapintojen kautta. Avoimien rajapintojen toteutuksessa tulee huomioida kansallinen palveluarkkitehtuuri. Lain tulee myös mahdollistaa tietojen hyödyntäminen avoimien rajapintojen kautta. Lain tulee mahdollistaa pitkällä aikavälillä, että toiminnasta syntyviä tietoja voidaan hyödyntää automaattisesti. Laissa tulee varmistaa se, että päällekkäisiä tietovarantoja ei rakenneta ja poistetaan päällekkäinen tietojen kerääminen.

@pedersore.fi:
Ett gemensamt system och en gemensam systemplattform som fungerar på båda språken är av största vikt för att kundens fria val ska kunna fungera på önskvärt sätt. Det är också viktigt att det är så billigt att ansluta sig att det inte utgör ett hinder för mindre tjänsteproducenter.

Även om digitalisering är bra och eftersträvansvärt (§ 25) kan det för start-ups eller mindre företag vara viktigt att också få service öga mot öga på en fysisk plats. Några sådana ställen borde erbjudas i varje landskap (ex i regionstäderna eller decentraliserat så att servicen kommer ut till företagen).

@masku.fi:
Lakiluonnoksessa todetaan, että kasvupalveluja järjestettäessä pyritään monimuotoiseen sekä digitaalisen palvelutarjonnan ja sähköisen asioinnin mahdollistaviin toimintamalleihin. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua?

Hallituksen esityksessä todetaan, että maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan on tallennettava asiakastiedot maakunnan nimeämiin valtakunnallisiin järjestelmiin. ICT ratkaisut ovat valmistelun tässä vaiheessa ratkaisematta. Tässä yhteydessä määriteltävä tarkkaan ja lailla säädettävä keillä on pääsy mihinkin tietoon, minkälaisin rajoituksin ja missä tilanteissa. Syntyykö palveluntuottajille automaattinen oikeus yhteisiin tietojärjestelmiin silloin, kun maakunta on hyväksynyt kasvupalvelujen tuottajaksi? Miten pääsy asiakastietoihin määritellään, antaako asiakas automaattisesti ja mahdollisesti miten rajoitetun pääsyn tietoihinsa esimerkiksi tullessaan kasvupalveluiden asiakkaaksi? Miten näiden valvonta tullaan toteuttamaan?

Miten asiakkuuksien johtaminen ja hallinta toteutetaan? Miten kunnat saavat tietoa oman kunnan asukkaiden ja yritysten palveluiden toteutumisesta? Asiakastietojen jääminen vain tilaajan ja tuottajan välille ei edistä kuntien elinvoiman kehittämistä, jos kunnat eivät saa tarpeellisia tietoja omien yritystensä tarpeista. Alueen yritysten ja niiden palvelutarpeiden olennainen tuntemus on kunnilla ja kehittämisyhtiöillä. Työnhakija-asiakkaiden osalta keskeinen ongelma valtion ja kuntien jaetun vastuun järjestelmässä on ollut kuntien vaikea pääsy valtion tietojärjestelmään. Riippumatta siitä, miten vastuut jaetaan uudistuksen jälkeen, on olennaisen tärkeää, että kunnille annetaan pääsy kasvupalveluissa käytettäviin tietojärjestelmiin.

@juva.fi:
Yhteisten järjestelmien toteuttaminen suunnitellussa aikataulussa tulee olemaan vaikeaa, koska järjestelmien suunnittelutyö voi käynnistyä vasta säädöspohjan valmistuttua. Lisäksi järjestelmien pitäisi pystyä huomioimaan maakuntien erilaiset toimintatavat ja linjaukset.

@mantyharju.fi:
Kasvupalvelujen tuottamiseen liittyvän asiakastiedon hallinta on merkittävä kysymys. Tämä kaipaa kokonaisratkaisua jo ilman maakuntauudistustakin. Lakiesityksessä ei ole mainittu kuntien järjestämää toimintaa (esim. työpajatoiminta) ja niiden sisältämät asiakastietojärjestelmät. Jos kunnilla on lakiesityksen mukaan mahdollisuus ”edistää työllisyyttä” oman elinvoimatehtävänsä kautta, tarkoittaako tämä, että kunnat myös järjestävät organisoitua toimintaa, johon liittyy asiakkuuksia työllisyydenhoidossa. Onko tällainen asiakastieto irrallaan kasvupalveluista?

@naantali.fi:
Lakiluonnoksessa todetaan, että kasvupalveluja järjestettäessä pyritään monimuotoiseen sekä digitaalisen palvelutarjonnan ja sähköisen asioinnin mahdollistaviin toimintamalleihin. Ottaako rakenne riittävästi huomioon myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua?

Hallituksen esityksessä todetaan, että Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan on tallennettava asiakastiedot maakunnan nimeämiin valtakunnallisiin järjestelmiin. ICT-ratkaisut ovat valmistelun tässä vaiheessa ratkaisematta. Tässä yhteydessä määriteltävä tarkkaan ja lailla säädettävä, keillä on pääsy mihinkin tietoon, minkälaisin rajoituksin ja missä tilanteissa. Syntyykö palveluntuottajille automaattinen oikeus yhteisiin tietojärjestelmiin silloin, kun maakunta on hyväksynyt kasvupalvelujen tuottajaksi? Miten pääsy asiakastietoihin määritellään, antaako asiakas automaattisesti ja mahdollisesti miten rajoitetun pääsyn tietoihinsa esimerkiksi tullessaan kasvupalveluiden asiakkaaksi? Miten näiden valvonta tullaan toteuttamaan?

Miten asiakkuuksien johtaminen ja hallinta toteutetaan? Miten kunnat saavat tietoa oman kunnan asukkaiden ja yritysten palveluiden toteutumisesta? Asiakastietojen jääminen vain tilaajan ja tuottajan välille ei edistä kuntien elinvoiman kehittämistä jos kunnat eivät saa tarpeellisia tietoja omien yritystensä tarpeista. Alueen yritysten ja niiden palvelutarpeiden olennainen tuntemus on kunnilla ja kehittämisyhtiöillä. Työnhakija-asiakkaiden osalta keskeinen ongelma valtion ja kuntien jaetun vastuun järjestelmässä on ollut kuntien vaikea pääsy valtion tietojärjestelmään. Riippumatta siitä, miten vastuut jaetaan uudistuksen jälkeen, on olennaisen tärkeää, että kunnille annetaan pääsy kasvupalveluissa käytettäviin tietojärjestelmiin.

@raahe.fi:
Valtakunnalliset ja maakunnalliset järjestelmät lakiluonnos varmistaa ja CRM-järjestelmien yhteensovittamisen, mutta kuntiin rajapintaa ei ole huomioitu. Tähän tulee kiinnittää huomiota ja määritellä/kuvata lakiluonnokseen, miten tietojen siirtyminen varmistetaan, ettei arvokas tieto paikallistasolla, kunnilla tai kuntien muodostamilla yhtiöillä tai vastaavilla organisaatioilla jää hyödyntämättä.

@kouvola.fi:
Alueellinen yhdenvertaisuuden turvaamiseksi yritysasiakkaiden palveluille tulee tarjota tarkoituksenmukaiset ja asiakaslähtöiset palvelut myös kiinteistä toimipaikoista. Asiakkaalle edellytetään tarjottavan sujuvaa yhden luukun periaatteella toimivaa asiointimahdollisuutta.

@liperi.fi:
Lakiehdotuksen 28 § todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@sysma.fi:

-

@nivala.fi:

-

@kurikka.fi:

Miten saadaan eri toimijoiden järjestelmät toimimaan yhteen? Tarjoaako julkinen toimija yhteisen järjestelmän vai avataanko se myös yksityisten toimijoiden käyttöön? Avaavatko yksityiset toimijat omat järjestelmänsä muiden käyttöön? Miten asiakkaiden tiedot liikkuvat palveluntarjoajalta toiselle ilman katkoja. Tulee ottaa huomioon käytännöllisyys ja joustavuus, jolloin asiakkaan tiedot liikkuvat asiakkaan mukana.

@kangasala.fi:

Valinnanvapaus edellyttää henkilön kykyä itseohjautuvuuteen.

@sipoo.fi:

Tärkeintä on että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla.

@kempele.fi:

Tietojärjestelmistä, tietovarannoista ja perusteknologiasta ei tule säädellä laissa. Tiedon liikkuminen pitää varmistaa, koska ei ole mitään tarvetta estää julkisen tiedon liikkumista. Erikoislainsäädäntö hankaloittaa tietojen siirtämistä ja lainsäädäntöä pitäisi purkaa ja yksinkertaistaa. Esimerkiksi kunnilla on 200 lakisääteistä velvoitetta toimittaa tietoa yhdelle ja samalle valtiolle. Ei pitäisi rakentaa päällekkäisiä tietovarantoja, eikä kerätä samoja tietoja moneen kertaan.

Lainsäädännön tulisi tukea laaja-alaisemmin tiedon yhteiskäyttöä yli sektorirajojen. Tämän kehityksen turvaamiseksi tulee lainsäädännössä säätää vain tietojen hyödyntämisestä avoimien rajapintojen kautta. Avoimien rajapintojen toteutuksessa tulee huomioida kansallinen palveluarkkitehtuuri. Lain tulee myös mahdollistaa tietojen hyödyntäminen avoimien rajapintojen kautta. Lain tulee mahdollistaa pitkällä aikavälillä, että toiminnasta syntyviä tietoja voidaan hyödyntää automaattisesti. Laissa tulee varmistaa se, että päällekkäisiä tietovarantoja ei rakenneta ja poistetaan päällekkäinen tietojen kerääminen.

@kalajoki.fi:

Lakiluonnos mahdollistaa valtakunnallisten ja maakunnallisten CRM-järjestelmien yhteensovittamisen, mutta kuntiin rajanpintaa ei ole huomioitu. Tähän tulee kiinnittää huomiota ja määritellä / kuvata lakiluonnokseen, miten tietojen siirtyminen varmistetaan. Tavoitteena tulee olla, ettei arvokas olemassa oleva asiakastieto paikallistasoilla eli kunnilla tai kuntien muodostamilla yhtiöillä jää hyödyntämättä.

@raseborg.fi:

De tjänster som beskrivs gäller för personer som är självgående, mår bra och har kunskap samt tekniskt kunnande. Och för dem kommer säkert mycket att bli bättre med nya elektroniska lösningar och ge en smidigare service med självansvar. Dokumenterings program och funktioner behöver förnyas och bli gemensamma för hela landet även gällande statistik. Idag görs det dokumentationer och beslut i många olika system vilket inte är effektivt och kundens helhetsbild finns inte hos någon. Dagens sekretess måste förnyas så att den inte begränsar samarbete och tjänsternas helhet utan stöder smidigt.

@merijarvi.fi:

Valtakunnalliset ja maakunnalliset järjestelmät lakiluonnos varmistaa ja CRM-järjestelmien yhteensovittamisen, mutta kuntiin rajanpintaa ei ole huomioitu. Tähän tulee kiinnittää huomiota ja määritellä/kuvata lakiluonnokseen, miten tietojen siirtyminen varmistetaan, ettei arvokas tieto paikallistasolla, kunnilla tai kuntien muodostamilla yhtiöillä tai vastaavilla organisaatioilla, on, ei jää hyödyntämättä.

@suomussalmi.fi:

Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.”
Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.
Lakiehdotuksen mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot yhteisiin järjestelmiin. Epäselväksi jää, onko valmistelussa varmistettu tämän esityksen suhde julkisuuslakiin terveystiedoista ja henkilötietolakiin. Ongelmallista ja epäselvää on myös se, miten varmistetaan yritysten liikesalaisuuksien säilyminen suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin.

@keuruu.fi:

Yritysasiakkaiden palveluille ei aseteta kiinteää toimipaikkaa koskevia vaatimuksia, kuitenkin tuen myöntäminen voidaan rajata omaan maakuntaan.
Valtion tietojärjestelmien avaaminen vaatii lakimuutoksia. Tietoturva ja henkilötietolaki ovat tiukkoja.
Kasvupalvelujen monimuotoisuus, digitaalinen palvelutarjonta ja sähköinen asiointi ovat ajanmukaisia toimintatapoja, mutta eivät riittäviä.

@heinola.fi:
Tietojärjestelmistä, tietovarannoista ja perusteknologiasta ei tule säädellä laissa. Tiedon liikkuminen pitää varmistaa, koska ei ole mitään tarvetta estää julkisen tiedon liikkumista. Erikoislainsäädäntö hankaloittaa tietojen siirtämistä ja lainsäädäntöä pitäisi purkaa ja yksinkertaistaa. Esimerkiksi kunnilla on 200 lakisääteistä velvoitetta toimittaa tietoa yhdelle ja samalle valtiolle. Ei pitäisi rakentaa päällekkäisiä tietovarantoja, eikä kerätä samoja tietoja moneen kertaan.

Lainsäädännön tulisi tukea laaja-alaisemmin tiedon yhteiskäyttöä yli sektorirajojen. Tämän kehityksen turvaamiseksi tulee lainsäädännössä säätää vain tietojen hyödyntämisestä avoimien rajapintojen kautta. Avoimien rajapintojen toteutuksessa tulee huomioida kansallinen palveluarkkitehtuuri. Lain tulee myös mahdollistaa tietojen hyödyntäminen avoimien rajapintojen kautta. Lain tulee mahdollistaa pitkällä aikavälillä, että toiminnasta syntyviä tietoja voidaan hyödyntää automaattisesti. Laissa tulee varmistaa se, että päällekkäisiä tietovarantoja ei rakenneta ja poistetaan päällekkäinen tietojen kerääminen.

@pargas.fi:
Bra att använda och utveckla ett system för alla landskap men tror att tidtabellen är mycket optimistisk.

@kuhmoinen.fi:
Tärkeää on siirtyminen nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen niiden asiakasryhmien kohdalla, joille se on mahdollista.

@orimattila.fi:
Tiedon liikkuminen pitää varmistaa. Nykyisellään erikoislainsäädäntö hankaloittaa tie-tojen siirtämistä ja lainsäädäntöä; lainsäädäntöä pitäisi purkaa ja yksinkertaistaa. Ole-massa olevaa tietoa pitää olla mahdollista hyödyntää yhdestä paikasta ilman, että sa-moja tietoja kerätään useaan kertaan

@vantaa.fi:
Tavoitetta valtakunnallisia kasvupalveluita tukevista järjestelmistä sekä niiden yhteensovittamisesta maakunnallisten kasvupalveluiden välillä voi pitää lähtökohtaisesti kannatettavana, vaikkakin ehdotus jää tulkinnanvaraiseksi.

Järjestelmien määrittely, kilpailutus, integraatio, hankinta ja toteutus eivät tule onnistumaan suunnitellussa aikataulussa.

@ylivieska.fi:
Valtakunnalliset ja maakunnalliset järjestelmät lakiluonnos varmistaa ja CRM-järjestelmien yhteensovittamisen, mutta kuntiin rajanpintaa ei ole huomioitu. Tähän tulee kiinnittää huomiota ja määritellä/kuvata lakiluonnokseen, miten tietojen siirtyminen varmistetaan, ettei arvokas tieto paikallistasolla, kunnilla tai kuntien muodostamilla yhtiöillä tai vastaavilla organisaatioilla, on, ei jää hyödyntämättä.

@raisio.fi:
Lakiluonnoksessa todetaan, että kasvupalveluja järjestettäessä pyritään monimuotoiseen sekä digitaalisen palvelutarjonnan ja sähköisen asioinnin mahdollistaviin toimintamalleihin. Huomioiko rakenne riittävästi myös ne asiakkaat, jotka tarvitsevat yksilöllisempää, räätälöityä ja henkilökohtaista palvelua?

Hallituksen esityksessä todetaan, että Maakunnallisen kasvupalvelun tuottajan on tallennettava asiakastiedot maakunnan nimeämiin valtakunnallisiin järjestelmiin. ICT ratkaisut ovat valmistelun tässä vaiheessa ratkaisematta. Tässä yhteydessä määriteltävä tarkkaan ja lailla säädettävä keillä on pääsy mihinkin tietoon, minkälaisin rajoituksin ja missä tilanteissa. Syntyykö palveluntuottajille automaattinen oikeus yhteisiin tietojärjestelmiin silloin, kun maakunta on hyväksynyt kasvupalvelujen tuottajaksi? Miten pääsy asiakastietoihin määritellään, antaako asiakas automaattisesti ja mahdollisesti miten rajoitetun pääsyn tietoihinsa esimerkiksi tullessaan kasvupalveluiden asiakkaaksi? Miten näiden valvonta tullaan toteuttamaan?

Miten asiakkuuksien johtaminen ja hallinta toteutetaan? Miten kunnat saavat tietoa oman kunnan asukkaiden ja yritysten palveluiden toteutumisesta? Asiakastietojen jääminen vain tilaajan ja tuottajan välille ei edistä kuntien elinvoiman kehittämistä jos kunnat eivät saa tarpeellisia tietoja omien yritystensä tarpeista. Alueen yritysten ja niiden palvelutarpeiden olennainen tuntemus on kunnilla ja kehittämisyhtiöillä. Työnhakija-asiakkaiden osalta keskeinen ongelma valtion ja kuntien jaetun vastuun järjesetelmässä on ollut kuntien vaikea pääsy valtion tietojärjestelmään. Riippumatta siitä, miten vastuut jaetaan uudistuksen jälkeen, on olennaisen tärkeää, että kunnille annetaan pääsy kasvupalveluissa käytettäviin tietojärjestelmiin.

@parkano.fi:
Tiedon liikkuminen, ja myös sen hyödyntämismahdollisuudet paikallistasolla kuntien toimesta on varmistettava.

@pello.fi:
Miten turvataan palvelut alueilla joissa ICT infra on puutteellinen

@vihti.fi:
Pykälissä 25 - 28 ja niiden perusteluissa kuvattu valtakunnallinen tietojärjestelmä (työmarkkinatori) jää lakiesityksen perusteella osin epäselväksi. Tällaisen tietojärjestelmän valmistuminen ajallaan, ja sen toimivuus ja käytettävyys kaikille osapuolille ovat uudistuksen onnistumisen ja palvelujen asiakaslähtöisyyden kannalta avainasia. Tärkeää on että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla.

@miehikkala.fi:
Tietojärjestelmistä, tietovarannoista ja perusteknologiasta ei tule säädellä laissa. Tiedon liikkuminen pitää varmistaa, koska ei ole mitään tarvetta estää julkisen tiedon liikkumista. Erikoislainsäädäntö hankaloittaa tietojen siirtämistä ja lainsäädäntöä pitäisi purkaa ja yksinkertaistaa. Esimerkiksi kunnilla on 200 lakisääteistä velvoitetta toimittaa tietoa yhdelle ja samalle valtiolle. Ei pitäisi rakentaa päällekkäisiä tietovarantoja, eikä kerätä samoja tietoja moneen kertaan.

Lainsäädännön tulisi tukea laaja-alaisemmin tiedon yhteiskäyttöä yli sektorirajojen. Tämän kehityksen turvaamiseksi tulee lainsäädännössä säätää vain tietojen hyödyntämisestä avoimien rajapintojen kautta. Avoimien rajapintojen toteutuksessa tulee huomioida kansallinen palveluarkkitehtuuri. Lain tulee myös mahdollistaa tietojen hyödyntäminen avoimien rajapintojen kautta. Lain tulee mahdollistaa pitkällä aikavälillä, että toiminnasta syntyviä tietoja voidaan hyödyntää automaattisesti. Laissa tulee varmistaa se, että päällekkäisiä tietovarantoja ei rakenneta ja poistetaan päällekkäinen tietojen kerääminen.

@vaala.fi:
Lähtötilanteessa maakunnallisten kriteerien ja vaatimusten määrittelyn tulee edistää kasvupalvelumarkkinoiden syntymistä. Esimerkiksi pienet toimijat voivat tarjota yhtä yksittäistä palvelua. Toimijoille asetettavia palvelukokonaisuusvaatimuksia ei saa laatia liian laajoiksi, vaan mahdollistaviksi.

Kasvupalveluiden tuottajiin on myös otettava jatkuvasti uusia toimijoita, tiettyjä tuottajia ei saa valita määräämättömäksi ajaksi ilman uusien mukaan tulo mahdollisuutta.

Maakunnalla tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@alavus.fi:
Laki käsittelee asiaa aika yleisluonteisesti. Mukautuvat ja täsmentyvät käytännön kokemuksen karttuessa. Verkko- ja digipalvelujen tuottamisessa on kaikin tavoin vältettävä tilannetta, joka vallitsi Yritys-Suomi –uudistuksen verkkopalveluosion toteuttamisessa vuosien ajan toteutuksen viivästyessä ja keskeneräisyydessä.

@nurmes.fi:
Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön:. julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovathan valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä? Ilman tällaista rajapintaa palveluiden yhteensovittaminen monituottajamallissa on mahdotonta.

@espoo.fi:
Pykälissä 25 - 28 ja niiden perusteluissa kuvattu valtakunnallinen tietojärjestelmä (työmarkkinatori) jää lakiesityksen perusteella osin epäselväksi. Tällaisen tietojärjestelmän valmistuminen ajallaan, ja sen toimivuus ja käytettävyys kaikille osapuolille ovat uudistuksen onnistumisen ja palvelujen asiakaslähtöisyyden kannalta avainasia. Esimerkkinä täsmentämisen tarpeesta voisi mainita 25 § perusteluiden digitaalisten palveluiden ”kattavan kielivalikoiman”. Kasvupalvelu-uudistuksen valmistumisesta vastaavan ministeriön tulisi yksilöidä kielivalikoima lakiesityksessä jotta järjestelmän asiakaslähtöisyyden arviointi näiltä osin olisi mahdollista.

@tyrnava.fi:
Tietojen kulkeminen sekä saatavuus tulee varmistaa. Samoin se, että ei muodostu useita eri tietovarantoja samoista tiedoista. Rajapintaongelmiin tulee löytää ratkaisu.

@loviisa.fi:
Tietojärjestelmän tulee olla sellainen, että asiakkaan tiedot siirtyvät joustavasti eri toimijoiden välillä.

@vora.fi:
Ett gemensamt system och en gemensam systemplattform som fungerar på båda språken är av största vikt för att kundens fria val skall kunna fungera på önskvärt sätt. Det är också viktigt att det är så billigt att ansluta sig att det inte utgör ett hinder för mindre tjänsteproducenter.
Även om digitalisering är bra och eftersträvansvärt (§ 25) kan det för start-ups eller mindre företag vara viktigt att också få service öga mot öga på en fysisk plats. Några sådana ställen borde erbjudas i varje landskap (ex i regionstäderna eller decentraliserat så att servicen kommer ut till företagen).

@pirkkala.fi:
Tärkeää on siirtyminen nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen niiden asiakasryhmien kohdalla, joille se on mahdollista. Sujuvat palveluketjut on taattava palveluja järjestävien ja tuottavien organisaatioiden rajapinnoista riippumatta.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
On hyvä, että yhteisiä tietojärjestelmiä rakennetaan päällekkäisyyksien poistamiseksi. On kuitenkaan itsestään selvää, ettei sellaisia tietojärjestelmiä saada valmiiksi, joissa monituottajamallin mukainen asiakaspalvelu toteutuu.

Asiakaspalvelu pelkkien tietojärjestelmien kautta monimutkaisissa ja -tahoisissa yritysasioissa voi viivästyttää tarpeettomasti yritysten kehittämistä.

Tärkeintä on, että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran ts. tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla.

@hollola.fi:
Tiedon liikkuminen pitää varmistaa. Nykyisellään erikoislainsäädäntö hankaloittaa tietojen siirtämistä ja lainsäädäntöä; lainsäädäntöä pitäisi purkaa ja yksinkertaistaa. Olemassa olevaa tietoa pitää olla mahdollista hyödyntää yhdestä paikasta ilman, että samoja tietoja kerätään useaan kertaan.

@kolari.fi:
Järjestelmien on keskusteltava keskenään ja myös kuntien toimijoilla tulisi olla pääsy yhteisen tietokannan asiakastietoihin niin, että asiakkaan joustavat palvelu toteutuu. Asiakkaan ei tarvitse näin ollen antaa tietojaan kuin vain kerran ja ne siirtyvät/näkyvät tarpeen tullen jouhevasti toimijalta toiselle. Laki ei saa monimutkaistaa tai säädellä tietojärjestelmiä tai teknologiaa liikaa, koska näiden on pysyttävä ketterinä ja joustavina.

@eurajoki.fi:
Valtakunnallisesti yhtenäisen asiakastietojärjestelmän tulee ulottua palvelun tuottajalle asti. Tämä takaa palvelujen ketjuttamisen ja eri toimijoiden saumattoman yhteistyön. Yhtenäinen asiakaspalvelujärjestelmä takaa tietojen vaihtamiseen liittyvän vaatimuksen. Tietojen vaihtaminen on turvattava myös lainsäädännöllisesti. Tämä on tarpeen huomioida esimerkiksi tilanteissa, joissa käsitellään asiakkaan terveydentilaan liittyviä tietoja asiakkaan työllistymistä koskevissa palveluprosesseissa.

@rusko.fi:
ICT ratkaisut ovat kokonaan tekemättä. Etenkin asiakastietojen käyttö on määriteltävä. Asiakkuuksien johtaminen edellyttää asiakastietojen käyttöä. Esityksen mukaisella rakenteella asiakastiedot jäävät palvelutuottajan käyttöön. Palvelun järjestäjän prosessin omistajana tulee saada asiakastiedot käyttöönsä ja kunnan asiakkuuksien omistajana myös. Kunnilla ja niiden kehittämisyhtiöillä on paras palvelutarpeen tuntemus.

@pyhajoki.fi:
Valtakunnalliset ja maakunnalliset järjestelmät lakiluonnos varmistaa ja CRM-järjestelmien yhteensovittamisen, mutta kuntiin rajanpintaa ei ole huomioitu. Tähän tulee kiinnittää huomiota ja määritellä/kuvata lakiluonnokseen, miten tietojen siirtyminen varmistetaan, ettei arvokas tieto paikallistasolla, kunnilla tai kuntien muodostamilla yhtiöillä tai vastaavilla organisaatioilla, on, ei jää hyödyntämättä.

@mantsala.fi:
Tärkeintä on että asiakkaan tiedot kysytään vain kerran, tiedot seuraavat asiakasta ja ovat kaikkien tarvitsevien saatavilla

@sotkamo.fi:
Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.
Lakiehdotuksen mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot yhteisiin järjestelmiin. Epäselväksi jää, onko valmistelussa varmistettu tämän esityksen suhde julkisuuslakiin terveystiedoista ja henkilötietolakiin. Ongelmallista ja epäselvää on myös se, miten varmistetaan yritysten liikesalaisuuksien säilyminen suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin.

@nokiankaupunki.fi:
Lainsäädännön tulisi tukea laaja-alaisemmin tiedon yhteiskäyttöä yli sektorirajojen.
Tämän kehityksen turvaamiseksi tulee lainsäädännössä säätää vain tietojen hyödyntämisestä avoimien rajapintojen kautta. Avoimien rajapintojen toteutuksessa tulee huomioida kansallinen palveluarkkitehtuuri. Lain tulee myös mahdollistaa tietojen hyödyntäminen avoimien rajapintojen kautta. Lain tulee mahdollistaa pitkällä aikavälillä, että toiminnasta syntyviä tietoja voidaan hyödyntää automaattisesti. Laissa tulee varmistaa se, että päällekkäisiä tietovarantoja ei rakenneta ja poistetaan päällekkäinen tietojen kerääminen.

@janakkala.fi:
Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä: ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen kuuluisi luontevasti, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@uusikaupunki.fi:
Järjestämisessä on syytä hyödyntää digitaalisuuden mahdollisuudet ja varmistaa laaja järjestelmien yhteensopivuus myös eri organisaatioiden välillä.

@konnevesi.fi:
Kunnille on taattava pääsy tarvittaviin tietojärjestelmiin oman alueensa elinvoimasta huolehtivana julkisen viranomaisena (ks. § 27).

41. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 5

@joutsa.fi:

@hankasalmi.fi:

Ehdotamme muutosta pykälään 26 ja sen viimeiseen lauseeseen, josta ehdotamme poistettavaksi sanat tarpeen mukaan:

”Maakunta kehittää ja pitää yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä”.

sekä lisäystä pykälän 27 loppuun pykälän viimeiseen lauseeseen: ”ja niiden kautta voidaan maakunnittain vastata myös kuntien tietotarpeeseen”

”Maakunnallisia kasvupalveluja tukevat järjestelmät tulee toteuttaa ja ylläpitää sellaisina, että kaikki maakunnat tukeutuvat palvelujen järjestäjinä samoihin järjestelmiin ja niiden kautta voidaan maakunnittain vastata myös kuntien tietotarpeeseen”

@seinajoki.fi:

25 ja 26§ tulee huomioida kasvokkainen ja henkilökohtainen palvelumahdollisuus tukea ja ohjausta tarvitseville.

@lieksa.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön:. julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@ilomantsi.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön:. julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@akaa.fi:

-

@raakkyla.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön:. julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@kaarina.fi:

-

@jkl.fi:

26§: Kasvupalvelujen järjestämistä ja tuottamista tukevat järjestelmät

Muutos: Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset ja alueelliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia, maakunnallisia ja alueellisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä. Maakunnat sekä maakuntien yhteiset … sekä maakuntien keskenään tai yhdessä valtion tai kuntien kanssa omistamat palveluyhtiöt pitävät yllä ja kehittävät maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.

27§: Järjestelmien avoimuus ja käytettävyys

Lisäys viimeiseen lauseeseen: ... järjestelmät tulee toteuttaa ja ylläpitää sellaisina, että kaikki maakunnat ja kunnat tukeutuvat palvelujen järjestäjinä samoihin järjestelmiin.

@malax.fi:

Inga kommentarer.

@pyharanta.fi:

-

@sievi.fi:

Ei kommentoitavaa.

@valtimo.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön:. julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@jns.fi:

-

@turku.fi:

27 §: Muutetaan 2 momentti kuulumaan seuraavasti: "Valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevat järjestelmät tulee toteuttaa ja ylläpitää sellaisina, että ne mahdollistavat ja edistävät yhteistä palveluntarjontaa maakunnallisten kasvupalvelujen järjestäjien kanssa ja että kaikki maakunnat voivat palvelujen järjestäjinä tukeutua samoihin järjestelmiin. Kuntien elinvoimatehtävien tukemiseksi kasvupalveluja tukevat järjestelmät ja niihin tallennetut tiedot ovat kuntien käytettävissä."

@ylojarvi.fi:

Ei huomioita

@oulainen.fi:

Ei kommenttia.

@heinavesi.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön:. julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@kitee.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön:. julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@tampere.fi:

Ei huomioita.

@hameenlinna.fi:

Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvitystä.

@raahe.fi:

Ei kommenttia.

@liperi.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön: julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@sysma.fi:

-

@nivala.fi:

-

@kangasala.fi:

-

@ylivieska.fi:

Ei kommenttia.

@miehikkala.fi:

-

@espoo.fi:

-

@kauhajoki.fi:

Ks. Kuntaliiton lausunto.

@pyhajoki.fi:

Ei kommenttia.

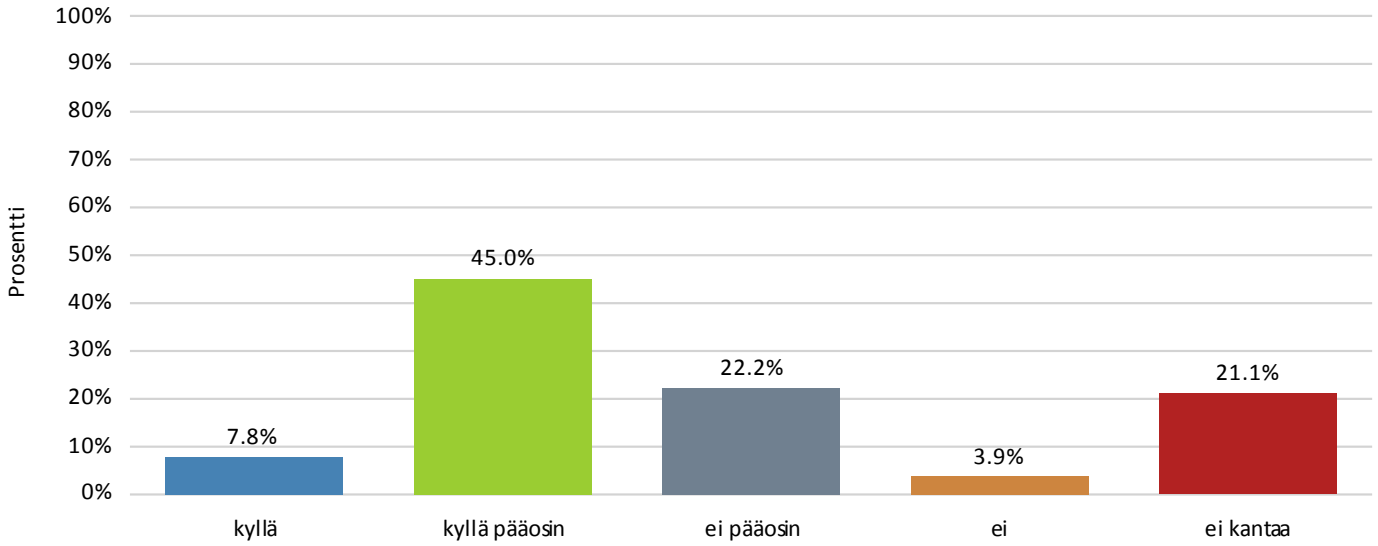
@konnevesi.fi:

Muutosehdotus 26 § ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä”

Lisäysehdotus 27 § loppuun ” ja niiden kautta voidaan maakunnittain vastata myös kuntien tarpeisiin”

42. Tukevatko alueiden kehittämisen keskustelut valtakunnallisten ja alueellisten tavoitteiden yhteensovittamista ja alueiden ja valtion yhteistyötä?

Luku 6 Erinäiset säännökset (26-37 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	7,8%
kyllä pääosin	45,0%
ei pääosin	22,2%
ei	3,9%
ei kantaa	21,1%
N	180

43. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Valtion ja maakuntien sekä valtion ja kuntien välisestä roolijaosta keskustellaan vähän.

@kinnula.fi:
Samaan päästäisin nytkin, jos olisi tahtoa.

@kronoby.fi:
Den statliga styrningen är för strikt med tanke på att landskapen är självstyrande. Detta sker på ett helt annat sätt än med exempelvis kommunerna. Istället verkar statsmakten fortfarande se på landskapen som statliga regionala myndigheter under dess direkta styrning, vilket inte är fallet. Styrningen borde minskas och landskapen borde ges en friare roll. Det är trots allt de som är experter på just det egna landskapets styrkor och speciella behov.

Staten borde inte heller ha möjlighet att bestämma om en centralisering av vissa tjänster till ett eller flera landskap (§ 36), utan detta borde vara något landskapen frivilligt samarbetar kring. Om en centralisering är nödvändig borde den ske ex via något av de statliga kompetenscentren (servicebolagen).

Staten borde grunda ett oberoende organ för kvalitetsbedömning av tjänsterna så att kunderna skulle ha möjlighet att fatta upplysta beslut om var de vill få sin service (och detta helt oberoende av exempelvis landskapsgränser).

@rauma.fi:
Maakuntien järjestämisvastuuseen kuuluvia palveluja toteutetaan ja tuotetaan jatkossa eri tavoin. Valtakunnallisten tavoitteiden tulisi ulottaa vaikutuksensa laajasti myös maakunnille palveluja tuottaviin toimijoihin.

@kaustinen.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa koskemaan kaikkea maakunnan toimintaa.

@joutsa.fi:
Keskustelut on epämääräinen ilmaisu.
Pienten kuntien rooli saattaa jäädä vähäiseksi, tosin alueiden ja valtion yhteistyö ja tavoitteet ehkä keskittyvät maakuntakeskusten tehtäväksi.

@liminka.fi:
Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa. Suurten kaupunkien asema ja kumppanuus valtion kanssa kaupunkipolitiikassa ja EU-yhteistyössä on tärkeää ja siitä tulee huolehtia myös tulevassa julkisen hallinnon rakenteessa. EU-politiikassa ja aluekehittämistoimenpiteissä on huomioitu kaupunkien erityislaatuisuus laaja-alaisesti ja vastaavasti kansallisessa aluepolitiikassa tulisi tunnistaa vastaavat kokonaisuudet ja suurten kaupunkiseutujen merkitys. Aluekehittämislaissa on huomioita Eurooppalainen paikkaperusteinen aluekehittäminen, jossa kaupungeilla ja niitä ympäröivillä maaseuduilla on omat aluekehittämisen ohjelmat ja toimenpiteet. MAL – ja kasvusopimukset on kirjattava aluekehittämislaissa kaupunkiseutujenkuntien ja valtion pysyviksi ja jatkuviksi aluekehittämistoimenpiteiksi.

@tammela.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi sekä maakuntalaissa että aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@kerava.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@hankasalmi.fi:
Tukevat kyllä, kunhan kunnat ja etenkin suuret kaupungit otetaan lakitekstissä jo voimakkaammin mukaan määrittelyissä. Edelleen tulee muistaa, että maakuntauudistuksen jälkeen uusi maakunta ei ole enää kuntien muodostama kuntayhtymä ja siten se ei enää edusta kuntia, kuten nykyisin sen ainakin pitäisi tehdä. Näin ollen kunnilla tulee olla oma keskeinen paikkansa alueiden kehittämisen keskusteluissa – nykyisessä lakipykälien muotoilussa kunnan jäävät hieman sivuun.

Ehkä kuitenkin on niin, että Helsinki, Espoo, Vantaa, Turku, Tampere, Jyväskylä, Kuopio ja Oulu vaikkapa kehittävät alueellisesti maata keskeisemmin kuin tulevat maakunnat – toki yhteistyössä maakuntien kanssa. Pienten maaseutukuntien kehitysnäkymistä, jotka ovat taas keskeisiä koko maan asuttuna pitämiseksi, tietoa tarvitaan tämän kuntaryhmän edustajilta. Ja koska nyt ei säädetä lakia maakunnasta, vaan alueiden kehittämisestä, niin hieman liian pienelle roolille kuntien asema on laissa jäämässä.

@lestijarvi.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi

@seinajoki.fi:
Valtion ja maakunnan välisissä keskusteluissa olisi keskeisen tärkeää huomioida alueiden keskuskaupunkien rooli ja mahdollisuudet alueellisessa kehittämisessä. Keskuskaupunkien osallisuus tulee varmistaa niin aluetason valmistelussa kuin valtion ja maakuntien neuvotteluvaiheessa.

@vierema.fi:
On tärkeää, että maakunta kuulee kuntia keskustelutavoitteiden asettamiseksi.

@nousiainen.fi:
Kasvupalveluiden ylenen ohjaus ja strateginen kehittäminen kuuluisi ehdotuksen mukaan työ- ja elinkeinoministeriölle, joka vastaisi valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Tätä varten perustettaisiin ”Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”, jolla ei kuitenkaan olisi itsenäistä päätösvaltaa. Neuvottelukunta voisi asettaa jaostoja selvittämään tarkempaa valmistelua vaativia vaiheita ja lisäksi voidaan perustaa muita neuvottelukuntia.

Valtio ja maakunnan keskustelisivat vuosittain alueiden kehittämisestä ja sen painopisteistä. Keskusteluiden tarkoituksena olisi saada valtion ja maakuntien yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä.

Lakiluonnoksen perusteella jää käsitys, että ministeriö ohjaa voimakkaasti mitä aluekehittäminen maakunnissa on. Otetaanko riittävästi huomioon alueiden erityispiirteet? Kun keskustelua käydään vain valtion ja maakuntien välillä jää monta aluekehitysorganisaatiota pois keskusteluista. Miten varmistetaan eri toimijoiden näkemysten huomioonottaminen näissä keskusteluissa?

Nykyisessä aluekehittämislaissa säädetyt yhteistyöryhmät on jätetty pois tässä lakiluonnoksessa. Miksi? Mikä on kaupunkiseutujen ja kuntien rooli keskusteluissa?

@lieksa.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvupalvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maakunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@merikarvia.fi:
Valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta edellyttää kuntien mukanaoloa. Toisin sanoen maakunnan tiivistä yhteistyötä kuntien kanssa.

@ilomantsi.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.
Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvupalvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maakunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@urjala.fi:
Toiminnan täytyy perustua mitattaviin tulostavoitteisiin, ja tavoitteisiin liittyy aina myös kirjallinen sopimusmenettely. "Alueiden kehittämisen keskustelujen" rooli ohjauksessa jää epäselväksi.

@akaa.fi:
Toiminnan täytyy perustua mitattaviin tulotavoitteisiin ja tavoitteisiin liitty aina myös kirjallinen sopimusmenettely. "Alueiden kehittämisen keskustelujen" rooli ohjauksessa jää epäselväksi.

@hausjarvi.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi sekä maakuntalaissa että aluekehitys- ja kasvupalveluissa.

@kokemaki.fi:
Keskusteluista puuttuvat kunnat. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tarvitaan myös kuntaedustus.

Valtion ja maakunnan käymiin alueiden kehittämisen keskusteluihin pitää nimetä osallistujiksi myös maakunnan toiminnallisten työssäkäyntialueiden keskuskaupungit. Kaupunkien osallistuminen ennakoivaan suunnitteluun vahvistaa elinvoima- ja kasvupalveluiden kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia.

@raakkyla.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.
Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvupalvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maakunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@kaarina.fi:
Kasvupalveluiden ylenen ohjaus ja strateginen kehittäminen kuuluisi ehdotuksen mukaan työ- ja elinkeinoministeriölle, joka vastaisi valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Tätä varten perustettaisiin ”Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”, jolla ei kuitenkaan olisi itsenäistä päätösvaltaa. Neuvottelukunta voisi asettaa jaostoja selvittämään tarkempaa valmistelua vaativia vaiheita ja lisäksi voidaan perustaa muita neuvottelukuntia.

Valtio ja maakunnan keskustelisivat vuosittain alueiden kehittämisestä ja sen painopisteistä. Keskusteluiden tarkoituksena olisi saada valtion ja maakuntien yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä.

Lakiluonnoksen perusteella jää käsitys, että ministeriö ohjaa voimakkaasti mitä aluekehittäminen maakunnissa on. Otetaanko riittävästi huomioon alueiden erityispiirteet? Kun keskustelua käydään vain valtion ja maakuntien välillä jää monta aluekehitysorganisaatiota pois keskusteluista. Miten varmistetaan eri toimijoiden näkemysten huomioonottaminen näissä keskusteluissa?

Nykyisessä aluekehittämislaissa säädetyt yhteistyöryhmät on jätetty pois tässä lakiluonnoksessa. Miksi? Mikä on kaupunkiseutujen ja kuntien rooli keskusteluissa?

@nurmijarvi.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@salla.fi:
Harvaan asuttujen maakuntien etäisten kuntien palvelujen saannin turvaaminen epävarmaa.

@pornainen.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@pyhanta.fi:
Ehdotuksessa kuntien rooli jää puutteelliseksi. Kunnat on pidettävä mukana kaikessa valmistelussa. Maakunta ei ole kuntien edustaja niin kuin kuntayhtymä.

@jkl.fi:
Alueiden kehittämisen keskustelut valtion ja maakuntien välille ovat tervetulleita, mutta valtion pitäisi käydä suoraa dialogia myös suurten kaupunkiseutujen kanssa valtakunnallisten ja alueellisten kehittämistavoittei-den yhteensovittamisesta.

@viitasaari.fi:
Lakiesitys perustuu voimakkaasti sähköiseen asiointiin, joka on merkittävä haaste senioriväestölle sekä heikkojen tietoliikenneyhteyksien varassa oleville asiakkaille.
Vuosittain toteuttavaksi esitettävät valtion ja maakuntien väliset neuvottelut jossa tarkennettaisiin alueiden kehittämisen tavoitteet ja toimeenpanot ovat kannatettavia, mutta tässä tulisi huomioida myös kuntien ja kehittämisyhtiöiden edustus.

@kokkola.fi:
Maakunnat vastaavat palvelukokonaisuuksiin sisältyvistä palvelutehtävistä ja niiden tulisi suunnitella yhteistyössä kuntien kanssa palveluiden järjestäminen ja tuottaminen. Näin varmistetaan palvelujärjestelmien sujuvuus ja aukottomuus kasvupalveluiden kaikissa osa-alueissa ja vältetään päällekkäisyydet.

Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvotteluissa tulisi olla edustus myös kuntasektorilta, jotta asiakasrajapinnan näkemykset saadaan parhaiten neuvotte-lukunnan tietoon.

36 §: Jokaiselle maakunnalle on taattava riittävät resurssit kaikkien lakisääteisten tehtävien hoitamiseen. Näin ollen keskitetysti hoidettavat toiminnat voidaan sopia maakuntien kesken ajamatta maakuntaa kuitenkaan tilanteeseen, jossa olisi pakko siirtää päätöksentekoa toisen maakunnan alaisuuteen. Näissä tilanteissa on aina ensin selvitettävä myös mahdollisuus hoitaa tehtäviä yhteistyössä alueen kuntien kanssa.

@lempaala.fi:
Valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta edellyttää maakunnan tiivistä yhteistyötä kuntien kanssa.

@soini.fi:
Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisi johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa.

Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tulee saada edustus myös kuntien kehitysyhtiöistä, jotta asiakasrajapinnan näkemykset tulevat parhaiten neuvottelukunnan tietoon. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista myös sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@pyharanta.fi:
Mutta kysymys kuuluu tuleeko asian olla näin vai pitäisikö valtakunnallinen ohjaus jättää vähemmälle ja antaa maakuntien itse päättää näistä asioista?

Uudellemaalle ei pidä tehdä erillisratkaisua, vaan Uudenmaan mallin mukaisesti maakuntien vapausasteita tulee lisätä.

@utsjoki.fi:
Harvaan asuttujen maakuntien etäisten kuntien palvelujen saannin turvaaminen on epävarmaa.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Den statliga styrningen är för strikt med tanke på att landskapen är självstyrande. Landskapen är experter på just det egna landskapets styrkor och speciella behov.

Staten borde inte heller ha möjlighet att bestämma om en centralisering av vissa tjänster till ett eller flera landskap (§ 36), utan detta borde vara något landskapen frivilligt samarbetar kring.

@valtimo.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.
Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvupalvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maakunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@jns.fi:
Järjestelmä perustuu valtion ja maakunnan vuosittaisiin keskusteluihin, maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Maakunnasta riippuu kuinka paljon esimerkiksi keskuskaupunkien näkemykset välittyvät valtion suuntaan tässä yhteydessä. Järjestelmä pitäisi rakentaa niin, että kasvavien kaupunkiseutujen näkemykset tulevat varmasti välittymään valtion suuntaan. Tämä voi toteutua esimerkiksi joko jatkamalla mal- ja kasvusopimusten tyyppistä yhteistyötä tai rakentamalla maakuntia tässä suhteessa velvoittavampi keskustelu- ja raportointivelvoite valtion suuntaan.

@krs.fi:
Keskusteluista puuttuvat kunnat. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tarvitaan myös kuntaedustus.
Valtion ja maakunnan käymiin alueiden kehittämisen keskusteluihin pitää nimetä osallistujiksi myös maakunnan toiminnallisten työssäkäyntialueiden kaupunkien edustus. Kaupunkien osallistuminen ennakoivaan suunnitteluun vahvistaa elinvoima- ja kasvupalveluiden kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia.

@pietarsaari.fi:
Prosessi, jonka pyrkimyksenä on avoin yhteistoiminta ja vuoropuhelu, edellyttää laajaa ankkurointia ja läsnäoloa eri ministeriöiden taholta, kuten esimerkiksi alueellisten kasvusopimusten yhteydessä tapahtui. Nykytilan analyysissa koskien alueellista kehitystä mainitaan valtion ja joidenkin valittujen kasvukeskusten väliset kasvusopimukset. Koska kaupungeilla on keskeinen merkitys koko Suomen hyvinvoinnille ja kilpailukyvylle, voitaisiin myös nämä kasvusopimukset mainita konkreettisesti lakiesityksessä keinona valtion ja vahvojen eteenpäin pyrkivien kaupunkien välisen suoran yhteyden ylläpitämiseksi.

@ilmajoi.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@vaasa.fi:
Prosessi, jonka pyrkimyksenä on avoin yhteistoiminta ja vuoropuhelu, edellyttää laajaa ankkurointia ja läsnäoloa eri ministeriöiden taholta, kuten esimerkiksi alueellisten kasvusopimusten yhteydessä tapahtui. Nykytilan analyysissa koskien alueellista kehitystä mainitaan valtion ja joidenkin valittujen kasvukeskusten väliset kasvusopimukset. Koska kaupungeilla on keskeinen merkitys koko Suomen hyvinvoinnille ja kilpailukyvylle, voitaisiin myös nämä kasvusopimukset mainita konkreettisesti lakiesityksessä keinona valtion ja vahvojen eteenpäin pyrkivien kaupunkien välisen suoran yhteyden ylläpitämiseksi.

@turku.fi:
Lakiesityksen 32 pykälässä säädettäisiin, että maakuntalain 13 §:ssä tarkoitetun neuvottelun tueksi ja valtioneuvoston ja maakuntien välisen yhteistyön edistämiseksi valtio ja maakunnat keskustelevat vuosittain alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimeenpanosta. Pykälän perustelujen mukaan pykälässä määritelty toiminnallinen keskustelu ja maakuntalain 13 §:n mukainen taloudellinen neuvottelu yhdessä muodostaisivat talousohjauksen ja julkisen talouden suunnitteluun liittyvän pääneuvotteluprosessin ja edistäisivät maakuntien ja valtioneuvoston välistä yhteydenpitoa. Maakuntalain 13 §:ssä tarkoitettu neuvottelu on valtion ja maakunnan välinen neuvottelu, jota johtaa valtiovarainministeriö. Mainitussa neuvottelussa on tarkoitus tehdä johtopäätökset maakuntien kustannusten kehittymisestä, toimenpiteistä ja maakuntien investointien yhteensovittamisesta.

Turun kaupungin näkemyksen mukaan lakiesityksen 32 pykälä vahvistaa käsitystä siitä, että erityisesti maakuntien taloudellinen, mutta myös toiminnallinen itsehallinto on varsin vähäinen. Kaupunki viittaa tässä yhteydessä lausuntoonsa maakuntalakiesityksen 103 pykälästä:

"Maakuntien tiukka taloudellinen ohjaus on ainakin niiden perustamisvaiheessa tarkoituksenmukaista, koska taloudellisia ja toiminnallisia vaikuttavuusarviointeja ei ole tehty. Kokonaisuudella on yhteys myös kuntien kokonaistaloudelliseen kestävyyteen. Toisaalta on selvää, että maakuntien vähäinen taloudellinen itsehallinto heikentää niiden kykyä vastata tehtäviensä järjestämisestä."

@ylojarvi.fi:
Maakunnan tulevien tehtävien ja kuntien tehtävien välissä on toimivaltaepäselvyyksiä päällekkäisyyksiä. Tämä voi heikentää kokonaisuuden hallinnointia ja toiminnan tehokkuutta. Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi merkittävä strateginen toimija, jolla on myös resurssit kehittämiseen. Kaupunkiseudulla tämän strategisen toimijan tulisi olla kaupunkiseudun kunnat, jotka voivat käyttää kehittämistyön toteutukseen kumppaneita, rahoittajia ja osaajia.

@salo.fi:
Keskusteluista puuttuvat kunnat. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tarvitaan myös kuntaedustus.
Valtion ja maakunnan käymiin alueiden kehittämisen keskusteluihin pitää nimetä osallistujiksi myös maakunnan toiminnallisten työssäkäyntialueiden keskuskaupungit. Kaupunkien osallistuminen ennakoivaan suunnitteluun vahvistaa elinvoima- ja kasvupalveluiden kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia.

@kauniainen.fi:
Keskustelut tukevat alueiden ja valtion yhteistyötä. Tulevassa kehittämistyössä on kuitenkin mukana toimijoita, joita ei ole vielä olemassakaan, ja on vaikea ennakoida miten esimerkiksi ministeriöt ottavat kuntayhtymän näkemyksiä huomioon.
Olisi luontevampaa puhua maakuntien sijaan alueellisista kasvupalveluiden järjestäjistä tai vaihtoehtoisesti mainita maakuntien rinnalla myös kasvupalveluiden järjestämisestä Uudellamaalla vastaava kuntayhtymä.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Kehittämisen keskusteluja maakunnan ja valtion välillä tarvitaan ehdottomasti, mutta niissä on huomioitava yritysten ja kaupunkien rooli vaikuttamisen ja kehittämisen näkökulmasta. Kuntien tulisi olla osapuoli ko. keskusteluissa.

@orivesi.fi:
Valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta edellyttää maakunnan tiivistä yhteistyötä, kumppanuutta ja pysyviä yhteistoimintamuotoja kuntien kanssa.

@jamsa.fi:
Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin neuvottelemalla alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena syntyvät johtopäätökset, jotka koskevat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa. Elinvoiman ja kasvupalvelujen näkökulmasta kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia vahvistaisi kuntien ja kehitysyhtiöiden edustajien kutsuminen alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukuntaan.
Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen toimillaan vaikuttavat valtionhallinnonalat ovat keskustelussa mukana jolloin pystytään muodostamaan laaja hallinnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Neuvotteluja koordinoi TEM. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista siltä osin, missä muodossa ja kuinka vahvasti johtopäätökset sitovat eri hallinnon aloja ja miten keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@ouka.fi:
Alueiden kehittämisen keskustelujen (§ 32) sisältö jää epäselväksi eikä ota mitenkään huomioon erityisesti keskuskaupunkien toimia aluekehityksessä ja kasvupalveluissa.

Valtion ja kaupunkiseutujen väliset sopimukset (kasvu- ja MAL sopimukset) tulee kirjata aluekehittämislakiin. Sopimukset laaditaan suoralla neuvottelumenettelyllä suurten kaupunkiseutujen ja ministeriöiden kesken hallituskaudeksi kerrallaan.

Käytännössä suuret kaupungit ovat tehneet kasvu- ja muut aluekehittämisen sopimukset suoraan valtion kanssa ja ne on sisällytetty sellaisenaan maakunnallisiin ohjelmiin. Sopimusten sisällön määrittely pitäisi edelleen olla vuorovaikutteinen maakuntaohjelman kanssa eikä sopimuksen sisältöjä tulisi määritellä 11 § mukaisesti niin, että maakuntaohjelma on sisältöjä rajaava.

@lieto.fi:
Kasvupalveluiden ylenen ohjaus ja strateginen kehittäminen kuuluisi ehdotuksen mukaan työ- ja elinkeinoministeriölle, joka vastaisi valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Tätä varten perustettaisiin ”Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”, jolla ei kuitenkaan olisi itsenäistä päätösvaltaa. Neuvottelukunta voisi asettaa jaostoja selvittämään tarkempaa valmistelua vaativia vaiheita ja lisäksi voidaan perustaa muita neuvottelukuntia.
Valtio ja maakunnan keskustelisivat vuosittain alueiden kehittämisestä ja sen painopisteistä. Keskusteluiden tarkoituksena olisi saada valtion ja maakuntien yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä.
Lakiluonnoksen perusteella jää käsitys, että ministeriö ohjaa voimakkaasti mitä aluekehittäminen maakunnissa on. Otetaanko riittävästi huomioon alueiden erityispiirteet? Kun keskustelua käydään vain valtion ja maakuntien välillä jää monta aluekehitysorganisaatiota pois keskusteluista. Miten varmistetaan eri toimijoiden näkemysten huomioonottaminen näissä keskusteluissa?
Nykyisessä aluekehittämislaissa säädetyt yhteistyöryhmät on jätetty pois tässä lakiluonnoksessa. Miksi? Mikä on kaupunkiseutujen ja kuntien rooli keskusteluissa?

@heinavesi.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvupalvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maakunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@iisalmi.fi:
Keskusteluista puuttuvat kunnat. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tarvitaan myös kuntaedustus. Valtion ja maakunnan käymiin alueiden kehittämisen keskusteluihin pitää nimetä osallistujiksi myös maakunnan toiminnallisten työssäkäyntialueiden keskuskaupungit. Kaupunkien osallistuminen ennakoivaan suunnitteluun vahvistaa elinvoima- ja kasvupalveluiden kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta/valtakunta -akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kuntien ja kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

@kirkkonummi.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@sauvo.fi:
Kasvupalveluiden ylenen ohjaus ja strateginen kehittäminen kuuluisi ehdotuksen mukaan työ- ja elinkeinoministeriölle, joka vastaisi valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Tätä varten perustettaisiin ”Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”, jolla ei kuitenkaan olisi itsenäistä päätösvaltaa. Neuvottelukunta voisi asettaa jaostoja selvittämään tarkempaa valmistelua vaativia vaiheita ja lisäksi voidaan perustaa muita neuvottelukuntia.

Valtio ja maakunnat keskustelisivat vuosittain alueiden kehittämisestä ja sen painopisteistä. Keskusteluiden tarkoituksena olisi saada valtion ja maakuntien yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä.

Lakiluonnoksen perusteella jää käsitys, että ministeriö ohjaa voimakkaasti mitä aluekehittäminen maakunnissa on. Otetaanko riittävästi huomioon alueiden erityispiirteet? Kun keskustelua käydään vain valtion ja maakuntien välillä jää monta aluekehitysorganisaatiota pois keskusteluista. Miten varmistetaan eri toimijoiden näkemysten huomioonottaminen näissä keskusteluissa?

Nykyisessä aluekehittämislaissa säädetyt yhteistyöryhmät on jätetty pois tässä lakiluonnoksessa. Miksi? Mikä on kaupunkiseutujen ja kuntien rooli keskusteluissa?

@kitee.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.
Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvupalvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maakunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@tuusula.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@tampere.fi:
Maakunnan tulevien tehtävien ja kuntien tehtävien välissä on paljon toimivaltaepäselvyyksiä sekä päällekkäisyyksiä. Päällekkäisyyksiä on erityisesti elinvoimatehtävien, mukaan lukien innovaatioympäristöjen kehittäminen, aluekehitystehtävissä todetut yliopistoyhteistyön johtaminen, kulttuuritehtävien päällekkäisyydet yms. osalta maakunnan alueella.

Aiemman projektirahoittajan roolin sijaan maakunnasta on lakiesityksen mukaan tulossa toinen strategi elinvoimatehtävien tuottamiseen - toistaiseksi strategi ilman merkittäviä resursseja, sillä suuret kaupungit ovat vastanneet näiden elinvoimaponnistusten rahoituksesta.

Mikäli suurille kaupungeille ei mahdollisteta jatkossa palveluiden järjestämisvastuuta, vaatii uusien maakuntien strateginen suunnittelu- ja ohjausrooli kasvupalveluissa vahvaa lisäpohdintaa yhdessä kuntien kanssa.

Tuloksekkaassa kehittämistyössä voi olla vain yksi merkittävä strategi, jolla on myös resurssit kehittämiseen - kaupunkiseudulla kaupunkiseudun kunnat, jotka voivat käyttää kehittämistyön toteutukseen kumppaneita, rahoittajia ja osaajia.

@virrat.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys-ja kasvupalvelulaissa. Laissa tulee määritellä alue-kehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi. Myös kuntien ja maakuntien väliset kehittämisen keskustelut tulee huomioida tavoitteissa.

@hameenlinna.fi:
Maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi sekä maakuntalaissa että aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Maakunta valmistautuu neuvotteluihin yhdessä alueen kuntien kanssa.

@sulkava.fi:
Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisivat johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa. Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen toimillaan vaikuttavat hallinnonalat ovat keskustelussa mukana jolloin pystytään muodostamaan laaja hallinnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@lahti.fi:
Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohjaa varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. On tärkeää, että maakunta valmistautuu neuvotteluihin yhdessä alueen kuntien kanssa ja kunnat ovat osapuolena mukana keskusteluissa ja neuvotteluissa. Keskeistä on, että kaikki maakunnan kehitykseen vaikuttavat julkiset toimijat ja hallinnonalat ovat mukana keskustelussa, jolloin pystytään muodostamaan kokonaisnäkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista.

@kannus.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö.
Keskustelun tulisi olla laaja-alaista ja siihen tulisi osallistua kaikkien aluekehittämistä koskevien hallinnonalojen (OKM, MMM, LVM, VM jne.). Keskustelu ei voi olla ainoastaan nykytilan toteamista, vaan siinä tulee käsitellä myös maakuntien esityksiä valtion toimenpiteiksi.
Oleellista on, että molemmilla osapuolille syntyy selkeä tilannekuva maakunnan tilanteesta ja siihen vaikuttavista asioista.

@inga.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@hel.fi:
Keskusteluiden osanottajissa ei ole huomioitu aluekehittämisen kaikkia tasoja. Keskusteluissa tulee olla mukana maakuntien ja valtion lisäksi myös suuret kaupungit, jotka solmivat kasvu- ja muita sopimuksia valtion kanssa. Suuret kaupungit vastaavat todellisuudessa merkittäviltä osin alueen kehityksestä ja käytännössä valtaosa aluekehittämisen resursseista, intresseistä ja potentiaalista on alueiden kaupungeilla. Alueet eivät voi käytännössä kehittyä ilman suurten kaupunkien, maakunnan ja valtion tiivistä yhteistyötä. On perusteltua, että suuret kaupungit olisivat suoraan mukana alueiden ja valtion yhteistyössä.

@toholampi.fi:
Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisi johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa. Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen
toimillaan vaikuttavat hallinnonalat ovat keskustelussa mukana jolloin pystytään muodostamaan laaja hallinnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Keskustelun tulisi olla laaja-alaista ja siihen tulisi osallistua kaikkien aluekehittämistä koskevien hallinnonalojen (OKM, MMM, LVM, VM jne.). Keskustelu ei voi olla ainoastaan nykytilan toteamista, vaan siinä tulee käsitellä myös maakuntien esityksiä valtion toimenpiteiksi. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@pedersore.fi:
Den statliga styrningen är för strikt med tanke på att landskapen är självstyrande. Detta sker på ett helt annat sätt än med exempelvis kommunerna. Istället verkar statsmakten fortfarande se på landskapen som statliga regionala myndigheter under dess direkta styrning, vilket inte är fallet. Styrningen borde minskas och landskapen borde ges en friare roll. Det är trots allt de som är experter på just det egna landskapets styrkor och speciella behov.

Staten borde inte heller ha möjlighet att bestämma om en centralisering av vissa tjänster till ett eller flera landskap (§ 36), utan detta borde vara något landskapen frivilligt samarbetar kring. Om en centralisering är nödvändig borde den ske ex via något av de statliga kompetenscentren (servicebolagen).

Staten borde grunda ett oberoende organ för kvalitetsbedömning av tjänsterna så att kunderna skulle ha möjlighet att fatta upplysta beslut om var de vill få sin service (och detta helt oberoende av exempelvis landskapsgränser).

@masku.fi:
Lakiluonnoksen perusteella jää käsitys, että ministeriö ohjaa voimakkaasti mitä aluekehittäminen maakunnissa on. Otetaanko riittävästi huomioon alueiden erityispiirteet? Kun keskustelua käydään vain valtion ja maakuntien välillä jää monta aluekehitysorganisaatiota pois keskusteluista. Miten varmistetaan eri toimijoiden näkemysten huomioonottaminen näissä keskusteluissa?

@juva.fi:
Keskustelujen rooli ohjauksessa jää epäselväksi.

@naantali.fi:
Kasvupalveluiden ylenen ohjaus ja strateginen kehittäminen kuuluisi ehdotuksen mukaan työ- ja elinkeinoministeriölle, joka vastaisi valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Tätä varten perustettaisiin ”Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”, jolla ei kuitenkaan olisi itsenäistä päätösvaltaa. Neuvottelukunta voisi asettaa jaostoja selvittämään tarkempaa valmistelua vaativia vaiheita ja lisäksi voidaan perustaa muita neuvottelukuntia.

Valtio ja maakunnan keskustelisivat vuosittain alueiden kehittämisestä ja sen painopisteistä. Keskusteluiden tarkoituksena olisi saada valtion ja maakuntien yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä.

Lakiluonnoksen perusteella jää käsitys, että ministeriö ohjaa voimakkaasti, mitä aluekehittäminen maakunnissa on. Otetaanko riittävästi huomioon alueiden erityispiirteet? Kun keskustelua käydään vain valtion ja maakuntien välillä jää monta aluekehitysorganisaatiota pois keskusteluista. Miten varmistetaan eri toimijoiden näkemysten huomioon ottaminen näissä keskusteluissa?

Nykyisessä aluekehittämislaissa säädetyt yhteistyöryhmät on jätetty pois tässä lakiluonnoksessa. Miksi? Mikä on kaupunkiseutujen ja kuntien rooli keskusteluissa?

@kajaani.fi:
Nykyisessä aluekehittämisen järjestelmässä on puutteita kansallisen ja alueellisen kehittämistoiminnan yhteensovittamisessa. Lakiehdotuksen keskustelumenettely valtion ja maakunnan välillä tuo siihen jonkin verran parannusta, mutta sitä tulisi viedä pidemmälle neuvottelumenettelyn ja sopimuksellisuuden suuntaan, jossa molemmat osapuolet sitoutuvat yhteisiin tavoitteisiin.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kuopio.fi:
Lakiluonnoksessa alueilla tarkoitetaan maakuntia, kasvavien keskuskaupunkien rooli alueiden kehittämisessä on unohdettu.

@liperi.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.
Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvupalvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maakunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@sysma.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi sekä maakuntalaissa, että aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa.

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
Myös kuntien ja seutukuntien näkemykset ovat tärkeitä tilannekuvan luomiseksi.

@sipoo.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@perho.com:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esitykset valtion toimenpiteiksi.

@kempele.fi:
Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisivat johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa. Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen toimillaan vaikuttavat hallinnonalat ovat keskustelussa mukana jolloin pystytään muodostamaan laaja hallinnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@eura.fi:
Valtion ja maakuntien sekä valtion ja kuntien välisestä roolijaosta keskustellaan vähän.

@raseborg.fi:
Viktigt med gemensamma målsättningar så att alla i helheten jobbar mot samma mål och känner sig delaktig av dem. Detta kommer nog att bli utmanande att förverkliga med styrning samt finansiering på så många olika nivåer.

@suomussalmi.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@keuruu.fi:
Tässä lähdetään suuresta tavoitteesta kohti pienempää, pilkkominen maakunnassa palveluntuottajien kesken, miten se toteutetaan. Pienistä tavoitteista esim. kunnat – maakunnat - valtio rakentuisi hallittavampi kokonaisuus.
Keskustelun sijaan pitäisi käyttää esim. järjestämissuunnitelmia.

Keskusteluista puuttuvat kunnat. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tarvitaan myös kuntaedustus. Valtion ja maakunnan käymiin alueiden kehittämisen keskusteluihin pitää nimetä osallistujiksi myös maakunnan toiminnallisten työssäkäyntialueiden keskuskaupungit. Kaupunkien osallistuminen ennakoivaan suunnitteluun vahvistaa elinvoima- ja kasvupalveluiden kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia.

@heinola.fi:
Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisi johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa. Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen toimillaan vaikuttavat hallinnonalat ovat keskustelussa mukana jolloin pystytään muodostamaan laaja hallinnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@kuhmoinen.fi:
Valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta edellyttää maakunnan tiivistä yhteistyötä, kumppanuutta ja pysyviä yhteistoimintamuotoja kuntien kanssa.

@orimattila.fi:
Orimattilan kaupunki toteaa Suomen Kuntaliiton kannan mukaisesti, että alueiden ke-hittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakun-nan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta val-mistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lop-putuloksena olisi johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta eri-tyishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnas-sa. Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen toimillaan vaikuttavat hallinnonalat ovat keskustelussa mukana jolloin pystytään muodostamaan laaja hal-linnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@vantaa.fi:
Toiminnan täytyy perustua mitattaviin tulostavoitteisiin ja tavoitteisiin liittyy aina myös kirjallinen sopimusmenettely. "Alueiden kehittämisen keskustelujen" rooli ohjauksessa jää epäselväksi.

Järjestelmien tulisi olla valmiita ennen vuotta 2019, jotta lakiehdotuksen mukainen toiminta voisi alkaa. Aikataulu ei vaikuta realistiselta.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Kasvupalveluiden ylenen ohjaus ja strateginen kehittäminen kuuluisi ehdotuksen mukaan työ- ja elinkeinoministeriölle, joka vastaisi valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Tätä varten perustettaisiin ”Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”, jolla ei kuitenkaan olisi itsenäistä päätösvaltaa. Neuvottelukunta voisi asettaa jaostoja selvittämään tarkempaa valmistelua vaativia vaiheita ja lisäksi voidaan perustaa muita neuvottelukuntia.

Valtio ja maakunnan keskustelisivat vuosittain alueiden kehittämisestä ja sen painopisteistä. Keskusteluiden tarkoituksena olisi saada valtion ja maakuntien yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä.

Lakiluonnoksen perusteella jää käsitys, että ministeriö ohjaa voimakkaasti mitä aluekehittäminen maakunnissa on. Otetaanko riittävästi huomioon alueiden erityispiirteet? Kun keskustelua käydään vain valtion ja maakuntien välillä jää monta aluekehitysorganisaatiota pois keskusteluista. Miten varmistetaan eri toimijoiden näkemysten huomioonottaminen näissä keskusteluissa?

Nykyisessä aluekehittämislaissa säädetyt yhteistyöryhmät on jätetty pois tässä lakiluonnoksessa. Miksi? Mikä on kaupunkiseutujen ja kuntien rooli keskusteluissa?

@parkano.fi:
Keskusteluista puuttuvat kunnat. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tarvitaan myös kuntaedustus.

Valtion ja maakunnan käymiin alueiden kehittämisen keskusteluihin pitää nimetä osallistujiksi myös maakunnan toiminnallisten työssäkäyntialueiden keskuskaupungit. Kaupunkien osallistuminen ennakoivaan suunnitteluun vahvistaa elinvoima- ja kasvupalveluiden kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia.

@vihti.fi:
Keskustelut tukevat alueiden ja valtion yhteistyötä. Oleellista on se että keskustelut eivät saa muuttua tuloskeskusteluiksi, jotka rajaisivat alueellisen kasvupalvelujen järjestäjän mahdollisuuksia järjestää kasvupalvelut oman alueensa lähtökohdista, omia tarpeita vastaavalla tavalla. Uudenmaan kasvupalvelujen järjestämisen valtakunnallisen merkityksen takia on välttämätöntä että kuntayhtymä on edustettuna 31 § alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunnassa.
Esityksen pykälässä 32 olisi luontevampaa puhua maakuntien sijaan alueellisista kasvupalveluiden järjestäjästä tai vaihtoehtoisesti mainita maakuntien rinnalla alueiden kehittämisen keskusteluissa edustettuina olevien tahojen joukossa myös kasvupalveluiden järjestämisestä Uudellamaalla vastaava kuntayhtymä.
35 § 2 momentti tulee muuttaa niin, että viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999), sovelletaan julkisomisteisten yhtiöiden lisäksi myös yksityisomisteisiin yhtiöihin, niiden tuottaessa tämän lain tarkoittamia palveluja. Lakiesityksessä haetaan markkinoilla palveluita tuottaville tahoille kilpailuneutraliteettia, joten olisi luontevaa, että julkisuuden säätelyn osalta yhtiöitä ei aseteta erilaiseen asemaan sen mukaan, kuka yhtiön omistaa.

@miehikkala.fi:
Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisi johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa. Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen toimillaan vaikuttavat hallinnonalat ovat keskustelussa mukana jolloin pystytään muodostamaan laaja hallinnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@nurmes.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

Aluekehittämispäätöksen suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@espoo.fi:
Keskustelut tukevat alueiden ja valtion yhteistyötä. Oleellista on se että keskustelut eivät saa muuttua tuloskeskusteluiksi, jotka rajaisivat alueellisen kasvupalvelujen järjestäjän mahdollisuuksia järjestää kasvupalvelut oman alueensa lähtökohdista, omia tarpeita vastaavalla tavalla.

Uudenmaan kasvupalvelujen järjestämisen valtakunnallisen merkityksen takia on välttämätöntä että kuntayhtymä on edustettuna 31 § alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunnassa.

Esityksen pykälässä 32 olisi luontevampaa puhua maakuntien sijaan alueellisista kasvupalveluiden järjestäjästä tai vaihtoehtoisesti mainita maakuntien rinnalla alueiden kehittämisen keskusteluissa edustettuina olevien tahojen joukossa myös kasvupalveluiden järjestämisestä Uudellamaalla vastaava kuntayhtymä. Vaikea sanoa, minkälaiseksi alueiden kehittämisen keskustelut ja niiden merkitys tai hyöty muodostuvat. Mukana pöydässä on toimijoita, joita ei ole vielä olemassakaan ja esimerkiksi ministeriöiden intoa ottaa kuntayhtymän näkemyksiä huomioon on vaikea ennakoida.

35 § 2 momentti tulee muuttaa niin, että viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999), sovelletaan julkisomisteisten yhtiöiden lisäksi myös yksityisomisteisiin yhtiöihin, niiden tuottaessa tämän lain tarkoittamia palveluja. Lakiesityksessä haetaan markkinoilla palveluita tuottaville tahoille kilpailuneutraliteettia, joten olisi luontevaa, että julkisuuden säätelyn osalta yhtiöitä ei aseteta erilaiseen asemaan sen mukaan, kuka yhtiön omistaa. Keskitetysti hoidettavien tehtävien osalta (36 §) on varmistettava tehtävien hoidon rahoitus niin, että keskitettävän tehtävän hoitaakseen ottava kasvupalvelujen järjestäjä saa tehtävään erillisrahoituksen.

@businesslappi.fi:
29§ Suunnittelu, kehittäminen ja yleinen ohjaus
Pykälän 1 momentissa säädetään, että ”Kasvupalvelujen yleinen ohjaus ja strateginen kehittäminen kuuluvat työ- ja elinkeinoministeriölle”.
Olisi tärkeää, että TEM ottaisi yleisessä ohjauksessa ja strategisessa kehittämisessä huomioon myös maakuntien mielipiteet.

31§ Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta
1 momentissa sanotaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä toimii alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”.
Pykälän lopussa sanotaan, että ”vn:n asetuksella voidaan antaa tarkempia säädöksiä neuvottelukunnan kokoonpanosta, toimikaudesta ja tarkemmista tehtävistä”.

Neuvottelukunnan kokoonpano, toimikausi ja tarkemmat tehtävät ehdotetaan sisällytettäväksi lakiin.

32§ Alueiden kehittämisen keskustelut
Pykälän mukaan ”….valtio ja maakunnat keskustelevat vuosittain alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimeenpanosta. Keskustelut perustuvat vn:n aluekehittämispäätökseen ja aluekehityksen ajankohtaiseen tilannekuvaan.”
Keskusteluissa voitaisiin ottaa huomioon myös maakuntaohjelma, jotta maakunnan suunnitelmat tulevat huomioon otetuiksi saman arvoisina kansallisten suunnitelmien kanssa.

Pykälän toisessa momentissa todetaan, että ”Keskustelujen tarkoituksena on valtion ja maakuntien yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä”.

Lauseesta näyttäisi puuttuvan verbi sanojen ”on” ja ”valtion” välistä (muodostaa? saavuttaa? luoda?).

@loviisa.fi:
Kyseessä on valtion ja maakunnan välinen kumppanuusasia.

@vora.fi:
Den statliga styrningen är för strikt med tanke på att landskapen är självstyrande. Landskapen är experter på just det egna landskapets styrkor och speciella behov.
Staten borde inte heller ha möjlighet att bestämma om en centralisering av vissa tjänster till ett eller flera landskap (§ 36), utan detta borde vara något landskapen frivilligt samarbetar kring.

@pirkkala.fi:
Valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta edellyttää maakunnan tiivistä yhteistyötä kuntien kanssa.

@kauhajoki.fi:
Keskusteluista puuttuvat kunnat. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tarvitaan myös kuntaedustus.
Valtion ja maakunnan käymiin alueiden kehittämisen keskusteluihin pitää nimetä osallistujiksi myös maakunnan toiminnallisten työssäkäyntialueiden keskuskaupungit. Kaupunkien osallistuminen ennakoivaan suunnitteluun vahvistaa elinvoima- ja kasvupalveluiden kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia.

@hyvinkaa.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@pori.fi:
Alueiden kehittämiseen liittyvät keskustelut valtakunnallisten ja alueellisten tavoitteiden yhteensovittamisen kannalta ovat periaatteessa kannatettavia ja tarpeellisia. Alueiden kehittämisen keskustelut maakuntalain 13 § edellyttämällä tavalla voivat osoittautua ajan mittaan toimivaksi malliksi, mutta toistaiseksi tulevien keskustelujen sisällöistä tai ohjausvaikutuksista ei ole käytettävissä mitään tietoa. Tietoa alueiden kehittämiseen liittyvistä keskusteluista on saatavissa vasta myöhemmin, jonka jälkeen asiaan on tosiasiallisesti mahdollista ottaa kantaa. Järjestelmän tulisi olla valmis ennen vuotta 2019, jotta lakiehdotuksen mukainen toiminta voisi alkaa. Aikataulu ei vaikuta toteuttamiskelpoisuuden osalta realistiselta. Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettelystä on tarpeen säätää yksiselitteisesti sekä maakunta- että aluekehitys- ja kasvulaissa.

@kolari.fi:
Maakuntien ja kuntien välinen keskustelu on tärkeää, jotta alueiden erityispiirteet ja keskeiset strategiat tulevat otettua huomioon.

@somero.fi:
Kyseinen toimintamuoto on uusi, jonka onnistumista voidaan arvioida käytännön toteutumisen perusteella.

@pihtipudas.fi:
Lakiesitys perustuu voimakkaasti sähköiseen asiointiin, joka on merkittävä haaste seniorivaestölle sekä heikkojen tietoliikenneyhteyksien varassa oleville asiakkaille.

Vuosittain toteuttavaksi esitettävät valtion ja maakuntien väliset neuvottelut jossa tarkennettaisiin alueiden kehittämisen tavoitteet ja toimeenpanot ovat kannatettavia, mutta tässä tulisi huomioida myös kuntien ja kehittämisyhtiöiden edustus.

@eurajoki.fi:
Keskustelut tukevat kasvupalveluiden tavoitteiden yhteensovittamista ja yhteistyötä. Painopisteen tulee olla koko maakunnan toiminnassa

@rusko.fi:
Lakiesityksen mukaan ministeriö ohjaa voimakkaasti maakunnan aluekehittämistä. Valtio ja maakunta käyvät keskusteluja alueen kehittämisestä, mutta miten muiden toimijoiden näkemykset tulevat huomioiduiksi.

@pyhajarvi.fi:
On tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjestäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan (§ 31) tulee saada edustus myös kunnista ja SEKESistä, jotta asiakasyhdyspinnan näkemykset saadaan parhaiten neuvottelukunnan tietoon.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Maakunta on itsenäinen toimija ja kyseessä on kumppanuussuhde valtion kanssa. Valtio voi antaa vain ohjausta.

@reisjarvi.fi:
Maakunnan ja valtion kehityskeskustelun tavoite tulee olla tavoitteellista ja ohjaavaa.

@sotkamo.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@nokiankaupunki.fi:
Maakunnan tulevien tehtävien ja kuntien tehtävien välissä on paljon toimivaltaepäselvyyksiä sekä päällekkäisyyksiä. Päällekkäisyyksiä on erityisesti elinvoimatehtävien, mukaan lukien innovaatioympäristöjen kehittäminen, aluekehitystehtävissä todetut yliopistoyhteistyön johtaminen, kulttuuritehtävien päällekkäisyydet.
Aiemman projektirahoittajan roolin sijaan maakunnasta on lakiesityksen mukaan tulossa strateginen toimija, mutta kuitenkin ilman merkittäviä resursseja, sillä kunnat ovat tosiasiassa vastanneet näiden elinvoimaponnistusten rahoituksesta.

@janakkala.fi:
Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi sekä maakuntalaissa että aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

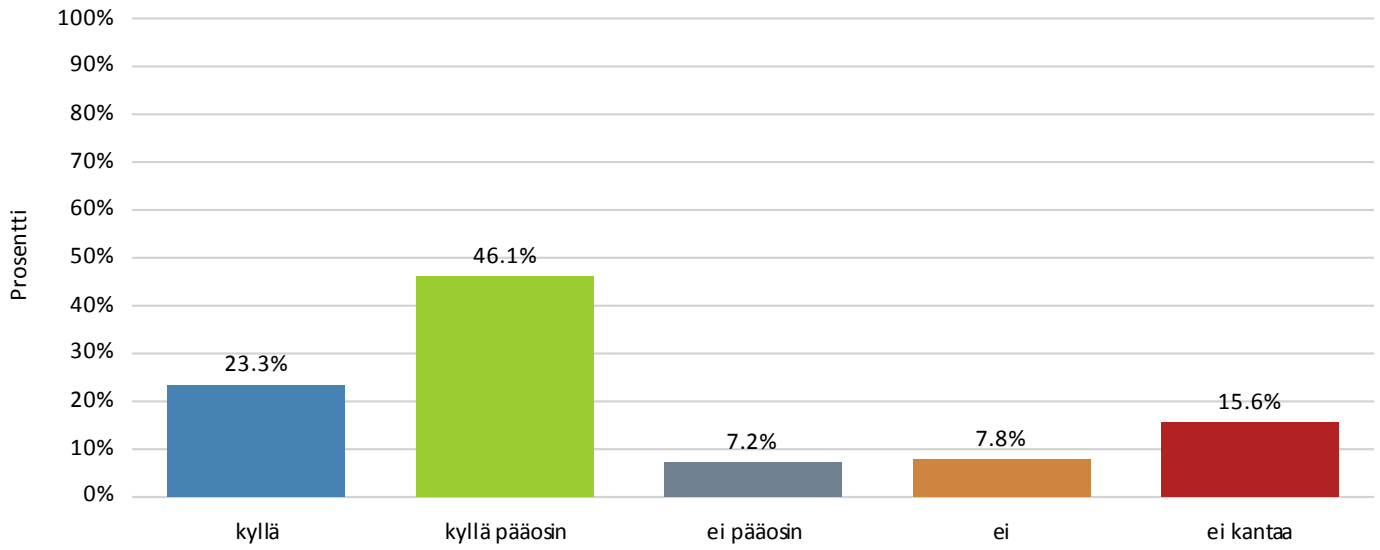
@uusikaupunki.fi:
Keskusteluista puuttuvat kunnat. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tarvitaan myös kuntaedustus.

Valtion ja maakunnan käymiin alueiden kehittämisen keskusteluihin pitää nimetä osallistujiksi myös maakunnan toiminnallisten työssäkäyntialueiden keskuskaupungit. Kaupunkien osallistuminen ennakoivaan suunnitteluun vahvistaa elinvoima- ja kasvupalveluiden kokonaisuuden yhteensovittamista ja tehokasta resursointia.

@konnevesi.fi:
Tukevat mikäli kunnat ja kaupungit otetaan lakitekstissä vahvemmin mukaan – nykyisessä lakiehdotuksessa kunnat ja kaupungit jäävät vähälle huomiolle vaikka juuri niissä on paras tuntemus alueittensa tilanteista.

Erityisen tärkeää on maaseutumaisissa kunnissa olevan aluekehitystietouden hyödyntäminen. Tämä näkemys näyttäisi puuttuvan lakivalmistelusta.

44. Ohjaavatko kasvupalvelujen valtakunnalliset tavoitteet riittävästi kasvupalveluiden tuottamista maakunnissa?

Nimi	Prosentti
kyllä	23,3%
kyllä pääosin	46,1%
ei pääosin	7,2%
ei	7,8%
ei kantaa	15,6%
N	180

45. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Alueiden erilaisuus tulee ottaa huomioon.

@kronoby.fi:
Som ovan konstaterats så är den statliga styrningen för stor med tanke på att landskapen är självstyrande.

@uurainen.fi:
Palveluille voisi määrittää minimivaatimustason.

@karvia.fi:
Tavoitteiden toteutumista tulee mitata ja valvoa, säännökset sinällään eivät takaa niiden toteutumista.

@rauma.fi:
Lakiluonnoksen 33 § ei anna työ- ja elinkeinoministeriölle valtuutta puuttua siihen, miten maakunta kohdentaa yleiskatteellisen rahoituksen. Maakuntien toisistaan eroavat vahvuudet ja heikkoudet tulee hyväksyä. Tällöin pyrkimys palveluiden yhdenvertaiseen saatavuuteen ei saa olla määräävänä tekijänä vaan maakunta määrittää omat painopisteensä käytettävissä oleviin resursseihin suhteuttaen.

@joutsa.fi:
Työllisyys kysymyksissä on paljon epävarmuutta

@tammela.fi:
Valtakunnallisissa tavoitteissa syytä tarkastella esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutumista.

@kerava.fi:
Valtakunnalliset tavoitteet eivät riitä. Palveluiden kehittämisen tulee lähteä tarve edellä ja asiakaslähtöisesti. Palveluketjujen tulee olla ketteriä muuttumaan asiakkaan tarpeen mukaan. Palvelujen riittävyydestä tulee huolehtia. Kasvupalvelujen tuottamista tulee sallia myös kuntien sidosyksiköille.

@hankasalmi.fi:
Hyvin olennaista on nyt saada lain luvun 3 - 15 b pykälä ”Valtion ja maakunnan vastuusta työllisyydestä” selkeäksi ja kattavaksi – vielä siitä ei valitettavasti ole saatu aikaiseksi edes luonnosta. Iso osa palveluista tavoitteellisuuden kannalta on siis vielä tilanteessa, että lakia on tältä osin mahdoton arvioida. Tällä hetkellä on siksi pakko vastata EI, kunnes tavoite isoon kohtaan kasvupalvelua on saatu asetettua. Yritystoimintaankaan ei sellaista konkreettista tavoiteasetantaa kyllä myöskään oikein ole.

@lestijarvi.fi:
On syytä tunnistaa po. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@ahtari.fi:
Pitäisikö ohjata? Maakunnat ja niiden osa-alueet ovat erilaisia. Maakunta tuottaa päättämänsä kasvupalvelut ottaen huomioon alueiden ja toimialojen erilaisuudet.

@seinajoki.fi:
Uudistuksessa myönteistä on palveluiden laadun kehittäminen ja työnjaon täsmentyminen yksityisen ja julkisen sektorin välille silloin kun kyseessä ei ole erityistä tukea tarvitsevat asiakasryhmät. Kuitenkin monituottajamallissa tulee olla mahdollistaaa myös maakunnan oma palvelutuotanto ja sopimukselliset ratkaisut alueellaan (esimerkiksi vaikeasti työllistyvät ja kotoutujat). Maakuntien on itse pystyttävä ratkaisemaan ja vaikuttamaan aluekohtaisesti mikä on paras tapa tuottaa palvelut.

@valkeakoski.fi:
Aktiivisen työvoimapolitiikan valtakunnalliset tavoitteet eivät juuri ohjaisi palvelujen tuottamista, koska palveluista säädettäisiin hyvin kevyesti. Se, millaisia palveluita muodostuu, riippuu siitä, mitä yritykset sattuisivat tuottamaan. Se puolestaan riippuisi oleellisesti maakuntien päättämistä rahoitusmalleista, joista esityksessä ei pystytä esittämään mitään näkemystä tai arviota.

Lisäksi valittu rahoitusmalli (yleiskatteinen maakuntien rahoitus) yhdistettynä maakuntien taloudellisiin kannusteisiin (työttömyyden kustannukset tulevat valtiolle ja sosiaalivakuutusjärjestelmälle ja verotulot kertyvät kunnille; maakunta saa sitä enemmän rahoitusta mitä korkeampi työttömyys sen alueella on) johtaa siihen, että kasvupalvelujen rahoitus uhkaa jäädä. Valtiolla ei olisi enää keinoja vaikuttaa aktiivisen työvoimapolitiikan resursseihin, mikä vesittää täysin valtion mahdollisuudet vaikuttaa työvoimapolitiikan tosiasialliseen vaikuttavuuteen.

@multia.fi:
Palveluille tulee määritellä ehdottomasti minimivaatimukset.

@nousiainen.fi:
Ohjaavatko liikaakin?

@lieksa.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@merikarvia.fi:
Ks ed.

@ilomantsi.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@urjala.fi:
Valtioneuvostolla on oikeus määritellä tavoitteita palvelujen saatavuudelle, linjauksia yhteisistä järjestelmistä ja tuotantotapojen hyödyntämisestä sekä tiedonhallinnan kehittämiskohteista.

@akaa.fi:
Valtioneuvostolla on oikeus määritellä tavoitteita palvelujen saatavuudelle, linjauksia yhteisistä järjestelmistä ja tuotantotapojen hyödyntämisestä sekä tiedonhallinnan kehittämiskohteista.

@hausjarvi.fi:
Valtakunnallisissa tavoitteissa on syytä tarkastella esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutumista.

@raakkyla.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@kaarina.fi:
Ohjaavatko liikaakin?

@nurmijarvi.fi:
Valtakunnalliset tavoitteet eivät riitä. Palveluiden kehittämisen tulee lähteä tarve edellä ja asiakaslähtöisesti. Palveluketjujen tulee olla ketteriä muuttumaan asiakkaan tarpeen mukaan. Palvelujen riittävyydestä tulee huolehtia. Kasvupalvelujen tuottamista tulee sallia myös kuntien sidosyksiköille.

@pornainen.fi:
Valtakunnalliset tavoitteet eivät riitä. Palveluiden kehittämisen tulee lähteä tarve edellä ja asiakaslähtöisesti. Palveluketjujen tulee olla ketteriä muuttumaan asiakkaan tarpeen mukaan. Palvelujen riittävyydestä tulee huolehtia. Kasvupalvelujen tuottamista tulee sallia myös kuntien sidosyksiköille.

@pyhanta.fi:
Lakiehdotus vaatii vielä tarkennusta mm. vaikeasti työllistyvien osalta ja kuntien omasta kasvupalvelujen tuotannosta.

@jkl.fi:
Tähän on tässä vaiheessa hyvin vaikea ottaa kantaa.

@viitasaari.fi:
Maakuntien alueellisten piirteiden huomioiminen ja sallittu harkinta on kannatettavaa. Myös Maakuntien sisällä olevien kuntien erilaisuus tulisi pystyä huomioimaan.

@kokkola.fi:
Valtakunnallisissa tavoitteissa on syytä tarkastella asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutumista.

@polvijarvi.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@lempaala.fi:
Kts. edellä

@pyharanta.fi:
Mutta tämä on koko itsehallintoajattelun vastaista.

@riihimaki.fi:
Toivottavaa on, että maakuntien erovaisuudet huomioidaan tavoitteissa ja samalla mahdollistetaan palveluiden käyttö yli maakuntarajojen.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Som ovan konstaterats så är den statliga styrningen för stor med tanke på att landskapen är självstyrande.

@valtimo.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@jns.fi:
Pelkästään lakiluonnoksen perusteella asiaa on hankala arvioida. Ohjauksen vaikutus riippuu siitä millaisia ohjaavat valtakunnalliset tavoitteet ovat, kuinka ne käytännössä ohjaavat sekä siitä kuinka rahoitusta mahdollisesti käytetään ohjaavana tekijänä.

@krs.fi:
Epäselvää, miten elinkeinoyhtiöiden nykyistä osaamista voidaan hyödyntää, jos niille annetaan rajalliset mahdollisuudet toimia ja kilpailla yksityisten yhtiöiden kanssa.

@pietarsaari.fi:
Suomen kokoisessa maassa kansantalouden kasvu, työllisyys ja uudistuminen edellyttävät sitä, että kaupunkialueiden ja valtion tavoitteet suuntautuvat samoin. Tämä vaatii vahvaa ja toimivaa kumppanuutta. Kasvupalveluiden järjestämisvastuusta sopimisen mahdollistaminen korostuu erityisesti suurilla kaupunkiseuduilla, joiden omat panostukset elinkeinojen edistämiseen ovat merkittävät.

@ilmajoi.fi:
Ohjaavat riittävästi. Yksityiskohtaisempi ohjaus ei ole tarpeen.

@vaasa.fi:
Suomen kokoisessa maassa kansantalouden kasvu, työllisyys ja uudistuminen edellyttävät sitä, että kaupunkialueiden ja valtion tavoitteet suuntautuvat samoin. Tämä vaatii vahvaa ja toimivaa kumppanuutta. Kasvupalveluiden järjestämisvastuusta sopimisen mahdollistaminen korostuu erityisesti suurilla kaupunkiseuduilla, joiden omat panostukset elinkeinojen edistämiseen ovat merkittävät.

@karkkila.fi:
Tavoiteasetannan tulee lähteä alueiden ja asiakkaiden tarpeista. Nämä eroavat eri puolilla maata ja eri alueilla suurestikin toisistaan.

@turku.fi:
Yksityiskohtaisempi ohjaus ei ole tarkoituksenmukaista.

@ruokolahti.fi:
Valtioneuvoston asetuksenantovaltuudet ja oikeus maakuntia koskeviin valtioneuvoston päätöksiin pitää määritellä tarkkarajaisesti ja täsmällisesti, muutoin valtiolla on liiallinen mahdollisuus ohjata maakuntia tarpeettoman yksityiskohtaisesti.

@puolanka.fi:
On syytä kyseenalaistaa po. ohjaus, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteensovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta.

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa.

@salo.fi:
Mikäli kunnat jätetään tavoiteasetantakeskustelun ulkopuolelle, jää tavoiteasetanta hajanaiseksi.

@kauniainen.fi:
Osan palveluista tulee olla valtakunnallisesti yhteneviä asiakasnäkökulmasta palveluiden/järjestelmän yksinkertaisuuden, ohjauksen ja neuvonnan keskittämishyötyjen ja työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi.

Esimerkiksi sähköiset työnvälitys- ja rekrytointipalvelut tai koulutusten tarjonta eivät voi olla täysin maakunta- ja tuottajakohtaisia tai riippuvaisia siitä, mistä maakunnasta ja miltä palveluntuottajalta yritys- tai henkilöasiakas hakee palveluita.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Laissa on väljyyttä soveltaa asioita. Jää nähtäväksi miten toteutus sujuu. Tässä vaiheessa on vaikea kommentoida asiaa tarkemmin.

@jamsa.fi:
Tässä vaiheessa asiaan on mahdotonta ottaa kantaa.

@ouka.fi:
Valtionhallinolla (valtioneuvosto ja ministeriöt) on velvollisuus ja oikeus määritellä valtakunnalliset tavoitteet suhteessa maakunnissa sijaitseviin toteuttajayksiköihin.

@lieto.fi:
Ohjaavatko liikaakin?

@heinavesi.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@kirkkonummi.fi:
Ohjaavat riittävästi. Yksityiskohtaisempi ohjaus ei ole tarpeen.

@sauvo.fi:
Ohjaavatko liikaakin?

@kitee.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@tuusula.fi:
Valtakunnalliset tavoitteet eivät riitä. Palveluiden kehittämisen tulee lähteä tarve edellä ja asiakaslähtöisesti. Palveluketjujen tulee olla ketteriä muuttumaan asiakkaan tarpeen mukaan. Palvelujen riittävyydestä tulee huolehtia. Kasvupalvelujen tuottamista tulee sallia myös kuntien sidosyksiköille.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@virrat.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maa-kunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja – valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@hameenlinna.fi:
Valtakunnallisissa tavoitteissa on syytä tarkastella esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutumista.

@lahti.fi:
30§:n perusteella tämä jää epäselväksi.

@inga.fi:
Ohjaavat riittävästi. Yksityiskohtaisempi ohjaus ei ole tarpeen.

@hel.fi:
Osan palveluista tulee olla valtakunnallisesti yhteneviä asiakasnäkökulmasta palveluiden/järjestelmän yksinkertaisuuden, ohjauksen ja neuvonnan keskittämishyötyjen ja työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi. Esimerkiksi sähköiset työnvälitys- ja rekrytointipalvelut tai koulutusten tarjonta eivät voi olla täysin maakunta- ja tuottajakohtaisia tai riippuvaisia siitä, mistä maakunnasta ja miltä palveluntuottajalta yritys- tai henkilöasiakas hakee palveluita.

@lohja.fi:
Palveluiden kehittämisen lähtökohtana tulee olla asiakkaiden alueellisesti erilaiset tarpeet ja niiden mukaan rakennetut palveluketjut. Siksi valtakunnalliset tavoitteet eivät yksin riitä.

@toholampi.fi:
Koko pykälä 30 vaatii täsmentämistä: epäselväksi jää mistä pykälässä halutaan säätää. Kyseisessä pykälässä mainituissa kasvupalvelujen valtakunnallisissa tavoitteissa viitataan 10 pykälän 1 momentin aluekehittämispäätöksessä oleviin kasvupalvelujen strategisiin tavoitteisiin, joita ao. pykälässä 10 ei kuitenkaan ole mainittu vaan on ilmeisesti tarkoitus säätää asetuksessa.
Säännökset (10 § ja 30 §) ovat yleisellä tasolla ja sinänsä toimivia. Ne sisältävät kuitenkin valtionneuvoston oikeuden tehdä niiden sisällöstä tarkempia päätöksiä ja antaa asetuksia. Lain ohjausvaikutus on lähtökohdiltaan riittävä. Valtioneuvon oikeus erillisin päätöksiin ja asetuksenantovaltuudet eivät ole riittävän tarkkarajaisesti määriteltyjä ja antavat käytännössä mahdollisuuden yksityiskohtiin menevään ohjaukseen. Valtioneuvoston valtuuksia on täsmennettävä.

@pedersore.fi:
Som ovan konstaterats så är den statliga styrningen för stor med tanke på att landskapen är självstyrande.

@masku.fi:
Ohjaavatko liikaakin?

@naantali.fi:
Ohjaavatko liikaakin?

@kajaani.fi:
Edellä kohdassa 27).

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@sysma.fi:
Valtakunnallisissa tavoitteissa tulee tarkastella asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutumista.

@nivala.fi:
-

@kurikka.fi:
On mahdollistettava alueellisesti erilaiset ratkaisut, jotka perustuvat alueella toimivaan palvelutuotantoon, sillä eri alueilla on erilaisia tarpeita. Maakunnissa on erilaiset toimintaympäristöt, joita varten tarvitaan erilaiset palveluketjut.

@kangasala.fi:
-

@sipoo.fi:
Valtakunnalliset tavoitteet eivät riitä. Palveluiden kehittämisen tulee lähteä tarve edellä ja asiakaslähtöisesti. Palveluketjujen tulee olla ketteriä muuttumaan asiakkaan tarpeen mukaan. Palvelujen riittävyydestä tulee huolehtia. Kasvupalvelujen tuottamista tulee sallia myös kuntien sidosyksiköille.

@kempele.fi:
Koko pykälä 30 vaatii täsmentämistä: epäselväksi jää mistä pykälässä halutaan säätää. Kyseisessä pykälässä mainituissa kasvupalvelujen valtakunnallisissa tavoitteissa viitataan 10 pykälän 1 momentin aluekehittämispäätöksessä oleviin kasvupalvelujen strategisiin tavoitteisiin, joita ao. pykälässä 10 ei kuitenkaan ole mainittu vaan on ilmeisesti tarkoitus säätää asetuksessa.

Säännökset (10 § ja 30 §) ovat yleisellä tasolla ja sinänsä toimivia. Ne sisältävät kuitenkin valtionneuvoston oikeuden tehdä niiden sisällöstä tarkempia päätöksiä ja antaa asetuksia. Lain ohjausvaikutus on lähtökohdiltaan riittävä. Valtioneuvon oikeus erillisin päätöksiin ja asetuksenantovaltuudet eivät ole riittävän tarkkarajaisesti määriteltyjä ja antavat käytännössä mahdollisuuden yksityiskohtiin menevään ohjaukseen. valtioneuvoston valtuuksia on täsmennettävä.

@eura.fi:
Alueiden erilaisuus tulee ottaa huomioon.

@suomussalmi.fi:
On syytä tunnistaa po. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@keuruu.fi:
Työ- ja elinkeinoministeriölle kuuluu yleinen ohjaus ja strateginen kehittäminen. Maakunta toimii valtakunnallisten tavoitteiden mukaan, joita valtioneuvosto voi täsmentää maakunnalle kuuluvissa palvelun tuottamisen tehtävissä. Valtioneuvoston asettaman neuvottelukunnan ja puheenjohtajan jäsenistön muutoksista kuitenkin päättää työ- ja elinkeinoministeriö.

@orimattila.fi:
Edelleen Suomen Kuntaliiton kannan mukaan koko pykälä 30 vaatii täsmentämistä: epäselväksi jää mistä pykälässä halutaan säätää. Kyseisessä pykälässä mainituissa kasvupalvelujen valtakunnallisissa tavoitteissa viitataan 10 pykälän 1 momentin alue-kehittämispäätöksessä oleviin kasvupalvelujen strategisiin tavoitteisiin, joita ao. pykä-lässä 10 ei kuitenkaan ole mainittu vaan on ilmeisesti tarkoitus säätää asetuksessa.

@forssa.fi:
Valtakunnallisissa tavoitteissa syytä tarkastella esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutumista.

@vantaa.fi:
Valtioneuvostolla on oikeus määritellä tavoitteita palvelujen saatavuudelle, linjauksia yhteisistä järjestelmistä ja tuotantotapojen hyödyntämisestä sekä tiedonhallinnan kehittämiskohteista. Uudenmaan maakunnan alueella maakunnan sijasta tehtävät järjestää kuntayhtymä. Ohjausmallissa on huomioitava, että kuntayhtymän itsehallinnollinen asema poikkeaa maakunnan asemasta.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Ohjaavatko liikaakin?

@vihti.fi:
Yksityiskohtaisempi ohjaus ei ole tarpeen.

@miehikkala.fi:
-

@alavus.fi:
Maakunnat ja niiden osa-alueet ovat erilaisia. Maakunta tuottaa päättämänsä kasvupalvelut ottaen huomioon alueiden ja toimialojen erilaisuuden. Valtakunnan tasolla tehdyn tavoiteasetannan tulee olla mahdollistava ja muutostilanteissa joustava.

@nurmes.fi:
On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle, ei ministeriölle.. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta.

@espoo.fi:
Ohjaavat riittävästi. Yksityiskohtaisempi ohjaus ei ole tarpeen.

@loviisa.fi:
Palveluiden kehittämisen tulee perustua asiakkaan tarvelähtöisyyteen.
Palvelutuotanto tulee sallia myös kunnille ja kunnan sidosyksiköille.

@vora.fi:
Som ovan konstaterats så är den statliga styrningen för stor med tanke på att landskapen är självstyrande.

@pirkkala.fi:
Kunta-maakunta-yhteistyö tulee varmistaa.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Valtakunnalliset tavoitteet eivät riitä. Palveluiden kehittämisen tulee lähteä tarve edellä ja asiakaslähtöisesti. Palveluketjujen tulee olla ketteriä muuttumaan asiakkaan tarpeen mukaan. Palvelujen riittävyydestä tulee huolehtia. Kasvupalvelujen tuottamista tulee sallia myös kuntien sidosyksiköille.

@pori.fi:
Kasvupalvelujen valtakunnalliset tavoitteet on määritelty riittävällä tarkkuudella.

@kolari.fi:
Maakuntien tulee tehdä tarkempia tavoitteita omista lähtökohdistaan käsin. Valtakunnalliset tavoitteet ovat hyviä suuntaa-antavia raameja.

@pihtipudas.fi:
Maakuntien alueellisten piirteiden huomioiminen ja sallittu harkinta on kannatettavaa. Myös Maakuntien sisällä olevien kuntien erilaisuus tulisi pystyä huomioimaan.

@rusko.fi:
Liikaa.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Valtakunnalliset tavoitteet eivät riitä. Palveluiden kehittämisen tulee lähteä tarve edellä ja asiakaslähtöisesti. Palveluketjujen tulee olla ketteriä muuttumaan asiakkaan tarpeen mukaan. Palvelujen riittävyydestä tulee huolehtia. Kasvupalvelujen tuottamista tulee sallia myös kuntien sidosyksiköille.

@reisjarvi.fi:
Ohjaavat

@sotkamo.fi:
On syytä tunnistaa po. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulosvastuussa omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@nokiankaupunki.fi:
Valtioneuvon oikeus erillisin päätöksiin ja asetuksenantovaltuudet eivät ole riittävän
tarkkarajaisesti määriteltyjä ja antavat käytännössä mahdollisuuden yksityiskohtiin
menevään ohjaukseen. Valtioneuvoston valtuuksia on täsmennettävä.

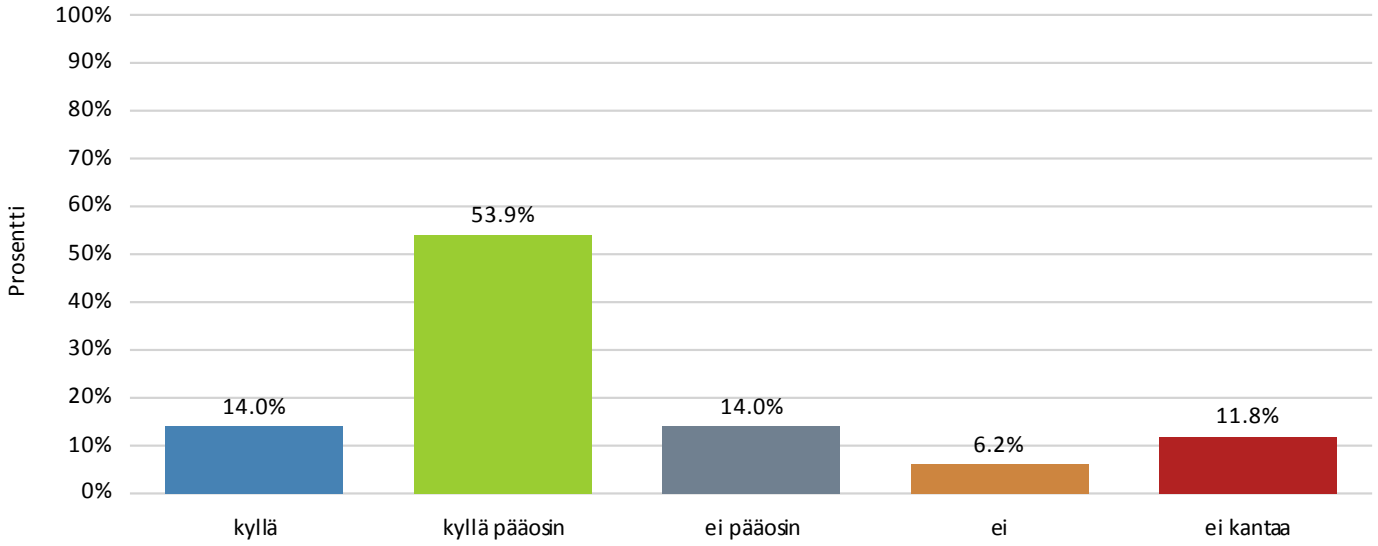
@janakkala.fi:
Valtakunnallisissa tavoitteissa syytä tarkastella esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutumista.

@uusikaupunki.fi:
Mikäli kunnat jätetään tavoiteasetantakeskustelun ulkopuolelle, jää tavoiteasetanta hajanaiseksi.

@savukoski.fi:
Ohjaavat kyllä, mutta suunta ei ole hyvä.

@konnevesi.fi:
Kysymykseen vastaaminen on haasteellista koska iso osa palveluista on tavoitteellisuuden arvioinnin kannalta vielä keskeneräistä.

46. Onko kasvupalvelutoimijoiden ohjaus- ja valvontaroolit tarpeeksi selkeästi kuvattu, kun otetaan huomioon 20 §:n omavalvonta?

Nimi	Prosentti
kyllä	14,0%
kyllä pääosin	53,9%
ei pääosin	14,0%
ei	6,2%
ei kantaa	11,8%
N	178

47. Mahdollinen sanallinen perustelu

@eura.fi:
Arviointikäynnit tulee kohdistaa myös yksityisiin palveluntuottajiin.

@kinnula.fi:
Vain maakunnan osalta

@kronoby.fi:
Som ovan konstaterats borde staten inrätta ett obereonde organ för kvalitetskontroll som årligen ger vart och ett av företagen som verkar som producenter ett kvalitetsvitsord. På detta sätt skulle konsumentens fria val gynnas.

@uurainen.fi:
Arviointikäyntien ulkopuolelle ei pitäisi rajata yksityisiä palveluntuottajia. Arviointikäyntejä voitaisiin tehdä perustellusta syystä.

@rauma.fi:
Lakiluonnoksen 34 § mainitut arviointikäynnit tulee kohdentaa lakiluonnoksesta poiketen myös yksityisiin palveluntuottajiin.

@joutsa.fi:

@kerava.fi:
Käytännön kasvupalvelutoimijoiden omavalvonta ei ole riittävää. Niin julkisten kuin yksityisten palveluntuottajiin tulee kohdistaa valvontaa. Myös valvontakriteeristöt ja mittarit tulee määrittää.

@hankasalmi.fi:
Se täytyy todeta, että hankinta- ja sopimusosaaminen sekä valvonnan lisääntyminen ja kasvaminen kuvaavat maakuntauudistusta.

@ahtari.fi:
Ihmisethän näitä hommia hoitavat, joten ohjaus- ja valvontaroolit vaovat joskus haastaa

@seinajoki.fi:
Omavalvonnassa on huomioitu valvontaan liittyvät kysymykset kattavasti. On mahdollista, että maakunnissa omavalvonta on erilaista ja yhdenvertaisuus ei saata todentua yksityisten palveluntuottajien osalta.

@valkeakoski.fi:
Tulosten saaminen edellyttää johtamisen välineitä ja mahdollisuuksia puuttua toimintaan. Omavalvonta ei ole riittävä.

@multia.fi:
Arviointikäyntien ulkopuolelle ei tule jättää yksityisiä palvelutuottajia. Arviointikäynti tulee tehdä perustelluista syistä.

@nousiainen.fi:
Täsmentämistä vaativat vielä eri toimijoiden väliset tietojen salassapito, käsittely, tietojen vaihto sekä palveluprosessien kuvaaminen.

@lieksa.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.
Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@ilomantsi.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.
Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@urjala.fi:
Järjestelmän on oltava vaikuttava ja tuotettava hyötyä loppukäyttäjälle. Tulosten saaminen edellyttää johtamisen välineitä ja mahdollisuuksia puuttua toimintaan. Omavalvonta ei ole riittävä.

@akaa.fi:
Järjestelmän on oltava vakuttava ja tuotettava hyötyä loppukäyttäjälle. Tulosten saaminen edellyttää johtamisen välineitä ja mahdollisuuksia puuttua toimintaa. Omavalvonta ei ole riittävä.

@raakkyla.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.
Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@kaarina.fi:
Täsmentämistä vaativat vielä eri toimijoiden väliset tietojen salassapito, käsittely, tietojen vaihto sekä palveluprosessien kuvaaminen.

@nurmijarvi.fi:
Käytännön kasvupalvelutoimijoiden omavalvonta ei ole riittävää. Niin julkisten kuin yksityisten palveluntuottajiin tulee kohdistaa valvontaa. Myös valvontakriteeristöt ja mittarit tulee määrittää.

@pornainen.fi:
Käytännön kasvupalvelutoimijoiden omavalvonta ei ole riittävää. Niin julkisten kuin yksityisten palveluntuottajiin tulee kohdistaa valvontaa. Myös valvontakriteeristöt ja mittarit tulee määrittää.

@pyhanta.fi:
Kuvaus on riittävän selkeä, mutta jos heikkoon toimintaan ei pystytä puuttumaan muuten kuin markkinoiden kautta, voi siitä aiheutua merkittäviä vahinkoja.

@viitasaari.fi:
-

@polvijarvi.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.

@soini.fi:
Laissa esitetty valvonta on lähtökohtaisesti neuvottelumuotoista, mikä on kannatettavaa.

@pyharanta.fi:
Tässä yhteydessä on huomioitava, että tämäntyyppiset mekanismit todennäköisesti nostavat kustannuksia.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Staten borde inrätta ett oberoende organ för kvalitetskontroll som årligen ger vart och ett av företagen som verkar som producenter ett kvalitetsvitsord. På detta sätt skulle konsumentens fria val gynnas.

@valtimo.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.
Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Laissa esitetty valvonta on lähtökohtaisesti neuvottelumuotoista ja sinänsä siihen ei ole huomautettavaa.
Mikä on omavalvonnan työväline, ehdotusta, johon tulee ottaa kantaa, ei ole.

@pietarsaari.fi:
Kehittämisen välineet näyttävät säilyvän pitkälti samoina kuten aiemminkin (kuten maakuntaohjelma ja EUohjelmat).
Uutena menettelynä järjestelmässä esitetään valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Mikäli kasvusopimusneuvottelut aiotaan jatkossa siirtää pois kasvukeskuksilta, on keskuskaupunkien oltava näissä neuvotteluissa mukana.

@ilmajoi.fi:
Maakunnan omavalvonta palveluiden saatavuudesta, laadusta, asiakastyytyväisyydestä, tuloksista ja vaikuttavuudesta on todella tärkeää, mutta on tarpeen määrittää myös valvontakriteeristöt ja mittarit.

@vaasa.fi:
Kehittämisen välineet näyttävät säilyvän pitkälti samoina kuten aiemminkin (kuten maakuntaohjelma ja EU-ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä esitetään valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Mikäli kasvusopimusneuvottelut aiotaan jatkossa siirtää pois kasvukeskuksilta, on keskuskaupunkien oltava näissä neuvotteluissa mukana.

@karkkila.fi:
Valvonta näyttäisi jäävän etäälle varsinaisista palvelujen tuottajista. Myös valvontakriteeristöt ja mittarit tulee määrittää

@sastamala.fi:
Tahtotila on luonnoksessa kuvattu mutta konkretia puuttuu

@turku.fi:
Valvontarooli kuuluu palveluiden järjestäjälle. Koska palveluiden sisältöjen määrittäminen on maakunnan vastuulla ja ne osaltaan syntyvät markkinoiden avautumisen ja palvelutarjonnan kehittymisen myötä, lienee vaikeaa kirjoittaa tyhjentävästi sellaisten palveluiden valvonnasta, joiden sisältöäkään ei ole yksityiskohtaisesti määritetty.

Sen sijaan ministeriöiden ohjausrooli kasvupalveluiden järjestämisessä jää lakiesityksessä epäselväksi. Toisaalta palvelukokonaisuuksien sisällön määrittämisessä päätösvalta annetaan maakunnille, mutta toisaalta ministeriöillä on vahva rooli tavoitteiden asettamisessa ja strategisessa suunnittelussa.

Kaupunkien ja maakuntien väliset roolit jäävät lakiesityksessä hyvin epäselviksi.

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa.

@kauniainen.fi:
Palvelujen ohjausta ja seurantatiedon tuottamista koskevat käytännöt varmasti eriytyvät uudistuksen myötä. Palveluiden omavalvonta on erittäin tärkeää myös ilman lain asettamaa vähimmäistasoa.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@jamsa.fi:
Laissa esitetty valvonta on lähtökohtaisesti neuvottelumuotoista, mikä on kannatettavaa.

@ouka.fi:
Toteuttajatahon on laadittava omavalvontaohjelma ja sen seurantaohjelma.

@lieto.fi:
Täsmentämistä vaativat vielä eri toimijoiden väliset tietojen salassapito, käsittely, tietojen vaihto sekä palveluprosessien kuvaaminen.

@heinavesi.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.

Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@mynamaki.fi:
Täsmentämistä vaativat vielä eri toimijoiden väliset tietojen salassapito, käsittely, tietojen vaihto sekä palveluprosessien kuvaaminen.

@kirkkonummi.fi:
Maakunnan omavalvonta palveluiden saatavuudesta, laadusta, asiakastyytyväisyydestä, tuloksista ja vaikuttavuudesta on todella tärkeää, mutta on tarpeen määrittää myös valvontakriteeristöt ja mittarit.

@sauvo.fi:
Täsmentämistä vaativat vielä eri toimijoiden väliset tietojen salassapito, käsittely, tietojen vaihto sekä palveluprosessien kuvaaminen.

@kitee.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.
Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@tuusula.fi:
Käytännön kasvupalvelutoimijoiden omavalvonta ei ole riittävää. Niin julkisten kuin yksityisten palveluntuottajiin tulee kohdistaa valvontaa. Myös valvontakriteeristöt ja mittarit tulee määrittää.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@virrat.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikas-ta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maa-kuntien toiminnan ohjauksessa. Olisi syytä todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdet-tuihin maakuntiin. Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. On kyseenalaista, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanval-taisuusperiaatteen kanssa.

@kannus.fi:
Esityksessä keskeisenä asiana nousee esille maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Koska maakunta voisi tuottaa palveluja omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaa käytännössä vastuiden siirtymiseen tuottajille. Monituottajamallissa tuottajien velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakkoon ja myös seuranta voi olla haasteellista.

@inga.fi:
Maakunnan omavalvonta palveluiden saatavuudesta, laadusta, asiakastyytyväisyydestä, tuloksista ja vaikuttavuudesta on todella tärkeää, mutta on tarpeen määrittää myös valvontakriteeristöt ja mittarit.

@hel.fi:
Maakunnan on järjestämisvastuullisena tahona valvottava hyvän hallinnon vaatimusten toteutumista yksityisten hoitaessa julkisia hallintotehtäviä. Siirrettäessä julkisia hallintotehtäviä yksityiselle on laintasoisesti säädettävä siitä, miten järjestäjä valvoo sitä, toteutuvatko laissa asetetut hyvän hallinnon vaatimukset palveluntuottajan toiminnassa. Omavalvontaohjelma ei ole riittävä, vaan valvonnan keinoista ja tietojensaantioikeudesta on säädettävä lain tasoisesti. Koska oikeusturvan, hyvän hallinnon takeiden ja perusoikeuksien turvaaminen ovat edellytyksiä julkisen hallintotehtävän antamiseksi yksityiselle, on laillisuusvalvontakoneisto määriteltävä konkreettisesti, jotta lain säätäminen olisi perustuslain vaatimusten mukaista.

@toholampi.fi:
Esityksessä keskeisenä asiana nousee esille maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Koska maakunta voisi tuottaa palveluja omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaa käytännössä vastuiden siirtymiseen tuottajille. Monituottajamallissa tuottajien velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakkoon ja myös seuranta voi olla haasteellista.

@pedersore.fi:
Som ovan konstaterats borde staten inrätta ett oberoende organ för kvalitetskontroll som årligen ger vart och ett av företagen som verkar som producenter ett kvalitetsvitsord. På detta sätt skulle konsumentens fria val gynnas.

@masku.fi:
Täsmentämistä vaativat vielä eri toimijoiden väliset tietojen salassapito, käsittely, tietojen vaihto sekä palveluprosessien kuvaaminen.

@mantyharju.fi:
Toimeenpanossa on syytä kiinnittää huomiota myös tavoitteena olevaan normien purkuun sekä siihen, että lainsäädännöllä ei aseteta uusia kohtuuttomia hallinnollisia velvoitteita.

@naantali.fi:
Täsmentämistä vaativat vielä eri toimijoiden väliset tietojen salassapito, käsittely, tietojen vaihto sekä palveluprosessien kuvaaminen.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.
Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
Laissa esitetty valvonta on lähtökohtaisesti neuvottelumuotoista.

@kurikka.fi:
Asia on huomioitu riittävästi.

@sipoo.fi:
Käytännön kasvupalvelutoimijoiden omavalvonta ei ole riittävää. Niin julkisten kuin yksityisten palveluntuottajiin tulee kohdistaa valvontaa. Myös valvontakriteeristöt ja mittarit tulee määrittää.

@perho.com:
Esityksessä keskeisenä asiana nousee esille maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Koska maakunta voisi tuottaa palveluja omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaa käytännössä vastuiden siirtymiseen tuottajille. Monituottajamallissa tuottajien velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakkoon ja myös seuranta voi olla haasteellista.

@kempele.fi:
Laissa esitetty valvonta on lähtökohtaisesti neuvottelumuotoista ja sinänsä siihen ei ole huomautettavaa.

@eura.fi:
Arviointikäynnit tulee kohdistaa myös yksityisiin palveluntuottajiin.

@raseborg.fi:
Finns rätt så detaljerat över kvalitetskontroll och egen kontroll vilket är viktigt och behöver säkert granskas kontinuerligt för att hålla bra nivå.

@suomussalmi.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.
Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.
Kasvupalveluiden ohjausta ja valvontaa koskevat säännökset löytyvät nyt erinäisiä säännöksiä sisältävästä luvusta. Niiden kokoaminen omaan lukuunsa tai sisällyttäminen kasvupalveluiden järjestämistä koskevien säännösten yhteyteen voisi olla perusteltua.

@keuruu.fi:
Vuosittain toteutettavat keskustelut palvelurakenteen kehittämisestä, maakunnan tavoitteista, palvelutuotannon työnjaosta ja yhteistoiminnasta muiden maakuntien kanssa sekä omavalvonnan toteutuminen. Pitäisikö keskustelua olla enemmän jatkuvasti uuden äärellä? Valvonnan keinot ovat kuitenkin vaatimattomia.

@vantaa.fi:
Järjestelmän on oltava vaikuttava ja tuotettava hyötyä loppukäyttäjälle. Tulosten saaminen edellyttää johtamisen välineitä ja mahdollisuuksia puuttua toimintaan. Omavalvonta ei ole riittävä.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Täsmentämistä vaativat vielä eri toimijoiden väliset tietojen salassapito, käsittely, tietojen vaihto sekä palveluprosessien kuvaaminen.

@parkano.fi:
Toimintatapa alueen kuntien/seutujen kesken on sovittava.

@vihti.fi:
Käytännön kasvupalvelutoimijoiden omavalvonta ei ole riittävää. Niin julkisiin kuin yksityisiin palveluntuottajiin tulee kohdistaa valvontaa. Myös valvontakriteerit tulee määrittää. Sinänsä päämäärätietoinen omavalvonta palveluiden saatavuudesta, laadusta, asiakastyytyväisyydestä, tuloksista ja vaikuttavuudesta on todella tärkeää myös ilman lainsäätäjän asettamaa vähimmäistasoa. Palvelujen ohjausta ja seurantatiedon tuottamista koskevat käytännöt varmasti eriytyvät uudistuksen myötä, mikä heikentää eri alueiden tilannetta koskevan, vertailukelpoisen tiedon saatavuutta.

@miehikkala.fi:
Laissa esitetty valvonta on lähtökohtaisesti neuvottelumuotoista ja sinänsä siihen ei ole huomautettavaa.

@alavus.fi:
Valvonnan rooliin ja tehtäviin tulee kiinnittää huomiota siten, että se mahdollistaa ja antaa eväitä toiminnan kehittämiseen. Valvonnan tulee keskittyä olennaiseen ja huomioida alueiden väliset erot.

@nurmes.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.

Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa. Maakuntien sisäinen valvonta ja valtuuston asettaman tarkastuslautakunnan rooli on merkittävä ja niiden tulee ohjata toimintaa valtion valvontaa enemmän.

@espoo.fi:
Palvelujen ohjausta ja seurantatiedon tuottamista koskevat käytännöt varmasti eriytyvät uudistuksen myötä, mikä heikentää eri alueiden tilannetta koskevan, vertailukelpoisen tiedon saatavuutta. Sinänsä päämäärätietoinen omavalvonta palveluiden saatavuudesta, laadusta, asiakastyytyväisyydestä, tuloksista ja vaikuttavuudesta on todella tärkeää myös ilman lainsäätäjän asettamaa vähimmäistasoa.

@loviisa.fi:
Kasvupalvelutuottajien omavalvonta ei ole riittävä.

@vora.fi:
Staten borde inrätta ett oberoende organ för kvalitetskontroll som årligen ger vart och ett av företagen som verkar som producenter ett kvalitetsvitsord. På detta sätt skulle konsumentens fria val gynnas.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Käytännön kasvupalvelutoimijoiden omavalvonta ei ole riittävää. Niin julkisten kuin yksityisten palveluntuottajiin tulee kohdistaa valvontaa. Myös valvontakriteeristöt ja mittarit tulee määrittää.

@kolari.fi:
Maakunnan tulee määritellä omat tarkemmat mittarinsa.

@eurajoki.fi:
Kasvupalvelujen osalta tämä saattaa aiheuttaa ongelmia järjestämis- ja viranomaistehtäviin kaavailtujen vähäisten resurssisiirtojen vuoksi.

@rusko.fi:
Keskeisiä palveluprosesseja ei ole kuvattu.

@pyhajarvi.fi:
Asetuksenantovallan varaamisen sijasta suora normeeraus lakiin olisi ollut selkeämpi ratkaisu, jos se katsottaisiin tarpeelliseksi.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Käytännön kasvupalvelutoimijoiden omavalvonta ei ole riittävää. Niin julkisten kuin yksityisten palveluntuottajiin tulee kohdistaa valvontaa. Myös valvontakriteeristöt ja mittarit tulee määrittää.

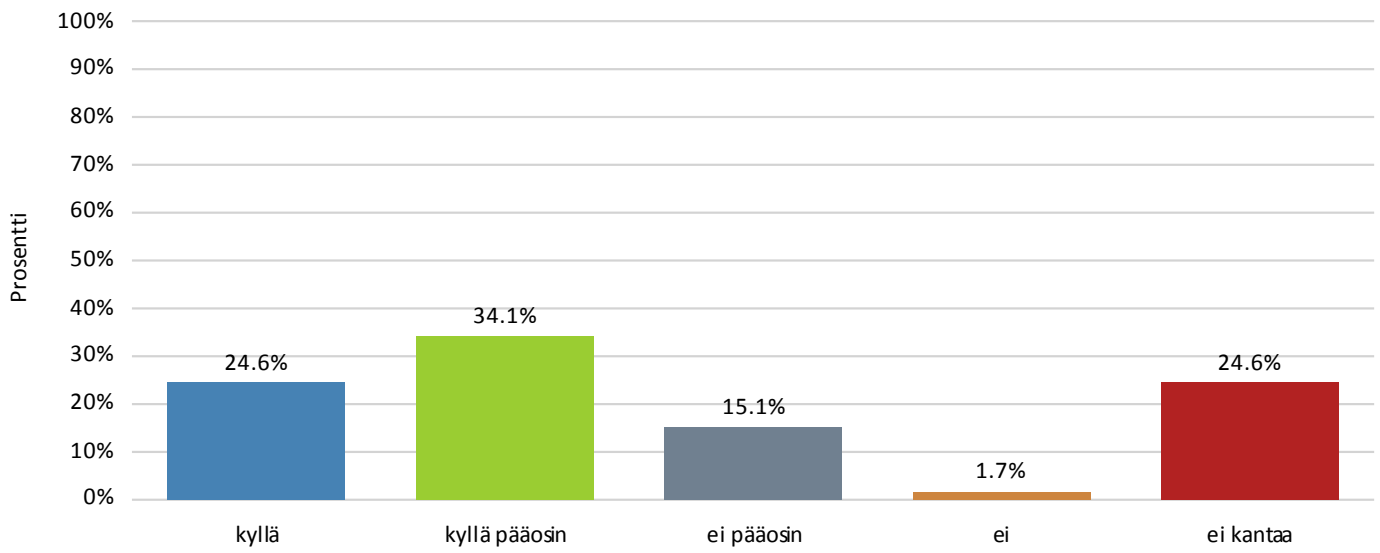
@sotkamo.fi:
Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.

Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

Kasvupalveluiden ohjausta ja valvontaa koskevat säännökset löytyvät nyt erinäisiä säännöksiä sisältävästä luvusta. Niiden kokoaminen omaan lukuunsa tai sisällyttäminen kasvupalveluiden järjestämistä koskevien säännösten yhteyteen voisi olla perusteltua.

@uusikaupunki.fi:
-

48. Ovatko keskitetysti hoidettavat tehtävät tunnistettu kattavasti?

Nimi	Prosentti
kyllä	24,6%
kyllä pääosin	34,1%
ei pääosin	15,1%
ei	1,7%
ei kantaa	24,6%
N	179

49. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kronoby.fi:
Med tanke på landskapens självstyre borde staten inte ha möjlighet att genom eget beslut centralisera någon del av verksamheten till ett eller flera landskap. Detta borde landskapen frivilligt komma överens om.

@rauma.fi:
Valtakunnalliset keskitetyt kansainvälisen työnvälityksen palvelut edellyttävät ja edistävät vuorovaikutusta ja yhdessä tekemistä. Maakuntarajat ylittävän elinkeinotoiminnan kehittämisen sekä työvoiman alueellisen ja ammatillisen liikkuvuuden edistämisen kannalta, maakuntien välisen yhteistyön on oltava tiivistä.

.

@kaustinen.fi:
Asioita on mahdollista käydä lä pi myös vuosittaisissa valtion ja maakunnan välisissä kehityskeskusteluissa.

@joutsa.fi:

@tervo.fi:
Maakuntien tule itse päättää mitä yhteisesti hoidettavia tehtäviä käytetään.

@kuusamo.fi:
Paikallistalouden näkökulmat on huomioitava myös.

@marttila.fi:
Maakuntien tulee itse voida päättää, mitä yhteisesti hoidettuja tehtäviä käytetään.

@akaa.fi:
-

@kaarina.fi:
-

@imatra.fi:
Kunta, Imatran tapauksessa Imatran Seudun Kehitysyhtiö Oy, on edelleen lähin yhteisö, johon yritykset ovat yhteydessä ja vuorovaikutus on luontevampaa kuin esim. maakuntatasolla. Uudistuksen todetaan teknisesti tarkoittavan vain nykyisten ELY-keskusten ja maakunnan liittojen tehtävien siirtämistä uusille maakunnille. Kuitenkin uudistuksen perusteluissa luodaan ristiriitainen tavoite, jossa uudet maakunnat saavat johtavan, strategisen roolin toiminnoissa, joissa kunnat käyttäisivät merkittävimmät resurssit. Toimiva hallinto edellyttää, että toimivalta ja taloudellinen vastuu asioista on samassa paikassa.

Kunnilla tulee edelleen säilyä elinvoimatehtävien osalta yleinen toimivalta. Uusien maakuntien rooli on edistää, tukea ja mahdollistaa eri toimijoiden kehittämishankkeita osallistumalla niiden hankkeiden rahoitukseen kuten ELY-keskukset ja maakunnan liitot ovat toimineet aiemmin.

Kehitysyhtiön ja kaupungin tehtävänä on edistää alueensa elinvoimaa, käytännössä toimia verkonkutojana (kehityksen katalyyttina) alueensa yritysten, oppilaitosten, tutkimuksen ja näitä yhteistyösuhteita kehittävien hankkeiden rahoittajien kanssa. On huomattava, että elinkeinopolitiikan strategista ohjausta ja verkonkutojaroolia ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti. Yrityspalvelujen asiakasohjauksen tulisi edelleen säilyä kuntien tehtävänä.

@viitasaari.fi:
-

@soini.fi:
Maakunnallisten palveluiden osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi.

Rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@pyharanta.fi:
Jäävät kyllä hieman epäselviksi sekä sisällön että perustelun osalta.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Med tanke på landskapens självstyre borde staten inte ha möjlighet att genom eget beslut centralisera någon del av verksamheten till ett eller flera landskap. Detta borde landskapen frivilligt komma överens om.

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pielavesi.fi:
Maakuntien tulee itse päättää, mitä yhteisesti hoidettavia tehtäviä käytetään.

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@jamsa.fi:
Maakunnallisten palvelujen osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi.
Erityisesti rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@lahti.fi:
18 maakuntaa on useiden – myös kasvupalveluihin liittyvien - tehtävien järjestämisen osalta epätarkoituksenmukainen ja johtaa esimerkiksi siihen, että jo nykyisin muutamalle ELY-keskukselle keskitettyjä tehtäviä hajautetaan ja saavutettuja tehokkuushyötyjä menetetään. Lisäksi erityisesti rahoituksen/tuen myöntäminen ja maksaminen ovat tyypillisesti julkisen vallan käyttöä, eikä niitä pidä antaa yksityisen palveluja tuottavan yhtiön hoidettavaksi.

@kannus.fi:
Keskitetysti hoidettavat palvelut (eli palvelut, jotka edellyttävät yhtä maakuntaa laajempaa järjestämistä ja joista maakuntien tulee sopia keskenään) on määritelty ja perusteltu lakiluonnoksessa melko tarkkaan.
Muista keskitetysti hoidettavista tehtävistä ei ole tarpeen säätää erikseen, vaan harkintavalta mahdollisesta yhteistyöstä muiden maakuntien kanssa tulee jättää maakunnille.

@hel.fi:
Osan palveluista tulisi olla valtakunnallisesti yhteneviä asiakasnäkökulmasta palveluiden/järjestelmän yksinkertaisuuden, ohjauksen ja neuvonnan keskittämishyötyjen ja työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi. Esimerkiksi sähköiset työnvälitys- ja rekrytointipalvelut tai koulutusten tarjonta eivät voi olla täysin maakunta- ja tuottajakohtaisia tai riippuvaisia siitä, mistä maakunnasta ja miltä palveluntuottajalta yritys- tai henkilöasiakas hakee palveluita.

@toholampi.fi:
Maakunnallisten palveluiden osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi. Erityisesti rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@pedersore.fi:
Med tanke på landskapens självstyre borde staten inte ha möjlighet att genom eget beslut centralisera någon del av verksamheten till ett eller flera landskap. Detta borde landskapen frivilligt komma överens om.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kouvola.fi:
Miten Kaakkois-Suomen (Kymenlaakso ja Etelä-Karjala) alueen rakennerahastoasiat organisoidaan? Ei ole mainittu Hämeen ELY-keskuksen tehtävien siirron yhteydessä.

@kuopio.fi:
Keskittäminen johtaa siihen, että esim. yritysten kansainvälistymisen edistämiseen jää alueille erittäin vähäiset resurssit. Tämä vaikeuttaa paikallisesti yritysten kansainvälistymiseen kohdistuvaa yhteistyötä.

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
On tärkeää, että maakunnille annetaan sopimusvapaus keskitetysti hoidettavien palveluiden järjestämiseen. Näissä tehtävissä palvelut tullaan organisoimaan yhteistyön avulla, joten on järkevää antaa maakuntien ensisijaisesti päättää keskinäisestä yhteistyöstään.

@kangasala.fi:
-

@perho.com:
Keskitetysti hoidettavat palvelut (eli palvelut, jotka edellyttävät yhtä maakuntaa laajempaa järjestämistä ja joista maakuntien tulee sopia keskenään) on määritelty ja perusteltu lakiluonnoksessa melko tarkkaan.
Muista keskitetysti hoidettavista tehtävistä ei ole tarpeen säätää erikseen, vaan harkintavalta mahdollisesta yhteistyöstä muiden maakuntien kanssa tulee jättää maakunnille.

@kempele.fi:
Maakunnallisten palveluiden osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maa-kunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi. Erityisesti rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@raseborg.fi:
Särlösningen för Nyland är inte en bra lösning skapar för många nivåer med oklar ansvarsfördelning.

@keuruu.fi:
Jos tarkoitetaan 36§:ää.

@heinola.fi:
Maakunnallisten palveluiden osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi. Erityisesti rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@orimattila.fi:
Maakunnallisten tulee olla sopimusvapaus.. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valta-kunnallisesti hoidettavaksi. Erityisesti rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@parkano.fi:
Tukipalveluissa uhkana on, että tulee liian keskitettyjä, jäykkiä malleja.

@miehikkala.fi:
Maakunnallisten palveluiden osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi. Erityisesti rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@vaala.fi:
Maakuntien tule itse päättää, mitä yhteisesti hoidettavia tehtäviä käytetään.

@espoo.fi:
-

@savonlinna.fi:
Kansainvälistymispalveluiden valtakunnallistaminen ei ole tätä päivää. Kansainvälistyminen koskettaa kaikkia yrityksiä pienistä suuriin. Hallituksen esitys on tältä osin vanhentunut jo syntyessään. Maakuntatasolle on saatava vahva osaaminen kansainvälistymiseen liittyvissä yritysneuvontapalveluissa

@parikkala.fi:
Maakuntien itsehallintoon perustuen laissa tulee säädellä vain välttämättömistä keskitetysti hoidettavista palveluista. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina, eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi. Muiden palvelujen osalta maakuntien tulee voida määritellä yhteistoiminnasta ilman erillistä säädöspohjaa.

@vora.fi:
Med tanke på landskapens självstyre borde staten inte ha möjlighet att genom eget beslut centralisera någon del av verksamheten till ett eller flera landskap. Detta borde landskapen frivilligt komma överens om.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hollola.fi:
Maakunnilla tulee olla sopimusvapaus. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä prosesseja tule pilkkoa, mikä lisää transaktiokustannuksia. Keskitetyn palvelutuotannon ongelmana on yleisesti jäykkäliikkeisyys muutostarpeissa, mikä heijastuu palveluongelmina. Julkista valtaa sisältäviä tehtäviä ja toimivaltaa ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

@suonenjoki.fi:
Maakuntien tule itse päättää mitä yhteisesti hoidettavia tehtäviä käytetään.

@kolari.fi:
Miten varmistetaan, että valtakunnallinen puhelinpalvelu osaa ottaa huomioon alueelliset erityispiirteet ja ohjata parhaimmille asiantuntijoille ja toimijoille. Tarvitaanko esimerkiksi maakunnallisia puhelinpalveluja.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@uusikaupunki.fi:
-

50. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 6

@joutsa.fi:

@hankasalmi.fi:
ei ole

@akaa.fi:
-

@kaarina.fi:
-

@jkl.fi:
Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen yhteisen neuvottelukunnan perustaminen on yhteisen yleislain näkökulmasta perusteltua. Jotta neuvottelukunnan laaja tehtäväkenttä tulisi kattavasti huomioon otetuksi, sen jäsenmäärä kuitenkin tulee suureksi ja sen myötä käytännön toimintakyky saattaa osoittautua heikoksi. 32 §: Alueiden kehittämisen keskustelut - lakiehdotuksessa ei mainita kuntia laisinkaan, kun kuvataan neuvottelukunnan toimijoita. Varsinkin suuremmilla kunnilla on merkittävä rooli strategisten kokonaisuuksien linjausten suunnittelussa ja toteutuksessa.

@viitasaari.fi:
-

@alavieska.fi:
Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@pyharanta.fi:
-

@sievi.fi:
Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@jns.fi:
-

@siikajoki.fi:
Uudenmaan alueelle suunniteltu erillisratkaisu ei ole perusteltavissa, koska se aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@turku.fi:
Lakiesityksen 31 pykälässä säädettäisiin, että työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä toimisi alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta. Neuvottelukunnan tehtävänä olisi sovittaa yhteen ja linjata alueiden kehittämisen strategista kokonaisuutta sekä edistää siihen liittyen alueiden kehittämistä keskeisesti vaikuttavien osa-alueiden kuten kasvupalvelujen, hyvinvoinnin, osaamisen, kotoutumisen, elinvoiman sekä saavutettavuuden strategisten linjausten toteuttamista sekä lisäksi edistää valtakunnallisten ja alueellisten toimijoiden yhteistyötä. Lisäksi neuvottelukunta kokoaisi ja välittäisi tietoa alueiden kehityksen tilasta ja kehittämistarpeista ja sen tehtävänä olisi seurata sekä ennakoida alueiden kehitystä ja toimenpiteiden vaikuttavuutta. Neuvottelukunta käsittelisi myös alueiden kehittämiseen liittyvät keskeiset uudistukset.

Neuvottelukunnan tehtävät huomioiden on huomionarvoista, että kuten yleisesti maakuntauudistuskokonaisuudessa, kaupunkiseudut ja niiden rooli on sivuutettu. Kaikki alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunnalle tarkoitetut tehtävät ovat sellaisia, joissa kaupunkiseutujen strateginen ja operatiivinen merkitys on erityisen keskeinen. Tämän puutteen korjaamiseksi laissa on säädettävä nykyisen aluekehittämislain (7/2014) 16 §:n mukaisesti yhteistyöryhmistä.

Esityksen 35 pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että kasvupalveluja tuottavan maakunnan ja kunnan määräysvallassa olevan yksikön ylläpitäjän toimintaan sovelletaan hallintolakia (434/2003) tämän lain mukaisessa toiminnassa myös silloin, kun palvelun tuottaja on osakeyhtiö, yhdistys tai muu yhteisö. Pykälän sanamuoto rajoittaa hallintolain soveltamisen vain maakunnan ja kuntien omistamien palveluntuottajien toimintaan hallintolain esteellisyyssäännöksiä lukuun ottamatta, joita sovellettaisiin kaikkiin palveluntuottajiin. Perustuslain 124 §:ssä tarkoitetut hyvän hallinnon vaatimukset on kuitenkin pitkälti turvattu hallintolailla, jota hallintolain 2 §:n 3 momentin mukaan sovelletaan yksityiseen sen hoitaessa julkista hallintotehtävää. Esityksen 35 §:n 1 momentti tulisi muuttaa siten, että hallintolakia sovellettaisiin kaikkiin palveluntuottajiin niiden hoitaessa julkisia hallintotehtäviä.

Esityksen 35 pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että kasvupalvelujen tuottajan toiminnan julkisuuteen sovellettaisiin, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään viranomaisen toiminnan julkisuudesta. Säännöksessä on rajattu julkisuuslain soveltuvuus vain julkisomisteisiin yhtiöihin. Pykälän perustelujen mukaan valmistelun yhteydessä ei ole nähty perusteita sille, että eri palveluja tuottaviin yksityisiin toimijoihin sovellettaisiin julkisuuslain

Lakia viranomaisten toiminnasta tulee soveltaa julkisomisteisten yhtiöiden lisäksi myös yksityisomisteisiin yhtiöihin niiden tuottaessa kasvupalveluja. Lakiesityksessä haetaan markkinoilla palveluita tuottaville tahoille kilpailuneutraliteettia, joten olisi luontevaa, että julkisuuden säätelyn osalta yhtiöitä ei aseteta erilaiseen asemaan sillä perusteella, kuka yhtiön omistaa.

@tervola.fi:
29§ Suunnittelu, kehittäminen ja yleinen ohjaus
Pykälän 1 momentissa säädetään, että ”Kasvupalvelujen yleinen ohjaus ja strateginen kehittäminen kuuluvat työ- ja elinkeinoministeriölle”. Olisi tärkeää, että TEM ottaisi yleisessä ohjauksessa ja strategisessa kehittämisessä huomioon myös maakuntien mielipiteet.

31§ Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta
1 momentissa sanotaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä toimii alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”.
Pykälän lopussa sanotaan, että ”vn:n asetuksella voidaan antaa tarkempia säädöksiä neuvottelukunnan kokoonpanosta, toimikaudesta ja tarkemmista tehtävistä”.
Neuvottelukunnan kokoonpano, toimikausi ja tarkemmat tehtävät ehdotetaan sisällytettäväksi lakiin.

32§ Alueiden kehittämisen keskustelut
Pykälän mukaan ”….valtio ja maakunnat keskustelevat vuosittain alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimeenpanosta. Keskustelut perustuvat vn:n aluekehittämispäätökseen ja aluekehityksen ajankohtaiseen tilannekuvaan.”
Keskusteluissa voitaisiin ottaa huomioon myös maakuntaohjelma, jotta maakunnan suunnitelmat tulevat huomioon otetuiksi samanarvoisina kansallisten suunnitelmien kanssa.
Pykälän toisessa momentissa todetaan, että ”Keskustelujen tarkoituksena on valtion ja maakuntien yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä”.
Lauseesta näyttäisi puuttuvan verbi sanojen ”on” ja ”valtion” välistä (muodostaa? saavuttaa? luoda?).

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden valtakunnallisen neuvottelukunnan perustaminen on hyvä asia, mutta jäsenmäärän pysyminen kohtuullisena asioiden eteenpäin viemiseksi mietityttää toimintakyvyn kannalta. Kaupunkien ja elinkeinoelämän näkökulmat on pyrittävä ottamaan huomioon.

@tampere.fi:
Lain jatkovalmistelussa tulee huolehtia työnjaon selkeyttäminen maakunnan ja suurten kaupunkien välillä sekä palveluiden järjestämiseen ja tuottamiseen liittyvien päällekkäisyyksien ja roolien kirkastaminen. Maakuntien ja ja suurten kaupunkien yhteistyö ja roolitukset sekä strategisessa kehittämisessä että palveluiden järjestämisessä tulee selkeyttää. Maakuntien ja suurten kaupunkien yhteistyöstä on hyviä esimerkkejä ja kokemuksia, jotka tulee huomioida lain jatkovalmistelussa.

@hel.fi:
34 § Valvonta ja siihen liittyvä ohjaus

Pykälän mukaan kasvupalvelujen järjestämisen ja palvelurakenteen valvonta ja valvontaan liittyvä ohjaus kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle tai lailla erikseen nimetylle muulle viranomaiselle. Työ- ja elinkeinoministeriö tai sen valtuuttama toimija voi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin ja maakuntien laitoksiin.

Pykälän 2 momentin mukaan kasvupalvelujen lainmukaisuuden valvonta kuuluisi uudelle maakuntauudistuksen yhteydessä perustettavalle uudelle valtion lupa- ja valvontavirastolle. Yksityiskohtaisten perustelujen mukaan (s.133) laillisuusvalvonnalle voidaan kuvata tarkempi sisältö siinä vaiheessa, kun uuden viraston valmistelu on pidemmällä. Julkisten hallintotehtävien järjestämisen laillisuusvalvonnan kuvausta ei voida lykätä sillä perusteella, että se tehtäisiin viraston valmistelun yhteydessä.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@merijarvi.fi:
Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@ylivieska.fi:
Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@miehikkala.fi:
-

@espoo.fi:
-

@kauhajoki.fi:

-

@pyhajoki.fi:

Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@uusikaupunki.fi:

-

51. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 6

@joutsa.fi:

@tammela.fi:

Lain 32 §:n uudelleen muotoilu.

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö

@hankasalmi.fi:

pykälään 32 esitämme lisäystä sen ensimmäisen momentin loppuun, eli uutta lausetta_ “Tilannekuvan pohjalta toteutetaan kuntien kuuleminen ja käydään keskustelut suurimpien kaupunkiseutujen kanssa maakunnan ohella” –

Muotoilu ei varmastikaan ole lopullinen, mutta kuvaa muutostarvetta, joka laissa tältä osin olisi ja pykälän loppu siis kuuluisi:

...Keskustelut perustuvat valtioneuvoston aluekehittämispäätökseen ja aluekehityksen ajankohtaiseen tilannekuvaan. Keskusteluja koordinoi työ- ja elinkeinoministeriö. Tilannekuvan pohjata toteutetaan kuntien kuuleminen ja käydään keskustelut suurimpien kaupunkiseutujen kanssa maakunnan ohella.

@lieksa.fi:

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):
Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.
Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeen-panoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.
Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.
”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan”

@ilomantsi.fi:

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):
Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.
Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.
Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.
”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan”

@akaa.fi:

-

@hausjarvi.fi:

Lain 32 §:n uudelleen muotoilu. Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

@raakkyla.fi:
Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):
Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.
Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.
Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.
”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan”

@kaarina.fi:
-

@jkl.fi:
29§: Suunnittelu, kehittäminen ja yleinen ohjaus

2. momentti: Maakunnat vastaavat tässä laissa säädettyihin palvelukokonaisuuksiin sisältyvistä palveluista sekä suunnittelevat niiden järjestämisen ja tuottamisen. Tähän kuuluvia Järjestämistehtäviä voidaan osoittaa kunnille ja maakuntien yhteistyöelimille ja tuottamistehtäviä maakuntien tai maakuntien ja kuntien yhdessä omistamille yhtiöille.

4. momentti: Maakunta ja kunnat, joilla on kasvupalveluiden järjestämisvastuuta, osallistuvat kansalliseen kasvupalveluiden kehittämiseen sekä tekevät kehittämistyössä yhteistyötä alueen muiden kuntien, yritysten, koulutus-, kehittämis- ja tutkimustoimintaa harjoittavien organisaatioiden ja kansalaisjärjestöjen kanssa.

@viitasaari.fi:
-

@pyharanta.fi:
-

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@valtimo.fi:
Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):
Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.
Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.
Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.
”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan”

@jns.fi:
-

@turku.fi:
Lisätään lukuun 6 uusi pykälä Yhteistyöryhmät:

"Aluepoliittisesti merkittävien kokonaisuuksien valmistelun ja toimeenpanon yhteensovittamista sekä ennakointia, seurantaa ja arviointia varten voidaan asettaa yhteistyöryhmiä. Yhteistyöryhmissä ovat edustettuina jäsenet sellaisista ministeriöistä ja muista tahoista, joilla on keskeinen merkitys asian toteuttamisen kannalta. Yhteistyöryhmät asetetaan hallituskaudeksi.

Valtioneuvosto asettaa yhteistyöryhmät ja määrää niiden puheenjohtajat. Työ- ja elinkeinoministeriö päättää yhteistyöryhmien jäsenistön muutoksista.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yhteistyöryhmien kokoonpanosta, toimikaudesta, työskentelytavoista ja tehtävistä."

35 §: Muutetaan pykälän 1 momentti alkamaan seuraavasti: "Kasvupalveluja tuottavan yksikön ylläpitäjän toimintaan sovelletaan hallintolakia..."

@puolanka.fi:
Pykälän 36 muutosesitys ...

@ylojarvi.fi:
Ei huomioita

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@heinavesi.fi:
Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan”

@kitee.fi:
Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):
Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.
Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.
Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.
”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan.”

@tampere.fi:
Ei huomioita.

@lahti.fi:
31§: alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta – esitetyn neuvottelukunnan lisäksi alueiden kehittämisessä on syytä säilyttää mahdollisuus asettaa yhteistyöryhmiä aluepoliittisesti merkittävien kokonaisuuksien yhteensovittamiseksi nykyisen aluekehityslain 16 §:n mukaisesti. Tällaisena yhteistyöryhmänä on toiminut kaupunkipolitiikan yhteistyöryhmä valtion ja kaupunkien välistä suoraa vuorovaikutusta edistämään. Maakuntauudistus ei poista tarvetta suoralle keskusteluyhteydelle valtion ja suurten kaupunkien välillä.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):
Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.
Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.
Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.
”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan”

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
-

@suomussalmi.fi:
Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):
Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.
Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.
Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

Esitämme, että 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa yleisten keskittämisoppien mukaan seuraavasti:
”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätös on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta.”

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@miehikkala.fi:
-

@nurmes.fi:
Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

"Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö."

@espoo.fi:
-

@kauhajoki.fi:
-

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

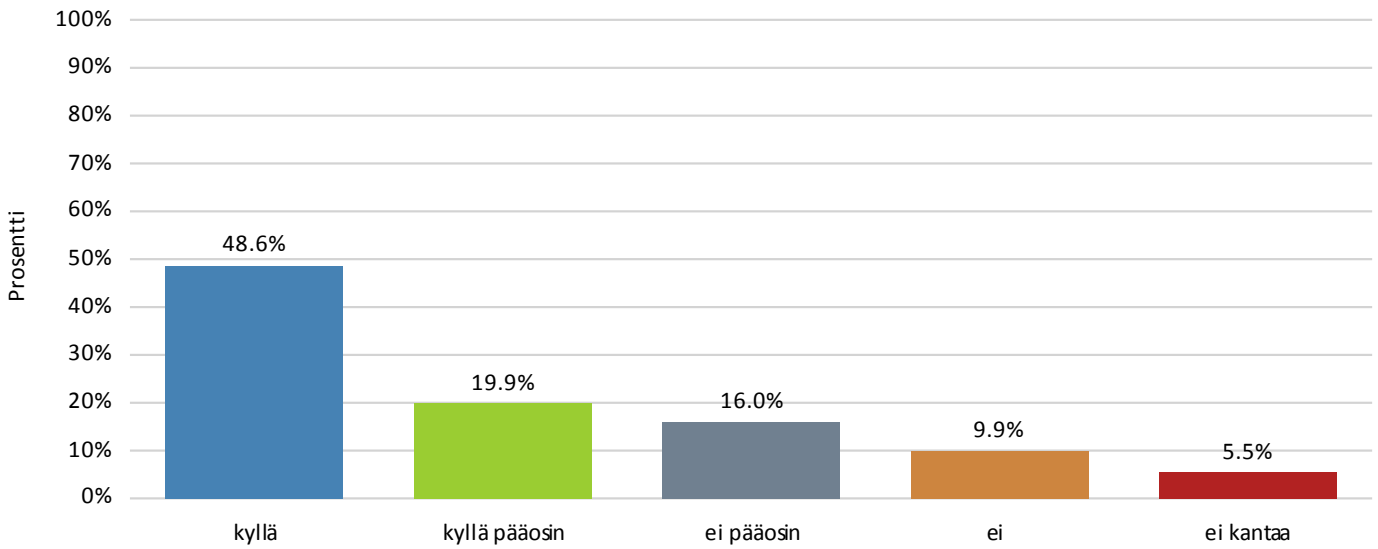
@janakkala.fi:
Lain 32 §:n uudelleen muotoilu.
Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.
Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.
Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

@uusikaupunki.fi:
-

@konnevesi.fi:
Tarkennusehdotus 32 §
”Keskustelut perustuvat valtioneuvoston aluekehittämispäätökseen ja aluekehityksen ajankohtaiseen tilannekuvaan. Keskusteluja koordinoi työ- ja elinkeinoministeriö. Tilannekuvan pohjalta toteutetaan kuntien kuuleminen ja käydään keskustelut maakunnan kanssa. Maakunta laatii ajankohtaisen tilannekuvan yhdessä kuntien kanssa valtuustokausittain.

52. Uskotteko, että alueellanne esiintyy kasvupalveluiden osalta markkinapuutetta vuonna 2019?

Luku 7 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (38-44 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	48,6%
kyllä pääosin	19,9%
ei pääosin	16,0%
ei	9,9%
ei kantaa	5,5%
N	181

53. Mahdollinen sanallinen perustelu

@karvia.fi:
Yritysten neuvontaan palveluita löytynee, mutta työnvälityspalveluiden osalta markkinapuutoksia voi esiintyä.

@tornio.fi:
Markkinoilla on jo nyt palvelutuottajia, jotka tulevat mitä todennäköisemmin laajentamaan palvelutarjontaansa kasvupalvelujen tuottamiseen.

@kaustinen.fi:
Markkinat eivät ainakaan maakuntakeskuksen ulkopuolella tule toimimaan laajan valinnanvapauden edellyttämässä laajuudessa. Siksi on mahdollistettava maakunnan oma tuotanto yhtiömuotoisena, kuten soten valinnanvapaudessa ja kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen tuottajana.

@joutsa.fi:
On vaikea kuvitella, että markkinat olisivat valmiit maaseutukunnissa.

@liminka.fi:
Lakiesityksen mukaan maakunta saa tuottaa sen järjestämisvastuulle kuuluvia kasvupalveluja vain silloin, kun palvelua ei ole muutoin saatavilla eli markkinapuutetilanteessa. Lain tulisi mahdollistaa, että kilpailuttamisen / yhtiöittämisen ulkopuolelle voitaisiin jättää palvelukokonaisuuksia, jotka eivät siihen sovellu.

@tammela.fi:
Ei ja kyllä; maakunnassa ja eteläisessä Suomessa on yksittäisten kasvupalveluiden tuottajia, sekä yrityksiä että yhteisöjä. Mahdollisesti on kuitenkin vaikeampi löytää kokonaispalvelun tuottajaa, joka tuottaisi omalla harkinnallaan ja ehkä alihankinnallaan tarpeellisia palveluja tietylle työnhakijoiden ryhmälle ja jolle maksettaisiin palkkiota tuloksesta eli työllistymisestä/työssä pysymisestä. Tällaisia luotettavia, kokonaisvastuullisia, monialaisia tuottajia kaivataan ja sellaisia ei vielä ole. Myös markkinahinnan hakeminen tällaiselle palvelulle vie aikansa.

@kerava.fi:
Vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa on markkinapuutetta ja jo olemassa olevissa yrityksissä osaamispuutetta.

@tervo.fi:
On epätodennäköistä, että pienissä kunnissa ei tule olemaan markkinaehtoisia toimijoita.

@hankasalmi.fi:
ainakaan pitkäaikaistyöttömien palvelutarpeeseen ei pystytä markkinoiden toimesta vastaamaan

@mikkeli.fi:
Markkinapuutteeseen olisi helpompi ottaa kantaa, mikäli asiakassegmentit olisi määritelty tarkemmin.

@ahtari.fi:
Joillakin osa-alueilla varmasti. Aikaa myöten palveluntarjoajia (uutta yritystoimintaa) löytyy

@seinajoki.fi:
Vaikeimmin työllistyvien osalta esiintyy markkinapuutetta.

@valkeakoski.fi:
Merkittävimpiä puutteita esiintyy vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa.

@vierema.fi:
Tämä asia on selvitettävä yhteistyössä maakunnan kanssa. Asiaan liittyy myös se, miten seutukunnalliset yhteistyömahdollisuudet kehittyvät tulevina vuosina.

@lieksa.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista

@merikarvia.fi:
Merikarvia edustaa harvaanasuttua aluetta, jossa monia tuottajia (maakunnallisiakin) on vaikea saada markkinoille. Toki jos kunnat ja kolmas sektori osallistuvat, asia voidaan ratkaista.

@ilomantsi.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@urjala.fi:
Yksityisen tuotannon kapasiteetti ei riitä palvelemaan maaseutukunnan työttömien määrää. Merkittävimpiä puutteita esiintyy vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa.

@marttila.fi:
On todennäköisestä, että markkinaehtoiset toimijat keskittyvät kaupunkeihin, joten toimijoiden on haettava palveluita aiempaa kauempaa.

@akaa.fi:
Yksityisen tuotannon kapasiteetti ei riitä palvelemaan maaseutukunnan työttömien määrää. Merkittävimpiä puutteita esiintyy vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa.

@raakkyla.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@kaarina.fi:
-

@nurmijarvi.fi:
Vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa on markkinapuutetta ja jo olemassa olevissa yrityksissä osaamispuutetta.

@salla.fi:
Tarjonta on pitkälle kuntatoimijoiden varassa paikallistasolla erityisesti pitkien etäisyyksien harvaan asutuissa maakunnissa.

@pornainen.fi:
Vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialisissa erityispalveluissa on markkinapuutetta ja jo olemassa olevissa yrityksissä osaamispuutetta.

@pyhanta.fi:
Pitkäaikaistyöttömyyden hoidossa ei ole juuri markkinoita.

@jkl.fi:
Yrityspalvelujen osalta ei, henkilöasiakkaiden palvelun osalta (varsinkin työllisyyspalveluissa) voi esiintyä.

@viitasaari.fi:
Alueellamme ei ole ainakaan toistaiseksi toimivia kasvupalvelumarkkinatoimijoita.

@kokkola.fi:
Kasvupalveluiden osalta voisi olettaa, että markkinat eivät toimi täysin kilpailullisesti vuonna 2019. Alueelliset markkinat ovat pienet ja toisaalta erityisesti haastavat palve-lutarpeet edellyttävät palveluntarjoajalta tuntemusta paikallisesta elinkeinoelämän dynamiikasta. Näin ollen haasteena on soveltuvien palvelujen löytyminen. Tämä osaltaan tukee pidempää siirtymäaikaa kasvupalvelujen hankkimiseen vapailta markkinoilta. Työllisyyspalveluiden osalta tulisi erityisesti kantaa huolta vaikeasti työllistettävien palveluista. Tässä on kunnilla oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu monialai-seen lähestymistapaan perustuen.

@polvijarvi.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@lempaala.fi:
Alueellamme kasvupalveluja voivat tuottaa sekä kunnat, julkiset yhtiöt, yksityiset yritykset että kolmas sektori.

@soini.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista.

Digitaalisten palvelujen tarjoaminen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta, Mikäli palveluja ei tuoteta maakunnallisesti tai ne ovat saatavilla ainoastaan digitaalisesti tulisikin markkinapuutetilanne pääsääntöisesti todeta.

Yleisesti ottaen digitaalisten palvelujen tarjonta korostaa tarvetta kehitysyhtiön työlle lähellä asiakkaita tulkita ja välittää palveluja.

@alavieska.fi:
Erityisesti huolta aiheuttaa työllisyyspalvelut.

@pyharanta.fi:
Kuntamme osalta kyllä, maakunnan osalta ei.

@utsjoki.fi:
Tarjonta on pitkälti kuntatoimijoiden varassa paikallistasolla johtuen erittäin pitkistä etäisyyksistä ja harvasta asutuksesta. Vaikka kunnassamme on hyvät digitaaliset yhteydet, niin niiden hyödyntäminen ei voi kokonaisuudessaan korvata muuta palvelutarjontaa.

@sievi.fi:
Erityisesti huolta aiheuttaa työllisyyspalvelut.

@valtimo.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@jns.fi:
Koska tähänastinen palvelujen kysyntä on ollut rajoitettua, myöskään palvelutarjontaa ei ole syntynyt. Tilanne vaihtelee palveluittain, esimerkiksi alue- ja yrityskehittämiseen liittyvissä palveluissa tarjontaa jo on. Palveluntuottajien syntyminen ja kehittyminen edellyttänee hieman tarkempaa tietoa siitä, millaisia palvelukokonaisuuksia maakunta kilpailuttaa. Kasvupalveluja pitäisi hankkia myös kokeilujen ja innovatiivisten kehittämishankkeiden kautta, jolloin maakunta voi tukea palvelujen kehittymistä siellä missä se on toivottavaa.

@krs.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Jos nykyisille elinkeinokeskuksille annetaan mahdollisuus tuottaa palveluja, kasvupalvelujen osalta ei synny ongelmia.

HUOM! Digitaalisten palvelujen tarjoaminen on vain osaratkaisu eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta.

@ilmajoi.fi:
Pitkäaikaistyöttömien ja muiden vaikeasti työllistyvien palveluissa on erittäin todennäköisesti markkinapuutetta toiminnan alkaessa 2019, kuten esityksessäkin todetaan (s. 51). Järjestämisen ja tuottamisen eriyttäminen voi johtaa palvelumarkkinoihin, jossa toisistaan erillään ostetaan palveluohjausta ja palvelutuotantoa. Tällaisia markkinoita ei vielä ole, joten mahdollisia markkinapuutteita on vaikeaa ennakoida. Myös ne palvelut jotka liittyvät sosiaali- ja terveyspalveluihin, ovat vaikeasti ennakoitavissa soite-uudistuksen ollessa vielä monilta osin avoin.

@siikajoki.fi:
Työllisyyspalvelujen osalta puutetta voi ilmetä.

@karkkila.fi:
Luultavasti esim. vaikeasti työllistyvien ja monialaista tukea tarvitsevien osalta kyllä

@pielavesi.fi:
On epätodennäköistä, että pienissä kunnissa tulisi olemaan markkinaehtoisia toimijoita.

@sastamala.fi:
Henkilö- ja yritysasiakkaiden palvelutarpeita ei ole tiedossa / tunnistettu kattavasti. Markkinapuutteita tulee olemaan ainakin vaikeimmin työllistyvien palveluissa palvelutarpeen arvioinnissa, palveluohjauksessa ja palvelujen yhteensovittamisessa.

@turku.fi:
Merkittävimpiä puutteita esiintyy vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa.

@ruokolahti.fi:
On vaikea ennustaa, kuinka houkuttelevaksi yritystoiminnaksi kasvupalvelut muodostuvat. Todennäköisesti Etelä-Karjalan asiakasmäärien suhteellinen pienuus johtaa joko määrällisiin tai laadullisiin markkinapuutteisiin tai markkinoiden voimakkaaseen keskittymiseen, jolloin asiakkaan valinnanvapaus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla.

@tervola.fi:
40§ Euroopan unionin rakennerahastotehtäviä koskevat siirtymäsäännökset
Pykälästä puuttuu viittaus Euroopan unionin ulkorajayhteistyöohjelmiin, niiden toteuttaminen jatkunee myös nykyisillä hallintorakenteilla tämän ohjelmakauden loppuun saakka.

41§ Vireillä olevia asioita koskevat siirtymäsäännökset
Pykälässä säädetään siitä, miten käsitellään ELY-keskusten, keha-keskusten ja TE-toimistojen keskeneräisiä vireillä olevia asioita tämän lain tullessa voimaan.
Myös maakunnan liitolla on keskeneräisiä vireillä olevia asioita lain tullessa voimaan, niitä tämä pykälä ei kuitenkaan käsittele. Missä määritellään maakunnan liitoissa toteutuksessa ja vireillä olevien asioiden käsittely?

44 § Henkilöstön asema
Tervolan kunta kantaa erityistä huolta henkilöstön asemasta, koska on nähtävissä että lain voimaantulo tarkoittaa nykyisten kasvupalvelujen työntekijöiden välitöntä YT-neuvottelua. On tärkeää, että koko henkilöstön muutosturvasta huolehditaan.

@kauniainen.fi:
Myös Uudellamaalla tulee erityisesti alkuvaiheessa olemaan markkinapuutetta, lähinnä pitkäaikaistyöttömien ja muiden vaikeasti työllistyvien palveluissa.

@oulainen.fi:
Ellei palvelua ole saatavilla markkinoilta, mutta kysyntää on, markkinoille tulee kehittymään tällaisia palveluita nopealla aikataululla.

@aanekoski.fi:
Yritysneuvontapuolella pystytään alueella vastaamaan kysyntään monipuolisemmin, mutta työllisyyspuolella voi olla haasteita järjestää kilpailukykyistä toimintaa valittavaksi, esim. kuntouttavan työtoiminnan järjestäminen, työpajatoiminta, yhteiskunnalliset yritykset.

@orivesi.fi:
Alueellamme kasvupalveluja voivat tuottaa sekä kunnat, julkiset yhtiöt, yksityiset yritykset että kolmas sektori.

@jamsa.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluja on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista. Digitaalisten palvelujen tarjoaminen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta.

@ouka.fi:
Markkinaselvityksen mukaan Pohjois-Pohjanmaalla ja myös Oulussa yksityisen (yli 5 henkilön kokoiset) yritystarjonnan määrä on pieni. Palvelukokonaisuuksien tuottamisen hajauttaminen esim. yhden henkilön yrityksille on riskitekijä.

Monituottajamalli ja markkinalähtöisyys eivät kaikilta osin ole sopivia elinkeinopolitiikan tai kasvupalvelujen tehtäviin ja moni asia on sidoksissa muihin kaupunkikonsernin toiminteisiin. Tämän vuoksi pitäisi jättää palvelujen järjestäjän harkintaan miltä osin palvelut on järkevää hankkia markkinoilta ja mitkä maakuntataso tai keskuskaupunki tuottaa itse. Tällainen tilannehan onkin lakiehdotuksessa valtakunnallisten kasvupalvelujen osalta.

@heinavesi.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@iisalmi.fi:
Lakiesityksessä käsitellään markkinapuutetilannetta ja sen vaikutuksia kasvupalveluiden tuottamiseen. Mikäli palveluja ei tuoteta maakunnallisesti tai ne ovat saatavilla ainoastaan verkon kautta, tulisi markkinapuutetilanne pääsääntöisesti todeta.

@kirkkonummi.fi:
Pitkäaikaistyöttömien ja muiden vaikeasti työllistyvien palveluissa on erittäin todennäköisesti markkinapuutetta toiminnan alkaessa 2019, kuten esityksessäkin todetaan (s. 51). Järjestämisen ja tuottamisen eriyttäminen voi johtaa palvelumarkkinoihin, jossa toisistaan erillään ostetaan palveluohjausta ja palvelutuotantoa. Tällaisia markkinoita ei vielä ole, joten mahdollisia markkinapuutteita on vaikeaa ennakoida. Myös ne palvelut jotka liittyvät sosiaali- ja terveyspalveluihin, ovat vaikeasti ennakoitavissa soite-uudistuksen ollessa vielä monilta osin avoin.

@kitee.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@tuusula.fi:
Vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa on markkinapuutetta ja jo olemassa olevissa yrityksissä osaamispuutetta.

@tampere.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla.

On syytä huomioida, että yksityisiä palveluntuottajia ei ole kaikilla alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Palveluiden tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat selkeitä haasteita lakiesityksessä. Markkinapuute lie selkein niiden asiakkaiden palveluissa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistymisensä edistämiseksi.

@virrat.fi:
Markkinavuoropuhelun analyyttinen tuki. Raportti. Owalgroup; 2017.Maakunnan kes-kuskaupungissa sekä sitä ympäröivällä kaupunkiseudulla oletetaan olevan/syntyvän
toimivat markkinat. Myös maakunnan alueellisissa keskuksissa on/syntynee markki-naehtoista toimintaa. Muun maakunnan osalta markkinapuutteen esiintyminen on mahdollista, jopa todennäköistä. Markkinapuutetta saattaa esiintyä eri tavoin eri asiakasryhmissä. Vaikeasti työllistyvien asiakkaiden työnvälityspalveluissa saattaa esiintyä markkinapuutetta koko maakunnan laajuisesti vuonna 2019.Em. seikoista johtuen siirtymäaikojen uudelleen arvioinnille ja koko uudistuksen porrastetulle
toimeenpanolle maan eri osissa voidaan nähdä perusteita.

Pirkanmaalla tarjontaa löytyy Tampereella ja sen kehyskunnissa, mutta mitä etääm-mälle maakunnan keskuksesta tullaan, sitä haastavampaa on löytää palvelujen tarjo-ajia.

@hameenlinna.fi:
Luotettavia ja kokonaisvastuullisia ja monialaisia palvelun tuottajia on haasteellista löytää. Tarve fyysiselle palvelulle säilyy digitaalisten palvelujen rinnalla.

@lappeenranta.fi:
Palvelutuotanto yksityisten osalta on laadultaan vaihtelevaa ja alueen asiakasvolyymit eivät kanna erikoisosaamisen liiketoimintaa 100%.

@lapinlahti.fi:
Kasvupalveluiden osalta voisi olettaa, että markkinat eivät toimi täysin kilpailullisesti vuonna 2019. Alueelliset markkinat ovat pienet ja toisaalta erityisesti haastavat palvelutarpeet edellyttävät palveluntarjoajalta tuntemusta paikallisesta elinkeinoelämän dynamiikasta. Näin ollen haasteena on soveltuvien palvelujen löytyminen. Tämä osaltaan tukee pidempää siirtymäaikaa kasvupalvelujen hankkimiseen vapailta markkinoilta. Työllisyyspalveluiden osalta tulisi erityisesti kantaa huolta vaikeasti työllistettävien palveluista.

@lahti.fi:
Lähtökohtaisesti voidaan arvioida, että parhaat edellytykset yksityiseen palveluntuotantoon ovat suurissa kaupungeissa ja kasvukeskuksissa. Kuitenkin joiden asiakasryhmien – erityisesti kaikkein vaikeimmin työllistyvien – osalta pidämme todennäköisenä, ettei riittäviä palvelumarkkinoita onnistuta synnyttämään parissa vuodessa edes (kaikissa) suurissa kaupungeissa.

@kannus.fi:
Markkinapuute on suurimmassa osassa maakunnista todennäköinen, myös Keski-Pohjanmaalla. Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa ovat hyvin erilaisia. Oletettavaa on, että markkinoilla ei toimi riittävästi yrityksiä, jotka voisivat paikata kokonaan julkisen sektorin toimintakentän. Monituottajamallin toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Siirtymävaiheen tulee olla riittävän pitkä ja maakunnilla tulee olla mahdollisuus tehdä ulkoistuksia palanen kerrallaan. Tämä mahdollistaa erilaisten tarkoituksenmukaisten vaihtoehtojen harkinnan, ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen siirtymävaiheessa.

@inga.fi:
Pitkäaikaistyöttömien ja muiden vaikeasti työllistyvien palveluissa on erittäin todennäköisesti markkinapuutetta toiminnan alkaessa 2019, kuten esityksessäkin todetaan (s. 51). Järjestämisen ja tuottamisen eriyttäminen voi johtaa palvelumarkkinoihin, jossa toisistaan erillään ostetaan palveluohjausta ja palvelutuotantoa. Tällaisia markkinoita ei vielä ole, joten mahdollisia markkinapuutteita on vaikeaa ennakoida. Myös ne palvelut jotka liittyvät sosiaali- ja terveyspalveluihin, ovat vaikeasti ennakoitavissa soite-uudistuksen ollessa vielä monilta osin avoin.

@hel.fi:
Markkinapuutteita tulee olemaan myös Uudellamaalla. Yksityisen tuotannon kapasiteetti ei riitä palvelemaan alueen työttömien määrää. Merkittävimpiä puutteita esiintyy vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa. Markkinapuutteet eivät lähtökohtaisesti estä markkinoiden käyttämistä palveluiden tuotantoon.

Toimivien markkinoiden ja kilpailutettavien palvelukokonaisuuksien rakentamisen ajan palveluostoihin ja hankintaosaamiseen tulee olla riittävästi resursseja. Siirtymäkausi kaikkinensa on lakiesityksessä arvioidun mukaisesti noin kymmenen vuotta. Näin ollen myös lisäresurssien tarve on noin kymmeneksi vuodeksi. Tämä on vakavassa ristiriidassa sen kanssa, että valtiontalouden kehyksissä on neljäsosan leikkaus kasvupalveluihin vuodesta 2015 vuoteen 2019 mennessä.

@lohja.fi:
Erityisesti runsaasti monialaista tukea vaativien asiakasryhmien palveluiden järjestäminen vaatii huomattavia resursseja ja osaamista.

@toholampi.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista. Digitaalisten palvelujen tarjoaminen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta.
Monituottajamallin toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Siirtymävaiheen tulee olla riittävän pitkä ja maakunnilla tulee olla mahdollisuus tehdä ulkoistuksia palanen kerrallaan. Tämä mahdollistaa erilaisten tarkoituksenmukaisten vaihtoehtojen harkinnan, ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen siirtymävaiheessa.

@mantyharju.fi:
Maakunnassa on tarjolla rajallisesti markkinaehtoisia maakunnan omia toimijoita, joilla heti uudistuksen voimaan tullessa on kasvupalvelujen tuottamiseen riittävät edellytykset.

@lapinjarvi.fi:
Tarkkaa analyysiä on vaikea antaa, mutta todennäköistä on, että palvelutuotanto on pienempää kuin esim. pääkaupunkiseudulla.

@raahe.fi:
Erityisesti huolta aiheuttaa työllisyyspalvelut.

@kouvola.fi:
Murrosvaiheessa tietointensiivisille yrityksille tarjottavista lähipalveluista on odotettavissa puutteita, joiden järjestämisessä tuona aikana on kunnilla tai korkeakouluilla merkittävä rooli.

@kuopio.fi:
Paikallisia yrityksiä on vähän ja ne saattavat olla palvelutarjoomaltaan suppeita. Olennaista on, että monituottajamallin toteuttaminen voidaan tehdä maakunnissa, jossa tunnetaan alueen yrityskenttä. Muussa tapauksessa riskinä on, että palvelutuotanto siirtyy puhtaasti suurille valtakunnallisille tai kansainvälisille toimijoille.

@liperi.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@rovaniemi.fi:
Alueet ovat erilaisia.

@sysma.fi:
Erityisesti ja runsaasti moniammatillista tukea vaativien asiakasryhmien palvelujen tuottaminen vaatii huomattavia resursseja ja osaamista.

@nivala.fi:
Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa on erilaisia alueita ja markkinapuutteita tulee esiintymään harvaan asutuilla alueilla. On myös todennäköistä, että pitkäaikaistyöttömien ja maahanmuuttajien kohdalla markkinoilla esiintyy katvealueita eikä näiden asiakasryhmien palveluita kyetä toteuttamaan markkinaehtoisesti.

@kurikka.fi:
Varmasti ainakin vaikeasti työllistettävien asiakkaiden osalta ei löydy yksityisiä markkinoita.

@kangasala.fi:
Kunta sijaitsee Tampereen kaupunkiaseuduilla, toimivien markkinoiden äärellä.

@sipoo.fi:
Vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa on markkinapuutetta ja jo olemassa olevissa yrityksissä osaamispuutetta.

@perho.com:
Markkinapuute on suurimmassa osassa maakunnista todennäköinen, myös Keski-Pohjanmaalla. Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa ovat hyvin erilaisia. Oletettavaa on, että markkinoilla ei toimi riittävästi yrityksiä, jotka voisivat paikata kokonaan julkisen sektorin toimintakentän. Monituottajamallin toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Siirtymävaiheen tulee olla riittävän pitkä ja maakunnilla tulee olla mahdollisuus tehdä ulkoistuksia palanen kerrallaan. Tämä mahdollistaa erilaisten tarkoituksenmukaisten vaihtoehtojen harkinnan, ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen siirtymävaiheessa.

@kempele.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitus-ehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista. Digitaalisten palvelujen tarjoami-nen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta.

@kalajoki.fi:
Ellei palvelua ole saatavilla markkinoilta, mutta kysyntää on, markkinoille tulee kehittymään tällaisia palveluita nopealla aikataululla.

@raseborg.fi:
Stor risk med Nylands särlösning att många tjänster centraliseras till huvudstadsregionen där det "stora" behovet finns. Finns inte så många troliga tjänsteproducenter då det gäller svårt sysselsatta i närregionen.

@merijarvi.fi:
Erityisesti huolta aiheuttaa työllisyyspalveluiden tarjonta. Etenkin harvaan asutuilla reuna-alueilla markkinapuutteita voi olla. Palveluiden tarvitsijoiden osalta tilanne on vaikea, koska heillä ei ole aina mahdollisuutta hakea palveluita pitkien matkojen päästä. Kysymys on kuitenkin niin merkittävästä asiasta, että sen hoitaminen tulee huomioida laissa.

@suomussalmi.fi:
Maakunnan keskuskaupungissa sekä sitä ympäröivällä kaupunkiseudulla oletetaan olevan/syntyvän toimivat markkinat. Myös maakunnan alueellisissa keskuksissa on/syntynee markkinaehtoista toimintaa. Muun maakunnan osalta markkinapuutteen esiintyminen on mahdollista, jopa todennäköistä.
Markkinapuutetta saattaa esiintyä eri tavoin eri asiakasryhmissä. Vaikeasti työllistyvien asiakkaiden työnvälityspalveluissa saattaa esiintyä markkinapuutetta koko maakunnan laajuisesti vuonna 2019.
Em. seikoista johtuen siirtymäaikojen uudelleen arvioinnille ja koko uudistuksen porrastetulle toimeenpanolle maan eri osissa voidaan nähdä perusteita.

@keuruu.fi:
Kattavaa tarjontaa tuskin löytyy.
Työssäkäyntialueen avoimien työpaikkojen puute verrantona työttömät työnhakijat, pitkäaikaistyöttömien työllistyminen, nuorisotyöttömyys.
Työvoiman liikkuvuus – julkinen liikenne.
Innovatiivista palvelujentuotantoa todella tarvitaan.

@heinola.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista. Digitaalisten palvelujen tarjoaminen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta.

@pargas.fi:
Glesbygden medför problem , dessutom hos oss språkkraven, kommer inte att finnas tillräckligt med aktörer.

@kuhmoinen.fi:
Alueellamme kasvupalveluja voivat tuottaa kunnat, julkiset yhtiöt, yksityiset yritykset ja kolmas sektori. Pirkanmaalta tarjontaa löytyy Tampereelta ja sen kehyskunnista, mutta mitä etäämmälle maakunnan keskuksesta tullaan, sitä haastavampaa on löytää palvelujen tarjoajia.

@orimattila.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksi-tyisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syr-jäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka jär-jestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista. Digitaalisten palvelu-jen tarjoaminen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla ole-vien palvelujen tarvetta.

@forssa.fi:
Ei ja kyllä; maakunnassa ja eteläisessä Suomessa on yksittäisten kasvupalveluiden tuottajia, sekä yrityksiä että yhteisöjä. Mahdollisesti on kuitenkin vaikea löytää kokonaispalvelun tuottajaa, joka tuot-taisi omalla harkinnallaan ja ehkä alihankinnallaan tarpeellisia palveluja tietylle työnhakijoiden ryhmälle ja jolle maksettaisiin palkkiota tuloksesta eli työllistymisestä/työssä pysymisestä. Tällaisia luotettavia, kokonaisvastuullisia, monialaisia tuottajia kaivataan. Sellaisia ei vielä ole. Myös markkinahinnan hakeminen tällaiselle palvelulle vie aikansa.

@vantaa.fi:
Markkinapuutteita tulee olemaan myös Uudellamaalla. Yksityisen tuotannon kapasiteetti ei riitä palvelemaan alueen työttömien määrää. Merkittävimpiä puutteita esiintyy vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa.

@ylivieska.fi:
Erityisesti huolta aiheuttaa työllisyyspalvelut.

@vihti.fi:
Pitkäaikaistyöttömien ja muiden vaikeasti työllistyvien palveluissa on erittäin todennäköisesti markkinapuutetta toiminnan alkaessa 2019, kuten esityksessäkin todetaan (s. 51).
Järjestämisen ja tuottamisen eriyttäminen voi johtaa palvelumarkkinoihin, jossa toisistaan erillään ostetaan palveluohjausta ja palvelutuotantoa. Tällaisia markkinoita ei vielä ole, joten mahdollisia markkinapuutteita on vaikeaa ennakoida.
Myös ne palvelut jotka liittyvät sosiaali- ja terveyspalveluihin, ovat vaikeasti ennakoitavissa uudistuksen ollessa vielä monilta osin avoin.
Edelleen, palveluketjujen ja -kokonaisuuksien hankkimiseen liittyviä markkinapuutteita on tässä vaiheessa vaikea yksilöidä, koska tällä hetkellä TE-palveluissa ostetaan ensisijaisesti yksittäisiä palveluita palvelukokonaisuuksien asemesta.

@miehikkala.fi:
Monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palvelujen tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Erityisen haastava tilanne on syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Käytännön haasteena tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy tällöin asettamaan palvelun tuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että palveluntuotantoa syntyy ja valinnanvapaus on mahdollista. Digitaalisten palvelujen tarjoaminen on vain osaratkaisu tilanteeseen eikä poista fyysisesti saatavilla olevien palvelujen tarvetta.

@vaala.fi:
On epätodennäköistä, että pienissä kunnissa tulisi olemaan markkinaehtoisia toimijoita.

@alavus.fi:
On syytä olettaa, että maakuntakeskuksessa ja sitä ympäröivällä kaupunkiseudulla syntynee jollakin aikavälillä toimivat markkinat joillakin osa-alueilla. Aikaa myöten palveluntarjoajia (uutta yritystoimintaa) löytyy. Tilanne voi olla päinvastainen reuna-alueilla.

@nurmes.fi:
Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työnvälitys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutuspalvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@espoo.fi:
Pitkäaikaistyöttömien ja muiden vaikeasti työllistyvien palveluissa on erittäin todennäköisesti markkinapuutetta toiminnan alkaessa 2019, kuten esityksessäkin todetaan (s. 51). Järjestämisen ja tuottamisen eriyttäminen voi johtaa palvelumarkkinoihin, jossa toisistaan erillään ostetaan palveluohjausta ja palvelutuotantoa. Tällaisia markkinoita ei vielä ole, joten mahdollisia markkinapuutteita on vaikeaa ennakoida. Myös ne palvelut jotka liittyvät sosiaali- ja terveyspalveluihin, ovat vaikeasti ennakoitavissa soiteuudistuksen ollessa vielä monilta osin avoin. Edelleen, palveluketjujen ja -kokonaisuuksien hankkimiseen liittyviä markkinapuutteita on tässä vaiheessa vaikea yksilöidä, koska tällä hetkellä TE-palveluissa ostetaan ensisijaisesti yksittäisiä palveluita palvelukokonaisuuksien asemesta.

@tyrnava.fi:
Keskuskaupungissa palveluja on oletettavasti saatavilla, mutta ympäristössä ehkä ei. Uhkana on myös, että vain isoimmat monialaiset toimijat pärjäävät maakunnanlaajuisessa kilpailutuksissa.

@savonlinna.fi:
Kunnat ovat tuottaneet vuodesta 2004 lähtien keskitetysti maksuttomat yrityspalvelut alueella Yritys-Suomi konseptin mukaisesti. Lakiesityksen mukaisesti olemassa olevat asiantuntija organisaatiot eivät voi jatkossa tuottaa palveluita maakuntahallinnolle.

Savonlinnassa on kuitenkin jonkin verran maksullista yritysneuvontaa tuottavia yrityksiä, joilla on edellytyksiä tarjota palveluitaan maakuntahallinnolle.

Kunnan ja yrityksen väliseen vuoropuheluun liittyvä yritysneuvonta on jätetty uudistuksessa kokonaan vaille huomiota

Seutukunnalla on tarjolla rajallisesti markkinaehtoisia omia toimijoita, joilla heti uudistuksen voimaan tullessa on kasvupalvelujen tuottamiseen riittävät edellytykset.

@loviisa.fi:
Markkina- ja osaamispuutetta tullee esiintymään erityisesti vaikeasti työllistyvien palveluissa sekä monialaisissa erityispalveluissa.

@parikkala.fi:
Maaliskuussa julkaistun Owal Groupin kasvupalveluja koskevan markkinavuoropuheluraportin mukaan Etelä-Karjalassa oli vuonna 2014 työllistämistoiminnan toimipaikkoja 29 ja liikkeenjohdon konsultoinnin toimipaikkoja 106 kappaletta. Yhteenlaskettuna toimipaikkojen määrä maakunnista oli viidenneksi pienin. Konsultointia ja työllistämistoimintaa harjoittavista yrityksistä 57 % arvioitiin olevan 1–4 henkilöä työllistäviä. Yli 50 hengen yrityksiä ei toimialoilta löytynyt Etelä-Karjalasta yhtään. On todennäköistä, että kasvupalvelu-uudistuksen myötä avautuvista uusista markkinoista kilpailee alkuvaiheessa vahvemmin suuret, jopa kansainväliset toimijat. Uuden paikallisen yritystoiminnan syntyminen markkinoiden avautumisen myötä kestänee vuosia, mutta on toki mahdollista.

@pirkkala.fi:
Alueellamme kasvupalveluja voivat tuottaa sekä kunnat, julkiset yhtiöt, yksityiset yritykset että kolmas sektori.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@saarijarvi.fi:
Aktiiviset kunnat ovat oman alueensa työmarkkinoiden asiantuntijoita ja yhteistyöverkoston koordinoijia. Osa kasvupalveluiden resursseista tulisi olla mahdollista kohdentaa kunnille, jolloin kunnat voisivat mm. tuottaa maakunnalle alueellista tietoa palvelujen järjestämiseksi (vrt. 16 § tietopalvelu) ja tarjota lähipalvelua asiakkaille (vrt. 16 § palveluohjaus) . Erityshuomio asiakkaissa, joilla ei ole valmiuksia hyödyntää sähköisiä palveluja.

@hyvinkaa.fi:
Vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa sekä kotouttamispalveluissa on mark-kinapuutetta ja jo olemassa olevissa yrityksissä osaamispuutetta.

@pori.fi:
Markkinapuutetta esiintyy oletettavasti vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa Satakunnassa.

@suonenjoki.fi:
Pienissä kunnissa ei tule olemaan markkinaehtoisia toimijoita.

@kolari.fi:
Jos kuntien roolia kasvupalveluiden tarjoajana ja aluekehittäjänä ei oteta lakiesityksessä paremmin huomioon, alueelta ei välttämättä löydy markkinaehtoisia toimijoita.

@pihtipudas.fi:
Alueellamme ei ole ainakaan toistaiseksi toimivia kasvupalvelumarkkinatoimijoita.

@pyhajarvi.fi:
Kasvupalvelujen laajan määritelmän sisällä voi olla alueella yksittäisiä palvelukokonaisuuksia, joissa markkinoilla on kilpailua. Kuitenkin myös yksittäisen tahon toimiminen markkinoilla ei vielä poista markkinapuutetta.

@pyhajoki.fi:
Erityisesti huolta aiheuttaa työllisyyspalvelut.

@mantsala.fi:
Vaikeasti työllistyvien palveluissa ja monialaisissa erityispalveluissa on markkinapuutetta ja jo olemassa olevissa yrityksissä osaamispuutetta.

@reisjarvi.fi:
Mikäli palveluja tuotetaan vain verkon kautta, tilanne olisi todettava markkinapuutteeksi.

@sotkamo.fi:
Huomiotava lähde: Markkinavuoropuhelun analyyttinen tuki. Raportti. Owalgroup; 2017.
Maakunnan keskuskaupungissa sekä sitä ympäröivällä kaupunkiseudulla oletetaan olevan/syntyvän toimivat markkinat. Myös maakunnan alueellisissa keskuksissa on/syntynee markkinaehtoista toimintaa. Muun maakunnan osalta markkinapuutteen esiintyminen on mahdollista, jopa todennäköistä.
Markkinapuutetta saattaa esiintyä eri tavoin eri asiakasryhmissä. Vaikeasti työllistyvien asiakkaiden työnvälityspalveluissa saattaa esiintyä markkinapuutetta koko maakunnan laajuisesti vuonna 2019.

Em. seikoista johtuen siirtymäaikojen uudelleen arvioinnille ja koko uudistuksen porrastetulle toimeenpanolle maan eri osissa voidaan nähdä perusteita.

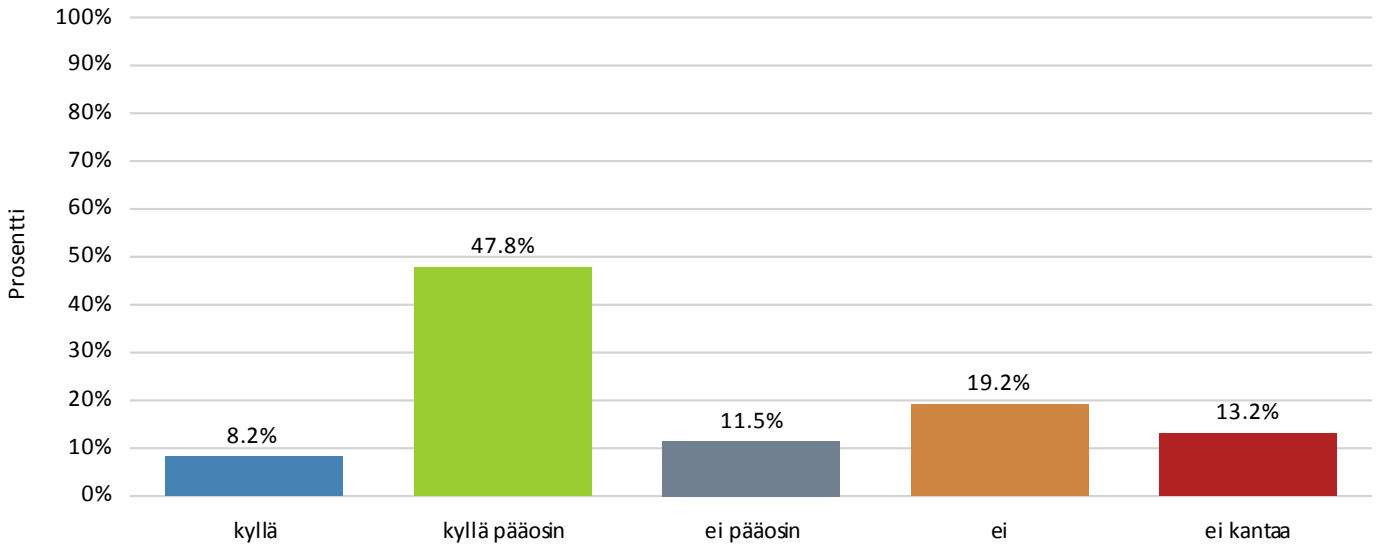
@janakkala.fi:
Ei ja kyllä; maakunnassa ja eteläisessä Suomessa on yksittäisten kasvupalveluiden tuottajia, sekä yrityksiä että yhteisöjä. Mahdollisesti on kuitenkin vaikeampi löytää kokonaispalvelun tuottajaa, joka tuottaisi omalla harkinnallaan ja ehkä alihankinnallaan tarpeellisia palveluja tietylle työnhakijoiden ryhmälle ja jolle maksettaisiin palkkiota tuloksesta eli työllistymisestä/työssä pysymisestä. Tällaisia luotettavia, kokonaisvastuullisia, monialaisia tuottajia kaivataan ja sellaisia ei vielä ole. Myös markkinahinnan hakeminen tällaiselle palvelulle vie aikansa.

@uusikaupunki.fi:
-

@savukoski.fi:
Itä-Lappi on kärsinyt pitkään rakennetyöttömyydestä ja yksityisiä yrityksiä voi olla vaikea saada rantautumaan ainaakaan koko alueelle.

@konnevesi.fi:
Pitkäaikaistyöttömyyden palvelutarpeeseen vastaaminen on haasteellista markkinoiden toimesta.

54. Onko markkinapuutteen toteaminen kuvattu riittävällä tavalla lakiesityksessä?

Nimi	Prosentti
kyllä	8,2%
kyllä pääosin	47,8%
ei pääosin	11,5%
ei	19,2%
ei kantaa	13,2%
N	182

55. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kronoby.fi:
Det är bra att tidtabellen för övergången till en fri marknad är så pass lång som föreslagits. Det behövs säkert för att marknaden ska hitta sin form. Viktigt skulle vara att landskapet också kan verka på marknaden i fortsättningen, vilket gör stora delar av § 49 onödig.

@rauma.fi:
Ennen palvelujen tarjontaa koskevien selvitysten tekemistä on oltava tiedossa se palvelukokonaisuus, mitä palveluja maakunta tulee järjestämään ja mitä muut toimijat toteuttavat.

@joutsa.fi:
Julkiseen palvelutuotantoon tarvitaan todennäköisesti jatkomahdollisuus.

@tammela.fi:
Markkinapuutetilanne on selvitettävä viimeistään v. 2019 loppuun mennessä. Lakiluonnoksen perustelujen mukaan maakuntien pitää tehdä markkinapuutteen toteamiseksi ja palvelujen tarjonnan kannalta tarpeelliset toimenpiteet ensimmäisen toimintavuotensa aikana.

@kerava.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti. Näin saadaan maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kunnan elinvoimatehtävät tukemaan ja täydentämään toisiaan.

Maakunnan tuottamat kasvupalvelut eivät korvaa kunnan ja kunnan sidosyksikköjen toimintaa.

@tervo.fi:
Sähköinen asiointi ei ole riittävä palvelu.

@hankasalmi.fi:
Toivoisimme kuitenkin selkeämmin vielä myös julkiselle palvelutuotannolle sijaa palvelujen toteuttamisessa jatkossa

@ahtari.fi:
Kuudes luku kokonaisuudessaan auttaa toteamisessa.

@seinajoki.fi:
Maakunnalla tulee olla riittävästi aikaa selvittää markkinoihin liittyvät puutteet ja mahdollisuudet palvelutarpeiden osalta.

@valkeakoski.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan. Olettamus on jyrkkä ja se ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita voi olla eritasoisia. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa yksityisiä tuottajia on tarjolla useampia, mutta niiden tarjoama volyymi ei ole riittävä asiakaskunnan tarpeisiin.

@nousiainen.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen ja minkälaisessa ajassa tämä tulee toteutua sekä miten asiakkuuksien siirtyminen tässä tilanteessa toteutetaan.

@lieksa.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@ilomantsi.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@urjala.fi:
Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti.

@marttila.fi:
Palveluita ei voi kuitata pelkästään sähköisillä palveluilla, vaan muutakin tarvitaan.

@akaa.fi:
Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti.

@hausjarvi.fi:
Markkinapuutetilanne on selvitettävä viimeistään vuoden 2019 loppuun mennessä.

@raakkyla.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@kaarina.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen ja minkälaisessa ajassa tämä tulee toteutua sekä miten asiakkuuksien siirtyminen tässä tilanteessa toteutetaan.

@nurmijarvi.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti. Näin saadaan maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kunnan elinvoimatehtävät tukemaan ja täydentämään toisiaan.

Maakunnan tuottamat kasvupalvelut eivät korvaa kunnan ja kunnan sidosyksikköjen toimintaa.

@salla.fi:
Etäällä maakuntakeskuksista olevien kuntien kohdalla oleva puute markkinaehtoisesta tarjonnasta ja kuntatoimijoiden vahva asema ja kyky tuottaa palveluita.

@pornainen.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuteinkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorinomaan palvelutuotantoon jaa sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti. Näin saadaan maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kunnan elinvoimatehtävät tukemaan ja täydentämään toisiaan,

Maakunnan tuottamat kasvupalvelut eivät korvaa kunnan ja kunnan sidosyksikköjen toimintaa.

@pyhanta.fi:
Markkinapuute on kuvattu riittävällä tavalla, mutta ei sitä, miten palvelujen tuotanto siinä tilanteessa järjestetään. Julkiselle sektorille enemmän mahdollisuuksia toimia tässä tilanteessa.

@jkl.fi:
Lakiesityksessä todetaan, että maakunnan on selvitettävä markkinapuutteet 31.12.2019 mennessä. Jos näin tapahtuu, lain kirjaus on riittävä.

@viitasaari.fi:
-

@kokkola.fi:
Lakiesityksen mukaan maakunta saa tuottaa sen järjestämisvastuulle kuuluvia kasvupalveluja vain silloin, kun palvelua ei ole muutoin saatavilla eli markkinapuutetilanteessa. Tässä yhteydessä olisi hyvä pohtia toteutuuko markkinapuutetilanne myös silloin, jos palveluja ei ole maakunnallisesti tuotettuna saatavilla? Eli mikäli kilpailutukseen tulee vain tarjouksia, joissa palvelua ei tuoteta maakunnallisesti paikanpäällä vaan esimerkiksi ainoastaan verkon kautta, voitaisiin markkinapuute näin todeta.

@polvijarvi.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@soini.fi:
Markkinapuutteen toteamistapaa ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä on asianmukaisesti kuvattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palveluntuotannon aloittamistilanteeseen.

Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat palvelut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen perusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösääntelyyn. Hankintalain säännökset soveltuvat myös kasvupalveluihin ja hankintalaista tulee menettelytavat, mm. millä edellytyksillä maakunnan yhtiö voi tuottaa palveluja markkinoilla säilyttäen sidosyksikköasemansa. Ks. myös kohta 57.

@pyharanta.fi:
Mutta ongelmaksi tulee ns. seuraava hetki, jolloin esim. joku toisella alueella kasvava toimija haluaisi laajentaa.

@utsjoki.fi:
Etäällä maakuntakeskuksista olevien kuntien kohdalla oleva puute markkinahtoisesta tarjonnasta. Kuntatoimijoiden vahva asema ja kyky tuottaa palveluita.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
Marknadsbristen är uppenbar hos tjänsterna för de klienter vars stödbehov är större än genomsnittet för att hitta sysselsättning, och ansvaret för denna klientgrupp förblir oklart.

@valtimo.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Epäselväksi jäävän osuuden osalta viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@pietarsaari.fi:
Markkinapuute on ilmeinen niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen ja vastuu tästä asiakasryhmästä jää edelleen epäselväksi.

@ilmajoi.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

@vaasa.fi:
Markkinapuute on ilmeinen niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen ja vastuu tästä asiakasryhmästä jää edelleen epäselväksi.

@karkkila.fi:
Esitys ei ota kantaa siihen, kuka markkinapuutteen toteaa. Lisäksi markkinapuute nähdään esityksessä pelkästään tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei yhtään. Markkinapuute saattaa johtua myös tuottajien osaamisen puutteesta tai siitä, että tarjolla oleva palvelu on vääränlaista.

@pielavesi.fi:
Sähköinen asiointi ei ole riittävä palvelu.

@ruokolahti.fi:
Maakunnalla tulisi olla ikään kuin ”takataskussa” valmiina yhtiö, joka hoitaisi markkinoille syntyvän tarjonnan puutteen aukkoja. Markkinapuutetilanne ei välttämättä ole vain maakuntien alkuvaiheessa, vaan puutteita voi syntyä palvelutuotantoyritysten toiminnan jostain syystä lakatessa tai niiden epätyydyttävän palvelun laadun vuoksi. Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilökunnan tarpeeseen.

@ylojarvi.fi:
Ei huomioita

@kauniainen.fi:
Markkinapuutteet voivat olla eritasoisia ja niistä voi olla erilaisia seurauksia. Yksityisiä tuottajia voi olla tarjolla useampia, mutta niiden tarjoama volyymi ei ole riittävä asiakaskunnan tarpeisiin. Kauniaisten kaupunki katsoo, että julkisen sektorin oman palvelutuotannon mahdollistaminen turvaa parhaiten asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukee maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää rajalliset ja vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Maakunta voi järjestää tarvittavaa palvelua, jos ei ole markkinoilla tarjontaa. Tämä voi osoittautua erittäin kalliiksi vaihtoehdoksi yhteiskunnalle ja aiheuttaa ristiriitoja maakunnan sisällä.

@jamsa.fi:
Markkinapuutteen toteamistapaa ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä on asianmukaisesti kuvattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palveluntuotannon aloittamistilanteeseen.
Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat palvelut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen perusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösääntelyyn.

@ouka.fi:
Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuudet hyödyntää omaa ja sidosyksikköjen palvelutuotantoa tuotantoa siten että erilaisten palvelujen yhteensovittaminen olisi mahdollisimman järkevää.

@lieto.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen ja minkälaisessa ajassa tämä tulee toteutua sekä miten asiakkuuksien siirtyminen tässä tilanteessa toteutetaan.

@heinavesi.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@mynamaki.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen ja minkälaisessa ajassa tämä tulee toteutua sekä miten asiakkuuksien siirtyminen tässä tilanteessa toteutetaan.

@iisalmi.fi:
Maakunnalle tulee jättää riittävästi toimintamahdollisuuksia erilaisiin markkinatilanteisiin.

@kirkkonummi.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

@sauvo.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen ja minkälaisessa ajassa tämä tulee toteutua sekä miten asiakkuuksien siirtyminen tässä tilanteessa toteutetaan.

@kitee.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@tuusula.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti. Näin saadaan maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kunnan elinvoimatehtävät tukemaan ja täydentämään toisiaan.

Maakunnan tuottamat kasvupalvelut eivät korvaa kunnan ja kunnan sidosyksikköjen toimintaa.

@tampere.fi:
Ei huomioita.

@virrat.fi:
Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä mark-kinapuute todetaan. Markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@hameenlinna.fi:
Markkinapuutetilanne on selvitettävä viimeistään v. 2019 loppuun mennessä. Lakiluonnoksen perustelujen mukaan maakuntien pitää tehdä markkinapuutteen toteamiseksi ja palvelujen tarjonnan kannalta tarpeelliset toimenpiteet ensimmäisen toimintavuotensa aikana.

@lappeenranta.fi:
Kaupunkien elinkeinotoimen ja kaupunkiseutujen kehittämisyhtiöiden tehtävänä on toimia verkonkutojana (kehityksen katalyyttina) alueensa yritysten, oppilaitosten, tutkimuksen ja näitä yhteistyösuhteita kehittävien hankkeiden rahoittajien kanssa. Tämä verkonkutojarooli on julkisen elinkeinopolitiikan tehtävä. Elinkeinopolitiikan strategista ohjausta ja verkonkutojaroolia ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti.

Markkinapuutteeseen vaikuttaa palveluiden kysynnän volyymit pienissä kunnissa ja maakunnissa. Sähköisten palveluiden tuottaminen on kasvussa mutta ns. lähipalvelu on välttämätön joissain tapauksissa.

@lapinlahti.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan. Olettamus on jyrkkä ja se ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita voi olla eritasoisia ja niillä voi olla erilaisia seurauksia. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa yksityisiä tuottajia on tarjolla useampia, mutta niiden tarjoama volyymi ei ole riittävä asiakaskunnan tarpeisiin tai yksityisten tuottajien hinta ei ole kilpailukykyinen julkiseen tuotantoon nähden.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti.

@kannus.fi:
Kriteerejä markkinapuutetilanteen määrittelemiseksi ei ole lakiehdotuksessa avattu (muutamat mainitut kriteerit ovat lähinnä esimerkinomaisia). Maakunnalle jää näin ollen harkintavalta siitä, millaisella menettelyllä markkinapuute todetaan.

@inga.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

@hel.fi:
Markkinapuute on todettu ilmiönä, mutta sitä ei ole konkretisoitu esityksessä. Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan. Olettamus on jyrkkä eikä se vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita voi olla eritasoisia ja niistä voi olla erilaisia seurauksia. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa yksityisiä tuottajia on tarjolla useampia, mutta niiden tarjoama volyymi ei ole riittävä asiakaskunnan tarpeisiin.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti.

@lohja.fi:
Markkinapuutteen sisältö jää määrittelemättömäksi.

@toholampi.fi:
Markkinapuutteen toteamistapaa, ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä, on asianmukaisesti kuvattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palveluntuotannon aloittamistilanteeseen. Maakunnalle jää näin ollen harkintavalta siitä, millaisella menettelyllä markkinapuute todetaan.
Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat palvelut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen perusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösääntelyyn. Hankintalain säännökset soveltuvat myös kasvupalveluihin ja hankintalaista tulee menettelytavat, mm. millä edellytyksillä maakunnan yhtiö voi tuottaa palveluja markkinoilla säilyttäen sidosyksikköasemansa. Ks. myös kohta 57.

@pedersore.fi:
Det är bra att tidtabellen för övergången till en fri marknad är så pass lång som föreslagits. Det behövs säkert för att marknaden ska hitta sin form. Viktigt skulle vara att landskapet också kan verka på marknaden i fortsättningen, vilket gör stora delar av § 49 onödig.

@masku.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen ja minkälaisessa ajassa tämä tulee toteutua sekä miten asiakkuuksien siirtyminen tässä tilanteessa toteutetaan.

@juva.fi:
Maakunnille tulee antaa toimintavapautta määritellä markkinapuutetilanteet. Niitä voi olla eri tasoisia.

@naantali.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen ja minkälaisessa ajassa tämä tulee toteutua sekä miten asiakkuuksien siirtyminen tässä tilanteessa toteutetaan.

@lapinjarvi.fi:
Valmistelu on tehty kaupunkikeskeisesti eikä se huomioi koko maan tai edes koko Uudenmaan tilannetta.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@sysma.fi:
Lakiluonnoksessa jää määrittelemättä käsite ”markkinapuute”.

@nivala.fi:
Lakiesityksessä on niukasti kuvattu ne kriteerit, joiden perusteella markkinapuute aidosti ja tasapuolisesti eri maakunnissa voidaan todentaa.

@kangasala.fi:
-

@sipoo.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuut-teen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti. Näin saadaan maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kunnan elinvoimatehtävät tukemaan ja täydentämään toisiaan.

Maakunnan tuottamat kasvupalvelut eivät korvaa kunnan ja kunnan sidosyksikköjen toimintaa.

@perho.com:
Kriteerejä markkinapuutetilanteen määrittelemiseksi ei ole lakiehdotuksessa avattu (muutamat mainitut kriteerit ovat lähinnä esimerkinomaisia). Maakunnalle jää näin ollen harkintavalta siitä, millaisella menettelyllä markkinapuute todetaan.

@kempele.fi:
Markkinapuutteen toteamistapaa ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä on asianmukaisesti kuvattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palveluntuotannon aloittamistilanteeseen.

Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat palvelut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen perusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösääntelyyn. Hankintalain säännökset soveltuvat myös kasvupalveluihin ja hankintalaista tulee menettelytavat, mm. millä edellytyksillä maakunnan yhtiö voi tuottaa palveluja markkinoilla säilyttäen sidosyksikköasemansa.

@raseborg.fi:
Står landskapet skall producera dessa tjänster i de fall som de inte kan fås från markanden men om Nyland har särlösning med samkommun styrs detta av huvudstadsregionen vilket betyder dålig närservice i övriga delar av Nyland.

@suomussalmi.fi:
Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@keuruu.fi:
Millä aikajänteellä markkinapuute todetaan ja miten?
Pitää olla selkeä yhtenäinen tapa todeta asiantila. Pitää olla myös realistisia toteuttajia (laatu, kustannukset) suhteessa omaan tuotantoon.

@heinola.fi:
Markkinapuutteen toteamistapaa ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä on asianmukaisesti kuvattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palveluntuotannon aloittamistilanteeseen.
Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat palvelut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen perusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösääntelyyn. Hankintalain säännökset soveltuvat myös kasvupalveluihin ja hankintalaista tulee menettelytavat, mm. millä edellytyksillä maakunnan yhtiö voi tuottaa palveluja markkinoilla säilyttäen sidosyksikköasemansa.
Ks. myös kohta 57.

@orimattila.fi:
Suomen kuntaliiton lausunnossa todetaan, että markkinapuutteen toteamistapaa ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä on asianmukaisesti ku-vattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palve-luntuotannon aloittamistilanteeseen. Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat pal-velut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen pe-rusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösäänte lyyn. Hankintalain sään-nökset soveltuvat myös kasvupalveluihin ja hankintalaista tulee menettelytavat, mm. millä edellytyksillä maakunnan yhtiö voi tuottaa palveluja markkinoilla säilyttäen sidos-yksikköasemansa.

@forssa.fi:
Markkinapuutetilanne on selvitettävä viimeistään v. 2019 loppuun mennessä. Lakiluonnoksen perustelujen mukaan maakuntien pitää tehdä markkinapuutteen toteamiseksi ja palvelujen tarjonnan kannalta tarpeelliset toimenpiteet ensimmäisen toimintavuotensa aikana.

@vantaa.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan. Olettamus on jyrkkä ja se ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita voi olla eritasoisia ja niillä voi olla erilaisia seurauksia. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa yksityisiä tuottajia on tarjolla useampia, mutta niiden tarjoama volyymi ei ole riittävä asiakaskunnan tarpeisiin.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Lakiluonnoksessa ei riittävän selvästi määritellä, miten markkinapuutetilanteesta siirrytään kilpailutettuun tilanteeseen ja minkälaisessa ajassa tämä tulee toteutua sekä miten asiakkuuksien siirtyminen tässä tilanteessa toteutetaan.

@parkano.fi:
Kaikki yritys- ja työllistämispalvelut eivät kuitenkaan toimi markkinaehtoisesti, kunnille on turvattava tavoitteelliseen työhön toimintamahdollisuudet ja paikalliseen asiakasrajapintaan resurssit.

@vihti.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti. Näin saadaan maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kunnan elinvoimatehtävät tukemaan ja täydentämään toisiaan.

@miehikkala.fi:
Markkinapuutteen toteamistapaa ja mitä markkinapuutteella tarkoitetaan kyseisessä sääntelyssä, on asianmukaisesti kuvattu 22 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa erityisesti, mitä tulee maakunnan palveluntuotannon aloittamistilanteeseen.

Sen sijaan epäselväksi jää, miten maakunnan yhtiön toimintaa arvioidaan palvelutoimintaa harjoitettaessa. Kysymyksessä olevat palvelut kuuluvat hankintalain mukaan kilpailutettaviin palveluihin. Lakiluonnoksen perusteluissa ei ole juurikaan arvioitu, mikä olisi maakunnan yhtiön asema suhteessa hankintalain kilpailuttamisvaatimuksiin ja sidosyksikkösäänte lyyn. Hankintalain säännökset soveltuvat myös kasvupalveluihin ja hankintalaista tulee menettelytavat, mm. millä edellytyksillä maakunnan yhtiö voi tuottaa palveluja markkinoilla säilyttäen sidosyksikköasemansa. Ks. myös kohta 57.

@vaala.fi:
Sähköinen asiointi ei ole riittävä palvelu. Maakunnilta edellytetään markkinapuutteen toteamista edellyttämät toimenpiteet, mutta vähintään yhtä tärkeää olisi maakunnan suunnitelma mahdollisen markkinapuutteen korjaamiseksi

Sivulla 82 todetaan että ”ehdotuksen vaikutukset kasvupalvelujen saatavuuteen riippuvat ensisijaisesti siitä, kuinka hyvin palvelut digitalisoidaan ja minkälaiset laajakaistayhteydet asiakkailla on käytettävissään. Fyysisellä läsnäololla yritystoiminnan kehittämiseen liittyvissä sekä neuvonta- ja rahoituspalveluissa ei ole niin suurta merkitystä, jos palvelut ovat saatavissa verkossa, ja tietoliikenneyhteydet ovat toimivat. Rekrytointi- ja osaamispalveluissa henkilökohtainen kontakti voi olla tärkeämpää ja siksi palvelujen saatavuus kaupunkiseuduilla voi olla helpompaa, kuin pienemmillä kaupunkiseuduilla ja maaseudulla. Koska uudistuksella haetaan myös tehokkuus-säästöjä, uudistus ei välttämättä parantaisi henkilökohtaisen kontaktin saatavuutta esimerkiksi maaseudulla. Toisaalta yritykset voisivat halutessaan luoda toimintamalleja, jossa palvelun houkuttelevuus perustuu esimerkiksi asiakaskäynteihin.”

Käytännön elämä on opettanut, että yritykset tarvitsevat alueella nimenomaan fyysistä ja läsnäolevaa palvelua. Yritysten tarpeiden tunnistaminen lähtee yritysten tuntemuksesta ja se saavutetaan vain olemalla yhteydessä yrittäjiin. Tämä tapahtuu tilaisuuksien, yrittäjävierailuiden ja muiden vastaavien toimintatapojen kanssa.

Yrittäjille on tarjolla mm. netissä enemmän palveluita kuin koskaan. Yrittäjät eivät silti välttämättä hoksaa näiden palveluiden tarvetta omassa yrityksessä. Se, että palvelu on tarjolla, ei välttämättä tarkoita sitä, että palvelu on saavutettavissa helposti. Käytännössä meillä Vaalassa kunnanjohtaja toimii yrittäjien ja kehittämisyhtiöiden ja rahoittajien verkottajana. Yrityksille tarjotaan aktiivisesti tapaamisia kehittämisyhtiöiden, TE-toimiston ja rahoittajien kanssa. Toimijat tulevat paikanpäälle käymään keskustelut yrittäjien kanssa ja tilaisuudessa sovitaan jatkotoimenpiteistä. Yrittäjälle on helppo toimia, kun toimijat tulevat tutuiksi ja henkilöihin voi luottaa.

@nurmes.fi:
Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi. Markkinapuutteen toteamisen aikataulut ovat puutteellisesti kuvatut ja voivat aiheuttaa siirtymävaiheissa ongelmia.

@espoo.fi:
-

@parikkala.fi:
Markkinapuute on kuvattu mahdolliseksi vaikutustenarvioinnissa, mutta johtopäätökset alueiden erilaisesta tilanteesta tulisi huomioida itse lainsäädännössä siten, että maakunnilla olisi vapaammat mahdollisuudet yhtiöidensä kautta osallistua kilpailuun.

@vora.fi:
Marknadsbristen är uppenbar hos tjänsterna för de klienter vars stödbehov är större än genomsnittet för att hitta sysselsättning, och ansvaret för denna klientgrupp förblir oklart.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@saarijarvi.fi:
Lain perusteluissa on ennakoitu, että markkinaehtoinen toiminta ei käynnisty kaikilla Suomen alueilla lakimuutoksen tavoitteiden mukaisesti. Ongelmaksi nousevat erityisesti maakuntien reuna-alueet. Maakunnan itsensä tuottama palvelu tulee olemaan useilla alueilla ainoa valittava palvelu. Maakunnan on syytä varautua omaan palvelutuotantoon jo 1.1.2019 alkaen. Olennaista näissä tilanteissa olisi yhteistyö kuntien ja kehitysyhtiöiden kanssa.

@hyvinkaa.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuutteen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti. Näin saadaan maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kunnan elinvoimatehtävät tukemaan ja täydentämään toisiaan.

@pori.fi:
Markkinapuute on hallituksen esityksessä kuvattu kategorisesti tilanteena, jossa palveluntuottajia on yksi tai ei yhtään. Olettamus on jäykkä eikä vastaa todellisuutta.

@hollola.fi:
Alueille, missä vallitsee markkinapuutteita, palvelujen tuottaminen muodostunee kustannuksiltaan ja saavutettavuudeltaan muita alueita haasteellisemmaksi.

@suonenjoki.fi:
Sähköinen asiointi ei ole riittävä palvelu.

@kolari.fi:
Tulisi ottaa huomioon myös kuntien rooli palveluiden tarjoajana.

@eurajoki.fi:
Markkinapuutteen toteamisen kriteerit tulisi määritellä esitettyä tarkemmin varsinkin, kun se on uudistuksen kulmakivi sille, voiko maakunta itse tuottaa kasvupalveluja

@pyhajarvi.fi:
Yksittäisen tahon toimiminen markkinoilla on yhä markkinapuute. Markkinapuutteen poistuminen tapahtuu vasta useamman kuin yhden tahon riittävän laajalla toimimisella markkinoilla.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Markkinapuute on esityksessä kuvattu tilanteena, jossa tuottajia on vain yksi tai ei lainkaan, mikä ei vastaa todellisuutta. Markkinapuutteita on eritasoisia ja ne voivat vaikuttaa alueella monin eri tavoin. Esityksessä ei ole arvioitu esimerkiksi tilannetta, jossa palveluntuottajia on tarjolla useita, mutta ei kuitenkaan riittävästi oikeaa palvelua tarpeisiin nähden. Markkinapuut-teen osalta ei ole myöskään esitetty, mikä taho arvioi markkinapuutetilanteen ja millä tavalla.

Markkinapuutteen määrittämisen sijaan laissa tulisi antaa mahdollisuus julkisen sektorin omaan palvelutuotantoon ja sidosyksikköjen hyödyntämiseen kaikissa tilanteissa. Tämä turvaisi asiakkaalle palveluiden saannin sekä tukisi maakunnan itsemääräämisoikeutta ja mahdollisuutta käyttää vähenevät resurssit mahdollisimman tehokkaasti. Näin saadaan maakunnan kasvupalvelutehtävät ja kunnan elinvoimatehtävät tukemaan ja täydentämään toisiaan.

Maakunnan tuottamat kasvupalvelut eivät korvaa kunnan ja kunnan sidosyksikköjen toimintaa.

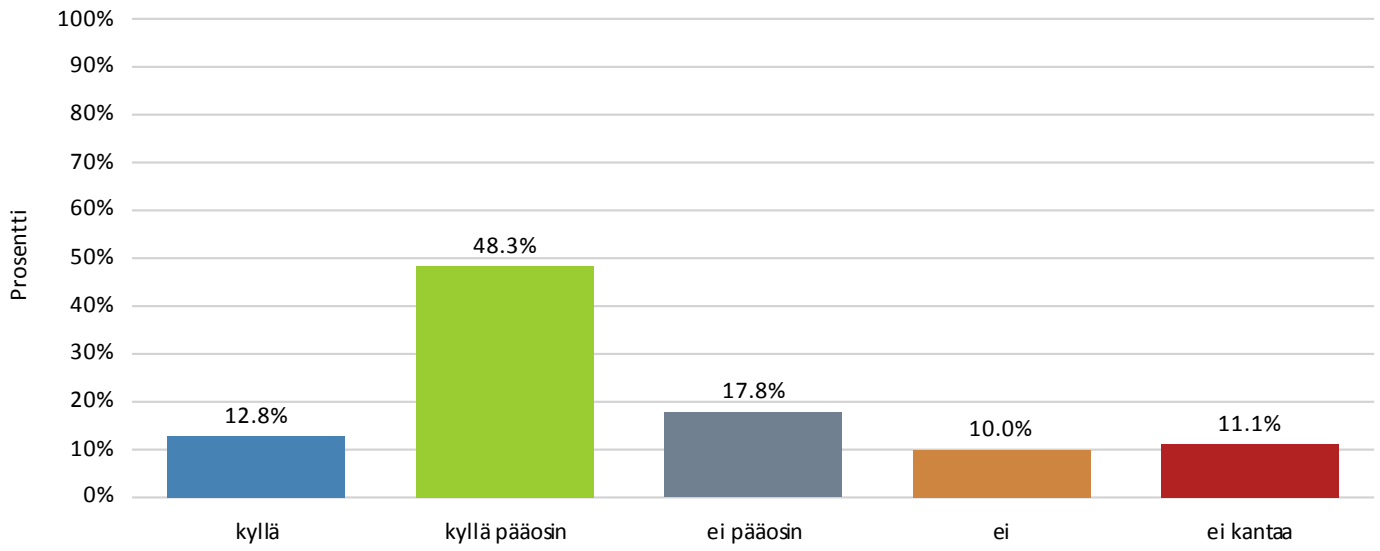
@sotkamo.fi:
Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@janakkala.fi:
Markkinapuutetilanne on selvitettävä viimeistään v. 2019 loppuun mennessä. Lakiluonnoksen perustelujen mukaan maakuntien pitää tehdä markkinapuutteen toteamiseksi ja palvelujen tarjonnan kannalta tarpeelliset toimenpiteet ensimmäisen toimintavuotensa aikana.

@uusikaupunki.fi:
-

@konnevesi.fi:
Perustelut esitetty kohdassa 14.

56. Onko uudistuksessa otettu riittävästi huomioon henkilöstön asema?

Nimi	Prosentti
kyllä	12,8%
kyllä pääosin	48,3%
ei pääosin	17,8%
ei	10,0%
ei kantaa	11,1%
N	180

57. Mahdollinen sanallinen perustelu

@kinnula.fi:
Markkinoiden toteutumista ja pysyvyyttä ei voi ennustaa.

@kaustinen.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan. Tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Valinnanvapausmallin toteutuessa ”pakkoyhtiöitetäänkö” henkilöstöä?

@joutsa.fi:
Tavoitteet ovat sellaiset, että kaikki eivät työllisty ja työttömyys kasvaa tältä osin.

@liminka.fi:
Lakiluonnoksen mukaan henkilöstövaikutuksia ei voida lainvalmisteluvaiheessa kattavasti arvioida. Arvion mukaan uudistus siirtäisi julkisen hallinnon nykyisestä kasvupalvelutehtäviä tekevästä henkilöstöstä noin 75 prosenttia yksityiselle sektorille.

@tammela.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. On arvioitu, että 15 - 25 % kasvupalvelutehtävien nykyhenkilöstöstä olisi aikanaan maakunnan viranomais- ja järjestämistehtävissä ja se herättää huolta. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös siinä tilanteissa, jossa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne. On syytä huomioida se osaaminen ja hiljainen tieto, jota henkilöstöllä on. Maakunta on organisaationa uusi ja asiakkaiden palvelu ja muu hallittu siirtyminen uuteen aikaan tarvitsee sitä osaamista, jota henkilöstöllä on.

@kerava.fi:
Koska esityksessä ei ole esitetty kunnista siirtyvän henkilöstön asemasta, oletetaan että kunta voi jatkossakin tuottaa työllistämiseen ja elinkeinotoimintaan liittyviä palveluja.

@hankasalmi.fi:
Henkilöstön asema on kuvattu lain perusteluihin turhankin kauniisti. Jos tavoitteena on julkisten tehtävien väheneminen kasvupalveluissa 75 %:lla, niin melkoisia henkilöstövaikutuksia on siirtymäajan jälkeen ja jo sen kuluessa tulossa. Kaikki julkisella sektorilla työskennelleet, joilta katoaa tavallaan työ alta, eivät työllistyne yksityiselle sektorille. Tämä olisi rehellistä avoimemmin tuoda esityksessä esille.

Ei tietenkään laissa, mutta nyt melkoista YT-prosessia piilotellaan hieman lain perustelutekstissä, vaikka sen kaikki voivat ja osaavat lukea. Sellainen ei anna hyvää kuvaa valmistelusta.

@lestijarvi.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@mikkeli.fi:
Kuntien roolia ja sen henkilöstön asemaa työllisyydenhoidon rajapinnoissa ei ole määritelty. Viimeistään lain soveltamisen ohjeissa tämä tulee tehdä.

@ahtari.fi:
Henkilöstö jatkaa vanhoinan työntekijöinä uudessa systeemissä. Mahdolliset irtisanomiset tulevat siirtymäajan jälkeen. Jatkavat mahdollisesti yrittäjinä, ainakin jotkut

@seinajoki.fi:
Lakiehdotuksessa määritellään vain TEMin hallinnonalan henkilöstön asemaa. Maakuntaliitoilta uuteen maakuntaan siirtyvää henkilöstöä on noin 600 henkilötyövuotta ja muutos koskee myös kuntien työllistymistä edistävissä palveluissa olevaa henkilöstöä, jota ei ole lakiehdotuksessa lainkaan huomioitu.

Kunnilla ja kaupungeilla julkisissa työllistymistä edistävissä palveluissa työskentelee työntekijöitä eri palvelutehtävissä. Siirtymäkauden aikana maakunnan omista kasvupalveluista ulkopuolisten tuottajien palvelukseen mahdollisesti siirtyvän henkilöstöön määrää ja koostumusta ei ole arvioitu.

@valkeakoski.fi:
Ehdotuksen mukaan maakuntiin siirtyvään valtion henkilöstöön sovelletaan tehtävien siirron yhteydessä niin sanottuja liikkeen luovutuksen periaatteita eli työsuhde jatkuu vastaanottavassa organisaatiossa entisin ehdoin. Periaatetta ei sovellettaisi kuntien palveluksessa olevaan henkilöstöön. Laissa työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta (TYP) säädetään valtionhallinnon, KELA:n ja kuntien yhteisestä palvelusta. Ehdotuksen mukaan TYP-palveluja vastaavat työllistymistä edistävät palvelut siirretään maakuntien tehtäväksi. Liikkeen luovutuksen periaatteen tulisi koskea myös kuntien henkilöstöä tapauksissa, joissa tehtävä siirtyy maakunnan järjestämisvastuulle.Ehdotuksen mukaan maakuntiin siirtyvään valtion henkilöstöön sovelletaan tehtävien siirron yhteydessä niin sanottuja liikkeen luovutuksen periaatteita eli työsuhde jatkuu vastaanottavassa organisaatiossa entisin ehdoin. Periaatetta ei sovellettaisi kuntien palveluksessa olevaan henkilöstöön. Laissa työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta (TYP) säädetään valtionhallinnon, KELA:n ja kuntien yhteisestä palvelusta. Ehdotuksen mukaan TYP-palveluja vastaavat työllistymistä edistävät palvelut siirretään maakuntien tehtäväksi. Liikkeen luovutuksen periaatteen tulisi koskea myös kuntien henkilöstöä tapauksissa, joissa tehtävä siirtyy maakunnan järjestämisvastuulle.

@vierema.fi:
Liikkeenluovutus on periaatteena selkeä. Uudistuksen kokonaisuuteen liittyy kuitenkin paljon henkilöstön asemaan liittyviä avoimia kysymyksiä.

@nousiainen.fi:
Mitkä ovat henkilöstön roolit ja oikeudet erilaisissa palveluntuottajan vaihtumisen muutostilanteissa. Miten varmistetaan osaava henkilöstö? Ja miten vältetään osaavaan henkilöstön hallitsematon siirtyminen ja liikkuminen eri toimijoiden välillä?

@lieksa.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@ilomantsi.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti.

@raakkyla.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@kaarina.fi:
Mitkä ovat henkilöstön roolit ja oikeudet erilaisissa palveluntuottajan vaihtumisen muutostilanteissa. Miten varmistetaan osaava henkilöstö? Ja miten vältetään osaavaan henkilöstön hallitsematon siirtyminen ja liikkuminen eri toimijoiden välillä?

@nurmijarvi.fi:
Koska esityksessä ei ole kirjauksia kunnista siirtyvän henkilöstön asemasta, oletetaan että kunta voi jatkossakin tuottaa työllistämiseen ja elinkeinotoimintaan liittyviä palveluja.

@pornainen.fi:
Koska esityksessä ei ole kirjauksia kunnista siirtyvän henkilöstön asemasta, oletetaan että kunta voi jatkossakin tuottaa työllistämisen ja elinkeinotoimintaan liittyviä palveluja.

@pyhanta.fi:
Ehdotuksen tavoitteena on myös henkilöstön vähentäminen. Tämä merkitsee monen kohdalla siirtymistä julkiselta sektorilta yksityiselle sektorille. Kaikki eivät halua eivätkä kaikki työllisty yksityiselle sektorille. Muutoksessa voi kadota osaamista merkittävästi.

@jkl.fi:
Tukipalvelujen osalta mitoitus ei ole selvillä ja näin ollen myös tukipalveluhenkilöstön asema on epäselvä. Selkeillä kirjauksilla tulisi varmistaa, että liikkeen luovutuksen periaatteita noudatetaan, vaikka kyse olisi toimintojen ja siten myös henkilöstön siirtämisestä jo ennen 1.1.2019 esimerkiksi nykyisten tukipalveluyhtiöiden toiminnan piiriin osana SOTE- ja maakuntauudistusta.

@viitasaari.fi:
Esityksen vaikutus kunnalliseen henkilöstöön ja kunnan eri työllisyyspalveluja tuottaviin yksiköihin jää epäselväksi.

@kokkola.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti.

@lempaala.fi:
Lakiehdotuksessa on huomioitu mm. siirtymäajat.

@pyharanta.fi:
Maakuntaan pitäisi perustaa virat kaikille joko massamenettelynä tai perustamisvaatimuksena. Tätä ei ole huomioitu. Lisäksi menettelystä siirrettäessä virkamies työsopimussuhteeseen, ei ole säädetty riittävän tarkasti.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@valtimo.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@jns.fi:
-

@krs.fi:
Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@ilmajoi.fi:
Lakiehdotukseen tulee lisätä vastaavat säännökset koskemaan myös kunnista tai muista kuntayhtymistä mahdollisia siirtyviä toimintoja ja henkilöstöä varten kuin on ehdotettu valtiolta siirtyvien osalta.

@sastamala.fi:
Henkilöstövaikutukset on kuvattu mutta epäselväksi jää mihin henkilöstö uudistuksen jälkeen sijoittuu.

@ruokolahti.fi:
Volyymin muutokset saattavat merkitä toistuvaa tarvetta sopeuttaa maakunnan yhtiön toimintaa, mikä ei ole hedelmällisin tilanne yhtiön osaavan työvoiman turvaamisessa. Tällaista tilannetta ei ole lakiesityksen vaikutusten arvioinnissa otettu huomioon.

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@aanekoski.fi:
Kuntien osalta roolin selkeyttäminen on kaikkien toimintojen ja vastuiden osalta vajaa, samoin on unohtunut henkilöstön asema maakuntauudistuksessa. Miten käy jatkossa kunnan työllisyyspalveluyksiköille, joihin kuuluu mm. työpajat, työohjaajat jne.

@jamsa.fi:
Tukipalveluhenkilöstön (ict, henkilöstö, jne) asema on epäselvä mm. mitoitusten osalta. Myöskään uudistuksen välillisiä henkilöstövaikutuksia kuntiin, kehittämisyhtiöihin tai muihin kasvupalvelun alalla toimiviin yhteisöihin ei ole arvioitu.

@ouka.fi:
Lakiehdotukseen olisi lisättävä kunnista tai kuntayhtymistä siirtyviä henkilöitä koskemaan sama liikkeenluovutuksen periaate kuin valtiolta tai maakuntaorganisaatioista siirtyviin.

@lieto.fi:
Mitkä ovat henkilöstön roolit ja oikeudet erilaisissa palveluntuottajan vaihtumisen muutostilanteissa. Miten varmistetaan osaava henkilöstö? Ja miten vältetään osaavaan henkilöstön hallitsematon siirtyminen ja liikkuminen eri toimijoiden välillä?

@heinavesi.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@mynamaki.fi:
Mitkä ovat henkilöstön roolit ja oikeudet erilaisissa palveluntuottajan vaihtumisen muutostilanteissa. Miten varmistetaan osaava henkilöstö? Ja miten vältetään osaavaan henkilöstön hallitsematon siirtyminen ja liikkuminen eri toimijoiden välillä?

@kirkkonummi.fi:
Lakiehdotukseen tulee lisätä vastaavat säännökset koskemaan myös kunnista tai muista kuntayhtymistä mahdollisia siirtyviä toimintoja ja henkilöstöä varten kuin on ehdotettu valtiolta siirtyvien osalta.

@sauvo.fi:
Mitkä ovat henkilöstön roolit ja oikeudet erilaisissa palveluntuottajan vaihtumisen muutostilanteissa. Miten varmistetaan osaava henkilöstö? Ja miten vältetään osaavaan henkilöstön hallitsematon siirtyminen ja liikkuminen eri toimijoiden välillä?

@kitee.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@tuusula.fi:
Koska esityksessä ei ole kirjauksia kunnista siirtyvän henkilöstön asemasta, oletetaan että kunta voi jatkossakin tuottaa työllistämiseen ja elinkeinotoimintaan liittyviä palveluja.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@virrat.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henki-löstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siir-tyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tar-kastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy markkinaehtoiseksi.

@hameenlinna.fi:
Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilökunnan tarpeeseen. Volyymin muutokset voivat heijastua tarpeena sopeuttaa henkilöstön määrää. Sopeutukset voivat myös heijastua yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa.

@lapinlahti.fi:
Ehdotuksen mukaan maakuntiin siirtyvään valtion henkilöstöön sovelletaan tehtävien siirron yhteydessä niin sanottuja liikkeen luovutuksen periaatteita eli työsuhde jatkuu vastaanottavassa organisaatiossa entisin ehdoin. Periaatetta ei sovellettaisi kuntien palveluksessa olevaan henkilöstöön. Laissa työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta (TYP) säädetään valtionhallinnon, KELA:n ja kuntien yhteisestä palvelusta. Ehdotuksen mukaan TYP-palveluja vastaavat työllistymistä edistävät palvelut siirretään maakuntien tehtäväksi. Liikkeen luovutuksen periaatteen tulisi koskea myös kuntien henkilöstöä tapauksissa, joissa tehtävä siirtyy maakunnan järjestämisvastuulle.

@lahti.fi:
Lakiesityksen mukaan maakunta on yhtiönsä kautta palvelun viimekätinen tuottaja, mikä tarkoittaa, että maakunnan yhtiön on tuotettava palvelua vain silloin, kun palveluntarjontaa ei ole markkinoilta saatavissa. Lisäksi lakiesityksessä on arvioitu, että maakunta tarvitsisi kasvupalvelujen järjestämis- ja viranomaistehtäviin ehkä noin 25% nykyisistä TE-toimistojen ja ELY-keskusten ko. tehtävissä toimivasta resurssista. Tämä johtaa merkittävään sopeutustarpeeseen melko pian maakuntien aloittaessa toimintansa. Ajan kuluessa maakunnan on seurattava markkinatilannetta ja muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilöstömäärään. Esityksessä ei ole arvioitu toistuvista sopeutuksista mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan ja kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa.

@kannus.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan. Uuden maakunnan aluekehitys- ja kasvupalvelukokonaisuuden henkilöstö muodostuu nykyisten ELY-keskusten, TE-toimistojen ja maakuntaliittojen osaajista. Lakiehdotus määrittelee kattavasti ainoastaan TEMin hallinnonalan henkilöstön asemaa. Maakuntaliitoista siirtyvää henkilöstöä (noin 600 htv) ei ole huomioitu.
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti sekä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja palvelutuotanto siirtyy sinne, että markkinapuutetilanteessa.

@inga.fi:
Lakiehdotukseen tulee lisätä vastaavat säännökset koskemaan myös kunnista tai muista kuntayhtymistä mahdollisia siirtyviä toimintoja ja henkilöstöä varten kuin on ehdotettu valtiolta siirtyvien osalta.

@hel.fi:
Henkilöstön asemaa ja henkilöstövaikutuksia on arvioitu siinä määrin kuin lainvalmistelussa on ollut mahdollista. Henkilöstön siirto toteutuu liikkeenluovutuksena voimassa olevien työehtojen mukaisesti. Henkilöstön tulevaa sijoituspaikkaa tai sijoituspaikan muutoksia ei ole lainvalmistelussa voitu arvioida. Siirtyvän henkilöstön määrittely edellyttää päätöksiä valtiolta maakuntiin siirtyvistä tehtävistä, maakuntien yhteistoiminnassa hoidettavista tehtävistä sekä maakuntien ja maakuntien valtakunnallisten palvelukeskusten työnjaosta.

@toholampi.fi:
Lakiluonnoksen pykälässä 44 viitataan ainoastaan KEHA:n, ELY-keskusten ja TE-toimistojen henkilökunnan asemaan ja siirtymiseen. Maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohtaan sisältyy myös nykyisten maakuntien liittojen tehtävät. Kuntien ja kuntayhtymien henkilöstön asemasta on säädetty maakuntalakiesityksessä ja tältä osin tulee aluekehittämisen ja kasvupalvelulain pykälässä 44 olla viittaus maakuntalain em. henkilöstön asemaa ja siirtymistä koskeviin pykäliin.
Lakiesityksen mukaan maakunta on yhtiönsä kautta palvelun viimesijainen tuottaja, mikä tarkoittaa, että maakunnan yhtiön on tuotettava palvelua silloin, kun vastaavaa palvelutarjontaa ei markkinoilta ole saatavissa. Esitys velvoittaa maakuntaa seuraamaan markkinoita ja reagoimaan mahdollisen markkinapuutteen ilmenemiseen tai sen poistumiseen. Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilökunnan tarpeeseen. Volyymin muutokset voivat heijastua siis tarpeina sopeuttaa henkilöstön määrään. Odotettavissa olevat sopeutukset voivat heijastua maakunnan yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa. Esityksessä ei ole arvioitu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan.
Prosessi palvelujen viemisestä markkinoille on mietittävä ja toteutettava huolellisesti sekä asiakkaiden, maakunnan että myös henkilöstön näkökulmasta. Tässäkin mielessä ajatus vaiheittaisesta etenemisestä monituottajamalliin puolustaa paikkaansa.

@masku.fi:
Mitkä ovat henkilöstön roolit ja oikeudet erilaisissa palveluntuottajan vaihtumisen muutostilanteissa. Miten varmistetaan osaava henkilöstö? Ja miten vältetään osaavaan henkilöstön hallitsematon siirtyminen ja liikkuminen eri toimijoiden välillä?

@naantali.fi:
Mitkä ovat henkilöstön roolit ja oikeudet erilaisissa palveluntuottajan vaihtumisen muutostilanteissa? Miten varmistetaan osaava henkilöstö? Ja miten vältetään osaavaan henkilöstön hallitsematon siirtyminen ja liikkuminen eri toimijoiden välillä?

@lapinjarvi.fi:
Henkilöstön siirto ensin johonkin maakunnan yksikköön ja siitä mahdollisesti johonkin yhtiöön ei ole pitkälle harkittu toimintamalli.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kuopio.fi:
Uudistus ei ota huomioon vaikutuksia kuntien henkilöstöön tai kuntaomisteisiin yhtiöihin.

@liperi.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan liikkeenluovutuksen periaatteella.

@kurikka.fi:
Kuntien henkilöstön roolia työllisyydenhoidon osalta ei ole määritelty. Esim. kaupunkien työllisyydenhoidossa työskentelee henkilöstöä, joiden asema ei ole määritelty.

@kangasala.fi:
-

@sipoo.fi:
Koska esityksessä ei ole kirjauksia kunnista siirtyvän henkilöstön asemasta, oletetaan että kunta voi jatkossakin tuottaa työllistämiseen ja elinkeinotoimintaan liittyviä palveluja.

@perho.com:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan. Uuden maakunnan aluekehitys- ja kasvupalvelukokonaisuuden henkilöstö muodostuu nykyisten ELY-keskusten, TE-toimistojen ja maakuntaliittojen osaajista. Lakiehdotus määrittelee kattavasti ainoastaan TEMin hallinnonalan henkilöstön asemaa. Maakuntaliitoista siirtyvää henkilöstöä (noin 600 htv) ei ole huomioitu.
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti sekä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja palvelutuotanto siirtyy sinne, että markkinapuutetilanteessa.

Prosessi palvelujen viemisestä markkinoille on mietittävä ja toteutettava huolellisesti sekä asiakkaiden, maakunnan että myös henkilöstön näkökulmasta. Tässäkin mielessä ajatus vaiheittaisesta etenemisestä monituottajamalliin puolustaa paikkaansa.
Kasvupalvelu-uudistus ja lakiluonnoksen ”henkenä” oleva mahdollisimman nopea palveluiden markkinoille avaaminen aiheuttaa epävarmuutta henkilöstössä. Tilanne voi johtaa siihen, että tarvittavat osaajat hakeutuvat muualle ja palvelujen hallittu käynnistyminen uusissa maakunnissa vaarantuu.

@kempele.fi:
Lakiluonnoksen pykälässä 44 viitataan ainoastaan KEHA:n, ELY-keskusten ja TE-toimistojen henkilökunnan asemaan ja siirtymiseen. Maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohtaan sisältyy myös nykyisten maakuntien liittojen tehtävät. Kuntien ja kuntayhtymien henkilöstön asemasta on säädetty maakuntalakiesityksessä ja tältä osin tulee aluekehittämisen ja kasvupalvelulain pykälässä 44 olla viittaus maakuntalain em. henkilöstön asemaa ja siirtymistä koskeviin pykäliin.

Lakiesityksen mukaan maakunta on yhtiönsä kautta palvelun viimesijainen tuottaja, mikä tarkoittaa, että maakunnan yhtiön on tuotettava palvelua silloin, kun vastaavaa palvelutarjontaa ei markkinoilta ole saa-tavissa. Esitys velvoittaa maakuntaa seuraamaan markkinoita ja reagoimaan mahdollisen markkinapuut-teen ilmenemiseen tai sen poistumiseen. Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilökunnan tarpeeseen. Volyymin muutokset voivat heijastua siis tarpeina sopeuttaa henkilöstön määrään. Odotettavissa olevat sopeutukset voivat heijastua maakunnan yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa. Esityksessä ei ole arvioitu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan.

@suomussalmi.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.
Maakunnalle säädettäväksi esitetty velvollisuus tarkastella markkinoiden tilannetta on jatkuva ja yhdessä oman tuotannon rajoitusta koskevien esitysten kanssa tämä merkitsee maakunnan kasvupalvelutuotantohenkilöstön osalta pysyvää epävarmuutta työnantajasta. Tilanne voi johtaa siihen, että maakunta-työnantajan henkilöstöpolitiikka on epävakaata, maakunnassa on käynnissä toistuvat yt-neuvottelut eikä maakunta saa palvelukseensa tarvittavaa osaamista
Henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan. HE:ssä on laajasti ja monipuolisesti selvitetty henkilöstön asemaa tässä tilanteessa. Uudistuksen markkinalähtöisyysmallin perusteella merkittävä osa henkilöstöstä siirtyy maakunnasta pois siirtymäkauden aikana. Tämän vuoksi HE:ssä tulisi tarkastella henkilöstövaikutuksia myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne. Tämä auttaisi näkemään kokonaisuuden tilanteen paremmin.

@keuruu.fi:
TE-palvelujen sekä Elyn henkilöstön asema on muutoksessa turvattu, mutta entäs kuntiin luodut työpaikat? Pitkäaikaistyöttömien palveluihin ja ohjaukseen liittyvät palvelut eivät automaattisesti ole sote-palveluja. Kehittämisyhtiöissä työskentelevät henkilöt ja heidän mahdollisuutensa toimia palvelujen tuottajina on estetty sidosryhmätoimintana.

@orimattila.fi:
Lakiluonnoksen pykälässä 44 viitataan ainoastaan KEHA:n, ELY-keskusten ja TE-toimistojen henkilökunnan asemaan ja siirtymiseen. Maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohtaan sisältyy myös nykyisten maakuntien liittojen tehtävät. Kuntien ja kuntayhty-mien henkilöstön asemasta on säädetty maakuntalakiesityksessä ja tältä osin tulee aluekehittämisen ja kasvupalvelulain pykälässä 44 olla viittaus maakuntalain em. henkilöstön asemaa ja siirtymistä koskeviin pykäliin.
Lakiesityksen mukaan maakunta on yhtiönsä kautta palvelun viimesijainen tuottaja, mikä tarkoittaa, että maakunnan yhtiön on tuotettava palvelua silloin, kun vastaavaa palvelutarjontaa ei markkinoilta ole saatavissa. Esitys velvoittaa maakuntaa seuraa-maan markkinoita ja reagoimaan mahdollisen markkinapuutteen ilmenemiseen tai sen poistumiseen. Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laa-juuteen ja henkilökunnan tarpeeseen. Volyymin muutokset voivat heijastua siis tar-peina sopeuttaa henkilöstön määrään. Odotettavissa olevat sopeutukset voivat heijas-tua maakunnan yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa. Esityksessä ei ole arvioi-tu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan.

@forssa.fi:
Kyllä ja ei. Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan. Tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Lakiehdotuksen mukaisen valinnanvapausmallin täytäntöönpanossa huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. On arvioitu, että 15 - 25 % kasvupalvelutehtävien nykyhenkilöstöstä olisi aikanaan maakunnan viran-omais- ja järjestämistehtävissä ja se herättää huolta. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös siinä tilanteessa, jossa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne. On syytä huomioida se osaaminen ja hiljainen tieto, jota henkilöstöllä on. Maakunta on organisaationa uusi ja asiakkaiden palvelu ja muu hallittu siirtyminen uuteen aikaan tarvitsee sitä osaamista, jota henkilöstöllä on.

@vantaa.fi:
Ehdotuksen mukaan maakuntiin siirtyvään valtion henkilöstöön sovelletaan tehtävien siirron yhteydessä niin sanottuja liikkeen luovutuksen periaatteita eli työsuhde jatkuu vastaanottavassa organisaatiossa entisin ehdoin. Periaatetta ei sovellettaisi kuntien palveluksessa olevaan henkilöstöön. Laissa työllistymistä edistävästä monialaisesta yhteispalvelusta (TYP) säädetään valtionhallinnon, KELA:n ja kuntien yhteisestä palvelusta. Ehdotuksen mukaan TYP-palveluja vastaavat työllistymistä edistävät palvelut siirretään maakuntien tehtäväksi. Liikkeen luovutuksen periaatteen tulisi koskea myös kuntien henkilöstöä tapauksissa, joissa tehtävä siirtyy maakunnan järjestämisvastuulle.

Myös lisäeläkeoikeuden siirtyminen on syytä todeta kunnista siirtyvän henkilöstön osalta.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@raisio.fi:
Mitkä ovat henkilöstön roolit ja oikeudet erilaisissa palveluntuottajan vaihtumisen muutostilanteissa. Miten varmistetaan osaava henkilöstö? Ja miten vältetään osaavaan henkilöstön hallitsematon siirtyminen ja liikkuminen eri toimijoiden välillä?

@vihti.fi:
Lakiesitykseen tulee lisätä vastaavat säännökset koskemaan myös kunnista tai muista kuntayhtymistä mahdollisia siirtyviä toimintoja ja henkilöstöä varten kuin on ehdotettu valtiolta siirtyvien osalta. Myös lisäeläkeoikeuden säilymisestä muutoksessa on syytä tältä osin täydentää esitystä.

@miehikkala.fi:
Lakiluonnoksen pykälässä 44 viitataan ainoastaan KEHA:n, ELY-keskusten ja TE-toimistojen henkilökunnan asemaan ja siirtymiseen. Maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohtaan sisältyy myös nykyisten maakuntien liittojen tehtävät. Kuntien ja kuntayhtymien henkilöstön asemasta on säädetty maakuntalakiesityksessä ja tältä osin tulee aluekehittämisen ja kasvupalvelulain pykälässä 44 olla viittaus maakuntalain em. henkilöstön asemaa ja siirtymistä koskeviin pykäliin.

Lakiesityksen mukaan maakunta on yhtiönsä kautta palvelun viimesijainen tuottaja, mikä tarkoittaa, että maakunnan yhtiön on tuotettava palvelua silloin, kun vastaavaa palvelutarjontaa ei markkinoilta ole saatavissa. Esitys velvoittaa maakuntaa seuraamaan markkinoita ja reagoimaan mahdollisen markkinapuutteen ilmenemiseen tai sen poistumiseen. Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilökunnan tarpeeseen. Volyymin muutokset voivat heijastua siis tarpeina sopeuttaa henkilöstön määrään. Odotettavissa olevat sopeutukset voivat heijastua maakunnan yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa. Esityksessä ei ole arvioitu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan.

@alavus.fi:
Henkilöstö jatkaa vanhoina työntekijöinä uudessa järjestelmässä.

@nurmes.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).
Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@espoo.fi:
Lakiehdotukseen tulee lisätä vastaavat säännökset koskemaan myös kunnista tai muista kuntayhtymistä mahdollisia siirtyviä toimintoja ja henkilöstöä varten kuin on ehdotettu valtiolta siirtyvien osalta. Myös lisäeläkeoikeuden säilymisestä muutoksessa on syytä tältä osin täydentää esitystä.

Lisäksi lausuntona Espoo esittää, että näihin henkilöstösiirtymiin ei tule luoda erityistä irtisanomissuojaa Paras-hankkeen tavoin. Tämän tyyppinen palvelussuhdeturva vaikeuttaisi merkittävästi toimintojen lakiesityksen mukaista kehittämistä ja siihen liittyviä henkilöstöjärjestelyjä

@businesslappi.fi:
44 § Henkilöstön asema
Sodankylän kunta kantaa erityistä huolta henkilöstön asemasta, koska on nähtävissä että lain voimaantulo tarkoittaa nykyisten kasvupalvelujen työntekijöiden välitöntä YTneuvottelua.
On tärkeää, että koko henkilöstön muutosturvasta huolehditaan ja palveluiden tuottaminen maakunnassa turvataan.

@savonlinna.fi:
Ely-keskusten ja Te-toimiston henkilöstö on otettu uudistuksessa huomioon, sen sijaan
kuntien järjestämiä ja eri tavoin organisoimia yritysneuvontapalveluita ei maakuntahallinto voi lakiesityksen mukaisesti ostaa jatkossa. Tämä tulee aiheuttamaan nykyisin tehtäviä hoitavan henkilöstön osalta negatiivisia vaikutuksia henkilöstölle.

Markkinapuutteet vähäväkisissä maakunnissa aiheuttavat todennäköisesti kustannusten nousua ja/ tai palveluiden tuottamisen siirtymistä maakunnan rajojen ulkopuolelle.

@loviisa.fi:
Jää epäselväksi, onko sittenkin tarkoitus, että kunnat tuottavat paveluita jatkossakin, sillä kirjausta kunnista siirtyvän henkilöstön asemasta ei ole.

@pirkkala.fi:
Lakiehdotuksessa on huomioitu mm. siirtymäajat.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Koska esityksessä ei ole kirjauksia kunnista siirtyvän henkilöstön asemasta, oletetaan että kunta voi jatkossakin tuottaa työllistämiseen ja elinkeinotoimintaan liittyviä palveluja.

@pori.fi:
Maakuntiin siirtyvään valtion henkilöstöön sovelletaan tehtävien siirron yhteydessä niin sanottuja liikkeenluovutusperiaatteita eli työsuhde jatkuu vastaanottavassa organisaatiossa entisin ehdoin. Periaatetta pitäisi samalla tavalla soveltaa kuntien palveluksessa olevaan henkilöstöön, jos esimerkiksi työllistymistä edistävät palvelut (TYP-palvelut) siirretään maakunnan tehtäväksi. Liikkeenluovutusperiaatteen tulisi koskea myös kuntien henkilöstöä sellaisissa tapauksissa, joissa tehtävä siirtyy maakunnan järjestämisvastuulle

@pihtipudas.fi:
Esityksen vaikutus kunnalliseen henkilöstöön ja kunnan eri työllisyyspalveluja tuottaviin yksiköihin jää epäselväksi.

@eurajoki.fi:
Tulevissa kasvupalveluissa työskentelevän henkilöstön asema on lakiehdotuksen perusteella epävarma, vaikka henkilöstö siirtyykin luovuttavista organisaatioista nk. vanhoina työntekijöinä maakuntaan

@rusko.fi:
Rakenne johtaa siihen, että pätevä henkilöstö hakeutuu muihin tehtäviin.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@mantsala.fi:
Koska esityksessä ei ole kirjauksia kunnista siirtyvän henkilöstön asemasta, oletetaan että kunta voi jatkossakin tuottaa työllistämiseen ja elinkeinotoimintaan liittyviä palveluja.

@sotkamo.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

Maakunnalle säädettäväksi esitetty velvollisuus tarkastella markkinoiden tilannetta on jatkuva ja yhdessä oman tuotannon rajoitusta koskevien esitysten kanssa tämä merkitsee maakunnan kasvupalvelutuotantohenkilöstön osalta pysyvää epävarmuutta työnantajasta. Tilanne voi johtaa siihen, että maakunta-työnantajan henkilöstöpolitiikka on epävakaata, maakunnassa on käynnissä toistuvat yt-neuvottelut eikä maakunta saa palvelukseensa tarvittavaa osaamista
Henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan. HE:ssä on laajasti ja monipuolisesti selvitetty henkilöstön asemaa tässä tilanteessa. Uudistuksen markkinalähtöisyysmallin perusteella merkittävä osa henkilöstöstä siirtyy maakunnasta pois siirtymäkauden aikana. Tämän vuoksi HE:ssä tulisi tarkastella henkilöstövaikutuksia myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne. Tämä auttaisi näkemään kokonaisuuden tilanteen paremmin.

@nokiankaupunki.fi:
Esityksessä ei ole arvioitu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti
aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan.

@janakkala.fi:
Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana on arvioitu, että 15 - 25 % kasvupalvelutehtävien nykyhenkilöstöstä olisi aikanaan maakunnan viranomais- ja järjestämistehtävissä ja se herättää huolta. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös siinä tilanteissa, jossa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne. On syytä huomioida se osaaminen ja hiljainen tieto, jota henkilöstöllä on. Maakunta on organisaationa uusi ja asiakkaiden palvelu ja muu hallittu siirtyminen uuteen aikaan tarvitsee sitä osaamista, jota henkilöstöllä on.

@uusikaupunki.fi:
-

@konnevesi.fi:
Henkilöstövaikutuksia on käsitelty varsin vähän missään lausunnolla olleista lakiluonnoksista. Pelkkä toteama ”siirtyy liikkeenluovutusperiaatteella” ei ota kantaa siihen mitä henkilöstölle tapahtuu uudistuksen toteuduttua kokonaisuudessaan. Olisikin hyvä, että tähän liittyen olisi esittää edes suuntaa antavia arvioita henkilöstötilanteen kehittymisestä. Lähtökohtaisesti lienee totta se, että kaikki julkisella sektorilla työskentelevät eivät työllisty uudistuksen jälkeisissä vaiheissa.

58. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 7

@rauma.fi:
Rakennerahastotoiminnan hallinnoinnin siirtyminen alueellisilta ELY-keskuksilta maakuntien hallinnoitavaksi sen mukaan, minkä maakunnan alueella hanke toteutetaan edistää maakunnallisten hanketoimijoiden- sekä hankkeiden toimintaa kokonaisvaltaisesti. Maakunnilla ja kunnilla tulee ehkä olemaan jatkossa laajempi ja pitkäjänteisempi näky alueellisesta kehittämisestä ja tulevaisuuden palvelutuotannosta. Nyt rakennerahastorahat ovat saattaneet ohjautua jokseenkin sattumanvaraisesti eri toimijoille, eivätkä ole välttämättä perustuneet laajempaan paikalliseen ja alueelliseen kehittämistyöhön.

@joutsa.fi:

@hankasalmi.fi:
ei ole

@lieksa.fi:
40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksimielisyyteen)?
Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

@ilomantsi.fi:
40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksimielisyyteen)?
Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

@akaa.fi:
-

@raakkyla.fi:
40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksimielisyyteen)?
Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

@kaarina.fi:
-

@viitasaari.fi:
-

@pyharanta.fi:
Lisäeläketurvasta ja muutoinkin henkilöstöetujen siirtymisestä tulee vielä iso ongelma, kun täysin erilaisista järjestelmistä siirtyviä henkilöitä siirrellään uusiin organisaatioihin. Tämä tulee johtamaan vaatimuksiin harmonisoida ehdot, joka tarkoittanee lisäkustannuksia. Valtio on myös siirtämässä merkittävät eläkevastuut maakunnille, jota ei voida pitää kovin reiluna.

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@valtimo.fi:
40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksimielisyyteen)?
Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

@jns.fi:
Vaikeasti työllistyvien palvelut, varsinkin palvelutarpeen arviointi ja ohjaus, tulisi jättää yhtiöittämisen ulkopuolelle – jolloin markkinapuutteen arviointi ei koskisi tätä ryhmää.

@krs.fi:
Viitataan Kuntaliiton lausuntoon.

@ruokolahti.fi:
Lain 48 §:ssä annetaan TEM:lle oikeus ryhtyä järjestämistehtävien siirto koskeviin täytäntöönpanotoimiin.
Ovatko valtuudet ristiriidassa maakunnan väliaikaishallinnon tehtävien kanssa? TEM:n toimien tulisi kohdistua vain valtakunnallisiin palveluihin, ja tämän pitäisi myös näkyä säädöstekstissä.

@ylojarvi.fi:
Ei huomioita

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@orivesi.fi:
Lakiehdotuksessa on huomioitu mm. siirtymäajat.

@jamsa.fi:
Lainvalmistelun ja lain toimeenpanon aikataulu on tarpeettoman kiireellinen, sillä:
1) Siirtymäsäännöksissä markkinapuutteen toteamiseen ja tuottamisjärjestelmän käyttöönottoon on asetettu varsin tiukat takarajat tilanteessa, jossa rakennetaan uusia palvelukokonaisuuksia, joille ei ole ollut aikaisempaa kysyntää.
2) Tietojärjestelmiin ja asiakastiedon hallintaan liittyviin haasteisiin ei ole esitetty ratkaisua, mikä tuottaa aiheellista huolta asiakkaan palveluprosessin kannalta.
3) Aluekehittämiseen ja kasvupalveluihin liittyviin substanssilakeihin (erityisesti laki kasvupalvelujen rahoituksesta) olisi pitänyt pystyä antamaan lausunto yhtäaikaisesti yleislakiehdotuksen kanssa. Se ei tällä aikataululla ollut mahdollista.
Asiakastarpeen sekä julkisen että yksityisen palvelutarjonnan väliin asettuva välittäjä- ja koordinaatiorooli kunnissa lähellä asiakkaita on kunnille ja kehittämisyhtiölle luontaista. Kunnat ja kehitysyhtiöt ovat ratkaisevassa roolissa, kun halutaan varmistaa, että maakunnallisia ja valtakunnallisia kasvupalveluja hyödyntävät ne, joille palveluista on eniten hyötyä.
Lakiesitys ei nykymuodossaan riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö – maakunta/valtakunta akselin yhteistyölle. Julkisia kasvupalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kuntien ja kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana kuntalaisiin ja yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palvelujen tarjontaketjua.
Kasvupalvelujen järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kunnassa tai kehitysyhtiöissä tehtävään asiakasohjaukseen kasvupalvelujen käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yhdyspinnalla syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen.
Elinkeino- ja rekrytointipalvelujen kokoaminen saman katon alta tarjottavaksi kunnan ja maakunnan yhteisesti järjestämäksi lähipalveluksi olisi paras ratkaisu asiakkaan kannalta.

@heinavesi.fi:
40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksimielisyyteen)?

Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

@kitee.fi:
40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksimielisyyteen)?
Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

@tampere.fi:
Ei huomioita.

@virrat.fi:
Markkinapuute on merkittävä maakunnan toimintaan vaikuttava seikka. Siksi siitä tulisi säätää omassa pykälässään, eikä pelkästään siirtymäsäännöksissä. Pykälästä 49 tulee siirtää muut kuin voimaantuloa-ja siirtymäsäännöksiä koskeva teksti tähän uuteen omaan pykälään.

@lahti.fi:
Monituottajamallin käyttöönotolle on HE:ssä asetettu tiukat takarajat ottaen huomioon, että tarkoitus on synnyttää kokonaan uusia palveluita ja palvelukokonaisuuksia, jollaisia ei ole aiemmin tuotettu markkinoilla. Uudistuksessa on kuitenkin huomattava, että aina jää palveluita ja alueita, joilla ei muodostu riittävää tarjontaa markkinoilta. Palvelujen tuotannossa tulee turvata realistiset mahdollisuudet myös julkisesti tuotettujen palveluiden ylläpitämiseen. Uudistuksen käytännön toteutuksen aikataulun on voitava joustaa kunkin alueen edellytysten mukaan.

@hel.fi:
Lakiluonnoksessa ei esitetä realistista suunnitelmaa ja perusteita yksityiseen palvelutuotantoon ja valinnanvapauteen siirtymisen aikataulusta ja siten esityksessä ei ole perusteita asetetuille päivämäärärajoille.

@toholampi.fi:
Siirtymäsäännöksissä markkinapuutteen toteamiseen ja tuottamisjärjestelmän käyttöönottoon on asetettu varsin tiukat takarajat tilanteessa, jossa rakennetaan uusia palvelukokonaisuuksia, joille ei ole ollut aikaisempaa kysyntää. Aikaisemmin tässä lausunnossa on esitetty vaikeasti työllistyville tarjottavien palvelujen jättämistä yhtiöittämisen ulkopuolelle, jolloin markkinapuutteen arviointi ei tätä kohderyhmää koske.

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@kouvola.fi:
Toimitilakysymyksissä tulee käydä keskustelu nykyisiä toimitiloja korvaavista toimitiloista niiden kaupunkien kanssa, joissa sijaitsee ELY-keskuksen päätoimipaikka.

@liperi.fi:
40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksimielisyyteen)?
Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@kempele.fi:
Siirtymäsäännöksissä markkinapuutteen toteamiseen ja tuottamisjärjestelmän käyttöönottoon on asetettu varsin tiukat takarajat tilanteessa, jossa rakennetaan uusia palvelukokonaisuuksia, joille ei ole ollut aikaisempaa kysyntää. Aikaisemmin tässä lausunnossa kunta on esittänyt vaikeasti työllistyville tarjottavien palvelujen jättämistä yhtiöittämisen ulkopuolelle, jolloin markkinapuutteen arviointi ei tätä kohderyhmää koske.

@suomussalmi.fi:
Markkinapuute on merkittävä maakunnan toimintaan vaikuttava seikka. Siksi siitä tulisi säätää omassa pykälässään, eikä pelkästään siirtymäsäännöksissä. Pykälästä 49 tulee siirtää muut kuin voimaantuloa- ja siirtymäsäännöksiä koskeva teksti tähän uuteen omaan pykälään.

@orimattila.fi:
Siirtymäsäännöksissä markkinapuutteen toteamiseen ja tuottamisjärjestelmän käyt-töönottoon on asetettu varsin tiukat takarajat tilanteessa, jossa rakennetaan uusia pal-velukokonaisuuksia, joille ei ole ollut aikaisempaa kysyntää. Aikaisemmin tässä lau-sunnossa Kuntaliitto on esittänyt vaikeasti työllistyville tarjottavien palvelujen jättämistä yhtiöittämisen ulkopuolelle, jolloin markkinapuutteen arviointi ei tätä kohderyhmää koske.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@miehikkala.fi:
-

@nurmes.fi:
Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole.

@espoo.fi:
-

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@sotkamo.fi:
Markkinapuute on merkittävä maakunnan toimintaan vaikuttava seikka. Siksi siitä tulisi säätää omassa pykälässään, eikä pelkästään siirtymäsäännöksissä. Pykälästä 49 tulee siirtää muut kuin voimaantuloa- ja siirtymäsäännöksiä koskeva teksti tähän uuteen omaan pykälään.

@uusikaupunki.fi:
-

59. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 7

@kronoby.fi:
§ 49 bör omskrivas så att det möjliggör landskapen att fungera på marknaden (utan bolagiseringsskyldighet).

@joutsa.fi:

@hankasalmi.fi:
ei ole – toki jos toiveemme siitä, että julkistakin palvelutuotantoa edelleen voisi tietyissä erityistehtävissä, esimerkiksi pitkäaikaistyöttömät, olla voisi toteutua, niin sehän muuttaisi sitten esimerkiksi pykälää 49

@lieksa.fi:
Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@ilomantsi.fi:
Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@akaa.fi:
-

@raakkyla.fi:
Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@kaarina.fi:
-

@viitasaari.fi:
-

@pyharanta.fi:
-

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@korsholm.fi:
§ 49 bör omskrivas så att det möjliggör landskapen att fungera på marknaden (utan bolagiseringsskyldighet).

@valtimo.fi:
Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@jns.fi:
-

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@heinavesi.fi:
Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@kitee.fi:
Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@toholampi.fi:
Pykälä 41: vireillä olevia asioita koskevat siirtymäsäännökset: pykälän kolmanteen momenttiin lisättävä Keski-Pohjanmaan maakunta, jonne myös siirtyy tehtäviä Keski-Suomen ELY-keskuksesta.

@pedersore.fi:
§ 49 bör omskrivas så att det möjliggör landskapen att fungera på marknaden (utan bolagiseringsskyldighet).

@raahe.fi:
Ei kommenttia.

@liperi.fi:
Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@suomussalmi.fi:
49 § otsikko tulee muuttaa vastamaan luvun otsikkoa. Uusi otsikko = Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset. Lisäksi pykälän sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi.

@ylivieska.fi:
Ei kommenttia.

@miehikkala.fi:
-

@espoo.fi:
-

@vora.fi:
§ 49 bör omskrivas så att det möjliggör landskapen att fungera på marknaden (utan bolagiseringsskyldighet).

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@pyhajoki.fi:
Ei kommenttia.

@sotkamo.fi:
49 § otsikko tulee muuttaa vastamaan luvun otsikkoa. Uusi otsikko = Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset. Lisäksi pykälän sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi.

@uusikaupunki.fi:
-

60. Vapaamuotoiset huomiot 2. lakiehdotukseen

@tornio.fi:
Sama erityisasema myös muille kaupunkialueille tai seuduille.

@liminka.fi:
Kasvupalvelujen järjestämisvastuu tulee määritellä lainsäädännössä vaihtoehtona maakunnalliselle ratkaisumallille myös muille suurille kaupunkiseuduille siten, kuin on valmisteltu lakiluonnoksessa kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa.

@kerava.fi:
Uudenmaan kuntayhtymän perustamista kannatetaan. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta.

Yhtiöittämisvelvoitteesta tulee luopua. Lisäksi huomiona tuodaan esiin, että kunnallista liikelaitosta ei pidetä yhtiönä.

Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Yhtymäkokousta varten ei tule asettaa lakisääteistä äänileikkuria

Keravan kaupungin näkökulmasta ehdotettu äänileikkuri ei takaa, että Uudenmaan pääkaupunkiseudun ulkopuoliset kunnat saisivat päätösvaltaa kuntayhtymässä, eikä myöskään poista sitä, että isot kaupungit saisivat määräysvallan.

2) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

3) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen tulee perustua maakuntien/kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita yksityistä toimijaa puolueettomammin ja ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Toiseksi erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidosyksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköasemassa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli yl

@hankasalmi.fi:
emme lähde kommentoimaan Uudenmaan omaa kokonaisuutta

@nousiainen.fi:
Lakiehdotuksen 1 pykälän perusteluissa kuvataan kiitettävällä tavalla maakunnallisten kasvupalveluiden ja kuntien elinvoimatehtävien päällekkäisyyttä. Päällekkäisyys ei kuitenkaan rajaudu pääkaupunkiseudulle, vaan koskee kaikkia suuria kaupunkiseutuja

@akaa.fi:
-

@kaarina.fi:
Lakiehdotuksen 1 pykälän perusteluissa kuvataan kiitettävällä tavalla maakunnallisten kasvupalveluiden ja kuntien elinvoimatehtävien päällekkäisyyttä. Päällekkäisyys ei kuitenkaan rajaudu pääkaupunkiseudulle, vaan koskee kaikkia suuria kaupunkiseutuja.

@nurmijarvi.fi:
Nurmijärven kunta kannattaa Uudenmaan kasvupalvelukuntayhtymän perustamista. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa kuntayhtymän perussopimusta.

Yhtiöittämisvelvoitteesta tulee luopua. Lisäksi huomiona tuodaan esiin, että kunnallista liikelaitosta ei pidetä yhtiönä. Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

2) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen tulee perustua maakuntien/kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita yksityistä toimijaa puolueettomammin ja ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Toiseksi erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidosyksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköasemassa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli ylläpitää palveluketjujen ja asiakastietojen erillisyyttä sekä palveluiden päällekkäisyyttä nykyisellä tava

@pornainen.fi:
Kannatamme Uudenmaan kuntayhtymän perustamista. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta.

Yhtiöittämisvelvoitteesta tulee luopua. Lisäksi huomiona tuodaan esiin, että kunnallista liikelaitaosta ei pidetä yhtiönä. Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Alueellisten eriysipiirteiden huomioiminen oin oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on peruteltu ja kannatettava.

Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvat pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa.

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 §:n mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskustan käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavaksi ja siitä on poistettava säädösehdotukset, jotka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

2) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupaluiden järjestämisen ja tuottamien tulee perustua maakuntien/kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavaa paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen ja yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita yksityistä toimijaa puolueettomammin ja ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Toiseksi erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupaluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidosyksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköasemassa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli ylläpitää palveluketjujen ja asiakastietojen erillisyyttä sekä palveluiden päällekkäisyyttä nykyisellä tavalla.

3) Uusien tehtävien ottamisesta ei tule päättää kuntayhtym

@jkl.fi:
Ei kommentteja.

@viitasaari.fi:
-

@askola.fi:
Kannatamme Uudenmaan kuntayhtymän perustamista. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta. Kaikilla muillakin Uudenmaan kunnilla pääkaupunkiseudun kaupunkien lisäksi tulee olla mahdollisuus olla osa kuntayhtymää heti kuntayhtymän toiminnan aloittamishetkestä lukien.

Yhtiöittämisvelvoitteesta tulee luopua. Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia.

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

2) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen tulee perustua kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja Askolan kunta suhtautuu myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Erillisratkaisun mahdollinen lisäarvo syntyy osin kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidosyksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköasemassa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli ylläpitää palveluketjujen ja asiakastietojen erillisyyttä sekä palveluiden päällekkäisyyttä nykyise

@pyharanta.fi:
Tätä ei pidä toteuttaa, koska se eriarvoistaa.

@sievi.fi:
Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@micropolis.fi:
Ehdotus on yhdenvertaisuusperiaatteen vastainen.

@jns.fi:
-

@pietarsaari.fi:
Alueellisten erityispiirteiden ja tilanteiden tunnistaminen on kannatettavaa ja sen kautta lainsäädännöllä on mahdollisuus kansallista että alueellista kilpailukykyä. Tämä kuitenkin edellyttää pääkaupunkiseudun ohella myös muiden kaupunkialueiden erityisaseman tunnustamista kehityksen luojina ja elinvoiman vetureina.

@ilmajoi.fi:
Ilmajoen kunta haluaa tuoda esille huolensa koko lakipaketista ja siitä ovatko palveluketjut sujuvia ja perustuvatko ne asiakkaan tarpeisiin sekä onko asiakkaan yhdyspinta sote-palveluihin huomioitu.

Maakunnilla tulee olla ylikunnallisella tasolla kiistaton mandaatti alueensa tasapuoliseen kehittämiseen siten, että kuntien elinvoimatehtävät ja pienempienkin yksityisten palveluntuottajien toimintaedellytykset huomioidaan.

@vaasa.fi:
Alueellisten erityispiirteiden ja tilanteiden tunnistaminen on kannatettavaa ja sen kautta lainsäädännöllä on mahdollisuus kansallista että alueellista kilpailukykyä. Tämä kuitenkin edellyttää pääkaupunkiseudun ohella myös muiden kaupunkialueiden erityisaseman tunnustamista kehityksen luojina ja elinvoiman vetureina.

@karkkila.fi:
Uusimaa on yhtenäinen työssäkäyntialue, jonka erityispiirteet ovat maakunnan laajuisia. Kasvupalvelut tulee järjestää alueella tavalla joka varmistaa palveluiden tasapuolisen ja tasalaatuisen saatavuuden kaikille kunnille. Mikäli Uudenmaan kasvupalveluja tuottava kuntayhtymä luodaan, tulee kaikkien maakunnan kuntien olla mukana jo sen valmistelu- ja perustamisvaiheessa, tämä ei siis voi olla pelkästään pääkaupunkiseudun isojen kuntien asia. Kaikilla kunnilla tulisi myös olla mahdollisuus liittyä kuntayhtymän jäseneksi ja osallistua yhtymän perussopimuksen valmisteluun.

@turku.fi:
Turun kaupungin näkemyksen mukaan lakiehdotuksen 1 pykälän perusteluissa kuvataan kiitettävällä tavalla maakunnallisten kasvupalveluiden ja kuntien elinvoimatehtävien päällekkäisyyttä. Päällekkäisyys ei kuitenkaan rajaudu pääkaupunkiseudulle, vaan koskee kaikkia suuria kaupunkiseutuja.

Turun kaupungin näkemyksen mukaan kasvu-, elinvoima- ja innovaatiokokonaisuuksissa (sisältäen yritys-, työ- ja elinkeinopalvelut) toimivalta ja järjestämisvastuu tulee suurilla kaupunkiseuduilla osoittaa kaupunkiseudun kunnille sopimuksella tai erikseen säätämällä. Järjestämisvastuun yhteydessä kunnille siirrettäisiin resurssit rahoitusperiaatteen mukaisesti.

@ylojarvi.fi:
Kokonaisuus huomioon ottaen voidaan pitää erikoisena sitä, että valtakunnallisen lain ohella säädetään yhden maakunnan eli Uudenmaan maakunnan osalta oma laki.

@kauniainen.fi:
Lakiehdotus mahdollistaa kasvupalveluiden järjestämisen Uudellamaalla pääkaupunkiseudun, maakunnan ja valtion etujen mukaisesti. Uudenmaan ja pääkaupunkiseudun muusta maasta poikkeavassa toimintaympäristössä lakiesitys tarjoaa hyvät lähtökohdat asiakaslähtöisten kasvupalveluiden järjestämiseen.
Kauniaisten näkemyksen mukaan on hyvä, että kuntayhtymän yhtymäkokouksen äänivalta jakaantuu kuntien asukaslukujen suhteessa.

@oulainen.fi:
Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja se aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@ouka.fi:
Suomessa suurten yliopistokaupunkien ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen merkitys on kasvanut 2000-luvun aikana ja vahvistuu edelleen kaupungistumisen sekä sitä tukevan elinkeinoelämän ja talouden rakennemuutoksen seurauksena. Neljän suurimman kaupunkiseudun (Helsinki, Oulu, Tampere ja Turku) väestömäärä on lähes puolet koko maamme väestöstä.

Oulun kaupunki, esittää että kasvupalvelujen järjestämisvastuu tulee määritellä lainsäädännössä vaihtoehtona maakunnalliselle ratkaisumallille myös muille suurille kaupunkiseuduille siten, kuin on valmisteltu lakiluonnoksessa kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa.

Erityisesti heterogeenisellä ja pitkien etäisyyksien Pohjois-Pohjanmaalla Oulun kaupunkiseudun rooli on aivan erilainen kuin ympäröivällä maaseudulla ja harvaan asutulla alueella. Pelkästään Oulun väkiluku on puolet koko laajan maakunnan väestöstä ja kaupunkiseudun lähes kaksi kolmas osaa – tulevaisuudessa väestö tulee lisäksi keskittymään entisestään Oulun kaupunkiseudulle. Tämän vuoksi kaupunkiseudullemme tarvitaan erityisratkaisua, jotta toimenpiteet palvelevat oikeudenmukaisesti kaupunkiseutua ja muuta maakuntaa. Tarvitaan Eurooppalaista paikkaperusteista aluekehittämistä, joka sopii kaupunkiseuduille ja muulle maakunnalle.

@lieto.fi:
Lakiehdotuksen 1 pykälän perusteluissa kuvataan kiitettävällä tavalla maakunnallisten kasvupalveluiden ja kuntien elinvoimatehtävien päällekkäisyyttä. Päällekkäisyys ei kuitenkaan rajaudu pääkaupunkiseudulle, vaan koskee kaikkia suuria kaupunkiseutuja.

@kirkkonummi.fi:
Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Kirkkonummen kunta kannattaa Uudenmaan kuntayhtymän perustamista. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta. Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää. Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi päinvastoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnan kannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa niiden osallistuminen kasvupalveluiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

2) Muut kunnat

On tärkeää, että kuntayhtymään otetaan mukaan kaikki Uudenmaan kunnat. Tulevien jäsenkuntien tulee yhdessä luoda kuntayhtymän perussopimus.

3) Uusien tehtävien ottamisesta ei tule päättää kuntayhtymän perussopimuksessa

Säädös kuntien yleiseen toimialaan kuuluvien tehtävien ottamisesta kuntayhtymän hoidettavaksi (4 §) on epäselvä. Kuntayhtymän perustehtävä on hoitaa nykyiset valtiolta siirrettävät kasvupalvelut. Kuntayhtymän ja kuntien tulee voida päättää perussopimuksesta erillisin sopimuksin niiden tehtävien hoitamisesta, joita kunnat tällä hetkellä tuottavat. Sopimuksin voidaan myös luontevasti päättää uusien innovatiivisten palveluiden tuottamisesta.

4) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava sääd

@sauvo.fi:
Lakiehdotuksen 1 pykälän perusteluissa kuvataan kiitettävällä tavalla maakunnallisten kasvupalveluiden ja kuntien elinvoimatehtävien päällekkäisyyttä. Päällekkäisyys ei kuitenkaan rajaudu pääkaupunkiseudulle, vaan koskee kaikkia suuria kaupunkiseutuja.

@tuusula.fi:
Kannatamme Uudenmaan kuntayhtymän perustamista. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta.

Yhtiöittämisvelvoitteesta tulee luopua. Lisäksi huomiona tuodaan esiin, että kunnallista liikelaitosta ei pidetä yhtiönä. Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa.

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

2) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen tulee perustua maakuntien/kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita yksityistä toimijaa puolueettomammin ja ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Toiseksi erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidos-yksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköase-massa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli ylläpitää palveluketjujen ja asiakastietojen erillisyyttä sekä palveluiden päällekkäisyyttä nykyisellä tavalla.

3) Uusien tehtävien ottamisesta ei tule pää

@tampere.fi:
Uudenmaan maakunnan erityisasema on huomioitu hyvin lakiehdotuksessa.

Uudenmaan ja pääkaupunkiseudun lisäksi muille suurille kaupunkiseuduille tulee turvata vastaava erityisasema niiden kansallista kasvua edistävän merkityksen, roolin ja profiilin johdosta.

@lahti.fi:
Lähtökohtaisesti on pidettävä myönteisenä sitä, että pääkaupunkiseudun erityisasema valtakunnallisesti merkittävänä metropolina tunnustetaan ja lainsäädännössä annetaan mahdollisuus alueen erityistarpeisiin ja -haasteisiin räätälöidylle ratkaisulle. Uudistuksen yhteydessä on syytä korostaa, että olosuhteiden poiketessa merkittävästi maan eri osissa lainsäädännön tulisi antaa joustoa eriytyneisiin ratkaisuihin – esimerkiksi suurissa kaupungeissa. Tämän huomioiminen on erityisen tärkeää kasvupalvelukokonaisuuden osalta.

Pääkaupunkiseudun asemaa vastaava erityisasema omassa maakunnassaan on 6 – 8 muulla suurella kaupunkiseudulla. Jos erillisratkaisu Uudenmaan osalta toteutetaan, vastaava menettely olisi perusteltua toteuttaa myös näissä muissa maakunnissa.

@inga.fi:
Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Inkoon kunta kannattaa Uudenmaan kuntayhtymän perustamista. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta. Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalveluiden tuottamisessa. Kehitysyhtiöiden rooli yritystoiminnan kehittymisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä on keskeinen, eikä sitä tule uudella lainsäädännöllä heikentää. Euroopan unionin rakennerahastoista rahoitettujen yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivien kehitysyhtiöiden ulottuvilta poistaisi merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta, mikä merkitsisi monen kehitysyhtiön toiminnan supistumista. Kasvupalvelu-uudistuksessa pitäisi päinvastoin lisätä rahoitusta yritysten toiminnan kannalta tärkeiden innovaatio- ja kehityshankkeiden edistämiseksi sekä mahdollistaa niiden osallistuminen kasvupalveluiden tuottamiseen. Myöskään EU:n rakennerahastoista saatavien yritystukien siirtämisellä Uudenmaan erityislainsäädännössä kuntayhtymän ulkopuolelle maakuntaan ei ole perusteltua, koska nämä yritystuet ovat oleellinen osa yritysten kuntayhtymältä saatavaa kehittämispalvelua.

2) Muut kunnat

On tärkeää, että kuntayhtymään otetaan mukaan kaikki Uudenmaan kunnat. Tulevien jäsenkuntien tulee yhdessä luoda kuntayhtymän perussopimus.

3) Uusien tehtävien ottamisesta ei tule päättää kuntayhtymän perussopimuksessa

Säädös kuntien yleiseen toimialaan kuuluvien tehtävien ottamisesta kuntayhtymän hoidettavaksi (4 §) on epäselvä. Kuntayhtymän perustehtävä on hoitaa nykyiset valtiolta siirrettävät kasvupalvelut. Kuntayhtymän ja kuntien tulee voida päättää perussopimuksesta erillisin sopimuksin niiden tehtävien hoitamisesta, joita kunnat tällä hetkellä tuottavat. Sopimuksin voidaan myös luontevasti päättää uusien innovatiivisten palveluiden tuottamisesta.

4) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei e

@hel.fi:
Uudenmaan erillisratkaisu kykenee ottamaan huomioon alueen erityistarpeet väestön ja työttömien volyymin sekä kasvuyritysten ja maahanmuuttajien suuren määrän osalta. Ratkaisu huomioi pääkaupunkiseudun kuntien roolin alueellisen ja kansallisen kasvun vetureina ja oikein toteutettuna turvaa kasvun edellytykset tulevaisuudessa.

Kasvupalvelukuntayhtymä pystyy perusratkaisua paremmin sovittamaan yhteen koulutuskokonaisuudet opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittamien, kuntayhtymän järjestämien työvoimakoulutusten ja kaupunkien tarjoamien koulutusten kesken. Tällä on myönteinen vaikutus etenkin maahanmuuttajien palveluihin. Kuntayhtymämalli mahdollistaa kansallista perusratkaisua paremmin myös tiiviin yhteyden rakentamisen kaupunkien vastuulla oleviin nuorten palveluihin, kuten etsivään nuorisotyöhön, Ohjaamoihin, nuorten työpajatoimintaan ja muihin palveluihin, joilla tuetaan nuorten siirtymistä perus- ja toisen asteen koulutuksesta työelämään.

Erillisratkaisu tukee Suomen talouskasvua sekä ulkomaisten investointien houkuttelua kytkemällä kansallisen tason kasvupalvelut (Team Finland) ja pääkaupunkiseudun kaupungit tiiviiseen yhteistyöhön. Erityisesti ulkomaisten investointien houkuttelussa yhteistyön ministeriöiden, pääkaupunkiseudun kaupunkien ja lähialueiden kesken tulee olla saumatonta, ilman organisatorisia tai hallinnollisia raja-aitoja. Erillisratkaisu mahdollistaa myös kaupunkien tarjoamien kasvuyrityspalveluiden paremman yhteensovittamisen kasvupalveluiden kanssa.

Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava. Osa lakiluonnoksen keskeisistä kirjauksista ei kuitenkaan ole mahdollistavia. Luonnos on ongelmallinen edustuksellisuuden näkökulmasta. Yhtiöittämisvelvollisuus merkitsee kielteisiä kannustimia kuntien voimavarojen yhteensovittamiselle.

Toimintaympäristönä Uusimaa ja pääkaupunkiseutu eroavat muusta maasta mm. työmarkkinoiden, elinkeinorakenteen ja kansainvälisten työmarkkinoiden ja investointien määrän suhteen. Uudenmaan ja pääkaupunkiseudun maahanmuuttajien määrä poikkeaa muusta maasta. Uudenmaan erillisratkaisu ja pääkaupunkiseudun kuntayhtymän perustaminen olisi toisaalta perusteltua, jos julkisella palvelutuotannolla olisi mahdollisuus toimia palvelutuottajana monituottajamallissa. Erillisratkaisun toivotaan varmistava pääkaupunkiseudun kuntien oma vahva kasvupalvelujen osaaminen sekä varmistaa Uudenmaan alueen kestävää, taloudellista kasvua mahdollistava kokonaisuus. Pääkaupunkiseudun erityinen piirre on maahanmuuttajien suuri määrä; koko maan vieraskielisistä pääkaupunkiseudulla asuu noin puolet. Erillisratkaisun toivotaan mahdollistavan kielelliset palvelut, erikoistuvat neuvonta- ja ohjauspalvelut sekä työvoima- ja kotouttamisen osalta koulutuskokonaisuuden toteutuminen koordinoidusti yhteistyössä kuntien kanssa. Esityksen mukaan erillisratkaisulla turvataan myös heikossa työmarkkina-asemassa olevien ja etenkin kotoutumiseen liittyvien erityistehtävien asiantuntemus ja osaaminen pääkaupunkiseudun asukkaille.

Vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien henkilöiden osalta erillisratkaisun haasteena on, että kasvupalvelut sijaitsisivat hallinnollisesti eri organisaatioissa. Jatkovalmistelussa on varmistettava, että sosiaali- ja terveyspalveluiden ja työllisyyspalveluiden välinen yhteistyö, toimintakäytännöt- ja prosessit ja yhteistyönrakenteet ja vastuut ovat selkeitä, jotta asiakkaiden palvelut toteutuisivat integroidusti.

Kuntayhtymällä tulee olla edustus myös alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista annetun lain 32 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa alueiden kehittämisen keskusteluissa. Alueiden kehittäminen perustuu yhteistyöhön ja lain tarkoitus alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden yhdistämisestä toteutuu parhaiten tiiviillä ja aidolla yhteistyöllä. Uudenmaan erillisratkaisua koskevan l

@lohja.fi:
Uusimaa muodostaa Suomen talouden veturina toimivan yhtenäisen markkina- ja työssäkäyntialueen. Sen kaikki erityispiirteet koskevat koko aluetta.

Siksi Uudenmaan kasvupalvelut olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää maakunnan puitteissa. Erillinen kuntayhtymä luo uutta turhaa hallintoa, kustannuksia ja palveluintegraatiota vaikeuttavia rajapintoja. Erityisen vahingollista päällekkäistä byrokratiaa syntyy, jos kasvupalvelut saman maakunnan sisällä organisoidaan sekä kuntayhtymän että maakunnan puitteissa.

Järkevintä olisi siis luoda maakunnalliset kasvupalvelut maakunnan järjestäminä ja muuttaa kasvupalvelulakia siten, että kuntien oman toiminnan mahdollisuuksia laajennetaan ja luodaan toimiva integraatio maakunnan järjestämiin palveluihin.

Jos Uudenmaan kuntayhtymä kuitenkin luodaan, tulee ratkaisun olla koko maakunnan laajuinen ja kaikkien maakunnan kuntien tulee olla mukana valmistelu- ja perustamisvaiheesta asti. Tällä estetään myös muunlaisesta mallista johtuvat perustuslailliset ongelmat maakunnan päätöksenteon ja kuntien yhdenvertaisuuden kannalta.

Lisäksi Lohja yhtyy KUUMA-kuntien lausuntoon koskien tarvetta muuttaa kasvupalvelulakia seuraavissa asioissa:
1) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön. Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

2) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen tulee perustua maakuntien/kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen,
yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita yksityistä toimijaa puolueettomammin ja ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Toiseksi erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidos-yksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköase-massa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan
rahoitukseen. Tämä usean to

@naantali.fi:
Lakiehdotuksen 1 pykälän perusteluissa kuvataan kiitettävällä tavalla maakunnallisten kasvupalveluiden ja kuntien elinvoimatehtävien päällekkäisyyttä. Päällekkäisyys ei kuitenkaan rajaudu pääkaupunkiseudulle, vaan koskee kaikkia suuria kaupunkiseutuja.

@lapinjarvi.fi:
Lapinjärven kunta suhtautuu kasvupalvelujen järjestämiseen Uudellamaalla kuntavetoisesti myönteisesti, mutta painottaa, että kaikkien Uudenmaan kuntien on saatava olla valmistelussa mukana. Mahdollinen kuntayhtymä vaatii edelleen avaamista. Tilanne, jossa pääkaupunkiseudun kunnat päättävät kaikkien Uudenmaan kuntien kasvupalveluista yksin, ei voi tulla kyseeseen. On tarkkaan harkittava mitä palveluita kuntayhtymään siirtyisi ja mikä olisi rahoitusperuste. Edelleen vaatii avaamista myös se, miksi joillekin kunnille kuntayhtymä on pakollinen ja joillekin vapaaehtoinen. Mitä tämä käytännössä tarkoittaa? Mitä tapahtuu kunnille, jotka eivät lähde mukaan kuntayhtymään? Miten pienten kuntien rooli vastaavasti mukaan lähdettäessä huomioidaan suhteessa suuriin kuntiin? Valmistelu on avattava kaikille Uudenmaan kunnille. Asia on koko maakunnan yhteinen.

@rovaniemi.fi:
Sama erityisasema myös muille kaupunkialueille tai -seuduille.

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
Koko maata on kohdeltava tasapuolisesti.

@kangasala.fi:
-

@sipoo.fi:
Kannatamme Uudenmaan kuntayhtymän perustamista. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta.

Yhtiöittämisvelvoitteesta tulee luopua. Lisäksi huomiona tuodaan esiin, että kunnallista liikelaitosta ei pidetä yhtiönä. Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

2) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen tulee perustua maakuntien/kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita yksityistä toimijaa puolueettomammin ja ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Toiseksi erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidos-yksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköase-massa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli ylläpitää palveluketjujen ja asiakastietojen erillisyyttä sekä palveluiden päällekkäisyyttä nykyisellä tavalla.

3) Uusien tehtävien ottamisesta e

@kalajoki.fi:
Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja se aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

@raseborg.fi:
Inte bra med en särskild lösning med samkommun i Nyland borde se ut lika i hela landet och inte skapa en nivå till med organisationer. Man borde eftersträva att göra färre organisationer. Alla uppgifter (lagar) överförs nästan oförändrade till tillväxttjänsterna vilket inte kan vara ändamålsenligt, finns flera som borde granskas för att få en smidigare helhet samt ge klarare arbetsfördelning mellan organisationerna (Landskapet, kommunen, SoTe, FPA).

@raisio.fi:
Lakiehdotuksen 1 pykälän perusteluissa kuvataan kiitettävällä tavalla maakunnallisten kasvupalveluiden ja kuntien elinvoimatehtävien päällekkäisyyttä. Päällekkäisyys ei kuitenkaan rajaudu pääkaupunkiseudulle, vaan koskee kaikkia suuria kaupunkiseutuja.

@parkano.fi:
Kaikkien kuntien tulee olla periaatteessa samanvertaisia, eikä sellaisia järjestelyjä tule luoda, jossa eräät isot kaupungit päättävät toisten kuntien tai maakunnan puolesta asioita, jotka käytännössä koskevat maakunnan muitakin kuntia ja asukkaita.

@pello.fi:
kiinnittäisin huomiota ettei esitys ole ristiriidassa muiden jo säädettyjen lakien kanssa.

@vihti.fi:
Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla. Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava. Lakiesitys tarjoaa hyvät lähtökohdat asiakaslähtöisten kasvupalveluiden järjestämiseen Uudellamaalla, jos varsinaista lakiesitystä kasvupalvelujen järjestämisestä muutetaan edellä olevassa lausunnossa esitetyllä tavalla.

Erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin mahdollisuus hyödyntää kuntien nykyisin ko. palveluihin käyttämät resurssit ja osaaminen työllisyyden, maahanmuuttajien kotouttamisen sekä alueellisen ja paikallisen elinvoiman edistämiseen. Kuntien sidosyksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköasemassa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kaikkia mahdollisuuksia ei pystytä täysimääräisesti hyödyntämään.

Jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta. Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa

@miehikkala.fi:
-

@espoo.fi:
Lakiehdotus mahdollistaa kasvupalveluiden järjestämisen Uudellamaalla pääkaupunkiseudun, maakunnan ja valtion etujen mukaisesti. Uudenmaan ja pääkaupunkiseudun muusta maasta poikkeavassa toimintaympäristössä lakiesitys tarjoaa hyvät lähtökohdat asiakaslähtöisten kasvupalveluiden järjestämiseen. Lain pitää luoda mahdollisuudet hyvälle yhteistyölle Uudellamaalla.

Espoon näkemyksen mukaan on hyvä että kuntayhtymän yhtymäkokouksen äänivalta jakaantuu kuntien asukaslukujen suhteessa.

@tyrnava.fi:
Yksi alue ei voi saada erityisasemaa!

@loviisa.fi:
Erillisratkaisuja Uudenmaan osalta ei tule toteuttaa kuntayhtymämuotoisena. Ongelmalliseksi tiolanne muodostuu siinä tilanteessa, jossa kaikki kunnat eivät liitykään kuntayhtymään, vaan osa jää maakunnan palvelujen järjestämisen varaan.
Alueelliset erityispiirteet voidaan huomioida luontevimmin siten, että kuntien mahdollisuuksia palvelutuotannossa ei rajata. Täten kuntien tulee voida toimia myös palvelujen tuottajina.

@kauhajoki.fi:
-

@hyvinkaa.fi:
Uudenmaan kuntayhtymän perustaminen voi olla perusteltua. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta.

Yhtiöittämisvelvoitteesta tulee luopua. Lisäksi huomiona tuodaan esiin, että kunnallista liikelaitosta ei pidetä yhtiönä. Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

2) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen tulee perustua maakuntien/kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita yksityistä toimijaa puolueettomammin ja ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidosyksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköasemassa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli ylläpitää palveluketjujen ja asiakastietojen erillisyyttä sekä palveluiden päällekkäisyyttä nykyisellä tavalla.

3) Uusien tehtävien ottamisesta ei tule päät

@mantsala.fi:
Kannatamme Uudenmaan kuntayhtymän perustamista. Kuitenkin jo perustamisvaiheessa tulee muidenkin kuntien kuin pääkaupunkiseudun alueen isojen kaupunkien olla mukana laatimassa perussopimusta.

Yhtiöittämisvelvoitteesta tulee luopua. Lisäksi huomiona tuodaan esiin, että kunnallista liikelaitosta ei pidetä yhtiönä. Lain tarkoituksena on mahdollistaa Uudenmaan maakunnan kuntien ja maakunnan voimavarojen yhteensovittaminen kasvupalvelu- ja elinvoimatehtävissä Uudenmaan taloudellisen ja toiminnallisen kansantaloudellisen merkityksen hyödyntämiseksi tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Alueellisten erityispiirteiden huomioiminen on oikea lähtökohta. Myös rahoitusmekanismi, jossa kuntayhtymän rahoitus tulee suoraan valtiolta Uudenmaan maakunnan sijaan, on perusteltu ja kannatettava.

Kuntayhtymän perussopimuksen tulee turvata pienille ja keskisuurille kunnille riittävät vaikutusmahdollisuudet kuntayhtymän päätöksenteossa

Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Velvollisuuden sijaan kuntayhtymällä tulee olla oikeus käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Lakiluonnoksen 5 § mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

2) Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Yhtiöittämisvelvollisuus ja kilpailun edistäminen sisältyvät kasvupalvelulakiin.

Palvelut eivät voi perustua pelkästään yksityisiin palveluihin. Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen tulee perustua maakuntien/kuntayhtymän itsenäisyyteen. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva hybridimalli.

Julkisen sektorin oman tuotannon säilyttäminen on perusteltua myös siksi, että julkinen taho voi tarjota yrityksille kasvupalveluita yksityistä toimijaa puolueettomammin ja ilman riskiä esimerkiksi omistussuhteisiin perustuvista intressiristiriidoista.

Toiseksi erillisratkaisun lisäarvo syntyy kuntien ja kuntayhtymän resurssien tehokkaasta yhdistämisestä. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidos-yksikköjen asemaa ei tule tiukentaa hankintalakiin nähden. Jos kuntaan sidosyksikköase-massa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli ylläpitää palveluketjujen ja asiakastietojen erillisyyttä sekä palveluiden päällekkäisyyttä nykyisellä tavalla.

3) Uusien tehtävien ottamisesta e

@reisjarvi.fi:
Esitys ei tunnista riittävästi kuntien kehitysyhtiöiden roolia ja merkitystä elinvoima- ja kasvupalvelujen toteuttamisessa. Yritystoiminnan kehittämisessä ja innovaatiotoiminnan edistämisessä kehitysyhtiöiden rooli on keskeinen. Tällä lainsäädännöllä sitä ei saa heikentää. EU:n rakennerahastoista rahoitettavien yritystukien siirtäminen pois kuntien sidosyksikköinä toimivilta kehitysyhtiöiltä, vähentää merkittävän osan yhtiöiden rahoituksesta. Seurauksena on useiden yhtiöiden toiminnan merkittävä väheneminen. Kuntaomisteisten kehitysyhtiöiden rooli yhdyspintana paikallisen yritystoimintaan on tunnistettava ja huomioitava paremmin.Ongelmallinen kohta lakiluonnoksessa on kehittämisyhtiöiden tai vastaavien kuntien muodostamien organisaatioiden asema hankerahoituksessa. Lakiluonnoksessa on todettu, että ”Kehittämisyhtiöiden rahoituksesta yli puolet tulee hankerahoituksesta. Kasvupalvelu-uudistuksessa ei lähtökohtaisesta olla muuttamassa tukiin liittyviä ehtoja, mutta maakunnalla on jatkossa itsenäisempi valta niiden suuntaamisessa. Se, miten tämä vaikuttaa kehittämisyhtiöiden saamaan yritystukena annettavaan kasvupalvelurahoitukseen, on siten riippuvainen maakuntien ratkaisuista. Rakennerahastoista on arvioiden mukaan 2014−2020 ohjelmakaudella tulossa kehittämisyhtiöille yhteensä 100 miljoonaa euroa.” Nykyisessä kehitysyhtiöiden tai vastaavien kuntien muodostamien sidosyksikköasemassa olevien organisaatioiden tehtävät hankerahoituksen aktivoinnissa, hankkeiden hallinnoinnissa ja rakennerahastoprojektien toteuttamisessa ei ole ollut päällekkäin TE-toimiston tai Ely-keskusten markkinaehtoiseksi kasvupalveluiksi siirtyvien palveluiden kanssa. Kyse on EU-aluepolitiikan ja aluekehittämisen bottom up -periaatteen toteuttamisesta, jossa noudatetaan ns. additionaali -periaatetta, jossa kunnat ovat osarahoittamassa kehittämisyhtiöiden tai vastaavien kuntien muodostamia organisaatioita, jotka on perustettu EU-rakennerahastotoiminnan toteuttamiseen paikallisella tasolla. Kyse ei ole markkinalähtöisten kasvupalveluiden tuottamisesta, vaan EU-rakennerahastotoiminnan paikallistason aluekehittämistyöstä, jota ei saa laki tulla myöskään estämään kuten kuntien ennakoivaa elinkeinotoimintaa ja kuntien järjestämää vaikeasti työllistettävien työllistämispalveluita. Lisämerkitys on myös yritysverkostoilla ja tutkimuskeskusten ja yliopistojen yhteisillä innovaatiotoiminnalla ja sen kehityksellä.Hyvää lakiesityksessä on, jos yritysten ja asiakkaiden mahdollisuudet hankkia palveluja yli maakuntarajojen toteutuvat aidosti ja tehokkaasti.

@janakkala.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@uusikaupunki.fi:
-

61. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset 2. lakiehdotukseen

@kerava.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kunnat. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@hankasalmi.fi:
ei ole

@akaa.fi:
-

@kaarina.fi:
-

@nurmijarvi.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kuntien. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@jkl.fi:
Ei muutosehdotuksia.

@askola.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikilla Uudenmaan maakunnan kunnilla. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@pyharanta.fi:
-

@sievi.fi:
Ei kommentoitavaa.

@jns.fi:
-

@ylojarvi.fi:
Ei kantaa

@kauniainen.fi:
Lakiesityksen neljännen pykälän toisen momentin mukaan kuntayhtymä voi ottaa hoitaakseen jäsenkunnan yleiseen toimialaan kuuluvia tehtäviä, jos tehtävien hoitamisesta sovitaan kuntayhtymän perussopimuksessa. Sopimusperusteisen, kunnan yleiseen toimivaltaan liittyvien tehtävien hoitaminen kuntayhtymän toimesta tulee voida hoitaa kevyemmällä tavalla kuin sopimalla siitä perussopimuksessa. Pykälää tulee näin ollen muuttaa siten, että perussopimukseen kirjataan mahdollisuus sopimusperustaisesti tapahtuvasta tehtävien hoitamisesta kuntayhtymässä. Näin tehtävien hoitamisesta voidaan sopia ilman perussopimuksen avaamista.
Lakiehdotuksen 10 §:ään sisältyvä säännös enintään 34 prosentin ääniosuudesta yhtymäkokouksessa tulee poistaa lakiesityksestä. Äänivallan tulee määräytyä kuntayhtymässä kuntien keskinäisellä sopimuksella, jäsenkuntien asukasluvun suhteessa ja vain perustuslain asettamin rajoituksin.

@oulainen.fi:
Ei kommenttia.

@ouka.fi:
Kasvupalvelujen järjestämisvastuu tulee määritellä lainsäädännössä vaihtoehtona maakunnalliselle ratkaisumallille myös muille suurille kaupunkiseuduille siten, kuin on valmisteltu lakiluonnoksessa kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa.

@kirkkonummi.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kunnat. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@tuusula.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kunnat. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@tampere.fi:
Ei kantaa.

@inga.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kunnat. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@hel.fi:
4 § Uudenmaan maakunnallisten kasvupalveluiden järjestämisvastuu

Pykälän 2 momentin mukaan ”Kuntayhtymä voi ottaa hoitaakseen jäsenkunnan yleiseen toimialaan kuluvia tehtäviä, jos tehtävien hoitamisesta sovitaan kuntayhtymän perussopimuksessa.” Tämä kohta tulee muuttaa muotoon ” Kuntayhtymä voi ottaa hoitaakseen jäsenkunnan yleiseen toimialaan kuluvia tehtäviä, jos perussopimuksessa on näin sovittu.” Perussopimus on kuntayhtymän perustamista, rakennetta, päätöksentekoa, taloudenpitoa jne. koskeva asiakirja, joka tehdään määrämuotoisesti ja jonka muuttaminen tapahtuu laissa säädettyä määräenemmistöä noudattaen. Perussopimusta ei ole tarkoitettu kuntayhtymän ja yksittäisen jäsenkunnan välisten toimeksiantosuhteiden järjestämiseen. Perussopimuksessa on sen sijaan sovittava niistä mekanismeista, joilla tehtäviä voidaan siirtää.

5 § Sovellettava lainsäädäntö

Lakiluonnoksen 5 §:n mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 § mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien.

Kuntayhtymän velvoite käyttää palvelukeskuksia on ristiriidassa myös kunnallisen itsehallinnon kanssa. Maakuntien palvelukeskusten osakkeiden jakaantumisesta maakuntien kesken säädetään esityksessä laiksi maakuntalain ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain voimaanpanosta 39 §. Kuntayhtymälle ei esitetä lakiluonnoksissa omistusosuutta palvelukeskuksiin, joten sitä ei voi tältäkään kannalta velvoittaa käyttämään palvelukeskuksia.

6 § Kuntayhtymän jäseneksi ottaminen

Lakiehdotuksen 6 §:n mukaan ”Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla myös muulla Uudenmaan maakunnan kunnalla. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa seuraavan kalenterivuoden alusta, jos kunta on ilmoittanut kuntayhtymälle jäsenyydestään vähintään kuusi kuukautta ennen jäsenyyden alkamista.”

Pykälän ensimmäinen lause tulisi muokata muotoon ”Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla myös muulla Uudenmaan maakunnan kunnalla siten kuin perussopimuksessa on määrätty.”

8 § Kasvupalveluiden järjestäminen ja tuottaminen

Lakiluonnoksen 8 §:n mukaan Kuntayhtymän on omassa toiminnassaan erotettava kasvupalvelujen järjestäminen ja palveluiden tuottaminen. Kuntayhtymä ei saa tuottaa järjestämisvastuulleen kuuluvia palveluja muutoin kuin markkinapuutetilanteessa. Jos kuntayhtymä tuottaa kasvupalveluja itse, sen on annettava palvelujen tuottaminen erillisen yhtiön hoidettavaksi tai kuntalain 9 luvussa tarkoitetun omistamansa kunnallisen liikelaitoksen hoidettavaksi (yhtiöittämisvelvollisuus). Kuntayhtymä hoitaa kasvupalveluiden viranomaistehtävät Uudenmaan maakunnassa. Uudenmaan maakunnan kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain (1397/2016) 15 §:ssä tarkoitettu sidosyksikkö, jonka kunta omistaa.

Luonnoksessa hallituksen esitykseksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista on todettu (s.61), että ”Kunnat voisivat myös toimia maakunnallisten kasvupalvelujen tuottajina omistamiensa yhtiöiden kautta, jos yhtiö ei ole sidosyksikkö-asemassa kuntaan. ”Selvyyden vuoksi pykälään tulee lisätä vähintään 4 momentti ”Kunnan omistamalla yhtiöllä on oikeus osallistua kuntayhtymän järjestämiin hankintalain mukaisiin tarjouskilpailuihin koko maakunnan alueella”.

Kuntayhtymän tapauksessa yhtiöittämisvelvollisuus ja sidosyksikköjen rooli on erityiskysymys, joka tulee huomioida erillisratkaisussa. Erillisratkaisun lisäarvo syntyy su

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
-

@kangasala.fi:
-

@sipoo.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kunnat. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@raseborg.fi:
Om en samkommun grundas skall det i lagen stå reglerat om påverkningsmöjligheterna för att garantera regionens helhet.

@vantaa.fi:
Lakiesitykseen tulee tehdä ensisijaisesti seuraavat muutokset:

1) Yhtymäkokousta varten ei tule asettaa ehdotuksen mukaista äänileikkuria.

Luonnoksen mukaan yhden kunnan ääniosuus yhtymäkokouksessa voi olla enintään 34 prosenttia.

Esitys on tarpeeton. Vallitsevan perustuslakivaliokunnan tulkinnan ja oikeuskäytännön mukaan tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä ei kuntia voida velvoittaa yhteistoimintaan, jossa yhdellä kunnalla on määräysvalta. Äänivallan kuntayhtymässä tulee määräytyä kuntien keskinäisellä sopimuksella ja vain perustuslain asettamin rajoituksin.

2) Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus, mutta ei velvollisuutta käyttää valtakunnallisia palvelukeskuksia

Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla.

3. Yhtiöittämisvelvollisuudesta tulee luopua.

Lakiluonnoksen 8 § mukaan kuntayhtymän on itse palveluita tuottaessaan annettava palveluiden tuottaminen erillisen yhtiön hoidettavaksi tai […] kunnallisen liikelaitoksen hoidettavaksi (yhtiöittämisvelvollisuus). Lisäksi Uudenmaan maakunnan kasvupalveluiden tuottaja ei voi olla […] sidosyksikkö, jonka kunta omistaa.

Kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen lähtökohtana tulee olla kuntayhtymälle järjestäjänä kuuluva itsenäinen harkintavalta. Yhtiöittämisvelvollisuus ei mahdollista joustavia, paikallisiin tarpeisiin perustuvia kumppanuuksia julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Uudenmaan kunnat käyttävät jo hankintoja osana työllisyyspalveluidensa toteutusta, ja ne suhtautuvat myönteisesti markkinoiden hyödyntämiseen nykyistä laajemmassa mittakaavassa. Velvollisuus arvioida jatkuvasti markkinapuutteita ja yhtiöittää oma tuotanto tekee kuitenkin järjestelmän raskaammaksi ja byrokraattisemmaksi kuin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin yhteistyöhön ja aidosti paikallisiin tarpeisiin perustuva monituottajamalli. Kilpailullisuuden tulee olla yksi mahdollinen väline, ei ensisijainen tavoite.

Erillisratkaisun lisäarvo syntyy mahdollisuudesta yhdistää suurten kaupunkien ja kuntayhtymän resursseja tehokkaasti. Erillisratkaisu on maakuntaratkaisun erityistilanne, jossa on maakunnallisia kasvupalveluita laajemmin otettava huomioon mallin kannattavuus jäsenkunnille. Kuntien sidosyksikköjen asemaa ei tule tiukentaa voimassa olevaan hankintalakiin verrattuna. Jos kuntaan sidosyksikköasemassa olevat yhtiöt eivät voi toimia kuntayhtymän palveluntuottajina, voi syntyä tilanne, jossa kunnan kannattaa tuottaa työllisyydenhoidon palvelut itsenäisesti tai hankkia ne sidosyksiköiltään sen sijaan, että se yhdistäisi voimavarojaan kuntayhtymän valtionosuuksina saamaan rahoitukseen. Tämä usean toimijan malli ylläpitää palveluketjujen ja asiakastietojen erillisyyttä sekä palveluiden päällekkäisyyttä nykyisellä tavalla.

4) Uusien tehtävien ottamisesta ei tule päättää kuntayhtymän perussopimuksessa

Säädös kuntien yleiseen toimialaan kuuluvien tehtävien ottamisesta kuntayhtymän hoidettavaksi (4 §) on epäselvä. Kuntayhtymän muista tehtävistä ei tule päättää perussopimuksessa, vaan perussopimuksessa tulee mahdollistaa uusien tehtävien ottaminen jäsenkuntien yhteisestä, erillisestä sopimuksesta. Uusien tehtävien vieminen perussopimuksen tasolle on menettelynä tarpeettoman raskas.

5) Muut kunnat

Muiden kuin perustajakuntien osalta on syytä ottaa pykälään toteamus, että jäsenkunnaksi on oikeus liittyä …” siten kuin perussopimuksessa on määritelty.”

6) Henkilöstön asema

Ehdotuksen mukaan maakuntiin siirtyvään valtion henkilöstöön sovelletaan tehtävien siirron yhteydessä niin sanottuja liikkeen luovutuksen periaatteita eli työsuhde jatkuu vastaanottavassa organisaatiossa entisin ehdoin. Periaatetta ei sovellettaisi kuntien palveluksessa olevaan henkilöstöön. Laissa työllistymistä edistäv

@vihti.fi:
Lakiesityksen 4 §:n 2 momentin mukaan kuntayhtymä voi ottaa hoitaakseen jäsenkunnan yleiseen toimialaan kuuluvia tehtäviä, jos tehtävien hoitamisesta sovitaan kuntayhtymän perussopimuksessa. Sopimusperusteisen, kunnan yleiseen toimivaltaan liittyvien tehtävien hoitaminen kuntayhtymän toimesta tulisi hoitaa kevyemmällä tavalla kuin sopimalla siitä perussopimuksessa. Pykälää tulisi muuttaa siten, että perussopimukseen on kirjattava mahdollisuus sopimusperustaisesti tapahtuvasta tehtävien hoitamisesta kuntayhtymässä. Näin tehtävien hoitamisesta voitaisiin sopia ilman perussopimuksen avaamista.
Lakiesityksen 5 §:n mukaan kuntayhtymää ja sen tytäryhteisöjä koskee velvollisuus käyttää palvelukeskuksen palveluja maakuntalain 119 §:n mukaisesti. Tämä on muutettava muotoon, jossa kuntayhtymällä on oikeus valtakunnallisten palvelukeskusten käyttöön.

Laki on kirjoitettava mahdollistavasti ja siitä on poistettava säädösehdotukset, joka asettavat rajoitteita kasvupalveluiden järjestämiselle ja tuottamiselle alueellisista tarpeista lähtien. Kuntayhtymällä tulee olla mahdollisuus palvelukeskusten käyttöön, mutta myös oikeus järjestää tai tuottaa tarvitsemansa tukipalvelut vaihtoehtoisella tavalla. Palvelukeskuksille monopoliaseman tarjoava säädösesitys ei edistä tehokkuutta ja muutoksiin reagointia, markkinoiden hyödyntämistä eikä toiminnan ketterää kehittämistä.

Lakiesityksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kuntien. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiesityksen 9 § 1 momentin ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@miehikkala.fi:
-

@espoo.fi:
Lakiesityksen neljännen pykälän toisen momentin mukaan kuntayhtymä voi ottaa hoitaakseen jäsenkunnan yleiseen toimialaan kuuluvia tehtäviä, jos tehtävien hoitamisesta sovitaan kuntayhtymän perussopimuksessa. Sopimusperusteisen, kunnan yleiseen toimivaltaan liittyvien tehtävien hoitaminen kuntayhtymän toimesta tulisi hoitaa kevyemmällä tavalla kuin sopimalla siitä perussopimuksessa. Pykälää tulisi muuttaa siten, että perussopimukseen on kirjattava mahdollisuus sopimusperustaisesti tapahtuvasta tehtävien hoitamisesta kuntayhtymässä. Näin tehtävien hoitamisesta voitaisiin sopia ilman perussopimuksen avaamista.

Lakiehdotuksen 10 §:ään sisältyvä säännös enintään 34 prosentin ääniosuudesta yhtymäkokouksessa tulee poistaa lakiesityksestä. Äänivallan tulee määräytyä kuntayhtymässä kuntien keskinäisellä sopimuksella, jäsenkuntien asukasluvun suhteessa ja vain perustuslain asettamin rajoituksin.

@kauhajoki.fi:
Ks. Kuntaliiton lausunto.

@hyvinkaa.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kunnat. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@mantsala.fi:
Lakiehdotuksen 6 § tulee muuttaa muotoon: Kuntayhtymän jäsenkunnaksi on oikeus tulla kaikkien Uudenmaan maakunnan kunnat. Kuntayhtymän jäsenyys alkaa perussopimuksessa määriteltynä ajankohtana.

Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2018.

@uusikaupunki.fi:
-

62. Mitä muuta haluatte sanoa esitysluonnoksesta?

@ikaalinen.fi:
Uudistus painottuu valtionhallinnon ja maakunnan tehtäviin ja niiden sisäisiin työnjakokysymyksiin sekä keskinäiseen rajapintaan liittyviin asioihin. Ikaalisten lausunnossa keskitytään kommentoimaan esitystä lähinnä kunnan näkökulmasta eikä kaikkiin kysymyksiin ole valmisteltu erillistä kannanottoa. Lausunnon suppeuden vuoksi se annetaan kirjaamalla se verkkolomakkeen kohtaan 62 ”Vapaa sana”.

Ikaalisten kaupunginhallituksen lausunto 10.4.2017:

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus, mutta se ei kaikilta osin sovi varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Lain tulisi mahdollistaa alueellisissa ja paikallisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulko-puolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta).

Lakiehdotuksen sisällössä on huomioitava maakuntien itsehallinnollinen asema ja mahdollistettava maakuntien ja kuntien sujuva yhteistoiminta.

@karvia.fi:
Yrittäjien neuvonnassa tulisi hyödyntää digitalisaatio ja yrittäjien saatavilla pitäisi olla verkkokoulutusta perusosaamisesta, joka jokaisella yrittäjällä pitäisi oman alansa tuntemuksen ohella olla hallussa, esim. markkinointiin, hinnoitteluun ja yrityksen kannattavuuteen liittyvät asiat. Myös yritysten talousvaikeuksiin tulisi löytää nykyistä enemmän resursseja ja ne tulisi olla yritysten käytössä kohtuullisilla kustannuksilla.

@sakyla.fi:
Säkylän kunta toteaa lausuntonaan, että lain säätämisen yhteydessä tulee turvata ja parantaa maaseutumaisten kuntien mahdollisuuksia edistää liiketoimintaa alueellaan.

Biotalouden, digitaalisuuden ja joustavien työaikamuotojen lisääntyessä kuntien oman, aktiivisen toiminnan merkitys on jo kasvanut ja sen merkitys tulee edelleen lisääntymään.

@kaustinen.fi:
Uudistus vaatii onnistuakseen nykyisten valtion, maakuntien ja kuntien toimintojen hyvää ja syvää yhteistyötä, jota ei liiallisilla yhtiöittämisvelvoitteilla ja muulla lainsäädännöllä saa kangistaa.

@joutsa.fi:
Kuntien vastuu työllisyydenhoidon kustannuksista poistettava.
Julkinen tuotanto maaseutukunnissa tarpeellinen.

@tammela.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@kerava.fi:
Keravan kaupunki haluaa tuoda esille huolensa koko lakipaketista ja siitä ovatko palveluketjut sujuvia ja perustuvatko ne asiakkaan tarpeisiin sekä onko asiakkaan yhdyspinta sote-palveluihin huomioitu.

@hankasalmi.fi:
Lakia tulisi muuttaa niin, että alueelliset erot kasvupalvelujen saannissa eivät enää nykyisestään suuresti kasvaisi – päinvastainen kehityssuunta rikkoo jo perustuslakia. Nyt esitetyllä lailla kasvukeskukset kasvavat entisestään – myös kasvupalveluiden suhteen – ja maaseutu autioituu entistä voimakkaammin.

Jos kasvupalvelulaki ja maakuntien rahoituslaki toteutetaan nyt esitetyllä tavalla, niin kuntien vastuu työmarkkinakuluista tulee joko poistaa kokonaan tai sitä selkeästi lieventää.

Myös julkiselle palvelutuotannolle tulisi olla sijaa jatkossakin, etenkin pitkäaikaistyöttömien asioiden hoidossa, koska markkinoilla ei ole siihen toimijoita .

Ja lopuksi tulkitsemmehan lakia oikein siinä, että tieto- ja neuvontapalveluja uusille yritykselle voi jatkossakin maakunnan järjestämän kilpailutuksen kautta tuottaa vaikkapa Uusyrityskeskus, vaikka sen omistajina tai yhdistyksen jäseninä olisi niin kuntia kuin yrityksiä – jos tämä ei ole mahdollista, niin voi olla vaikea löytää toimijaa, joka ottaisi vastuulleen uusien yritysten neuvonnan niin kaupungeissa kuin maaseudulla. Nimenomaan pienet kunnat ja niiden alkavat pk-yritykset olisivat tämän jälkeen hyvin eriarvoisessa asemassa muuhun maahan nähden

@ahtari.fi:
Kaiken kaikkiaan mahdollistava laki!

@valkeakoski.fi:
Työmarkkinatuen kuntaosuudesta tulee luopua, koska kuntien mahdollisuudet vaikuttaa työmarkkinatuen suuruuteen ovat jo nyt vähäiset ja esitettyjen lainsäädäntömuutosten jälkeen kunnilla ei ole enää vaikutusmahdollisuuksia työmarkkinatukikustannusten suuruuteen.

@kankaanpaa.fi:
Hallituksen tavoite tehokkaammasta ja tuloksekkaammasta julkisten resurssien käytöstä on kannatettava. Pyrkimys linjakkaaseen ja asiakkaiden tarpeisiin tehokkaasti vastaaviin kasvu- ja elinvoimapalveluihin on kannatettava. Monipuolisia yritysten kasvua ja työllistymiseen kannustavia palveluita ja työkaluja tarvitaan.

Hallituksen lakiesitys kokoaa yhteen valtion aluehallinnon ja maakuntaliiton yritysrahoitus- ja työllistämistukityökalut ja ehdottaa uudistuksia niiden järjestämiseen ja tuottamiseen. Esityksessä tunnistetaan kuitenkin huonosti kuntien ja kaupunkien merkittävä rooli elinkeino- ja työvoimapalveluiden tuottajana ja kehittäjänä. Lisäksi lakiesityksessä esitetään siirrettäväksi perustelujen vastaisesti maakunnallisesti järjestettäviksi kasvupalveluiksi palveluita, jotka eivät nykyisin ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen vastuulla, esimerkiksi innovaatiotoiminnan edistäminen ja ulkomaisten investointien sijoittumispalvelut, joissa kaupungit ovat aktiivisia toimijoita.

Lakiesityksessä ei ole otettu riittävästi huomioon kuntien merkitystä ensimmäisen luukun palvelupisteenä ELY-keskusten ja TE-toimistojen palveluille. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.

Lisäksi laissa tulisi tuoda selkeämmin esiin ja vahvistaa maakunnallisten kasvupalvelujen roolia koordinoivana ja mahdollistavana tahona, joka nivoo yhteen ja välittää resursseja kunnista nousevalle elinvoimatyölle. Kasvupalvelut eivät ole elinvoimankehittämisen ydin vaan sateenvarjo ja vauhdittaja sille.

Laissa tulee määritellä, että palvelukokonaisuus suunnitellaan ja yhteensovittaminen tehdään yhdessä kuntien kanssa.

Lakiehdotuksessa kuvaillaan maakunnan tehtävinä palvelukokonaisuuksia, jotka eivät nykyisellään ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen tehtäviä. Esimerkiksi edellytysten luominen innovaatioiden kehittämiselle – palvelukokonaisuuden toiminnot innovaatioympäristöjen ja innovaatiotoiminnan kehittäminen, ulkomaisten investointien houkuttelu alueelle sekä yritysten välisen ja yritysten ja eri toimijoiden välisen yhteistyön edistäminen ovat nykyisin kuntalähtöistä toimintaa. Samoin kunnilla on keskeinen rooli yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen ja kehittämiseen liittyvissä palveluissa. Kaupungit ja kehittämisyhtiöt osarahoittavat, toteuttavat ja hallinnoivat näihin liittyvää toimintaa. Näissä palveluissa kunnallisen ja valtakunnallisen (Tekes, Finpro) tason palvelukokonaisuuden yhteensovittaminen ja kehittäminen toteuttaisi paremmin lakiehdotuksen henkeä ELY-keskusten ja maakuntien nykyisten tehtävien kokoamisesta maakunnan järjestettäväksi.

Seutukaupungit luovat alueellaan elinvoimaa. Seutukaupunkeja ovat kaupungit, jotka ovat seutukuntansa/talousalueensa keskuksia, mutta eivät ole maakuntien keskuksia.

Suomalainen aluepolitiikka ja aluekehittäminen ovat muuttumassa valtiojohtoisesta maakuntavetoisiin. Muutoksen toivotaan tuottavan maakunnan toimintaan paremmin vastaavia kehittämisen työkaluja. Ongelmana on, että yhden maakunnan sisällä voi olla useita erilaisia toiminnallisia työssäkäyntialueita, joilla voi olla keskenään hyvin erilaisia elinkeino- ja työllisyyspalveluiden tarpeita, jotka voivat vieläpä muuttua äkillisesti. Lakiluonnos on omiaan vahvistamaan maakuntakeskusten ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen vaikutusvaltaa. Mikäli halutaan, että seutukaupungit kehittyvät ja säteilevät elinvoimaa, edellyttää se erityisiä panostuksia niiden toimintaedellytysten parantamiseen.

Kasvupalveluiden järjestämisvastuuta ei kuitenkaan ole syytä hajauttaa maakunnalta kaupun

@nousiainen.fi:
Onko tarkoituksenmukaista toteuttaa sekä maakuntauudistus että soteuudistus samaan aikaan? Miksi kasvupalvelulailla on näin kiireellinen aikataulu?

Maakunnalle siirtyy tässä ehdotuksessa sellaisia talouskasvuun, kilpailukykyyn, uusien yritysten ja työpaikkojen luomiseen liittyviä tehtäviä, jotka kuuluvat kaupungeille ja kaupunkiseuduille ja joista suurta osaa ei voida hoitaa markkinalähtöisesti palvelutuottajien kautta. Toiminnat ovat vaatineet ja vaativat pitkäjänteistä työtä ja niiden perustana on kuntien elinvoimapolitiikka. Maakunta ei pysty synnyttämään kestävää talouskasvua vain avaamalla kasvupalvelut yksityisten palveluntuottajien tuotettavaksi.

Kasvupalveluiden markkinalähtöisyys ja avaaminen kilpailulle eivät mahdollista esimerkiksi Turun seudun kasvusopimuksessa mainittujen kokonaisuuksien toteuttamista. Biohautomo, Smart Chemistry Park, Merialustat ja Invest in toiminnan kehittäminen ovat vaatineet pitkäjänteistä työtä eivätkä näiden toteuttamista tai fasilitointia ole mahdollista ulkoistaa. Tulokset näkyvät pitkällä aikajänteellä. Veturiyritysten kytkeminen toimintoihin vaatii verkostojen tuntemusta ja uskottavuutta toimijana. Lakiluonnoksen esittämät muutokset ovat sellaisia, että esimerkiksi Turun seudun positiivisen rakennemuutoksen yrityksille ja kaupunkiseudulle tuomat haasteet (työvoiman saatavuus, alihankintaketjujen varmistaminen, ulkomaisten investointien varmistaminen) jäisivät ratkaisematta, kun nykyisten elinkeinotoimijoiden toimintakyky heikentyisi.

@lieksa.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordi-nointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehit-tämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitsemi-nen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@ilomantsi.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@akaa.fi:
-

@hausjarvi.fi:
Kotouttamisen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnna ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@kokemaki.fi:
Hallituksen tavoite tehokkaammasta ja tuloksekkaammasta julkisten resurssien käytöstä on kannatettava, samoin pyrkimys linjakkaaseen ja asiakkaiden tarpeisiin tehokkaasti vastaaviin kasvu- ja elinvoimapalveluihin. Monipuolisia yritysten kasvua ja työllistymiseen kannustavia palveluita ja työkaluja tarvitaan.

Hallituksen lakiesitys kokoaa yhteen valtion aluehallinnon ja maakuntaliiton yritysrahoitus- ja työllistämistukityökalut ja ehdottaa uudistuksia niiden järjestämiseen ja tuottamiseen. Esityksessä tunnistetaan kuitenkin huonosti kuntien ja kaupunkien sekä elinkeino- ja kehitysyhtiöiden merkitys elinkeino- ja työvoimapalveluiden tuottajana ja kehittäjänä.

Lakiesityksessä esitetään siirrettäväksi maakunnallisesti järjestettäviksi kasvupalveluiksi palveluita, jotka eivät nykyisin ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen vastuulla, esimerkiksi innovaatiotoiminnan edistäminen ja ulkomaisten investointien sijoittumispalvelut, joissa kaupungit ovat aktiivisia toimijoita. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön ja opetus- ja kulttuuriministeriön elinvoimatyökalut puuttuvat kokonaistarkastelusta.

Ongelmana on, että yhden maakunnan sisällä voi olla useita erilaisia toiminnallisia työssäkäyntialueita, joilla voi olla keskenään hyvin erilaisia elinkeino- ja työllisyyspalveluiden tarpeita, jotka voivat vieläpä muuttua äkillisesti. Lakiluonnos on omiaan vahvistamaan maakuntakeskusten ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen vaikutusvaltaa. Mikäli halutaan, että seutukaupungit kehittyvät ja säteilevät elinvoimaa, edellyttää se erityisiä panostuksia niiden toimintaedellytysten parantamiseen.

Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämisyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämisyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Eräs suurimmista haasteista uudessa mallissa tulee olemaan asiakaslähtöisyyden varmistaminen ja asiakkaiden tarpeisiin perustuva toiminta. Uudessa mallissa on esitetty vastuun asiakkuuksista olevan uusilla maakunnilla.

Kun yhtenä maakuntauudistuksen tavoitteena ovat kustannussäästöt, julkisen sektorin toteuttaman asiakasrajapinnan hoito vaikeutuu entisestään. Korkeakoulujen osaamisen hyödyntäminen tarvitsee usein välittäjäorganisaation, jotta osaaminen ja tarpeet kohtaavat. Näin on erityisesti, kun kyse on kokeilukulttuuriin perustuvista toimenpiteistä tai kehittämishankkeista.

Yhteistyö kansallisten toimijoiden, yliopistojen ja yksityisen sektorin toimijoiden kanssa on laajaa. Julkissektorin valtakunnallisten kasvupalveluiden käytön laajuus pohjautuu myös jatkossa yrityksissä tehtävään työhön, jossa tarve ja palvelut saatetaan yhteen.

Yritysten omat mahdollisuudet kehittämishankkeiden valmisteluun ovat hyvin rajalliset. Hankkeiden syntyminen ja toteutus ilman aktiivista otetta ja toimijaa on lähes mahdotonta. Mahdollinen kansallisen valmistelutyön puute saa aikaan pahimmillaan sen, että uudet liiketoimintamahdollisuudet jäävät hyödyntämättä ja hankkeet jäävät hyvin paikallisiksi ja vaatimattomiksi.

Alueen kilpailukyvyn vahvistaminen pohjautuu olemassa oleviin vahvuuksiin ja osaamisperustaan. Jatkossa

@raakkyla.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@kaarina.fi:
Onko tarkoituksenmukaista toteuttaa sekä maakuntauudistus että soteuudistus samaan aikaan? Miksi kasvupalvelulailla on näin kiireellinen aikataulu?
Maakunnalle siirtyy tässä ehdotuksessa sellaisia talouskasvuun, kilpailukykyyn, uusien yritysten ja työpaikkojen luomiseen liittyviä tehtäviä, jotka kuuluvat kaupungeille ja kaupunkiseuduille ja joista suurta osaa ei voida hoitaa markkinalähtöisesti palvelutuottajien kautta. Toiminnat ovat vaatineet ja vaativat pitkäjänteistä työtä ja niiden perustana on kuntien elinvoimapolitiikka. Maakunta ei pysty synnyttämään kestävää talouskasvua vain avaamalla kasvupalvelut yksityisten palveluntuottajien tuotettavaksi.
Kasvupalveluiden markkinalähtöisyys ja avaaminen kilpailulle eivät mahdollista esimerkiksi Turun seudun kasvusopimuksessa mainittujen kokonaisuuksien toteuttamista. Biohautomo, Smart Chemistry Park, Merialustat ja Invest in toiminnan kehittäminen ovat vaatineet pitkäjänteistä työtä eivätkä näiden toteuttamista tai fasilitointia ole mahdollista ulkoistaa. Tulokset näkyvät pitkällä aikajänteellä. Veturiyritysten kytkeminen toimintoihin vaatii verkostojen tuntemusta ja uskottavuutta toimijana. Lakiluonnoksen esittämät muutokset ovat sellaisia, että esimerkiksi Turun seudun positiivisen rakennemuutoksen yrityksille ja kaupunkiseudulle tuomat haasteet (työvoiman saatavuus, alihankintaketjujen varmistaminen, ulkomaisten investointien varmistaminen) jäisivät ratkaisematta, kun nykyisten elinkeinotoimijoiden toimintakyky heikentyisi.

@nurmijarvi.fi:
Nurmijärven kunta korostaa kasvupalveluihin liittyvien palveluketjujen säilyttämisen tärkeyttä.

@imatra.fi:
Imatran kaupungin lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista

Valmistelijat: Topiantti Äikäs ja Aki Keskinen

Lausuntopyyntöön vastaaminen

Hallituksen esitykseen laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista pyydetään antamaan lausunto TEM:n sähköisen vastauspalvelun kautta. Kommentoitavan on kaikkiaan 62 asiakohtaa. Valtaosa niistä ovat avoimia vastauksia, joihin alla olevassa tekstissä on annettu kirjalliset vastaukset. Osa kysymyksistä on valinnaisia, joissa vastausvaihtoehdot ovat: kyllä, kyllä pääosin, ei pääosin, ei, ei kantaa. Imatran kaupungin näkökulmia on avattu sanallisissa osissa. Alla olevat vastaukset on luokiteltu lausuntopyynnön väliotsikoinnin ja asiakokonaisuuksien mukaisesti.

Valmistelijoista tj Aki Keskinen on laatinut lain lukuja 3–5 (§§ 13–28) ja kkj Äikäs on laatinut lain lukuja 1–2 (§§ 1–12), 6–7 (§§ 27–44) ja yleisiä osia koskevat lausunnot.

Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset (HE, luku 3)

HE:n tavoitteet ovat oikein asetettuja. Ne selkeyttävät kuntien, maakuntien ja valtion toimijoiden välisiä suhteita uuden maakuntahallinnon myötä.

Kaupungin kannalta on oleellista, että ”kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös muun muassa maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.” (HE, s. 61.)

Lain keskeisin ehdotus siitä, että ”alueiden kehittämisestä vastaisivat maakunnat, valtio ja kunnat kukin omilla alueillaan” ja että ”[L]akiehdotuksella ei muutettaisi nykyisiä alueiden kehittämisen vastuusuhteita muilta osin eikä kavennettaisi kuntien elinvoimatehtäviä” on pidettävä tarkasti mielessä, kun maakuntahallinnon käytännön toimenpiteitä ratkaistaan kullakin alueella. Silloin lain tarkoittaman ja hallituksen esityksessä varsin usein mainittu yhteistyön merkitys tulee konkreettisesti esille.

Esityksen vaikutukset (HE, luku 4)

Esityksessä tunnistetaan pääosin hyvin, että uudella lailla on laajoja vaikutuksia talouteen (aluetalous, valtion budjetin rakenne, talouden alueelliseen jakautumiseen), viranomaisten toimintaan (sektorihallinnon eli TE-keskusten ja ELY-keskusten toimintojen liittämiseen osaksi maakuntahallintoa) sekä yhteiskuntaan yleisesti (alueiden kehittämisen periaatteisiin, kasvupalvelujen järjestämiseen, kaupunki–maaseutu-vertailuun ja tasapuoliseen kohteluun suurempien kaupunkiseutujen, seutukaupunkien ja harvaan asutun alueen välillä).

Taloudellisten vaikutusten osalta ei ole syytä epäillä tehtyjä laskelmia tulevan maakuntahallinnon osalta. Todettakoon, että esityksessä on tunnistettu se tosiasia, että ”[r]atkaisuissa tulee hyvin todennäköisesti olemaan alueellisia eroja.” Siksi on ensiarvoisen tärkeää, että jatkossa ”Työ- ja elinkeinoministeriö seuraa palvelujen yhdenvertaisen saatavuuden ja rahoituksen tason riittävyyden toteutumista valtakunnallisesti ja maakunnittain.” (HE, s. 67.)

Viranomaistoiminnan osalta huomio kiinnittyy nykyisten keskushallinnon toimintojen (TE, ELY) muutokseen alueellisiksi kasvupalveluiksi. Tässä mielessä hallituksen esityksessä (HE, s. 76) on tarkasteltu paikallisten ja seudullisten kehitysyhtiöiden asemaa ja rahoituspohjaa hankkeiden osalta. Esityksessä painotetaan maakuntien asemaa rahoituspohjaa mietittäessä: ”Kasvupalvelu-uudistuksessa ei lähtökohtaisesta olla muuttamassa tukiin liittyviä ehtoja, mutta maakunnalla on jatkossa itsenäisempi valta niiden suuntaamisessa. Se, miten tämä vaikuttaa kehittämisyhtiöiden saamaan yritystukena annettavaan kasvupalvelurahoitukseen, on siten riippuvainen maakuntien ratkaisuista.” Tä

@salla.fi:
Kunnille ja kuntayhtiöille tulee säätää mahdollisuus olla palvelujen tuottajina joustavasti harvaan asutuilla markkinapuutealueilla.

@pornainen.fi:
KUUMA-seutu korostaa kasvupalveluihin liittyvien palveluketjujen säilyttämisen tärkeyttä.

Kohdasta 61) jäi pois:
Lakiehdotuksen 9 § 1 mom. ensimmäinen lause tulee muuttaa muotoon: Pääkaupunkiseudun kuntien ja muiden kuntayhtymään mukaan tulevien kuntien on päätettävä Uudenmaan maakunnan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän perussopimuksesta viimeistään 1. päivänä maaliskuuta 2018.

@pyhanta.fi:
Kuntien roolia vahvistettava, työmarkkinatuen kuntaosuus poistettava kokonaan.

@jkl.fi:
On erittäin valitettavaa, etteivät aluekehitys- ja kasvupalvelulainsäädäntöön liittyvät substanssilait ole lausunnolla samaan aikaan kuin yleislakiehdotus. Erityisesti lakiesitys kasvupalvelujen rahoituksesta olisi pitänyt olla saatavilla, jotta kokonaisuuteen olisi ollut mahdollista ottaa kantaa ja lausunnot aluekehitys- ja kasvupalveluluista siten voineet perustua tietoon kaikista asiaan vaikuttavista seikoista.

@kokkola.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kuntien ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@askola.fi:
Askolan kunta antaa lausunnon vain oletusarvoisesti itseään koskevasta laista kasvupalvelujen järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa.

@soini.fi:
Kehitysyhtiöt ovat kuntien omistamia, vapaaehtoisista tarpeista syntyneitä, voittoa tavoittelemattomia yhtiöitä, jotka edistävät alueen yritysten kasvua sekä kilpailukykyä ja siten vahvistavat alueen elinvoimaa. Kehitysyhtiön toiminta perustuu alueen ja yritysten tuntemukseen, pitkiin asiakassuhteisiin, neutraliteettiin, osaamiseen ja kuntaomistajien antamaan mandaattiin. Tieto yrityksistä, niiden tarpeista ja kyvyistä samoin kuin tieto tulevaisuuden koulutustarpeista ja työllistämisestä on kumuloitunut pitkällä aikavälillä kehitysyhtiöihin

Kehitysyhtiöiden yritysneuvojat kohtaavat laajasti erilaisia asiakkaita, arvioivat asiakkaiden palvelutarpeen ja vastaavat heidän ohjaamisestaan muiden, yksityisten tai julkisten palveluiden käytössä silloin, kun palvelutarvetta ei itse pystytä täyttämään. SEKES- verkoston 44 jäsenyhtiötä työskentelivät vuonna 2016 yhteensä noin 32 000 yrityksen kanssa ja muodostavat siten kattavimman kansallisen yritysyhdyspinnan.

Asiakastarpeen sekä julkisen että yksityisen palvelutarjonnan väliin asettuva välittäjä- ja koordinaatiorooli kunnissa lähellä asiakkaita on kehittämisyhtiölle luontaista. Kehitysyhtiöt ovat ratkaisevassa roolissa, kun halutaan varmistaa, että maakunnallisia ja valtakunnallisia kasvupalveluja hyödyntävät kehitysyhtiön toiminta-alueella ne, joille palveluista on eniten hyötyä.

Lakiesitys ei nykymuodossaan riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö - maakunta/valtakunta akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupunki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta esim. sopimusperusteisesti kehitysyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@pyharanta.fi:
-

@utsjoki.fi:
Kasvupalveluiden toteuttamisessa tulee huomioida saamenkieliset palvelut mahdollismman hyvin (saamen kielilaki). Lisäksi tulee huomioida raja-alueiden tarpeet palveluiden tuottamisessa ja sisällöissä.

@sievi.fi:
1. Kuntien yleiseen toimivaltaan perustuva elinvoimatehtävä suhteessa lakiluonnokseen

Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.” Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta. Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkk

@juuka.fi:
Sanallisissa perusteluissa Juuan kunta yhtyy Pohjois-Karjalan maakuntaliiton antamiin sanallisiin perusteluihin

@korsholm.fi:
Integrationsfrämjande tjänster ordnas som en del av de tjänster vars anordnandeansvar ligger hos landskapet, dvs tillväxttjänster och social- och hälsovårdstjänster, kommunal grundservice och utbildningsverksamhet, samt som övriga integrationsfrämjande tjänster. Landskapet axlar ansvaret för koordineringen av denna helhet. Utvecklande av integrations- och sysselsättningstjänster kräver ett bra samarbete mellan kommunen och landskapet.

Det är viktigt att ta i beaktande att integrering sker både på svenska och på finska.

@valtimo.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

Lain tavoite on yhdistää Kasvupalveluihin yritys- ja työllisyyspalvelut. Palveluiden järjestämis- ja tuottamisvastuu eriytetään. Pienen, syrjäisen markkina-alueen valinnanvapaus ja yritysten mukaan pääsy palvelujen tuottajiksi voi olla vaikeaa.
Yritysten vuorovaikutus on helpompaa paikallisen yhteisön/kunnan kanssa kuin maakuntatasolla. Maakuntien rooli on luoda suotuisat olosuhteet ja mahdollistaa tasapuolisesti niin aloittavien yritysten kuin kärkihankkeidenkin tukeminen ja rahoitus.
Elinkeinopolitiikkana strategista ohjausta ja verkostoitumista ei voida toteuttaa markkinaehtoisesti. Kunnat ja kuntien omistamat kehitysyhtiöt eivät voi jatkossa toimia yrityspalvelujen tuottajina suhteessa maakuntiin, niille jää sijoittautumispalveluista huolehtiminen. Erityisesti uusien yritysten palvelut uhkaavat heikentyä merkittävästi ja kasvavien yritysten palvelut siirtyvät maakuntiin.
Laissa tulisi huomioida, että alueelliset erot kasvupalvelujen saannissa eivät enää suuresti kasvaisi. Nyt esitetyllä tavalla kasvukeskukset kasvavat ja maaseutu autioituu entistä voimakkaammin.
Vaikeasti työllistyvien kokonaisuutta ei laissa tunnisteta rii

@jns.fi:
Rohkea ja uutta luova esitys, joka voi tuoda pidemmällä aikavälillä paljon positiivista kehitystä. Soveltamisen alkaessa vallinnee lievästi kaoottinen tilanne kun moni asia muuttuu kerralla. Pääasia kuitenkin on, että Suomi liikkuu – tämä edellyttää myös, että keskuskaupunkien toimintaedellytyksiä kasvun vetureina ei romuteta.

@krs.fi:
- Kasvupalvelu-uudistus ei mitenkään korvaa kehitysyhtiöiden tekemä työtä
- Sidosyksikköasemassa toimivat kehitysyhtiöt eivät osallistu kasvupalvelujen tuottamiseen
- Kehitysyhtiöön kertynyt tietämys alueen yrityksistä tulee hyödyntää
- Kehitysyhtiön rooli kasvupalvelujen välittämisessä ja ohjaamisessa parhaan vaikuttavuuden saamiseksi on tärkeä
- Kehitysyhtiön tekemään kasvupalvelujen välittämis-/ohjaustehtävään tulisi saada kasvupalvelujen järjestäjältä esim. sopimusperusteisesti osarahoitus.

@pietarsaari.fi:
Kotoutumista edistäviä palveluja on lakiesityksen, sekä tiedoksi annetussa luonnoksessa kotoutumista edistäväksi laiksi, mukaan tarkoitus järjestää osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluja ja sosiaali- ja terveyspalveluja, kunnallisia peruspalveluja ja koulutusjärjestelmää sekä muina kokoutumista edistävinä palveluina.
Mm. myös kolmannella sektorilla on tärkeä rooli kotoutumista edistävässä työssä.Tämän kokonaisuuden yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@vaasa.fi:
Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluja ja sosiaali- ja terveyspalveluja, kunnallisia peruspalveluja ja koulutusjärjestelmää sekä muina kokoutumista edistävinä palveluina. Tämän kokonaisuuden yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@salo.fi:
Hallituksen tavoite tehokkaammasta ja tuloksekkaammasta julkisten resurssien köytöstä on kannatettava. Pyrkimys linjakkaaseen ja asiakkaiden tarpeisiin tehokkaasti vastaaviin kasvu- ja elinvoimapalveluihin on kannatettava. Monipuolisia yritysten kasvua ja työllistymiseen kannustavia palveluita ja työkaluja tarvitaan.
Hallituksen lakiesitys kokoaa yhteen valtion aluehallinnon ja maakuntaliiton yritysrahoitus- ja työllistämistukityökalut ja ehdottaa uudistuksia niiden järjestämiseen ja tuottamiseen. Esityksessä tunnistetaan kuitenkin huonosti kuntien ja kaupunkien merkittävä rooli elinkeino- ja työvoimapalveluiden tuottajana ja kehittäjänä. Lakiesityksessä myös esitetään siirrettäväksi perustelujen vastaisesti maakunnallisesti järjestettäviksi kasvupalveluiksi palveluita, jotka eivät nykyisin ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen vastuulla, esimerkiksi innovaatiotoiminnan edistäminen ja ulkomaisten investointien sijoittumispalvelut, joissa kaupungit ovat aktiivisia toimijoita. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön ja opetus- ja kulttuuriministeriön elinvoimatyökalut puuttuvat kokonaistarkastelusta.
Seutukaupungit luovat alueellaan elinvoimaa
Suomalainen aluepolitiikka ja aluekehittäminen ovat muuttumassa valtiojohtoisesta maakuntavetoisiin. Muutoksen toivotaan tuottavan maakunnan toimintaan paremmin vastaavia kehittämisen työkaluja. Ongelmana on, että yhden maakunnan sisällä voi olla useita erilaisia toiminnallisia työssäkäyntialueita, joilla voi olla keskenään hyvin erilaisia elinkeino- ja työllisyyspalveluiden tarpeita, jotka voivat vieläpä muuttua äkillisesti. Lakiluonnos on omiaan vahvistamaan maakuntakeskusten ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen vaikutusvaltaa. Mikäli halutaan, että seutukaupungit kehittyvät ja säteilevät elinvoimaa, edellyttää se erityisiä panostuksia niiden toimintaedellytysten parantamiseen.
Kasvupalveluiden järjestämisvastuuta ei kuitenkaan ole syytä hajauttaa maakunnalta kaupungeille. Valtion ja maakunnan rooli kasvupalveluiden ja tukien rahoittajana on jatkossakin merkittävä. Ilman paikallistuntemusta ja ohjausta tuki voi jäädä irralliseksi ja tehottomaksi. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.

@oulainen.fi:
1. Kuntien yleiseen toimivaltaan perustuva elinvoimatehtävä suhteessa lakiluonnokseen

Lakiluonnoksessa todetaan: ”Tavoiteltuun kustannustehokkuuteen ei välttämättä päästä, jos maakunnissa ei kiinnitetä tarpeeksi huomiota siihen, ettei tuoteta päällekkäisiä palveluita valtakunnallisten kasvupalvelutuottajien ja kuntien kanssa. Maakuntien yhteensovitusvelvoitteeseen kuuluu huolehtia, ettei ko. päällekkäistä tuotantoa synny.” Kuitenkin suureksi huoleksi on osoittautunut kuntien elinkeinotoimen taholta, että lakiluonnos rajaa kuntien ja kuntien muodostamien organisaatioiden toimesta tuotettuja elinkeinotoiminnan palveluita. Kasvupalvelulaki luo edellytyksiä siirtää kuntien tai kuntien muodostamien organisaatioiden elinkeinotoimen tuottamia palveluita markkinaehtoiseksi ja näin luo turhaan kustannuspaineita markkinalähtöisiin kasvupalveluihin. Tämä on ristiriidassa markkinalähtöisten kasvupalveluiden kustannusten kasvun kannalta. Tätä ongelmaa ei aiemmin ole ollut, koska TE-toimisto tai ELY-keskus ei ole tuottanut kuntien elinkeinotoimen hoitamia palveluita. Laki siis on luomassa ”tiedostamatta” markkinalähtöisiä uusia palveluita, joita jo kunnat yleisen toimivallan piirissä järjestävät nykyisin. Kasvupalveluissa on huomioitava alueiden, seutujen ja kuntien erilaisuus elinvoima- ja elinkeinopalvelujen tuottamistavoissa ja ylipäätään palvelutarjonnassa. Kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden nykyiset elinkeinopoliittisesti valitut paikallisesti tuotetut yrityspalvelut tulisi mahdollistaa myös jatkossa, ilman rajoituksia, lähipalveluna tuottaen.

Tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkeinä on kuntien tai kunnallisten organisaatioiden ennakoivaan elinkeinotoimeen liittyviä tehtäviä (esim. yritysten perustamiseen ja liiketoiminnan kehittämiseen kuuluvat palvelut), jotka ovat keskeisiä kunnan tai seudun elinvoiman vahvistamisessa. Nyt lakiluonnos tuo suuren uhan, että lakiluonnos määrittelee tai sen avulla tulkitaan sellaisia kunnan elinkeinotoimen palveluita markkinalähtöisisi palveluiksi erityisesti maakuntakeskuksen ulkopuolella, joita ei aiemmin ole TE-toimisto tai Ely-keskus tuottanut valtion hallinnon julkisina yrityspalveluina alueella. Vaikka lakiluonnoksen perusteluissa todetaankin, ettei kasvupalvelulailla ole vaikutusta kunnan elinvoimatehtäviin eikä sillä määritellä kunnan toimintaa omalla alueellaan elinkeinojen kehittämisessä, osa kasvupalvelulain tarkoittamista maakunnallisista kasvupalveluista vastaa sisällöltään osittain eri alueilla kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden harjoittamaa yrityspalvelu- ja neuvontatoimintaa. Tämä yrityspalvelutoiminta on pääosin kunnan elinkeinopolitiikkaan nojautuvaa ja pääsääntöisesti maksutonta lähipalvelua asiakkaalle.

Lakiuudistuksessa on myös vaarana palvelujen pirstoutuminen ja etääntyminen lähipalvelusta sähköiseen asiakkuuteen tai kauaksi omasta toimintaympäristöstä tapahtuvaan palvelun tuottamiseen. Muutoksessa on myös nähtävissä riski, että kunnallisten yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden rooli tulee muuttumaan aktiivisesta yrityskentän kehittäjäroolista pelkäksi ”palvelutarjottimeksi”, joka osaa kanavoida asiakkaalle eri palveluja useista eri lähteistä. Monilla alueilla on haluttu elinkeinopoliittisesti panostaa siihen, että alueelle syntyy omaa osaamista paikallisen yrityspalvelun tuottamiseen, eikä vain ulkopuolisena asiantuntijatyönä käydä tekemässä pelkästään tilattua kehittämistyötä ja viedä sen jälkeen osaamista mukanaan.

Yksinkertaisesti lakiluonnoksessa tulee rajautua nykyisten TE-toimiston ja ELY-keskuksien tuottamiin työllisyys- ja yrityspalveluiden muuttamiseen markkinaehtoiseksi kasvupalveluksi ja samalla huolehtia, että saumaton rajapinta ja katkeamaton palveluketju syntyvät kuntien yleisen toimivallan puitteissa järjestettävään elinkeinotoimen, yrityspalvelujen ja työllisyyden palvelu

@aanekoski.fi:
Kaupunkien ja kuntien roolin selkiyttäminen on oleellinen asia alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden järjestämisessä. Erityisesti työllisyyden hoidon osalta on avoimia asioita. Elinvoiman kehittämisessä on myös nähtävissä päällekkäisyyksiä maakunnissa ja kaupungeissa, jotka ilmeisesti ovat tietoisia valintoja. Maakunnan kehittymisen kannalta on myös huomioitava veturikaupungin rooli alueen vetovoimatekijänä samoin kuin kasvukäytävän vahvuustekijät toiminta-alustoineen. Vahvuuksia ei saa hajottaa vaan niitä pitää tukea ja luoda heijastusvaikutuksia ympäröivään maakuntaan.

Erityistä huolta kannamme työllisyysasioiden hoidosta. Nykymallissa kunta kantaa vastuun omista työttömistään. Jatkossa vastuu on maakunnassa. Kunnan näkökulmasta tämä ajatus on vähintäänkin arveluttava, ovathan työttömät jatkossakin kuitenkin kuntalaisia. Pitkäaikaistyöttömien asiakkuuksia on hallittu kunnissa, ja asiakkaat tarpeineen tunnetaan hyvin.

@kihnio.fi:
Vaikka hallituksen esityksessä sääntelyn yksityiskohtaisuutta on pyritty purkamaan, on se edelleenkin turhan yksityiskohtainen ja säännelty. Tavoitteena tulisi olla lain suurempi mahdollistava vaikutus. Mikäli kunta pystyy hoitamaan tietyt kasvupalvelut ja kehitysasiat maakuntaa ja valtiovaltaa tarkoituksenmukaisemmin, tulisi olla mahdollisuus myös tiukan ohjauksen sijasta antaa toimijoille väljempi sopimusmahdollisuus työnjaosta ja taloudellisten resurssien suuntaamisesta.

Lakiluonnoksen mukaan palveluiden tuottaminen perustuisi ensisijaisesti markkinaehtoisiin ratkaisuihin järjestäjä-tuottaja mallin pohjalle. On kuitenkin huomattava, että yksityisiä palveluntuottajia ei ole kaikkien maakuntien alueella tarjolla yhtä kattavasti. Markkinapuute tulee näkymään ennen kaikkea pitkäaikaistyöttömien tarvitsemissa palveluissa, jotka juuri kipeimmin tarvitsisivat osakseen henkilökohtaista ohjausta ja tukea. Markkinoiden puute ei saa maakunnan reuna-alueilla johtaa yhdenvertaisuuteen perustuen siihen, että yrittäjät, työttömät ja muut kohderyhmät ohjattaisiin ainoastaan verkkopalveluiden käyttäjäksi. Mikäli markkinat eivät toimi toivotulla tavalla, tulisi lakiluonnokseen kirjata maakunnille ehdoton velvoittava säädös hoitaa asia muulla hyväksyttävällä alueiden tasa-arvoon perustuvalla tavalla.

Lisäksi valtakunnallisista työllisyyskokeiluista saatuja parhaita käytäntöjä tulisi voida käyttää lainsäädännön myötävaikutuksella vaikeimmin työllistettävien osalta täysimääräisesti hyödyksi.

Lakiehdotusta tulisi täsmentää erityisesti vaikeimmin työllistettävien osalta, koska vastuutaho ei esityksestä käy ilmi. Luottamus täysin markkinaehtoiseen toimintaan voi pahimmillaan johtaa ”kermankuorintaan”, missä keskitytään vain helpoimmin työllistyviin ja tilastojen kaunisteluun. Tämän johdosta kunnilla olisi oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP- toiminta). Olennaista on myös taloudellisten resurssien täysimääräinen korvaus kunnille aina kun tehtävänsiirtoja tehdään.

@ouka.fi:
Oulun kaupungin lausunnon keskeiset kärjet:

1. Suurten kaupunkien näkemyksen mukaan kasvupalvelujen järjestämisvastuu tulee määritellä lainsäädännössä vaihtoehtona maakunnalliselle ratkaisumallille myös muille suurille kaupunkiseuduille siten, kuin on valmisteltu lakiluonnoksessa kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa.
2. Kuntien ja kaupunkien rooli ja resurssit on kirjattava aluekehittämis- ja kasvupalvelulakiin – laissa tulee määritellä tarkoituksenmukainen työnjako ja resurssien kohdentaminen valtion, maakunnan ja erityisesti keskuskaupunkien kanssa (kaupungeilla suuret panostukset elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyden hoitoon). Työnjaosta huolittamatta lain tulisi mahdollistaa joustava yhteistyö ja estää päällekkäisten palvelutarjonnan syntyminen.
3. Valtion ja kaupunkiseutujen väliset sopimukset (kasvu- ja MAL sopimukset) tulee kirjata aluekehittämislakiin. Sopimukset laaditaan suoralla neuvottelumenettelyllä suurten kaupunkiseutujen ja ministeriöiden kesken hallituskaudeksi kerrallaan.
4. Kaupungin resurssit kasvun ja elinvoiman kehittämiseen tulee turvata aluekehittämislaissa - seuraava rakennerahastokauden varat oltava käytössä alueilla/kaupungeilla nykyisenlaisena.

Uudistusten tuettava kaupunkien kilpailukykyä

Suomessa suurten yliopistokaupunkien ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen merkitys on kasvanut 2000-luvun aikana ja vahvistuu edelleen kaupungistumisen sekä sitä tukevan elinkeinoelämän ja talouden rakennemuutoksen seurauksena. Neljän suurimman kaupunkiseudun (Helsinki, Oulu, Tampere ja Turku) väestömäärä on lähes puolet koko maamme väestöstä. Monet lakiesityksen linjaukset ovat päällekkäisiä tulevaisuuden kunnan elinvoima- ja elinkeinotehtävien kanssa.

Lakiesityksen tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yrittäjyys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote-uudistuksen tapaan järjestäjä - tuottaja -mallin pohjalle. Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE -hallinnon resursseihin.

Tämä näkyy suoraan elinkeinoja ja työllisyyttä edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä muun muassa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu elinvoimasta, maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä on esityksessä arvioitu erittäin vajavaisesti.

Oulun kaupungin keskeiset nettopanostukset elinkeinopolitiikan edistämiseen ja kehittämiseen ovat vuosittain olleet seuraavat:
- kaupungin omana toimintana toteutettuun elinkeinopolitiikkaan 9,0 miljoonaa,
- työllisyyden edistämiseen 12,1 miljoonaa
- elinkeinopolitiikkaa tukeviin projekteihin 5,6 miljoonaa,
- innovaatioympäristöjen kehittämiseen 3,0 miljoonaa sekä
- matkailuun ja markkinoinnin erillisrahoitus 0,5 miljoonaa. Lisäksi strategisilla hankinnoilla ja investoinneilla on tuettu alueen elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä.

Oulun kaupunki toistaa suurten kaupunkien yhteisen näkemyksensä siitä, että vireillä olevassa sote- ja maakuntauudistuksessa tulee ottaa huomioon maakuntien erilaisuus ja suurten kaupunkien keskeinen merkitys Suomen kilpailukyvylle ja suomalaisten hyvinvoinnille. Moniulotteisen ja monimutkaisen uudistuksen valmistelussa on sivuutettu suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen asema ja niiden kasvava merkit

@lieto.fi:
Onko tarkoituksenmukaista toteuttaa sekä maakuntauudistus että soteuudistus samaan aikaan? Miksi kasvupalvelulailla on näin kiireellinen aikataulu?
Maakunnalle siirtyy tässä ehdotuksessa sellaisia talouskasvuun, kilpailukykyyn, uusien yritysten ja työpaikkojen luomiseen liittyviä tehtäviä, jotka kuuluvat kaupungeille ja kaupunkiseuduille ja joista suurta osaa ei voida hoitaa markkinalähtöisesti palvelutuottajien kautta. Toiminnat ovat vaatineet ja vaativat pitkäjänteistä työtä ja niiden perustana on kuntien elinvoimapolitiikka. Maakunta ei pysty synnyttämään kestävää talouskasvua vain avaamalla kasvupalvelut yksityisten palveluntuottajien tuotettavaksi.
Kasvupalveluiden markkinalähtöisyys ja avaaminen kilpailulle eivät mahdollista esimerkiksi Turun seudun kasvusopimuksessa mainittujen kokonaisuuksien toteuttamista. Biohautomo, Smart Chemistry Park, Merialustat ja Invest in toiminnan kehittäminen ovat vaatineet pitkäjänteistä työtä eivätkä näiden toteuttamista tai fasilitointia ole mahdollista ulkoistaa. Tulokset näkyvät pitkällä aikajänteellä. Veturiyritysten kytkeminen toimintoihin vaatii verkostojen tuntemusta ja uskottavuutta toimijana. Lakiluonnoksen esittämät muutokset ovat sellaisia, että esimerkiksi Turun seudun positiivisen rakennemuutoksen yrityksille ja kaupunkiseudulle tuomat haasteet (työvoiman saatavuus, alihankintaketjujen varmistaminen, ulkomaisten investointien varmistaminen) jäisivät ratkaisematta, kun nykyisten elinkeinotoimijoiden toimintakyky heikentyisi.

@heinavesi.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@iisalmi.fi:
Pitkäaikaistyöttömät on unohdettu esitysluonnoksesta. Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa. Lakiesityksestä ei selviä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelu-kokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilo-työpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta).

Maa- ja metsätalousministeriön alla oleva yritysrahoituskokonaisuus tulisi myös yhdistää samaan kasvupalvelukokonaisuuteen, kahden rahoittajan malli ei käytännössä toimi.

Kasvupalveluiden rahoitus tulee turvata myös tilanteissa, joissa maakunnan muu rahoitusraami on tiukka. Esimerkiksi SOTE-menojen ylitystä ei saa kuitata pienentämällä yrityksille suunnattavien palveluiden rahoitusta.

Kuntien ja kehitysyhtiöiden yritysneuvojat kohtaavat laajasti erilaisia asiakkaita, arvioivat asiakkaiden palvelutarpeen ja vastaavat heidän ohjaamisestaan muiden, yksityisten tai julkisten palveluiden käytössä silloin, kun palvelutarvetta ei itse pystytä täyttämään. Esimerkiksi SEKES-verkoston 44 kehitysyhtiötä työskentelivät vuonna 2016 yhteensä noin 32 000 yrityksen kanssa ja muodostavat siten kattavimman kansallisen yritysyhdyspinnan. Asiakastarpeen sekä julkisen että yksityisen palvelutarjonnan väliin asettuva välittäjä- ja koordinaatiorooli kunnissa lähellä asiakkaita on kehitysyhtiölle ja kuntien elinvoimapalveluille luontaista.
Kunnat ja niiden kehitysyhtiöt ovat ratkaisevassa roolissa, kun halutaan varmistaa, että maakunnallisia ja valtakunnallisia kasvupalveluja hyödyntävät kunnissa ne, joille palveluista on eniten hyötyä.

@kirkkonummi.fi:
Kirkkonummen kunta haluaa tuoda esille huolensa koko lakipaketista ja siitä ovatko palveluketjut sujuvia ja perustuvatko ne asiakkaan tarpeisiin sekä onko asiakkaan yhdyspinta sote-palveluihin huomioitu.

@sauvo.fi:
Onko tarkoituksenmukaista toteuttaa sekä maakuntauudistus että soteuudistus samaan aikaan? Miksi kasvupalvelulailla on näin kiireellinen aikataulu?

Maakunnalle siirtyy tässä ehdotuksessa sellaisia talouskasvuun, kilpailukykyyn, uusien yritysten ja työpaikkojen luomiseen liittyviä tehtäviä, jotka kuuluvat kaupungeille ja kaupunkiseuduille ja joista suurta osaa ei voida hoitaa markkinalähtöisesti palvelutuottajien kautta. Toiminnat ovat vaatineet ja vaativat pitkäjänteistä työtä ja niiden perustana on kuntien elinvoimapolitiikka. Maakunta ei pysty synnyttämään kestävää talouskasvua vain avaamalla kasvupalvelut yksityisten palveluntuottajien tuotettavaksi.

Kasvupalveluiden markkinalähtöisyys ja avaaminen kilpailulle eivät mahdollista esimerkiksi Turun seudun kasvusopimuksessa mainittujen kokonaisuuksien toteuttamista. Biohautomo, Smart Chemistry Park, Merialustat ja Invest in toiminnan kehittäminen ovat vaatineet pitkäjänteistä työtä eivätkä näiden toteuttamista tai fasilitointia ole mahdollista ulkoistaa. Tulokset näkyvät pitkällä aikajänteellä. Veturiyritysten kytkeminen toimintoihin vaatii verkostojen tuntemusta ja uskottavuutta toimijana. Lakiluonnoksen esittämät muutokset ovat sellaisia, että esimerkiksi Turun seudun positiivisen rakennemuutoksen yrityksille ja kaupunkiseudulle tuomat haasteet (työvoiman saatavuus, alihankintaketjujen varmistaminen, ulkomaisten investointien varmistaminen) jäisivät ratkaisematta, kun nykyisten elinkeinotoimijoiden toimintakyky heikentyisi.

@kitee.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@tuusula.fi:
KUUMA-seutu korostaa kasvupalveluihin liittyvien palveluketjujen säilyttämisen tärkeyttä.

@tampere.fi:
Uudenmaan maakunnan erityisasema on huomioitu hyvin lakiehdotuksessa.

Uudenmaan ja pääkaupunkiseudun lisäksi muille suurille kaupunkiseuduille tulee turvata vastaava erityisasema niiden kansallista kasvua edistävän merkityksen, roolin ja profiilin johdosta.

@lahti.fi:
Esitysluonnoksessa on useita ongelmia, jotka on kuvattu edellä olevissa vastauksissa. Esitys jättää huomiotta suurten kaupunkien aseman kansantalouden kasvun vetureina, strategisina toimijoina ja kehittämistoimien rahoittajina. Esitysluonnos uhkaa johtaa toimivaltaepäselvyyksiin ja päällekkäisyyteen kuntien yleisen toimivallan kanssa.

Koko kasvupalveluiden uudistusehdotus on edelleen vakavasti keskeneräinen, ja ehdotetun mukaisesti toteutettuna merkitsisi sellaisia epävarmuuksia vastuunjaoissa, jotka saattaisivat merkittävästi heikentää toiminnan tuloksellisuutta nykyiseen verrattuna.

Tämän vuoksi Lahden kaupunki esittää, että kasvupalveluiden uudistaminen jätetään tässä vaiheessa pois maakuntauudistuksesta.

@inga.fi:
Inkoon kunta haluaa tuoda esille huolensa koko lakipaketista ja siitä ovatko palveluketjut sujuvia ja perustuvatko ne asiakkaan tarpeisiin sekä onko asiakkaan yhdyspinta sote-palveluihin huomioitu.

Inkoo edellyttää kaksikielisenä kuntana, että lausuntopyyntö on käytettävissä kahdella kielellä.

@hel.fi:
Lausunnon tiivistelmä

Esityksen tavoitteista oikein asetettuja ovat alueiden kasvu ja elinvoimaisuus, alueellisten erityispiirteiden huomioiminen, työmarkkinoiden toimivuuden edistäminen ja palveluiden parempi vastaavuus asiakkaiden tarpeisiin. Keskeiseksi tavoitteeksi on nostettu myös kilpailullinen monituottajamalli, jossa rajataan julkinen palvelutuotanto pois lukuun ottamatta yhtiöitettyä tuotantoa markkinapuutetilanteessa.

Sekä julkisen että yksityisen sektorin palvelutuotantoa hyödyntävä malli olisi esitettyä kilpailullista monituottajamallia parempi ja riskittömämpi ja mahdollistaisi erilaisten hybridimallien käytön palveluiden kehittämisessä. Julkisen sektorin oman palvelutuotannon kieltämisen arvioidaan vaikuttavan erityisen negatiivisesti vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien palveluihin.

Esitetty vaikutusten arviointi on teoreettinen ja valikoiva. Riittävä vaikutusten arviointi näin merkittävässä muutoksessa edellyttäisi suomalaiseen yhteiskuntaan ja olemassa oleviin rakenteisiin perustuvia riittäviä kokeiluja ja niistä tehtäviä luotettavia johtopäätöksiä. Vaikutusten arviointi ei myöskään puolla monituottajamalliin siirtymistä esitetyllä tavalla.

Valtakunnallisten palvelukeskusten tehtävien toteutumista ei ole riittävästi määritelty lakiesityksessä eikä niiden suhdetta maakuntien kasvupalvelutehtäviin pystytä arvioimaan lakiesityksen perusteella. Lisäksi esitettyä tarkempaa määrittelyä vaativat esimerkiksi järjestelmät ja tavat toteuttaa valtakunnallisesti sähköisiä rekrytointi- ja työnvälityspalveluita.

Esityksen keskeisten ehdotusten mukaan tehtävät, joita ei voida viedä markkinoille, kuuluvat 1) maakunnan viranomaistehtäviin tai 2) maakunnan järjestämistehtäviin. Esityksessä ei kuitenkaan määritellä miltä osin viranomaisilta yksityisille siirtyvät tehtävät sisältävät julkisia hallintotehtäviä. Siirrettäessä julkisia hallintotehtäviä yksityiselle on laintasoisesti säädettävä siitä, miten järjestäjä valvoo hyvän hallinnon vaatimuksien toteutumista palveluntuottajan toiminnassa. Hyvän hallinnon turvaamiseksi olisi laissa myös syytä mainita erikseen, että näitä tehtäviä hoitaviin yksityisiin sovelletaan hallintolakia ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia.

Esitys on aluekehittämisen osalta pääosin riittävän selkeä, mutta ylikorostaa tulevien maakuntien asemaa aluekehityksessä. Esimerkiksi aluekehittämisen keskusteluiden osanottajissa ei ole huomioitu aluekehittämisen kaikkia tasoja. Keskusteluissa tulisi olla mukana myös suuret kaupungit, jotka solmivat kasvu- ja muita sopimuksia valtion kanssa. Suuret kaupungit vastaavat todellisuudessa merkittäviltä osin alueiden kehityksestä.

Lausunto sisältää myös useita huomioita Uudenmaan erillisratkaisun lainsäädäntöesitykseen liittyen. Merkittävimpänä näistä kasvupalvelukuntayhtymään esitetyn äänileikkurin poistaminen sekä esitys oikeudesta sopia perussopimuksen ulkopuolella siitä, mitä kuntien tehtäviä kuntayhtymään mahdollisesti siirretään.

@toholampi.fi:
Maakuntauudistuksessa korostetaan maakunnan ja kuntien keskinäistä yhteistyötä sekä palvelujen yhteensovittamista. Toisaalta uudistuksessa pyritään ottamaan käyttöön kilpailullinen monituottaja-malli, jossa toteutuu henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus ja jossa maakunta yhteen sovittaa palveluja maakunnan tasolla ja maakunnan ja kuntien kesken. Käytännössä monituottaja-mallin käyttöönotto on haasteellista pienillä maaseutumaisilla maakunnilla. Lakiluonnoksessa estetään erityisesti Keski-Pohjanmaan maakunnan kaltaisille maakunnille soveltuvia toimintamalleja, joissa maakunta ja kunnat voisivat keskinäisten yhteistyösopimuksien ja työnjaon pohjalta kehittää yhdessä maakuntaa antamalla tuottamisvastuuta kunnille ja niiden kehittämisyhtiöille. Kuntien kehittämisyhtiöt eivät voisi jatkossa toimia kasvupalveluiden tuottajina ilman sidosyksikköasemansa menettämistä eivätkä kunnat voisi muutoinkaan tuottaa suoraan maakunnalle palveluja. Keski-Pohjanmaalla mahdollisuudet maakunnan ja kuntien väliset suoraan sovittavista tehtäväjaoista olisivat erittäin tervetulleita.
Kasvupalvelulain luonnoksessa tulisi antaa huomattavasti paremmin mahdollisuuksia joustaville, innovatiivisille ja maakuntien tarpeisiin soveltuville toimintamalleille, joissa heikon yksityisen palvelutarjonnan alueilla voidaan sopia kuntien ja kuntataustaisten kehittämisyhtiöiden kanssa suoraan kasvupalvelujen tuottamisesta. Samalla estettäisiin monituottaja-mallin uhka hajottaa pitkälle toimivat asiakaslähtöiset, ns. yhden luukun periaatteella toimivat käytännöt. Lakiluonnoksessa tulisi tunnistaa myös paremmin kuntien kehittämisyhtiöiden roolit ja tehtäväalueet julkisten yrityspalvelujen kokonaisuudessa ja siten myös mahdollistaa maakunnalle resurssien osoittaminen kehittämisyhtiöille kasvupalveluja tukeviin ja niiden käyttöä aktivoiviin tehtäviin. Näillä toimilla maakuntauudistuksen tavoitteet maakunnan itsehallinnosta ja kehittämisresurssien kokoamisesta yhdessä kuntien kanssa toteutuisivat paremmin kuin ideologisessa kilpailuttamisessa ja kokonaisuuden hajottamisessa.
Maakuntien vastuu työllisyyden hoidossa tulee olemaan keskeistä, samoin kuin kunnilla säilyy työllisyyden hoidon vastuuta. Lakiluonnoksessa selkeää vastuu ja tehtävämatriisia ei ole löydettävissä. Jatkovalmistelussa on olennaisen tärkeää, että maakunnan ja kunnan vastuut kuvataan seikkaperäisesti, päällekkäisyyksiä ei synny ja roolit selkeitä.
Kasvupalveluissa otetaan kantaa siihen, miten palvelut, joita ei ole vielä tarkemmin määritelty (ja tarkentuvat vasta substanssilaeissa) tulee järjestää. Tämä jättää osan lain piiriin kuuluvista vastuista vielä auki.
Maakuntien ja kuntien roolien selkeä kuvaaminen esim. työllisyydenhoidossa uupuu. Työllisyyden hoidon koko kenttä tulisi huomioida ja olla maakunnan hallussa (ei pelkästään kasvupalveluihin liittyvä). Erityinen huoli on vaikeasti työllistettävistä ja työnjaosta tähän liittyen. Kunnat toimivat tällä hetkellä maksajan roolissa, mutta riittäviä välineitä, jotta asiaan voitaisiin konkreettisesti vaikuttaa ei ole käytettävissä (yksilönsuojaan liittyvä tiedonpuute).
Valtakunnallisesti tuotettavien yrityspalvelujen ero maakunnallisesti tuotettaviin tulee määritellä selkeämmin, jotta asiakkaan ohjaus palvelujen piiriin saadaan nykyistä selkeämmäksi.

@rautalampi.fi:
23.3.2017
Teollisuus- ja elinkeinoministeriölle
Pohjois-Savon ELY-keskukselle
Pohjois-Savon maakuntaliitolle
Pohjois-Savon kansanedustajille
Perustuslakivaliokunnalle

Viite: Kunnissa lausunnoilla oleva lakiluonnos maakuntauudistukseen liittyvästä alueiden kehittämisestä ja kas-vupalveluista

RAUTALAMMIN KUNNAN LAUSUNTO EHDOTUKSESTA LAIKSI ALUEIDEN KEHITTÄ-MISESTÄ JA KASVUPALVELUISTA

1. Taustaa
Hallituksen tavoite on purkaa sääntelyä. Kolmiportaisen hallintotason keskeinen arvo on esityksen mu-kaan lisäarvon tuottaminen talouden kasvulle ja asiakkaille. Kasvupalvelu-uudistus tehdään ennen kaikkea asi-akkaita sekä edelleen talouden ja talouskasvun edistämistä varten. Kasvupalvelun rakentaminen sovitetaan maakuntauudistukseen mutta kasvupalvelun rakentamisen päämäärät ovat laajemmat ja liittyvät muuhunkin kuin maakuntauudistukseen. Uudistuksessa perustetaan 18 maakuntaa, jonne nykyiset 15:sta ELY-keskusten ja TE-toimistojen tehtävät siirretään. Aluekehittämistä koskevat säännökset siirretään lakiin sisällöltään lähes enti-senlaisina, mutta sääntelyn yksityiskohtaisuutta vähennetään olennaisesti. TE-palveluiden järjestämisessä hyö-dynnetään järjestäjä – tuottaja –mallia, sopien niistä kuntien, yksityisten ja kolmannen sektorin kanssa.

Merkittävin poikkeus aikaisempaan alueiden kehittämistä ja kasvupalveluita koskevaan lainsäädäntöön on se, että kasvupalvelut järjestetään ja tuotetaan ensisijaisesta kilpailullisella monituottajamallilla, jossa kunnat voivat olla palvelujen tuottajia kilpailullisin ehdoin ja omistamansa yhtiön kautta. Mitkä ovat kilpailulliset reunaehdot kunnille?

Uudistus siirtää nykyisiä viranomaistehtäviä yksityisille markkinoilla tuotettavaksi. Markkinapuutetilanteissa maakunnat tuottavat palvelut itse.

Vuonna 2015 maakunnallisen kasvupalvelun kansallisen rahoituksen volyymi oli 866 miljoonaa euroa ja EU-koheesiorahoituksen osuus 217 miljoonaa euroa. Lakiluonnoksen mukaan uusi laki alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista uudistaa aluekehittämistä koskevan sääntelyn ja sääntelee työvoima- ja yrityspalvelujen siirtymi-sen maakuntien vastuulle sekä siihen liittyvät toimintamallit. Lisäksi lakiluonnos kytkee kasvupalvelut aluekehit-tämisen olennaiseksi työvälineeksi kun maakunnat vastaavat sekä aluekehittämisestä että kasvupalveluista kukin alueellaan. TE-palvelut ja yrityspalvelut kootaan julkiseksi kasvupalvelukseksi. Lailla ei suunnitelman mukaan muuteta eikä säännellä uudestaan valtakunnallisia kasvupalveluja (Finnvera, Tekes, Finpro ym.) mutta sillä var-mistetaan valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yhteensopivuus. Nykyiset elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, TE-toimistot sekä kehittämis- ja hallintokeskus KEHA lakkautetaan. Pääosa niiden nykyisistä elinkeinopolitiikan ja työllisyyden hoidon tehtävistä siirtyy uusien maakuntien järjestämisvastuulle. Joitakin TEM:n hallinnonalan tehtäviä siirtyy maakuntauudistuksen myötä Tekesille ja perustettavalle uudelle lupa-, ohjaus- ja valvontavirastolle.

Lisäksi lakiehdotuksessa kasvupalvelut ja aluekehitys ovat eräiltä osin toisilleen rinnakkaisia. Kokonaisuutena alueiden kehittäminen on selvästi työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan kasvupalvelua laajempi politiikka-toiminto, joka kuuluu useille eri ministeriöille. Kasvupalvelun ja aluekehittämisen säätämiseen samassa laissa liittyy olennaisesti se, että samalla haetaan molempiin uudenlaista tulkintaa. Ministeriöt ja maakunta hakevat politiikkaintegraatiota ja yhteensovittamista. Lailla halutaan varmistaa maakuntien harkintavaltaa aluekehittämistä koskevien tehtävien hoitamisessa.

2. Kuntien rooli yritys- ja elinkeinotoiminnan kehittäjänä ja dynamona uudistuksessa
Kasvupalvelu-uudistuksen tavoitteena on se, että se ei siirrä kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resurs-seja maakunnille. Maakuntien kasvupalvelujen ja kuntien

@naantali.fi:
Maakunnalle siirtyy tässä ehdotuksessa sellaisia talouskasvuun, kilpailukykyyn, uusien yritysten ja työpaikkojen luomiseen liittyviä tehtäviä, jotka kuuluvat kaupungeille ja kaupunkiseuduille ja joista suurta osaa ei voida hoitaa markkinalähtöisesti palvelutuottajien kautta. Toiminnat ovat vaatineet ja vaativat pitkäjänteistä työtä ja niiden perustana on kuntien elinvoimapolitiikka. Maakunta ei pysty synnyttämään kestävää talouskasvua vain avaamalla kasvupalvelut yksityisten palveluntuottajien tuotettavaksi.

Kasvupalveluiden markkinalähtöisyys ja avaaminen kilpailulle eivät mahdollista esimerkiksi Turun seudun kasvusopimuksessa mainittujen kokonaisuuksien toteuttamista. Biohautomo, Smart Chemistry Park, Merialustat ja Invest in -toiminnan kehittäminen ovat vaatineet pitkäjänteistä työtä eivätkä näiden toteuttamista tai kehittämistä ole mahdollista ulkoistaa. Tulokset näkyvät pitkällä aikajänteellä. Veturiyritysten kytkeminen toimintoihin vaatii verkostojen tuntemusta ja uskottavuutta toimijana. Lakiluonnoksen esittämät muutokset ovat sellaisia, että esimerkiksi Turun seudun positiivisen rakennemuutoksen yrityksille ja kaupunkiseudulle tuomat haasteet (työvoiman saatavuus, alihankintaketjujen varmistaminen, ulkomaisten investointien varmistaminen) jäisivät ratkaisematta, kun nykyisten elinkeinotoimijoiden toimintakyky heikentyisi

@lapinjarvi.fi:
Erityisesti Uudenmaan kasvupalvelujen järjestäminen vaatii enemmän valmisteluaikaa ja jatkotyöstämistä. Missä aikataulussa maakunnan yhtiöt saataisiin perustettua ja miten varmistetaan niiden kustannustehokas ja tarvelähtöinen toiminta?

@raahe.fi:
Haasteen aiheuttavat alueelliset erot. Mm. Pohjois-Pohjanmaa on laaja heterogeeninen alueitten maakunta, jolloin kasvupalveluiden tarjonnassa ja saavutettavuudessa voi tulla helposti isojakin alueellisia eroja. Lakiluonnoksessa todetaan: "Tavoiteltuun kustannustehokkuuteen ei välttämättä päästä, jos maakunnissa ei kiinnitetä tarpeeksi huomiota siihen, ettei tuotetta päällekkäisiä palveluita valtakunnallisten kasvupalvelutuottajien ja kuntien kanssa. Maakuntien yhteensovitusvelvoitteeseen kuuluu huolehtia ettei ko. päällekkäistä tuotantoa synny." Lakiluonnos rajaa näin kuntien ja kuntien muodostamien organisaatioiden toimesta tuotettavien elinkeinotoiminnan palveluita, joita kunnat tuottavat omalla rahoituksella. Kasvupalvelulaki luo edellytyksiä siirtää kuntien tai kuntien muodostamien organisaatioiden elinkeinotoimen tuottamia palveluita markkinaehtoiseksi ja näin luo turhaan kustannuspaineita markkinalähtöisiin kasvupalveluihin. Tämä on ristiriidassa markkinalähtöisten kasvupalveluiden kustannusten kasvun kannalta. Tätä ongelmaa ei aiemmin ole ollut, koska TE-toimistot ja ELY-keskukset eivät ole tuottaneet ao. kuntien elinkeinotoimen palveluita. Laki luo "tiedostamatta" markkinalähtöisiä uusia palveluita, joita jo kunnat yleisen toimivallan piirissä järjestävät.

Vaikka lakiluonnoksen perusteluissa todetaankin, ettei kasvupalvelulailla ole vaikutusta kunnan elinvoimatehtäviin eikä sillä määritellä kunnan toimintaa omalla alueellaan elinkeinojen kehittämisessä, osa kasvupalvelulain tarkoittamista maakunnallisista kasvupalveluista vastaa sisällöltään osittain eri alueilla kuntien yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden harjoittamaa yrityspalvelu- ja neuvontatoimintaa. Tämä yrityspalvelutoiminta on pääosin kunnan elinkeinopolitiikkaan nojautuvaa ja pääsääntöisesti maksutonta lähipalvelua asiakkaalle.

Lakiuudistuksessa on myös vaarana palvelujen pirstoutuminen ja etääntyminen lähipalvelusta sähköiseen asiakkuuteen tai kauaksi omasta toimintaympäristöstä tapahtuvaan palvelun tuottamiseen. Muutoksessa on myös nähtävissä riski, että kunnallisten yrityspalvelukeskusten ja kehittämisyhtiöiden rooli tulee muuttumaan aktiivisesta yrityskentän kehittäjäroolista pelkäksi "palvelutarjottimeksi", joka osaa kanavoida asiakkaalle eri palveluja useista eri lähteistä. Monilla alueilla on haluttu elinkeinopoliittisesti panostaa siihen, että alueelle syntyy omaa osaamista paikallisen yrityspalvelun tuottamiseen, eikä vain ulkkopuolisena asiantuntijatyönä käydä tekemässä pelkästään tilattua kehittämistyötä ja viedä sen jälkeen osaamista mukanaan.

Lakiluonnoksessa pitää todeta myös suoraan, että EU:n rakennerahastojen käyttö kuntien, seudun ja alueen elinvoiman kehittämisessä ei vaikuta se, että rakennerahastojen hallinnointi siirtyy kokonaisuudessa uudelle maakuntahallinnolle.

Ongelmallinen kohta lakiluonnoksessa on kehittämisyhtiöiden tai vastaavien kuntien muodostamien organisaatioiden asema hankerahoituksessa. Lakiluonnoksessa on todettu, että "Kehittämisyhtiöiden rahoituksesta yli puolet tulee hankerahoituksesta. Kasvupalvelu-uudistuksessa ei lähtökohtaisesti olla muuttamassa tukiin liittyviä ehtoja, mutta maakunnalla on jatkossa itsenäisempi valta niiden suuntaamisessa. Se, miten tämä vaikuttaa kehittämisyhtiöiden saamaan yritystukena annettavaan kasvupalvelurahoitukseen, on siten riippuvainen maakuntien ratkaisuista. Rakennerahastoista on arvioiden mukaan 2014-2020 ohjelmakaudella tulossa kehittämisyhtiöille yhteensä 100 miljoonaa euroa." Nykytilanteessa kuntien omistamien kehitysyhtiöiden tai vastavien kehitysorganisaatioiden hankerahoituksen käytössä, hankkeiden hallinnoinnnissa ja rakennerahastoprojektien toteuttamisessa ei ole ollut päällekäisyyttä TE-toimistojen tai ELY-keskusten markkinaehtoisiksi kasvupalveluiksi siirtyvien palveluiden kanssa. Kyse on EU-aluepolitiikan ja aluekehittämisen bot

@kuopio.fi:
Lakiluonnos kokoaa nykyisen yritys- ja työvoimapalvelut ELYstä maakuntaan. Maakuntaliitot ovat aiemmin toimineet aluekehitysviranomaisina alueellaan. Maakuntien aluekehitys ja kasvupalvelut vaikuttavat lakiehdotuksen mukaan olevan edelleen erittäin vahvassa työ- ja elinkeinoministeriön ohjauksessa, mikä on ristiriitaista maakunta- ja soteuudistuksen perustavoitteiden kanssa. Muutoksissa tulisi kehittää aidosti uusia toimintamalleja eikä vain siirtää ja kootai nykyisiä tehtäviä uuteen organisaatioon (pienemmillä resursseilla varustettuna).
Maakunnilla tulisi olla vapaus sopia kasvupalvelujen järjestämisestä ja tuottamisesta alueellaan. Esimerkiksi TEM:n tiukassa ohjauksessa olevaa yritysrahoitusta (kehittämisavustukset yms), tulisi myös muuttaa siten, että linjauksista voitaisiin sopia alueen kehittämistarpeet huomioiden paremmin paikallistasolla. Näin olisi enemmän mahdollisuus reagoida eteen tuleviin tilanteisiin. Maakunta voisi esim. ohjata varoja kuntien elinkeinotoimelle/kehittämisyhtiöille, jotta ne voivat hoitaa yrityksissä jalkatyötä, jotta kasvuhankkeita saadaan eteenpäin.
Luontevinta olisi järjestämis- ja tuottamisvastuuta siirtää suurimmille kaupungeille/ kaupunkiseuduille, joiden rooli kasvun ja elinvoiman edistäjänä ja rahoittajana on merkittävä ja kasvava. Palvelujen, resurssien ja kehittämisintressien keskittämisellä saataisiin lisää vaikuttavuutta julkisten varojen käyttöön. Mikäli tämä ei toteudu, niin miniminä tulisi olla kuntien kanssa yhteisen palvelustrategian/-ohjelman laatiminen alueella, jossa sovittaisiin yhteistyöstä ja vältettäisiin päällekkäinen työ tai ”palveluaukkojen” syntyminen yritys- ja työvoimapalveluissa.

@liperi.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma, kun huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@sysma.fi:
-

@nivala.fi:
-

@kurikka.fi:
Suomen Elinkeino- ja Kehitysyhteistyöt SEKES ry:n lausunto luonnokseen hallituksen esitykseksi laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista

Kehitysyhtiöt ovat kuntien omistamia, vapaaehtoisista tarpeista syntyneitä, voittoa tavoittelemattomia yhtiöitä, jotka edistävät alueen yritysten kasvua sekä kilpailukykyä ja siten vahvistavat alueen elinvoimaa. Kehitysyhtiön toiminta perustuu alueen ja yritysten tuntemukseen, pitkiin asiakassuhteisiin, neutraliteettiin, osaamiseen ja kuntaomistajien antamaan mandaattiin. Tieto yrityksistä, niiden tarpeista ja kyvyistä samoin kuin tieto tulevaisuuden koulutustarpeista ja työllistämisestä on kumuloitunut pitkällä aikavälillä kehitysyhtiöihin.

Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista kehitysyhtiöiden toimesta eivätkä maakunnan tuottamat kasvupalvelut mitenkään korvaa kehitysyhtiöiden toimintaa. Kunnat resursoivat nyt ja tulevaisuudessa elinkeinojen edistämistä merkittävästi ja tämä näkyy myös innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa kehitysyhtiön toimiessa usein toteuttajana.

Kuntiin sidosyksikköasemassa olevat kehitysyhtiöt jatkavat nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina menettämättä sidosyksikköasemaansa. Kuitenkin on tärkeää, että maakunnat ottavat kasvupalveluja järjesäessään huomioon alueen kuntien elinvoimatehtävät ja tämän varmistamiseksi tulee määritellä selkeä yhteensovittamisen käytäntö. Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden neuvottelukuntaan tulee saada edustus myös kunnista ja SEKESistä, jotta asiakasyhdyspinnan näkemykset saadaan parhaiten neuvottelukunnan tietoon.

Lakiesityksessä käsitellään markkinapuutetilannetta ja sen vaikutuksia kasvupalveluiden tuottamiseen. Mikäli palveluja ei tuoteta maakunnallisesti tai ne ovat saatavilla ainoastaan verkon kautta, tulisi markkinapuutetilanne pääsääntöisesti todeta.

Kehitysyhtiöiden yritysneuvojat kohtaavat laajasti erilaisia asiakkaita, arvioivat asiakkaiden palvelutarpeen ja vastaavat heidän ohjaamisestaan muiden, yksityisten tai julkisten palveluiden käytössä silloin, kun palvelutarvetta ei itse pystytä täyttämään. SEKES-verkoston 44 jäsenyhtiötä työskentelivät vuonna 2016 yhteensä noin 32 000 yrityksen kanssa ja muodostavat siten kattavimman kansallisen yritysyhdyspinnan. Asiakastarpeen sekä julkisen että yksityisen palvelutarjonnan väliin asettuva välittäjä- ja koordinaattorirooli kunnissa lähellä asiakkaita on kehitysyhtiölle luontaista.

Kehitysyhtiöt ovat ratkaisevassa roolissa, kun halutaan varmistaa, että maakunnallisia ja valtakunnallisia kasvupalveluja hyödyntävät kehitysyhtiön toiminta-alueella ne, joille palveluista on eniten hyötyä. Vuonna 2016 SEKES-verkoston yhtiöt neuvoivat esim. TeamFinland - palveluista noin 4 000 yritystä, joista yli 1 000 ohjautui TeamFinland-palveluputkeen.

Maakuntauudistus ja toteutettava kasvupalvelu-uudistus eivät riittävästi tunnista tarvetta kunta/kehittämisyhtiö - maakunta/valtakunta akselin yhteistyölle. Julkisia yrityspalveluja olisikin syytä tarkastella kokonaisuutena, jossa kehitysyhtiöiden työ yhdyspintana yrityksiin tunnistetaan ja tunnustetaan osana palveluiden tarjontaketjua. Tämä yhteistyöakseli on myös kehittämisaktiivisuuden ja hankkeiden generoitumisen kannalta keskeinen. On vaikeaa nähdä yritysverkostojen sekä yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteisen kehittämisen varaan rakentuvan innovaatiotoiminnan kehittymistä ja laajenemista ilman kuntien ja niiden kehitysyhtiöiden aktiivista roolia tämän toiminnan kokoon juoksijoina.

Kasvupalveluiden järjestäjällä, maakunnalla tai kaupnki/kuntaryhmällä maakunnan delegoimana, tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitus

@kangasala.fi:
-

@sipoo.fi:
Sipoon kunta korostaa kasvupalveluihin liittyvien palveluketjujen säilyttämisen tärkeyttä.

@kempele.fi:
- Pääkaupunkiseudun erillisratkaisun käyttöönotto muilla suurilla kaupunkiseuduilla mukaan lukien Oulun kaupunkiseutu. Lain tulisi mahdollistaa kaupungin ja maakunnan resurssien yhdistämisen kasvupalveluiden järjestämisen ja tuottamisen osalta. Lain tulisi mahdollistaa, että kilpailuttamisen/yhtiöittämisen ulkopuolelle voitaisiin jättää palvelukokonaisuuksia, jotka eivät siihen sovellu.
- Kuntien ja kaupunkien rooli ja resurssit on kirjattava aluekehittämis- ja kasvupalvelulakiin –laissa tulee määritellä tarkoituksenmukainen työnjako ja resurssien kohdentaminen valtion, maakunnan ja erityisesti keskuskaupunkien kanssa (kaupungeilla/kaupunkiseuduilla suuret panostukset elinkeinopolitiikkaan ja työllisyyden hoitoon). Työnjaosta huolittamatta lain tulisi mahdollistaa joustava yhteistyö ja estää päällekkäisten palvelutarjonnan syntyminen.
- Valtion ja kaupunkiseutujen väliset sopimukset (kasvu- ja MAL sopimukset) tulee kirjata aluekehittämislakiin.
- Kaupungin/kunnan resurssit kasvun ja elinvoiman kehittämiseen tulee turvata aluekehittämislaissa - seuraavan rakennerahastokauden varat oltava käytössä alueilla/kaupungeilla nykyisenlaisena.

@kalajoki.fi:
Kuntien kannalta kriittiset tekijät lakiluonnoksessa

1. Lakiluonnoksessa tulee vain ja ainoastaan rajautua nykyisten TE-toimiston ja ELY-keskuksen tuottamien työllisyys- ja yrityspalvelujen muuttamiseen markkinaehtoiseksi kasvupalveluksi.

2. Samalla tulee huolehtia, että saumaton rajapinta ja katkeamaton palveluketju syntyvät kuntien yleisen toimivallan puitteissa järjestettävään elinkeinotoimen, yrityspalvelujen ja työllisyyden palveluihin.

3. EU:n rakennepolitiikan ja aluekehittämisen osalta lakiluonnoksessa tulee rajautua vain ja ainoastaan rakennerahastojen hallinnoinnin siirtoon uuden maakuntahallinnon alaiseksi toiminnaksi.

4. Uudenmaan alueen erillisratkaisu ei ole perusteltavissa eikä hyväksyttävissä ja aiheuttaa eriarvoisuutta muita alueita kohtaan.

Nykyisessä muodossa lakiehdotuksessa markkinaehtoisilla kasvupalveluilla pyritään korvaamaan sellaista kokonaisuutta, joka aiheuttaa sekavuutta ja epäselvyyttä kuntien yleisellä toimivallalla järjestettäviin ja tuottamiin elinkeinotoimen ja työllisyyden palveluihin.

Muita huomioita

Lain valmistelussa on hyvä periaate ja lähtökohta, ettei kasvupalvelulailla ole tarkoitus puuttua kuntien tuottamiin elinkeinotehtäviin, mutta käytännöstä tulee epäselvä, mikäli maakunnalle osoitetaan selkeästi kunnallisten palvelujen kanssa päällekkäisiä tehtäviä. Päällekkäisiä yrityspalvelutehtäviä ovat mm. osa yrittäjyyteen ja yrityksen perustamiseen liittyvistä palveluista, osa yrityksen liiketoiminnan kehittämiseen ja uudelleen järjestämiseen liittyvistä palveluista sekä kansainvälistymisvalmiuksien lisäämiseen tähtäävistä palveluista. Päällekkäiset yrityspalvelut tulee poistaa maakunnan tehtävistä, sillä niiden järjestäminen ja tuottaminen hoituu jo nykyisellään kuntapohjaisten yrityspalveluorganisaatioiden kautta.

Lakiesityksessä on hyvä todeta, ettei kunnallisia palveluja tai niiden järjestämistapaa kavenneta. Kunnallisissa elinkeinopalveluissa on kyseessä kokonaisvaltainen toiminta, johon liittyy myös kunnan toimialaan kuuluvia muitakin tehtäviä kuten maankäyttöä ja kaavoitusta. Juuri kunnallisten elinkeinopalvelujen vahvuus on siinä, että elinkeinopolitiikkaan kuuluvat maankäyttö, kaavoitus ja yrityksille tarjottavat palvelut ovat kaikki samassa organisaatiossa.

Kunnallisilla yrityspalvelukeskuksilla tai kehittämisyhtiöillä on paras paikallistuntemus sekä suurin motiivi ja into järjestää alueen yrityspalvelut osana elinvoiman ja elinkeinojen kehittämistä. Palvelut on rakennettu lähelle asiakasta ja yrittäjäjärjestötkin ovat pitäneet tätä nykyistä kunnallista mallia hyvänä. Maakunnallisten kasvupalvelujen tuottaminen tulisi mahdollistaa myös kunnallisille yhtiölle tai yrityspalvelukeskuksille.

ELY-keskuksen, TE-toimiston ja nykyisen maakuntaliiton aluekehittämisen ja kasvupalvelujen kokoaminen samaan organisaatioon on järkevää.

@merijarvi.fi:
LAUSUNTO 4 SEUTUKUNTAA (Ylivieska, Nivala-Haapajärvi, Raahe ja Haapavesi-Siikalatva) / KUNNAT

1. Kuntien yleiseen toimivaltaan perustuva elinvoimatehtävä suhteessa lakiluonnokseen

Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.” Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuk

@suomussalmi.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä. Maakunta tulee järjestämään palvelut maakuntalakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Sektorilainsäädännön perusteella eri tehtäväaloille näyttää tulevan keskenään fundamentaalisesti erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas joillakin muilla tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

@keuruu.fi:
Lakiesitys kasvupalvelujen osalta markkinoihin pohjautuvana on pääosin analoginen sote-uudistusesitysten kanssa. Sotessa maakunnan liikelaitokseen kuitenkin jäänee sosiaaliohjaukseen ja sosiaalityöhön liittyvää palvelutarpeen arviointia ja palvelusuunnittelua, vaikka palveluntuottaja olisi yksityinen.

Sote- ja maakuntauudistuksen myötä kunnissa on erityinen huoli työllisyyspalvelujen pirstoutumisesta ja vastuunkannon hajoamisesta. Pitkään työttömänä olleiden sekä osatyökykyisten palveleminen edellyttää pitkäjänteistä henkilökohtaista työotetta ohjauksen, arvioinnin ja suunnittelun toteuttamiseksi. Pitäisi tietää varmuudella, mitä keinoja työllisyyden hoidossa on käytettävissä kullakin taholla ja mitä porkkanoita / sanktioita tullaan käyttämään. Poistuvatko kuntien työmarkkinatukiosuudet ja jääkö laki kuntouttavasta työtoiminnasta soten toteutettavaksi ja/vai tuleeko lainsäädännöllisiä muutoksia. Kokonaisuuden hahmottaminen on tässä vaiheessa vaikeaa. Tavoitteena tulee kuitenkin olla, etteivät heikommassa asemassa olevien asiakkaiden palvelut heikkene. Toisaalta kuntien yleisen toimialan kontolle ei ”korvauksetta” voida tehtäviä lisätä. Jääkö vastuu sotelle?

Viisautta ja malttia, näkökulmaa siihen että muiden tekemistä virheistä otetaan oppia. Miksi otetaan malliksi toimimattomiksi todettuja tapoja?
Esitysluonnoksen hyödyt on todettu kirjallisuuden pohjalta jäävän pieniksi, joten miksi niitä kuitenkin tavoitellaan?
Kasvupalvelu termi on harhaanjohtava ja koskee vain isoja kaupunkiseutuja, suomi koostuu kuitenkin myös pienistä kunnista, joissa piilee voimavaroja, joihin perehtymiseen kannattaisi kiinnittää yhtä suurta intensiteettiä kuin isoihin markkinapaikkoihin.
Kuntien omat mahdollisuudet tuottaa palveluja kuntalaisille, ohjata yritysten kasvua alueellaan paikallisesti pitäisi lakiesityksessä huomioida syvemmin niihin perehtyen rajaamatta niiden palvelutuotantoa ulkopuolelle markkinoista. Asiakkaan valinnanvapaus olisi silti mahdollista.
Yrityksiä sekä asiakkaita tavoitettaisiin helpommin, nopeammin ja joustavammin, tästä hyötyisi sekä kunta, maakunta että valtio.
Yksityistämisen tiukka säätely sekä valvonta aiheuttavat lisää byrokratiaa.

@orimattila.fi:
Pääosa kunnista, etenkin suuremmista, on tehnyt merkittävää työtä kasvun ja työlli-syyden parantamiseksi. Tätä kuntien merkitystä ja toimintaa ei huomioida kumppanuuden perusteena.

@forssa.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma, kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@vantaa.fi:
Uudistuksessa tulee ottaa huomioon maakuntien erilaisuus ja suurten kaupunkien keskeinen merkitys Suomen kilpailukyvylle ja suomalaisten hyvinvoinnille. Moniulotteisen ja monimutkaisen uudistuksen valmistelussa on sivuutettu suurten kaupunkien ja kaupunkiseutujen asema ja edelleen kasvava merkitys elinvoiman, talouskasvun ja työllisyyden vetureina.

Kaupunkiseutujen ja ministeriöiden suora sopimuskumppanuus on ollut keskeinen elementti elinkeinopolitiikan ja aluekehittämisen vahvistamisessa. Suurille kaupungeille on tärkeää, että suora neuvottelumenettely toimii myös jatkossa.

@narpes.fi:
Utgångspunkterna i landskapen kommer att vara mycket olika. I Österbottens fall måste understrykas betydelsen av arbetskraftsinvandring och integration, koncentration av specialnäringar och ett starkt exportinriktat näringsliv.

Närpes stadsstyrelse beslöt dessutom framföra att enkäten borde finnas tillgänglig på båda nationalspråken.

@ylivieska.fi:
1. Kuntien yleiseen toimivaltaan perustuva elinvoimatehtävä suhteessa lakiluonnokseen

Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elinkeinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liittyviä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työllisyysmahdollisuuksista sekä työnhakijoiden tilanteesta.

Nyt tämä lähellä paikallista asiakasta toimiva linkk

@raisio.fi:
Onko tarkoituksenmukaista toteuttaa sekä maakuntauudistus että soteuudistus samaan aikaan? Miksi kasvupalvelulailla on näin kiireellinen aikataulu?
Maakunnalle siirtyy tässä ehdotuksessa sellaisia talouskasvuun, kilpailukykyyn, uusien yritysten ja työpaikkojen luomiseen liittyviä tehtäviä, jotka kuuluvat kaupungeille ja kaupunkiseuduille ja joista suurta osaa ei voida hoitaa markkinalähtöisesti palvelutuottajien kautta. Toiminnat ovat vaatineet ja vaativat pitkäjänteistä työtä ja niiden perustana on kuntien elinvoimapolitiikka. Maakunta ei pysty synnyttämään kestävää talouskasvua vain avaamalla kasvupalvelut yksityisten palveluntuottajien tuotettavaksi.

Kasvupalveluiden markkinalähtöisyys ja avaaminen kilpailulle eivät mahdollista esimerkiksi Turun seudun kasvusopimuksessa mainittujen kokonaisuuksien toteuttamista. Biohautomo, Smart Chemistry Park, Merialustat ja Invest in toiminnan kehittäminen ovat vaatineet pitkäjänteistä työtä eivätkä näiden toteuttamista tai fasilitointia ole mahdollista ulkoistaa. Tulokset näkyvät pitkällä aikajänteellä. Veturiyritysten kytkeminen toimintoihin vaatii verkostojen tuntemusta ja uskottavuutta toimijana. Lakiluonnoksen esittämät muutokset ovat sellaisia, että esimerkiksi Turun seudun positiivisen rakennemuutoksen yrityksille ja kaupunkiseudulle tuomat haasteet (työvoiman saatavuus, alihankintaketjujen varmistaminen, ulkomaisten investointien varmistaminen) jäisivät ratkaisematta, kun nykyisten elinkeinotoimijoiden toimintakyky heikentyisi.

@parkano.fi:
Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.
Lisäksi laissa tulisi tuoda selkeämmin esiin ja vahvistaa maakunnallisten kasvupalvelujen roolia koordinoivana ja mahdollistavana tahona, joka nivoo yhteen ja välittää resursseja kunnista nousevalle elinvoimatyölle. Kasvupalvelut eivät ole elinvoiman kehittämisen ydin vaan tukipalvelu ja vauhdittaja sille.

Lakiesityksen tavoitteena on varmistaa asiakastarpeita vastaavien palvelukokonaisuuksien saatavuus. Tämän tavoitteen osalta lakiesityksen vaikutukset ovat osin päinvastaiset. Lakiesitys lisää alueiden eriarvoistumista ja heikentää palvelujen saatavuutta alueilla, missä markkinaehtoista palvelutarjontaa ei synny ja rajalliset resurssit ajavat maakuntia supistamaan palvelutarjontaa maakunnan ydin alueiden ulkopuolella. Tämä kehityskulku on myös vältettävissä

@pello.fi:
Toivottavasti rahoituspaketti käsitellään yhtäaikaa tämän lain kanssa, sillä nykyisellään paketit jättävät varsin paljon tilaa "tulkinnalle"

@miehikkala.fi:
-

@vaala.fi:
Lakiesityksestä ei selviä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Puute on vakava laajan pitkäaikaistyöttömyyden olosuhteissa. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymista-3

paan perustuen. Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelu-kokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilo-työpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toi-minta).
Kuntaliitto kiinnittää huomiota siihen, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtä-vistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta muun muassa kunnan kanssa. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Epäselväksi jää, missä ja millä perusteilla linjausta on mahdollisesti muutettu. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

TYP -toiminta on kunnan osalta paljon muutakin kuin sote. TYP -toiminnassa tarvitaan myös vahvaa panostusta asiakkaiden hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseen, osaamisen kehittämiseen sekä työhön valmentaviin palveluihin ja asiakasnäkökulmasta kohdennettuun yritysyhteistyöhön. Kunnat vastaavat nykyisellään TYP -toiminnan organisoimisesta, ja jo tällä hetkellä TYPeistä 2/3 sijoittuu kuntien organisaatiossa ainakin osin muualle kuin sote -palveluihin. Henkilöstöstä 68 % on kunnan palveluksessa. TYP -palvelujen tuottamiseen osallistuvasta kunnan henkilöstöstä vain osa kuuluu maakunnille siirtyviin sosiaali- ja terveyspalveluihin, joten TYP -palvelun siirtäminen maakuntaan osaksi sote -palveluja tulee pienentämään henkilöresursseja merkittävästi. Uudistuksen vaikutukset nykyisen ohjaavan henkilöstön asemaan sekä asiakkaille tarjolla oleviin palveluihin myös mahdollisella siirtymäajalla (esim. kuntouttava työtoiminta, erilaiset valmennukset ja ohjauspalvelut) on täysin epäselvä.

Kunnat pitävät työllisyyttä keskeisenä alueiden elinvoiman avaintekijänä. Työllisyys linkittyy kiinteästi elinkeino-, koulutus- ja hyvinvointipolitiikkaan. Yksittäisen asiakkaan työllistyminen luo hyvinvointia sekä hänelle itselleen että hänen lähiympäristöönsä. Muutokset ovat osoitettavissa yksilön parantuneena toimintakykynä, lisääntyneenä sosiaalisena pääomana sekä viimekädessä kuntatalouden vahvistumisena. Kansanväli-set vertailut osoittavat, että työllisyysasteen nousu ei ratkaise rakenteellista pitkäaikaistyöttömyyttä. Alueiden ja yritysten kilpailukyky ja kasvu voidaan varmistaa vain sillä että työvoimavarannon osaamisesta pidetään huolta ja kaikki potentiaalinen työvoima on käytössä.
Hallitus linjasi 5.4.2016, että kunnat vastaavat jatkossakin nykyisen lainsäädännön periaatteiden mukaisesti työllisyyden edistämisestä. Tämä linjaus ei kuitenkaan enää näy kasvupalvelulain valmistelussa, vaan kunnat suljetaan julkisrahoitteisena toimijana kokonaan kasvupalvelujen ulkopuolelle. Maakunnalle ei myöskään olla antamassa oikeutta sopia työllisyyspalveluista kuntien kanssa, sillä sen pitää lakiluonnoksen mukaan hankkia kaikki palvelut kilpailullisilta markkinoilta, joiden tarjooma tullee vaihtelemaan suuresti alueittain. Nykytiedon valossa, markkinaehtoiset toimijat eivät vaikuta olevan kiinnostuneita tästä vaikeasti työllistettävien asiakasryhmästä, eritoten mikäli hankinnat ovat tulosperusteisia. Lisäksi monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Pitää muistaa, että kaikkien asiakasryhmien osalta tähän ei välttämättä ole edellyty

@alavus.fi:
Laki on mahdollistava. Toteuttaminen edellyttää toimijoiden jatkuvaa vuoropuhelua, avointa tietojen vaihtoa ja mahdollistavaa toimintatapaa. Tavoitteena tulee olla se, että palvelut kautta Suomen toteutetaan asiakaslähtöisesti, laadukkaasti, oikea-aikaisesti ja joustavasti jotta ne mahdollistavat kasvun, kehityksen ja elinvoiman.

@nurmes.fi:
Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@espoo.fi:
-

@savonlinna.fi:
Uudistuksessa kunnille jää vastuu kunnan elinvoimaa nakertavasta pitkäaikaistyöttömyydestä. Maakuntauudistuksessa elinkeinoelämän kehittämisen resurssit ja tehtävät siirtyvät maakuntaliitolle, jolle ei kuitenkaan siirry vastuu työmarkkinavelvoitteen muodossa huolehtia pitkäaikaistyöttömyydestä. Työllisyyden hoidon sanktiot tulee siirtää uudistuksessa Maakuntaliitolle.

Useamman erillisen talousalueen maakunnissa on vaara että uudistuksen myötä yritys- ja kasvupalveluiden tarjonta keskittyy entisestään maakuntakeskuksen, ja tämä kehitys heikentää entisestään maakunnissa olevien muiden talousalueiden yritystoiminnan edellytyksiä.

@vora.fi:
Integrationsfrämjande tjänster ordnas som en del av de tjänster vars anordnandeansvar ligger hos landskapet, dvs tillväxttjänster och social- och hälsovårdstjänster, kommunal grundservice och utbildningsverksamhet, samt som övriga
integrationsfrämjande tjänster. Landskapet axlar ansvaret för koordineringen av denna helhet. Utvecklande av integrations- och sysselsättningstjänster kräver ett bra samarbete mellan kommunen och landskapet.
Det är viktigt att ta i beaktande att integrering sker både på svenska och på finska.

@kauhajoki.fi:
Kauhajoen kaupunki yhtyy seutukaupunkiverkoston lausuntoon hallituksen esitykseen laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista.

@hyvinkaa.fi:
Hyvinkää korostaa kasvupalveluihin liittyvien palveluketjujen säilyttämisen tärkeyttä.

@hollola.fi:
Pääosa kunnista, etenkin suuremmista, on tehnyt merkittävää työtä kasvun ja työllisyyden parantamiseksi. Tätä kuntien merkitystä ja toimintaa ei huomioida kumppanuuden perusteena.

@eurajoki.fi:
Luonnos sisältää paljon hyviä ja kannatettavia tavoitteita. Lainsäädännön rakenteen ja koko systeemin kannalta olisi selkeämpää, jos aluekehityslainsäädäntö koottaisiin yhteen omaksi kokonaisuudeksi. Tällöin se olisi kaikille helpommin saatavilla ja kaikki "yhden kannen alla".

@rusko.fi:
Maakuntauudistuksen ja sote-uudistuksen toteuttaminen yhtä aikaa ja suunnitellulla aikataululla on mahdoton tehtävä. Maakunnalle ollaan siirtämässä sellaisia talouskasvuun, kilpailukykyyn, uusien yritysten ja työpaikkojen luomiseen liittyviä tehtäviä, joista se ei selviydy ja jotka kunnat voisivat hoitaa paremmin osana elinvoimapolitiikkaa. Talouskasvua ei synny pelkästään avaamalla kasvupalvelut yksityisten organisaatioiden tuotettavaksi.

@pyhajoki.fi:
6.4.2017

LAUSUNTOEHDOTUS 4 SEUTUKUNTAA (Ylivieska, Nivala-Haapajärvi, Raahe ja Haapavesi-Siikalatva) / KUNNAT
1. Kuntien yleiseen toimivaltaan perustuva elinvoimatehtävä suhteessa lakiluonnokseen

Hallituksen esityksen luvussa 3 on sanottu ”Kasvupalvelu-uudistus ei siirtäisi kuntien nykyisiä elinvoimatehtäviä tai niiden resursseja maakunnille, vaan maakunta ottaisi vastatakseen ainoastaan entiset valtion ja maakuntien liittojen hoitamat tehtävät. Kuntien keskeinen tehtävä on edelleen luoda kasvulle, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisaa toimintaympäristöä. Kuntien elinvoimarooliin kuuluu myös mm. maankäytön suunnittelu, elinkeinopolitiikka ja työllisyyden yleinen edistäminen, asuntopolitiikka, julkinen liikenne, koulutus ja osaamisen kehittäminen sekä innovaatioille suotuisan ympäristön luominen, maahanmuuttajien kotoutus ja syrjäytymisen ehkäisy.”

Lakiluonnoksessa lähtökohtana tulee rajautua organisoimaan valtion hallinnon TE-toimiston ja ELY-keskuksen nykyisin kansallisesti rahoittamat tehtävät kasvupalveluiksi ja määritellä näin ne selkeästi. Nyt määrittely on sekava ja monessa kohdin ristiriitainen kuntien yleisen toimivallan tuottamien elin-keinotoimen ja työllisyyspalveluiden kanssa. Nyt esitetyssä lakiluonnoksessa on suuri vaara, että laki rajoittaa tai tulkitaan niin, että se rajoittaa kuntien yleiseen toimialaan kuuluvaa yhtä tärkeimmistä elinvoiman kehittämispalveluista, elinkeinotoimen harjoittamista, johon kuuluu yhtenä osana myös yrityspalvelujen tuottaminen omalla alueella ja osittain myös rajaa vaikeasti työllistettävien työttömien palveluita ja toimenpiteitä kuntien toimesta.

Lakiluonnoksessa ei ole määritelty kuntien roolia keskeisissä ehdotuksissa, tämä tulee tarkentaa, miten kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja. ”Lakiehdotuksessa tarkoitetut maakunnalliset kasvupalvelut koostuisivat maakunnalle siirrettävistä nykyisten TE-toimistojen ja ELY-keskusten tehtävistä eli yritys- ja TE-palveluista sekä maakuntien liittojen nykyisistä elinkeinotoimintaa ja työllisyyttä edistävistä tehtävistä. Kunnat vastaisivat edelleen paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Kuntien elinvoimatehtävän osana tuotettavat palvelut täydentäisivät valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja.” Tämä on epämääräisesti todettu ja kuntien asema yleisen toimivallan puitteissa järjestettäviin elinkeinotoiminnan ja vaikeimmin työllistettäviin palveluihin määrittelemättä.

Markkinalähtöisesti tuotettavien kasvupalveluiden esimerkkikuvauksissa on sellaisia tehtäviä, joita kunta tai kuntien muodostama organisaatio antaa tällä hetkellä toimialueellaan maksuttomasti. Nyt on suuri vaara, että kasvupalveluihin tulee määritellyksi kuntien harjoittamaan elinkeinopolitiikkaan liitty-viä palveluita, joita kunta tuottaa itse tai kuntien muodostamien organisaatioiden kanssa/kautta. Tämä on ristiriita kunnan elinvoimatehtävän kanssa ja rikkoo kunnan tai kuntien muodostaman organisaation yleiseen toimialaan liittyvän elinkeinotoimen harjoittamista.

Nykyinen voimassa oleva kunnallinen elinkeinotoimi ja TE-toimiston sekä ELY-keskuksen palvelujärjestelmä ei ole estänyt yksityisen palvelutuotannon käyttöä. Kunnallisilla ja seudullisilla yrityspalveluilla on kehitetty niin valtion hallinnoimien kuin kuntien hallinnoimia yrityspalveluita ja niitä on täydennetty yksityisellä palvelutuotannolla. Myöskään kasvupalvelu-uudistus ei poista CRM-järjestelmien päällekkäisyyttä. Edelleen kuntien ja maakunnan/valtion ja myös yksityisten palvelutuottajien välille jää erilaiset CRM-järjestelmät. Kunnat ja seudulliset toimijat paikallisesti tuntevat parhaiten yritykset ja yritysten markkinatilanteen paikkakunnalla esim. suunniteltaessa uutta yritystoimintaa. Kunnissa on myös työllisyydenhoitoon liittyvissä asioissa usein paras tieto alueen työlli

@mantsala.fi:
KUUMA-seutu korostaa kasvupalveluihin liittyvien palveluketjujen säilyttämisen tärkeyttä.

@sotkamo.fi:
Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä. Maakunta tulee järjestämään palvelut maakuntalakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Sektorilainsäädännön perusteella eri tehtäväaloille näyttää tulevan keskenään fundamentaalisesti erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas joillakin muilla tehtäväaloilla pidättäydytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

@uusikaupunki.fi:
Hallituksen tavoite tehokkaammasta ja tuloksekkaammasta julkisten resurssien köytöstä on kannatettava. Pyrkimys linjakkaaseen ja asiakkaiden tarpeisiin tehokkaasti vastaaviin kasvu- ja elinvoimapalveluihin on kannatettava. Monipuolisia yritysten kasvua ja työllistymiseen kannustavia palveluita ja työkaluja tarvitaan.

Hallituksen lakiesitys kokoaa yhteen valtion aluehallinnon ja maakuntaliiton yritysrahoitus- ja työllistämistukityökalut ja ehdottaa uudistuksia niiden järjestämiseen ja tuottamiseen. Esityksessä tunnistetaan kuitenkin huonosti kuntien ja kaupunkien merkittävä rooli elinkeino- ja työvoimapalveluiden tuottajana ja kehittäjänä. Lakiesityksessä myös esitetään siirrettäväksi perustelujen vastaisesti maakunnallisesti järjestettäviksi kasvupalveluiksi palveluita, jotka eivät nykyisin ole ELY-keskusten tai maakuntaliittojen vastuulla, esimerkiksi innovaatiotoiminnan edistäminen ja ulkomaisten investointien sijoittumispalvelut, joissa kaupungit ovat aktiivisia toimijoita. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön ja opetus- ja kulttuuriministeriön elinvoimatyökalut puuttuvat kokonaistarkastelusta.

Seutukaupungit luovat alueellaan elinvoimaa

Suomalainen aluepolitiikka ja aluekehittäminen ovat muuttumassa valtiojohtoisesta maakuntavetoisiin. Muutoksen toivotaan tuottavan maakunnan toimintaan paremmin vastaavia kehittämisen työkaluja. Ongelmana on, että yhden maakunnan sisällä voi olla useita erilaisia toiminnallisia työssäkäyntialueita, joilla voi olla keskenään hyvin erilaisia elinkeino- ja työllisyyspalveluiden tarpeita, jotka voivat vieläpä muuttua äkillisesti. Lakiluonnos on omiaan vahvistamaan
maakuntakeskusten ja niitä ympäröivien kaupunkiseutujen vaikutusvaltaa. Mikäli halutaan, että seutukaupungit kehittyvät ja säteilevät elinvoimaa, edellyttää se erityisiä panostuksia niiden toimintaedellytysten parantamiseen.

Kasvupalveluiden järjestämisvastuuta ei kuitenkaan ole syytä hajauttaa maakunnalta kaupungeille. Valtion ja maakunnan rooli kasvupalveluiden ja tukien rahoittajana on jatkossakin merkittävä. Ilman paikallistuntemusta ja ohjausta tuki voi jäädä irralliseksi ja tehottomaksi. Laissa on selkeämmin tunnistettava kaupunkien ja kuntien rooli ja merkitys strategisina elinvoiman kehittäjinä ja kasvupalveluiden ensimmäisen luukun asiakaspalvelupisteinä. Kuntien elinvoimapalvelut eivät voi olla vain täydentäviä, vaan kuntien, maakuntien ja kansallisesti tarjottavien palveluiden kokonaisuuden yhteensovittamisessa on kunnat otettava alusta saakka mukaan päätöksentekoon.

@savukoski.fi:
Valmisteluun uudestaan. Kuntien elinvoima ja elinkeinopolitiikan jatkuvuus on turvattava.

@konnevesi.fi:
Maakuntahallinnon valmistelussa tulee varmistaa, että alueiden kaavoitusvaltaa vahvistetaan yhtenä keskeisimmistä elinvoiman kasvattavista tukevista instrumenteista.

Uudessa maakuntatoiminnassa tulee päästä nykyistä selvästi parempaan ja tasavertaisempaan työskentelytapaan. Menestyvä maakunta rakennetaan kaikkien osapuolten mukaan ottamisella ja käytössä olevalla tietämyksellä.

Kasvupalveluihin liittyvän toimintaa arvioitaessa tulee huomio kiinnittää toiminnan vaikuttavuuteen eikä esimerkiksi suoritteiden määriin.

Lakiluonnoksesta ei käy ilmi kuinka varmistetaan pitkäaikaistyöttömien parissa työskentelevien yritysten toiminnan vaikuttavuus ja se, ettei heikossa asemassa olevien tilannetta käytetä ylirahastukseen. Tähän voisi soveltaa samaa ajatusta kuin on sote-uudistuksessa esitetty esimerkiksi perusterveyden huollon kustannusten osalta (vrt. kapitaatioperusteisuus).